

COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET HOGER ONDERWIJS

Jurisprudentie 2012

Inhoud register 2012

Trefwoordenregister
Artikelsgewijsregister
Zakenregister
Instellingenregister

Bureau College van Beroep voor het hoger onderwijs

Parkstraat 15-25
Postbus 16137
2500 BC Den Haag

T 070-426 4800
F 070-427385
M 06-31749275
E info@cbho.nl
W www.cbho.nl

© 2013 Bureau CBHO, Den Haag

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16b Auteurswet 1912 jº het besluit van 20 juni 1974, Stb. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, Stb. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 882, 1180 AW Amstelveen). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men zich tot de uitgever te wenden.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system of any nature, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Hoewel bij deze uitgave de uiterste zorg is nagestreefd, is het Bureau er zich van bewust dat in de uitgave (druk)fouten en onvolledigheden kunnen voor komen, kan het Bureau hiervoor geen aansprakelijkheid aanvaarden.

Aanbevolen citeerwijze: CBHO 2012/

TREFWOORDENREGISTER

2012

Trefwoord

Uitspraaknummer

A

Aanmaning	
- voldoening collegegeld	2012/064, 2012/064.1
Aanvang	
- beroepstermijn	2011/164
- studie	2012/179
Aanvraag	2011/153
- aanvullen ~	2012/139
- digitale ~	2012/139
- herhaalde	2011/094
- tijdige ~	2012/142
AD-programma	2012/004
Adresgegevens	2012/188
Advies	2011/191, 2012/050, 2012/050.1
- decaan/studiebegeleider	2011/189, 2012/117, 2012/117.1, 2012/158, 2012/153
- mondeling	2011/189
- studentendecaan	2011/170, 2012/008, 2012/015, 2012/066, 2012/131
	2012/201, 2012/201.1
- studieadviseur	2011/163
Afronding cijfer	2011/090
Afstudeerdatum	2011/127, 2012/005, 2012/159
Afstudeerhandleiding	2012/158
Afstudeeropdracht	2012/004
Afstudeerrichting	
- vervallen ~	2012/137
Algemene beginselen van behoorlijk bestuur	2012/082
Algemeen verbindend voorschrift	2011/169, 2012/068, 2012/077

B

BaMa	
- graad (eerder behaald)	2012/108
Bedrag	
- forfaitair	2012/104
Beëindiging	
- inschrijving	2011/133, 2011/180, 2012/187
Begeleiding	
- student	2012/024, 2012/157
Beginsel	
- gelijkheids-	2011/169, 2012/016, 2012/031, 2012/039, 2012/072
	2012/073, 2012/074, 2012/077, 2012/146, 2012/157
	2012/220, 2012/220.1
- rechtszekerheids-	2011/185, 2011/204, 2012/140
- redelijkheids-	
- vertrouwens-	2012/068, 2011/077, 2012/016, 2012/045, 2012/082
	2012/072, 2012/073, 2012/074, 2012/110, 2012/118
	2012/142, 2012/148, 2012/162, 2012/166
- zorgvuldigheids-	2011/189, 2011/199, 2012/004, 2012/046, 2012/068, 2012/143
Bekendmaking	2012/147
Belang	2011/127
- afweging	2012/008, 2012/015
- proces	2011/066.2
- spoedeisend	2012/103.1, 2012/178.1, 2012/185.1
- veiligheid medewerkers en studenten	2012/103
- volksgezondheid	2011/155

Beleid

- inschrijving vóór 01-10-2010
- vrijheid 2011/207, 2011/207.1, 2012/160.1
- vrijheid vaststelling instellingscollegegeld 2012/058
- Beleidsregel 2011/204
- Bemiddeling 2012/145.1
- Beoordeling 2011/127, 2012/018
- her ~ 2012/061
- onderwijsonderdeel 2011/127
- kennen en kunnen 2011/171, 2012/004, 2012/024, 2012/028, 2012/030
2012/032, 2012/046, 2012/052, 2012/063, 2012/096
2012/097, 2012/118, 2012/157, 2012/158, 2012/180
2012/180.1, 2012/181, 2012/181.1, 2012/182, 2012/182.1
2012/229, 2012/229.1
- kwalificaties en ~mogelijkheden 2012/082
- beoordelingsschaal 2012/158
- tussentijdse ~ 2012/180, 2012/180.1, 2012/181, 2012/181.1, 2012/182
2012/182.1
- Beoordeling en andere feiten 2011/167, 2011/166
- Beoordelingsruimte 2011/185, 2012/160.1
- Berekeningswijze 2011/090
- Berichtenverkeer
- elektronisch ~ 2012/002.2
- Beroep
- inhoudelijk beoordeling ~ 2011/127
- instellen ~ 2012/050, 2012/050.1
- Beroepschrift
- elektronische indiening 2012/030
- ondertekening
- termijnoverschrijding 2012/019
- Beslissing 2011/066.2
- bezwaar 2011/197
- CBE grondslag beroep 2011/206
- contraire ~ 2012/148
- mededeling ~ 2012/220, 2012/220.1
- niet op rechtsgevolg gericht 2011/197
- formele rechtskracht 2012/067. 2012/067.1
- herziening ~ 2011/170, 2012/066
- terugkomen op ~ 2011/170, 2012/066
- Besluit 2011/182, 2012/019
- karakter 2011/156
- [on]rechtmatig 2011/169
- terugkomen op eerder genomen ~ 2011/100, 2011/186, 2012/023
- Bestuurlijke lus 2012/048
- Bestuursbeurs 2012/072, 2012/073, 2012/074
- Bevoegdheid 2011/152, 2011/189
- College 2011/097, 2011/112, 2011/138, 2011/167, 2011/166
- CBE 2011/203, 2012/022, 2012/127, 2012/142, 2012/145.1
2012/145, 2012/157
2012/025
- directeur opleiding
- examencommissie 2011/068.0, 2011/189, 2012/145.1
- faculteitsdecaan 2012/136
- Leiden University Excellence Scholarship 2011/138
- orgaan instelling 2011/203
- publieke ~ 2012/145.1
- Bewaarplicht
- stageverslag 2012/004
- Bewijsvoering 2012/062.2
- Bezwaarschrift
- geldigheidsduur 2011/203
- indiening 2011/133
- Bindend negatief studieadvies 2011/122, 2011/152, 2011/154, 2011/158, 2011/170
2011/188, 2011/191, 2011/198, 2011/198.1, 2011/203
2011/206, 2011/163, 2011/189, 2012/008, 2012/014

	2012/014.1, 2012/011, 2012/015, 2012/031, 2012/037 2012/038, 2012/039, 2012/047, 2012/050, 2012/050.1 2012/051, 2012/051.1, 2012/053, 2012/066, 2012/090 2012/096, 2012/097, 2012/117, 2012/117.1, 2012/127 2012/131, 2012/153, 2012/178.1, 2012/190, 2012/201 2012/201.1, 2012/219, 2012/219.1, 2012/175, 2012/196 2012/220, 2012/220.1, 2012/229, 2012/229.1
- intrekken ~	2011/164
Bijzondere omstandigheden	2011/077, 2011/152, 2011/158, 2011/159, 2011/189 2011/191, 2011/193, 2011/193.1, 2011/198, 2011/198.1 2011/207, 2011/207.1, 2012/005, 2012/008, 2012/014 2012/014.1, 2011/163, 2012/015, 2012/016, 2012/025 2012/032, 2012/050, 2012/050.1, 2012/051, 2012/051.1 2012/055, 2012/064, 2012/064.1, 2012/190, 2012/196 2012/201, 2012/201.1, 2012/219, 2012/219.1, 2012/229 2012/229.1
Bijzondere persoonlijke omstandigheden	2011/170, 2011/188, 2011/189, 2012/025, 2012/026 2012/031, 2012/037, 2012/038, 2012/039, 2012/049 2012/053, 2012/066, 2012/092, 2012/093, 2012/110 2012/113, 2012/127, 2012/131, 2012/152, 2012/175 2012/178.1, 2012/220, 2012/220.1
Bijzondere rechtsmiddelen	2012/095.4
Bindend negatief studieadvies	2011/122, 2011/152, 2011/193, 2011/193.1, 2012/026
Buitenlandstage	2011/181.5
C	
CBE	
- bevoegdheid	2011/203
- onafhankelijkheid secretaris	2012/051, 2012/2051.1
- procespartij	2012/022, 2012/127, 2012/157
Civiel effect	2011/068.0
Collegegeld	2011/175, 2011/180, 2011/197
- disproportioneel instellings-	2012/068
- incasso ~	2012/064, 2012/064.1
- instellings-	2011/157, 2011/159, 2011/169, 2011/179, 2011/182 2011/185, 2012/005, 2012/016, 2012/045, 2012/058 2012/077, 2012/092, 2012/093, 2012/094.5, 2012/108 2012/113, 2012/115, 2012/146, 2012/148, 2012/152 2012/162, 2012/166
- kostendekkend instellings ~	2012/058
- specifieke hoogte instellings ~	2012/058
- restitutie ~	2011/133, 2011/180, 2012/092, 2012/093 2012/179
- voldoening ~	2012/078
- wettelijk ~	2012/045
Collegekaart	2012/179
Communicatie	
- gedurende examen	2011/150
Computerstoring	2011/205, 2012/084
Contractonderwijs	2012/145.1, 2012/145
Coschappen	
Coulance	2012/113, 2012/162
CRIHO	2011/185, 2012/162, 2012/166
CROHO	2011/185, 2012/146
Culturele achtergrond	2011/155
D	
Decaan	2011/152, 2012/196
Decentrale selectie	2012/130, 2012/135
- toetsingskader	2012/130
- waardering opgevoerde kwalificaties	2012/134
Deelname	

- uitsluiting onderwijs/tentamens	2011/204
- gezamenlijke vergadering facultaire studentenraad	2012/060
Deficiënties	2012/220, 2012/220.1
Diplomasupplement	
- opname in~	2011/127
- wijziging ~	2012/140
Discalculie	2011/124
Dispensatie	2011/163, 2012/047, 2012/219, 2012/219.1
Domein onderwijs	2011/185
Doorzending	2011/203
Duale opleiding	2012/035.1
DUO	
- melding aan ~	2011/180, 2011/187
Duur maatregel	2011/204
Dwingende bepaling	

E

EC	
- kwalificaties	2012/055
Elektronisch berichtenverkeer	2012/002.2
Examen	
- vaststellen tijdstip afsluitend ~	2012/140
Examencommissie	2011/189
- bevoegdheid	2011/068.0
- procespartij bij CBHO	2012/017
Examenfraude	2011/150, 2011/161, 2011/166, 2011/167, 2011/195 2012/018, 2012/153
- computer ~	2011/204
- herhaalde ~	2012/098
- plegen dan wel gelegenheid geven tot ~	2012/018
Examenonderdeel	
- geoormerkt ~	2012/051, 2012/051.1
- nazien ~	2012/159
Examinator	2012/063
Extra herkansing	2011/122, 2011/164
Extra bijdrage	2012/035.1

F

Faalangst	2012/178.1. 2012/196
Faciliteit	
- toegankelijkheid	2011/197
Facultaire studentenraad	2012/060
Februari-instroom	2011/122
Feitelijke mededeling	2011/182
Feiten en omstandigheden	
- nieuwe	2011/094, 2011/100, 2012/023, 2012/095.4
- vergaren	2012/015
Feitenonderzoek	2011/150
Finale geschillenbeslechting	2011/101, 2011/207, 2011/207.1
Financiële ondersteuning	2012/139
Fraude	2011/168, 2011/204, 2012/018, 2012/098, 2012/147
- tentamen ~	2011/195
- vermeende ~ organen instelling	2011/206
Functiebeperving	2012/030
Functioneren student tijdens stage	

G

Gedragingen en handelingen	2012/103
Gegevens	
- verstrekking ~	2012/117, 2012/117.1
Geldigheid	

- tentamens [duur]	2012/043	2012/048
- studieresultaten	2012/049, 2012/062, 2012/138, 2012/143	
Gelijkheidsbeginsel	2011/169, 2012/016, 2012/072, 2012/073, 2012/074	2012/146
Gerechtigde verwachtingen	2012/072, 2012/073, 2012/074	2011/197
Geschillenadviescommissie		
Getuigschrift		
- afgifte	2012/004, 2012/159	
- eenmalige authentieke akte		2012/140
- na 31 augustus 1991		2012/077
- vergelijking hbo-getuigschrift met hbo-bachelor graad		2012/058
- zelfde opleiding geen tweede ~		2012/140
Getuigenverklaring		
- aanbod ~	2012/062, 2012/062.2	
Griffierecht		2012/012
- voldoen		2012/020.2
- niet voldaan		
- termijnoverschrijding	2011/177, 2012/012, 2012/020.2, 2012/151	
- tweede verzoek voldoening ~		2012/151
Gronden		
- indienen van ~	2012/134, 2012/169	

H

Handel in geneesmiddelen		2011/117
Handicap	2012/030, 2012/039, 2012/052, 2012/104	
- discalculie		2011/124
- fibromyalgie		2012/038
- dyslexie		2012/104
- slechthorendheid		2012/052
- Thalassemie		2012/175
Hardheidsclausule	2011/157, 2011/159, 2012/016, 2012/043, 2012/045	
	2012/055, 2012/078, 2012/113, 2012/146, 2012/152	
Herkansing		2011/122
- extra	2011/164, 2012/031, 2012/032, 2012/159, 2012/201	
		2012/201.1
- uitsluiting		2012/147
Herbeoordeling		2011/207, 2011/207.1
Herziening		2012/095.4, 2012/165.4
- verzoek BNSA		2012/011
Hinderlijke omstandigheden		2012/030
Hoor/wederhoor		2011/195
Hoorzitting		
- aanwezigheid		2011/206
- verslag		2012/015
Horen	2012/014, 2012/014.1, 2011/199, 2012/015, 2012/136	
		2012/146
Horen door examencommissie		2011/198, 2011/198.1
Huis- en ordemaatregel		2012/103.1

I

Inbreng		
- nadere stukken		2011/206.3
- ~ regeling		2012/109
Incasso collegegeld		2012/064, 2012/064.1
Informatieverstrekking	2011/185, 2012/072, 2012/073, 2012/074, 2012/077	
	2012/113, 2012/130, 2012/136, 2012/148, 2012/162	
		2012/166, 2012/187
Informatievoorziening	2011/169, 2012/108, 2012/115	
- Engelstalige ~		2012/078
Inhoudelijke beoordeling beroep		2011/127
Inschrijving	2012/035.1, 2011/199, 2011/203, 2012/016	
- beleid vóór 01-10-2010		

- beëindiging	2011/180, 2011/133, 2012/064, 2012/064.1
- definitieve beëindiging ~	2012/103
- dubbele ~	2011/175
- duur	2012/113
- Osiris	2012/136
- tentamens	2012/081, 2012/136
- terugwerkende kracht~	2011/186
- tijdige ~	2012/078
- vroegtijdig verzoek ~	2011/182
Inschrijvingsvoorwaarden	
- niet langer voldoen aan ~	2012/064, 2012/064.1
Instellingscollegegeld	2011/159, 2011/169, 2011/182, 2011/185, 2012/016
	2012/110
- Kostendekkend	2012/110
Interne voorziening voorafgaande aan beslissing	2011/137
Iudicium	
- cum laude	2011/090
Intrekking	
- Bindend negatief studieadvies	2011/164
Inzage	2011/077, 2011/168
- medische gegevens	2011/191
- recht	2012/096, 2012/097
- tweede Inzagerecht tentamen	2011/207, 2011/207.1

K

Kennen en kunnen	2012/028, 2012/157
Kennelijke misslag	2012/165.4
Klachten	2011/097, 2011/112, 2011/175, 2012/028, 2012/090
Kortsluiting	2012/050, 2012/050.1, 2012/051, 2012/051.1, 2012/067
	2012/159, 2012/067.1, 2012/201, 2012/201.1, 2012/219
	2012/219.1, 2012/229, 2012/229.1
Kostendekkend tarief	2011/169
Kostenvergoeding	2011/068.0, 2011/165.6
Kostenveroordeling	2011/097, 2011/112
Kwalitatieve vereisten	2011/122

L

Langstudeermaatregel	2012/008, 2012/137, 2012/160.1
Leiden University Excellence Scholarship	2011/138
LExS-beurs	2011/138

M

1 februari-regel	2012/031
Maatwerktraject	2012/035.1
Maatregel	
- duur ~	2011/204
- orde ~	2011/117
Masteropleiding	
- voorzetting	2012/067, 2012/067.1
Mandaat	2011/152, 2012/220, 2012/220.1
Mededeling	2012/016, 2012/019, 2012/148
Medische	
- situatie student	2012/053
- verklaring	2012/092, 2012/093
Melding aan DUO	2011/180
Minnelijke schikking	2012/053
Misslag	2012/077
- kennelijk	2012/165.4
Multiple choice tentamens	2012/052, 2012/118
Motivering	
- beslissing	2012/048

- onvoldoende 2011/199

N

Nadere stukken

- inbreng ~ 2011/206.3

Nationaliteit

- Iraanse ~ 2012/113

Niet verschoonbaar 2011/177

Nieuwe feiten of veranderde omstandigheden 2011/100, 2012/095.4, 2012/165.4

Normering

- tentamen 2012/046, 2012/180, 2012/180.1, 2012/181, 2012/181.1
2012/182, 2012/182.1

- vacatiegelden 2012/060

O

Omschrijving tekst voortgang op de site 2011/206.3

Omgangsvormen

- seksueel

Onafhankelijkheid

- secretaris CBE 2012/051, 2012/051.1

Onbevooroordeeld 2012/018, 2012/063

Onderwijs

- actuele kennis 2012/120

- deelname aan ~ 2012/152

- voortgang 2012/185.1

Onderwijsbevoegdheid 2011/185

Onderwijseenheid

- samenhangend geheel van ~ 2012/137

Onregelmatigheden 2011/150, 2012/153

Onschuldpresumptie 2011/195

Opleiding

- gezondheidszorg 2012/146

- PHT ~ 2012/058

- tweede 2012/077, 2012/146, 2012/148, 2012/166

- tweede bachelor- 2012/068, 2012/110, 2012/162

Opleidingseisen

- taaltoets

Opmerkingen

- intimiderende ~ 2012/172.3

Opname onderwijsonderdeel diplomasupplement 2011/127

Opzet 2012/098

Ordemaatregel 2011/117

Overgang MBO-HBO 2012/175

Overgangsbepaling 2012/072, 2012/073, 2012/074

Overgangsrecht 2011/197, 2012/016, 2012/108, 2012/172, 2012/172.1

Overgangsregeling 2011/169, 2012/143, 2012/148

Overstap oude stijl naar masteropleiding 2012/109

Overweging ten overvloede 2011/199, 2012/048

Ov-kaart 2011/192

P

Partijdigheid 2012/172.3

Persoonlijke omstandigheden 2011/154, 2012/037, 2012/038, 2012/113

Peildatum 2011/122

Peilmoment 2012/180, 2012/180.1, 2012/181, 2012/181.1, 2012/182

2012/182.1

Plagiaat 2011/161, 2011/195, 2011/204, 2012/098, 2012/147

Plagiaatdetector 2011/195

Precedentwerking 2012/094.5

Premasterprogramma

Procedure

- minnelijke schikking	
- persoonlijk gevoel ~	2012/061
Proces	
- belang	2011/068.0, 2011/173, 2011/179, 2012/017, 2012/061
- kosten	2012/104
- partij	2012/017
- orde	2011/133, 2011/206.3, 2012/134, 2012/172.3
Procedurale eisen	2011/188
Procuratie	2012/094.5
Profileringsfonds	2012/160.1
Propedeutische fase	2012/005
Proportionaliteit	2011/117, 2011/161
Postbehandeling	2012/012.2
- bezorging	2012/012.2
- registratievolgsysteem TNT post	2012/012.2
Poststempel	2012/002.2, 2012/030

R

(on)Rechtmatig besluit	2011/169
Rechtsbeginselen	
- fundamentele	2011/206.3
Rechtsbescherming	
- recht op ~	2012/172.3
- contract onderwijs	2012/145
Rechtsbijstand	2012/104
- in stand houden ~	2012/048
Rechtsgevolgen	2011/066.2, 2011/182
Rechtshulpverlener	
- professionele ~	2012/019
Rechtskracht	
- formele	2012/067, 2012/067.1
Rechtsmiddel	2011/186, 2011/197
- gebruik ~	2012/137
Rechtsmiddelenclausule	2011/097, 2011/112, 2011/182, 2012/019, 2012/170
Rechtsvragen	2012/017
Rechtszekerheidsbeginsel	2011/185, 2011/204, 2012/140
Redelijkheid	2011/168
Regeling	
- bekendheid	2012/081
- (on)verbindendheid	2012/043, 2012/110
Rekenoets	2011/124
Restitutie	2011/133, 2011/175, 2011/180, 2012/005, 2012/092
	2012/093
Reisrecht	2011/192

S

Sanctie	2011/161, 2011/168
Samengesteld programma	2011/185
Schade	
- immateriële ~	2012/104
Schadevergoeding	2011/192, 2012/104
Schakeltraject	2011/169
Schakelprogramma	2011/157, 2012/016
Second-opinion	2012/180, 2012/180.1, 2012/181, 2012/181.1, 2012/182
	2012/182.1
Selectiecriteria	2012/130
Sint Maarten	2011/181.5
Spoedeisendheid	2012/035.1, 2012/160.1, 2012/178.1
Stageperiode	2011/159
- doel	2012/004
- vereisten	2011/181.5
Student begeleiding	2012/220, 2012/220.1

Studentendecaan	2012/131
Studentenpsycholoog	2012/219, 2012/219.1
Studieadviseur	
- functie ~	2012/142
- taak ~	2012/142, 2012/219, 2012/219.1
Studiebegeleiding	2012/158
Studiejaar	2012/113
Studieloopbaanbegeleider	
- functie ~	2012/196
Studieplan	2012/219, 2012/219.1
Strafrechtelijke maatregel	2011/198, 2011/198.1, 2011/168, 2012/147
Structuurregeling	2012/022
Studentendecaan	
- mededeling van ~	2012/045
Studie	
- adviseur	2012/050, 2012/050.1
StudieLink	2011/133, 2011/175, 2011/180, 2011/187, 2011/203
	2012/187
Studieloopbaancoach	2012/220, 2012/220.1
Studieresultaten	
- inzage	2012/145.1
Studievertraging	2012/104, 2012/136, 2012/137, 2012/138, 2012/179
Studievoortgang	2012/081
- norm	2012/026
- registratie	2011/193, 2011/193.1, 2011/198, 2011/198.1
Studievoortgangsnorm(bijstelling)	2012/014, 2012/014.1

T

Taalvaardigheid	2011/155
Tarief	
- kostendekkend ~	2011/169
Tegemoetkomen aan	
- beroep/bezwaar	2011/165.6, 2012/015
- beperkte inzake mogelijkheid	2011/077
Ten overvloede	2012/145
Tentamen	
- afleggen	2012/030
- benutten	2012/145.1
- extra kans	2012/025
- geldigheidsduur	2012/043
- niet meenemen vragen/antwoorden ~	2011/077
- navraag naar resterende ~	2012/047
- uitsluiting ~	2012/147
Termijn	2011/133, 2011/066.2
- overschrijding	2011/137, 2011/177, 2011/145.2, 2011/186, 2012/001
	2012/002.2, 2012/019, 2012/020.2, 2012/022, 2012/030
	2012/050, 2012/050.1, 2012/090, 2012/151, 2012/169
	2012/198, 2012/229, 2012/229.1
- voldoening griffierecht	2011/136.2
- [niet]verschoonbaarheid ~	2012/157, 2011/177, 2011/186, 2012/170, 2012/188
Terpostbezorging	2012/030, 2012/198
Terug komen op eerder genomen besluit	2011/100
Terugkoppelingsgesprek	2012/180, 2012/180.1, 2012/181, 2012/181.1, 2012/182
	2012/182.1
Terugwerkende kracht	2011/192, 2012/137, 2012/187
TNT-post	
- richtlijnen	2012/012.2
Tijdsverloop	2011/100
Toegang	
- onderwijs	2012/103.1
- gebouwen en terreinen	2011/117, 2012/103.1
- definitieve ontzegging toegang gebouwen en terreinen	2012/103
Toepassing	

- OER	2012/172, 2012/172.1
- overgangsrecht	2012/172, 2012/172.1
Toetsing	2012/028
- aanpassing uitslag ~	2011/205, 2012/084
- tentamen	2011/206
Toetsingskader	2011/171
Toetsvorm	
- alternatieve ~	2011/124
- vervangende ~	2012/082
- Wiscat ~	2011/124
Toezegging	2012/094.5, 2012/185.1
- door derde	2012/064, 2012/064.1, 2012/082
Tweede opleiding	2011/157, 2011/185, 2012/068
Tweede masteropleiding	2011/169, 2011/182

U

Utrechtse voortgangstoets	2011/077, 2011/100, 2011/101, 2011/155, 201/205 2012/084
Uitschrijving	2011/175, 2011/180, 2011/192
- definitieve ~	2012/103.1
- [niet] automatisch	2011/187
- terugwerkende kracht	2012/137
- tussentijdse	2012/031, 2012/137, 2012/187
Uitsluiting deelname onderwijs	2011/204, 2012/098
- definitieve ~	2012/103.1
Uitzonderlijke omstandigheden	2012/135

V

Vacatiegelden	2012/060
Veiligheid	2012/103
Vangnetregeling	2012/109
Verbindendheid	
- algemeen verbindend voorschrift	2012/068, 2012/110
Verblijfsdocument	2012/023
Verblijfsstatus	2012/023
Verblijfsvergunning	2012/023
Verhuizing	2012/188
Verklaring huisarts	2011/170, 2012/066
Verklaring surveillant	2011/150
Verklaring medestudenten	2011/150
Verlenging	
- geldigheidsduur studieresultaten	2012/048, 2012/049, 2012/062
Verschoonbaarheid	2011/177, 2011/186, 2012/019, 2012/022
Vertrouwensbeginsel	2011/077, 2011/202, 2011/207, 2011/207.1, 2012/016 2012/045, 2012/094.5, 2012/118, 2012/142, 2012/148 2012/162, 2012/166
Vertrouwen afronding opleiding	2012/037
Verzet	2011/136.2, 2011/066.2, 2011/145.2, 2012/012.2, 2012/062.2
Verzoek	2011/156, 2012/139
- inschakeling deskundige	2011/166, 2011/167
- reeds gehonoreerd ~	2011/101
Verzuim	
- herstel	2012/139
Verzoekschrift	2011/133
Volgen onderwijs tijdens procedure	2011/154
Vooringenomenheid	2012/172.3
Voorlopige voorziening	2011/193.1, 2011/198.1, 2011/207.1, 2012/035.1, 2012/050.1 2012/051.1, 2012/064.1, 2012/067.1, 2012/088.1, 2012/103.1 2011/117.1, 2012/178.1, 2012/180.1, 2012/181.1, 2012/182.1 2012/185.1, 2012/201.1, 2012/219.1, 2012/220.1, 2012/229.1
Voorzienbaarheid	2011/157
Voorwaardelijke inschrijving	2011/156

Vormvoorschrift	
- schending ~	2012/220, 2012/220.1
Vragen/antwoorden	
- meenemen	2011/077
- herhaald gebruik	2011/077
Vroegtijdige verzoek tot inschrijving	2011/182
Vrijstelling	2011/068.0
- actuele kennis	2012/120
- instellingscollegegeld	2012/016
- onderwijsvakken	2011/202, 2012/019, 2012/055, 2012/120, 2012/142 2012/170

W

Waarschuwing	2011/154, 2012/015, 2012/037, 2012/051, 2012/051.1
Werkwijze	
- andere bestuursrechtelijke colleges	2011/136.2, 2012/020.2
Wet	
- geschiedenis	2012/108, 2012/140
- gewijzigde	2012/016, 2012/115
- interpretatie	2011/169, 2012/058
Wiscat-toets	2011/124
Wraking	2011/206.3, 2012/172.3

Z

Zelf voorzien	2011/101, 2011/137, 2012/015, 2012/127, 2012/143 2012/175
Zorgplicht	
- begeleiding taalvaardigheid	2011/155
Zorgvuldigheidsbeginsel	2011/189, 2012/046, 2012/143

ARTIKELSGEWIJSREGISTER

Artikel

Uitspraaknummer

WHW

art. 1.1 sub j	2011/152
art. 7.1	2012/145
art. 7.3	2012/137
art. 7.8b	2011/152, 2011/203, 2011/206, 2012/047
art. 7.8b lid 1	2011/154, 2011/158, 2011/170, 2011/188, 2011/189, 2011/191 2012/008, 2012/009, 2012/015, 2012/026, 2012/053 2012/066, 2012/201, 2012/201.1, 2012/219, 2012/219.1 2012/220, 2012/220.1, 2012/229, 2012/229.1
art. 7.8b lid 1, 3 en 6	2011/163, 2012/037, 2012/038, 2012/117, 2012/117.1 2012/127, 2012/175, 2012/178.1, 2012/190
art. 7.8b lid 2	2011/158, 2011/188, 2011/191, 2012/015, 2012/026 2012/037, 2012/038, 2012/053, 2012/117, 2012/117.1 2012/127
art. 7.8b lid 3	2011/154, 2011/158, 2011/164, 2011/188, 2011/193 2011/193.1, 2011/189, 2011/191, 2011/198, 2011/198.1 2012/008, 2012/009, 2012/011, 2012/015, 2012/026 2012/031, 2012/051, 2012/051.1, 2012/053, 2012/131, 2012/201, 2012/201.1, 2012/219, 2012/219.1, 2012/220 2012/220.1, 2012/229, 2012/229.1
art. 7.8b lid 4	2011/189, 2012/015
art. 7.8b lid 5	2011/122, 2011/164, 2012/014, 2012/014.1
art. 7.8b lid 6	2011/188, 2011/189, 2012/026
art. 7.9	2011/152
art. 7.10a	2012/109
art. 7.11 lid 2	2011/068.0, 2012/140
art. 7.12b lid 1 aanhef en onder a	2012/088, 2012/088.1
art. 7.12b lid 1 aanhef en onder d	2012/120
art. 7.12b lid 2	2011/150, 2011/168, 2011/161, 2011/166, 2011/167 2011/195, 2011/204, 2012/087, 2012/147, 2012/153
art. 7.12b lid 2 en lid 3	2012/018, 2012/098
art. 7.12b lid 3	2012/120
art. 7.12c	2012/024
art. 7.13	2011/155
art. 7.13 lid 1	2012/025, 2012/032, 2012/043, 2012/048, 2012/049
art. 7.13 lid 2	2012/048, 2012/049, 2012/062, 2012/136
art. 7.13 lid 2 aanhef en onderdelen h en j	2012/025
art. 7.13 lid 2 aanhef en onderdeel k	2012/138, 2012/143
art. 7.29	2012/185.1
art. 7.32 lid 2	2012/078
art. 7.32 lid 4	2012/113
art. 7.33 lid 1	2012/021, 2012/078
art. 7.34 lid 1 onderdeel b	2012/081
art. 7.37	2011/186
art. 7.37 lid 2	2012/021, 2012/064, 2012/064.1, 2012/078
art. 7.42 lid 1	2012/137, 2012/187
art. 7.42 lid 1 en 4	2011/175, 2011/180, 2011/187
art. 7.42 lid 1 en 5	2011/192
art. 7.42 lid 2	2012/064, 2012/064.1
art. 7.42 lid 4	2012/064, 2012/064.1
art. 7.44	2012/058
art. 7.45	2012/023, 2012/148
art. 7.45 lid 1	2012/005, 2012/045
art. 7.45 lid 1 aanhef en onder a	2011/169, 2011/157, 2011/185, 2012/058
art. 7.45 lid 2	2012/005, 2012/058
art. 7.45 lid 5	2012/005, 2012/045
art. 7.54a	2012/108, 2012/110, 2012/160.1
art. 7.45a lid 1	2011/159, 2012/016, 2012/068, 2012/077, 2012/092 2012/093, 2012/094.5, 2012/113, 2012/115

art. 7.45a lid 2	2011/159, 2012/068, 2012/115, 2012/148
art. 7.45a lid 3	2011/159
art. 7.45a lid 6	2011/159
art. 7.45a lid 7	2012/058, 2012/115, 2012/146, 2012/162, 2012/166
art. 7.46 lid 1	2011/159, 2011/169, 2011/179, 2012/005, 2012/016
	2012/023, 2012/045, 2012/058, 2012/068, 2012/077
	2012/092, 2012/093, 2012/108, 2012/110, 2012/113
	2012/115, 2012/146, 2012/162, 2012/166
art. 7.46 lid 5	2011/159, 2012/016, 2012/058, 2012/108, 2012/113
	2012/115, 2012/146
art. 7.46 lid 1, 2 en 3	2011/157, 2011/185, 2012/094.5
art. 7.50	2012/035.1
art. 7.51	2012/139
art. 7.52	2011/185, 2012/160.1
art. 7.57e	2012/013, 2012/130, 2012/134, 2012/135
art. 7.57h lid 1	2011/117
art. 7.57h lid 1 lid 1 en lid 2	2012/103.1, 2012/103
art. 7.59b	2011/097, 2011/112, 2011/112
art. 7.60	2011/077
art. 7.61	2011/077, 2011/137, 2012/052, 2012/145.1, 2012/145
	2012/157
art. 7.61 lid 1 aanhef en onderdeel f	2011/101, 2012/063, 2012/082, 2012/118
art. 7.61 lid 2	2012/046, 2012/063, 2012/118
art. 7.66	2011/207, 2011/207.1. 2012/014, 2012/014.1, 2012/022
art. 7.66 lid 1	2011/138, 2012/017, 2012/127, 2012/160.1
art. 7.66 lid 2	2011/177, 2012/064, 2012/064.1
art. 7.67	2011/177
art. 9.2	2011/152
art. 9.15 lid 1 aanhef en onder f	2011/152

Awb

art. 1:3 lid 1	2011/182, 2012/139, 2012/170
art. 2:4	2011/207, 2011/207.1
art. 2:15	2012/002.2, 2012/030
art. 3:2	2012/015, 2012/052
art. 3:4 lid 1	2012/052
art. 3:4 lid 2	2012/015
art. 3:41	2012/030, 2012/198
art. 3:42	2012/001
art. 4.5 lid 1	2012/139
art. 4:6	2011/094, 2011/100, 2011/153, 2011/186
art. 6:5	2012/169
art. 6:6 onder a	2012/042, 2012/169
art. 6:7	2012/001, 2012/022, 2012/030, 2012/188, 2012/198
art. 6:8	2012/001, 2012/030, 2012/188, 2012/198
art. 6:10	2012/220, 2012/220.1
art. 6:11	2012/001, 2012/030, 2012/170, 2012/188, 2012/198
art. 6:15	2011/203
art. 6:22	2012/220, 2012/220.1
art. 7:2	2011/199, 2012/015
art. 7:3 aanhef en onderdeel a	2011/199
art. 7:12	2011/199, 2012/015, 2012/087
art. 7:26	2012/009, 2012/052
art. 8:4 aanhef en onderdeel e	2011/166, 2011/167, 2011/171, 2011/206, 2012/028
	2012/052, 2012/063, 2012/118, 2012/157, 2012/180
	2012/180.1, 2012/181, 2012/181.1, 2012/182, 2012/182.1
art. 8:15	2011/206.3, 2012/172.3
art. 8:40a	2012/002.2, 2012/030
art. 8:41	2011/136.2
art. 8:41 lid 1 en lid 3	2011/177, 2012/012, 2012/151
art. 8:42 lid 2	2011/206.3
art. 8:54	2012/001, 2012/062
art. 8:54 lid 1	2012/058

art. 8:54 lid 1 aanhef en onder d	2011/165.6
art. 8:55	2011/136.2, 2012/012.2, 2012/020.2, 2012/062.2
art. 8:58	2011/206.3
art. 8:72 lid 3	2011/137, 2012/048
art. 8:72 lid 4 onder c	2011/101, 2012/015, 2012/048, 2012/127
art. 8:72 lid 5	2012/048
art. 8:75a lid 1	2011/165.6
art. 8:81	2011/193.1, 2011/198.1, 2011/207.1, 2012/035.1, 2012/050.1 2012/051.1, 2012/064.1, 2012/067.1, 2012/088.1, 2012/160.1 2012/103.1, 2012/117.1, 2012/145.1, 2012/172.1, 2012/178.1 2012/180.1, 2012/181.1, 2012/182.1, 2012/185.1, 2012/201.1 2012/219.1, 2012/220.1, 2012/229.1
art. 8:86	2011/193, 2011/193.1, 2011/198, 2011/198.1, 2011/207 2011/207.1, 2012/050, 2012/050.1, 2012/051, 2012/051.1 2012/064, 2012/064.1, 2012/067, 2012/067.1, 2012/088 2012/088.1, 2012/117, 2012/117.1, 2012/172, 2012/172.1 2012/180, 2012/180.1, 2012/181, 2012/181.1, 2012/182 2012/182.1, 2012/201, 2012/201.1, 2012/219, 2012/219.1 2012/220, 2012/220.1, 2012/229, 2012/229.1
art. 8:88	2012/095.4, 2012/165.4
art. 9:3	2011/097, 2011/112

Besluit proceskosten bestuursprocesrecht 2012/104

WSF 2000

art. 2.2 lid 1	2012/023, 2012/113
art. 3.27 lid 1 onderdeel a	2011/192

AWGB 2012/088, 2012/088.1

- art. 2	2011/124
- art. 6 onderdeel b	2011/124

EVRM Eerste protocol

art. 6	2012/052
--------	----------

Verdrag VN inzake de rechten van personen met een handicap

art. 5 lid 4	2012/052
--------------	----------

Haagse Hogeschool

Kaderregeling studieadvies Haagse Hogeschool

art. 2 lid 2	2011/189
art. 3 lid 1	2011/189

Kaderregeling Haagse Hogeschool

art. 2 lid 1 en 2	2011/154, 2011/189
art. 3 lid 2	2011/189

OER Haagse Hogeschool

art. 18 lid 4	2011/189
---------------	----------

Hogeschool van Amsterdam

Besluit collegegeldtarieven HvA 2011-2012 2012/068, 2012/077

art. 3.2	2012/094.5
art. 10	2012/094.5

Studentenstatuut HvA

art. 3.13 lid 1, 3 en 4 onderdeel c	2012/092, 2012/093, 2012/187
art. 6.3	2011/164
art. 9.2 lid 1 aanhef en onder a	2011/164
art. 9.3 lid 1	2011/164

OER MFR HvA

art. 6.3	2012/014, 2012/014.1
----------	----------------------

OER opleiding HBO-rechten

art. 8 lid 3	2011/154
art. 18 lid 9	2011/154

Hogeschool INHOLLAND

OER Hogeschool Inholland 2008-2009

art. 8 lid 1	2011/181.5
art. 13	2012/015
art. 14	2012/015
art. 29	2012/025
art. 27 lid 1	2012/032
art. 32	2012/043

OER Hogeschool Inholland 2009-2010

art. 32	2012/043, 2012/049, 2012/062
---------	------------------------------

OER bacheloropleidingen Hogeschool Inholland

art. 32	2012/138, 2012/143
---------	--------------------

Studentenstatuut

art. 12 lid 2	2012/148
art. 12 lid 4	2012/179
art. 15 lid 1	2012/179
art. 18 lid 1	2012/005

Hogeschool voor de Kunsten Utrecht

art. 7.3	2012/131
----------	----------

Hogeschool Arnhem Nijmegen

OER Mondzorgkunde 2010-2011

art. 5.2 lid 3	2012/009
art. 5.5 lid 3	2012/009

Hanze Hogeschool

Studentenstatuut Hanze Hogeschool

art. 4.8.2	2011/122
art. 4.14.4	2011/122
art. 4.14.6	2011/122
art. 4.15	2011/122

<u>Hogeschool Windesheim</u>	2012/021
OER	
art. 5.2 lid 1	2012/190
art. 5.2 lid 4	2012/190
art. 6.5	2012/142
art. 21 lid 5	2012/142
Uitvoeringsreglement in- en uitschrijving 2010-2011	
art. 4 lid 1	2012/021
art. 4 lid 9	2012/021
Regels examencommissie	2012/081
Beleidsregels examencommissie	2012/081
<u>Hogeschool Zeeland</u>	2012/081
<u>Hogeschool Leiden</u>	
OER opleiding Hoger Laboratorium Onderwijs-Chemie Hogeschool Leiden	2011/127
OER Leiden	
art. 8.2 lid 4	2012/053
OER Leiden bachelor HBO-rechten	
art. 4.4. lid 5	2012/159
<u>Hogeschool Rotterdam</u>	
Reglement Studieadvies en Afwijzing	2011/158
<u>Hogeschool Saxion</u>	
OER	
art. 13	2012/004
art. 14 lid 4 aanhef en onder b	2012/055
art. 28 lid 1	2012/055
<u>Hogeschool Utrecht</u>	
OER farmacie UU	
art. 5.12 lid 1	2012/018
art. 5.2 lid 4	2012/018
OER Hogeschool Utrecht	
art. 45 lid 1	2012/090
Reglement rechtsbescherming student	
art. 22	2012/090
Inschrijvingsregeling HU	

art. 39	2012/110
<u>Fontys Hogescholen</u>	
art. 32 lid 3	2012/096, 2012/097
<u>Hogeschool Avans-Fontys</u>	
art. 18 lid 1	2012/175
art. 18 lid 2	2012/175
art. 18 lid 8	2012/175
<u>NHTV Internationale Hogeschool Breda</u>	
Regeling bindend studieadvies NHTV	
<u>Avans Hogeschool</u>	
OER Avans Hogeschool	
art. 5.6.3 lid 1	2012/127
art. 5.6.3 lid 5 onder 1	2012/127
art. 5.6.3 lid 9	2012/127
art. 8.15	2012/153
Huishoudelijk reglement examencommissie AC/BE	2012/153
<u>Stenden Hogescholen</u>	
OER Stenden hogescholen	
art. 6 lid 4	2012/229, 2012/229.1
art. 10	2012/229, 2012/229.1
<u>Universiteit Maastricht</u>	
Inschrijvingsbesluit bacheloropleidingen UM	
art. 19 lid 1	2011/180
art. 19 lid 2	2011/180
art. 19 lid 7	2011/180
OER bacheloropleiding rechtsgeleerdheid	
Hoofdstuk 6	2011/188
art. 38	2011/188
art. 40	2011/188
OER Master European Studies	
art. 3.12 lid 1 en 2	2011/195
<u>Erasmus Universiteit Rotterdam</u>	
OER bachelor opleiding Gezondheidswetenschappen	
art. 17 lid 4	2012/082
<u>Universiteit Leiden</u>	
Regeling bindend studieadvies UL	
art. 1.1	2012/008
art. 4.3.2	2012/008, 2012/038

art. 4.3.3	2012/037
art. 4.8	2012/037, 2012/038
art. 4.9	2011/170, 2012/037, 2012/038, 2012/066
art. 5.4	2012/038

OER bacheloropleiding rechtsgeleerdheid 2011-2012

art. 4.9.1	2012/120
------------	----------

Universiteit Utrecht

Onderwijs- en Examenregeling Geneeskunde CRU '99 UU

art. 2.2.3	2011/100
art. 2.6.10	2011/100
art. 3.1.2	2011/100
art. 3.1.4	2011/100

OER Bachelor Dierengeneeskunde UU

art. 7.4	2011/152
----------	----------

OER Rechtsgeleerdheid

art. 8.1	2012/109
art. 8.5	2012/109

OER Farmacie UU

art. 4.4 lid 3 en 10	2012/178.1
----------------------	------------

Radboud Universiteit Nijmegen

Regeling financiële ondersteuning

art. 14.1	2012/072, 2012/073, 2012/074
art. 14.2	2012/072, 2012/073, 2012/074

Regeling aanmelding en Inschrijving

art. 18	2012/152
---------	----------

OER opleiding Anthropology and Development Studies

art. 9.1	2012/157
----------	----------

Vrije Universiteit Amsterdam

Regeling aanmelding en inschrijving VU 2011-2012

art. 8 lid 2	2011/159
art. 11.3	2012/064, 2012/064.1
art. 13	2011/159, 2012/146

Protocol inning collegegeld VU

Bijlage III	2012/064, 2012/064.1
-------------	----------------------

Regeling gebruik gebouwen, terreinen en andere voorzieningen VU

art. 1 lid 1 aanhef en onderdelen c en d	2011/117
--	----------

Regels en Richtlijnen van de Faculteit der Economische en Wetenschappen Bedrijfskunde 2010-2011

art. 21, onderdeel a, d, lid 1, e, lid 3 2011/168

Regeling Financiële ondersteuning VU

Deel IV art. 3 lid 1 2012/060

Reglement Faculteit Sociale wetenschappen VU

art. 1.5 2012/060

art. 20 onderdeel a, c en e 2012/098

Rijksuniversiteit Groningen

Regels en richtlijnen Opleidingsinstituut Levenswetenschappen 2012 RuG

art. 17 lid 1,2 en 7 2011/204

Regeling profileringsfonds RuG

art. 11 lid 1 2012/139

art. 11 lid 2 2012/139

art. 11 lid 3 2012/139

art. 11 lid 5 2012/139

art. 11 lid 6 2012/139

art. 11 lid 8 2012/139

Universiteit van Tilburg

OER Law School

art. 7.4 2011/191

art. 15 lid 1 2012/172, 2012/172.1

art. 31 lid 7 2011/191

art. 44 2012/172, 2012/172.1

Open Universiteit

Nadere regels inrichting tentamen en examen 2010-2011 OU

art. 20b lid 1 en 2

Inschrijvingsbesluit 2012-2013

art. 3.1 2011/169

art. 18 2011/169

art. 19 2011/169

Onderwijs- en Examenregeling opleiding Management, Economie en Recht 2012-2011

art. 38 lid 1 2011/150

Universiteit van Amsterdam

Inschrijvingsbesluit UvA 2010-2011

art. 14 lid 2 2011/187

art. 16.1 2011/175

Inschrijvingsbesluit UvA 2011-2012

art. 1.2	2011/157, 2012/045
art. 5.3	2012/045
art. 18	2012/016, 2012/108
art. 19	2011/157, 2012/108
art. 20	2012/016, 2011/157

Inschrijvingsbesluit UvA 2012-2013

art. 3.1	2011/169
art. 10.2	2012/078
art. 18	2011/169
art. 19	2011/169
art. 20	2012/078, 2012/113

Studentenstatuut

art. 6.3	2011/164
art. 9.2 aanhef en onder a	2011/164
art. 9.3 lid 1	2011/164

OER Bachelor FEB 2012-2011 UvA

art. 15 lid 1 onderdeel d	2011/163, 2012/047
art. 15 lid 2 onderdeel a, d en f	2011/163, 2012/047

OER Bachelor Science UvA

art. 13 lid 1	2011/207, 2011/207.1
---------------	----------------------

Fraude en plagiaatregeling studenten UvA

art. 1 lid 2	2012/087
art. 6 lid 2	2012/087

OER opleiding Commercieel Management 2010-2011

art. 9.5 lid 1, 11 onder g	2011/161
----------------------------	----------

OER Masteropleiding Politicologie

art. 5.13	2012/140
-----------	----------

OER FEB

art. 6.6 lid 4	2012/219, 2012/219.1
----------------	----------------------

Technisch Universiteit Delft

OER TUD

art. 12 lid 1	2012/136
art. 12 lid 3	2012/136
art. 12 lid 5	2012/136

Retributie- en inschrijvingsbeleid TUD

art. 5	2012/136
--------	----------

Richtlijnen Examencommissie TUD

art. 6	2012/136
--------	----------

Universiteit Wageningen

Inschrijfbesluit Wageningen Universiteit 2011-2012

art. 3.3.
art. 8.4

2012/103.1, 2012/103
2012/103.1

Zakenregister

Zaaknummer

Datum

2011/066.2	23 april 2012
2011/068.0	30 januari 2012
2011/077	19 januari 2012
2011/090	10 januari 2012
2011/094	29 februari 2012
2011/097	30 januari 2012
2011/100	10 januari 2012
2011/101	10 januari 2012
2011/112	30 januari 2012
2011/117	11 april 2012
2011/122	31 januari 2012
2011/124	29 februari 2012
2011/127	24 januari 2012
2011/133	2 februari 2012
2011/136.2	20 maart 2012
2011/137	10 januari 2012
2011/138	27 maart 2012
2011/145.2	25 april 2012
2011/150	2 april 2012
2011/152	23 januari 2012
2011/153	7 mei 2012
2011/154	20 februari 2012
2011/155	27 augustus 2012
2011/156	3 mei 2012
2011/157	16 mei 2012
2011/158	4 juli 2012
2011/159	15 maart 2012
2011/161	2 april 2012
2011/163	10 mei 2012
2011/164	30 januari 2012
2011/165.6	9 januari 2012
2011/167 gelijk aan 2011/166	3 mei 2012
2011/168	15 maart 2012
2011/169	7 mei 2012
2011/170	27 november 2012
2011/171	10 mei 2012
2011/173	23 april 2012
2011/175	26 april 2012
2011/177	6 februari 2012
2011/179	17 september 2012
2011/180	21 mei 2012
2011/181.5	20 februari 2012
2011/182	7 mei 2012
2011/185	21 mei 2012
2011/186	21 mei 2012
2011/187	11 juni 2012
2011/188	9 juli 2012
2011/189	3 mei 2012
2011/191	4 juli 2012
2011/192	3 mei 2012
2011/193	17 januari 2012
2011/193.1	17 januari 2012
2012/195	31 oktober 2012
2011/197	18 juni 2012
2011/198	17 januari 2012
2011/198.1	17 januari 2012
2011/199	13 juni 2012
2011/202	21 november 2012
2011/203	11 juni 2012
2011/204	21 mei 2012

2011/205	21 november 2012
2011/206	24 juli 2012
2011/206.3	25 april 2012
2011/207	30 januari 2012
2011/207.1	30 januari 2012
2012/001	17 januari 2012
2012/002	26 april 2012
2012/004	12 juli 2012
2012/005	9 juli 2012
2012/008	11 juni 2012
2012/009	13 juni 2012
2012/011	17 september 2012
2012/013	14 juni 2012
2012/012	27 februari 2012
2012/012.2	18 juni 2012
2012/014	30 januari 2012
2012/014.1	30 januari 2012
2012/015	18 juni 2012
2012/016	12 juni 2012
2012/017	2 juli 2012
2012/018	20 juli 2012
2012/019	26 juni 2012
2012/20.2	19 november 2012
2012/021	13 juni 2012
2012/022	26 juni 2012
2012/023	30 juli 2012
2012/024	9 juli 2012
2012/025	20 juni 2012
2012/026	20 juni 2012
2012/028	26 juni 2012
2012/030	9 juli 2012
2012/031	17 september 2012
2012/032	19 juli 2012
2012/035.1	5 maart 2012
2012/037	27 augustus 2012
2012/038	16 augustus 2012
2012/039	17 september 2012
2012/042	13 juni 2012
2012/043	17 september 2012
2012/045	30 juli 2012
2012/046	9 juli 2012
2012/047	9 juli 2012
2012/048	18 december 2012
2012/049	23 augustus 2012
2012/050	26 maart 2012
2012/050.1	26 maart 2012
2012/051	26 maart 2012
2012/051.1	26 maart 2012
2012/052	24 oktober 2012
2012/053	9 juli 2012
2012/055	4 juli 2012
2012/058	19 november 2012
2012/060	12 juli 2012
2012/061	5 november 2012
2012/062	2 augustus 2012
2012/062.2	30 oktober 2012
2012/063	31 oktober 2012
2012/064	3 mei 2012
2012/064.1	3 mei 2012
2012/066	27 november 2012
2012/067	24 juli 2012
2012/067.1	24 juli 2012
2012/068	24 oktober 2012
2012/072	28 november 2012

2012/073	28 november 2012
2012/074	28 november 2012
2012/077	22 oktober 2012
2012/078	26 september 2012
2012/081	18 september 2012
2012/082	19 november 2012
2012/084	21 november 2012
2012/087	13 juni 2012
2012/088	11 juni 2012
2012/088.1	11 juni 2012
2012/090	27 augustus 2012
2012/092	1 oktober 2012
2012/093	1 oktober 2012
2012/094.5	20 september 2012
2012/095.4	20 augustus 2012
2012/096	12 november 2012
2012/097	12 november 2012
2012/098	5 september 2012
2012/103.1	16 juli 2012
2012/103	27 november 2012
2012/104	15 oktober 2012
2012/108	3 oktober 2012
2012/109	21 november 2012
2012/110	6 december 2012
2012/113	17 december 2012
2012/115	5 november 2012
2012/117	20 september 2012
2012/118	3 oktober 2012
2012/117.1	20 september 2012
2012/120	27 augustus 2012
2012/127	12 december 2012
2012/130	30 oktober 2012
2012/131	20 december 2012
2012/134	20 december 2012
2012/135	20 december 2012
2012/136	13 november 2012
2012/137	3 oktober 2012
2012/138	19 december 2012
2012/139	20 december 2012
2012/140	27 november 2012
2012/142	27 november 2012
2012/143	19 december 2012
2012/145.1	4 september 2012
2012/145	19 november 2012
2012/146	20 december 2012
2012/147	13 november 2012
2012/148	20 december 2012
2012/151	1 november 2012
2012/152	18 december 2012
2012/153	20 december 2012
2012/157	18 december 2012
2012/158	20 december 2012
2012/159	20 december 2012
2012/160.1	10 september 2012
2012/162	18 december 2012
2012/165.4	11 oktober 2012
2012/166	18 december 2012
20112/169	21 november 2012
2012/170	18 december 2012
2012/172.1	29 oktober 2012
2012/172	29 oktober 2012
2012/172.3	15 oktober 2012
2012/175	20 december 2012
2012/178.1	11 oktober 2012

2012/179	20 december 2012
2012/180	30 oktober 2012
2012/180.1	30 oktober 2012
2012/181	30 oktober 2012
2012/181.1	30 oktober 2012
2012/182	30 oktober 2012
2012/182.1	30 oktober 2012
2012/185.1	26 september 2012
2012/187	13 december 2012
2012/188	13 december 2012
2012/190	20 december 2012
2012/198	8 oktober 2012
2012/201	5 november 2012
2012/201.1	5 november 2012
2012/219	10 december 2012
2012/219.1	10 december 2012
2012/220	3 december 2012
2012/220.1	3 december 2012
2012/229	10 december 2012
2012/229.1	10 december 2012

Register Instellingsorganen

CBE Fontys Hogeschool	2011/150, 2012/096, 2012/097
CBE Haagse Hogeschool	2011/165.6, 2011/189, 2012/051, 2012/051.1
CBE Hanze Hogeschool	2011/122
CBE Hogeschool Inholland	2011/181.5, 2011/198, 2011/198.1, 2012/011, 2012/015 2012/025, 2012/026, 2012/031, 2012/032, 2012/039 2012/043, 2012/048, 2012/049, 2012/062, 2012/117 2012/117.1, 2012/183, 2012/143, 2012/147, 2012/158 2012/169, 2012/180, 2012/180.1, 2012/181, 2012/181.1 2012/182, 2012/182.1, 2012/201, 2012/201.1
CBE Hogeschool Leiden	2011/127, 2012/030, 2012/159
CBE Hogeschool van Amsterdam	2011/133, 2011/164, 2011/167, 2011/166, 2011/193 2011/193.1, 2012/014, 2012/014.1, 2011/163
CBE Hogeschool Arnhem Nijmegen	2011/171, 2012/009
CBE Hogeschool Rotterdam	2011/158, 2011/161, 2012/001, 2012/017
CBE Hogeschool Utrecht	2012/018, 2012/088, 2012/088.1, 2012/090
CBE Hogeschool voor de Kunsten Utrecht	2011/110, 2012/067, 2012/067.1, 2012/131
CBE Stenden Hogeschool	2011/097, 2011/112, 2012/229, 2012/229.1
CBE Hogeschool Saxion	2012/004, 2012/055
CBE Christelijke Hogeschool Windesheim	2012/081, 2012/142, 2012/190
CBE NHTV Internationale Hogeschool Breda	2012/220, 2012/220.1
CBE Avans Hogeschool	2012/127, 2012/153
CBE Universiteit Leiden	2011/137, 2011/170, 2011/177, 2011/203, 2011/206 2012/037, 2012/038, 2012/052, 2012/053, 2012/066 2012/104, 2012/120
CBE Universiteit Maastricht	2011/068, 2011/188, 2011/195, 2012/063
CBE Universiteit Utrecht	2011/077, 2011/101, 2011/152, 2011/153, 2011/155 2011/202, 2011/205, 2012/019, 2012/084
CBE Open Universiteit	2011/090, 2012/028, 2012/061, 2012/118
CBE Vrije Universiteit Amsterdam	2011/168, 2012/098
CBE Universiteit van Amsterdam	2011/207, 2011/207.1, 2012/024, 2012/047, 2012/087 2012/140, 2012/145.1, 2012/145, 2012/219, 2012/219.1
CBE Rijksuniversiteit Groningen	2011/204, 2012/046, 2012/050, 2012/050.1
CBE Radboud Universiteit Nijmegen	2012/022, 2012/157, 2012/170
CBE Universiteit Tilburg	2011/191, 2012/172.1, 2012/172
CBE Erasmus Universiteit Rotterdam	2012/082
Vrije Universiteit Amsterdam	2011/159, 2011/179, 2012/060, 2012/064, 2012/064.1 2012/130, 2012/146

Universiteit van Amsterdam	2011/169, 2011/182, 2011/157, 2012/016, 2012/045 2012/078, 2012/108, 2012/113, 2012/135, 2012/188
Universiteit Maastricht	2011/180
Radboud Universiteit Nijmegen	2012/072, 2012/073, 2012/074, 2012/152
Technische Universiteit Eindhoven	2011/117
Technische Universiteit Delft	2012/136
Universiteit Leiden	2011/138
Universiteit Utrecht	2012/109, 2012/160.1
Universiteit Wageningen	2012/103.1, 2012/103
Rijksuniversiteit Groningen	2011/186, 2012/013, 2012/023, 2012/134, 2012/139
Christelijke Hogeschool Windesheim	2012/021, 2012/035.1
Stenden Hogeschool	2011/097, 2011/112
Fontys Hogescholen	2012/042
Hogeschool van Amsterdam	2011/156, 2012/058, 2012/068, 2012/077, 2012/093 2012/094.5, 2012/137, 2012/162, 2012/166, 2012/187 2012/198
Hogeschool ArtEZ	2011/199
Hogeschool Inholland	2011/185, 2011/192, 2011/197, 2012/005, 2012/115 2012/148, 2012/179
Hogeschool Leiden	2012/185.1
Hogeschool Utrecht	2012/110
Hogeschool Avans-Fontys	2012/175

Zaaknummer : 2011/066.2
Rechter(s) : mrs. Lubberdink, De Rijke-Maas, Troostwijk
Datum uitspraak : 23 april 2012
Partijen : Opposant
Trefwoorden : Belang[proces], beslissing, termijnen, rechtsgevolg, verzet
Artikelen : WHW artikel 7.61 lid 1 aanhef en onder f; Awb artikel 4:1, 8:55
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.2.1. In verzet als bedoeld in artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht staat uitsluitend ter beoordeling of het College terecht tot kennelijke ongegrondverklaring van het door opposant ingestelde beroep is overgegaan.
Ter zitting heeft appellant een e-mail van 20 mei 2011 overgelegd van de examencommissie waarin aan hem wordt meegedeeld dat zijn doctoraaldiploma klaar ligt bij Onderwijszaken. Gelet hierop is het College van oordeel dat appellant geen belang heeft bij een inhoudelijke beoordeling van de vraag of het College in de uitspraak van 19 mei 2011 terecht heeft geoordeeld dat het CBE terecht en op goede gronden heeft overwogen dat de brief van de examencommissie van 1 september 2010 geen op het in het leven roepen van enig rechtsgevolg gerichte beslissing, als bedoeld in artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW inhoudt. De door appellant ter zitting ingenomen stelling dat hij nog een belang heeft bij een inhoudelijke beoordeling in verband met te verbeuren dwangsommen, leidt niet tot een ander oordeel. Niet is gebleken dat in de procedure, die heeft geleid tot het indienen van beroep bij het College, wettelijk voorgeschreven termijnen zijn overschreden. Schade als gevolg van onjuiste besluitvorming is niet gesteld, zodat daarin evenmin grond voor het aannemen van procesbelang is gelegen.

Uitspraak in de zaak van:

[naam], wonend te [woonplaats], opposant.

1. Procesverloop

Bij uitspraak van 19 mei 2011, in zaak nr. CBHO 2011/003, heeft het College na vereenvoudigde behandeling het beroep van opposant kennelijk ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft opposant bij brief, bij het College ingekomen op 4 juli 2011, verzet gedaan. De gronden van het verzet zijn aangevuld bij brief van 27 juli 2011.

Het College heeft het verzet ter zitting behandeld op 1 september 2011, waar opposant, bijgestaan door mr. F.H. Barwegen, advocaat te Utrecht, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de uitspraak, waarvan verzet, is het beroep van opposant kennelijk ongegrond verklaard, omdat het CBE terecht en op goede gronden heeft overwogen dat de brief van de examencommissie Geneeskunde van 1 september 2010 geen op het in het leven roepen van enig rechtsgevolg gerichte beslissing, als bedoeld in artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) inhoudt en daartegen daarom geen beroep openstond.

2.2. Opposant betoogt, samengevat weergegeven, dat hij bij de examencommissie een verzoek als bedoeld in artikel 4:1 van de Algemene wet bestuursrecht heeft ingediend, inhoudende de afgifte van het doctoraal examen geneeskunde, dan wel een vrij doctoraal heeft verzocht en dat de weigering dit te doen een op enig rechtsgevolg gerichte beslissing is. Voorts bevat de brief van 1 september 2010 volgens opposant een beslissing als bedoeld in artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder b, van de WHW waartegen beroep openstaat. Tenslotte betoogt opposant, onder verwijzing naar artikel 18.14 van de WHW dat het College niet bevoegd was van het geschil betreffende de brief van 1 september 2010 kennis te nemen.

2.2.1. In verzet als bedoeld in artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht staat

uitsluitend ter beoordeling of het College terecht tot kennelijke ongegrondverklaring van het door opposant ingestelde beroep is overgegaan.

Ter zitting heeft appellant een e-mail van 20 mei 2011 overgelegd van de examencommissie waarin aan hem wordt meegedeeld dat zijn doctoraaldiploma klaar ligt bij Onderwijszaken. Gelet hierop is het College van oordeel dat appellant geen belang heeft bij een inhoudelijke beoordeling van de vraag of het College in de uitspraak van 19 mei 2011 terecht heeft geoordeeld dat het CBE terecht en op goede gronden heeft overwogen dat de brief van de examencommissie van 1 september 2010 geen op het in het leven roepen van enig rechtsgevolg gerichte beslissing, als bedoeld in artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW inhoudt. De door appellant ter zitting ingenomen stelling dat hij nog een belang heeft bij een inhoudelijke beoordeling in verband met te verbeuren dwangsommen, leidt niet tot een ander oordeel. Niet is gebleken dat in de procedure, die heeft geleid tot het indienen van beroep bij het College, wettelijk voorgeschreven termijnen zijn overschreden. Schade als gevolg van onjuiste besluitvorming is niet gesteld, zodat daarin evenmin grond voor het aannemen van procesbelang is gelegen.

2.3. Het verzet is niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het verzet niet-ontvankelijk.

•

Zaaknummer : 2011/068.0
Rechter(s) : mrs. Lubberdink, Borman, Kleijn
Datum uitspraak : 30 januari 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit Maastricht
Trefwoorden : Bevoegdheid examencommissie, civiel effect, kostenvergoeding, procesbelang, vrijstelling
Artikelen : WHW artikel 7.11 lid 2
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1. Het betoog faalt. Uit het verslag van de hoorzitting van 1 maart 2011 blijkt dat de examencommissie appellant alsnog de gevraagde vrijstelling voor drie studiepunten heeft verleend. Daarmee is de examencommissie geheel tegemoetgekomen aan appellant. Dat de examencommissie weigerde aan de vrijstelling civiel effect te verbinden, maakt dat niet anders, reeds omdat de examencommissie niet de bevoegdheid heeft om aan een vrijstelling al dan niet civiel effect te verbinden, zodat appellant met het beroep bij verweerder niet kon bereiken dat aan de vrijstelling civiel effect zou worden verbonden.
(...)
2.3.1. Anders dan appellant heeft gesteld, blijkt uit de stukken niet dat hij heeft verzocht om vergoeding van reiskosten. Voorts heeft appellant geen gebruik gemaakt van beroepsmatig verleende rechtsbijstand, zodat kosten voor het opstellen van stukken niet voor vergoeding in aanmerking komen. Nu appellant, ook na daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld, niet heeft gespecificeerd welke voor vergoeding in aanmerking komende kosten hij heeft gemaakt voor de hoorzitting of het schikkingsgesprek, heeft verweerder terecht geen aanleiding gezien aan te nemen dat appellant in zoverre nog belang had bij zijn beroep. Het betoog faalt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellant], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit Maastricht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 november 2010 heeft de examencommissie van de faculteit der rechtsgeleerdheid het verzoek van appellant om hem vrijstelling te verlenen voor het vak 'Inleiding arbeids- en sociaal zekerheidsrecht' afgewezen.

Bij besluit van 30 maart 2011 heeft verweerder het door appellant daartegen ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 13 mei 2011, beroep ingesteld.

Bij uitspraak van 22 juni 2011 heeft het College met toepassing van artikel 8:54 van de Awb het beroep daartegen kennelijk ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 4 oktober 2011 heeft het College het daartegen door appellant gedane verzet gegrond verklaard.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 5 januari 2012, waar appellant, bijgestaan door mr. D.E.R. Voorjans, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. V. Perey-Maussen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Verweerder heeft het beroep van appellant niet-ontvankelijk verklaard, omdat appellant naar zijn oordeel niet langer een rechtens te honoreren belang heeft bij de beoordeling van zijn beroep. Aan dat oordeel heeft hij ten grondslag gelegd dat de examencommissie te kennen heeft gegeven dat hem alsnog vrijstelling is verleend voor het vak 'Inleiding arbeids- en sociaal zekerheidsrecht', zodat appellant met zijn beroep niet meer kan bereiken dan hij heeft gekregen.

2.2. Appellant betoogt dat verweerder heeft miskend dat de examencommissie hem geen vrijstelling met civiel effect heeft verleend voor het desbetreffende vak, zodat hij om die reden belang had bij de beoordeling van zijn beroep.

2.2.1. Het betoog faalt. Uit het verslag van de hoorzitting van 1 maart 2011 blijkt dat de examencommissie appellant alsnog de gevraagde vrijstelling voor drie studiepunten heeft verleend. Daarmee is de examencommissie geheel tegemoetgekomen aan appellant. Dat de examencommissie weigerde aan de vrijstelling civiel effect te verbinden, maakt dat niet anders, reeds omdat de examencommissie niet de bevoegdheid heeft om aan een vrijstelling al dan niet civiel effect te verbinden, zodat appellant met het beroep bij verweerder niet kon bereiken dat aan de vrijstelling civiel effect zou worden verbonden.

2.3. Appellant betoogt voorts dat indien ervan moet worden uitgegaan dat de examencommissie hem alsnog vrijstelling heeft verleend, hij nog belang had bij zijn beroep vanwege de door hem gevraagde vergoeding van de door hem gemaakte kosten voor de behandeling ervan.

2.3.1. Anders dan appellant heeft gesteld, blijkt uit de stukken niet dat hij heeft verzocht om vergoeding van reiskosten. Voorts heeft appellant geen gebruik gemaakt van beroepsmatig verleende rechtsbijstand, zodat kosten voor het opstellen van stukken niet voor vergoeding in aanmerking komen. Nu appellant, ook na daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld, niet heeft gespecificeerd welke voor vergoeding in aanmerking komende kosten hij heeft gemaakt voor de hoorzitting of het schikkingsgesprek, heeft verweerder terecht geen aanleiding gezien aan te nemen dat appellant in zoverre nog belang had bij zijn beroep. Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/077
Rechter(s) : mrs. Loeb, Mollee, Borman
Datum uitspraak : 19 januari 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden : Bijzondere omstandigheden, [beperking]
inzagemogelijkheid, Utrechtse voortgangstoets[UVT], [meenemen]
[herhaald gebruik] vragen/antwoorden tentamen, vertrouwensbeginsel
Artikelen : WHW artikel 7.61
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1 Verweerder heeft onweersproken gesteld dat het
aantal inzagemogelijkheden voor het inzien van de vragen en antwoorden
van de UVT beperkt is vanwege het aantal studenten en omdat, anders
dan voorheen, bij de inzage een docent aanwezig is die direct op vragen
en opmerkingen kan reageren. Verweerder heeft de beperking van het
aantal inzagemogelijkheden tot drie onder die omstandigheden terecht
niet onredelijk geacht.
(...)
2.2.3. Het was aan appellant om desgewenst tegenover de coördinator
aannemelijk te maken dat het voor hem niet mogelijk was om van de
reguliere inzagemogelijkheden gebruik te maken. Appellant heeft in dat
kader slechts gesteld dat hij op de tijden van de reguliere
inzagemogelijkheden onderwijs moest volgen. Appellant heeft geen
stukken overgelegd ter staving daarvan. Daarnaast heeft verweerder
terecht in aanmerking genomen dat het een onderwijsonderdeel betrof
van een deeltijdstudie Rechten, die appellant vrijwillig naast zijn
voltijdstudie Geneeskunde volgde. Gelet op de gegevens waarover de
coördinator beschikte, heeft verweerder terecht geoordeeld dat deze
appellant geen andere inzagemogelijkheid hoefde te bieden.
(...)
2.3.1. Verweerder dient, gelet op het bepaalde in artikel 7.61 van de Wet
op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, te beoordelen of
de beslissing van de coördinator in strijd is met het recht. Verweerder
heeft, mede gelet op de omstandigheid dat de vragen van de UVT
herhaaldelijk opnieuw worden gebruikt, in het betoog van appellant
terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat, in afwijking van het
reglement examencommissie, ook de vragen aan appellant ter hand
moesten worden gesteld.
2.4. Ten slotte betoogt appellant evenzeer tevergeefs dat verweerder
heeft miskend dat hij zonder de mogelijkheid van inzage in de vragen en
antwoorden het beroep tegen de onvoldoende beoordeling van de door
hem afgelegde toets niet van gronden kon voorzien en de gevolgen van
de weigering, nu het niet behalen van de toets meebrengt dat hij zijn
opleiding niet kan afronden, niet evenredig zijn met de met het besluit te
dienen belangen. Aan appellant zijn drie inzagemogelijkheden geboden.
Gelet op hetgeen hiervoor onder 2.2.3 is overwogen, heeft verweerder de
gevolgen van de keuze van appellant om van deze mogelijkheden geen
gebruik te maken terecht voor diens risico gelaten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellant], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 5 november 2010 heeft coördinator van de Utrechtse Voortgangstoets (UVT) van de opleiding Geneeskunde geweigerd appellant een andere mogelijkheid te bieden dan de vastgestelde drie om de vragen van de UVT in te zien en voorts geweigerd hem kopieën te verstrekken van de essayvragen en modelantwoorden.

Bij besluit van 11 april 2011, verzonden op 9 mei 2011, heeft verweerder het door appellant daartegen bij hem ingestelde beroep gegrond verklaard, voor zover de coördinator appellant heeft geweigerd kopieën te verstrekken van zijn antwoorden op de open vragen en voor het overige ongegrond.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 9 juni 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 7 december 2011, waar appellant, bijgestaan door mr. S.M.M. Teklenburg, advocaat te Eindhoven, en verweerder, vertegenwoordigd door zijn secretaris M.W. Batteljee LLB, en prof. dr. J.G. van den Tweel, voorzitter van de examencommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 In het proces-verbaal van het verhandelde ter zitting van verweerder op 11 april 2011 is als volgt vermeld: "Appellant bevestigt dat het beroep handelt over een tweetal vragen:

1. heeft appellant recht op een apart voor hem georganiseerde extra mogelijkheid tot inzage in de UVT en
2. mag hij een afschrift van de vragen, zijn antwoorden en de modelantwoorden mee naar huis nemen."

Verweerder heeft vervolgens bij het besluit van 11 april 2011 op deze twee beroepsgronden beslist. Gelet hierop, valt het betoog van appellant dat verweerder heeft miskend dat de UVT niet als toelatingseis voor het zesde jaar van de opleiding geneeskunde kan en mag worden gebruikt buiten het geding.

2.2 Appellant betoogt verder dat verweerder heeft miskend dat, nu hem in het verleden wel de mogelijkheid is geboden op een ander dan de reguliere mogelijkheden inzage te krijgen, de weigering in strijd is met het vertrouwens- dan wel rechtszekerheidsbeginsel. Voorts heeft verweerder volgens hem miskend dat er een overmacht situatie was.

2.2.1 Verweerder heeft onweersproken gesteld dat het aantal inzagemogelijkheden voor het inzien van de vragen en antwoorden van de UVT beperkt is vanwege het aantal studenten en omdat, anders dan voorheen, bij de inzage een docent aanwezig is die direct op vragen en opmerkingen kan reageren. Verweerder heeft de beperking van het aantal inzagemogelijkheden tot drie onder die omstandigheden terecht niet onredelijk geacht.

2.2.2 Op 4 november 2010 is aan appellant medegedeeld dat hem geen andere inzagemogelijkheden worden geboden, dan die op 4, 9 en 11 november 2010. Nu appellant geen toezegging is gedaan dat hem een andere mogelijkheid zou worden geboden en hij, voorafgaand aan de geboden inzagemogelijkheden, op de hoogte was dat hem geen andere mogelijkheid zou worden geboden, heeft verweerder de weigering terecht niet in strijd met een gerechtvaardigd vertrouwen of met de rechtszekerheid geoordeeld. Dat in het verleden, naar gesteld, wel de mogelijkheid is geboden op andere dan de reguliere inzagemogelijkheden inzage te krijgen, heeft verweerder daarvoor terecht onvoldoende geacht.

2.2.3 Het was aan appellant om desgewenst tegenover de coördinator aannemelijk te maken dat het voor hem niet mogelijk was om van de reguliere inzagemogelijkheden gebruik te maken. Appellant heeft in dat kader slechts gesteld dat hij op de tijden van de reguliere inzagemogelijkheden onderwijs moest volgen. Appellant heeft geen stukken overgelegd ter staving daarvan. Daarnaast heeft verweerder terecht in aanmerking genomen dat het een onderwijsonderdeel betrof van een deeltijdstudie Rechten, die appellant vrijwillig naast zijn voltijdstudie Geneeskunde volgde. Gelet op de gegevens waarover de coördinator beschikte, heeft verweerder terecht geoordeeld dat deze appellant geen andere inzagemogelijkheid hoefde te bieden.

2.3 Voorts betoogt appellant dat verweerder heeft miskend dat hij uit didactisch oogpunt niet kon volstaan met het verstrekken van een kopie van de antwoorden van appellant op de open

vragen, maar hem ook de vragen zelf ter hand had moeten stellen. Verweerder heeft zich ten onrechte beperkt tot een oordeel over de tekst van de OER en het reglement examencommissie.

2.3.1 Verweerder dient, gelet op het bepaalde in artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, te beoordelen of de beslissing van de coördinator in strijd is met het recht. Verweerder heeft, mede gelet op de omstandigheid dat de vragen van de UVT herhaaldelijk opnieuw worden gebruikt, in het betoog van appellant terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat, in afwijking van het reglement examencommissie, ook de vragen aan appellant ter hand moesten worden gesteld.

2.4 Ten slotte betoogt appellant evenzeer tevergeefs dat verweerder heeft miskend dat hij zonder de mogelijkheid van inzage in de vragen en antwoorden het beroep tegen de onvoldoende beoordeling van de door hem afgelegde toets niet van gronden kon voorzien en de gevolgen van de weigering, nu het niet behalen van de toets meebrengt dat hij zijn opleiding niet kan afronden, niet evenredig zijn met de met het besluit te dienen belangen. Aan appellant zijn drie inzagemogelijkheden geboden. Gelet op hetgeen hiervoor onder 2.2.3 is overwogen, heeft verweerder de gevolgen van de keuze van appellant om van deze mogelijkheden geen gebruik te maken terecht voor diens risico gelaten.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2011/090
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Olivier, Lubberdink
Datum uitspraak	: 10 januari 2012
Partijen	: Appellant tegen CBE Open Universiteit
Trefwoorden	: Afronding cijfer, berekeningswijze, iudicium cum laude
Artikelen	: WHW artikel 7.11 lid 2; Nadere regels inrichting tentamen en examen 2010-2011 OU artikel 20b lid 1 en 2
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3. Appellant betoogt dat zijn gemiddeld cijfer van 7,84 dient te worden afgerond naar 8 en hij hiermee voldoet aan het in artikel 20b, tweede lid, van de Regeling voor de vermelding van 'met lof' op zijn getuigschrift neergelegde vereiste. Hiertoe voert hij aan dat zijn gemiddelde cijfer ook is berekend aan de hand van afgeronde cijfers en een eindcijfer gelijk of minder significante cijfers dient te bevatten als de cijfers, waarmee het is berekend. 2.4. Dit betoog faalt. Artikel 20b, tweede lid, van de Regeling is duidelijk. Het gewogen gemiddelde van de behaalde cijfers moet hoger zijn dan een 8. Het CBE heeft met juistheid overwogen dat appellant daaraan niet heeft voldaan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellant], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Open Universiteit (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 februari 2011 heeft de Commissie voor de examens een verzoek van appellant om het judicium 'met lof' te vermelden op het getuigschrift van het door hem afgelegde afsluitend examen voor de masteropleiding Managementwetenschappen afgewezen.

Bij besluit van 18 mei 2011, verzonden op 9 juni 2011, heeft het CBE het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 6 juli 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 november 2011, waar appellant in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.J.F.A. Engels, werkzaam in dienst bij de Open Universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.11, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, wordt, ten bewijze dat het examen met goed gevolg is afgelegd, door de examencommissie een getuigschrift uitgereikt.

In artikel 20b, eerste lid, van de Nadere regels inrichting tentamen en examen 2010-2011 (hierna: de Regeling) van de Open Universiteit is bepaald dat, indien bij de bepaling van de uitslag van het afsluitend examen van een opleiding blijkt dat de student blijkt heeft gegeven van uitzonderlijke bekwaamheid, dit op het getuigschrift wordt vermeld met de woorden 'met lof'.

In het tweede lid is bepaald dat, voor zover thans van belang, van uitzonderlijke bekwaamheid, als bedoeld in het vorige lid, sprake is, indien de bij de Open Universiteit afgeronde cursussen met het gewogen gemiddelde 8 of hoger zijn gewaardeerd, met dien verstande dat geen cijfer lager mag zijn dan 7.

2.2. Aan het besluit van 18 mei 2011 is ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, artikel 20b van de Regeling niet zo kan worden gelezen, dat ook indien de afgeronde cursussen gemiddeld onder de 8 zijn gewaardeerd, de vermelding 'met lof' op het getuigschrift wordt vermeld.

2.3. Appellant betoogt dat zijn gemiddeld cijfer van 7,84 dient te worden afgerond naar 8 en hij hiermee voldoet aan het in artikel 20b, tweede lid, van de Regeling voor de vermelding van 'met lof' op zijn getuigschrift neergelegde vereiste. Hiertoe voert hij aan dat zijn gemiddelde cijfer ook is berekend aan de hand van afgeronde cijfers en een eindcijfer gelijk of minder significante cijfers dient te bevatten als de cijfers, waarmee het is berekend.

2.3.1. Dit betoog faalt. Artikel 20b, tweede lid, van de Regeling is duidelijk. Het gewogen gemiddelde van de behaalde cijfers moet hoger zijn dan een 8. Het CBE heeft met juistheid overwogen dat appellant daaraan niet heeft voldaan.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende;

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2011/094
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Mollee, Borman
Datum uitspraak	: 29 februari 2012
Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Herhaald aanvraag, nieuwe feiten en omstandigheden
Artikelen	: Awb artikel 4:6

Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. Indien na een eerdere afwijzing een besluit van gelijke strekking wordt genomen, kan door het instellen van beroep tegen dat besluit niet worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter op rechtmatigheid beoordeeld worden in evenbedoelde zin.
Nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in evenbedoelde zin zijn feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn opgekomen en daarom niet vóór dat besluit konden worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.
2.3.2. Dat appellante, naar gesteld, het vak Beginselen Strafrecht aan de VU heeft behaald, is geen nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid, nu dit geen omstandigheid is die niet vóór het eerdere besluit kon worden aangevoerd. Nu overigens geen nieuwe feiten of omstandigheden zijn gesteld en van een relevante wijziging van het recht niet is gebleken, is het beroep ongegrond.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellante], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 mei 2011 heeft de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de universiteit een verzoek van appellante om vrijstelling voor het vak Strafrecht opnieuw afgewezen.

Bij besluit van 7 juni 2011 heeft het CBE het door appellante daartegen bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 13 juli 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 december 2011, waar appellante in persoon is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Bij besluit van 20 januari 2010 heeft de examencommissie een eerder verzoek van appellante om vrijstelling voor het vak Strafrecht afgewezen. Bij besluit van 14 juli 2010 heeft het CBE het daartegen door appellante bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 29 april 2011 in zaak nr. 10/3952 heeft de rechtbank Amsterdam het daartegen door appellante bij haar ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd, doch bepaald dat de rechtsgevolgen ervan in stand blijven en de uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het vernietigde besluit. Tegen die uitspraak zijn geen rechtsmiddelen aangewend.

2.2. Ambtshalve wordt als volgt overwogen.

2.2.1. Appellante heeft aan de afgewezen aanvraag ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, in de eerdere procedure geen rekening is gehouden met de omstandigheid dat zij, naast het vak Materieel Strafrecht, ook het vak Beginselen Strafrecht aan de Vrije Universiteit Amsterdam (hierna: de VU) heeft behaald. Volgens haar voldoet zij hiermee aan de vereisten voor het verkrijgen van vrijstelling van het vak Strafrecht.

2.2.2. Indien na een eerdere afwijzing een besluit van gelijke strekking wordt genomen, kan door het instellen van beroep tegen dat besluit niet worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter op rechtmatigheid beoordeeld worden in evenbedoelde zin.

Nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in evenbedoelde zin zijn feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn opgekomen en daarom niet vóór dat besluit konden worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.2.3. Dat appellante, naar gesteld, het vak Beginselen Strafrecht aan de VU heeft behaald, is geen nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid, nu dit geen omstandigheid is die niet vóór het eerdere besluit kon worden aangevoerd. Nu overigens geen nieuwe feiten of omstandigheden zijn gesteld en van een relevante wijziging van het recht niet is gebleken, is het beroep ongegrond.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

2.4. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/097
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak : 30 januari 2012
Partijen : Appellante tegen Stenden Hogeschool
Trefwoorden : Bevoegdheid college, klacht, kostenveroordeling, rechtsmiddelenclausule
Artikelen : WHW artikel 7.59b; Awb artikel 9:3
Uitspraak : Onbevoegd
Hoofdoverwegingen : 2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt.
De beslissing waartegen beroep is ingesteld is een reactie van het college van bestuur op door appellante ingediende klachten. Anders dan het college van bestuur ter zitting heeft betoogd, is een reactie op een klacht niet aan te merken als een beslissing als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW). Nu voorts ingevolge artikel 9:3 van de Algemene wet bestuursrecht, welk artikel ingevolge artikel 7.59b van de WHW op Stenden Hogeschool als bijzondere instelling van overeenkomstige toepassing is, tegen een besluit inzake de behandeling van een klacht over een gedraging van een bestuursorgaan geen beroep kan worden ingesteld, is het College niet bevoegd van het geschil kennis te nemen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellante], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Stenden Hogeschool(hierna: het college van bestuur), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 juni 2011 heeft het college van bestuur een door appellante ingediende klacht ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 20 juli 2011, beroep ingesteld. De gronden van het beroep zijn aangevuld bij brief van 16 augustus 2011.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 januari 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. J.S. Bauer, advocaat te Leeuwarden en M. Amer, tolk, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. S.G. Hoekstra en mr. H.J. Greven, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ambtshalve overweegt het College als volgt.

De beslissing waartegen beroep is ingesteld is een reactie van het college van bestuur op een door appellante ingediende klacht. Anders dan het college van bestuur ter zitting heeft betoogd, is een reactie op een klacht niet aan te merken als een beslissing als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW). Nu voorts ingevolge artikel 9:3 van de Algemene wet bestuursrecht, welk artikel ingevolge artikel 7.59b van de WHW op Stenden Hogeschool als bijzondere instelling van overeenkomstige toepassing is, tegen een besluit inzake de behandeling van een klacht over een gedraging van een bestuursorgaan geen beroep kan worden ingesteld, is het College niet bevoegd van het geschil kennis te nemen.

2.2 Het College ziet in de vermelding door het college van bestuur van de beroepsprocedure bij het College als rechtsmiddel aanleiding om het te veroordelen tot het voldoen aan appellante van het door haar betaalde griffierecht en tot de kosten die verbonden zijn aan deze procedure.

2.3 Het college van bestuur dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

1. verklaart zich onbevoegd
2. veroordeelt het college van bestuur tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten, vast te stellen op een bedrag van € 874,00 (zegge: achthonderdvierenzeventig euro), voor door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
3. bepaalt dat het college van bestuur het door appellante betaalde griffierecht van € 41,00 aan haar vergoedt.

•

Zaaknummer	: 2011/100
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Mollee, Borman
Datum uitspraak	: 10 januari 2012
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden	: Nieuwe feiten of veranderde omstandigheden, terugkomen op eerder genomen besluit, tijdsverloop
Artikelen	: Awb artikel 4:6; Onderwijs- en Examenregeling Geneeskunde CRU '99 UU artikel 2.2.3, 2.6.10, 3.1.2, 3.1.4
Uitspraak	: Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.1.2 . Indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, kan door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet worden bereikt dat de bestuursrechter dat toetst als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten, genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit. Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen in zoverre door de bestuursrechter worden getoetst. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn opgekomen of niet vóór dat besluit konden worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.1.3. Appellant heeft, mede gelet op hetgeen hiervoor onder 2.1.1 is overwogen, geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden gesteld. Anders dan appellant stelt, is er geen aanvraag voor een ander tijdvak en is, anders dan hij betoogt, enkel tijdsverloop geen nieuw feit of veranderde omstandigheid. Gelet op het hiervoor onder 2.1.2 overwogene, leidt het aangevoerde derhalve niet tot vernietiging van het bestreden besluit.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellant], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 januari 2011 heeft de examencommissie Geneeskunde geweigerd appellant toe te laten tot de wetenschappelijke stage jaar 6, omdat deze de Utrechtse Voortgangstoets (UVT) niet heeft behaald.

Bij besluit van 10 juni 2011 heeft verweerder het door appellant daartegen bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 20 juli 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 7 december 2011, waar appellant, bijgestaan door mr. F.H. Barwegen, advocaat te Utrecht, en verweerder, vertegenwoordigd door zijn secretaris M.W. Batteljee LLB, en prof. dr. J.G. van den Tweel, voorzitter van de examencommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Artikel 2.6.10 van de Onderwijs- en Examenregeling Geneeskunde CRU '99 UU (hierna: de OER) luidt, voor zover thans van belang: "De onderwijseenheden 6.1. t/m 6.5 en de bijbehorende tentamens worden gevolgd resp. afgelegd indien alle tentamens van de onderwijseenheden 4.1 t/m 5.12 en de Utrechtse voortgangstoets zijn behaald".

Artikel 3.1.2 luidt: "Op verzoek van een belanghebbende kan de examencommissie besluiten afwijkingen van dit reglement toe te staan. Indien een verzoek wordt afgewezen wordt dit aan belanghebbende onder opgaaf van redenen binnen 20 werkdagen medegedeeld."

Artikel 3.1.4 luidt: "Bij de beoordeling van verzoeken om uitzonderingen betreft de examencommissie overwegingen die betrekking kunnen hebben op:

- a. het behoud van kwaliteits- en selectie-eisen van een examen, tentamen of deeltentamen;
- b. doelmatigheidseisen, onder meer tot uitdrukking komend in een streven om:
 - 1. tijdverlies voor studenten tijdens de studie zoveel mogelijk te beperken
 - 2. studenten zo snel mogelijk te bewegen hun studie af te breken indien het slagen voor een tentamen onwaarschijnlijk is geworden."

2.2 Appellant betoogt dat verweerder, door het door hem ingestelde beroep met toepassing van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht ongegrond te verklaren, heeft miskend dat de aanvraag die tot het eerdere besluit van 26 oktober 2010 heeft geleid, anders dan de aanvraag die tot dat van 28 januari 2011 heeft geleid, is gebaseerd op onvoorziene omstandigheden, als bedoeld in artikel 3.1.4 van de Onderwijs- en examenregeling. De aanvraag heeft een andere grondslag, te weten artikel 2.2.3 van de OER en ziet ook op een ander tijdvak, aldus appellant.

2.2.1. Bij besluit van 26 oktober 2010 heeft de examencommissie geneeskunde van de Universiteit Utrecht een verzoek van appellant om toelating tot het zesde jaar van de opleiding geneeskunde afgewezen. Het besluit van 28 januari 2011, waarbij zij de aanvraag van 21 januari 2011 om toelating tot de Wetenschappelijke Stage van jaar 6 heeft afgewezen, heeft geen andere strekking dan dat van 26 oktober 2010, nu de Wetenschappelijke Stage onderdeel uitmaakt van het zesde jaar van de opleiding geneeskunde en de aanvraag derhalve is gericht op toelating tot dat jaar. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat appellant het verzoek van 21 januari 2011 niet heeft gedaan met het doel om een tussentijds doctoraal te behalen; dat had hij in oktober 2010 al gedaan.

Anders dan appellant stelt, is de aanvraag niet gebaseerd op een andere grondslag, nu de afwijzing van het verzoek in de eerdere procedure mede was gebaseerd op de omstandigheid dat appellant de Utrechtse voortgangstoets niet heeft behaald en het behalen daarvan een vereiste is, gesteld in artikel 2.6.10 van de OER.

2.2.2. Indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, kan door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet worden bereikt dat de bestuursrechter dat toetst als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten, genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit. Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen in zoverre door de bestuursrechter worden getoetst.

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn opgekomen of niet vóór dat besluit konden worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.2.3 Appellant heeft, mede gelet op hetgeen hiervoor onder 2.1.1 is overwogen, geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden gesteld. Anders dan appellant stelt, is er geen aanvraag voor een ander tijdvak en is, anders dan hij betoogt, enkel tijdsverloop geen nieuw feit of veranderde omstandigheid. Gelet op het hiervoor onder 2.1.2 overwogene, leidt het aangevoerde derhalve niet tot vernietiging van het bestreden besluit.

2.3 Het beroep is ongegrond.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/101
Rechter(s) : mrs. Loeb, Mollee, Borman
Datum uitspraak : 10 januari 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden : Finale geschillenbeslechting, verzoek reeds gehonoreerd, zelf voorzien
Artikelen : WHW artikel 7.61 lid 1 aanhef en onderdeel f; Awb 8:72 lid 3 onder c
Uitspraak : Gegronde
Hoofdoverwegingen : 2.3. Het College volgt appellant niet in zijn betoog dat het e-mailbericht van 9 april 2010 geen beslissing op zijn verzoek bevatte en geen besluit. Appellant heeft het verzoek van 20 augustus 2009 aan de examencommissie gericht en zijn brief van 12 maart 2010 aan prof. Van den Tweel als voorzitter van die commissie. De antwoorden hierop van prof. Van den Tweel zijn in diens functie van voorzitter gedaan namens die commissie. Uit de brief van 9 april 2010 van de voorzitter van die commissie blijkt dat deze het verzoek van 20 augustus 2009 honoreert. Appellant heeft ter zitting bevestigd dat hij in augustus 2010 de Wetenschappelijke Stage heeft afgerond. Gelet hierop, had de examencommissie ten tijde van het instellen van het beroep bij verweerder op 20 april 2011 reeds positief op het verzoek van appellant beslist, zodat verweerder het beroep, nu er geen sprake was van een uitblijven van een besluit op de aanvraag van appellant, ongegrond had dienen te verklaren.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellant], wonend te [woonplaats], appellant,
en

het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

In antwoord op een verzoek van appellant van 20 augustus 2009 om hem toestemming te verlenen eerder aan te vangen met de Wetenschappelijke Stage van jaar 6 heeft de voorzitter van de examencommissie appellant bij brief van 1 september 2009 medegedeeld dat de geldigheidsduur van de door hem behaalde tentamens acht jaar bedraagt, geen beslissing kan worden genomen op het verzoek om tussentijds het doctoraal examen te mogen behalen zonder planning van de nog te behalen vakken, de in 2002 behaalde tentamens hun geldigheid dreigen te verliezen en appellant geadviseerd contact op te nemen met de studieadviseur.

Bij brief van 12 maart 2010 heeft appellant aan de examencommissie een planning van door hem afgelegde en nog af te leggen tentamens voorgelegd, waarmee hij aan het eind van het studiejaar aan de eisen voor het behalen van een tussentijds doctoraal zou kunnen voldoen. Onderdeel van de planning was dat appellant de Wetenschappelijke Stage (12 weken) in de periode april-juli 2010 zou voltooien.

Op 9 april 2010 heeft de voorzitter van de examencommissie bevestigd dat appellant, conform zijn aanvraag, tussentijds het doctoraal kan behalen en hem erop gewezen dat, indien hij dat doctoraaldiploma uiterlijk 31 augustus 2010 niet zou hebben behaald, alle vakken die voor 1 september 2004 afgelegd zijn vervallen.

Bij besluit van 21 juni 2011 heeft verweerder zich onbevoegd verklaard kennis te nemen van het door appellant tegen het uitblijven van een besluit op zijn verzoek ingestelde beroep.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 20 juli 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 7 december 2011, waar appellant, bijgestaan door mr. F.H. Barwegen, advocaat te Utrecht, en verweerder, vertegenwoordigd door zijn secretaris M.W. Batteljee LLB, en prof. dr. J.G. van den Tweel, voorzitter van de examencommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), voor zover thans van belang, is het college van beroep voor de examens bevoegd ten aanzien van de volgende beslissingen:

[...],

f. beslissingen van examencommissies en examinatoren,

[...].

2.2 Appellant betoogt dat verweerder zich ten onrechte onbevoegd heeft verklaard kennis te nemen van het bij hem tegen het uitblijven van een besluit op zijn aanvraag van 12 maart 2010 ingestelde beroep.

2.2.1 De brieven van appellant van 20 augustus 2009 en 12 maart 2010, in hun onderling verband gelezen, behelzen een verzoek om toestemming om een aanvang te mogen maken met de Wetenschappelijke Stage, teneinde het tussentijds doctoraalexamen te kunnen afleggen. Een beslissing op een dergelijk verzoek van een student aan de examencommissie is een beslissing, als bedoeld in artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW. Verweerder heeft zich dan ook ten onrechte onbevoegd geacht kennis te nemen van het door appellant tegen het door hem gestelde uitblijven van een beslissing op de door hem gedane aanvraag bij hem ingestelde beroep. Het betoog slaagt in zoverre.

2.3 Het College volgt appellant niet in zijn betoog dat het e-mailbericht van 9 april 2010 geen beslissing op zijn verzoek bevatte en geen besluit. Appellant heeft het verzoek van 20 augustus 2009 aan de examencommissie gericht en zijn brief van 12 maart 2010 aan prof. Van den Tweel als voorzitter van die commissie. De antwoorden hierop van prof. Van den Tweel zijn in diens functie van voorzitter gedaan namens die commissie. Uit de brief van 9 april 2010 van de voorzitter van die commissie blijkt dat deze het verzoek van 20 augustus 2009 honoreert. Appellant heeft ter zitting bevestigd dat hij in augustus 2010 de Wetenschappelijke Stage heeft afgerond. Gelet hierop, had de examencommissie ten tijde van het instellen van het beroep bij verweerder op 20 april 2011 reeds positief op het verzoek van appellant beslist, zodat verweerder het beroep, nu er geen sprake was van een uitblijven van een besluit op de aanvraag van appellant, ongegrond had dienen te verklaren.

2.4 Het beroep is gegrond. Het besluit van verweerder van 21 juni 2011 dient te worden vernietigd. Het College zal op na te melden wijze zelf in de zaak voorzien.

2.5 Verweerder wordt op na te melden wijze in de proceskosten verwezen.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van het college van beroep voor de examens van de Universiteit Utrecht van 21 juni 2011, kenmerk CBE/K 11 04.013;
- III. verklaart het door appellant bij het college van beroep voor de examens van de Universiteit Utrecht in de desbetreffende zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. bepaalt dat het college van beroep voor de examens van de Universiteit Utrecht het door appellant betaalde griffierecht van € 41,00 aan hem vergoedt;
- V. veroordeelt het college van beroep voor de examens van de Universiteit Utrecht tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten ten bedrage van € 874,00.

•

Zaaknummer : 2011/112
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak : 30 januari 2012
Partijen : Appellant tegen Stenden Hogeschool
Trefwoorden : Bevoegdheid college, klacht, kostenveroordeling,
rechtsmiddelenclausule

Artikelen : WHW artikel 7.59b; Awb artikel 9:3
Uitspraak : Onbevoegd
Hoofdoverwegingen : 2.1 Ambtshalve overweegt het College als volgt.
De beslissing waartegen beroep is ingesteld is een reactie van het college van bestuur op door appellant ingediende klachten. Anders dan het college van bestuur ter zitting heeft betoogd, is een reactie op een klacht niet aan te merken als een beslissing als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW). Nu voorts ingevolge artikel 9:3 van de Algemene wet bestuursrecht, welk artikel ingevolge artikel 7.59b van de WHW op Stenden Hogeschool als bijzondere instelling van overeenkomstige toepassing is, tegen een besluit inzake de behandeling van een klacht over een gedraging van een bestuursorgaan geen beroep kan worden ingesteld, is het College niet bevoegd van het geschil kennis te nemen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellant], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Stenden Hogeschool(hierna: het college van bestuur), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 juni 2011 heeft het college van bestuur zich ten aanzien van enkele door appellant ingediende klachten onbevoegd verklaard, één klacht gegrond en de overige klachten ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 3 augustus 2011, beroep ingesteld. De gronden van het beroep zijn aangevuld bij brief van 28 september 2011.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 januari 2012, waar appellant, bijgestaan door mr. J.S. Bauer, advocaat te Leeuwarden en M. Amer, tolk, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. S.G. Hoekstra en mr. H.J. Greven, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ambtshalve overweegt het College als volgt.

De beslissing waartegen beroep is ingesteld is een reactie van het college van bestuur op door appellant ingediende klachten. Anders dan het college van bestuur ter zitting heeft betoogd, is een reactie op een klacht niet aan te merken als een beslissing als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW). Nu voorts ingevolge artikel 9:3 van de Algemene wet bestuursrecht, welk artikel ingevolge artikel 7.59b van de WHW op Stenden Hogeschool als bijzondere instelling van overeenkomstige toepassing is, tegen een besluit inzake de behandeling van een klacht over een gedraging van een bestuursorgaan geen beroep kan worden ingesteld, is het College niet bevoegd van het geschil kennis te nemen.

2.2 Het College ziet in de vermelding door het college van bestuur van de beroepsprocedure bij het College als rechtsmiddel aanleiding om het te veroordelen tot het voldoen aan appellant van het door hem betaalde griffierecht en tot de kosten die verbonden zijn aan deze procedure.

2.3 Het college van bestuur dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

1. verklaart zich onbevoegd;
2. veroordeelt het college van bestuur tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten, vast te stellen op een bedrag van € 874,00 (zegge: achthonderdvierenzeventig euro), voor door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
3. bepaalt dat het college van bestuur het door appellant betaalde griffierecht van € 41,00 aan hem vergoedt.

•

Zaaknummer : 2011/117
 Rechter(s) : mrs. Loeb, Lubberdink, Borman
 Datum uitspraak : 11 april 2012
 Partijen : Appellant tegen Technische Universiteit Eindhoven
 Trefwoorden : Handel in geneesmiddelen, ordemaatregel, proportionaliteit, toegang gebouwen en terreinen
 Artikelen : WHW artikel 7.57h lid 1; Regeling gebruik gebouwen, terreinen en andere voorzieningen artikel 1 lid 1 aanhef en onderdelen c en d
 Uitspraak : Ongegrond
 Hoofdoverwegingen : 2.4.1. Het opleggen van een maatregel krachtens artikel 7.57h van de WHW is een ordemaatregel om de goede gang van zaken in de gebouwen en op de terreinen van de instelling van een hogeschool of universiteit te verzekeren, teneinde een bevorderlijk onderwijsklimaat tot stand te brengen.
 2.4.2. Niet in geschil is dat appellant in de aangetroffen geneesmiddelen heeft gehandeld, hoewel hij daartoe niet bevoegd was. Verweerder kon appellant de maatregel opleggen, reeds omdat in strijd met artikel 1 van de Regeling voor illegale handel bestemde geneesmiddelen op het terrein van de universiteit waren opgeslagen en, mede als gevolg van het niet geven van openheid van zaken door appellant, risico op herhaling hiervan bestond. Dat, naar gesteld, de geneesmiddelen niet de door appellant genoemde stoffen bevatten of dat, naar gesteld, van handel met bij de universiteit betrokken personen geen sprake is geweest, maken niet dat verweerder van die bevoegdheid geen gebruik mocht maken op de wijze, als is gebeurd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Technische Universiteit Eindhoven, gevestigd te Eindhoven, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 mei 2011 heeft verweerder appellant de toegang tot de gebouwen, terreinen en voorzieningen van de universiteit voor één jaar ontzegd.

Bij besluit van 12 juli 2011 heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 17 augustus 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 november 2011, waar appellant, bijgestaan door mr. N.G.A. Lafeber, advocaat te 's-Hertogenbosch, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. E.B.M.H. Bergrath-de Brouwer en dr. L.N.I.H. Nelissen, werkzaam in dienst van de universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.57h, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur voorschriften geven en maatregelen nemen met betrekking tot de goede gang van zaken in de gebouwen en terreinen van de instelling. Die maatregelen kunnen inhouden dat aan degene die de bedoelde voorschriften heeft overtreden, de toegang tot die gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste een jaar wordt ontzegd.

Artikel 1, eerste lid, aanhef en onderdelen c en d van de Regeling gebruik universitaire gebouwen, terreinen en andere voorzieningen (hierna: de Regeling) luidt, voor zover thans van belang, als volgt:

"1. Degene, die zich bevindt in de TU/e-gebouwen of op de TU/e-terreinen of gebruik maakt van de TU/e voorzieningen, dient de door of namens het college gestelde regels, richtlijnen en aanwijzingen in het kader van de handhaving van de orde en de waarborging van de goede gang van zaken binnen TU/e-gebouwen en op de TU/e-terreinen (bijvoorbeeld de beheersregeling met betrekking tot depot van persoonlijk eigendommen), dan wel de gestelde regels m.b.t. het doelmatig c.q. rechtmatig gebruik van de TU/e-voorzieningen, verder te noemen: de ordemaatregelen, terstond en nauwgezet na te leven, en dient zich te houden aan de hieruit voortvloeiende instructies van de bewakingsdienst en/of beheerder. Men dient zich zodanig te gedragen dat:

(...)
c. niet in strijd wordt gehandeld met enige wettelijke verplichting, en
d. niet in strijd wordt gehandeld met hetgeen in het maatschappelijk verkeer betaamt jegens een ander persoon of goed."

2.2. Appellant studeerde in het studiejaar 2010-2011 scheikunde aan de faculteit Scheikundige Technologie van de universiteit. Op 2 maart 2011 is in een op zijn naam gehuurd kluisje op het terrein van de universiteit een voor eigen gebruik overstijgende hoeveelheid geneesmiddelen aangetroffen.

2.3. Aan het besluit van 12 juli 2011 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, de aan appellant opgelegde maatregel gerechtvaardigd is, nu een grote hoeveelheid geneesmiddelen is opgeslagen op het terrein van de universiteit, appellant een scheikundestudent is en hij onvoldoende openheid van zaken heeft gegeven.

2.4. Appellant betoogt dat verweerder de ontzegging ten onrechte voor de maximale duur van een jaar heeft opgelegd. Hiertoe voert hij aan dat, anders dan volgens het besluit van 3 mei 2011 is aangenomen, van handel in XTC of andere opiaten die op het terrein van de universiteit zijn vervaardigd, geen sprake is. Verder waren de geneesmiddelen uitsluitend opgeslagen op het terrein van de universiteit en heeft de handel in deze geneesmiddelen uitsluitend met niet bij de universiteit betrokkenen plaatsgevonden. Wat betreft het niet geven van openheid van zaken, is slechts dezelfde lijn als in de strafrechtelijke procedure gevolgd, waarin een beroep op het zwijgrecht is gedaan, aldus appellant.

2.4.1. Het opleggen van een maatregel krachtens artikel 7.57h van de WHW is een ordemaatregel om de goede gang van zaken in de gebouwen en op de terreinen van de instelling van een hogeschool of universiteit te verzekeren, teneinde een bevorderlijk onderwijsklimaat tot stand te brengen.

2.4.2. Niet in geschil is dat appellant in de aangetroffen geneesmiddelen heeft gehandeld, hoewel hij daartoe niet bevoegd was. Verweerder kon appellant de maatregel opleggen, reeds omdat in strijd met artikel 1 van de Regeling voor illegale handel bestemde geneesmiddelen op het terrein van de universiteit waren opgeslagen en, mede als gevolg van het niet geven van openheid van zaken door appellant, risico op herhaling hiervan bestond. Dat, naar gesteld, de geneesmiddelen niet de door appellant genoemde stoffen bevatten of dat, naar gesteld, van handel met bij de universiteit betrokken personen geen sprake is geweest, maken niet dat verweerder van die bevoegdheid geen gebruik mocht maken op de wijze, als is gebeurd.

Het betoog faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/118/CBE
Rechter(s) : mrs. Loeb, Mollee, Borman
Datum uitspraak : 7 maart 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Radboud Universiteit Nijmegen
Trefwoorden : Bevoegdheid, college van beroep bijzonder onderwijs, geen eigen regeling positie CBE buiten de wet om, CBE orgaan van instelling, examencommissie verwerende procespartij, rechtsbescherming, rechtszekerheidsbeginsel, toelating andere masteropleiding, toezegging, geen toepassing gevraagd paragraaf 4 titel 4 hoofdstuk 7, vertrouwensbeginsel

Artikelen : WHW artikel 7.66 lid 1, Hoofdstuk 7 titel 4 paragraaf 3 en paragraaf 4; Structuurregeling Radboud Universiteit Nijmegen artikel 12 lid 2, hoofdstuk V; OER masteropleidingen Managementwetenschappen artikel 1.1, 1.2, 4.3

Uitspraak : Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.2.1. Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de WHW oordeelt het College over het beroep dat een betrokkene heeft ingesteld tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs die jegens hem op grond van de wet en daarop gebaseerde regelingen is genomen. Paragraaf 3 van titel 4 van de WHW, waarvan deze bepaling deel uitmaakt, bevat bepalingen betreffende de rechtsbescherming van studenten en extraneï aan instellingen voor hoger onderwijs. Voor hiervan afwijkende, door de instellingen vastgestelde, regelingen biedt de wet, buiten de zich hier niet voordoende situatie van paragraaf 4 van titel 4 van de WHW, geen ruimte, zodat artikel 7.66, eerste lid, van de WHW onverkort van toepassing is. Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 22 december 2010 in zaak nrs. 2010/072 en 072.1; www.cbho.nl), is het college van beroep voor de examens een orgaan, als bedoeld in deze bepaling.
(...)
2.4.2. Uit de artikelen 1.1 en 1.2 van de OER kan, anders dan appellant betoogt, niet worden afgeleid dat deze regeling uitsluitend van toepassing is op studenten die de masteropleiding Bedrijfskunde volgen. Succesvolle afronding van het studieprogramma Recht en Management kan toegang geven tot het onderwijs van die opleiding. Verweerder is terecht ervan uitgegaan dat de examencommissie hetgeen in de OER over dit studieprogramma is geregeld, terecht op appellant van toepassing heeft geacht.
Nu appellant ten tijde van belang de propedeuse van de opleiding Nederlands Recht niet had behaald, voldeed hij niet aan de in artikel 4.3 van de OER voor toelating aan de in semester 2.1 gegeven cursus Systeemtheorie gestelde eisen. Nu het appellant aldus duidelijk had behoren te zijn dat hij op dat moment dit tentamen niet mocht doen, heeft verweerder door de ongeldigverklaring terecht het rechtszekerheidsbeginsel niet geschonden geoordeeld. Van een toezegging van de examencommissie dat, hoewel appellant niet gerechtigd was aan het tentamen Systeemtheorie deel te nemen, het resultaat daarvan toch binnen het studieprogramma Recht en Management zou gelden, is niet gebleken. De aanmeldingsbevestiging die appellant in dit kader heeft overgelegd, bevat geen zodanige toezegging.
Het betoog faalt. Ten overvloed wordt nog overwogen dat tussen partijen niet in geschil is dat de ongeldigverklaring, zoals ook in het onderwijsdossier van appellant is aangetekend, uitsluitend geldt voor het studieprogramma Recht en Management.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Radboud Universiteit Nijmegen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 februari 2011, voor zover thans van belang, heeft de examencommissie Bedrijfskunde van de universiteit het door appellant afgelegde tentamen Systeemtheorie ongeldig verklaard.

Bij besluit van 28 juni 2011, verzonden op 8 juli 2011, heeft verweerder het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 17 augustus 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 december 2011, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. L.M. Strijbos en prof. dr. A.M.A. van Deemen, beiden werkzaam in dienst van de universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant volgt het studieprogramma Recht en Management, dat bestaat uit de bacheloropleiding Nederlands Recht en een pre-masteropleiding binnen de faculteit Bedrijfskunde (Business Administration). Afronding van dit studieprogramma geeft toegang tot, zowel de masteropleiding Rechtsgeleerdheid, als de masteropleiding Bedrijfskunde. Appellant heeft op 3 november 2010 het tentamen voor de cursus Systeemtheorie afgelegd. Hij had op dat moment de propedeuse Nederlands Recht nog niet behaald. Appellant heeft op 29 november 2010 bericht ontvangen dat hij het tentamen heeft behaald met het cijfer 6,5. De cursus Systeemtheorie behoort tot semester 2.1 van voormeld studieprogramma.

2.2. Verweerder betoogt dat niet hij, maar de examencommissie de verwerende procespartij is. Hiertoe voert hij aan dat, samengevat weergegeven, artikel 7:66 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) in dit geval niet van toepassing is, nu bij artikel 12, tweede lid, van de Structuurregeling van de universiteit slechts de titels 1, 2 en 3 van hoofdstuk 7 van de WHW van overeenkomstige toepassing zijn verklaard. De rechtsbescherming voor aan de universiteit ingeschreven studenten is volgens verweerder uitsluitend geregeld in hoofdstuk V van de Structuurregeling.

2.2.1. Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de WHW oordeelt het College over het beroep dat een betrokkene heeft ingesteld tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs die jegens hem op grond van de wet en daarop gebaseerde regelingen is genomen. Paragraaf 3 van titel 4 van de WHW, waarvan deze bepaling deel uitmaakt, bevat bepalingen betreffende de rechtsbescherming van studenten en extraneï aan instellingen voor hoger onderwijs. Voor hiervan afwijkende, door de instellingen vastgestelde, regelingen biedt de wet, buiten de zich hier niet voordoende situatie van paragraaf 4 van titel 4 van de WHW, geen ruimte, zodat artikel 7.66, eerste lid, van de WHW onverkort van toepassing is. Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 22 december 2010 in zaak nrs. 2010/072 en 072.1; www.cbho.nl), is het college van beroep voor de examens een orgaan, als bedoeld in deze bepaling.

Het betoog faalt.

2.3. Aan het besluit van 28 juni 2011 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat appellant ingevolge de Onderwijs- en Examenregeling van de masteropleidingen binnen de Faculteit der Managementwetenschappen van de universiteit (hierna: de OER) niet gerechtigd was om aan het tentamen van de cursus Systeemtheorie deel te nemen. Zo er al bevoegdelijk vertrouwen bij appellant zou zijn opgewekt dat hij dit mocht – wat verweerder bestrijdt –, kan een beroep daarop niet leiden tot een met de OER strijdige uitkomst.

2.4. Appellant betoogt dat, samengevat weergegeven, de OER, waarop de examencommissie en verweerder zich hebben gebaseerd, niet op hem van toepassing is, omdat hij een bachelor- en geen masterstudent is. Voorts zijn door het besluit het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel geschonden, doordat de examencommissie hem er niet tijdig op heeft gewezen dat hij het tentamen niet mocht doen. De door het inschrijvingssysteem gegenereerde bevestiging van zijn inschrijving voor dit tentamen moest worden aangemerkt als toezegging dat hij het mocht doen. Ten slotte is van belang dat het tentamen eerst drie maanden na de positieve uitslag ongeldig is verklaard, aldus appellant.

2.4.1. In artikel 1.1 van de OER, voor zover thans van belang, is bepaald dat deze regeling van toepassing is op het onderwijs en de examens van de masteropleiding business administration.

In artikel 1.2 is onder meer bepaald, wat in deze regeling onder de termen opleiding en student wordt verstaan.

In het eerste lid van artikel 4.3, getiteld Schakelprogramma Recht en Management, voor zover thans van belang, is bepaald dat studenten alleen worden toegelaten tot de tentamens van de cursussen van semester 2.1 en volgende semesters, indien de propedeuse van de opleiding Nederlands Recht is behaald.

2.4.2. Uit de artikelen 1.1 en 1.2 van de OER kan, anders dan appellant betoogt, niet worden afgeleid dat deze regeling uitsluitend van toepassing is op studenten die de masteropleiding Bedrijfskunde volgen. Succesvolle afronding van het studieprogramma Recht en Management kan toegang geven tot het onderwijs van die opleiding. Verweerder is terecht ervan uitgegaan dat de examencommissie hetgeen in de OER over dit studieprogramma is geregeld, terecht op appellant van toepassing heeft geacht.

Nu appellant ten tijde van belang de propedeuse van de opleiding Nederlands Recht niet had behaald, voldeed hij niet aan de in artikel 4.3 van de OER voor toelating aan de in semester 2.1 gegeven cursus Systeemtheorie gestelde eisen. Nu het appellant aldus duidelijk had behoren te zijn dat hij op dat moment dit tentamen niet mocht doen, heeft verweerder door de ongeldigverklaring terecht het rechtszekerheidsbeginsel niet geschonden geoordeeld. Van een toezegging van de examencommissie dat, hoewel appellant niet gerechtigd was aan het tentamen Systeemtheorie deel te nemen, het resultaat daarvan toch binnen het studieprogramma Recht en Management zou gelden, is niet gebleken. De aanmeldingsbevestiging die appellant in dit kader heeft overgelegd, bevat geen zodanige toezegging.

Het betoog faalt. Ten overvloede wordt nog overwogen dat tussen partijen niet in geschil is dat de ongeldigverklaring, zoals ook in het onderwijsdossier van appellant is aangetekend, uitsluitend geldt voor het studieprogramma Recht en Management.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2011/122
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Olivier, Lubberdink
Datum uitspraak	: 31 januari 2012
Partijen	: Appellante tegen CBE Hanzehogeschool Groningen
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, februari-instroom, [extra]herkansing, kwalitatieve vereisten, peildatum, studiejaar
Artikelen	: WHW artikel 7.8b, Studentenstatuut Hanze Hogeschool artikel 4.8.2, 4.14.4, 4.14.6, 4.15
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.6. (...). Uit de hiervoor onder 2.4 weergegeven nadere toelichting moet worden afgeleid dat studenten die in februari met de opleiding Communicatie beginnen, anders dan artikel 4.8.2 van het Studentenstatuut bepaalt, niet tweemaal binnen het studiejaar de

gelegenheid hebben gekregen om het tentamen in het vak Bedrijfsfinanciën af te leggen. De herkansingsmogelijkheid in april 2011 was derhalve geen extra herkansing, nu deze niet binnen het studiejaar viel. Appellante heeft in het eerste studiejaar het vereiste aantal studiepunten behaald, zodat met het behalen van het tentamen in het vak Bedrijfsfinanciën een negatief bindend studieadvies zou zijn vermeden. Indien zij in september zou zijn begonnen, zou zij ingevolge artikel 4.14.6 van het Studentenstatuut wel een extra herkansingsmogelijkheid hebben gehad. Bij brief van 16 mei 2011 heeft appellante de examencommissie verzocht om zodanige extra mogelijkheid. Ten slotte heeft het CBE ter zitting bij het College desgevraagd niet kunnen toelichten, wat in dit geval als peildatum, als bedoeld in artikel 4.15 van het Studentenstatuut, moet worden aangemerkt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellante], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hanzehogeschool Groningen (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 mei 2011 heeft de Dean van het Instituut voor Communicatie & Media appellante namens de examencommissie een negatief bindend studieadvies gegeven voor de door haar gevolgde opleiding Communicatie.

Bij besluit van 7 juli 2011, verzonden op 8 juli 2011, heeft het CBE het daartegen door appellante bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 19 augustus 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 november 2011, waar appellante in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J. Knip en drs. F. Feenstra, beiden werkzaam in dienst van de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

In artikel 4.8.2 van het Studentenstatuut van de hogeschool (hierna: het Studentenstatuut), voor zover thans van belang, is bepaald dat tot het afleggen van tentamens in ieder studiejaar ten minste tweemaal de gelegenheid wordt gegeven.

In artikel 4.14.4 is bepaald dat voor een voltijd-, duale of deeltijdopleiding met een totale studielast van 240 studiepunten een afwijzing aan het studieadvies wordt verbonden bij studenten die na vier onderwijsperiodes, de tentamenperiode daarin begrepen, minder dan tweederde deel

van de studielast van het propedeutisch programma hebben behaald. Als studielast moet de voor de propedeuse geldende studielast worden aangemerkt, verminderd met het totale aantal studiepunten dat door middel van verkregen vrijstellingen voor de propedeutische fase is behaald. Bij de berekening wordt naar beneden afgerond op een geheel getal. Onverminderd het bepaalde in de eerste volzin, kan aan de student een afwijzend studieadvies worden uitgebracht, zo lang de student het propedeutische programma niet heeft behaald.

In artikel 4.14.6 is bepaald dat de student die in het eerste jaar van inschrijving in de propedeutische fase is ingestroomd met ingang van september van het studiejaar en aan wiens studieadvies op grond van het bepaalde in artikel 4.14.4 een afwijzing dient te worden verbonden, in de gelegenheid wordt gesteld deel te nemen aan een op de laatste tentamenperiode aansluitende herkansingsmogelijkheid, voor zover door die deelname op grond van het maximaal te behalen aantal studiepunten het uitbrengen van een bindend studieadvies zou kunnen worden vermeden.

In artikel 4.15 is bepaald dat, voor zover thans van belang, onverminderd het bepaalde in artikel 4.14.4, aan het studieadvies een afwijzing kan worden verbonden, indien de studieresultaten niet voldoen aan in de onderwijsregeling bekendgemaakte kwalitatieve vereisten. Deze vereisten kunnen onder mee inhouden dat één of meer tentamens of onderwijseenheden voor een peildatum dienen te zijn behaald.

2.2. Appellante volgt sinds februari 2010 de opleiding Communicatie aan de hogeschool. Volgens de studiegids moeten eerstejaarsstudenten 40 studiepunten, inclusief een aantal kwalitatieve bsa-vakken, hebben behaald om geen negatief bindend studieadvies te krijgen. Na haar eerste studiejaar, eindigend op 31 januari 2011, had appellante 54 studiepunten behaald. Appellante heeft in dit studiejaar het vak Bedrijfsfinanciën, een kwalitatief bsa-vak, niet behaald. Voor de herkansingsmogelijkheid van dit vak in april 2011 heeft zij zich naar eigen zeggen vergeten in te schrijven.

2.3. Aan het besluit van 7 juli 2011 heeft het CBE ten grondslag gelegd dat de examencommissie appellante een negatief bindend studieadvies heeft mogen geven, omdat zij niet heeft voldaan aan de kwalitatieve vereisten van de propedeuse en met deze vereisten voldoende bekend was. Volgens het CBE heeft appellante voor het vak Bedrijfsfinanciën een extra herkansing toegekend gekregen en heeft de examencommissie gevolgen van het feit dat zij zich niet voor deze herkansing heeft ingeschreven, voor haar rekening mogen laten. Verder heeft het CBE in aanmerking genomen dat appellante, naast voormeld kwalitatief vak twee verslagen mist van in totaal vier studiepunten.

2.4. Het CBE heeft ter zitting nader toegelicht dat studenten, zoals appellante, die in februari instromen, het vak Bedrijfsfinanciën in hun tweede semester volgen en dit vak eerst gedurende het eerste semester van het tweede studiejaar kunnen "herkansen". Studenten die in september aan hun opleiding Communicatie beginnen, volgen in het eerste semester het vak Bedrijfsfinanciën en kunnen dit vak aan het einde van het studiejaar "herkansen". Met de extra herkansing, vermeld in het besluit van 7 juli 2011, is volgens het CBE de herkansingsmogelijkheid in april 2011 bedoeld.

2.5. Appellante betoogt dat, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, zij, anders dan het CBE heeft aangenomen, geen extra herkansing voor het vak Bedrijfsfinanciën heeft gekregen.

2.6. Dat betoog slaagt. Uit de hiervoor onder 2.4 weergegeven nadere toelichting moet worden afgeleid dat studenten die in februari met de opleiding Communicatie beginnen, anders dan artikel 4.8.2 van het Studentenstatuut bepaalt, niet tweemaal binnen het studiejaar de gelegenheid hebben gekregen om het tentamen in het vak Bedrijfsfinanciën af te leggen. De herkansingsmogelijkheid in april 2011 was derhalve geen extra herkansing, nu deze niet binnen het studiejaar viel. Appellante heeft in het eerste studiejaar het vereiste aantal studiepunten behaald, zodat met het behalen van het tentamen in het vak Bedrijfsfinanciën een negatief bindend studieadvies zou zijn vermeden. Indien zij in september zou zijn begonnen, zou zij ingevolge artikel 4.14.6 van het Studentenstatuut wel een extra herkansingsmogelijkheid hebben gehad. Bij brief van 16 mei 2011 heeft appellante de examencommissie verzocht om zodanige extra mogelijkheid. Ten slotte heeft het CBE ter zitting bij het College desgevraagd niet kunnen toelichten, wat in dit geval als peildatum, als bedoeld in artikel 4.15 van het Studentenstatuut, moet worden aangemerkt.

2.7. Het beroep is gegrond. Het besluit van 7 juli 2011 dient te worden vernietigd.

2.8. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen, is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 7 juli 2011;
- III. gelast dat de Hanzehogeschool Groningen aan appellante het door haar voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,00 (zegge: eenenveertig euro) vergoedt.

•

Zaaknummer : 2011/124
Rechter(s) : mrs. Loeb, Borman, Mollee
Datum uitspraak : 29 februari 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Christelijke Hogeschool Windesheim
Trefwoorden : Discalculie, handicap, rekentoets, [alternatieve] toetsvorm, WISCAT-toets,
Artikelen : Wet Gelijke Behandeling op grond van handicap of chronische ziekte artikel 2, 6 onderdeel b
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.3. Uit de totstandkomingsgeschiedenis van de Wgbh/cz (memorie van toelichting, blz. 15, TK, 2001-2002, 28 169, nr. 3) valt af te leiden dat er geen verboden onderscheid is, indien een leerling, al dan niet vanwege zijn handicap of chronische ziekte, voor de opleiding die hij volgt niet geschikt is.
In aanmerking genomen dat de WISCAT-toets een landelijk verplichte toets is en rekenen een kernvak van de Pabo-opleiding betreft, heeft het CBE niet ten onrechte de examencommissie niet gehouden geacht appellante een alternatieve toetsvorm van de WISCAT-toets aan te bieden. Hierbij wordt betrokken dat appellante zelf geen geschikte alternatieve toetsvorm heeft voorgesteld en het bestaan van een geschikt alternatief voor deze toets ook niet aannemelijk heeft gemaakt, gelet op het adaptieve karakter ervan en de omstandigheid dat het gebruik van rekenmachines of papier zich niet verdraagt met de toetsing van de hoofdrekenvaardigheid. Tevens wordt in aanmerking genomen dat, naar het CBE onbestreden heeft gesteld, appellante ook de NEDCAT-toets, een landelijke taaltoets, vijfmaal zonder succes heeft afgelegd. Het betoog dat onvoldoende rekening is gehouden met de functiebeperking van appellante wordt, gelet op de hiervoor onder 2.3.2 beschreven vanuit de hogeschool gegeven ondersteuning aan appellante, niet gevolgd. Het advies van de Commissie Maatstaf heeft een algemeen karakter en leidt in deze zaak niet tot een ander oordeel.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellante], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Christelijke Hogeschool Windesheim (hierna: het CBE), gevestigd te Zwolle, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 maart 2011 heeft de Pabo-examencommissie van de hogeschool een verzoek van appellante om een alternatieve vorm van de rekentoets WISCAT-pabo (hierna: de WISCAT-toets) afgewezen.

Bij besluit van 14 juli 2011 heeft het CBE het door appellante daartegen bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 25 augustus 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 december 2011, waar appellante in persoon, bijgestaan door mr. J.G.M. ter Avest, advocaat te Utrecht, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.W. Gerritsen, werkzaam in dienst van de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante is sinds 1 september 2009 ingeschreven voor de Pabo-opleiding aan de hogeschool. Zij heeft een functiebeperking als gevolg van discalculie. De WISCAT-toets is een landelijk verplichte rekentoets voor pabo-studenten. Het betreft een op een computer af te leggen adaptieve toets, waarbij de moeilijkheidsgraad van de vragen aan de vaardigheid van de student wordt aangepast. Appellante had ten tijde van het bestreden besluit de WISCAT-toets vijfmaal zonder positief resultaat afgelegd.

2.2. Aan het besluit van 14 juli 2011 is ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, voor zover een alternatieve vorm van de WISCAT-toets al tot de mogelijkheden behoort, één van de onderdelen van deze toets hoofdrekenen betreft, waarbij het niet in de rede ligt dat dit met hulp van kladpapier wordt gedaan. Voorts heeft het CBE in aanmerking genomen dat appellante de WISCAT-toets – die normaliter slechts drie maal wordt aangeboden – reeds vijfmaal heeft kunnen doen en zij ook problemen heeft met het behalen van andere vakken van de opleiding. De examencommissie heeft met de functiebeperking van appellante voldoende rekening gehouden, aldus het CBE.

2.3. Appellante betoogt, onder verwijzing naar de Wet Gelijke Behandeling op grond van handicap of chronische ziekte (hierna: de Wgbh/cz), dat het CBE ten onrechte de examencommissie niet gehouden heeft geacht haar een alternatieve vorm van de WISCAT-toets aan te bieden. Volgens haar moet het mogelijk zijn deze toets zodanig aan te passen, dat deze van gelijk niveau blijft. Het CBE heeft miskend dat de hogeschool gehouden was te onderzoeken, wat in dit kader de mogelijkheden zijn. Voorts wijst appellante op het advies van de door de regering ingestelde Commissie Maatstaf het belang van alternatieve leerroutes voor gehandicapten of chronisch zieken wordt benadrukt.

2.3.1. Ingevolge artikel 2 van de Wgbh/cz houdt het verbod van onderscheid, als bedoeld in artikel 1 van die wet, mede in dat degene, tot wie dit verbod zich richt, gehouden is naar gelang de behoefte doeltreffende aanpassingen te verrichten, tenzij deze voor hem een onevenredige belasting vormen.

Ingevolge artikel 6, onderdeel b, is onderscheid verboden bij het verlenen van toegang tot, het aanbieden van, het afnemen van toetsen tijdens en het afsluiten van onderwijs dat gericht is op toetreding tot en functioneren op de arbeidsmarkt.

2.3.2. Onbestreden is dat met appellante gedurende elk studiejaar per periode van tien weken een studieloopbaangesprek heeft plaatsgevonden, de teamleider van de propedeusefase op 2 september 2010 met haar een individueel gesprek heeft gevoerd, waarbij de zorgelijke situatie van haar studieloopbaanontwikkeling aan de orde is gesteld, een rekenwiskunde-docent van de hogeschool appellante in een kleine onderwijssetting ondersteuning heeft verleend bij rekenvraagstukken en appellante naar aanleiding van haar functiebeperking door de Pabo-examencommissie toetstijdsverruiming heeft gekregen voor de studiejaren 2009-2010 als 2010-2011.

2.3.3. Uit de totstandkomingsgeschiedenis van de Wgbh/cz (memorie van toelichting, blz. 15, TK, 2001-2002, 28 169, nr. 3) valt af te leiden dat er geen verboden onderscheid is, indien een leerling, al dan niet vanwege zijn handicap of chronische ziekte, voor de opleiding die hij volgt niet geschikt is.

In aanmerking genomen dat de WISCAT-toets een landelijk verplichte toets is en rekenen een kernvak van de Pabo-opleiding betreft, heeft het CBE niet ten onrechte de examencommissie niet gehouden geacht appellante een alternatieve toetsvorm van de WISCAT-toets aan te bieden. Hierbij wordt betrokken dat appellante zelf geen geschikte alternatieve toetsvorm heeft voorgesteld en het bestaan van een geschikt alternatief voor deze toets ook niet aannemelijk heeft gemaakt,

gelet op het adaptieve karakter ervan en de omstandigheid dat het gebruik van rekenmachines of papier zich niet verdraagt met de toetsing van de hoofdrekenvaardigheid. Tevens wordt in aanmerking genomen dat, naar het CBE onbestreden heeft gesteld, appellante ook de NEDCAT-toets, een landelijke taaltoets, vijfmaal zonder succes heeft afgelegd. Het betoog dat onvoldoende rekening is gehouden met de functiebeperking van appellante wordt, gelet op de hiervoor onder 2.3.2 beschreven vanuit de hogeschool gegeven ondersteuning aan appellante, niet gevolgd. Het advies van de Commissie Maatstaf heeft een algemeen karakter en leidt in deze zaak niet tot een ander oordeel.

Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer : 2011/127
Rechter(s) : mrs. De Rijke-Maas, Troostwijk, Kleijn
Datum uitspraak : 24 januari 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Leiden
Trefwoorden : Afstudeeropdracht, belang, beoordeling
onderwijsonderdeel, inhoudelijke beoordeling beroep, opname
onderwijsonderdeel in diplomasupplement
Artikelen : OER opleiding Hoger Laboratorium Onderwijs-Chemie Hogeschool Leiden
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.1.1. Dit betoog faalt. Appellant beoogde met zijn bij het CBE ingestelde beroep tegen het ontbreken van de afstudeeropdracht Chemische Analyse op de cijferlijst behorende bij het aan hem op 3 november 2010 uitgereikte diploma voor de afstudeerrichting Organische Synthese te bereiken dat die afstudeeropdracht alsnog daarop zou worden vermeld. Nu de examencommissie dit alsnog heeft gedaan bij besluit van 14 december 2010 had appellant ten tijde van het besluit van het CBE van 25 juli 2011 al bereikt wat hij met zijn beroep beoogde te bereiken. Gelet hierop bestond geen belang meer bij een inhoudelijke beoordeling van zijn beroep voor zover dat zag op het ontbreken van de afstudeeropdracht Chemische Analyse op de cijferlijst, en heeft het CBE zijn beroep terecht in zoverre niet-ontvankelijk verklaard.
(...)
2.2.1. In de modulewijzer afstudeeropdracht, behorende bij het studiejaar 2008-2009 van de opleidingen Biologie en Medisch laboratoriumonderzoek en Chemie, dat een invulling vormt van en een aanvulling op de Onderwijs- en Examenregeling (hierna: de OER), is uiteengezet wat de te beoordelen onderdelen van de afstudeeropdracht met de daarbij behorende gewichtsfactoren zijn. De verschillende onderdelen zijn 'plan van aanpak', 'praktisch werk', 'afstudeerverslag' en 'eindgesprek'. De gewichtsfactor van het laatste onderdeel is 0,2 en die van de onderdelen 'praktisch werk' en 'afstudeerverslag' is beide 0,4. De gewichtsfactor van het 'plan van aanpak' is een voldoende. Verder is vermeld dat elk van de onderdelen van de afstudeeropdracht voldoende dient te zijn. Vast staat dat appellant voor het onderdeel 'praktisch werk' een 7,5 heeft gekregen en dat zijn 'afstudeerverslag' met een 4,0 is beoordeeld. Er heeft geen eindgesprek plaatsgevonden. Voor het cijfermatig kunnen beoordelen van de afstudeeropdracht heeft de examencommissie voor dat onderdeel een 1 gegeven. Anders dan appellant betoogt, is het achterwege laten van het eindgesprek niet in strijd met het legaliteitsbeginsel. Nu in de modulewijzer is vermeld dat elk van de onderdelen van de afstudeeropdracht met een voldoende dient te zijn

beoordeeld en het afstudeerverslag van appellant met een 4,0 was beoordeeld, en dit cijfer onherroepelijk was omdat het daartegen ingestelde beroep te laat was ingediend, was het niet meer mogelijk een voldoende te krijgen voor de afstudeeropdracht. Derhalve zou het voeren van een eindgesprek geen doel treffen. Het CBE heeft in dit verband toegelicht dat pas bij een met een voldoende beoordeeld afstudeerverslag een eindgesprek in de rede ligt. Nu het eindgesprek is bedoeld om het afstudeerverslag te verdedigen, komt het College dit standpunt niet onredelijk voor. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie zich niet op de modulewijzer heeft mogen baseren omdat deze in strijd is met de OER. Uit de OER blijkt dat de modulewijzer de OER aanvult. Niet is aannemelijk gemaakt dat in de modulewijzer regels zijn opgenomen die in strijd met de OER zijn opgesteld. Gelet op het feit dat elk onderdeel van de afstudeeropdracht voldoende dient te zijn en hier met de 4,0 voor het afstudeerverslag niet aan is voldaan, heeft het CBE terecht overwogen dat de examencommissie de afstudeeropdracht Chemische Analyse heeft kunnen beoordelen met een onvoldoende dan wel een 4,8.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellant], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Leiden(hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Op 3 november 2010 is aan appellant de cijferlijst behorende bij zijn diploma voor de afstudeerrichting Organische Synthese van de opleiding Hoger Laboratorium Onderwijs-Chemie van de Hogeschool Leiden uitgereikt.

Appellant heeft beroep ingesteld tegen het ontbreken van de afstudeeropdracht Chemische Analyse op die lijst.

Bij besluit van 14 december 2010 heeft de examencommissie van de opleiding Chemie (hierna: de examencommissie) de cijferlijst aangepast in die zin dat daarop is vermeld: "Afstudeeropdracht chemische analyse (...) NVD (0%). Deze aangepaste cijferlijst is op 22 december 2010 aan appellant uitgereikt.

Appellant heeft beroep ingesteld tegen de beoordeling van de afstudeeropdracht Chemische Analyse met een onvoldoende.

Bij besluit van 10 februari 2011 heeft de examencommissie de cijferlijst aangepast in die zin dat daarop is vermeld: "Afstudeeropdracht chemische analyse (...) 4.8 (0%).

Bij besluit van 25 juli 2011 heeft het CBE het beroep van appellant, voor zover gericht tegen het niet vermelden van de afstudeeropdracht van de afstudeerrichting Chemische Analyse, niet-ontvankelijk, het beroep van appellant tegen het beoordelen van de afstudeeropdracht met een onvoldoende en het beroep gericht tegen het beoordelen van de afstudeeropdracht met een 4,8 ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 24 augustus 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 1 december 2011, waar appellant, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. M.B.L. van der Weele en dr. P.R. van der Linde, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant betoogt allereerst dat het CBE ten onrechte zijn beroep, voor zover gericht tegen het niet vermelden van de afstudeeropdracht Chemische Analyse op zijn diploma voor de afstudeerrichting Organische Synthese, niet-ontvankelijk heeft verklaard.

2.1.1. Dit betoog faalt. Appellant beoogde met zijn bij het CBE ingestelde beroep tegen het ontbreken van de afstudeeropdracht Chemische Analyse op de cijferlijst behorende bij het aan hem op 3 november 2010 uitgereikte diploma voor de afstudeerrichting Organische Synthese te bereiken dat die afstudeeropdracht alsnog daarop zou worden vermeld. Nu de examencommissie dit alsnog heeft gedaan bij besluit van 14 december 2010 had appellant ten tijde van het besluit van het CBE van 25 juli 2011 al bereikt wat hij met zijn beroep beoogde te bereiken. Gelet hierop bestond geen belang meer bij een inhoudelijke beoordeling van zijn beroep voor zover dat zag op het ontbreken van de afstudeeropdracht Chemische Analyse op de cijferlijst, en heeft het CBE zijn beroep terecht in zoverre niet-ontvankelijk verklaard.

2.2. Appellant betoogt voorts dat het CBE heeft miskend dat zijn afstudeeropdracht Chemische Analyse ten onrechte met een onvoldoende dan wel een 4,8 is beoordeeld. Hiertoe voert hij aan dat de afstudeeropdracht is onderverdeeld in vier modules en dat compensatie tussen de onderdelen mogelijk is. Nu er geen eindgesprek heeft plaatsgevonden, is ten onrechte verzuimd dat onderdeel te compenseren met de drie andere onderdelen, aldus appellant.

2.2.1. In de modulewijzer afstudeeropdracht, behorende bij het studiejaar 2008-2009 van de opleidingen Biologie en Medisch laboratoriumonderzoek en Chemie, dat een invulling vormt van en een aanvulling op de Onderwijs- en Examenregeling (hierna: de OER), is uiteengezet wat de te beoordelen onderdelen van de afstudeeropdracht met de daarbij behorende gewichtsfactoren zijn. De verschillende onderdelen zijn 'plan van aanpak', 'praktisch werk', 'afstudeerverslag' en 'eindgesprek'. De gewichtsfactor van het laatste onderdeel is 0,2 en die van de onderdelen 'praktisch werk' en 'afstudeerverslag' is beide 0,4. De gewichtsfactor van het 'plan van aanpak' is een voldoende. Verder is vermeld dat elk van de onderdelen van de afstudeeropdracht voldoende dient te zijn.

Vast staat dat appellant voor het onderdeel 'praktisch werk' een 7,5 heeft gekregen en dat zijn 'afstudeerverslag' met een 4,0 is beoordeeld. Er heeft geen eindgesprek plaatsgevonden. Voor het cijfermatig kunnen beoordelen van de afstudeeropdracht heeft de examencommissie voor dat onderdeel een 1 gegeven. Anders dan appellant betoogt, is het achterwege laten van het eindgesprek niet in strijd met het legaliteitsbeginsel. Nu in de modulewijzer is vermeld dat elk van de onderdelen van de afstudeeropdracht met een voldoende dient te zijn beoordeeld en het afstudeerverslag van appellant met een 4,0 was beoordeeld, en dit cijfer onherroepelijk was omdat het daartegen ingestelde beroep te laat was ingediend, was het niet meer mogelijk een voldoende te krijgen voor de afstudeeropdracht. Derhalve zou het voeren van een eindgesprek geen doel treffen. Het CBE heeft in dit verband toegelicht dat pas bij een met een voldoende beoordeeld afstudeerverslag een eindgesprek in de rede ligt. Nu het eindgesprek is bedoeld om het afstudeerverslag te verdedigen, komt het College dit standpunt niet onredelijk voor. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie zich niet op de modulewijzer heeft mogen baseren omdat deze in strijd is met de OER. Uit de OER blijkt dat de modulewijzer de OER aanvult. Niet is aannemelijk gemaakt dat in de modulewijzer regels zijn opgenomen die in strijd met de OER zijn opgesteld. Gelet op het feit dat elk onderdeel van de afstudeeropdracht voldoende dient te zijn en hier met de 4,0 voor het afstudeerverslag niet aan is voldaan, heeft het CBE terecht overwogen dat de examencommissie de afstudeeropdracht Chemische Analyse heeft kunnen beoordelen met een onvoldoende dan wel een 4,8.

Het betoog faalt.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/133
Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Lubberdink
Datum uitspraak : 2 februari 2012
Partijen : Appellant tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : [indienen]bezwaarschrift, [beëindiging] inschrijving, procesorde, restitutie collegegeld, StudieLink, termijn, verzoekschrift
Artikelen :
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.1. (...) De e-mailberichten van 2 en 9 mei 2011 richten zich niet tegen een besluit van verweerder, maar behelzen een verzoek om restitutie van het door hem van oktober 2010 tot en met april 2011 betaalde collegegeld, omdat hij reeds in oktober 2010 is gestopt met zijn studie. Bij besluit van 20 mei 2011 heeft verweerder daarop de inschrijving van appellant beëindigd met ingang van 31 mei 2011. Kennelijk heeft verweerder daarmee tevens beoogd restitutie van het collegegeld over de periode oktober 2010 tot en met april 2011 te weigeren.
Appellant heeft tegen het besluit van 20 mei 2011 geen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft evenwel het e-mailbericht van 2 mei 2011 opgevat als zijnde een bezwaar gericht tegen het nadien genomen besluit van 20 mei 2011. Omdat een verzoek niet mede kan worden opgevat als bezwaar tegen het op dat verzoek genomen besluit, heeft verweerder ten onrechte bij besluit van 15 augustus 2011 beslist op bezwaar. Dat besluit dient om die reden te worden vernietigd.
Nu verweerder appellant bij brief van 7 juni 2011, derhalve binnen de termijn voor het maken van bezwaar tegen het besluit van 20 mei 2011, heeft uitgenodigd voor een hoorzitting waarin zijn bezwaar zou worden behandeld, kan aan appellant niet worden tegengeworpen dat hij tegen het besluit van 20 mei 2011 niet alsnog bezwaar heeft gemaakt. Derhalve dient verweerder appellant in de gelegenheid te stellen dit alsnog te doen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellant], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het College van Bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 mei 2011 heeft verweerder de inschrijving van appellant beëindigd met ingang van 31 mei 2011.

Bij besluit van 15 augustus 2011 heeft verweerder een beslissing op bezwaar genomen.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 29 augustus 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 5 januari 2012, waar verweerder, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, is verschenen.

2. Overwegingen

2. Ambtshalve overweegt het College als volgt.

2.1. Appellant heeft op 2 en 9 mei 2011 een e-mail verzonden aan het 'loket beroep, bezwaar en klacht' met als onderwerp: "Bezwaar bij de geschillenadviescommissie". In deze e-mails is vermeld dat appellant in oktober 2010 is gestopt met zijn studie, dat hij meende zich te hebben afgemeld via StudieLink, maar dit niet is doorgekomen, dat er van oktober 2010 tot april 2011 collegegeld is afgeschreven en dat hij verzoekt om teruggave van het collegegeld van oktober 2010

tot heden.

De e-mailberichten van 2 en 9 mei 2011 richten zich niet tegen een besluit van verweerder, maar behelzen een verzoek om restitutie van het door hem van oktober 2010 tot en met april 2011 betaalde collegegeld, omdat hij reeds in oktober 2010 is gestopt met zijn studie. Bij besluit van 20 mei 2011 heeft verweerder daarop de inschrijving van appellant beëindigd met ingang van 31 mei 2011. Kennelijk heeft verweerder daarmee tevens beoogd restitutie van het collegegeld over de periode oktober 2010 tot en met april 2011 te weigeren.

Appellant heeft tegen het besluit van 20 mei 2011 geen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft evenwel het e-mailbericht van 2 mei 2011 opgevat als zijnde een bezwaar gericht tegen het nadien genomen besluit van 20 mei 2011. Omdat een verzoek niet mede kan worden opgevat als bezwaar tegen het op dat verzoek genomen besluit, heeft verweerder ten onrechte bij besluit van 15 augustus 2011 beslist op bezwaar. Dat besluit dient om die reden te worden vernietigd.

Nu verweerder appellant bij brief van 7 juni 2011, derhalve binnen de termijn voor het maken van bezwaar tegen het besluit van 20 mei 2011, heeft uitgenodigd voor een hoorzitting waarin zijn bezwaar zou worden behandeld, kan aan appellant niet worden tegengeworpen dat hij tegen het besluit van 20 mei 2011 niet alsnog bezwaar heeft gemaakt. Derhalve dient verweerder appellant in de gelegenheid te stellen dit alsnog te doen.

2.2. Het beroep is gegrond. Het besluit van 15 augustus 2011 dient te worden vernietigd. Verweerder dient appellant in de gelegenheid te stellen alsnog bezwaar te maken tegen het besluit van 20 mei 2011.

2.3. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van verweerder van 15 augustus 2011 zonder kenmerk;
- III. bepaalt dat verweerder appellant in de gelegenheid stelt alsnog binnen 6 weken na dagtekening van deze uitspraak bezwaar te maken tegen het besluit van 20 mei 2010;
- IV. bepaalt dat verweerder het door [appellant] betaalde griffierecht van € 41,00 vergoedt.

•

Zaaknummer : 2011/133
Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Lubberdink
Datum uitspraak : 2 februari 2012
Partijen : Appellant tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : [indienen]bezwaarschrift, [beëindiging] inschrijving, procesorde, restitutie collegegeld, Studielink, termijn, verzoekschrift
Artikelen :
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.1. (...) De e-mailberichten van 2 en 9 mei 2011 richten zich niet tegen een besluit van verweerder, maar behelzen een verzoek om restitutie van het door hem van oktober 2010 tot en met april 2011 betaalde collegegeld, omdat hij reeds in oktober 2010 is gestopt met zijn studie. Bij besluit van 20 mei 2011 heeft verweerder daarop de inschrijving van appellant beëindigd met ingang van 31 mei 2011. Kennelijk heeft verweerder daarmee tevens beoogd restitutie van het collegegeld over de periode oktober 2010 tot en met april 2011 te weigeren.
Appellant heeft tegen het besluit van 20 mei 2011 geen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft evenwel het e-mailbericht van 2 mei 2011 opgevat als zijnde een bezwaar gericht tegen het nadien genomen besluit van 20 mei 2011. Omdat een verzoek niet mede kan worden opgevat als bezwaar tegen het op dat verzoek genomen besluit, heeft verweerder ten onrechte bij besluit van 15 augustus 2011 beslist op bezwaar. Dat besluit dient om die reden te worden vernietigd.
Nu verweerder appellant bij brief van 7 juni 2011, derhalve binnen de

termijn voor het maken van bezwaar tegen het besluit van 20 mei 2011, heeft uitgenodigd voor een hoorzitting waarin zijn bezwaar zou worden behandeld, kan aan appellant niet worden tegengeworpen dat hij tegen het besluit van 20 mei 2011 niet alsnog bezwaar heeft gemaakt. Derhalve dient verweerder appellant in de gelegenheid te stellen dit alsnog te doen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellant], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het College van Bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 mei 2011 heeft verweerder de inschrijving van appellant beëindigd met ingang van 31 mei 2011.

Bij besluit van 15 augustus 2011 heeft verweerder een beslissing op bezwaar genomen.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 29 augustus 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 5 januari 2012, waar verweerder, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt.

Appellant heeft op 2 en 9 mei 2011 een e-mail verzonden aan het 'loket beroep, bezwaar en klacht' met als onderwerp: "Bezwaar bij de geschillenadviescommissie". In deze e-mails is vermeld dat appellant in oktober 2010 is gestopt met zijn studie, dat hij meende zich te hebben afgemeld via StudieLink, maar dit niet is doorgekomen, dat er van oktober 2010 tot april 2011 collegegeld is afgeschreven en dat hij verzoekt om teruggave van het collegegeld van oktober 2010 tot heden.

De e-mailberichten van 2 en 9 mei 2011 richten zich niet tegen een besluit van verweerder, maar behelzen een verzoek om restitutie van het door hem van oktober 2010 tot en met april 2011 betaalde collegegeld, omdat hij reeds in oktober 2010 is gestopt met zijn studie. Bij besluit van 20 mei 2011 heeft verweerder daarop de inschrijving van appellant beëindigd met ingang van 31 mei 2011. Kennelijk heeft verweerder daarmee tevens beoogd restitutie van het collegegeld over de periode oktober 2010 tot en met april 2011 te weigeren.

Appellant heeft tegen het besluit van 20 mei 2011 geen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft evenwel het e-mailbericht van 2 mei 2011 opgevat als zijnde een bezwaar gericht tegen het nadien genomen besluit van 20 mei 2011. Omdat een verzoek niet mede kan worden opgevat als bezwaar tegen het op dat verzoek genomen besluit, heeft verweerder ten onrechte bij besluit van 15 augustus 2011 beslist op bezwaar. Dat besluit dient om die reden te worden vernietigd.

Nu verweerder appellant bij brief van 7 juni 2011, derhalve binnen de termijn voor het maken van bezwaar tegen het besluit van 20 mei 2011, heeft uitgenodigd voor een hoorzitting waarin zijn bezwaar zou worden behandeld, kan aan appellant niet worden tegengeworpen dat hij tegen het besluit van 20 mei 2011 niet alsnog bezwaar heeft gemaakt. Derhalve dient verweerder appellant in de gelegenheid te stellen dit alsnog te doen.

2.2. Het beroep is gegrond. Het besluit van 15 augustus 2011 dient te worden vernietigd. Verweerder dient appellant in de gelegenheid te stellen alsnog bezwaar te maken tegen het besluit van 20 mei 2011.

2.3. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van verweerder van 15 augustus 2011 zonder kenmerk;
- III. bepaalt dat verweerder appellant in de gelegenheid stelt alsnog binnen 6 weken na dagtekening van deze uitspraak bezwaar te maken tegen het besluit van 20 mei 2010;
- IV. bepaalt dat verweerder het door [appellant] betaalde griffierecht van € 41,00 vergoedt.

•

Zaaknummer : 2011/136.2
Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Borman
Datum uitspraak : 20 maart 2012
Partijen : Opposante
Trefwoorden : Termijn voldoening griffierecht, verzet, werkwijze andere bestuursrechtelijke colleges
Artikelen : Awb artikel 8:41, 8:55
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4. In verzet als bedoeld in artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht staat uitsluitend ter beoordeling of het College terecht tot kennelijke niet-ontvankelijkverklaring van het door opposante ingestelde beroep is overgegaan.
In de brief van 12 september 2011 is opposante erop gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen de gestelde termijn is bijgeschreven of gestort, het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest. Dat andere bestuursrechtelijke colleges een andere werkwijze hanteren, leidt in dit geval niet tot het oordeel dat opposante erop mocht vertrouwen dat haar een tweede termijn zou worden gegund. Hiertoe wordt in aanmerking genomen dat geen verwarring bij opposante kan zijn opgetreden door de werkwijze van andere rechtscollages, nu zij, zoals zij ter zitting heeft verklaard, niet eerder elders heeft geprocedeerd. De stelling van opposante dat uit de verschillende werkwijzes volgt dat bij haar een redelijk verwachtingspatroon kon bestaan dat een tweede termijn zou worden gegund, leidt, gelet op de uitdrukkelijke termijnstelling in de brief van 12 september 2011, niet tot het oordeel dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest. Voorts kan uit de door opposante overgelegde medische verklaringen niet worden afgeleid dat zij ten tijde van de haar gestelde betalingstermijn zodanig vergeetachtig was, dat zij niet in staat was om binnen deze termijn het griffierecht te voldoen.

Uitspraak in de zaak van:

[naam], wonend te [woonplaats], opposante

1. Procesverloop

Bij uitspraak van 2 november 2011, in zaak nr. CBHO 2011/136, heeft het College na vereenvoudigde behandeling het beroep van opposante niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft opposante bij brief, bij het College ingekomen op 14 december 2011, verzet gedaan.

Het College heeft het verzet ter zitting behandeld op 2 februari 2012, waar opposante, bijgestaan door mr. M. Wiersma, advocaat te Rotterdam, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de uitspraak, waarvan verzet, is het beroep van opposante kennelijk niet-ontvankelijk verklaard, omdat het verschuldigde griffierecht niet tijdig is gestort, terwijl er geen redenen zijn gebleken op grond waarvan redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat

opposante in verzuim is geweest.

2.2. Niet in geschil is dat opposante het griffierecht niet heeft voldaan binnen de in de op 12 september 2011 aangetekend verzonden brief vermelde termijn van vier weken.

2.3. Opposante betoogt dat haar ten onrechte geen tweede termijn is gegund, waarbinnen zij het griffierecht alsnog mocht voldoen. Hiertoe voert zij aan dat andere bestuursrechtelijke colleges wel een tweede termijn gunnen bij niet-betaling van het griffierecht. Voorts betoogt zij dat haar niet kan worden verweten dat zij het griffierecht niet heeft voldaan, aangezien zij als gevolg van medische problemen erg vergeetachtig is. Zij heeft in dit kader een aantal medische verklaringen overgelegd.

2.4. In verzet als bedoeld in artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht staat uitsluitend ter beoordeling of het College terecht tot kennelijke niet-ontvankelijkverklaring van het door opposante ingestelde beroep is overgegaan.

In de brief van 12 september 2011 is opposante erop gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen de gestelde termijn is bijgeschreven of gestort, het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest. Dat andere bestuursrechtelijke colleges een andere werkwijze hanteren, leidt in dit geval niet tot het oordeel dat opposante erop mocht vertrouwen dat haar een tweede termijn zou worden gegund. Hiertoe wordt in aanmerking genomen dat geen verwarring bij opposante kan zijn opgetreden door de werkwijze van andere rechtscollages, nu zij, zoals zij ter zitting heeft verklaard, niet eerder elders heeft geprocedeerd. De stelling van opposante dat uit de verschillende werkwijzes volgt dat bij haar een redelijk verwachtingspatroon kon bestaan dat een tweede termijn zou worden gegund, leidt, gelet op de uitdrukkelijke termijnstelling in de brief van 12 september 2011, niet tot het oordeel dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest. Voorts kan uit de door opposante overgelegde medische verklaringen niet worden afgeleid dat zij ten tijde van de haar gestelde betalingstermijn zodanig vergeetachtig was, dat zij niet in staat was om binnen deze termijn het griffierecht te voldoen.

2.5. Het verzet is ongegrond.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het verzet ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/137
Rechter(s) : mrs. Loeb, Mollee, Borman
Datum uitspraak : 10 januari 2012
Partijen : Appellant tegen CBE universiteit Leiden
Trefwoorden : Interne voorziening voorafgaande aan beslissing, termijnoverschrijding, zelf voorzien
Artikelen : WHW artikel 7.61; Awb artikel 8:72 lid 3
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoorwegingen : 2.1.3. De termijn om tegen de beslissing van 16 juni 2010 beroep in te kunnen stellen eindigde op 14 juli 2010. Voor die dag heeft appellant tegen deze beslissing geen rechtsmiddel aangewend. Na ontvangst van de beoordeling heeft appellant een nadere toelichting op de onvoldoende beoordeling gevraagd, deze kort daarop ontvangen, daarna een reactie daarop gegeven en op 6 juli 2010 een gesprek hierover met de coördinator gevoerd. Indien tijdens de beroepstermijn getracht wordt een gunstiger beslissing te verkrijgen, heeft dit geen invloed op het verstrijken van die termijn. Nu appellant voor het eerst op 2 augustus 2010 actie heeft ondernomen die kan worden aangemerkt als het aanwenden van een rechtsmiddel tegen de beslissing van 16 juni 2010, heeft hij de beroepstermijn overschreden. Van feiten of omstandigheden, die de termijnoverschrijding verschoonbaar maken, is niet gebleken. Het moet appellant na het gesprek op 6 juli 2010

duidelijk zijn geweest dat de onvoldoende beoordeling definitief was; op dat moment had hij nog een week om tijdig een rechtsmiddel aan te wenden, maar is daar niet eerder dan op 2 augustus 2010 toe overgegaan.

2.1.4. Verweerder heeft nog overwogen dat een termijnoverschrijding als verschoonbaar kan worden aangemerkt, indien een beroepschrift hem pas laat bereikt, omdat de betrokkene eerst gebruik heeft gemaakt van een in de onderwijs- en examenregeling of welke andere universitaire of facultaire regeling dan ook opgenomen mogelijkheid om zich eerst tot de examencommissie te wenden en pas na de beslissing van de examencommissie administratief beroep in te stellen. Het beroepschrift van 2 augustus 2010 zou hem echter ook eerst na het verstrijken van de termijn hebben bereikt, indien het direct aan hem was toegezonden en niet eerst nadat een procedure bij de examencommissie was gevoerd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellant], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit Leiden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 juni 2010 heeft de examiner van de onderwijseenheid Cognitive-Behavioural Interventions de deelname van appellant aan het praktische deel van die onderwijseenheid als onvoldoende beoordeeld.

Op 2 augustus 2010 heeft appellant zich met bezwaren tegen deze beoordeling tot de Examencommissie gewend. Deze heeft de bezwaren bij beslissing van 14 oktober 2010 ongegrond verklaard.

Op 9 november 2010 heeft appellant tegen die beslissing beroep ingesteld bij verweerder.

Bij besluit van 3 augustus 2011 heeft verweerder het beroep ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 19 september 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 december 2011, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. D.H. Mandel, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 In artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), zoals die luidde voor 1 september 2010, is – onder meer – bepaald dat tegen beslissingen van examinatoren beroep kan worden ingesteld. Ingevolge het derde lid van dit artikel bedraagt de termijn voor het indienen van een beroepschrift vier weken.

2.1.1 Het College moet ambtshalve onderzoeken of het beroep tijdig is ingesteld.

2.1.2 Verweerder heeft in het besluit van 3 augustus 2011 met juistheid uiteengezet dat de examencommissie niet bevoegd was een beslissing op het door appellant bij brief van 2 augustus 2010 tegen de door de examiner op 16 juni 2010 vastgestelde onvoldoende gemaakte bezwaar te nemen, maar appellant ingevolge artikel 7.61 van de WHW daartegen rechtstreeks beroep bij hem kon instellen. Terecht heeft verweerder het beroep om die reden behandeld als gericht tegen de beslissing van de examiner van 16 juni 2010.

2.1.3 De termijn om tegen de beslissing van 16 juni 2010 beroep in te kunnen stellen eindigde op 14 juli 2010. Voor die dag heeft appellant tegen deze beslissing geen rechtsmiddel aangewend. Na ontvangst van de beoordeling heeft appellant een nadere toelichting op de onvoldoende beoordeling gevraagd, deze kort daarop ontvangen, daarna een reactie daarop gegeven en op 6 juli 2010 een gesprek hierover met de coördinator gevoerd.

Indien tijdens de beroepstermijn getracht wordt een gunstiger beslissing te verkrijgen, heeft dit geen invloed op het verstrijken van die termijn. Nu appellant voor het eerst op 2 augustus 2010 actie heeft ondernomen die kan worden aangemerkt als het aanwenden van een rechtsmiddel tegen de beslissing van 16 juni 2010, heeft hij de beroepstermijn overschreden. Van feiten of omstandigheden, die de termijnoverschrijding verschoonbaar maken, is niet gebleken. Het moet appellant na het gesprek op 6 juli 2010 duidelijk zijn geweest dat de onvoldoende beoordeling definitief

was; op dat moment had hij nog een week om tijdig een rechtsmiddel aan te wenden, maar is daar niet eerder dan op 2 augustus 2010 toe overgegaan.

2.1.4 Verweerder heeft nog overwogen dat een termijnoverschrijding als verschoonbaar kan worden aangemerkt, indien een beroepschrift hem pas laat bereikt, omdat de betrokkene eerst gebruik heeft gemaakt van een in de onderwijs- en examenregeling of welke andere universitaire of facultaire regeling dan ook opgenomen mogelijkheid om zich eerst tot de examencommissie te wenden en pas na de beslissing van de examencommissie administratief beroep in te stellen. Het beroepschrift van 2 augustus 2010 zou hem echter ook eerst na het verstrijken van de termijn hebben bereikt, indien het direct aan hem was toegezonden en niet eerst nadat een procedure bij de examencommissie was gevoerd.

2.1.5 Het besluit van verweerder moet, voor zover het beroep tegen het besluit van de examinerator van 16 juni 2010 daarbij ongegrond is verklaard, worden vernietigd. Het College zal zelf in de zaak voorzien en het door appellant bij verweerder tegen het besluit van 16 juni 2010 ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaren.

2.2 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 3 augustus 2011, voor zover het beroep daarbij ongegrond is verklaard;
- III. verklaart het bij verweerder tegen het besluit van 16 juni 2010 ingestelde beroep niet-ontvankelijk;
- IV. bepaalt dat verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht van € 41,00 vergoedt.

•

Zaaknummer : 2011/138
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Mollee, Borman
Datum uitspraak : 27 maart 2012
Partijen : Appellante tegen Universiteit Leiden
Trefwoorden : Bevoegdheid, Leiden University Excellence Scholarship (LEXS-beurs)
Artikelen : WHW artikel 7.66 lid 1
Uitspraak : Onbevoegd
Hoofdoverwegingen : 2.3. Het Leiden University Excellence Scholarship heeft tot doel om door middel van een financiële tegemoetkoming in de kosten van het door de desbetreffende student verschuldigde collegegeld en eventueel ook in de kosten van levensonderhoud, te bevorderen dat excellente studenten, afkomstig uit landen van buiten de Europese Unie, er voor kiezen om hun studie aan de Universiteit Leiden voort te zetten. Uit de inhoud van de stukken in het dossier, waaronder de voor toekenning van de beurs geldende Terms and Conditions, noch uit het verhandelde ter zitting is gebleken dat het Leiden University Excellence Scholarship programma een op de WHW gebaseerde regeling is.
2.4. Gelet op het bepaalde in voormeld artikel 7.66, eerste lid, van de WHW is het College derhalve niet bevoegd om van het beroep van appellante kennis te nemen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend in [woonplaats], [landennaam] appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit Leiden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 13 mei 2011 heeft verweerder een aanvraag van appellante van 14 februari 2011 om een Leiden University Excellence Scholarship (LEXS-beurs) voor het jaar 2011-2012 afgewezen. Deze aanvraag van appellante was gericht op het door deze beurs verkrijgen van middelen ter bekostiging van zowel haar studiekosten alsook haar verblijfskosten in Nederland.

Bij besluit van 9 augustus 2011 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 19 september 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 februari 2012, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. E.R. Weegenaar, advocaat te Den Haag, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. W.J. de Wit en drs. J. 't Hart, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ter zake van het door appellante ingestelde beroep dient eerst ambtshalve te worden vastgesteld of het College bevoegd is daarvan kennis te nemen.

2.2. Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op de hoger onderwijs en wetenschappelijk onderwijs (hierna: WHW) oordeelt het College over het beroep dat een betrokkene heeft ingesteld tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor het hoger onderwijs die jegens hem op grond van deze wet en daarop gebaseerde regelingen is genomen.

2.3. Het Leiden University Excellence Scholarship heeft tot doel om door middel van een financiële tegemoetkoming in de kosten van het door de desbetreffende student verschuldigde collegegeld en eventueel ook in de kosten van levensonderhoud, te bevorderen dat excellente studenten, afkomstig uit landen van buiten de Europese Unie, er voor kiezen om hun studie aan de Universiteit Leiden voort te zetten. Uit de inhoud van de stukken in het dossier, waaronder de voor toekenning van de beurs geldende Terms and Conditions, noch uit het verhandelde ter zitting is gebleken dat het Leiden University Excellence Scholarship programma een op de WHW gebaseerde regeling is.

2.4. Gelet op het bepaalde in voormeld artikel 7.66, eerste lid, van de WHW is het College derhalve niet bevoegd om van het beroep van appellante kennis te nemen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart zich onbevoegd van het beroep kennis te nemen.

•

Zaaknummer : 2011/145.2
Rechter(s) : mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Olivier
Datum uitspraak : 25 april 2012
Partijen : Opposant

Trefwoorden : Termijnoverschrijding, verzet
Artikelen : Awb artikel 8:55
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3. Opposant betoogt dat hij niet is ingelicht, hoe en binnen welke termijn hij tegen de uitspraak van het CBE beroep moest instellen. Het beroep is eerst na ruim twee jaar ingesteld. Reeds hierom geeft het in verzet aangevoerde geen grond voor het oordeel dat het College ten onrechte heeft geoordeeld dat opposant in verzuim is geweest.

Uitspraak op het verzet van:

[naam], wonend te [woonplaats], opposant,

tegen de uitspraak van het College van 19 oktober 2011 in zaak nr. CBHO 2011/145.

1. Procesverloop

Bij uitspraak van 19 oktober 2011 in zaak nr. CBHO 2011/145 heeft het College na vereenvoudigde behandeling het door opposant tegen de uitspraak van het college van beroep voor de examens van de Hogeschool NHL (hierna: het CBE) van 18 mei 2009 ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen de uitspraak van 19 oktober 2011 heeft opposant bij brief, bij het College ingekomen op 29 november 2011, verzet gedaan.

Het College heeft het verzet ter zitting aan de orde gesteld op 2 februari 2012.

2. Overwegingen

2.1. In de uitspraak, waarvan verzet, is het beroep kennelijk niet-ontvankelijk verklaard, omdat het beroepschrift niet binnen de daarvoor gestelde termijn is ingediend en er geen redenen zijn, op grond waarvan redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat opposant in verzuim is geweest.

2.2. In verzet, als bedoeld in artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht, staat uitsluitend ter beoordeling of het College terecht tot kennelijke niet-ontvankelijkverklaring van het door opposant ingestelde beroep heeft beslist.

2.3. Opposant betoogt dat hij niet is ingelicht, hoe en binnen welke termijn hij tegen de uitspraak van het CBE beroep moest instellen.

Het beroep is eerst na ruim twee jaar ingesteld. Reeds hierom geeft het in verzet aangevoerde geen grond voor het oordeel dat het College ten onrechte heeft geoordeeld dat opposant in verzuim is geweest.

2.4. Het verzet is ongegrond.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het verzet ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/150
Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak : 2 april 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Fontys Hogeschool
Trefwoorden : Communicatie gedurende examen, examenfraude, feitenonderzoek, onregelmatigheden, verklaringen surveillant, verklaringen medestudenten
Artikelen : WHW artikel 7.12b lid 2, Onderwijs- en examenregeling opleiding Management, Economie en Recht 2012-2011 artikel 38 lid 1

Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1. (...)
Anders dan appellant meent heeft verweerder terecht geoordeeld dat de examencommissie zich op grond van deze waarnemingen op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellant de kennelijke bedoeling moet hebben gehad met zijn medestudent te communiceren, dan wel op het toetsvel van die student heeft willen kijken en nadien nogmaals heeft getracht te communiceren met studenten die het lokaal verlieten. De stelling van appellant dat twee van de surveillanten geen zicht hadden op hem, zodat hun verklaringen van geen waarde is, wordt, gelet op de eenstemmigheid van de verklaringen en de omstandigheid dat de surveillanten geen eigenbelang hebben bij hun verklaringen, niet gevolgd. Aan de door appellant in beroep bij het College ingebrachte verklaringen van medestudenten heeft verweerder niet de betekenis hoeven hechten die appellant daaraan gehecht wil zien, nu in die verklaringen de geconstateerde feiten niet worden weersproken, maar betrekking hebben op de, voor hen niet kenbare, intentie van appellant.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het College van Beroep voor de Examens van de Fontys Hogeschool, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 mei 2011 heeft de examencommissie van de opleiding Management, Economie en Recht appellant medegedeeld dat is vastgesteld dat sprake is geweest van fraude bij het tentamen financiële markten en hem om die reden voor dat tentamen het cijfer 1.0 wordt toegekend.

Bij besluit van 15 september 2011 heeft verweerder het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 19 oktober 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 1 maart 2012, waar appellant, in persoon, en verweerder, vertegenwoordigd door zijn secretaris, J. Janissen, en zijn voorzitter, mr. drs. A.A.M.T. van Alphen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 38, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling 2010-2011 kan de examencommissie bepalen dat aan een student die zich ten aanzien van (een onderdeel van) het examen aan een onregelmatigheid schuldig heeft gemaakt het recht wordt ontnomen één of meer toetsen van de opleiding af te leggen gedurende een door de examencommissie te bepalen periode van ten hoogste één jaar. Indien de toets al was beoordeeld, wordt het resultaat ongeldig verklaard.

2.2. Appellant betoogt dat verweerder ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat de examencommissie zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat door een tweetal tijdens de toets van het vak financiële markten voorgevallen onregelmatigheden sprake is van fraude. Daartoe voert hij aan dat hij niet opzettelijk heeft gehandeld, nu hij zich slechts heeft omgedraaid omdat hij een vreemd geluid hoorde en derhalve niet het oogmerk had om te communiceren met andere studenten of op het toetsvel van andere studenten heeft willen kijken. Voorts heeft hij bij het verlaten van het lokaal niet gecommuniceerd met een van zijn medestudenten.

2.2.1. Verweerder heeft een drietal verklaringen van bij de toets aanwezige surveillanten overgelegd. Een surveillant verklaart dat "[...] toen ik mij naar hem omdraaide, zag ik dat hij zich

had omgedraaid en op het tafeltje van zijn achterbuurman keek". Een tweede surveillant verklaart "De surveillant stond naast de student voor in het lokaal. De surveillant loopt naar voren en de student kijkt achterom. De surveillant kijkt om en ziet de student achterom kijken." Een derde surveillant verklaart "Terwijl ik dit deed, zag ik, dat student [appellant] zijn achterbuurman en wilde communiceren, terwijl [...] en [...] vlak voor hem stonden." Een surveillant heeft voorts verklaard dat appellant heeft geprobeerd te communiceren met een of meer studenten die het lokaal verlieten, dan wel op hun kladpapier te kijken.

Anders dan appellant meent heeft verweerder terecht geoordeeld dat de examencommissie zich op grond van deze waarnemingen op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellant de kennelijke bedoeling moet hebben gehad met zijn medestudent te communiceren, dan wel op het toetsvel van die student heeft willen kijken en nadien nogmaals heeft getracht te communiceren met studenten die het lokaal verlieten. De stelling van appellant dat twee van de surveillanten geen zicht hadden op hem, zodat hun verklaringen van geen waarde is, wordt, gelet op de eenstemmigheid van de verklaringen en de omstandigheid dat de surveillanten geen eigenbelang hebben bij hun verklaringen, niet gevolgd. Aan de door appellant in beroep bij het College ingebrachte verklaringen van medestudenten heeft verweerder niet de betekenis hoeven hechten die appellant daaraan gehecht wil zien, nu in die verklaringen de geconstateerde feiten niet worden weersproken, maar betrekking hebben op de, voor hen niet kenbare, intentie van appellant.

Gelet hierop heeft verweerder terecht geoordeeld dat de examencommissie heeft kunnen vaststellen dat zich fraude in de vorm van onregelmatigheden, als bedoeld in artikel 38 van de OER, tijdens de toets heeft voorgedaan.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2011/152
Rechter(s)	: mrs. De Rijke-Maas, Troostwijk, Kleijn
Datum uitspraak	: 23 januari 2012
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden	: Bevoegdheid, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, decaan, mandaat
Artikelen	: WHW artikel 1.1 sub j, 7.8b, 7.9, 9.2, 9.15 lid 1 aanhef en onder f; OER Bachelor Diergeneeskunde UU artikel 7.4
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Het college van bestuur oefent ingevolge artikel 9.2, tweede lid, van de WHW de taken en bevoegdheden uit die bij of krachtens de wet aan het instellingsbestuur zijn opgedragen, voor zover in dit hoofdstuk niet anders is bepaald. Artikel 9.15, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW bepaalt dat de decaan belast is met de uitvoering van de artikelen 7.8b en 7.9, met uitzondering van de aanwijzing van opleidingen, bedoeld in de artikelen 7.8b, derde lid en 7.9, eerste lid. Derhalve heeft de WHW de decaan als bevoegd orgaan aangewezen voor het geven van een afwijzend bindend studieadvies. Anders dan appellant ter zitting heeft betoogd, leidt de omstandigheid dat in dit geval de examencommissie het afwijzend bindend studieadvies heeft gegeven niet tot het oordeel dat het besluit van 31 augustus 2011 onbevoegd is genomen, nu in de door de decaan opgestelde OER in artikel 7.4, zevende lid, de bevoegdheid door hem aan de examencommissie is gemandateerd. (...) 2.4.2 Het CBE heeft terecht overwogen dat hoewel appellant niet vanaf het begin van het studiejaar 2010/2011 de colleges heeft kunnen volgen van de vakken CM en OW hij deze vakken wel in het studiejaar 2009/2010 heeft gevolgd en hij door middel van zelfstudie de tentamenstof zich eigen

had kunnen maken. Wat betreft de voor het vak CW in het studiejaar 2009/2010 gemaakte tussentoets geldt dat het CBE terecht heeft overwogen dat het de verantwoordelijkheid van de student is om op de hoogte te zijn van de studiewijzer. Daarin staat dat het resultaat van de tussentoets dat in een vorig studiejaar is behaald, komt te vervallen. Dat appellant gedurende het studiejaar 2009/2010 zeven studiepunten heeft behaald die niet behoren tot de voor het afwijzend bindend studieadvies van belang zijnde vakken, leidt niet tot het oordeel dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie van het geven van een afwijzend bindend studieadvies heeft moeten afzien, reeds omdat ook indien daarmee rekening kon worden gehouden slechts 27 studiepunten waren behaald. Appellant betoogt verder tevergeefs dat het CBE ten onrechte geen rekening heeft gehouden met zijn medische gesteldheid. Daartoe is van belang dat appellant - naar gesteld is door het CBE en niet door appellant is weersproken - ten tijde van het gesprek dat op 29 augustus 2011 heeft plaatsgevonden alvorens het afwijzend bindend studieadvies door de examencommissie is gegeven niet naar voren heeft gebracht dat zijn medische gesteldheid ten grondslag ligt aan de slecht behaalde studieresultaten. De examencommissie ging en kon dan ook alleen uitgaan van de in september 2010 door appellant overgelegde brief van de arts dat appellant nagenoeg klachtenvrij was. In beroep bij het CBE heeft appellant evenmin een beroep gedaan op zijn medische gesteldheid. Derhalve heeft het CBE terecht overwogen dat de examencommissie in redelijkheid aan appellant een afwijzend bindend studieadvies heeft kunnen geven. In dit verband is van belang dat ook al wordt ervan uitgegaan dat appellant door zijn medische gesteldheid niet in de gelegenheid is geweest om voldoende tijd aan zijn studie te besteden, de geringe resultaten die hij over het studiejaar 2010/2011 heeft behaald in redelijkheid tot het oordeel kunnen leiden dat appellant zodanig onder de norm heeft gepresteerd dat hij niet geschikt is voor de opleiding en niet verwacht mag worden dat hij deze binnen redelijke termijn met succes zal afronden.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellant], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Utrecht(hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 augustus 2011 heeft de bachelor examencommissie van de opleiding Diergeneeskunde appellant een negatief bindend studieadvies gegeven en hem voor de komende vier collegejaren uitgesloten van inschrijving bij de opleiding Diergeneeskunde.

Bij uitspraak van 14 oktober 2011, verzonden op 3 november 2011, heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 28 november 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 1 december 2011, waar appellant, bijgestaan door mr. I.P.M. Boelens, advocaat te Zeist, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. S. Polak en dr. H.P. Haaksman, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 1.1, sub j, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) wordt onder het instellingsbestuur van een bekostigde instelling het college van bestuur verstaan, tenzij anders bepaald.

Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. [...] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 9.2, tweede lid, van de WHW oefent het college van bestuur de taken en bevoegdheden uit die bij of krachtens de wet aan het instellingsbestuur zijn opgedragen, voor zover in dit hoofdstuk niet anders is bepaald.

Ingevolge artikel 9.15, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW is de decaan belast met de uitvoering van de artikelen 7.8b en 7.9, met uitzondering van de aanwijzing van opleidingen, bedoeld in de artikelen 7.8b, derde lid en 7.9, eerste lid.

Ingevolge artikel 7.4, derde lid, van de Onderwijs- en examenregeling van de Bachelor Diergeneeskunde van het studiejaar 2010/2011 (hierna: OER) ontvangt de student aan het einde van het academisch jaar, doch uiterlijk op 31 augustus, een tweede schriftelijk advies over de voortzetting van zijn opleiding. Onverminderd het bepaalde in lid 8, 9 en 10 wordt aan dit studieadvies een afwijzing met een bindend karakter verbonden, indien de student minder dan 37,5 studiepunten in het betreffende academisch jaar heeft behaald. De afwijzing geldt gedurende een termijn van vier studiejaren.

Ingevolge artikel 7.4, vierde lid, van de OER tellen bij het vaststellen van het aantal studiepunten als bedoeld in lid 1 en lid 3 de studiepunten van verworven vrijstellingen en de resultaten van behaalde deeltolsten niet mee.

Ingevolge artikel 7.4, zevende lid, van de OER wordt het studieadvies namens de decaan van de faculteit der diergeneeskunde uitgebracht door de examencommissie van de opleiding.

Ingevolge artikel 7.4, negende lid, van de OER betreft de examencommissie in haar afweging om een afwijzend studieadvies uit te brengen op verzoek van de student diens persoonlijke omstandigheden. Uitsluitend persoonlijke omstandigheden die door de student na intreden zo spoedig als redelijkerwijs kan worden verlangd bij de studieadviseur zijn gemeld, worden door de examencommissie betrokken in haar afweging. Onder persoonlijke omstandigheden wordt onder andere verstaan: ziekte, zwangerschap, functiestoornis, bijzondere/ernstige familieomstandigheden, topsport en bestuursactiviteiten voor een studentenorganisatie met volledige rechtsbevoegdheid of in het kader van de organisatie en het bestuur van de Universiteit Utrecht, de faculteit of de opleiding.

Ingevolge artikel 7.4, tiende lid, van de OER betreft de examencommissie in haar afweging om een afwijzend studieadvies uit te brengen op verzoek van de student voorts andere vormen van overmacht dan de in het vorige lid genoemde. Uitsluitend overmacht situaties die na intreden zo spoedig mogelijk als redelijkerwijs kan worden verlangd bij de studieadviseur zijn gemeld, worden door de examencommissie betrokken in haar afweging. Voorts kan de examencommissie onbillijkheden van ernstige aard in haar oordeel betrekken.

2.2 Appellant is in 2008 gestart met de studie diergeneeskunde. In februari 2009 heeft hij zich uitgeschreven, nadat hij 0 studiepunten had behaald. In het studiejaar 2009/2010 heeft appellant de studie hervat en heeft hij 7 studiepunten behaald van de 60 in een studiejaar te behalen punten. Omdat hij 30 studiepunten moest behalen om een afwijzend bindend studieadvies te voorkomen, heeft de examencommissie in 2010 besloten hem een afwijzend bindend studieadvies te geven. Het CBE heeft dat besluit vernietigd, omdat uit een verklaring van een arts van september 2010 bleek dat appellant nagenoeg klachtenvrij was nadat hij medische klachten had gekregen te gevolge van een auto-ongeluk in 2005 en het CBE appellant op basis daarvan nog een kans wilde geven. Voor het studiejaar 2010/2011 gold voor appellant opnieuw het vereiste van 30 studiepunten om een afwijzend bindend studieadvies te voorkomen. Hij heeft 20 studiepunten behaald. Op grond daarvan heeft de examencommissie bij besluit van 31 augustus 2010 opnieuw besloten appellant een afwijzend bindend studieadvies te geven.

2.3 Appellant betoogt allereerst dat uitsluitend het college van bestuur bevoegd is een bindend studieadvies te geven. Hiertoe voert hij aan dat in artikel 7.8b, derde lid, van de WHW het

instellingsbestuur als bevoegd orgaan wordt genoemd en dat dit ingevolge artikel 1.1, sub j, van de WHW het college van bestuur is.

2.3.1 Het college van bestuur oefent ingevolge artikel 9.2, tweede lid, van de WHW de taken en bevoegdheden uit die bij of krachtens de wet aan het instellingsbestuur zijn opgedragen, voor zover in dit hoofdstuk niet anders is bepaald. Artikel 9.15, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW bepaalt dat de decaan belast is met de uitvoering van de artikelen 7.8b en 7.9, met uitzondering van de aanwijzing van opleidingen, bedoeld in de artikelen 7.8b, derde lid en 7.9, eerste lid. Derhalve heeft de WHW de decaan als bevoegd orgaan aangewezen voor het geven van een afwijzend bindend studieadvies. Anders dan appellant ter zitting heeft betoogd, leidt de omstandigheid dat in dit geval de examencommissie het afwijzend bindend studieadvies heeft gegeven niet tot het oordeel dat het besluit van 31 augustus 2011 onbevoegd is genomen, nu in de door de decaan opgestelde OER in artikel 7.4, zevende lid, de bevoegdheid door hem aan de examencommissie is gemandateerd.

Het betoog faalt.

2.4 Appellant betoogt voorts dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat de examencommissie appellant in redelijkheid een afwijzend bindend studieadvies heeft kunnen geven. Hiertoe voert hij aan dat onvoldoende rekening is gehouden met de omstandigheid dat hij ten gevolge van het in 2010 gegeven afwijzend bindend studieadvies, dat door het CBE bij besluit van 10 november 2010 is vernietigd, pas in november het studiejaar 2010/2011 kon starten en daardoor de colleges van de vakken Cel en Molecuul (hierna: CM) en Organisme en Weefsel (hierna: OW) niet kon volgen. Gelet hierop was hij niet in staat de tentamens met een goed gevolg te maken. Nu deze vakken in totaal twaalf studiepunten waard zijn, had hij, indien hij de vakken had behaald, meer dan de vereiste 30 studiepunten behaald. Appellant voert verder aan dat hij er niet van op de hoogte was dat de in het vorige studiejaar gemaakte tussentoets van het vak Cel tot Weefsel (hierna: CW) zou komen te vervallen. Hij stelt in dit verband dat een docent zou hebben gezegd dat hij ervoor kon kiezen de tussentoets te laten staan en dat deze dan voor 20 procent zou meetellen bij het eindcijfer van dat vak. Appellant heeft er uiteindelijk voor gekozen de tussentoets te laten vervallen, zodat het nog te maken tentamen voor 100 procent zou meetellen. Ook is volgens appellant onvoldoende rekening gehouden met de 7 studiepunten die hij heeft behaald in het studiejaar 2009/2010 en met zijn persoonlijke omstandigheden, waaronder begrepen zijn medische gesteldheid te gevolge van een auto-ongeluk in 2005.

2.4.1 Voor het geven van een afwijzend bindend studieadvies komen, gelet op artikel 7.8b van de WHW, uitsluitend behaalde studieresultaten en de weging van bijzondere omstandigheden in aanmerking. In de wet is geen grondslag voor andere overwegingen te vinden.

2.4.2 Het CBE heeft terecht overwogen dat hoewel appellant niet vanaf het begin van het studiejaar 2010/2011 de colleges heeft kunnen volgen van de vakken CM en OW hij deze vakken wel in het studiejaar 2009/2010 heeft gevolgd en hij door middel van zelfstudie de tentamenstof zich eigen had kunnen maken. Wat betreft de voor het vak CW in het studiejaar 2009/2010 gemaakte tussentoets geldt dat het CBE terecht heeft overwogen dat het de verantwoordelijkheid van de student is om op de hoogte te zijn van de studiewijzer. Daarin staat dat het resultaat van de tussentoets dat in een vorig studiejaar is behaald, komt te vervallen. Dat appellant gedurende het studiejaar 2009/2010 zeven studiepunten heeft behaald die niet behoren tot de voor het afwijzend bindend studieadvies van belang zijnde vakken, leidt niet tot het oordeel dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie van het geven van een afwijzend bindend studieadvies heeft moeten afzien, reeds omdat ook indien daarmee rekening kon worden gehouden slechts 27 studiepunten waren behaald. Appellant betoogt verder tevergeefs dat het CBE ten onrechte geen rekening heeft gehouden met zijn medische gesteldheid. Daartoe is van belang dat appellant - naar gesteld is door het CBE en niet door appellant is weersproken - ten tijde van het gesprek dat op 29 augustus 2011 heeft plaatsgevonden alvorens het afwijzend bindend studieadvies door de examencommissie is gegeven niet naar voren heeft gebracht dat zijn medische gesteldheid ten grondslag ligt aan de slecht behaalde studieresultaten. De examencommissie ging en kon dan ook alleen uitgaan van de in september 2010 door appellant overgelegde brief van de arts dat appellant nagenoeg klachtenvrij was. In beroep bij het CBE heeft appellant evenmin een beroep gedaan op zijn medische gesteldheid. Derhalve heeft het CBE terecht overwogen dat de examencommissie in redelijkheid aan appellant een afwijzend bindend studieadvies heeft kunnen geven. In dit verband is van belang dat ook al wordt ervan uitgegaan dat appellant door zijn medische gesteldheid niet in de gelegenheid is geweest om voldoende tijd aan zijn studie te besteden, de geringe resultaten die hij over het studiejaar 2010/2011 heeft behaald in redelijkheid tot het oordeel kunnen leiden dat appellant zodanig onder de norm heeft gepresteerd dat hij niet geschikt is voor de opleiding en niet verwacht mag worden dat hij deze

binnen redelijke termijn met succes zal afronden.
Het betoog faalt.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College:

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/153
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Troostwijk, Kleijn
Datum uitspraak : 7 mei 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden : Aanvraag
Artikelen : Awb artikel 4:6
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3. Appellant betoogt dat het CBE ten onrechte heeft geweigerd de brief van 3 oktober 2011 in behandeling te nemen. Hiertoe voert hij aan dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat hij met die brief geen bezwaar heeft gemaakt tegen een besluit van de examencommissie van 6 september 2011, althans het met een besluit gelijk te stellen niet beslissen dan wel niet tijdig beslissen op een op 20 april 2011 ingediende aanvraag. Hij wijst er in dit verband op dat hij naast het maken van bezwaar bij brief van 20 april 2011 tegen het niet tijdig beslissen op zijn aanvraag van 1 april 2010 op die dag ook opnieuw een aanvraag heeft ingediend bij de examencommissie.
2.3.1. Appellant heeft geen brieven van 20 april 2011 overgelegd, zodat niet aannemelijk is gemaakt dat hij op die datum naast het bezwaar tegen het niet (tijdig) beslissen op een op 1 april 2010 door hem bij de examencommissie ingediende aanvraag ook een nieuwe aanvraag bij die commissie heeft ingediend.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Utrecht, (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 17 oktober 2011 heeft het CBE aan appellant meegedeeld dat het zijn brief van 3 oktober 2011 niet in behandeling zal nemen.

Daartegen heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 8 november 2011, beroep ingesteld. De gronden van beroep zijn aangevuld bij brief van 14 december 2011.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 5 april 2012.

2. Overwegingen

2.1 Volgens de brief van 3 oktober 2011 heeft appellant daarmee bezwaar gemaakt tegen een besluit van de examencommissie Geneeskunde van 6 september 2011, althans het met een gelijk te stellen niet beslissen dan wel niet tijdig beslissen op zijn bij brief van 20 april 2011 bij de examencommissie ingediende aanvraag.

2.2 Het CBE heeft in de brief van 17 oktober 2011 overwogen dat de brief van 20 april 2011 geen aanvraag is, maar een bezwaarschrift gericht tegen het niet (tijdig) beslissen op een door appellant op 1 april 2010 bij de examencommissie ingediende aanvraag waarop het CBE heeft beslist bij uitspraak van 21 juni 2011. Omdat het CBE reeds heeft beslist op het bezwaar, heeft het geweigerd de brief van 3 oktober 2011 in behandeling te nemen.

2.3 Appellant betoogt dat het CBE ten onrechte heeft geweigerd de brief van 3 oktober 2011 in behandeling te nemen. Hiertoe voert hij aan dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat hij met die brief geen bezwaar heeft gemaakt tegen een besluit van de examencommissie van 6 september 2011, althans het met een besluit gelijk te stellen niet beslissen dan wel niet tijdig beslissen op een op 20 april 2011 ingediende aanvraag. Hij wijst er in dit verband op dat hij naast het maken van bezwaar bij brief van 20 april 2011 tegen het niet tijdig beslissen op zijn aanvraag van 1 april 2010 op die dag ook opnieuw een aanvraag heeft ingediend bij de examencommissie.

2.4 Appellant heeft geen brieven van 20 april 2011 overgelegd, zodat niet aannemelijk is gemaakt dat hij op die datum naast het bezwaar tegen het niet (tijdig) beslissen op een op 1 april 2010 door hem bij de examencommissie ingediende aanvraag ook een nieuwe aanvraag bij die commissie heeft ingediend.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2011/154
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak	: 20 februari 2012
Partijen	: Appellante tegen CBE Haagse Hogeschool
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, persoonlijke omstandigheden, volgen onderwijs tijdens procedure, waarschuwing
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1 en 3; Kaderregeling Haagse Hogeschool artikel 2 lid 1 en 2, 3 lid 1 en 3, OER opleiding HBO-rechten artikel 8 lid 3, 18 lid 9
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.2 In hetgeen appellante in beroep heeft aangevoerd heeft het CBE terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de examencommissie niet in redelijkheid tot het geven van het negatief bindend studieadvies heeft kunnen overgaan. Ter zitting is door het CBE onweersproken gesteld dat met appellante gedurende het studiejaar vier voortgangsgesprekken zijn gevoerd. Voorts bevindt zich in de stukken een aan appellante gerichte brief van 29 maart 2011 waarin zij ervoor wordt gewaarschuwd dat zij op dat moment over onvoldoende studiepunten beschikte en dat dit, indien zij eind augustus niet over voldoende punten zou beschikken, een negatief bindend studieadvies tot gevolg zou hebben. Gelet hierop voert appellante tevergeefs aan dat zij niet kon verwachten dat aan haar zo'n advies zou worden gegeven. Verder heeft de examencommissie in het besluit van 15 juli 2011 weliswaar gesteld dat appellante

31 studiepunten had behaald, terwijl dit er meer zouden zijn, uit het besluit van 18 oktober 2011 blijkt echter dat het CBE er rekening mee heeft gehouden dat zij op dat moment inmiddels 38 studiepunten had behaald. Maar ook dat aantal voldoet niet aan de norm die is neergelegd in artikel 2, tweede lid, van de Kaderregeling. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat het CBE onvoldoende heeft onderzocht of persoonlijke omstandigheden aan het studieresultaat van appellante ten grondslag hebben gelegen. Daartoe is van belang dat het ingevolge artikel 18, negende lid, van de OER aan de student is om persoonlijke omstandigheden naar voren te brengen. Dit heeft zij niet gedaan. Voorts heeft appellante geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om uitstel van het negatief bindend studieadvies te vragen en daarover te worden gehoord door de examencommissie. Daar had zij haar persoonlijke omstandigheden ook naar voren kunnen brengen. Wat betreft de stelling van appellante dat zij ervan uitging dat behaalde onderdelen van onderwijseenheden zouden meetellen voor het aantal behaalde studiepunten, geldt dat artikel 8, derde lid, van de OER bepaalt dat de opleiding aan het met een positief resultaat afleggen van een deelttoets geen studiepunten toekent. Ten aanzien van de ongeregelheden die zouden hebben plaatsgevonden tijdens het tentamen Staatsrecht en de afhandeling van de daartegen door appellante ingediende klacht, wordt overwogen dat zij heeft nagelaten om tegen het behaalde cijfer in bezwaar te gaan, zodat het CBE slechts van de juistheid daarvan kon uitgaan. Dat appellante de mogelijkheid heeft gekregen gedurende de procedure omtrent het bindend studieadvies colleges te blijven volgen, betekent niet, anders dan zij ter zitting heeft betoogd, dat het CBE ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat de examencommissie in redelijkheid tot het opleggen van het negatief bindend studieadvies heeft kunnen besluiten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellante], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Haagse Hogeschool(hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 juli 2011 heeft de examencommissie van de Academie voor Bestuur, Recht en Veiligheid van de Haagse Hogeschool appellante het bindend studieadvies gegeven dat zij zich niet opnieuw mag inschrijven voor de opleiding HBO-rechten van de Haagse Hogeschool en dat dit geldt voor al haar opleidingsvarianten.

Bij besluit van 18 oktober 2011 heeft het CBE het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 27 oktober 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 januari 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. G.A.S. Maduro, advocaat te Rotterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.J. Franssen en mr. A.E.J. Korenhof, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. [...] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 2, eerste lid, van de Kaderregeling studieadvies (hierna: de Kaderregeling) kan een negatief bindend studieadvies alleen worden gegeven wanneer de student, gelet op zijn studieresultaten en met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt wordt geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn vastgesteld in de onderwijs- en examenregeling van de desbetreffende opleiding (zie artikel 7.8b, derde lid, van de WHW). Volgens de wet kan een negatief bindend studieadvies worden gegeven zolang een student het propedeutische examen niet met een goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge artikel 2, tweede lid, van de Kaderregeling wordt, voor zover hier van belang, tot een negatief bindend studieadvies overgegaan bij een in september startende opleiding indien de desbetreffende student uiterlijk op 31 augustus van het eerste jaar van inschrijving minder dan 40 studiepunten (exclusief studiepunten uit vrijstellingen) uit het propedeutische programma heeft behaald.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Kaderregeling kan de examencommissie onder verantwoordelijkheid van de academiedirecteur, in geval van bijzondere omstandigheden, in het eerste en/of tweede jaar van inschrijving van de betrokken student besluiten tot uitstel van het negatief bindend studieadvies.

Ingevolge artikel 3, derde lid, van de Kaderregeling staat de procedure om in aanmerking te komen voor erkenning van persoonlijke omstandigheden beschreven in artikel 18 van de onderwijs- en examenregeling.

Ingevolge artikel 8, derde lid, van de Onderwijs- en Examenregeling (hierna: de OER) kent de opleiding aan het met een positief resultaat afleggen van een deeltoets geen studiepunten toe.

Ingevolge artikel 18, negende lid, van de OER dient de student, indien hij wenst dat de examencommissie rekening houdt met persoonlijke omstandigheden, de studentendecaan hieromtrent te informeren. Voorts moet hij voor 1 juli de examencommissie schriftelijk verzoeken om rekening te houden met de persoonlijke omstandigheden.

2.2 Appellante is in het studiejaar 2010-2011 gestart met de opleiding HBO-rechten. Niet in geschil is dat appellante niet voldoet aan de norm die is neergelegd in artikel 2, tweede lid, van de Kaderregeling.

2.3 Appellante betoogt dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat de examencommissie haar in redelijkheid een negatief bindend studieadvies heeft kunnen geven. Hiertoe voert zij aan dat haar studie voortvarend verliep en dat zij niet eerder te horen heeft gekregen dat haar resultaten zodanig waren dat een negatief studieadvies zou volgen. Voorts betoogt zij dat het CBE heeft miskend dat het besluit van 15 juli 2011 onjuist was, omdat daarin was vermeld dat zij 31 studiepunten had behaald, terwijl dit er inmiddels 38 zijn. Ook heeft het CBE onvoldoende rekening met haar persoonlijke omstandigheden gehouden, aldus appellante. In dit verband voert zij aan dat het op de weg van het CBE lag om te onderzoeken of sprake was van bijzondere omstandigheden waar rekening mee had moeten worden gehouden. Ook stelt zij dat haar aan het begin van het studiejaar zou zijn meegedeeld dat het studieresultaat van delen van clustervakken meegenomen wordt bij het beoordelen van het aantal behaalde studiepunten. Tot slot wijst zij er op dat zij bij brieven van 9 en 15 maart 2011 geklaagd heeft over het feit dat zij door ongeregelheden in de tentamenzaal tijdens het tentamen Staatsrecht niet in staat was dat tentamen goed te maken.

2.3.1 Voor het geven van een afwijzend bindend studieadvies komen, gelet op artikel 7.8b van de WHW, uitsluitend behaalde studieresultaten en de weging van bijzondere omstandigheden in aanmerking. In de wet is geen grondslag voor andere overwegingen te vinden.

2.3.2 In hetgeen appellante in beroep heeft aangevoerd heeft het CBE terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de examencommissie niet in redelijkheid tot het geven van het negatief bindend studieadvies heeft kunnen overgaan. Ter zitting is door het CBE onweersproken gesteld dat met appellante gedurende het studiejaar vier voortgangsgesprekken zijn gevoerd. Voorts bevindt zich in de stukken een aan appellante gerichte brief van 29 maart 2011 waarin zij ervoor wordt gewaarschuwd dat zij op dat moment over onvoldoende studiepunten beschikte en dat dit, indien zij eind augustus niet over voldoende punten zou beschikken, een negatief bindend studieadvies tot gevolg zou hebben. Gelet hierop voert appellante tevergeefs aan dat zij niet kon verwachten dat aan haar zo'n advies zou worden gegeven. Verder heeft de examencommissie in het besluit van 15 juli 2011 weliswaar gesteld dat appellante 31 studiepunten had behaald, terwijl dit er meer zouden zijn, uit het besluit van 18 oktober 2011 blijkt echter dat het CBE er rekening mee heeft gehouden dat zij op dat moment inmiddels 38 studiepunten had behaald. Maar ook dat aantal voldoet niet aan de norm die is neergelegd in artikel 2, tweede lid, van de Kaderregeling. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat het CBE onvoldoende heeft onderzocht of persoonlijke omstandigheden aan het studieresultaat van appellante ten grondslag hebben gelegen. Daartoe is van belang dat het ingevolge artikel 18, negende lid, van de OER aan de student is om persoonlijke omstandigheden naar voren te brengen. Dit heeft zij niet gedaan. Voorts heeft appellante geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om uitstel van het negatief bindend studieadvies te vragen en daarover te worden gehoord door de examencommissie. Daar had zij haar persoonlijke omstandigheden ook naar voren kunnen brengen. Wat betreft de stelling van appellante dat zij ervan uitging dat behaalde onderdelen van onderwijsseenheden zouden meetellen voor het aantal behaalde studiepunten, geldt dat artikel 8, derde lid, van de OER bepaalt dat de opleiding aan het met een positief resultaat afleggen van een deeltoets geen studiepunten toekent. Ten aanzien van de ongeregelheden die zouden hebben plaatsgevonden tijdens het tentamen Staatsrecht en de afhandeling van de daartegen door appellante ingediende klacht, wordt overwogen dat zij heeft nagelaten om tegen het behaalde cijfer in bezwaar te gaan, zodat het CBE slechts van de juistheid daarvan kon uitgaan. Dat appellante de mogelijkheid heeft gekregen gedurende de procedure omtrent het bindend studieadvies colleges te blijven volgen, betekent niet, anders dan zij ter zitting heeft betoogd, dat het CBE ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat de examencommissie in redelijkheid tot het opleggen van het negatief bindend studieadvies heeft kunnen besluiten.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2011/155 CBE
Rechter(s)	: mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak	: 27 augustus 2012
Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden	: Belang volksgezondheid, culturele achtergrond, deelname Utrechtse voortgangstoets, zorgplicht begeleiding taalvaardigheid
Artikelen	: WHW artikel 7.13
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1 De examencommissie mag, vanwege het belang van de volksgezondheid en de verantwoordelijkheid die de arts daarin heeft, groot gewicht toekennen aan noodzaak van voldoende kennis en kunde van een aankomend arts. Of deze de opleiding geneeskunde volgt na verwijzing door de CIBA, kan daarbij niet van doorslaggevend belang worden geacht. Verweerder heeft dan ook terecht geen grond gezien voor het oordeel dat niet van appellante geëist zou mogen worden dat zij de UVT met goed gevolg aflegt.

2.2.2 Anders dan appellante betoogt, bestaat geen grond voor het oordeel dat de beslissing van 14 juni 2011 onzorgvuldig is omdat de examencommissie heeft nagelaten om appellante vanwege haar culturele achterstand extra begeleiding te bieden teneinde het mondelinge tentamen interne geneeskunde te behalen. Het is de verantwoordelijkheid van appellante om deficiënties in haar kennis weg te werken. Appellante kan daartoe gebruik maken van het reguliere onderwijs. Zij heeft niet aannemelijk gemaakt dat het vanwege haar culturele achtergrond niet mogelijk is zonder extra begeleiding de benodigde kennis te vergaren. Anders dan appellante betoogt, is de examencommissie in dat geval niet gehouden extra begeleiding te bieden. Appellante heeft voorts niet onderbouwd waarom de termijn van een half jaar voor het herkansen van de toets onredelijk zou zijn.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij het besluit van 14 juni 2011 heeft de examencommissie van de opleiding Geneeskunde appellante medegedeeld dat zij, nu zij een onvoldoende beoordeling heeft gekregen voor de mondelinge toets interne geneeskunde, niet in staat is om het coschap Interne Geneeskunde II te volgen en dat zij in de gelegenheid wordt gesteld de toets na een half jaar te herhalen.

Op 16 juni 2011 is aan appellante medegedeeld dat zij een onvoldoende beoordeling heeft behaald voor de Utrechtse Voortgangs Toets (hierna: de UVT).

Bij onderscheiden besluiten van 26 september 2011 heeft verweerder het door appellante ingestelde beroep tegen het besluit van 14 juni 2011 gegrond verklaard en dat besluit vernietigd voor zover het de beoordeling van de op 20 mei 2011 afgelegde toets interne geneeskunde betreft, en de beroepen tegen de besluiten van 14 en 16 juni 2011 voor het overige ongegrond verklaard.

Tegen deze besluiten heeft appellante bij brieven, bij het College ingekomen op 28 oktober 2011, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 18 november 2011.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de beroepen ter zitting behandeld op 1 maart 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. K.J. Slump, advocaat te Leersum, en verweerder, vertegenwoordigd door X.L. Westenburg, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Verweerder heeft het bezwaar van appellante tegen het besluit van 14 juni 2011 gegrond verklaard voor zover het de beoordeling van de op 20 mei 2011 afgelegde toets interne geneeskunde betreft. Nu reeds eerder is beslist dat appellante een voldoende resultaat moet behalen voor een mondelinge toets interne geneeskunde om het coschap Interne Geneeskunde II te volgen en appellante tegen die beslissing geen rechtsmiddelen heeft aangewend, wordt zij bij dat besluit slechts in de gelegenheid gesteld de toets na een half jaar te herhalen.

2.2 Appellante betoogt dat zij ten onrechte in de gelegenheid wordt gesteld de toets na een half jaar te herhalen. Verweerder heeft miskend dat op de examencommissie de zorgplicht rust om haar voldoende begeleiding te bieden teneinde de toets met goed gevolg te kunnen afleggen. Voorts betoogt zij dat verweerder heeft miskend dat van haar niet mag worden geëist dat zij de UVT met goed gevolg aflegt.

2.2.1 De examencommissie mag, vanwege het belang van de volksgezondheid en de verantwoordelijkheid die de arts daarin heeft, groot gewicht toekennen aan noodzaak van voldoende kennis en kunde van een aankomend arts. Of deze de opleiding geneeskunde volgt na

verwijzing door de CIBA, kan daarbij niet van doorslaggevend belang worden geacht. Verweerder heeft dan ook terecht geen grond gezien voor het oordeel dat niet van appellante geëist zou mogen worden dat zij de UVT met goed gevolg aflegt.

2.2.2 Anders dan appellante betoogt, bestaat geen grond voor het oordeel dat de beslissing van 14 juni 2011 onzorgvuldig is omdat de examencommissie heeft nagelaten om appellante vanwege haar culturele achterstand extra begeleiding te bieden teneinde het mondelinge tentamen interne geneeskunde te behalen. Het is de verantwoordelijkheid van appellante om deficiënties in haar kennis weg te werken. Appellante kan daartoe gebruik maken van het reguliere onderwijs. Zij heeft niet aannemelijk gemaakt dat het vanwege haar culturele achtergrond niet mogelijk is zonder extra begeleiding de benodigde kennis te vergaren. Anders dan appellante betoogt, is de examencommissie in dat geval niet gehouden extra begeleiding te bieden. Appellante heeft voorts niet onderbouwd waarom de termijn van een half jaar voor het herkansen van de toets onredelijk zou zijn.

2.3 De beroepen zijn ongegrond.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart de beroepen ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/156
Rechter(s) : mrs. Loeb, Lubberdink, Kleijn
Datum uitspraak : 3 mei 2012
Partijen : Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : Besluit, [karakter]voorwaardelijke inschrijving, verzoek
Artikelen :
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2. Anders dan de brieven van 4 oktober 2010 en 24 januari 2011, strekt die van 16 maart 2011 – nog daargelaten het karakter van een voorwaardelijke inschrijving – tot afwijzing van een verzoek van appellante om inschrijving. Nu die brief aldus een voor bezwaar en beroep vatbaar besluit bevat, heeft verweerder het door appellante gemaakte bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard.
2.3. Het beroep van appellante is reeds om die reden gegrond. Hetgeen zij voor het overige heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking. Het besluit van 21 september 2011 dient te worden vernietigd en verweerder dient opnieuw op het door appellante daartegen gemaakte bezwaar te besluiten, thans met in achtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 16 februari 2011 (lees: 16 maart 2011) heeft verweerder aan appellante bericht dat haar verzoek om inschrijving per 1 september 2010 is afgewezen.

Bij besluit van 21 september 2011 heeft verweerder het door appellante daartegen gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 28 oktober 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 23 april 2012, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. J.H.W. van der Lee, advocaat te Amsterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Aan het besluit van 21 september 2011 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat de brief van 16 maart 2011 geen voor bezwaar en beroep vatbaar besluit behelst, nu de inhoud daarvan louter een herhaling is van wat appellante eerder bij brieven van 4 oktober 2010 en 24 januari 2011 is medegedeeld.

Ter zitting heeft verweerder in aanvulling daarop nog betoogd dat, voor zover in de brief van 16 maart 2011 staat dat appellante voorwaardelijk was ingeschreven, een voorwaardelijke inschrijving niet op enig rechtsgevolg is gericht.

2.2. Anders dan de brieven van 4 oktober 2010 en 24 januari 2011, strekt die van 16 maart 2011 – nog daargelaten het karakter van een voorwaardelijke inschrijving – tot afwijzing van een verzoek van appellante om inschrijving. Nu die brief aldus een voor bezwaar en beroep vatbaar besluit bevat, heeft verweerder het door appellante gemaakte bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard.

2.3. Het beroep van appellante is reeds om die reden gegrond. Hetgeen zij voor het overige heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking. Het besluit van 21 september 2011 dient te worden vernietigd en verweerder dient opnieuw op het door appellante daartegen gemaakte bezwaar te besluiten, thans met in achtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.4. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden verwezen.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 21 september 2011;
- III. veroordeelt het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam tot vergoeding van de bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 874,00 (zegge: achthonderdviereenzeventig euro);
- IV. gelast dat het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,00 (zegge: eenenveertig euro) voor de behandeling van het beroep vergoedt.

•

Zaaknummer	: 2011/157
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Mollee, Troostwijk
Datum uitspraak	: 16 mei 2012
Partijen	: Appellante tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Hardheidsclausule, instellingscollegegeld, schakelprogramma, tweede opleiding, voorzienbaarheid
Artikelen	: WHW artikel 7.45 lid 1 aanhef en onder a, 7.46 lid 1, 2 en 3; Inschrijvingsbesluit UvA 2011-2012 artikel 1.2, 19 en 20
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5. Niet in geschil is dat de inschrijving van appellante voor de masteropleiding Rechtsgeleerdheid niet direct aansluit aan de eerder door haar gevolgde masteropleiding. De bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid is voorts, anders dan appellante stelt, geen schakelprogramma, maar een op zichzelf staande opleiding. Verweerder heeft de overgangsregeling in

artikel 19 van het Inschrijvingsbesluit derhalve terecht niet op appellante van toepassing geacht.

Voorts geeft hetgeen zij in beroep heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat voor toepassing van artikel 20 van het Inschrijvingsbesluit geen aanleiding bestaat. De door appellante gestelde verandering in het curriculum van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid leidt niet tot dat oordeel, reeds omdat verweerder niet op voorhand hoefde aan te nemen dat zij die opleiding, ook bij een gelijkblijvend curriculum, binnen tweeëneenhalf jaar zou hebben afgerond en zich direct aansluitend voor de masteropleiding zou hebben ingeschreven. De overige door appellante gestelde omstandigheden heeft verweerder niet bijzonder genoeg mogen achten om toepassing van de hardheidsclausule te kunnen rechtvaardigen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 juli 2011 heeft verweerder een verzoek van appellante om haar voor haar inschrijving als student voor de masteropleiding Rechtsgeleerdheid een gereduceerd collegegeldtarief in rekening te brengen afgewezen.

Bij besluit van 21 september 2011 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 2 november 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 maart 2012, waar appellante in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. E. Rijnders, werkzaam in dienst van de universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), voor zover thans van belang, is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd, indien hij:

- a. blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs, bedoeld in artikel 7.52, voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald (..),
- b. (..), en
- c. (..).

Ingevolge artikel 7.46, voor zover thans van belang, is een student die niet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45, eerste lid, voldoet het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het tweede lid stelt het instellingsbestuur de hoogte van het instellingscollegegeld vast.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur per opleiding of groep van opleidingen of per groep of groepen studenten een verschillend instellingscollegegeld vaststellen.

In artikel 1.2 van het Inschrijvingsbesluit Universiteit van Amsterdam 2011-2012 (hierna: het Inschrijvingsbesluit), voor zover thans van belang, is bepaald dat degene die zich voor een voltijdse opleiding als student wil inschrijven en niet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.46, eerste, tweede of zesde lid, van de WHW, voldoet het instellingscollegegeld is verschuldigd.

In artikel 19 is bepaald dat voor 2011-2012 het instellingstarief voor studenten die zich in 2011-2012, aansluitend op het voltooien van hun eerste bachelor- of masteropleiding aan de UvA, voor een tweede bachelor- of masteropleiding aan de UvA inschrijven gelijk is aan het wettelijk

tarief, als onder meer de inschrijving voor de tweede bachelor- onderscheidenlijk masteropleiding aan de UvA, direct aansluitend aan de inschrijving voor de eerste bachelor- onderscheidenlijk masteropleiding van de UvA plaatsvindt. Als dat niet het geval is, is het hoge instellingstarief van toepassing.

In artikel 20 is bepaald dat verweerder van deze regeling kan afwijken, indien toepassing van een bepaling in de regeling tot een bijzonder geval van onbillijkheid van overwegende aard zou leiden.

2.2. Appellante heeft in 2008 de masteropleiding Discourse and Argumentation Studies aan verweerders universiteit met succes afgerond. Vanaf september 2008 heeft zij de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid gevolgd en op 30 juni 2008 ook deze opleiding met succes afgerond.

2.3. Aan het besluit van 21 september 2011 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellante niet onder de overgangsregeling in artikel 19 van het Inschrijvingsbesluit valt en voor toepassing van de hardheidsclausule in haar geval geen aanleiding bestaat.

2.4. Appellante betoogt dat verweerder aldus heeft miskend dat zij ingevolge de artikelen 19 of 20 van het Inschrijvingsbesluit voor het gereduceerde collegegeldtarief in aanmerking komt, omdat haar bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid dient te worden beschouwd als een schakelprogramma, waarmee haar in 2008 afgeronde opleiding civiel effect krijgt en zij reeds lang student aan verweerders universiteit is, tot nu toe alles nominaal heeft afgerond, haar bacheloropleiding cum laude heeft behaald, door een verandering in het curriculum niet in staat was de bacheloropleiding in tweeënhalf jaar af te ronden en zij het hoge instellingstarief niet kan betalen. Verder was de verhoging van de collegegelden voor haar niet voorzienbaar, aldus appellante.

2.5. Niet in geschil is dat de inschrijving van appellante voor de masteropleiding Rechtsgeleerdheid niet direct aansluit aan de eerder door haar gevolgde masteropleiding. De bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid is voorts, anders dan appellante stelt, geen schakelprogramma, maar een op zichzelf staande opleiding. Verweerder heeft de overgangsregeling in artikel 19 van het Inschrijvingsbesluit derhalve terecht niet op appellante van toepassing geacht.

Voorts geeft hetgeen zij in beroep heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat voor toepassing van artikel 20 van het Inschrijvingsbesluit geen aanleiding bestaat. De door appellante gestelde verandering in het curriculum van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid leidt niet tot dat oordeel, reeds omdat verweerder niet op voorhand behoefde aan te nemen dat zij die opleiding, ook bij een gelijkblijvend curriculum, binnen tweeëneenhalf jaar zou hebben afgerond en zich direct aansluitend voor de masteropleiding zou hebben ingeschreven. De overige door appellante gestelde omstandigheden heeft verweerder niet bijzonder genoeg mogen achten om toepassing van de hardheidsclausule te kunnen rechtvaardigen.

Het betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2011/158
Rechter(s)	: mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Borman
Datum uitspraak	: 4 juli 2012
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden	: Binden negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2 en 3; Reglement Studieadvies en Afwijzing Hogeschool Rotterdam

Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3. Appellant heeft in beroep uitsluitend verwezen naar zijn gedurende het studiejaar ondervonden medische problemen als gevolg van de ziekte van Pfeiffer, zonder nader toe te lichten, waarom verweerder ten onrechte tot de conclusie is gekomen dat deze problemen voor het Instituut geen aanleiding hoefden te vormen om af te zien van het geven van een negatief bindend studieadvies. Reeds hierom geeft het in beroep aangevoerde geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte tot zijn oordeel is gekomen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 juli 2011 heeft de voorzitter van het Instituut voor Lerarenopleidingen (hierna: het Instituut) appellant een negatief bindend studieadvies gegeven voor de door hem gevolgde tweedegraads lerarenopleiding Maatschappijleer.

Bij besluit van 4 oktober 2011 heeft verweerder het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 2 november 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 mei 2012, waar verweerder, vertegenwoordigd door zijn secretaris mr. J.H. Trimpe en J. Nuijt, werkzaam bij het Instituut, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld voldoen.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

In het Reglement Studieadvies en Afwijzing van verweerders hogeschool is, voor zover thans van belang, bepaald dat aan studenten die aan het einde van hun eerste inschrijvingsjaar niet ten minste 37 studiepunten voor onderdelen van het propedeuseprogramma hebben behaald, een negatief studieadvies wordt gegeven. Van deze norm kan worden afgeweken, indien persoonlijke omstandigheden van de student hiertoe aanleiding geven, aldus de bepaling.

2.2. Aan het besluit van 4 oktober 2011 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellant niet aan de kwantitatieve norm na één jaar inschrijving heeft voldaan en de door hem aangevoerde persoonlijke omstandigheden geen grond vormen voor afwijking van die norm.

2.3. Appellant heeft in beroep uitsluitend verwezen naar zijn gedurende het studiejaar ondervonden medische problemen als gevolg van de ziekte van Pfeiffer, zonder nader toe te lichten, waarom verweerder ten onrechte tot de conclusie is gekomen dat deze problemen voor het Instituut geen aanleiding hoefden te vormen om af te zien van het geven van een negatief bindend studieadvies. Reeds hierom geeft het in beroep aangevoerde geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte tot zijn oordeel is gekomen. Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2011/159
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Mollee, Borman
Datum uitspraak	: 15 maart 2012
Partijen	: Appellante tegen Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden	: Bijzondere omstandigheden, hardheidsclausule, instellingscollegegeld, stageperiode
Artikelen	: WHW artikel 7.45a lid 1, 2, 3 en 6, artikel 7.46 lid 1 en 5; Regeling aanmelding en inschrijving VU 2011-2012 artikel 8 lid 2, artikel 13
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.7. De omstandigheid dat de door appellante gevolgde opleiding voor de helft uit het volgen van een stage bestaat, is niet dermate bijzonder dat daarin grond is gelegen voor het oordeel dat verweerder gehouden was om ten gunste van haar van de regeling af te wijken. Daartoe is van belang dat het volgen van een stage deel uitmaakt van de opleiding en dat, ook als gedurende de stageperiode geen onderwijs wordt aangeboden, appellante niettemin aanspraak kan maken op andere door de universiteit geboden voorzieningen. Appellante heeft niet aannemelijk gemaakt dat, ondanks het feit dat er meerdere opleidingen zijn die een lange stageperiode kennen, haar situatie als dermate bijzonder moet worden aangemerkt, dat grond bestaat om te oordelen dat verweerder bij het toepassen van de regeling rekening had moeten houden met die situatie en om die reden in afwijking van de regeling niet het volledige instellingscollegegeld had mogen opleggen. Dat zij thans de enige student aan haar opleiding is die het instellingstarief verschuldigd is, houdt geen verband met de opleiding zelf, maar is terug te voeren op het feit dat appellante reeds een masteropleiding heeft behaald.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 september 2011 heeft verweerder het door appellante gemaakte bezwaar tegen het in rekening brengen van instellingscollegegeld ten bedrage van € 10.500 ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 3 november 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 februari 2012, waar appellante in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a, eerste, tweede, derde of zesde lid, en niet is ingeschreven voor een onderwijsaanpak bij de Open Universiteit, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het tweede lid wordt de hoogte van het instellingscollegegeld door het instellingsbestuur vastgesteld. Het instellingsbestuur kan per opleiding of groep van opleidingen of per groep of groepen van studenten een verschillend instellingscollegegeld vaststellen.

Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

2.2. Krachtens voormelde bepaling heeft verweerder op 11 april 2011 de Regeling aanmelding en inschrijving 2011-2012 (hierna: de regeling) vastgesteld.

Uit artikel 8, tweede lid, van de regeling volgt dat voor studenten die eerder een mastergraad hebben behaald en ingeschreven zijn voor een door de Faculteit der Letteren aangeboden masteropleiding, het instellingstarief is vastgesteld op € 10.500.

Uit artikel 13 volgt dat, waar de toepassing van deze regeling tot onbillijkheden van overwegende aard leidt, verweerder ten gunste van de student van deze regeling kan afwijken.

2.3. Niet in geschil is dat appellante reeds een masteropleiding heeft voltooid en derhalve het instellingscollegegeld verschuldigd is.

2.4. Appellante heeft betoogd dat het niet redelijk is dat zij voor het volgen van de tweejarige duale masteropleiding Museumconservator aan de Faculteit der Letteren voor beide studiejaar een bedrag van € 10.500 verschuldigd is. Daartoe heeft zij er op gewezen dat de opleiding uit een theoretisch jaar en een stagejaar bestaat en zij gedurende de stageperiode van februari 2012 tot februari 2013 geen onderwijs aan de universiteit zal volgen.

2.5. In het besluit van 22 september 2011 heeft verweerder aan de ongegrondverklaring van het bezwaar van appellante ten grondslag gelegd dat de instellingstarieven voor het studiejaar 2011-2012 tijdig bekendgemaakt zijn, zodat appellante voldoende gelegenheid heeft gehad om haar studieplanning daarop af te stemmen, en voorts dat in de omstandigheid dat de door appellante gevolgde opleiding uit een stagejaar bestaat geen reden wordt gezien om een uitzondering te maken, nu het volgen van een stage deel uitmaakt van de opleiding en er meerdere opleidingen zijn die een langdurige stageperiode kennen.

2.6. In beroep heeft appellante betoogd dat verweerder heeft miskend dat zij zich in een unieke situatie bevindt die het maken van een uitzondering rechtvaardigt, nu er geen andere opleidingen zijn waarbij het volgen van een stage een geheel studiejaar bedraagt en zij thans de enige student is die voor het volgen van de opleiding tot Museumconservator het instellingstarief verschuldigd is.

2.7. De omstandigheid dat de door appellante gevolgde opleiding voor de helft uit het volgen van een stage bestaat, is niet dermate bijzonder dat daarin grond is gelegen voor het oordeel dat verweerder gehouden was om ten gunste van haar van de regeling af te wijken. Daartoe is van belang dat het volgen van een stage deel uitmaakt van de opleiding en dat, ook als gedurende de stageperiode geen onderwijs wordt aangeboden, appellante niettemin aanspraak kan maken op andere door de universiteit geboden voorzieningen. Appellante heeft niet aannemelijk gemaakt dat, ondanks het feit dat er meerdere opleidingen zijn die een lange stageperiode kennen, haar situatie als dermate bijzonder moet worden aangemerkt, dat grond bestaat om te oordelen dat verweerder bij het toepassen van de regeling rekening had moeten houden met die situatie en om die reden in

afwijking van de regeling niet het volledige instellingscollegegeld had mogen opleggen. Dat zij thans de enige student aan haar opleiding is die het instellingstarief verschuldigd is, houdt geen verband met de opleiding zelf, maar is terug te voeren op het feit dat appellante reeds een masteropleiding heeft behaald.

2.8. Het beroep is ongegrond.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/161
Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak : 2 april 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden : Examenfraude, plagiaat, proportionaliteit, sanctie
Artikelen : WHW artikel 7.12b lid 2; OER opleiding Commercieel Management 2010-2011 artikel 9.5 lid 1, 11 onder g
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. Het betoog slaagt niet. Ter zitting is namens appellant verklaard dat hij op de hoogte was van de regel dat hij bij het verstrekken aan een medestudent van een voorbeeldbrief uitdrukkelijk moest vermelden dat niets uit de brief mocht worden overgenomen. Vaststaat dat appellant in de desbetreffende e-mail noch in de sollicitatiebrief een dergelijke waarschuwing heeft opgenomen. Dat hij, naar hij verklaart, nadien nog op andere wijze aan de medestudent heeft gemeld dat niets uit de brief mocht worden overgenomen, heeft hij niet aannemelijk gemaakt. Gelet daarop heeft verweerder terecht geoordeeld dat de examencommissie het ervoor heeft mogen houden dat appellant niet aan zijn medestudent heeft gemeld dat niets uit de sollicitatiebrief mocht worden overgenomen en aldus aanleiding heeft gegeven tot het plegen van plagiaat als bedoeld in artikel 11.4 van de OER.
2.4. Appellant betoogt voorts tevergeefs dat de aan hem opgelegde sanctie onevenredig zwaar is in verhouding tot de door hem gepleegde fraude. Vast is komen te staan dat het aantal schriftelijke toetsen dat appellant door de hem opgelegde sanctie niet heeft kunnen afleggen is beperkt tot een reguliere toets en een herkansingstoets. De examencommissie heeft, gelet op de ernst van het aanleiding geven tot plagiaat, in redelijkheid deze sanctie kunnen opleggen. Dat appellant meende dat hij door de opgelegde sanctie ook geen schriftelijke opdrachten mocht maken, komt voor zijn rekening, nu in de OER is omschreven wat onder schriftelijke toetsen moet worden verstaan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het College van Beroep voor de Examens van de Hogeschool Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 juni 2011, aan appellant bekendgemaakt op 12 juli 2011, heeft de examencommissie van de opleiding Commercieel Management appellant medegedeeld dat is vastgesteld dat sprake is geweest van een onregelmatigheid door het aanzetten tot plagiaat;

bepaald dat geen resultaat voor het tentamen wordt toegekend; en dat appellant is uitgesloten van alle schriftelijke tentamens in tentamenperiode 3 en de herkansing in tentamenperiode 2 van schooljaar 2010-2011 en tentamenperiode 1 van studiejaar 2011-2012.

Bij besluit van 4 oktober 2011 heeft verweerder het door appellant daartegen ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 7 november 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de beroepen ter zitting behandeld op 1 maart 2012, waar appellant, bijgestaan door mr. C.F.A. Cadot, advocaat te Roosendaal, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. E.E. van Herwijnen, voorzitter van de examencommissie en mr. drs. J.M.P. Vermeulen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 9.5, eerste lid, van de Onderwijs- en examenregeling 2010-2011 (hierna: OER) kan de examencommissie, indien een student fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste één jaar.

Ingevolge artikel 11.4 onder g, van de OER pleegt een student fraude indien hij of zij aanleiding geeft tot het plegen van plagiaat, waarbij onder plagiaat wordt verstaan het woordelijk overnemen van (passages uit) het werk van een ander zonder het vermelden van deze bron, het parafraseren van (passages uit) het werk van anderen zonder het vermelden van de bron, het weergeven van cijfers en illustraties zonder het vermelden van de bron en het overnemen van ideeën en/of concepten uit andermans werk zonder de bron te vermelden.

2.2. Niet in geschil is dat appellant per e-mail aan een medestudent een door hem in het kader van een opdracht opgestelde sollicitatiebrief heeft verstrekt.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder ten onrechte de examencommissie is gevolgd in haar oordeel dat hij met het verstrekken van de sollicitatiebrief aan de medestudent aanleiding heeft gegeven tot het plegen van plagiaat, als bedoeld in artikel 11.4 van de OER, nu hij aan de medestudent heeft gemeld dat de brief louter als voorbeeld mag worden gebruikt en niet mag worden overgenomen. De examencommissie heeft in haar beslissing immers vermeld: "door u is verklaard dat uw sollicitatiebrief als voorbeeld naar student Tok is gestuurd.", zodat tussen partijen vaststaat dat de brief louter als voorbeeld is verstrekt.

2.3.1. Het betoog slaagt niet. Ter zitting is namens appellant verklaard dat hij op de hoogte was van de regel dat hij bij het verstrekken aan een medestudent van een voorbeeldbrief uitdrukkelijk moest vermelden dat niets uit de brief mocht worden overgenomen. Vaststaat dat appellant in de desbetreffende e-mail noch in de sollicitatiebrief een dergelijke waarschuwing heeft opgenomen. Dat hij, naar hij verklaart, nadien nog op andere wijze aan de medestudent heeft gemeld dat niets uit de brief mocht worden overgenomen, heeft hij niet aannemelijk gemaakt. Gelet daarop heeft verweerder terecht geoordeeld dat de examencommissie het ervoor heeft mogen houden dat appellant niet aan zijn medestudent heeft gemeld dat niets uit de sollicitatiebrief mocht worden overgenomen en aldus aanleiding heeft gegeven tot het plegen van plagiaat als bedoeld in artikel 11.4 van de OER.

2.4. Appellant betoogt voorts tevergeefs dat de aan hem opgelegde sanctie onevenredig zwaar is in verhouding tot de door hem gepleegde fraude. Vast is komen te staan dat het aantal schriftelijke toetsen dat appellant door de hem opgelegde sanctie niet heeft kunnen afleggen is beperkt tot een reguliere toets en een herkansingstoets. De examencommissie heeft, gelet op de ernst van het aanleiding geven tot plagiaat, in redelijkheid deze sanctie kunnen opleggen. Dat appellant meende dat hij door de opgelegde sanctie ook geen schriftelijke opdrachten mocht maken, komt voor zijn rekening, nu in de OER is omschreven wat onder schriftelijke toetsen moet worden verstaan.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/162
Rechter(s) : mrs. Loeb, Olivier, De Rijke-Maas
Datum uitspraak : 3 mei 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Fontys Hogescholen
Trefwoorden : Advies studieloopbaanbegeleider, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 1, 2 en 3; OER Fontys Hogescholen 2009-2010 artikel 29 lid 3 en 5
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.5. Niet in geschil is dat appellante de propedeuse niet binnen de daarvoor gestelde termijn heeft behaald. Hetgeen appellante heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat verweerder ten onrechte door haar niet aannemelijk gemaakt heeft geacht dat er bijzondere omstandigheden, als bedoeld in artikel 29, vijfde lid, van de OER, zijn. Daarbij wordt, wat betreft de studieresultaten, in aanmerking genomen dat onbestreden is dat appellante het propedeusevak SD-sommen driemaal heeft afgelegd en de resultaten daarvan telkens ruim onvoldoende waren. Voorts wordt in aanmerking genomen dat appellante de door haar gestelde persoonlijke omstandigheden niet aan haar studieloopbaanbegeleider heeft gemeld, maar deze eerst nadat zij de propedeuse niet binnen de gestelde termijn had behaald, in beroep bij verweerder naar voren heeft gebracht, zonder deze nader te staven. Dit klemte te meer, nu appellante na het eerste inschrijvingsjaar een voorwaardelijk negatief studieadvies had gekregen dat zij aan het einde van haar tweede inschrijvingsjaar de propedeuse moest hebben behaald.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Fontys Hogescholen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 juli 2011, voor zover thans van belang, heeft de examencommissie van de opleiding Medisch beeldvormende en radiotherapeutische technieken (hierna: de opleiding MBRT) appellante een negatief bindend studieadvies voor deze opleiding gegeven.

Bij besluit van 29 september 2011 heeft verweerder het daartegen door appellante bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 7 november 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 2 februari 2012, waar appellante in persoon, bijgestaan door mr. I. van Loosbroek, en verweerder, vertegenwoordigd door zijn plaatsvervangend secretaris mr. drs. M.E.C. Hesseling-Hertsenberg, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Bij artikel 29, derde lid, van de Onderwijs- en examenregeling 2009-2010 van de opleiding MBRT (hierna: de OER), voor zover thans van belang, is bepaald dat de student bijzondere omstandigheden dient te melden aan de studieloopbaanbegeleider of een studentendecaan zodra deze omstandigheden zich voordoen.

Bij het vijfde lid, voor zover thans van belang, is bepaald dat een student die een voorwaardelijk studieadvies heeft gekregen, aan het einde van het tweede jaar van inschrijving een positief studieadvies ontvangt als hij zijn propedeuse heeft behaald. In de andere gevallen krijgt de student aan het einde van zijn tweede jaar van inschrijving alsnog een bindend afwijzend studieadvies, tenzij er sprake is van bijzondere omstandigheden, waardoor (nog) geen bindend afwijzend studieadvies gegeven kan worden.

2.2. Appellante volgt vanaf het studiejaar 2009-2010 de opleiding MBRT aan de hogeschool. Zij heeft aan het eind van dat studiejaar een voorwaardelijk negatief studieadvies gekregen. Aan het eind van het tweede jaar van inschrijving had zij de propedeuse niet behaald, omdat zij het propedeusevak SD-sommen niet met voldoende resultaat had afgerond.

2.3. Aan het besluit van 29 september 2011 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellante aan het einde van het tweede jaar van inschrijving de propedeuse niet heeft behaald. Hoewel appellante alles heeft gedaan wat in haar vermogen lag om het propedeusevak SD-sommen te halen, zijn haar resultaten voor dit vak diep onvoldoende. Appellante heeft tot en met de hoorzitting, waarop het beroep van appellante door verweerder werd behandeld, nagelaten concreet bewijs te leveren voor bijzondere omstandigheden en uiteen te zetten, hoe deze het onvoldoende resultaat voor het vak SD-sommen mogelijk veroorzaakt hebben, aldus verweerder.

2.4. Appellante betoogt dat verweerder heeft miskend dat de examencommissie haar ten onrechte een negatief bindend studieadvies heeft gegeven, nu zij voldoende capaciteiten en motivatie heeft om de opleiding te voltooien. Haar studieresultaten hebben ernstig geleden onder het overlijden van haar vader enkele jaren en zij is hiervoor thans onder behandeling van een psycholoog. Zij heeft dat niet aan haar studieloopbaanbegeleider gemeld, omdat zij zich niet realiseerde, hoe groot de invloed hiervan was op haar studievoortgang en omdat zij vreesde van een negatief stempel te worden voorzien. Verweerder is ten onrechte voorbijgegaan aan haar tijdens de hoorzitting bij verweerder gedane aanbod om alsnog een verklaring van haar psycholoog te overleggen, aldus appellante.

2.5. Niet in geschil is dat appellante de propedeuse niet binnen de daarvoor gestelde termijn heeft behaald. Hetgeen appellante heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat verweerder ten onrechte door haar niet aannemelijk gemaakt heeft geacht dat er bijzondere omstandigheden, als bedoeld in artikel 29, vijfde lid, van de OER, zijn. Daarbij wordt, wat betreft de studieresultaten, in aanmerking genomen dat onbestreden is dat appellante het propedeusevak SD-sommen driemaal heeft afgelegd en de resultaten daarvan telkens ruim onvoldoende waren. Voorts wordt in aanmerking genomen dat appellante de door haar gestelde persoonlijke omstandigheden niet aan haar studieloopbaanbegeleider heeft gemeld, maar deze eerst nadat zij de propedeuse niet binnen de gestelde termijn had behaald, in beroep bij verweerder naar voren heeft gebracht, zonder deze nader te staven. Dit klemmt te meer, nu appellante na het eerste inschrijvingsjaar een voorwaardelijk negatief studieadvies had gekregen dat zij aan het einde van haar tweede

inschrijvingsjaar de propedeuse moest hebben behaald.
Het betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/163
Rechter(s) : mrs. Loeb, Mollee, Troostwijk
Datum uitspraak : 10 mei 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : Advies studieadviseur, bijzondere omstandigheden, bindend negatief studieadvies, dispensatie
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 1, 3 en 6; OER Bachelor FEB 2010-2011 UvA artikel 15 lid 1 onderdeel d, 2 onderdeel a, d en f
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4. Niet in geschil is dat appellant niet aan de BSA-norm van 45 studiepunten heeft voldaan. Voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat de examencommissie in de aangevoerde persoonlijke omstandigheden geen aanleiding heeft hoeven zien om hem ter zake dispensatie te verlenen, geeft het in beroep aangevoerde geen grond. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat appellant, zomin de ziekteperiodes in januari en maart 2011, als het overlijden van zijn dispuutgenoot, bij een studieadviseur heeft gemeld. Gevolgen van het feit dat hij dit, als gesteld, op advies van een ouderejaarsstudent niet heeft gedaan en hij, als gesteld, de geldende regeling in de OER niet kende, heeft verweerder voor zijn rekening mogen laten, als hij heeft gedaan. Voorts is van belang dat, zoals in het bestreden besluit is vermeld en door verweerder ter zitting is bevestigd, bij het niet verlenen van dispensatie mede in aanmerking is genomen dat de studieresultaten tot het moment van het overlijden van de dispuutgenoot al niet goed waren. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 augustus 2011 heeft de examencommissie Economie en Bedrijfskunde appellant een negatief bindend studieadvies gegeven voor de door hem gevolgde bacheloropleiding Econometrie en Operationele Research.

Bij besluit van 29 september 2011 heeft verweerder het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 9 november 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 maart 2012, waar appellant, bijgestaan door zijn vader [naam], en verweerder, vertegenwoordigd door mr. E. Rijnders en E.A. Duyster, werkzaam in dienst van de universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld voldoen.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

In artikel 15, eerste lid, onderdeel d, van de Onderwijs- en examenregeling bacheloropleidingen FEB 2010-2011 (hierna: OER) is bepaald dat een negatief bindend studieadvies wordt gegeven, indien de student aan het einde van het eerste jaar van inschrijving minder dan 45 studiepunten aan eerstejaars vakken heeft behaald, dan wel 45 of meer studiepunten aan eerstejaars vakken heeft behaald, maar het in lid 1e van dit artikel per opleiding gespecificeerde eerstejaars wiskundevak niet.

In het tweede lid, onderdeel a, is bepaald dat van het verbinden van een afwijzing aan het advies, als bedoeld in het eerste lid, kan worden afgezien, indien persoonlijke omstandigheden van de student ertoe hebben geleid dat aan de BSA-norm van 45 studiepunten (inclusief het per opleiding gespecificeerde eerstejaars vak) na één jaar niet is voldaan.

In onderdeel d is bepaald dat persoonlijke omstandigheden die voor erkenning aanmerking komen zijn: ziekte van de betrokkene, bijzondere familieomstandigheden, lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornis van betrokkene, zwangerschap van betrokkene en topsport van betrokkene.

In onderdeel f zijn criteria geregeld voor de beoordeling van een verzoek om dispensatie op grond van persoonlijke omstandigheden. De student dient verantwoord studiegedrag te vertonen. Ziekte van een student wordt erkend als een persoonlijke omstandigheid, indien de ziekteperiode minstens 20 dagen omvat, dan wel de student als gevolg van de ziekte vijf relevante tentamenmogelijkheden mist, de student tijdens of tot vijf dagen na afloop van de ziekte schriftelijk meldt bij een studieadviseur dat ziekte de reden is voor het niet afleggen of mogelijk niet halen van de tentamens en deze ziekmelding vergezeld gaat van een verklaring van de behandelend arts die de duur en de ziekteperiode vermeldt, aldus die passage.

2.2. Aan het besluit heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellant niet aan de gestelde BSA-norm voldoet en de door hem aangevoerde persoonlijke omstandigheden niet tot dispensatie van die norm leiden.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder aldus heeft miskend dat hij wegens ziekte in januari en maart 2011, alsmede door het overlijden van een dispuutgenoot op 4 juli 2011, tentamens heeft gemist, dan wel niet voldoende in staat is geweest deze met succes af te leggen. Verweerder is volgens hem van onjuiste feiten uitgegaan, nu in het bestreden besluit is vermeld dat zijn dispuutgenoot op 18 juni 2011 is overleden en hij op dat moment slechts 25 studiepunten had, terwijl hij ten tijde van het overlijden van zijn dispuutgenoot op 4 juli 2011 30 studiepunten had behaald. Indien hij de op 4 en 8 juli 2011 afgelegde tentamens zou hebben behaald, zou aan de BSA-norm zijn voldaan. Voorts heeft verweerder, wat betreft de ziekteperiode in januari 2011, ten onrechte van belang geacht dat hij de huisarts niet heeft bezocht, aldus appellant.

2.4. Niet in geschil is dat appellant niet aan de BSA-norm van 45 studiepunten heeft voldaan. Voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat de examencommissie in de aangevoerde persoonlijke omstandigheden geen aanleiding heeft hoeven zien om hem ter zake dispensatie te verlenen, geeft het in beroep aangevoerde geen grond. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat appellant, zomin de ziekteperiodes in januari en maart 2011, als het overlijden van zijn dispuutgenoot, bij een studieadviseur heeft gemeld. Gevolgen van het feit dat hij dit, als gesteld, op advies van een ouderejaarsstudent niet heeft gedaan en hij, als gesteld, de geldende regeling in de OER niet kende, heeft verweerder voor zijn rekening mogen laten, als hij heeft gedaan. Voorts is van belang dat, zoals in het bestreden besluit is vermeld en door verweerder ter zitting is bevestigd, bij het niet verlenen van dispensatie mede in aanmerking is genomen dat de studieresultaten tot het moment van het overlijden van de dispuutgenoot al niet goed waren. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel.
Het betoog faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/164
Rechter(s) : mrs. Olivier, Lubberdink, De Rijke-Maas
Datum uitspraak : 30 januari 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : Aanvang beroepstermijn, [intrekking]bindend negatief studieadvies, extra herkansing
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 3 en 5; Studentenstatuut HvA artikel 6.3, 9.2 lid 1 aanhef en onder a, 9.3 lid 1
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. Bij besluit van 13 juli 2011 is aan appellante een bindend afwijzend studieadvies gegeven. Niet in geschil is dat nadien door de examencommissie aan appellante een extra tentamenherkansing voor het vak Medische kennis 2 is toegekend. Het behalen van dat vak zou er toe leiden dat appellante haar propedeuse zou hebben behaald aan het einde van het tweede jaar. In dat geval zou voor een bindend afwijzend studieadvies als bedoeld in artikel 6.3 van het Studentenstatuut geen grond zijn. Gelet hierop is het bindend afwijzend studieadvies in een dergelijk geval niet verenigbaar met de geboden extra herkansing. Het moet er dan ook voor worden gehouden dat het bindend afwijzend studieadvies met het toekennen van de extra tentamenherkansing is ingetrokken onder de voorwaarde dat het tentamen wordt behaald. Niet in geschil is dat appellante op 29 augustus 2011 is medegedeeld dat zij het tentamen niet met goed gevolg heeft afgelegd. Deze mededeling moet tevens worden opgevat als mededeling dat haar alsnog een bindend afwijzend studieadvies wordt gegeven. De termijn voor het instellen van beroep daartegen is aangevangen op 30 augustus 2011 en geëindigd op 10 oktober 2011. Bij brief van 14 september 2011 heeft appellante bezwaar gemaakt bij de examencommissie. Deze heeft het bezwaar doorgestuurd aan verweerder ter behandeling als beroep. Appellante heeft derhalve tijdig beroep ingesteld. Verweerder heeft dit miskend. Het betoog slaagt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellante], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het College van Beroep voor de Examens van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 juli 2011 heeft de examencommissie appellante een bindend afwijzend studieadvies gegeven voor de opleiding Verpleegkunde.

Bij besluit van 23 september 2011, verzonden op 26 september 2011, heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 9 november 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 5 januari 2012, waar appellante, bijgestaan door haar vader [naam], en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 6.3 van het Studentenstatuut, voor zover hier van belang, brengt de examencommissie een bindend afwijzend studieadvies uit indien de student aan het einde van het tweede jaar van inschrijving het propedeutisch examen niet heeft behaald.

Ingevolge artikel 9.2, eerste lid, aanhef en onder a, kan bij het college van beroep voor de examens beroep ingesteld worden tegen de beslissing van de examencommissie om een student een bindend afwijzend studieadvies te geven als bedoeld in artikel 7.8b derde en vijfde lid WHW.

Ingevolge artikel 9.3, eerste lid, wordt het met redenen omkleed beroepschrift ingediend bij het bezwaar-, beroep- en klachtenloket binnen zes weken nadat de beslissing aan de belanghebbende is medegedeeld. Bij overschrijding van deze termijn ten gevolge van omstandigheden die de belanghebbende niet kunnen worden verweten, laat het college van beroep voor de examens de niet-ontvankelijkheidsverklaring op die grond achterwege.

2.2. Verweerder heeft het beroep van appellante niet-ontvankelijk verklaard, omdat het beroepschrift niet binnen zes weken nadat de beslissing aan appellante was medegedeeld is ingediend.

2.3. Appellante betoogt dat zij niet binnen zes weken na het bindend afwijzend studieadvies beroep kon instellen, omdat zij in afwachting was van de uitslag van het tentamen Medische kennis 2.

2.3.1. Bij besluit van 13 juli 2011 is aan appellante een bindend afwijzend studieadvies gegeven. Niet in geschil is dat nadien door de examencommissie aan appellante een extra tentamenherkansing voor het vak Medische kennis 2 is toegekend. Het behalen van dat vak zou er toe leiden dat appellante haar propedeuse zou hebben behaald aan het einde van het tweede jaar. In dat geval zou voor een bindend afwijzend studieadvies als bedoeld in artikel 6.3 van het Studentenstatuut geen grond zijn. Gelet hierop is het bindend afwijzend studieadvies in een dergelijk geval niet verenigbaar met de geboden extra herkansing. Het moet er dan ook voor worden gehouden dat het bindend afwijzend studieadvies met het toekennen van de extra tentamenherkansing is ingetrokken onder de voorwaarde dat het tentamen wordt behaald.

Niet in geschil is dat appellante op 29 augustus 2011 is medegedeeld dat zij het tentamen niet met goed gevolg heeft afgelegd. Deze mededeling moet tevens worden opgevat als mededeling dat haar alsnog een bindend afwijzend studieadvies wordt gegeven. De termijn voor het instellen van beroep daartegen is aangevangen op 30 augustus 2011 en geëindigd op 10 oktober 2011. Bij brief van 14 september 2011 heeft appellante bezwaar gemaakt bij de examencommissie. Deze heeft het bezwaar doorgestuurd aan verweerder ter behandeling als beroep. Appellante heeft derhalve tijdig beroep ingesteld. Verweerder heeft dit miskend. Het betoog slaagt.

2.4. Het beroep is gegrond. Het bestreden besluit dient te worden vernietigd. Verweerder dient alsnog met inachtneming van deze uitspraak te beslissen op het door appellante bij hem ingestelde beroep. Daarbij dient verweerder te bezien of een minnelijke schikking tussen appellante en de examencommissie mogelijk is.

2.5. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden verwezen.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van verweerder van 23 september 2011 met kenmerk C190911VOS;
- III. bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;
- IV. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij [appellante] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 19,80;
- V. bepaalt dat verweerder het door [appellante] betaalde griffierecht van € 41,00 vergoedt.

•

Zaaknummer : 2011/165.6
Rechter(s) : mr. Loeb
Datum uitspraak : 9 januari 2012
Partijen : Verzoeker tegen CBE Haagse Hogeschool
Trefwoorden : Kostenvergoeding, tegemoetkomen aan beroep
Artikelen : Awb artikel 8:54 lid 1 aanhef en onder d, 8:75a lid 1
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.1. Met het besluit van 9 december 2011 is verweerder verzoeker geheel tegemoetgekomen, als bedoeld in artikel 8:75a, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Uitspraak in de zaak tussen:

[verzoeker], wonende te [woonplaats], verzoeker,

tegen

het college van beroep voor de examens van de Haagse Hogeschool, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 oktober 2011 heeft verweerder het door verzoeker tegen het niet verlenen van uitstel van het negatief bindend studieadvies gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft verzoeker bij brief, ingekomen bij het College op 10 november 2011, beroep ingesteld.

Bij besluit, gedagtekend 9 december 2011, heeft verweerder het verzochte uitstel alsnog verleend.

Bij brief van 16 december 2011 heeft verzoeker het beroep ingetrokken onder gelijktijdig verzoek verweerder te verwijzen in de proceskosten.

2. Overwegingen

2.1. Met het besluit van 9 december 2011 is verweerder verzoeker geheel tegemoetgekomen, als bedoeld in artikel 8:75a, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

2.2. Voortzetting van het onderzoek is onnodig, omdat het verzoek kennelijk gegrond is. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onder d, van de Awb, wordt verweerder op na te melden wijzen in de proceskosten verwezen.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

veroordeelt de Haagse Hogeschool tot vergoeding van bij [verzoeker] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,- (zegge: vierhonderd zevenendertig euro); het dient door de Haagse Hogeschool aan [verzoeker] te worden betaald.

•

Zaaknummer : 2011/167 [gelijk aan 2011/166]
Rechter(s) : mrs. Loeb, Lubberdink, Kleijn
Datum uitspraak : 3 mei 2012
Partijen : Appellant tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : Beoordeling en andere feiten, bevoegdheid College, examenfraude, verzoek inschakeling deskundige
Artikelen : WHW artikel 7.12b lid 2; Awb artikel 8:4 aanhef en onderdeel e
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.5. Dat betoogt faalt. De uitspraak van 26 september 2011 strekt niet verder dan dat het oordeel dat enkel het resultaat van de tekstvergelijking van het essay van appellant en dat van zijn medestudent door middel van een plagiaatdetectiveprogramma onvoldoende is om fraude door appellant aannemelijk gemaakt te mogen achten. In het besluit van 29 september 2011 heeft het CBE ook andere door de examencommissie naar voren gebrachte feiten bij zijn beoordeling betrokken. Het heeft aldus uitvoering gegeven aan de uitspraak van 26 september 2011.
2.6. Voor zover appellant voorts betoogt dat zijn essay ten onrechte als onvoldoende is beoordeeld en in dat verband het College verzoekt te bepalen dat zijn essay door een onafhankelijke deskundige wordt beoordeeld, wordt overwogen dat – nog daargelaten dat artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht aan toewijzing van dat verzoek in de weg staat – hij bij dat betoog geen belang heeft, omdat een andersluidende beoordeling van zijn essay appellant niet zou baten. Nu appellant het oordeel van het CBE dat appellant gefraudeerd heeft slechts heeft bestreden met het hiervoor verworpen betoog, bestaat geen grond voor het oordeel dat dit standpunt de toetsing in rechte niet kan doorstaan en is het CBE derhalve terecht tot het oordeel gekomen dat de examencommissie de voormelde maatregel aan appellant mocht opleggen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Amsterdam, (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 20 juni 2011 heeft de examencommissie appellant wegens tentamenfraude van het eerste herhalings tentamen ECT2 test 2 uitgesloten.

Bij besluit van 25 augustus 2011 heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 26 september 2011 in de zaken nrs. 2011/120 en 120.1 heeft de Voorzitter, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en het CBE opgedragen om opnieuw op het bij hem ingestelde

beroep te beslissen, nadat het op 25 mei 2011 ingeleverde essay voor 30 september 2011 alsnog is beoordeeld.

Bij besluit van 29 september 2011 heeft het CBE het door appellant ingestelde beroep opnieuw ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 9 november 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft een nader stuk ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 23 april 2012, waar het CBE, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Voor het wettelijk kader wordt verwezen naar voormelde uitspraak van 26 september 2011.

2.2. Aan die uitspraak heeft de Voorzitter ten grondslag gelegd dat het CBE, door in het besluit van 25 augustus 2011 zijn standpunt dat appellant bij het afleggen van het desbetreffende tentamen door het plegen van plagiaat heeft gefraudeerd, louter te baseren op het resultaat van de tekstvergelijking door middel van een plagiaatdetectiveprogramma, dat standpunt niet deugdelijk heeft gemotiveerd.

2.3. In het besluit van 29 september 2011, waarin uiteengezet is dat het door appellant ingeleverde essay met het cijfer 4.0 is beoordeeld, heeft het CBE zich opnieuw op het standpunt gesteld dat de examencommissie haar oordeel dat appellant heeft gefraudeerd voldoende heeft gemotiveerd. Daartoe heeft het van belang geacht dat – samengevat weergegeven – de inhoud van het essay van appellant en dat van zijn medestudent voor 62% identiek zijn, dit percentage hoger zou zijn als die medestudent niet een groot aantal spelfouten zou hebben gemaakt, in beide essays identieke fouten voorkomen en ook de frasering van grote stukken tekst identiek is.

2.4. Appellant betoogt dat het CBE het besluit van 29 september 2011 dezelfde motivering heeft gebezigd als in het vernietigde besluit van 25 augustus 2011 en aldus de uitspraak van 26 september 2011 niet in acht heeft genomen.

2.5. Dat betoogt faalt. De uitspraak van 26 september 2011 strekt niet verder dan dat het oordeel dat enkel het resultaat van de tekstvergelijking van het essay van appellant en dat van zijn medestudent door middel van een plagiaatdetectiveprogramma onvoldoende is om fraude door appellant aannemelijk gemaakt te mogen achten. In het besluit van 29 september 2011 heeft het CBE ook andere door de examencommissie naar voren gebrachte feiten bij zijn beoordeling betrokken. Het heeft aldus uitvoering gegeven aan de uitspraak van 26 september 2011.

2.6. Voor zover appellant voorts betoogt dat zijn essay ten onrechte als onvoldoende is beoordeeld en in dat verband het College verzoekt te bepalen dat zijn essay door een onafhankelijke deskundige wordt beoordeeld, wordt overwogen dat – nog daargelaten dat artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht aan toewijzing van dat verzoek in de weg staat – hij bij dat betoog geen belang heeft, omdat een andersluidende beoordeling van zijn essay appellant niet zou baten. Nu appellant het oordeel van het CBE dat appellant gefraudeerd heeft slechts heeft bestreden met het hiervoor verworpen betoog, bestaat geen grond voor het oordeel dat dit standpunt de toetsing in rechte niet kan doorstaan en is het CBE derhalve terecht tot het oordeel gekomen dat de examencommissie de voormelde maatregel aan appellant mocht opleggen.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/168/CBE
Rechter(s) : Nijenhof, Borman, Mollee
Datum uitspraak : 15 maart 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Vrije Universiteit
Trefwoorden : fraude, inzage, redelijkheid, sanctie, strafmaatregel
Artikelen : WHW 7.12b lid 2, Regels en Richtlijnen van de Faculteit der Economische en Wetenschappen Bedrijfskunde 2010-2011 artikel 21, onderdeel a, d lid 1, e lid 3

Uitspraak : Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.6. Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW moet worden aangemerkt als een strafmaatregel, die op evenredigheid dient te worden getoetst. Aan zodanige maatregel dienen expliciet feiten, omstandigheden en verklaringen ten grondslag te worden gelegd die de maatregel kunnen dragen.

2.7. Tijdens de behandeling ter zitting heeft het CBE verklaard dat de lijst waarop door een docent het aantal ingeleverde tentamenbladen wordt vermeld, niet tijdens het tentamen wordt opgemaakt op het moment dat een student het gemaakte werk inlevert, maar daarna, voorafgaand aan het corrigeren van het gemaakte werk. Het is derhalve niet geheel uit te sluiten dat op het moment van het opmaken van deze lijst ten onrechte is vermeld dat appellante slechts één tentamenblad heeft ingeleverd, omdat op dat moment het tweede tentamenblad in het ongereede was geraakt. Voor zover het tweede tentamenblad inderdaad in het ongereede was geraakt en derhalve niet is nagekeken, kan dat een verklaring vormen voor het ontbreken van een markering op de niet beschreven delen van dat blad. Volgens de verklaringen van appellante kreeg zij evenwel bij gelegenheid van de inzage van haar tentamen beide tentamenbladen overhandigd. Hieruit volgt dat, voor zover het tweede tentamenblad aanvankelijk in het ongereede was geraakt, dit blad nadien bij het eerste tentamenblad is gevoegd. Het tweede tentamenblad was, gelet op de vermelding van haar naam daarop, ook duidelijk herleidbaar tot appellante. Niet valt in te zien dat dit blad bij het gecorrigeerde werk van appellante is gevoegd zonder dat hieraan enige verdere aandacht is besteed, temeer nu juist op het onbeschreven voorblad de gebruikelijke markering ontbreekt. Eveneens valt niet in te zien dat de twee docenten die het werk van appellante hebben nagekeken, beiden de verwijzing op het eerste tentamenblad naar een tweede blad over het hoofd hebben gezien dan wel naar aanleiding van die verwijzing niet zijn nagegaan of zich tussen het ingeleverde werk nog een tweede tentamenblad van appellante bevond. Als dat blad ook toen in de stapel ingenomen bladen aanwezig geweest was, zou dit zijn gevonden, zo mag worden aangenomen. Onder deze omstandigheden is het College met het CBE van oordeel dat voldoende vaststaat dat er sprake is geweest van fraude door appellante en ziet het geen reden om het besluit van het CBE onjuist te achten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam, wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Vrije Universiteit Amsterdam (hierna: het CBE), gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 maart 2011 heeft de examencommissie van de opleiding Economie en Bedrijfseconomie van de Vrije Universiteit Amsterdam wegens frauduleus handelen aan appellante een onvoldoende toegekend voor het vak Kwantitatieve Methoden 1.1 en haar verboden onderwijs te volgen in de periode van 1 april tot 1 juli 2011.

Bij besluit van 30 september 2011 heeft het CBE het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 10 november 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 februari 2012, waar appellante in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk en drs. S. van Vught, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), kan de examencommissie, indien een student fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar.

Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden, bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.

2.2. Volgens artikel 21, onderdeel a, van de Regels en Richtlijnen van de Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde 2010-2011 van de Vrije Universiteit Amsterdam wordt onder fraude verstaan elk handelen of nalaten van een student dat erop gericht is het vormen van een juist oordeel omtrent zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken.

Volgens onderdeel d, eerste lid, wordt, wanneer na het afleggen van een schriftelijk tentamen fraude wordt geconstateerd of vermoed, dit door de examinerator terstond gemeld aan de examencommissie onder overlegging van de bewijsstukken.

Volgens onderdeel e, derde lid, wordt, indien de examencommissie tot de overtuiging is gekomen dat er sprake is van fraude, een sanctie opgelegd.

2.3. Bij gelegenheid van de inzage in haar tentamen heeft appellante bij de examinerator geklaagd dat zij bij afloop van het tentamen twee tentamenbladen heeft ingeleverd, doch dat het tweede blad niet is nagekeken. De examinerator heeft vervolgens op grond van het vermoeden dat appellante het tweede tentamenblad bij gelegenheid van de inzage aan het gecorrigeerde werk heeft toegevoegd, bij de examencommissie melding gemaakt van fraude. Het daarop door de examencommissie ingestelde onderzoek heeft geleid tot het besluit van 28 maart 2011.

2.4. Blijkens het besluit van 30 september 2011 heeft de examencommissie het vermoeden van fraude door appellante met de volgende argumenten onderbouwd. Allereerst heeft een docent op een daartoe bestemde lijst vermeld dat appellante tijdens het tentamen één tentamenblad heeft ingeleverd. Op het eerste tentamenblad zijn volgens gebruik de niet beschreven delen door een docent gemarkeerd, hetgeen echter niet is gebeurd op de niet beschreven delen van het tweede tentamenblad. De antwoorden op dit blad, alsmede de verwijzing naar dit blad op het eerste tentamenblad zijn met een andere pen geschreven dan de antwoorden op het eerste tentamenblad. Voorts is het niet waarschijnlijk te achten dat de twee docenten die het werk van appellante hebben nagekeken, beiden de verwijzing naar het tweede tentamenblad en dat blad zelf over het hoofd hebben gezien, aldus de examencommissie.

Gelet op het feit dat appellante met haar verweer dat zij tijdens het tentamen twee pennen heeft gebruikt, slechts een mogelijke verklaring heeft gegeven ten aanzien van één van voormelde argumenten, komt het CBE tot het oordeel dat de examencommissie in redelijkheid tot het oordeel kon komen dat appellante fraude heeft gepleegd en dat zij bevoegd was appellante ter zake een maatregel op te leggen.

2.5. In beroep bij het College betoogt appellante dat het CBE ten onrechte het besluit van de examencommissie heeft gehandhaafd en heeft daartoe de door de examencommissie gehanteerde argumenten gemotiveerd bestreden.

2.6. Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW moet worden aangemerkt als een strafmaatregel, die op evenredigheid dient te worden getoetst. Aan zodanige maatregel dienen expliciet feiten, omstandigheden en verklaringen ten grondslag te worden gelegd die de maatregel kunnen dragen.

2.7. Tijdens de behandeling ter zitting heeft het CBE verklaard dat de lijst waarop door een docent het aantal ingeleverde tentamenbladen wordt vermeld, niet tijdens het tentamen wordt opgemaakt op het moment dat een student het gemaakte werk inlevert, maar daarna, voorafgaand aan het corrigeren van het gemaakte werk. Het is derhalve niet geheel uit te sluiten dat op het moment van het opmaken van deze lijst ten onrechte is vermeld dat appellante slechts één tentamenblad heeft ingeleverd, omdat op dat moment het tweede tentamenblad in het ongereede was geraakt. Voor zover het tweede tentamenblad inderdaad in het ongereede was geraakt en derhalve niet is nagekeken, kan dat een verklaring vormen voor het ontbreken van een markering op de niet beschreven delen van dat blad. Volgens de verklaringen van appellante kreeg zij evenwel bij gelegenheid van de inzage van haar tentamen beide tentamenbladen overhandigd. Hieruit volgt dat, voor zover het tweede tentamenblad aanvankelijk in het ongereede was geraakt, dit blad nadien bij het eerste tentamenblad is gevoegd. Het tweede tentamenblad was, gelet op de vermelding van haar naam daarop, ook duidelijk herleidbaar tot appellante. Niet valt in te zien dat dit blad bij het gecorrigeerde werk van appellante is gevoegd zonder dat hieraan enige verdere aandacht is besteed, temeer nu juist op het onbeschreven voorblad de gebruikelijke markering ontbreekt. Eveneens valt niet in te zien dat de twee docenten die het werk van appellante hebben nagekeken, beiden de verwijzing op het eerste tentamenblad naar een tweede blad over het hoofd hebben gezien dan wel naar aanleiding van die verwijzing niet zijn nagegaan of zich tussen het ingeleverde werk nog een tweede tentamenblad van appellante bevond. Als dat blad ook toen in de stapel ingenomen bladen aanwezig geweest was, zou dit zijn gevonden, zo mag worden aangenomen. Onder deze omstandigheden is het College met het CBE van oordeel dat voldoende vaststaat dat er sprake is geweest van fraude door appellante en ziet het geen reden om het besluit van het CBE onjuist te achten.

2.8. Het beroep is ongegrond.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

recht doende;

verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer	: 2011/169
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Troostwijk, Kleijn
Datum uitspraak	: 7 mei 2012
Partijen	: Appellante tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Algemeen verbindend voorschrift, (on)rechtmatig besluit, gelijkheidsbeginsel, instellingscollegegeld, informatievoorziening, overgangsregeling, tweede masteropleiding, schakeltraject, kostendekkend tarief, wetsinterpretatie
Artikelen	: WHW artikel 7.45 lid 1, 7.46 lid 1; Inschrijvingsbesluit 2012-2013 artikel 3.1, 18 en 19
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1. Uit de tekst van artikel 7.45, eerste lid, van de WHW, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, blijkt dat de wetgever uitdrukkelijk heeft bepaald dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever heeft voorzien dat deze regeling in een bepaald aantal

gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en heeft ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen zijn uitdrukkelijk niet door de wetgever beoogd in de wet op te nemen.

2.2.2. Indien studenten niet voldoen aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45 van de WHW zijn zij ingevolge artikel 7.46, eerste lid, het instellingscollegegeld verschuldigd. Vast staat dat appellante niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45 van de WHW, zodat zij in beginsel het instellingscollegegeld verschuldigd is. Het college van bestuur heeft ter verdere uitvoering van de wettelijke bepalingen ter zake van de inschrijving van studenten het Inschrijvingsbesluit vastgesteld. De vraag die allereerst in dit geschil voorligt, is of appellante een geslaagd beroep kan doen op de in artikel 19 van het Inschrijvingsbesluit neergelegde overgangsregeling. Het college van bestuur heeft terecht geoordeeld dat dit niet mogelijk is. Appellante voldoet niet aan de voorwaarde in artikel 19 van het Inschrijvingsbesluit dat het door haar gevolgde schakeltraject aansluit op een eerdere opleiding. Dat in de toelichting op artikel 19 van het Inschrijvingsbesluit is overwogen dat met de Centrale Studentenraad is afgesproken dat onder aansluitend is inbegrepen inschrijving voor een tweede masteropleiding direct na het voltooien van een hiervoor benodigd schakeltraject, doet niet af aan de voorwaarde dat het schakeltraject moet aansluiten op een bachelor- of masteropleiding. Gelet op die voorwaarde leidt de omstandigheid dat in juni 2011 op de website van de universiteit de mededeling is geplaatst dat inschrijving voor een tweede masteropleiding direct na het voltooien van een schakeltraject in 2011-2012 voor het lage instellingstarief kan, evenmin tot een ander oordeel. Voorts bestaat geen grond voor het oordeel dat het besluit van het college van bestuur onrechtmatig is, omdat appellante onvoldoende is geïnformeerd over de wijziging van de hoogte van het collegegeld. In augustus 2010 heeft het college van bestuur het kort daarvoor vastgestelde instellingscollegegeld en de overgangsregelingen op de website bekend gemaakt. Tevens heeft appellante een brief ontvangen waarin een indicatie van het instellingscollegegeld was opgenomen en is in de media ruimschoots aandacht besteed aan de gewijzigde wetgeving. Het door appellante gedane beroep op het gelijkheidsbeginsel faalt eveneens. Het geval waarbij het college van bestuur in verband met gebrekkige informatievoorziening het verschuldigde instellingscollegegeld van een student, die na het volgen van een schakeltraject een masteropleiding wilde volgen, heeft verlaagd, is geen gelijk geval. Die student is, anders dan appellante, in 2009 met het schakeltraject gestart. Op dat moment was minder over de gewijzigde wetgeving bekend. Tenslotte is het Inschrijvingsbesluit een algemeen verbindend voorschrift dat het College niet als zodanig kan toetsen. Daarom kan het betoog van appellante, dat onvoldoende aannemelijk is dat slechts een bedrag van € 12.000 kostendekkend is, ook niet slagen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, (hierna: het college van bestuur),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 juli 2011 heeft het hoofd van de Studentenadministratie namens het college van bestuur aan appellante medegedeeld dat op basis van het Inschrijvingsbesluit 2011-2012 het instellingscollegegeld voor de master Politicologie €12.000 bedraagt.

Bij besluit van 24 oktober 2011 heeft het college van bestuur het daartegen door

appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 11 november 2011, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 5 april 2012, waar appellante, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. E.L.C.M. Rijnders, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bachelor- of één masteropleiding indien hij of zij niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald. Deze voorwaarde geldt niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Mede op grond van artikel 7.46, vijfde lid, van de WHW heeft het college van bestuur het Inschrijvingsbesluit 2011-2012 (hierna: het Inschrijvingsbesluit) vastgesteld.

Ingevolge artikel 1.2 van het Inschrijvingsbesluit is het instellingscollegegeld bij inschrijving als student voor een voltijdse masteropleiding € 12.000.

Ingevolge artikel 3.1 van het Inschrijvingsbesluit is degene die tijdens zijn eerste bachelor- of masteropleiding een tweede bachelor- of masteropleiding aan de UvA is aangevangen en hiervoor onafgebroken ingeschreven is tot en met 2012-2013 een instellingstarief verschuldigd ter hoogte van het wettelijk collegegeldtarief.

Ingevolge artikel 18, zesde bolletje, van het Inschrijvingsbesluit geldt voor schakelstudenten die in september 2010 zijn begonnen met hun schakeltraject (in een bacheloropleiding) geen overgangsregeling.

Ingevolge artikel 19 van het Inschrijvingsbesluit is voor 2011-2012 een overgangsregeling van kracht voort studenten die zich in 2011-2012, aansluitend op het voltooien van hun eerste bachelor- of masteropleiding aan de UvA, inschrijven voor een tweede bachelor- of masteropleiding aan de UvA. Voor deze studenten is het instellingstarief gelijk aan het wettelijk tarief als voldaan is aan de volgende voorwaarden:

1. het eerste bachelor- respectievelijk masterdiploma is aan de UvA behaald, en
2. het eerste bachelor- respectievelijk masterdiploma aan de UvA is binnen de daarvoor geldende nominale studieduur + 1 jaar behaald (c+1), en
3. de inschrijving voor de tweede bachelor- respectievelijk masteropleiding aan de UvA vindt plaats direct aansluitend aan de inschrijving voor de eerste bachelor- of respectievelijk masteropleiding aan de UvA, en
4. het instellingstarief ter hoogte van het wettelijk tarief geldt voor de nominale duur van de tweede bachelor- respectievelijk masteropleiding aan de UvA en bij een onafgebroken inschrijving voor de tweede bachelor- respectievelijk masteropleiding, en
5. de tweede bachelor- respectievelijk masteropleiding wordt binnen de nominale studiejaar afgesloten met het diploma.

Als niet aan deze voorwaarden is voldaan is het hoge instellingstarief van toepassing.

Als op enig moment blijkt dat niet is voldaan aan de voorwaarden wordt alsnog het hoge instellingstarief in rekening gebracht.

2.2. Appellante heeft in 1999 het doctoraalprogramma Nederlands Recht aan de Universiteit van Amsterdam voltooid. In 2010 is zij gestart met het schakeltraject Politicologie en zij wilde zich daarna inschrijven voor de masteropleiding Politicologie voor het studiejaar 2011-2012. Dat is voor haar een tweede masteropleiding. Volgens het college van bestuur is appellante daarvoor het instellingscollegegeld verschuldigd. Appellante betoogt dat het college van bestuur heeft miskend dat haar een geslaagd beroep toekomt op de in artikel 19 opgenomen overgangsregeling en de daarbij behorende toelichting. Hiertoe voert zij aan dat zij zich in het studiejaar 2010-2011 niet heeft ingeschreven voor een tweede bachelor- of masteropleiding, maar voor het schakeltraject om in het studiejaar 2011-2012 een tweede masteropleiding te kunnen volgen. Appellante betoogt verder dat de universiteit studenten die een

schakeltraject volgen niet tijdig heeft geïnformeerd over de wijziging van de hoogte van het collegegeld. Ook wijst appellante op een geval waarbij het college van bestuur het instellingscollegegeld van een student heeft verlaagd. Zij betoogt tenslotte dat niet is gebleken dat het instellingscollegegeld kostendekkend is.

2.2.1. Uit de tekst van artikel 7.45, eerste lid, van de WHW, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, blijkt dat de wetgever uitdrukkelijk heeft bepaald dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever heeft voorzien dat deze regeling in een bepaald aantal gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en heeft ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen zijn uitdrukkelijk niet door de wetgever beoogd in de wet op te nemen.

2.2.2. Indien studenten niet voldoen aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45 van de WHW zijn zij ingevolge artikel 7.46, eerste lid, het instellingscollegegeld verschuldigd. Vast staat dat appellante niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45 van de WHW, zodat zij in beginsel het instellingscollegegeld verschuldigd is. Het college van bestuur heeft ter verdere uitvoering van de wettelijke bepalingen ter zake van de inschrijving van studenten het Inschrijvingsbesluit vastgesteld. De vraag die allereerst in dit geschil voorligt, is of appellante een geslaagd beroep kan doen op de in artikel 19 van het Inschrijvingsbesluit neergelegde overgangsregeling. Het college van bestuur heeft terecht geoordeeld dat dit niet mogelijk is. Appellante voldoet niet aan de voorwaarde in artikel 19 van het Inschrijvingsbesluit dat het door haar gevolgde schakeltraject aansluit op een eerdere opleiding. Dat in de toelichting op artikel 19 van het Inschrijvingsbesluit is overwogen dat met de Centrale Studentenraad is afgesproken dat onder aansluitend is inbegrepen inschrijving voor een tweede masteropleiding direct na het voltooien van een hiervoor benodigd schakeltraject, doet niet af aan de voorwaarde dat het schakeltraject moet aansluiten op een bachelor- of masteropleiding. Gelet op die voorwaarde leidt de omstandigheid dat in juni 2011 op de website van de universiteit de mededeling is geplaatst dat inschrijving voor een tweede masteropleiding direct na het voltooien van een schakeltraject in 2011-2012 voor het lage instellingstarief kan, evenmin tot een ander oordeel.

Voorts bestaat geen grond voor het oordeel dat het besluit van het college van bestuur onrechtmatig is, omdat appellante onvoldoende is geïnformeerd over de wijziging van de hoogte van het collegegeld. In augustus 2010 heeft het college van bestuur het kort daarvoor vastgestelde instellingscollegegeld en de overgangsregelingen op de website bekend gemaakt. Tevens heeft appellante een brief ontvangen waarin een indicatie van het instellingscollegegeld was opgenomen en is in de media ruimschoots aandacht besteed aan de gewijzigde wetgeving.

Het door appellante gedane beroep op het gelijkheidsbeginsel faalt eveneens. Het geval waarbij het college van bestuur in verband met gebrekkige informatievoorziening het verschuldigde instellingscollegegeld van een student, die na het volgen van een schakeltraject een masteropleiding wilde volgen, heeft verlaagd, is geen gelijk geval. Die student is, anders dan appellante, in 2009 met het schakeltraject gestart. Op dat moment was minder over de gewijzigde wetgeving bekend.

Tenslotte is het Inschrijvingsbesluit een algemeen verbindend voorschrift dat het College niet als zodanig kan toetsen. Daarom kan het betoog van appellante, dat onvoldoende aannemelijk is dat slechts een bedrag van € 12.000 kostendekkend is, ook niet slagen.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/170 en 2012/066
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 27 november 2012

Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden	: Advies studentendecaan, bindend negatief studieadvies, persoonlijke omstandigheden, terugkomen op beslissing, herziening beslissing, verklaring huisarts
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1 en 3; Regeling bindend studieadvies Universiteit Leiden artikel 4.9
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. Niet in geschil is dat zich persoonlijke familie-omstandigheden hebben voorgedaan die appellante hebben gehinderd bij het behalen van de vereiste 40 studiepunten. Evenmin is in geschil dat appellante geen studiepunten heeft behaald. Appellante heeft een verklaring van 14 juli 2011 overgelegd van SOZ. In die verklaring is vermeld dat appellante zelf in het gesprek heeft aangegeven dat zij in de periode 1 september 2010 tot 1 augustus 2011 zeer ernstig gehinderd was bij het studeren. Blijkens het dossier betekent 'zeer ernstig gehinderd' dat een student in staat moet worden geacht ongeveer 25% te kunnen studeren. Hieruit volgt niet dat appellante geheel niet in staat is geweest te studeren. Hetgeen appellante in beroep bij verweerder en in beroep bij het College heeft aangevoerd geeft geen aanleiding voor het oordeel dat de examencommissie haar beslissing van 16 augustus 2011 niet op die verklaring had mogen nemen. Gelet hierop heeft verweerder terecht geoordeeld dat de examencommissie zich op het standpunt heeft mogen stellen dat nu appellante in het geheel geen studiepunten heeft behaald, haar persoonlijke omstandigheden geen aanleiding vormden om geen bindend afwijzend studieadvies te geven. (...) 2.4.1. Verweerder heeft terecht geoordeeld dat de door appellante overgelegde verklaringen van haar huisarts en een teamleider van de Haagse Hogeschool niet kunnen leiden tot een ander oordeel, omdat uit die verklaringen niet volgt dat appellante in het geheel niet in staat is geweest te studeren. Dit temeer nu uit de verklaring van de teamleider van de Haagse Hogeschool is gebleken dat appellante in hetzelfde jaar haar opleiding aan deze hogeschool voltooide, hetgeen een eigen keuze is. Voorts is van belang dat aan appellante vanwege haar persoonlijke omstandigheden ook extra herkansingsmogelijkheden zijn toegestaan. Niet in geschil is dat SOZ naar aanleiding van een verklaring van de bedrijfsarts op 31 oktober 2011 is teruggekomen van haar eerdere verklaring van 14 juni 2011. Echter is van belang dat de bedrijfsarts ter zake van studievertraging wegens familieaangelegenheden niet de aangewezen instantie is te beoordelen of familieomstandigheden hebben geleid tot verminderde studieresultaten en voorts, dat SOZ nadien die verklaring bij brief van 12 december 2011 heeft gnuanceerd door aan te geven dat de mate van studiehinder bij familieomstandigheden moeilijk is vast te stellen, maar dat 'zeer ernstig gehinderd' een betere inschatting lijkt dan 'geheel geen studieresultaten kunnen leveren'. Gelet hierop is reeds daarom geen sprake van nieuwe relevante feiten die de examencommissie aanleiding hadden moeten geven om haar beslissing van 16 augustus 2011 te herzien.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 16 augustus 2011 heeft de examencommissie propedeuse van de faculteit Rechtsgeleerdheid, namens het faculteitsbestuur aan appellante een bindend afwijzend studieadvies voor de opleiding Rechtsgeleerdheid gegeven.

Bij beslissing van 4 oktober 2011 heeft verweerder het beroep van appellante daartegen ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 16 november 2011, beroep ingesteld. Zij heeft de gronden aangevuld bij brief van 6 maart 2012.

Bij beslissing van 22 februari 2012 heeft verweerder het beroep van appellante tegen de weigering van de examencommissie terug te komen op het bindend afwijzend studieadvies ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 4 april 2012, beroep ingesteld. Zij heeft de gronden aangevuld bij brief van 19 april 2012.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de beroepen gevoegd en ter zitting behandeld op 5 juli 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. M. Mulderij-Anker, advocaat te Den Haag, en verweerder, vertegenwoordigd door zijn secretaris, mr. M.A.C. de Boer, zijn verschenen. Tevens is mr. A.M. Elias, voorzitter van de examencommissie, gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies als bedoeld in het eerste lid een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

2.2. Ingevolge artikel 4.9 van de Regeling bindend studieadvies Universiteit Leiden dient de student ter beoordeling aan het college van bestuur voor te leggen of sprake is van persoonlijke omstandigheden in de zin van deze regeling en in welke mate deze omstandigheden de studieresultaten beïnvloeden. Namens het college van bestuur beoordeelt Studenten- en Onderwijszaken (hierna: SOZ) of sprake is van persoonlijke omstandigheden.

2.3. Appellante betoogt dat verweerder heeft miskend dat haar persoonlijke omstandigheden van dien aard zijn, dat voor een bindend afwijzend studieadvies geen plaats is.

2.3.1. Niet in geschil is dat zich persoonlijke familieomstandigheden hebben voorgedaan die appellante hebben gehinderd bij het behalen van de vereiste 40 studiepunten. Evenmin is in geschil dat appellante geen studiepunten heeft behaald.

Appellante heeft een verklaring van 14 juli 2011 overgelegd van SOZ. In die verklaring is vermeld dat appellante zelf in het gesprek heeft aangegeven dat zij in de periode 1 september 2010 tot 1 augustus 2011 zeer ernstig gehinderd was bij het studeren. Blijkens het dossier betekent 'zeer ernstig gehinderd' dat een student in staat moet worden geacht ongeveer 25% te kunnen studeren. Hieruit volgt niet dat appellante geheel niet in staat is geweest te studeren. Hetgeen appellante in beroep bij verweerder en in beroep bij het College heeft aangevoerd geeft geen aanleiding voor het oordeel dat de examencommissie haar beslissing van 16 augustus 2011 niet op die verklaring had mogen nemen. Gelet hierop heeft verweerder terecht geoordeeld dat de examencommissie zich op het standpunt heeft mogen stellen dat nu appellante in het geheel geen studiepunten heeft behaald, haar persoonlijke omstandigheden geen aanleiding vormden om geen bindend afwijzend studieadvies te geven.

Verweerder heeft terecht geoordeeld dat de door appellante overgelegde verklaringen van haar huisarts en een teamleider van de Haagse Hogeschool niet kunnen leiden tot een ander oordeel, omdat uit die verklaringen niet volgt dat appellante in het geheel niet in staat is geweest te studeren. Dit temeer nu uit de verklaring van de teamleider van de Haagse Hogeschool is gebleken dat appellante in hetzelfde jaar haar opleiding aan deze hogeschool voltooide, hetgeen een eigen keuze is. Voorts is van belang dat aan appellante vanwege haar persoonlijke omstandigheden ook extra herkansingsmogelijkheden zijn toegestaan.

Het betoog faalt.

2.4. Appellante betoogt voorts dat verweerder heeft miskend dat de examencommissie terug had moeten komen op het bindend afwijzend studieadvies, nu de SOZ na een verklaring van de bedrijfsarts van de afdeling Veiligheid, Gezondheid en Milieu van de universiteit alsnog een verklaring heeft overgelegd waaruit blijkt dat zij geheel niet in staat was om te studeren en dit nieuwe en relevante feit noopt tot herziening van de eerdere afwijzing.

2.4.1. Niet in geschil is dat SOZ naar aanleiding van een verklaring van de bedrijfsarts op 31 oktober 2011 is teruggekomen van haar eerdere verklaring van 14 juni 2011. Echter is van belang dat de bedrijfsarts ter zake van studievertraging wegens familieaangelegenheden niet de aangewezen instantie is te beoordelen of familieomstandigheden hebben geleid tot verminderde studieresultaten en voorts, dat SOZ nadien die verklaring bij brief van 12 december 2011 heeft genuanceerd door aan te geven dat de mate van studiehinder bij familieomstandigheden moeilijk is vast te stellen, maar dat 'zeer ernstig gehinderd' een betere inschatting lijkt dan 'geheel geen studieresultaten kunnen leveren'. Gelet hierop is reeds daarom geen sprake van nieuwe relevante feiten die de examencommissie aanleiding hadden moeten geven om haar beslissing van 16 augustus 2011 te herzien.

Het betoog faalt.

2.5. De beroepen zijn ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart de beroepen ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/171
Rechter(s) : mrs. Loeb, Mollee, Troostwijk
Datum uitspraak : 10 mei 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Arnhem en Nijmegen
Trefwoorden : Beoordeling, kennen en kunnen, toetsingskader
Artikelen : Awb artikel 8:4 aanhef en onder e
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4. Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld tegen besluiten, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepaling staat er ook aan in de weg dat door het instellen van beroep tegen een besluit van verweerder een oordeel van het College wordt verkregen over een besluit dat als zodanig van de rechterlijke toetsing is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft het aan het besluit van 1 oktober 2010 ten grondslag liggende besluit van de examencommissie, het College slechts kan beoordelen of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de examencommissie geen verbindende voorschriften heeft geschonden en ook overigens niet onzorgvuldig heeft besloten.
2.5. Hetgeen in het beroepschrift is aangevoerd, alsook wat appellant ter zitting naar voren heeft gebracht, betreft de waardering van de door hem op de desbetreffende tentamenvragen gegeven antwoorden. Gelet op het hiervoor onder 2.4 weergegeven toetsingskader kan dat betoog niet leiden tot het ermee beoogde resultaat. Het faalt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 oktober 2010 heeft de examencommissie van het instituut International Business and Communication een verzoek van appellant om de beoordeling van het tentamen BVMVMO1A.2 te verhogen afgewezen.

Bij besluit van 5 oktober 2011 heeft verweerder het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 16 november 2011, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 maart 2012, waar appellant, bijgestaan door P. Eymaal, en verweerder, vertegenwoordigd door zijn secretaris mr. B.A. van Koeven en M.R. Timmermans, lid van de examencommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant heeft voor het door hem op 2 juli 2010 gedane tentamen BVMVMO1A.2 (hierna: het tentamen) het cijfer 5,1 toegekend gekregen. Dit cijfer is na een door appellant ingediend verzoek om herbeoordeling verhoogd tot 5,2. In de bezwaarfase is het tentamen nogmaals herbeoordeeld, maar dit heeft niet tot een andere waardering geleid.

2.2. Aan het besluit van 5 oktober 2011 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, het besluit van de examencommissie op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder heeft miskend dat de examencommissie bij beoordeling van zijn tentamen een onjuist toetsingskader heeft gehanteerd. Als gevolg daarvan zijn voor de door hem gegeven antwoorden op de vragen 4C, 4E en 8B van het tentamen te laag gewaardeerd, aldus appellant.

2.4. Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld tegen besluiten, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepaling staat er ook aan in de weg dat door het instellen van beroep tegen een besluit van verweerder een oordeel van het College wordt verkregen over een besluit dat als zodanig van de rechterlijke toetsing is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft het aan het besluit van 1 oktober 2010 ten grondslag liggende besluit van de examencommissie, het College slechts kan beoordelen of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de examencommissie geen verbindende voorschriften heeft geschonden en ook overigens niet onzorgvuldig heeft besloten.

2.5. Hetgeen in het beroepschrift is aangevoerd, alsook wat appellant ter zitting naar voren heeft gebracht, betreft de waardering van de door hem op de desbetreffende tentamenvragen gegeven antwoorden. Gelet op het hiervoor onder 2.4 weergegeven toetsingskader kan dat betoog niet leiden tot het ermee beoogde resultaat. Het faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/173 PV
Rechter(s) : mrs. Loeb, Lubberdink, Kleijn
Datum uitspraak : 23 april 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit van Tilburg
Trefwoorden : Procesbelang
Artikelen :
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : Daartoe heeft het College overwogen dat appellant het met het beroep beoogde resultaat reeds heeft bereikt, nu hij inmiddels de Bachelor Thesis Organisation & Strategy met goed gevolg heeft afgerond en definitief tot de masteropleiding is toegelaten. Hetgeen appellant ter zitting heeft aangevoerd ten betoge dat hij niettemin nog belang heeft bij het door hem ingestelde beroep, biedt onvoldoende grond om dat belang aan te nemen.

Proces-verbaal van de mondelinge uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Tilburg (hierna: het CBE),
verweerder.

Bij besluit van 5 juli 2011 heeft de examencommissie van de Tilburg School of Economics and Management aan appellant tot 31 augustus 2011 uitstel verleend voor het afronden van de Bachelor Thesis Organisation & Strategy en zijn verzoek om een extra tentamenkans voor drie cursussen afgewezen.

Bij besluit van 29 september 2011 heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 22 november 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft nadere stukken ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 23 april 2012, waar appellant in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. A.M.J.F. Swelsen en prof. dr. H. Hamers, zijn verschenen.

Bij mondelinge uitspraak van 23 april 2012 heeft het College, bestaande uit mr. R.W.L. Loeb, voorzitter, en mr. H.G. Lubberdink en mr. G.P. Kleijn, leden, het beroep van appellant niet-ontvankelijk verklaard.

Daartoe heeft het College overwogen dat appellant het met het beroep beoogde resultaat reeds heeft bereikt, nu hij inmiddels de Bachelor Thesis Organisation & Strategy met goed gevolg heeft afgerond en definitief tot de masteropleiding is toegelaten. Hetgeen appellant ter zitting heeft aangevoerd ten betoge dat hij niettemin nog belang heeft bij het door hem ingestelde beroep, biedt onvoldoende grond om dat belang aan te nemen.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

•

Zaaknummer : 2011/175
 Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Troostwijk, Kleijn
 Datum uitspraak : 26 april 2012
 Partijen : Appellante tegen Universiteit van Amsterdam
 Trefwoorden : Collegegeld, dubbele inschrijving, klacht, restitutie, Studielink, uitschrijving
 Artikelen : WHW artikel 7.42 lid 1 en 4; Inschrijvingsbesluit UvA 2010/2011 artikel 16.1
 Uitspraak : Ongegrond
 Hoofdoverwegingen : 2.1. Appellante wilde zich uitschrijven voor haar studie, omdat haar scriptiebegeleider langdurig ziek was en zij niet tevreden was over de nieuwe voorgestelde begeleider. Uit de stukken blijkt dat zij zich per 28 juni 2011 heeft uitgeschreven voor de opleiding B Pedagogische wetenschappen. Via Studielink heeft zij de mededeling ontvangen dat zij per 1 mei 2011 is uitgeschreven voor die opleiding. Nadien kwam zij er achter dat zij ook nog voor de opleiding Voltijd Bachelor VO Pedagogische wetenschappen was ingeschreven. Daarvoor heeft zij zich per 28 juni 2011 alsnog uitgeschreven. Appellante kan niet worden gevolgd in haar betoog dat het aan de universiteit te wijten is dat zij voor twee opleidingen stond ingeschreven en zij derhalve recht heeft op teruggave van het collegegeld vanaf de uitschrijving voor de opleiding B Pedagogische wetenschappen. Ter zitting heeft appellante te kennen gegeven dat zij na haar inschrijving twee collegekaarten heeft ontvangen. Het college van bestuur heeft toegelicht dat een student voor elke opleiding waarvoor hij of zij zich heeft ingeschreven een collegekaart ontvangt. Gelet hierop had appellante op het moment dat zij twee collegekaarten ontving, moeten onderzoeken of de inschrijving wel op de door haar gewenste wijze had plaatsgevonden. Dat appellante na de uitschrijving voor de opleiding B Pedagogische wetenschappen in Studielink geen bericht heeft gehad dat ze nog voor één opleiding stond ingeschreven, leidt niet tot een ander oordeel. Zoals het college van bestuur heeft toegelicht, is het niet ongebruikelijk dat studenten voor meerdere opleidingen staan ingeschreven. Daarbij is in dit geval van belang dat appellante nog niet was afgestudeerd, zodat de universiteit er niet van hoefde uit te gaan, anders dan appellante stelt, dat zij zich volledig wilde uitschrijven. Nu niet aannemelijk is dat de inschrijving voor twee opleidingen door een fout van de universiteit is gebeurd en de uitschrijving voor beide opleidingen volgens artikel 7.42, eerste lid, van de WHW heeft plaatsgevonden, bestaat, mede gelet op artikel 16.1 van het Inschrijvingsbesluit 2010-2011, geen grond voor het oordeel dat het college van bestuur heeft miskend dat appellante recht heeft op terugbetaling van het collegegeld voor de maanden dat ze nog voor de tweede opleiding stond ingeschreven. Voor zover appellante niet tevreden is over de begeleiding van haar scriptie, geldt dat zij daarover een klacht kan indienen bij de universiteit. Het college van bestuur kon in deze zaak niet anders dan beslissen of de uitschrijving op de juiste manier heeft plaatsgevonden. Het betoog faalt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam (hierna: het college van bestuur), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 juli 2011 heeft het hoofd van de Studentenadministratie namens het college van bestuur aan appellante bekend gemaakt dat zij per 1 juli 2011 is uitgeschreven voor de opleiding Voltijd Bachelor VP Pedagogische wetenschappen.

Bij besluit van 4 november 2011 heeft het college van bestuur het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 23 november 2011, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Appellante en het college van bestuur hebben nadere stukken ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 5 april 2012, waar appellante, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. E.L.C.M. Rijnders, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.42, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) beëindigt het instellingsbestuur op verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding diens inschrijving met ingang van de volgende maand.

Ingevolge artikel 7.42, vierde lid, van de WHW stelt het instellingsbestuur regels van procedurele aard vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Ingevolge artikel 16.1 van het Inschrijvingsbesluit 2010-2011 (hierna: Inschrijvingsbesluit) vindt terugbetaling van het collegegeld op grond van deze regeling plaats na beëindiging van de inschrijving bedoeld in artikel 7.42, eerste lid, van de WHW, met dien verstande dat voor elke maand die in dat studiejaar nog resteert, een twaalfde gedeelte van het betaalde collegegeld wordt terugbetaald. Van terugbetaling van collegegeld is slechts sprake, indien de inschrijving voor alle opleidingen wordt beëindigd.

2.2. Appellante betoogt dat het college van bestuur heeft miskend dat zij recht heeft op teruggave van collegegeld. Hiertoe voert zij aan dat zij ten onrechte heeft ingeschreven gestaan voor twee opleidingen en dat zij zich al op 28 april 2011 had uitgeschreven voor de opleiding B Pedagogische wetenschappen. Volgens haar moet de uitschrijving voor de opleiding Voltijds Bachelor VP Pedagogische wetenschappen gelden vanaf 1 mei 2011, zodat zij recht heeft op teruggave van collegegeld vanaf die datum.

2.2.1. Appellante wilde zich uitschrijven voor haar studie, omdat haar scriptiebegeleider langdurig ziek was en zij niet tevreden was over de nieuwe voorgestelde begeleider. Uit de stukken blijkt dat zij zich per 28 juni 2011 heeft uitgeschreven voor de opleiding B Pedagogische wetenschappen. Via Studielink heeft zij de mededeling ontvangen dat zij per 1 mei 2011 is uitgeschreven voor die opleiding. Nadien kwam zij er achter dat zij ook nog voor de opleiding Voltijd Bachelor VO Pedagogische wetenschappen was ingeschreven. Daarvoor heeft zij zich per 28 juni 2011 alsnog uitgeschreven. Appellante kan niet worden gevolgd in haar betoog dat het aan de universiteit te wijten is dat zij voor twee opleidingen stond ingeschreven en zij derhalve recht heeft op teruggave van het collegegeld vanaf de uitschrijving voor de opleiding B Pedagogische wetenschappen. Ter zitting heeft appellante te kennen gegeven dat zij na haar inschrijving twee collegekaarten heeft ontvangen. Het college van bestuur heeft toegelicht dat een student voor elke opleiding waarvoor hij of zij zich heeft ingeschreven een collegekaart ontvangt. Gelet hierop had appellante op het moment dat zij twee collegekaarten ontving, moeten onderzoeken of de inschrijving wel op de door haar gewenste wijze had plaatsgevonden. Dat appellante na de uitschrijving voor de opleiding B Pedagogische wetenschappen in Studielink geen bericht heeft gehad dat ze nog voor één opleiding stond ingeschreven, leidt niet tot een ander oordeel. Zoals het college van bestuur heeft toegelicht, is het niet ongebruikelijk dat studenten voor meerdere opleidingen staan ingeschreven. Daarbij is in dit geval van belang dat appellante nog niet was afgestudeerd, zodat de universiteit er niet van behoefde uit te gaan, anders dan appellante stelt, dat zij zich volledig wilde uitschrijven. Nu niet aannemelijk is dat de inschrijving voor twee opleidingen door een fout van de universiteit is gebeurd en de uitschrijving voor beide opleidingen volgens artikel 7.42, eerste lid, van de WHW heeft plaatsgevonden, bestaat, mede gelet op artikel 16.1 van het Inschrijvingsbesluit 2010-2011, geen grond voor het oordeel dat het college van bestuur heeft miskend dat appellante recht heeft op terugbetaling van het collegegeld voor de maanden dat ze nog voor de tweede opleiding stond ingeschreven.

Voor zover appellante niet tevreden is over de begeleiding van haar scriptie, geldt dat zij daarover een klacht kan indienen bij de universiteit. Het college van bestuur kon in deze zaak niet

anders dan beslissen of de uitschrijving op de juiste manier heeft plaatsgevonden.
Het betoog faalt.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/177
Rechter(s) : mr. Loeb
Datum uitspraak : 2 februari 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden : Griffierecht, termijnoverschrijding, [niet]verschoonbaar
Artikelen : WHW artikel 7.66 lid 2, 7.67; AWB artikel 8:41 lid 1 en lid 3
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.2. Bij op 1 december 2011 aangetekend verzonden brief is appellant op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is hem medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken dient te zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het bureau van het College. Daarbij is hij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, zijn beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest.
2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 29 december 2011 bijgeschreven, dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een, noch het ander gebeurd.
2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellant aldus in verzuim is geweest.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellant], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnengekomen bij het College op 25 november 2011, heeft appellant beroep ingesteld tegen een uitspraak, waarbij verweerder een door hem ingediend beroepschrift niet-ontvankelijk heeft verklaard.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:41, eerste en derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.67 van de WHW, wordt van de indiener van een beroepschrift door de secretaris van het College een griffierecht ten bedrage van € 41,- geheven.

2.2. Bij op 1 december 2011 aangetekend verzonden brief is appellant op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is hem medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken dient te zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het

bureau van het College. Daarbij is hij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, zijn beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 29 december 2011 bijgeschreven, dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een, noch het ander gebeurd.

2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellant aldus in verzuim is geweest.

2.5. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.6. Een en ander leidt tot na te melden beslissing.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

•

Zaaknummer : 2011/179
Rechter(s) : mr. De Rijke-Maas
Datum uitspraak : 17 september 2012
Partijen : Appellante tegen Vrije Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : Instellingscollegegeld, procesbelang
Artikelen :
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.1. Verweerder heeft bij besluit van 4 juli 2012 het bezwaar van appellante tegen het aan haar opgelegde instellingscollegegeld ongegrond verklaard. Verweerder heeft evenwel voorts besloten de naheffing van het collegegeld voor het jaar 2011-2012 achterwege te laten. Dat betekent dat appellante voor het jaar 2011-2012 niet een hoger bedrag aan collegegeld hoeft te betalen dan het wettelijk collegegeld. Gelet daarop heeft appellante geen belang meer bij haar beroep.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 oktober 2011 heeft verweerder het bezwaar van appellante tegen de hoogte van het aan haar opgelegde instellingscollegegeld voor het studiejaar 2011-2012 van € 15.000 voor de masteropleiding Geneeskunde ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante beroep ingesteld. Zij heeft de gronden aangevuld bij brief van 1 februari 2012.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 24 mei 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. W. Lindeboom, en verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, zijn verschenen.

Bij besluit van 4 juli 2012 heeft verweerder het bezwaar van appellante alsnog ongegrond verklaard.

Appellante heeft een reactie ingediend.

2. Overwegingen

2.1. Verweerder heeft bij besluit van 4 juli 2012 het bezwaar van appellante tegen het aan haar opgelegde instellingscollegegeld ongegrond verklaard. Verweerder heeft evenwel voorts besloten de naheffing van het collegegeld voor het jaar 2011-2012 achterwege te laten. Dat betekent dat appellante voor het jaar 2011-2012 niet een hoger bedrag aan collegegeld hoeft te betalen dan het wettelijk collegegeld. Gelet daarop heeft appellante geen belang meer bij haar beroep.

2.2. Het beroep is niet-ontvankelijk.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

•

Zaaknummer : 2011/180
Rechter(s) : mrs. Olivier, Mollee, Troostwijk
Datum uitspraak : 21 mei 2012
Partijen : Appellant tegen Universiteit Maastricht
Trefwoorden : Melding aan DUO, StudieLink, beëindiging inschrijving, restitutie collegegeld, uitschrijving
Artikelen : WHW artikel 7.42 lid 1, 4; Inschrijvingsbesluit bacheloropleidingen UM artikel 19 lid, 2, 3 en 7
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1 Uit artikel 19 van het inschrijvingsbesluit volgt dat de inschrijving dient te worden beëindigd via StudieLink. Nu verweerder het inschrijvingsbesluit door publicatie op de website naar behoren heeft bekend gemaakt, wist appellant of behoorde hij te weten dat hij niet kon volstaan met uitschrijving bij DUO. Ter zitting heeft appellant bevestigd dat hij wist dat hij zich moest uitschrijven via StudieLink, maar hij vergeten is dat te doen. Dat appellant zijn inschrijving eerst heeft beëindigd met ingang van 1 juli 2011, is zijn verantwoordelijkheid. Verweerder kan niet worden verweten dat hij appellant er niet op heeft gewezen dat hij zich nog moet uitschrijven, reeds omdat verweerder uit de enkele omstandigheid dat appellant geen gebruik meer maakte van studiefaciliteiten niet kon afleiden dat hij zijn studie wenste te staken. Nu uit het inschrijvingsbesluit volgt dat restitutie van het collegegeld slechts mogelijk is voor de maanden die reesteren na beëindiging van de inschrijving, noopt de omstandigheid dat appellant vanaf 1 februari 2011 geen gebruik heeft gemaakt van studiefaciliteiten verweerder niet tot restitutie van het collegegeld.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het College van Bestuur van de Universiteit van Maastricht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 juli 2011 heeft verweerder het verzoek van appellant om het collegegeld te restitueren, uitgaande van een uitschrijfdatum 1 februari 2011, afgewezen.

Bij besluit van 17 oktober 2011, verzonden op 27 oktober 2011, heeft verweerder het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 30 november 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 3 mei 2012, waar appellant, in persoon, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. K.M.S. Makkinga, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 In artikel 7.42, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek is bepaald dat het instellingsbestuur op verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding diens inschrijving met ingang van de volgende maand beëindigt.

In het vierde lid is bepaald dat het instellingsbestuur regels van procedurele aard vaststelt met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

In artikel 19, tweede lid, van het Inschrijvingsbesluit bacheloropleidingen UM (hierna: het inschrijvingsbesluit) wordt op verzoek van de student de inschrijving beëindigd met ingang van de volgende maand.

In het derde lid is bepaald dat het verzoek tot beëindiging van de inschrijving als student in de loop van het studiejaar dient te worden ingediend via www.studielink.nl.

In het zevende lid is bepaald dat na een beëindiging van de inschrijving voor elke maand die nog resteert in het studiejaar een twaalfde gedeelte van het wettelijk dan wel instellingstarief dat op de inschrijving van toepassing is, wordt gerestitueerd. Bij beëindiging van de inschrijving per 1 juli dan wel 1 augustus van het studiejaar vindt geen restitutie van collegegeld plaats.

2.2 Verweerder heeft het door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard, omdat appellant zich eerst op 1 juli 2011 heeft uitgeschreven en restitutie van collegegeld slechts mogelijk is voor de maanden die resteren na beëindiging van de inschrijving.

2.3 Appellant betoogt dat hij zich heeft uitgeschreven voor de opleiding European Studies bij de Dienst Uitvoering Onderwijs (hierna: DUO) en dat hij ervan mocht uitgaan dat hij daarmee kon volstaan. Voorts heeft de universiteit hem er niet op gewezen dat hij zich nog niet had uitgeschreven terwijl hij vanaf 1 februari 2011 geen gebruik meer heeft gemaakt van studiefaciliteiten.

2.3.1 Uit artikel 19 van het inschrijvingsbesluit volgt dat de inschrijving dient te worden beëindigd via Studielink. Nu verweerder het inschrijvingsbesluit door publicatie op de website naar behoren heeft bekend gemaakt, wist appellant of behoorde hij te weten dat hij niet kon volstaan met uitschrijving bij DUO. Ter zitting heeft appellant bevestigd dat hij wist dat hij zich moest uitschrijven via Studielink, maar hij vergeten is dat te doen. Dat appellant zijn inschrijving eerst heeft beëindigd met ingang van 1 juli 2011, is zijn verantwoordelijkheid. Verweerder kan niet worden verweten dat hij appellant er niet op heeft gewezen dat hij zich nog moet uitschrijven, reeds omdat verweerder uit de enkele omstandigheid dat appellant geen gebruikt meer maakte van studiefaciliteiten niet kon afleiden dat hij zijn studie wenste te staken. Nu uit het inschrijvingsbesluit volgt dat restitutie van het collegegeld slechts mogelijk is voor de maanden die resteren na beëindiging van de inschrijving, noopt de omstandigheid dat appellant vanaf 1 februari 2011 geen gebruik heeft gemaakt van studiefaciliteiten verweerder niet tot restitutie van het collegegeld.

Verweerder heeft het verzoek van appellant dan ook terecht afgewezen.

2.3 Het beroep is ongegrond.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/181.5
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak : 20 februari 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Sint Maarten, buitenlandstage, stagevereisten
Artikelen : OER Hogeschool Inholland artikel 8 lid 1
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3. Ingevolge artikel 8, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling kan een student pas starten met zijn stage of afstudeeropdracht als hij daarvoor toestemming heeft ontvangen en aldus aan de gestelde stagevereisten wordt voldaan. De stagevereisten zijn uitgewerkt in de Stagehandleiding Cluster Marketing Rotterdam. Een student mag een stage doen, indien hij daartoe is toegelaten en de stageplaats is goedgekeurd. Een goedkeuring van de stageplaats heeft in dit geval niet plaatsgevonden. Nu appellante niet de vereiste procedure heeft gevolgd alvorens zij de door haar beoogde stage op Sint Maarten is aangevangen, en zij haar stage in Costa Rica zonder overleg met of instemming van de stagecoördinator heeft afgebroken, is het CBE terecht tot het oordeel gekomen dat de directeur in redelijkheid tot zijn besluit heeft kunnen komen. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat een stage op Sint Maarten voor de door appellante gevolgde opleiding niet als buitenlandstage geldt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellante], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland Rotterdam(hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 april 2011 heeft de stagecoördinator namens de directeur van het Domein Marketing en Toerisme en Vrijetijdsmanagement van de Hogeschool Inholland Rotterdam (hierna: de directeur) aan appellante medegedeeld dat aan haar geen goedkeuring wordt gegeven voor het uitvoeren van een stage op Sint Maarten voor de periode van 1 april 2011 tot en met 26 augustus 2011.

Bij besluit van 15 november 2011 heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 1 december 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 januari 2012, waar appellante, bijgestaan door E.J. Walraven Borst, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. S.M. van Weezel, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat de directeur ten onrechte heeft geweigerd goedkeuring te verlenen voor het uitvoeren van de stage op Sint Maarten.

2.2 Vanaf 11 februari 2011 heeft appellante in verband met haar opleiding stage gelopen in Costa Rica. Zij stelt dat zij na enkele weken tot de conclusie is gekomen dat zij daarmee niet de door de opleiding vereiste competenties zou kunnen leren. Zij heeft haar stagebegeleider in Nederland hiervan op 22 maart 2011 via een email op de hoogte gesteld. Alvorens zij hierop een reactie heeft gehad is appellante op 1 april 2011 gestart met een nieuwe stage op Sint Maarten. Bij besluit van 4 april 2011 heeft de stagecoördinator namens de directeur geweigerd haar voor het uitvoeren van die stage goedkeuring te verlenen.

2.3 Ingevolge artikel 8, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling kan een student pas starten met zijn stage of afstudeeropdracht als hij daarvoor toestemming heeft ontvangen en aldus aan de gestelde stagevereisten wordt voldaan. De stagevereisten zijn uitgewerkt in de Stagehandleiding Cluster Marketing Rotterdam. Een student mag een stage doen, indien hij daartoe is toegelaten en de stageplaats is goedgekeurd. Een goedkeuring van de stageplaats heeft in dit geval niet plaatsgevonden. Nu appellante niet de vereiste procedure heeft gevolgd alvorens zij de door haar beoogde stage op Sint Maarten is aangevangen, en zij haar stage in Costa Rica zonder overleg met of instemming van de stagecoördinator heeft afgebroken, is het CBE terecht tot het oordeel gekomen dat de directeur in redelijkheid tot zijn besluit heeft kunnen komen. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat een stage op Sint Maarten voor de door appellante gevolgde opleiding niet als buitenlandstage geldt.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2011/182
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Troostwijk, Kleijn
Datum uitspraak	: 7 mei 2012
Partijen	: Appellante tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Besluit, vroegtijdige verzoek tot inschrijving, instellingscollegegeld, feitelijke mededeling, rechtsgevolgen, rechtsmiddelenclausule, tweede masteropleiding
Artikelen	: Awb artikel 1:3 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.1.2. In de brief van 17 augustus 2011 heeft het hoofd van de Centrale Studentenadministratie namens het college van bestuur aan appellante medegedeeld dat zij, gelet op de gewijzigde wetgeving over het collegegeld voor een tweede master- of bacheloropleiding, er rekening mee dient te houden dat zij bij inschrijving voor een tweede masteropleiding het hoge instellingscollegegeld verschuldigd is. Omdat de inschrijving van appellante voor het studiejaar 2012-2013 op dat moment feitelijk nog niet mogelijk was, is de brief niet gericht op het in leven roepen van enig rechtsgevolg en bevat het geen voor bezwaar vatbaar besluit. Het college van bestuur heeft dan ook terecht het tegen de brief van 17 augustus 2011 gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Dat onder die brief een rechtsmiddelenverwijzing is opgenomen, betekent niet dat deze alsnog op enig rechtsgevolg is gericht. Het college van bestuur heeft in dit verband nog toegelicht dat er in eerste instantie van werd uitgegaan dat appellante zich wilde inschrijven voor het studiejaar 2011-2012, maar dat bij de behandeling van het bezwaar naar voren kwam dat zij pas in het studiejaar 2012-2013 een masteropleiding wil volgen. Voorts bestaat geen grond voor het oordeel dat de brief van 17 augustus 2011 het besluit bevat dat appellante niet in aanmerking komt voor een

verlaging van het instellingscollegegeld dat zij verschuldigd zou zijn als zij zich inschrijft voor de masteropleiding Forensische Orthopedagogiek. Dit is slechts een algemene mededeling dat zij het instellingscollegegeld verschuldigd zal zijn. Pas als appellante zich daadwerkelijk inschrijft voor die masteropleiding kan zij een verzoek om verlaging van het instellingscollegegeld indienen en kan zij bezwaar maken tegen het naar aanleiding daarvan genomen besluit.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, (hierna: het college van bestuur),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 17 augustus 2011 heeft het hoofd van de Centrale Studentenadministratie namens het college van bestuur aan appellante medegedeeld dat zij, indien zij zich inschrijft voor een master, het hoge instellingscollegegeldtarief verschuldigd is.

Bij besluit van 24 oktober 2011 heeft het college van bestuur het daartegen door appellante gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 5 december 2011, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 5 april 2012, waar appellante en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. E.L.C.M. Rijnders, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante betoogt dat het college van bestuur heeft miskend dat de brief van 17 augustus 2011 een besluit is in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), zodat het daartegen door haar gemaakte bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard. Hiertoe voert zij aan dat onderaan de brief een rechtsmiddelenclausule is opgenomen. Ook wijst zij er op dat zij op 1 juli 2011 een e-mail heeft ontvangen van het hoofd van de Centrale Studentenadministratie, waarin aan haar is medegedeeld dat zij voor de master Forensische Orthopedagogiek het instellingstarief van 12.000 euro verschuldigd is. Daartegen heeft ze bezwaar gemaakt bij brief van 20 juli 2011 wat moet worden aangemerkt als een verzoek om in aanmerking te komen voor verlaging van het collegegeld. De brief van 17 augustus 2011 bevat volgens haar het besluit dat zij niet voor verlaging in aanmerking komt.

2.2. Ingevolge artikel 1:3, eerste lid van de Awb wordt onder een besluit verstaan een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling, gericht op rechtsgevolg.

2.3. In de brief van 17 augustus 2011 heeft het hoofd van de Centrale Studentenadministratie namens het college van bestuur aan appellante medegedeeld dat zij, gelet op de gewijzigde wetgeving over het collegegeld voor een tweede master- of bacheloropleiding, er rekening mee dient te houden dat zij bij inschrijving voor een tweede masteropleiding het hoge instellingscollegegeld verschuldigd is. Omdat de inschrijving van appellante voor het studiejaar 2012-2013 op dat moment feitelijk nog niet mogelijk was, is de brief niet gericht op het in leven roepen van enig rechtsgevolg en bevat het geen voor bezwaar vatbaar besluit. Het college van bestuur heeft dan ook terecht het tegen de brief van 17 augustus 2011 gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Dat onder die brief een rechtsmiddelenverwijzing is opgenomen, betekent niet dat deze alsnog op enig rechtsgevolg is gericht. Het college van bestuur heeft in dit verband nog toegelicht dat er in eerste instantie van werd uitgegaan dat appellante zich wilde inschrijven voor het studiejaar 2011-2012, maar dat bij de behandeling van het bezwaar naar voren kwam dat

zij pas in het studiejaar 2012-2013 een masteropleiding wil volgen. Voorts bestaat geen grond voor het oordeel dat de brief van 17 augustus 2011 het besluit bevat dat appellante niet in aanmerking komt voor een verlaging van het instellingscollegegeld dat zij verschuldigd zou zijn als zij zich inschrijft voor de masteropleiding Forensische Orthopedagogiek. Dit is slechts een algemene mededeling dat zij het instellingscollegegeld verschuldigd zal zijn. Pas als appellante zich daadwerkelijk inschrijft voor die masteropleiding kan zij een verzoek om verlaging van het instellingscollegegeld indienen en kan zij bezwaar maken tegen het naar aanleiding daarvan genomen besluit.

Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/185
Rechter(s) : mrs. Olivier, Mollee, Troostwijk
Datum uitspraak : 21 mei 2012
Partijen : Appellante tegen Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Beoordelingsruimte, Criho, Croho, domein onderwijs, informatieverstrekking, instellingscollegegeld, onderwijsbevoegdheid, rechtszekerheidsbeginsel, samengesteld programma, tweede opleiding
Artikelen : WHW artikel 7.45a lid 1 aanhef en onder a, 7.46 lid 1, 2 en 3, 7.52
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1 Het betoog faalt. Niet in geschil is dat de eerder door appellante gevolgde opleiding in het Centraal register opleidingen hoger onderwijs (hierna: Croho) is geregistreerd als opleiding in het domein onderwijs. Gelet op het bepaalde in artikel 7.45a, tweede lid, gelezen in samenhang met het eerste lid, is de registratie in het Criho bepalend voor de vraag of de opleiding een opleiding op het gebied van onderwijs is. Derhalve moet ervan worden uitgegaan dat appellante eerder een studie op het gebied van onderwijs heeft gevolgd en heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat appellante niet voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs volgt en zij derhalve ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW het instellingscollegegeld is verschuldigd.
(...)
2.3.1 Bij het vaststellen van de hoogte van het instellingscollegegeld voor een groep of groepen studenten komt verweerder beoordelingsruimte toe. Het standpunt van verweerder dat hij ten aanzien van studenten, die aan een van de rechtsvoorgangers van Hogeschool Inholland een samengestelde opleiding die niet leidt tot onderwijsbevoegdheid hebben gevolgd, een bijzondere verantwoordelijkheid heeft en hij om die reden die studenten een instellingscollegegeld dat gelijk is aan het wettelijk collegegeld in rekening brengt, is niet onredelijk. Derhalve noopt de omstandigheid dat verweerder die studenten het lagere instellingscollegegeld in rekening brengt hem niet ook appellante, die niet aan een van de rechtsvoorgangers van Inholland de samengestelde opleiding heeft gevolgd, het lagere instellingscollegegeld in rekening te brengen. Het betoog slaagt niet.
(...)
2.4.1 Het betoog faalt. Uit de door verweerder overgelegde brochure "Studeren in het HBO 2010-2011" van de hogeschool Inholland en de daarin opgenomen collegegeldwijzer blijkt dat hogeschool Inholland studenten heeft voorgelicht over de invoering van het

instellingscollegegeld in het hoger onderwijs. Gelet hierop is het in rekening brengen van het hoge instellingscollegegeld niet in strijd met de rechtszekerheid.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 november 2011 heeft verweerder het bezwaar van appellante tegen de hoogte van het door haar te betalen instellingscollegegeld ten bedrage van € 4860 voor haar bacheloropleiding PABO voor het studiejaar 2011-2012, ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 6 december 2011 beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 3 mei 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. J.E. Vos, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C. Grim, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Artikel 7.45a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek bepaalt dat het wettelijke collegegeld is verschuldigd door een student die blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs (hierna: Criho), bedoeld in artikel 7.52, sedert 1 september 1991 voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelor- of een mastergraad heeft behaald of voor een inschrijving aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald.

Het tweede lid bepaalt dat de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, niet geldt voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.

Artikel 7.46, eerste lid, bepaalt dat een student die niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a, eerste, tweede, derde of zesde lid, en niet is ingeschreven voor een onderwijsseenheid bij de Open Universiteit, het instellingscollegegeld is verschuldigd.

Het tweede lid bepaalt dat de hoogte van het instellingscollegegeld door het instellingsbestuur wordt vastgesteld. Het instellingsbestuur kan per opleiding of groep van opleidingen of per groep of groepen studenten een verschillend instellingscollegegeld vaststellen.

2.2 Appellante betoogt dat verweerder haar ten onrechte niet het wettelijk collegegeld in rekening heeft gebracht, nu appellante thans voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs volgt. Verweerder heeft het samengesteld programma Internationale studies, behorend bij de opleiding tot leraar voortgezet onderwijs van de tweede graad in de geschiedenis, ten onrechte aangemerkt als opleiding op het gebied van onderwijs, nu het diploma geen onderwijsbevoegdheid meebrengt.

2.2.1 Het betoog faalt. Niet in geschil is dat de eerder door appellante gevolgde opleiding in het Centraal register opleidingen hoger onderwijs (hierna: Croho) is geregistreerd als opleiding in het domein onderwijs. Gelet op het bepaalde in artikel 7.45a, tweede lid, gelezen in samenhang met het eerste lid, is de registratie in het Criho bepalend voor de vraag of de opleiding een opleiding op het gebied van onderwijs is. Derhalve moet ervan worden uitgegaan dat appellante eerder een studie op het gebied van onderwijs heeft gevolgd en heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat appellante niet voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs volgt en zij derhalve ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW het instellingscollegegeld is verschuldigd.

2.3 Appellante betoogt voorts dat, ook indien ervan moet worden uitgegaan dat zij het instellingscollegegeld verschuldigd is, verweerder haar een instellingscollegegeld gelijk aan het wettelijk collegegeld in rekening had kunnen brengen, zoals verweerder ook doet bij studenten die

een samengesteld programma bij een voorganger van Inholland hebben gevolgd.

2.3.1 Bij het vaststellen van de hoogte van het instellingscollegegeld voor een groep of groepen studenten komt verweerder beoordelingsruimte toe. Het standpunt van verweerder dat hij ten aanzien van studenten, die aan een van de rechtsvoorgangers van Hogeschool Inholland een samengestelde opleiding die niet leidt tot onderwijsbevoegdheid hebben gevolgd, een bijzondere verantwoordelijkheid heeft en hij om die reden die studenten een instellingscollegegeld dat gelijk is aan het wettelijk collegegeld in rekening brengt, is niet onredelijk. Derhalve noopt de omstandigheid dat verweerder die studenten het lagere instellingscollegegeld in rekening brengt hem niet ook appellante, die niet aan een van de rechtsvoorgangers van Inholland de samengestelde opleiding heeft gevolgd, het lagere instellingscollegegeld in rekening te brengen. Het betoog slaagt niet.

2.4 Appellante betoogt ten slotte dat verweerder haar niet het hoge instellingscollegegeld in rekening mag brengen, nu hij heeft nagelaten haar bij aanvang van de studie erop te wijzen dat zij met ingang van het studiejaar 2011-2012 het hoge instellingscollegegeld verschuldigd zou zijn.

2.4.1 Het betoog faalt. Uit de door verweerder overgelegde brochure "Studeren in het HBO 2010-2011" van de hogeschool Inholland en de daarin opgenomen collegegeldwijzer blijkt dat hogeschool Inholland studenten heeft voorgelicht over de invoering van het instellingscollegegeld in het hoger onderwijs. Gelet hierop is het in rekening brengen van het hoge instellingscollegegeld niet in strijd met de rechtszekerheid.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2011/186
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Mollee, Troostwijk,
Datum uitspraak	: 21 mei 2012
Partijen	: Appellant tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: [terugkomen op] Besluit, [terugwerkende kracht] inschrijving, rechtsmiddel, termijnoverschrijving, verschoonbaarheid
Artikelen	: WHW artikel 7.37; Awb artikel 4:6
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2 Anders dan appellant in beroep stelt, heeft verweerder zijn brief terecht niet aangemerkt als een verzoek om terug te komen op het besluit van 4 januari 2011, maar als een bezwaar tegen dat besluit. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat uit de bewoordingen van die brief niet blijkt dat appellant slechts een algemeen verzoek heeft gedaan, nu hij daarin redenen aanvoert waarom hij niet aanstonds bezwaar heeft gemaakt en betoogt waarom hij alsnog met terugwerkende kracht dient te worden ingeschreven met ingang van 1 september 2011. Voorts heeft verweerder terecht van belang geacht dat in de als bijlage bij de brief gevoegde ondersteuningsverklaring van dr. Jansen als onderwerp is vermeld "Bezwaarschrift [naam]" en deze de zinsnede "ter ondersteuning van het verlate beroepschrift" bevat. (...) 2.3.1 In het besluit van 4 januari 2011 heeft verweerder uitdrukkelijk geweigerd appellant in te schrijven met ingang van de door hem gewenste ingangsdatum 1 september 2010, zodat voor appellant, indien hij eerder ingeschreven wenste te worden, aanleiding bestond bezwaar te maken. Nu in het besluit uitdrukkelijk is vermeld dat tegen het besluit binnen zes weken na dagtekening ervan bezwaar kan worden gemaakt, bestaat geen

grond voor het oordeel dat de overschrijding van de termijn verschoonbaar was. Dat verweerder zich op het standpunt stelde dat inschrijving met terugwerkende kracht niet mogelijk is, maakt dit niet anders, nu juist het instellen van een rechtsmiddel ertoe dient de rechtmatigheid van dat standpunt aan de orde te stellen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 januari 2011 heeft verweerder een verzoek van appellant van 21 december 2010 om hem in te schrijven met ingang van 1 september 2010 afgewezen en hem ingeschreven met ingang van 1 december 2010.

Bij besluit van 25 oktober 2011 heeft verweerder het door appellant daartegen gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 5 december 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting aan de orde gesteld op 3 mei 2012. Partijen zijn niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Verweerder heeft het door appellant gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard, omdat het bezwaarschrift op 25 juli 2011, derhalve na ommekomst van de bezwaartermijn, is ingediend en de overschrijding van de wettelijke termijn niet verschoonbaar is.

2.2 Anders dan appellant in beroep stelt, heeft verweerder zijn brief terecht niet aangemerkt als een verzoek om terug te komen op het besluit van 4 januari 2011, maar als een bezwaar tegen dat besluit. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat uit de bewoordingen van die brief niet blijkt dat appellant slechts een algemeen verzoek heeft gedaan, nu hij daarin redenen aanvoert waarom hij niet aanstonds bezwaar heeft gemaakt en betoogt waarom hij alsnog met terugwerkende kracht dient te worden ingeschreven met ingang van 1 september 2011. Voorts heeft verweerder terecht van belang geacht dat in de als bijlage bij de brief gevoegde ondersteuningsverklaring van [naam] als onderwerp is vermeld "Bezwaarschrift [appellant]" en deze de zinsnede "ter ondersteuning van het verlate beroepschrift" bevat.

2.3 Appellant betoogt dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt stelt dat de termijnoverschrijding niet verschoonbaar is. Daartoe voert hij aan dat hem was medegedeeld dat de inschrijving per 1 december 2010 in orde was en hij daarom meende geen reden te hebben bezwaar te maken. Voorts was hem medegedeeld dat hij slechts bezwaar kon maken indien hij op een latere datum dan 1 december 2010 ingeschreven wenste te worden en dat inschrijving met terugwerkende kracht onmogelijk was, zodat het maken van bezwaar niet zinvol zou zijn.

2.3.1 In het besluit van 4 januari 2011 heeft verweerder uitdrukkelijk geweigerd appellant in te schrijven met ingang van de door hem gewenste ingangsdatum 1 september 2010, zodat voor appellant, indien hij eerder ingeschreven wenste te worden, aanleiding bestond bezwaar te maken. Nu in het besluit uitdrukkelijk is vermeld dat tegen het besluit binnen zes weken na dagtekening ervan bezwaar kan worden gemaakt, bestaat geen grond voor het oordeel dat de overschrijding van de termijn verschoonbaar was. Dat verweerder zich op het standpunt stelde dat inschrijving met terugwerkende kracht niet mogelijk is, maakt dit niet anders, nu juist het instellen van een rechtsmiddel ertoe dient de rechtmatigheid van dat standpunt aan de orde te stellen.

Het betoog faalt.

- 2.4 Het beroep is ongegrond.
- 2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/187
Rechter(s) : mrs. Olivier, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak : 11 juni 2012
Partijen : Appellant tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : DUO, Studielink, [geen automatische] uitschrijving
Artikelen : WHW artikel 7.42 lid 1 en 4; Inschrijvingsbesluit UvA 2010-2011 artikel 14.1 lid 2
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1 Appellante heeft de opleiding Voltijd Doctoraal PD Geneeskunde eind december 2010 afgerond. Zij heeft zich op 13 mei 2011 mei via Studielink uitgeschreven voor deze opleiding. In de e-mail die was gericht aan studenten voor de arts-uitslagzitting van 23 december 2010 heeft appellante kunnen lezen dat uitschrijving voor een opleiding niet automatisch plaatsvindt in geval van afstuderen, maar dat studenten zichzelf via Studielink moeten uitschrijven. Appellante moest begrijpen dat dit voor alle studenten geldt, ongeacht de datum van afstuderen. Daartoe is van belang dat op de website van de universiteit de uitschrijfprocedure is beschreven. De aan appellante verzonden e-mail was ook niet meer dan een extra waarschuwing aan studenten dat zij zichzelf dienen uit te schrijven. Ook uit artikel 7.42, eerste lid, van de WHW en artikel 14, tweede lid, van het Inschrijvingsbesluit 2010-2011 blijkt dat inschrijving op initiatief van de student plaatsvindt en dat dit niet met terugwerkende kracht kan plaatsvinden. Nu van studenten verwacht mag worden dat zij van belangrijke informatie op de website en de inhoud van de WHW en het Inschrijvingsbesluit op de hoogte zijn, bestaat geen grond voor het oordeel dat het college van bestuur niet in redelijkheid heeft kunnen weigeren haar met terugwerkende kracht per 1 januari 2011 uit te schrijven. Dat appellante wel tijdig de studiefinanciering en het studentenreisproduct heeft stilgezet en geen gebruik heeft gemaakt van de onderwijsfaciliteiten, doet daar, gelet op het vorenoverwogene, niet aan af.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam (hierna: het college van bestuur),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 mei 2011 heeft het Hoofd van de Studentenadministratie namens het college van bestuur aan appellante bekend gemaakt dat zij per 1 juni 2011 is uitgeschreven voor de opleiding Voltijd Doctoraal PD Geneeskunde.

Bij besluit van 4 november 2011 heeft het college van bestuur het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 9 december 2011, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 14 mei 2012, waar appellante, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. E.L.C.M. Rijnders, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.42, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) beëindigt het instellingsbestuur op verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding diens inschrijving met ingang van de volgende maand.

Ingevolge artikel 7.42, vierde lid, van de WHW stelt het instellingsbestuur regels van procedurele aard vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Ingevolge artikel 14.1, tweede lid, van het Inschrijvingsbesluit 2010-2011 (hierna: Inschrijvingsbesluit) wordt op een via Studielink ingediend verzoek van degene die als student is ingeschreven de inschrijving op grond van het bepaalde in artikel 7.42, eerste lid, van de WHW voor het lopende studiejaar beëindigd met ingang van de maand die volgt op het verzoek. Beëindiging van de inschrijving met terugwerkende kracht is niet mogelijk.

2.2. Appellante betoogt dat het college van bestuur niet in redelijkheid heeft kunnen weigeren haar met terugwerkende kracht per 1 januari 2011 uit te schrijven voor de opleiding Voltijd Doctoraal PD Geneeskunde. Hiertoe voert appellante aan dat zij onvoldoende is geïnformeerd over het feit zij zich via Studielink behoorde uit te schrijven voor de opleiding. Ze stelt in dit verband dat zij de e-mail waarin de procedure was beschreven niet heeft gelezen, omdat deze was gericht aan kandidaten voor de arts-uitslagzitting van 23 december 2010 en zij zich had ingeschreven voor die van 27 januari 2011. Voorts voert zij aan dat zij wel de intentie had zich uit te schrijven en wijst in dit verband op het zelf stopzetten van de studiefinanciering en het studentenreisproduct en het feit dat zij in 2011 geen gebruik heeft gemaakt van de onderwijsfaciliteiten.

2.2.1 Appellante heeft de opleiding Voltijd Doctoraal PD Geneeskunde eind december 2010 afgerond. Zij heeft zich op 13 mei 2011 via Studielink uitgeschreven voor deze opleiding. In de e-mail die was gericht aan studenten voor de arts-uitslagzitting van 23 december 2010 heeft appellante kunnen lezen dat uitschrijving voor een opleiding niet automatisch plaatsvindt in geval van afstuderen, maar dat studenten zichzelf via Studielink moeten uitschrijven. Appellante moest begrijpen dat dit voor alle studenten geldt, ongeacht de datum van afstuderen. Daartoe is van belang dat op de website van de universiteit de uitschrijfprocedure is beschreven. De aan appellante verzonden e-mail was ook niet meer dan een extra waarschuwing aan studenten dat zij zichzelf dienen uit te schrijven. Ook uit artikel 7.42, eerste lid, van de WHW en artikel 14, tweede lid, van het Inschrijvingsbesluit 2010-2011 blijkt dat inschrijving op initiatief van de student plaatsvindt en dat dit niet met terugwerkende kracht kan plaatsvinden. Nu van studenten verwacht mag worden dat zij van belangrijke informatie op de website en de inhoud van de WHW en het Inschrijvingsbesluit op de hoogte zijn, bestaat geen grond voor het oordeel dat het college van bestuur niet in redelijkheid heeft kunnen weigeren haar met terugwerkende kracht per 1 januari 2011 uit te schrijven. Dat appellante wel tijdig de studiefinanciering en het studentenreisproduct heeft stilgezet en geen gebruik heeft gemaakt van de onderwijsfaciliteiten, doet daar, gelet op het vorenoverwogene, niet aan af.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/188
Rechter(s) : mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Borman,
Datum uitspraak : 9 juli 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit Maastricht
Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, persoonlijke omstandigheden,
procedurele eisen
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3 en 6; OER Bacheloropleiding
Rechtsgeleerdheid hoofdstuk 6, artikel 38 en 40
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4.1. Niet in geschil is dat appellant aan het eind van zijn tweede
studiejaar niet voldoende studiepunten heeft behaald om niet voor een
negatief bindend studieadvies in aanmerking te komen. Anders dan hij
stelt, is het besluit van 6 oktober 2011 gebaseerd op zijn studieresultaten
en zijn de door hem aangevoerde persoonlijke omstandigheden daarbij
betrokken. Hetgeen appellant heeft aangevoerd aangaande zijn
persoonlijke omstandigheden, leidt niet tot het oordeel dat verweerder ten
onrechte heeft geconcludeerd dat het faculteitsbestuur hierin geen
aanleiding heeft hoeven zien om een negatief bindend studieadvies
achterwege te laten. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat aan die
conclusie ten grondslag is gelegd dat appellant het tentamen in het vak
Comparative Government viermaal heeft afgelegd met als hoogste
waardering een 4 en hij voor alle door hem behaalde vakken uit het
studieprogramma van zijn eerste jaar op twee na, meer dan één
toetskans gebruikt heeft. De oogaandoening van appellant heeft
verweerder, daargelaten of deze een chronisch karakter heeft, hiervoor
onvoldoende verklaring mogen achten, te meer omdat appellant heeft
gesteld dat deze aandoening in de wintermaanden het hevigst is, terwijl
hij juist in die maanden nog relatief goed heeft gepresteerd. Het
overlijden van zijn grootmoeder heeft verweerder evenmin voldoende
mogen achten om de onvoldoende studieresultaten gedurende beide
studiejaren te verklaren. Ten slotte heeft appellant voor het eerst ter
zitting aangevoerd dat in strijd is gehandeld met de in de artikelen 38 en
40 van de OER neergelegde procedurele eisen. Niet valt in te zien dat
appellant dit niet in zijn beroepschrift naar voren had kunnen brengen,
zodat het als tardief dient te worden gepasseerd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Maastricht University, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 augustus 2011 heeft het bestuur van de Faculteit Rechtsgeleerdheid (hierna: het faculteitsbestuur) appellant een negatief bindend studieadvies gegeven voor de door hem gevolgde bacheloropleiding European Law School.

Bij besluit van 6 oktober 2011, verzonden op 1 november 2011, heeft verweerder het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 12 december 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 mei 2012, waar appellant, bijgestaan door mr. W. Lindeboom, advocaat te 's-Gravenhage, en verweerder, vertegenwoordigd door zijn secretaris mr. V. Perey, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld voldoen.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

In hoofdstuk 6 van de Onderwijs- en examenregeling voor de bacheloropleidingen Rechtsgeleerdheid, Fiscaal Recht en European Law School (hierna: OER) is, voor zover thans van belang, bepaald dat aan studenten die aan het einde van hun tweede inschrijvingsjaar de propedeuse niet hebben behaald, een negatief studieadvies wordt gegeven. Bij het uitbrengen van het studieadvies wordt rekening gehouden met persoonlijke omstandigheden, waaronder een lichamelijke functiestoornis van de student, aldus die bepaling.

2.2. Appellant is in het studiejaar 2009-2010 begonnen aan de bacheloropleiding European Law School. Aan het einde van het studiejaar 2010-2011 had hij het propedeusevak Comparative Government niet met succes afgerond, waardoor hij 54 van de 60 studiepunten van de propedeuse had behaald. Sinds december 2009 tot in ieder geval het einde van zijn tweede inschrijvingsjaar leed appellant aan een oogaandoening. Op 9 april 2011 is zijn grootmoeder overleden.

2.3. Aan het besluit van 6 oktober 2011 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellant de propedeuse niet binnen twee studiejaar heeft afgerond en de door hem gestelde persoonlijke omstandigheden geen grond vormen voor afwijking van de norm.

2.4. Appellant betoogt dat verweerder ten onrechte zijn studieresultaten niet bepalend heeft geacht, maar een oordeel heeft gegeven over zijn intellectuele vermogens. Verder heeft verweerder onvoldoende rekening gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden. Verweerder is er volgens hem ten onrechte van uitgegaan dat de oogaandoening chronisch is en hij daardoor ook in de toekomst studievertraging zal oplopen. Voorts heeft verweerder de in de artikel 38 en 40 van de OER neergelegde procedurele voorschriften voor het geven van een negatief bindend studieadvies niet nageleefd, aldus appellant.

2.4.1. Niet in geschil is dat appellant aan het eind van zijn tweede studiejaar niet voldoende studiepunten heeft behaald om niet voor een negatief bindend studieadvies in aanmerking te komen. Anders dan hij stelt, is het besluit van 6 oktober 2011 gebaseerd op zijn studieresultaten en zijn de door hem aangevoerde persoonlijke omstandigheden daarbij betrokken. Hetgeen appellant heeft aangevoerd aangaande zijn persoonlijke omstandigheden, leidt niet tot het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat het faculteitsbestuur hierin geen aanleiding heeft hoeven zien om een negatief bindend studieadvies achterwege te laten. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat aan die conclusie ten grondslag is gelegd dat appellant het tentamen in het vak Comparative Government viermaal heeft afgelegd met als hoogste waardering een 4 en hij voor alle door hem behaalde vakken uit het studieprogramma van zijn eerste jaar op twee na, meer dan één toetskans gebruikt heeft. De oogaandoening van appellant heeft verweerder, daargelaten of deze een chronisch karakter heeft, hiervoor onvoldoende verklaring mogen achten, te meer omdat appellant heeft gesteld dat deze aandoening in de wintermaanden het hevigst is, terwijl hij juist in die maanden nog relatief goed heeft gepresteerd. Het overlijden van zijn grootmoeder heeft verweerder evenmin voldoende mogen achten om de onvoldoende studieresultaten gedurende beide studiejaar te verklaren. Ten slotte heeft appellant voor het eerst ter zitting aangevoerd dat in strijd is gehandeld met de in de artikelen 38 en 40 van de OER

neergelegde procedurele eisen. Niet valt in te zien dat appellant dit niet in zijn beroepschrift naar voren had kunnen brengen, zodat het als tardief dient te worden gepasseerd.

Het betoog faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/189
Rechter(s) : mrs. Loeb, Borman, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak : 3 mei 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Haagse Hogeschool
Trefwoorden : (mondeling) Advies decaan/studiebegeleider, bevoegdheid
examencommissie, bindend negatief studieadvies, bijzondere
(persoonlijke) omstandigheden, zorgvuldigheidsbeginsel
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 1, 3 en 6; Kaderregeling studieadvies Haagse
Hogeschool artikel 2 lid 2, 3 lid 1; OER Haagse Hogeschool artikel 18 lid 4
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3. Voor zover appellante heeft betoogd dat het CBE heeft
miskend dat de voorzitter van de examencommissie het besluit van 15 juli
2011 niet kon nemen, faalt dat betoog. Het negatief bindend studieadvies
is gegeven door de examencommissie, die daartoe ingevolge artikel 18,
vierde lid, van de door het college van bestuur vastgestelde Onderwijs- en
examenregeling bevoegd was.
(...)
2.4.2. Dat de adviezen van de decaan en studieloopbaanbegeleider ten
tijde van het nemen van het besluit door het CBE niet op schrift waren
gesteld, laat onverlet dat appellante op de hoogte was van de strekking
van hun adviezen en zich derhalve daartegen kon verweren. Het betoog
van appellante dat het op schrift gestelde advies van de decaan de indruk
wekt dat de decaan negatief heeft geadviseerd, omdat deze bij gebrek
aan bewijs betwijfelde dat de sterfgevallen zich hadden voorgedaan,
berust op een onjuiste lezing van het betreffende advies.
Gelet op voormelde adviezen en hetgeen door appellante is aangevoerd,
geeft het aangevoerde geen grond voor het oordeel dat het CBE ten
onrechte tot het oordeel is gekomen dat appellante niet aannemelijk heeft
gemaakt dat het niet behalen van het tentamen ondernemingsrecht louter
of primair het gevolg is geweest van de sterfgevallen in haar familie en de
nasleep daarvan. Daartoe heeft het terecht van belang geacht dat
appellante, blijkens een door haar ondertekend verslag van een
individueel voortgangsgesprek met de studieloopbaanbegeleider op
14 april 2011, bij die gelegenheid geen melding heeft gemaakt van
bijzondere omstandigheden, terwijl zij reeds bij brief van 29 maart 2011
door de examencommissie was gewaarschuwd voor een negatief bindend
studieadvies en de studieloopbaanbegeleider dit ook tijdens het gesprek
met haar heeft besproken. Voorts heeft het CBE terecht van belang geacht
dat appellante reeds driemaal een onvoldoende heeft behaald voor het
tentamen en in de betrokken blokperiode voor andere tentamens wel een
voldoende heeft behaald.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Haagse Hogeschool (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 juli 2011 heeft de examencommissie van de opleiding Academie voor Bestuur, Recht en Veiligheid appellante een negatief bindend studieadvies voor de opleiding HBO-rechten gegeven.

Bij besluit van 8 november 2011 heeft het CBE het door appellante daartegen bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 12 december 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 april 2012, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. R. Verspaandonk, advocaat te Den Haag, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.J.A.W. Franssen en mevr. A.B. Plugge, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet voldoet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 2, eerste lid, van de Kaderregeling studieadvies (hierna: de Kaderregeling) kan een negatief bindend studieadvies alleen worden gegeven, wanneer de student, gelet op zijn studieresultaten en met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt wordt geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn vastgesteld in de onderwijs- en examenregeling van de desbetreffende opleiding.

Ingevolge het tweede lid kan tot een negatief bindend studieadvies worden overgegaan, indien een student uiterlijk op 31 augustus van het tweede jaar van inschrijving voor de desbetreffende opleiding het propedeutisch examen van die opleiding niet heeft behaald.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, kan de examencommissie, onder verantwoordelijkheid van de academiedirecteur, ingeval van bijzondere omstandigheden, in het eerste en/of tweede jaar van inschrijving van de betrokken student besluiten tot uitstel van het negatief bindend studieadvies.

2.2. Appellante is in het studiejaar 2009-2010 begonnen met de opleiding HBO-rechten. Niet in geschil is dat zij niet aan de norm die is neergelegd in artikel 2, tweede lid, van de Kaderregeling voldoet.

2.3. Voor zover appellante heeft betoogd dat het CBE heeft miskend dat de voorzitter van de examencommissie het besluit van 15 juli 2011 niet kon nemen, faalt dat betoog. Het negatief bindend studieadvies is gegeven door de examencommissie, die daartoe ingevolge artikel 18, vierde lid, van de door het college van bestuur vastgestelde Onderwijs- en examenregeling bevoegd was.

2.4. Appellante betoogt dat het besluit van het CBE niet zorgvuldig tot stand gekomen is, nu het CBE zich heeft gebaseerd op mondelinge adviezen van de decaan en de studieloopbaanbegeleider en zij zich derhalve daartegen niet adequaat heeft kunnen verweren. Voorts betoogt zij dat het

CBE niet deugdelijk heeft gemotiveerd, waarom de door haar aangevoerde persoonlijke omstandigheden geen reden hoefden te vormen om van het negatief bindend studieadvies af te zien. Daartoe voert zij aan dat niet alleen het overlijden van haar grootvader en dan van haar oom haar studieresultaten hebben beïnvloed, maar met name de zorgtaken die zij in de nasleep daarvan van haar ouders moest overnemen.

2.4.1. In verweer bij het CBE heeft de examencommissie uiteengezet dat de decaan van mening is dat de door appellante gestelde omstandigheden geen reden vormen voor het niet behalen van het tentamen ondernemingsrecht en de studieloopbaanbegeleider, onder verwijzing naar de twee kansen die appellante heeft gehad om het tentamen ondernemingsrecht te behalen, geen ander standpunt heeft ingenomen.

Bij het verweerschrift heeft het CBE alsnog op schrift gestelde adviezen van de decaan en de studieloopbaanbegeleider overgelegd. De inhoud van deze adviezen strookt met hetgeen de examencommissie heeft gesteld.

2.4.2. Dat de adviezen van de decaan en studieloopbaanbegeleider ten tijde van het nemen van het besluit door het CBE niet op schrift waren gesteld, laat onverlet dat appellante op de hoogte was van de strekking van hun adviezen en zich derhalve daartegen kon verweren. Het betoog van appellante dat het op schrift gestelde advies van de decaan de indruk wekt dat de decaan negatief heeft geadviseerd, omdat deze bij gebrek aan bewijs betwijfelde dat de sterfgevallen zich hadden voorgedaan, berust op een onjuiste lezing van het betreffende advies.

Gelet op voormelde adviezen en hetgeen door appellante is aangevoerd, geeft het aangevoerde geen grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat het niet behalen van het tentamen ondernemingsrecht louter of primair het gevolg is geweest van de sterfgevallen in haar familie en de nasleep daarvan. Daartoe heeft het terecht van belang geacht dat appellante, blijkens een door haar ondertekend verslag van een individueel voortgangsgesprek met de studieloopbaanbegeleider op 14 april 2011, bij die gelegenheid geen melding heeft gemaakt van bijzondere omstandigheden, terwijl zij reeds bij brief van 29 maart 2011 door de examencommissie was gewaarschuwd voor een negatief bindend studieadvies en de studieloopbaanbegeleider dit ook tijdens het gesprek met haar heeft besproken. Voorts heeft het CBE terecht van belang geacht dat appellante reeds driemaal een onvoldoende heeft behaald voor het tentamen en in de betrokken blokperiode voor andere tentamens wel een voldoende heeft behaald.

2.5. Nu hetgeen appellante overigens nog heeft aangevoerd geen aanleiding geeft voor een andersluidend oordeel, zal het College het beroep van appellante ongegrond verklaren.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2011/191 CBE
Rechter(s)	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 4 juli 2012
Partijen	: Appellante tegen CBE Tilburg Law School
Trefwoorden	: Advies studentendecaan, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, inzage medische gegevens
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2 en 3; OER artikel 7.4 en 31lid 7
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.2. Artikel 31, zevende lid, en onder 7.4, van de OER geeft de voorzitter van de examencommissie de mogelijkheid zijn beoordeling van een beroep op persoonlijke omstandigheden te baseren op het advies van de studentendecaan. De studentendecaan heeft verklaard dat er op medisch gebied iets aan de hand is met appellante, maar dat er onvoldoende causaal verband is tussen de studieresultaten en de gestelde medische problemen. Geen grond bestaat voor het oordeel dat het CBE

ten onrechte heeft overwogen dat de voorzitter van de examencommissie zich mocht baseren op het advies van de studentendecaan. In dit verband is toegelicht dat de examencommissie zelf geen medische gegevens wil inzien en dat daarom in de OER is vastgelegd dat ten behoeve van de beoordeling van een door een student gedaan beroep op persoonlijke omstandigheden de studentendecaan om advies kan worden gevraagd. Dat appellante op advies van haar arts ervoor heeft gekozen niet alle van belang zijnde medische gegevens te overleggen, dient voor haar eigen rekening en risico te komen. De studentendecaan kon zich dan ook uitsluitend baseren op de informatie die hij had. Appellante heeft derhalve niet voldaan aan het in artikel 31, zevende lid en onder 7.2, van de OER neergelegde vereiste dat de student die zich beroept op persoonlijke omstandigheden, deze moet aantonen. Het CBE heeft voorts mede van belang geacht dat appellante niet meer dan 15 ECTS heeft behaald van de 23,4 ECTS die zij moest behalen om het afwijzend bindend studieadvies te voorkomen. Die omstandigheid mede in aanmerking genomen naast het advies van de studentendecaan, heeft het CBE in redelijkheid tot het oordeel gebracht dat de examencommissie appellante terecht niet in staat heeft geacht de opleiding met een goed gevolg af te ronden.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Tilburg Law School(hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 augustus 2011 heeft de voorzitter van de examencommissie van de Tilburg Law School aan appellante het bindend studieadvies gegeven dat zij zich de komende drie jaren niet meer kan inschrijven bij een verwante opleiding van de juridische faculteit.

Bij besluit van 20 oktober 2011 heeft het CBE het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 13 december 2011, beroep ingesteld. Zij heeft haar gronden van beroep aangevuld bij brief van 10 januari 2012.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 juni 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. F.J. Stoffels, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. R. Martens en prof. T.F. Tjong Tjin Tai, voorzitter van de examencommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. [...] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn

gewaarborgd.

Ingevolge artikel 31, eerste lid en onder 1.1, van de Onderwijs- en Examenregeling van de bacheloropleidingen van de faculteit rechtswetenschappen, collegejaar 2010-2011 (hierna: de OER) ontvangt een voltijdstudent aan het einde van het eerste studiejaar waarin hij staat ingeschreven voor de propedeutische fase, doch uiterlijk op 31 augustus van het jaar een advies (studieadvies) over de voortzetting van deze opleiding. De propedeutische fase omvat de eerste periode in de bacheloropleiding met een studiebelasting van 60 ECTS.

Ingevolge artikel 31, eerste lid en onder 1.2, van de OER wordt onverminderd het bepaalde in lid 1.3 aan het studieadvies geen afwijzing verbonden, bedoeld in lid 1.4, indien de voltijdstudent voor het einde van dat studiejaar ten minste 36 ECTS heeft behaald in vakken van de propedeutische fase.

Ingevolge artikel 31, eerste lid en onder 1.3, van de OER wordt, wanneer aan de voltijdstudent vrijstellingen zijn verleend voor onderdelen van de propedeutische fase, aan het studieadvies geen afwijzing verbonden, bedoeld in lid 1.4, indien betrokkene 60% van de resterende studiepunten heeft behaald. Bij het bepalen van het te behalen aantal ECTS wordt de norm zo nodig naar boven afgerond en vastgesteld in hele ECTS.

Ingevolge artikel 31, eerste lid en onder 1.4, van de OER wordt in alle overige gevallen en in gevallen waarin niet is deelgenomen aan de taaltoets een studieadvies gegeven waaraan een afwijzing is verbonden van de strekking als bedoeld in lid 3.2.

Ingevolge artikel 31, derde lid en onder 3.1, van de OER wordt aan het studieadvies een afwijzing verbonden als bedoeld in lid 1.4, tenzij:

- a. de voltijdstudent voor de opleiding is ingeschreven na 1 oktober van het desbetreffende studiejaar en uiterlijk op 31 augustus van dat studiejaar niet heeft voldaan aan de norm gesteld in de leden 1.2 en 1.3;
- b. er sprake is van persoonlijke omstandigheden als bedoeld in lid 7.

Ingevolge artikel 31, zevende lid en onder 7.1, van de OER worden, bij het oordeel over een studieadvies waaraan met toepassing van lid 3, eerste lid sub b, geen afwijzing is verbonden, uitsluitend de volgende persoonlijke omstandigheden van betrokkene in aanmerking genomen:

- ziekte
 - lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornis
 - zwangerschap
 - bijzondere familieomstandigheden
 - het lidmaatschap, daaronder begrepen het voorzitterschap, van de universiteitsraad, faculteitsraad, bestuur van de opleiding of van de desbetreffende opleidingscommissie, dan wel een andere bestuursfunctie waarvoor de universiteit een bestuursbeurs beschikbaar stelt,;
 - een door het college van bestuur erkende status van topsporter
- indien en voor zover deze omstandigheden ertoe hebben geleid dat het vereiste aantal EC niet werd behaald.

Ingevolge artikel 31, zevende lid en onder 7.3, van de OER dient de voltijdstudent die zich beroept op persoonlijke omstandigheden deze aan te tonen.

Ingevolge artikel 31, zevende lid en onder 7.4, van de OER kan de voorzitter van de examencommissie ten behoeve van de beoordeling van een beroep op persoonlijke omstandigheden aan een studentendecaan of aan een teriakil deskundige advies vragen.

2.2 Appellante heeft voor diverse vakken uit de propedeutische fase vrijstellingen ontvangen, zodat zij, ingevolge artikel 31, eerste lid en onder 1.3, van de OER, in dat jaar 23,4 ECTS in plaats van 36 ECTS diende te behalen om een afwijzend bindend studieadvies te voorkomen. Vast staat dat zij 15 ECTS heeft behaald. Gelet hierop was de voorzitter van de examencommissie bevoegd het afwijzend bindend studieadvies te geven.

2.3 Appellante betoogt dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat de voorzitter van de examencommissie in redelijkheid gebruik heeft kunnen maken van de bevoegdheid een afwijzend bindend studieadvies te geven. Hiertoe voert zij aan dat het CBE heeft miskend dat het studieadvies niet gebaseerd kon worden op het oordeel van de studentendecaan dat er geen causaal verband bestaat tussen appellantes studieresultaten en de door haar gestelde gezondheidsproblemen. Volgens appellante is de studentendecaan niet in staat om het causale verband te bepalen tussen medische problemen van een student en behaalde studieresultaten.

2.3.2 Artikel 31, zevende lid, en onder 7.4, van de OER geeft de voorzitter van de examencommissie de mogelijkheid zijn beoordeling van een beroep op persoonlijke omstandigheden te baseren op het advies van de studentendecaan. De studentendecaan heeft verklaard dat er op medisch gebied iets aan de hand is met appellante, maar dat er onvoldoende causaal verband is tussen de studieresultaten en de gestelde medische problemen. Geen grond

bestaat voor het oordeel dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat de voorzitter van de examencommissie zich mocht baseren op het advies van de studentendecaan. In dit verband is toegelicht dat de examencommissie zelf geen medische gegevens wil inzien en dat daarom in de OER is vastgelegd dat ten behoeve van de beoordeling van een door een student gedaan beroep op persoonlijke omstandigheden de studentendecaan om advies kan worden gevraagd. Dat appellante op advies van haar arts ervoor heeft gekozen niet alle van belang zijnde medische gegevens te overleggen, dient voor haar eigen rekening en risico te komen. De studentendecaan kon zich dan ook uitsluitend baseren op de informatie die hij had. Appellante heeft derhalve niet voldaan aan het in artikel 31, zevende lid en onder 7.2, van de OER neergelegde vereiste dat de student die zich beroept op persoonlijke omstandigheden, deze moet aantonen. Het CBE heeft voorts mede van belang geacht dat appellante niet meer dan 15 ECTS heeft behaald van de 23,4 ECTS die zij moest behalen om het afwijzend bindend studieadvies te voorkomen. Die omstandigheid mede in aanmerking genomen naast het advies van de studentendecaan, heeft het CBE in redelijkheid tot het oordeel gebracht dat de examencommissie appellante terecht niet in staat heeft geacht de opleiding met een goed gevolg af te ronden.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/192
Rechter(s) : mrs. Loeb, Borman, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak : 3 mei 2012
Partijen : Appellant tegen Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Ov-kaart, schadevergoeding, terugwerkende kracht, reisrecht, uitschrijving
Artikelen : WHW artikel 7.42 lid 1 en 5; WSF 2000 artikel 3.27 lid 1 onderdeel a
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3. Voor zover appellant heeft betoogd dat verweerder zijn verzoek om uitschrijving niet ordentelijk heeft afgehandeld door hem aanvankelijk slechts voor de opleiding accountancy uit te schrijven wordt overwogen dat verweerder bij het besluit van 20 juni 2011 alsnog met terugwerkende kracht heeft voldaan aan het verzoek om hem voor de opleiding bedrijfseconomie uit te schrijven en vervolgens het door appellant onverschuldigd betaalde collegegeld aan hem heeft gerestitueerd. Het betoog leidt daarom niet tot vernietiging van het in beroep bestreden besluit.
(...)
2.4.2. Ingevolge artikel 3.27, eerste lid, onder a, van de Wet studiefinanciering 2000 moet de student zelf het reisrecht beëindigen. Appellant heeft – naar hij ter zitting heeft gesteld – na zijn verzoek om uitschrijving de Ov-kaart per post naar de DUO gezonden. Dat de DUO de kaart, als gesteld, niet heeft geaccepteerd en aan appellant heeft geretourneerd en appellant thans kosten in rekening heeft gebracht voor het niet tijdig retourneren van de kaart, is geen omstandigheid waarvan de gevolgen voor rekening van verweerder dienen te komen. Verweerder heeft derhalve in het besluit van 4 november 2011 niet ten onrechte geen reden gezien om de door appellant gestelde schade te vergoeden.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 juni 2011 heeft de manager Centrale Studentenadministratie appellant per 31 januari 2011 uitgeschreven als student.

Bij besluit van 4 november 2011 heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 14 december 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 april 2012, waar appellant in persoon, bijgestaan door J.W.H. Hoes, en verweerder, vertegenwoordigd door C. Grim, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.42, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beëindigt het instellingsbestuur op verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding diens inschrijving met ingang van de volgende maand.

Ingevolge het vijfde lid informeert het instellingsbestuur de betrokkene en de Informatie Beheer Groep over de beëindiging van de inschrijving.

2.2. Bij brief van 9 februari 2011 heeft de manager Centrale Studentenadministratie aan appellant bericht dat diens uitschrijfverzoek voor de opleiding 'B Bedrijfseconomie VT' op 1 februari 2011 via Studielink is ontvangen en hem verzocht om met het oog op de verwerking er van een bijgevoegd uitschrijfformulier ingevuld te retourneren.

Op 16 februari 2011 is bij de Centrale Studentenadministratie een door appellant ingevuld uitschrijfformulier, dat betrekking heeft op de opleiding 'B Bedrijfseconomie VT' en waarop appellant als reden voor het staken van de studie het volgende heeft vermeld: 'Afgestudeerd accountancy ontvangen. Graag eerst contact zoeken met dhr. K. Wagenaar!', ontvangen.

Bij het besluit van 20 juni 2011 is appellant met ingang van 31 januari 2011 uitgeschreven.

2.3. Voor zover appellant heeft betoogd dat verweerder zijn verzoek om uitschrijving niet ordentelijk heeft afgehandeld door hem aanvankelijk slechts voor de opleiding accountancy uit te schrijven wordt overwogen dat verweerder bij het besluit van 20 juni 2011 alsnog met terugwerkende kracht heeft voldaan aan het verzoek om hem voor de opleiding bedrijfseconomie uit te schrijven en vervolgens het door appellant onverschuldigd betaalde collegegeld aan hem heeft gerestitueerd. Het betoog leidt daarom niet tot vernietiging van het in beroep bestreden besluit.

2.4. Voor zover appellant betoogt te bewerkstelligen dat verweerde tot vergoeding van de kosten voor het niet tijdig retourneren van de studenten OV-chipkaart wordt veroordeeld, wordt het volgende overwogen.

2.4.1. In het besluit van 4 november 2011 heeft verweerder zich, onder verwijzing naar een advies van de Adviescommissie bezwaarschriften, op het standpunt gesteld dat het de eigen verantwoordelijkheid van de student is om de Ov-kaart in te leveren en dat, voor zover schade is ontstaan, omdat de Dienst Uitvoering Onderwijs (hierna: DUO) de kaart niet heeft willen accepteren, appellant hierover contact dient op te nemen met de DUO, nu dit geen omstandigheid betreft die aan verweerder is te wijten.

2.4.2. Ingevolge artikel 3.27, eerste lid, onder a, van de Wet studiefinanciering 2000 moet de student zelf het reisrecht beëindigen. Appellant heeft – naar hij ter zitting heeft gesteld – na zijn verzoek om uitschrijving de Ov-kaart per post naar de DUO gezonden. Dat de DUO de kaart, als gesteld, niet heeft geaccepteerd en aan appellant heeft geretourneerd en appellant thans kosten in rekening heeft gebracht voor het niet tijdig retourneren van de kaart, is geen omstandigheid waarvan de gevolgen voor rekening van verweerder dienen te komen. Verweerder heeft derhalve

in het besluit van 4 november 2011 niet ten onrechte geen reden gezien om de door appellant gestelde schade te vergoeden.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2011/193 en 193.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 9 januari 2012
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, finale geschillenbeslechting, studievoortgangsregistratie
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 3: Awb artikel 8:81, 8:86
Uitspraak	: Ongegrond; verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.2.5. Dat betoog doet er niet aan af dat hij de studieonderdelen niet heeft behaald. Hoewel de examencommissie dat zorgvuldiger had dienen vast te stellen, zeker nadat appellant er op had gewezen dat de in boomonline opgenomen informatie onvolledig was, had appellant niet louter en alleen om een uitblijven op een reactie op zijn verzoeken er van uit mogen gaan dat hij die onderdelen wel had behaald. De gevolgen van dat misverstand komen dan ook voor risico van appellant. 2.2.6. Voorts is genoegzaam komen vast te staan dat er geen sprake is geweest van bijzondere omstandigheden in de zin van de regeling die aan het niet behalen van de studieonderdelen in de weg hebben gestaan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellant], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examen van de Hogeschool van Amsterdam (hierna: CBE), gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij uitspraak van 29 september 2011, aan appellant toegezonden op 16 december 2011, heeft het CBE het beroep tegen de beslissing van de examencommissie van de opleiding DBSV A LO van 15 juli 2011, waarbij appellant een bindend negatief studieadvies is gegeven, ongegrond verklaard.

Tegen die uitspraak heeft appellant bij brief bij het College beroep ingesteld en gelijktijdig de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De voorzitter heeft de zaak behandeld ter zitting van 5 januari 2012, waar appellant in persoon en bijgestaan door mevrouw [naam], en verweerder vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, secretaris bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de

Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2.1. Ingevolge artikel 6.3 van de Onderwijs en Examenregeling(OER) dient aan het einde van het tweede jaar van inschrijving het propedeutisch examen te zijn behaald. Appellant is daar ook nog bij brief van 4 oktober 2010 uitdrukkelijk op gewezen.

2.2.2. Bij besluit van 15 juli 2011 heeft de examencommissie van de opleiding appellant een bindend negatief studieadvies gegeven nu hij niet het propedeutisch examen heeft behaald.

2.2.3. Vast staat dat appellant niet heeft deelgenomen aan de studieonderdelen "Bewegen op muziek blok 3 en 4" en "Turnen blok 3 en 4" en daarmee aan het einde van het tweede jaar van inschrijving niet heeft voldaan aan de studievoortgangsnorm van 60 studiepunten behorende bij het eerste studiejaar en derhalve het propedeutisch examen niet heeft behaald.

2.2.4. Appellant betoogt dat de gegevens in boomonline niet volledig zijn en dat hij in de loop van het studiejaar geprobeerd heeft te achterhalen wat zijn studieonderdelen exact zijn en dat hij lange tijd in de veronderstelling heeft geleefd de in boomonline genoemde studieonderdelen behaald te hebben omdat de docenten niet hebben gereageerd.

2.2.5. Dat betoog doet er niet aan af dat hij de studieonderdelen niet heeft behaald. Hoewel de examencommissie dat zorgvuldiger had dienen vast te stellen, zeker nadat appellant er op had gewezen dat de in boomonline opgenomen informatie onvolledig was, had appellant niet louter en alleen om een uitblijven op een reactie op zijn verzoeken er van uit mogen gaan dat hij die onderdelen wel had behaald. De gevolgen van dat misverstand komen dan ook voor risico van appellant.

2.2.6. Voorts is genoegzaam komen vast te staan dat er geen sprake is geweest van bijzondere omstandigheden in de zin van de regeling die aan het niet behalen van de studieonderdelen in de weg hebben gestaan.

2.3. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Het beroep is ongegrond. Gelet op deze uitspraak moet het verzoek om een voorlopige voorziening worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College,

rechtdoende:

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. wijst het verzoek af.

•

Zaaknummer : 2011/195
Rechter(s) : mr. Troostwijk
Datum uitspraak : 31 oktober 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Universiteit Maastricht
Trefwoorden : [examen]fraude, hoor/wederhoor, onschuldpresumptie, plagiaat, plagiaatdetector
Artikelen : WHW artikel 7.12b lid 2; OER Master European Studies UM 2012 artikel 3.12 lid 1 en 2
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. De examencommissie heeft, alvorens appellante een sanctie

op te leggen, appellante gehoord over de verdenking dat zij plagiaat zou hebben gepleegd. In de e-mail van de examencommissie van 10 juni 2011 is vermeld: "I herewith invite you for a hearing on the reporting of plagiarism in the exam of the course "EU foreign and Security Policy" [...] A check of this paper showed several signs that support the suspicion of plagiarism." De stelling van appellante dat de examencommissie appellante voorafgaand aan die hoorzitting niet op de hoogte heeft willen stellen waar de hoorzitting of de verdenking betrekking op zou hebben, berust derhalve niet op de feiten. Dat de examencommissie appellante heeft ondervraagd over het door haar mogelijk gepleegde plagiaat, maakt niet dat de examencommissie, zoals appellante stelt, haar macht heeft misbruikt, of bevooroordeeld was. Nu appellante het tentamen heeft ingeleverd en haar tentamen een tekst zonder bronvermelding bevatte, mocht de examencommissie vermoeden dat appellante plagiaat en daarmee fraude in de zin van artikel 3.12 van de OER had gepleegd. Een dergelijk vermoeden is niet in strijd met de presumptie van onschuld. (...)

2.4.1. Appellante bestrijdt niet dat zij de desbetreffende tekst uit het artikel van S. Dagand letterlijk heeft gekopieerd in haar beantwoording van vraag 1 van het take-home tentamen. Deze tekst beslaat ongeveer een kwart van de gehele tekst van de beantwoording en, op de eerste zin na, de hele laatste paragraaf van de beantwoording. Deze paragraaf bevat wezenlijke onderdelen van het door appellante gegeven antwoord op vraag 1 en maakt daarmee een dragend deel uit van de argumentatie. Gelet hierop heeft verweerder terecht geoordeeld dat niet aannemelijk is dat appellante slechts een bronvermelding is vergeten, maar veeleer aannemelijk is dat appellante willens en wetens de ideeën van een ander heeft gepresenteerd zonder correcte bronvermelding, als bedoeld in artikel 3.12, tweede lid, van de OER. Het betoog van appellante dat zij het plagiaat niet opzettelijk kan hebben gepleegd, omdat zij wist dat een paragraaf van 14 regels de plagiaatdetector niet zou passeren, leidt niet tot een ander oordeel. Of een student fraude als bedoeld in de OER heeft gepleegd, moet worden gezien naar objectieve maatstaven, los van de beweegredenen van appellante.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats] (woonland), appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Maastricht (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 juni 2011 heeft de examencommissie beslist dat het tentamen EU Foreign and Security Policy ongeldig wordt verklaard vanwege geconstateerde fraude in de vorm van plagiaat.

Bij besluit van 1 december 2011 heeft verweerder het beroep van appellant daartegen ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante beroep ingesteld.

Verweerder heeft verweer gevoerd.

Nadat partijen daarmee hebben ingestemd, heeft het College bepaald dat het onderzoek ter zitting achterwege blijft.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, kan de examencommissie, indien een student fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of

examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar.

Ingevolge artikel 3.12, eerste lid, van de Onderwijs en Examenregeling 2010 van de Master European Studies (hierna: de OER) wordt onder fraude, met inbegrip van plagiaat, verstaan het handelen of nalaten van een student waardoor het geheel of gedeeltelijk onmogelijk is zijn of haar kennis, inzicht en vaardigheden te beoordelen.

Ingevolge het tweede lid wordt onder plagiaat verstaan de presentatie van ideeën of woorden uit eigen of andermans bronnen, zonder correcte bronvermelding.

2.2. De examencommissie heeft het door appellante afgelegde tentamen ongeldig verklaard omdat appellante fraude in de vorm van plagiaat heeft gepleegd door in het take-home gedeelte van het tentamen een stuk tekst groot veertien regels zonder bronvermelding over te nemen uit een op internet gepubliceerd artikel van S. Dagand, "The impact of the Lisbon Treaty on CFSP and ESDP" in European Security Review, Nummer 37, maart 2008.

2.3. Appellante betoogt dat de examencommissie in de procedure ten onrechte niet is uitgegaan van de presumptie van onschuld en haar ook haar recht op verdediging en haar recht te worden gehoord heeft miskend, onder meer door haar niet tevoren op de hoogte te stellen van het onderwerp van de hoorzitting.

2.3.1. De examencommissie heeft, alvorens appellante een sanctie op te leggen, appellante gehoord over de verdenking dat zij plagiaat zou hebben gepleegd. In de e-mail van de examencommissie van 10 juni 2011 is vermeld: "I herewith invite you for a hearing on the reporting of plagiarism in the exam of the course "EU foreign and Security Policy" [...] A check of this paper showed several signs that support the suspicion of plagiarism." De stelling van appellante dat de examencommissie appellante voorafgaand aan die hoorzitting niet op de hoogte heeft willen stellen waar de hoorzitting of de verdenking betrekking op zou hebben, berust derhalve niet op de feiten. Dat de examencommissie appellante heeft ondervraagd over het door haar mogelijk gepleegde plagiaat, maakt niet dat de examencommissie, zoals appellante stelt, haar macht heeft misbruikt, of bevooroordeeld was. Nu appellante het tentamen heeft ingeleverd en haar tentamen een tekst zonder bronvermelding bevatte, mocht de examencommissie vermoeden dat appellante plagiaat en daarmee fraude in de zin van artikel 3.12 van de OER had gepleegd. Een dergelijk vermoeden is niet in strijd met de presumptie van onschuld.

2.4. Appellante betoogt dat het niet vermelden van haar bron bij een passage in haar tentamen niet met opzet is gedaan, maar slechts een nalatigheid betreft, zodat fraude niet aan de orde is. Door haar te beschuldigen van fraude heeft de examencommissie haar goede naam en eer aangetast.

2.4.1. Appellante bestrijdt niet dat zij de desbetreffende tekst uit het artikel van S. Dagand letterlijk heeft gekopieerd in haar beantwoording van vraag 1 van het take-home tentamen. Deze tekst beslaat ongeveer een kwart van de gehele tekst van de beantwoording en, op de eerste zin na, de hele laatste paragraaf van de beantwoording. Deze paragraaf bevat wezenlijke onderdelen van het door appellante gegeven antwoord op vraag 1 en maakt daarmee een dragend deel uit van de argumentatie. Gelet hierop heeft verweerder terecht geoordeeld dat niet aannemelijk is dat appellante slechts een bronvermelding is vergeten, maar veeleer aannemelijk is dat appellante willens en wetens de ideeën van een ander heeft gepresenteerd zonder correcte bronvermelding, als bedoeld in artikel 3.12, tweede lid, van de OER. Het betoog van appellante dat zij het plagiaat niet opzettelijk kan hebben gepleegd, omdat zij wist dat een paragraaf van 14 regels de plagiaatdetector niet zou passeren, leidt niet tot een ander oordeel. Of een student fraude als bedoeld in de OER heeft gepleegd, moet worden gezien naar objectieve maatstaven, los van de beweegredenen van appellante.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/197
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 18 juni 2012
Partijen : Appellante tegen Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Beslissen op bezwaar, collegegeld, geschillenadviescommissie, overgangsrecht, toegankelijke faciliteit, op rechtsgevolg gerichte beslissing, rechtsmiddel
Artikelen : WHW artikel 7.59a, 7.63a, 7.63b
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1. De gemachtigde van verweerder heeft ter zitting meegedeeld dat ten aanzien van beslissingen met betrekking tot het instellingscollegegeld geen toepassing is gegeven aan de artikelen 7.59a, 7.63a, 7.63b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderwijs en dat ook in dit geval niet heeft gedaan.
2.2.2. Er van uitgaande dat sprake is van een beslissing op bezwaar is de beslissing genomen in strijd met de artikelen 7.59a, 7.63a en 7.63b.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brieven van 2 december 2011 heeft verweerder de gemachtigde van appellante bericht dat appellant op 6 april 2011 een besluit heeft ontvangen met betrekking tot het betalen van instellingscollegegeld ten bedrage van € 5.054,00 en de toepasselijkheid van overgangsrecht, ongegrond is verklaard.

Tegen de brief van 2 december 2011 heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 12 december 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 mei 2012, waar appellante in persoon en vertegenwoordigd door haar gemachtigde, mr. M.L. Kleijn, advocaat te Den Haag, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. S. van Oosterhout, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1.1. In de brief van 2 december 2011 is slechts sprake van een mededeling met betrekking tot een eerder toegezonden besluit. In die brief is geen op rechtsgevolg gerichte beslissing vervat.

2.1.2. In de brief die appellante op 6 april 2011 heeft ontvangen is wel een besluit vervat. In die brief is appellante niet gewezen op de mogelijkheid tegen dat besluit een rechtsmiddel aan te wenden, hoewel die mogelijkheid wel open stond. Het College acht het beroep van appellante dan ook gericht tegen het besluit van 6 april 2011 ontvankelijk.

2.2.1. De gemachtigde van verweerder heeft ter zitting meegedeeld dat ten aanzien van beslissingen met betrekking tot het instellingscollegegeld geen toepassing is gegeven aan de artikelen 7.59a, 7.63a, 7.63b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderwijs en dat ook in dit geval niet heeft gedaan.

2.2.2. Er van uitgaande dat sprake is van een beslissing op bezwaar is de beslissing genomen in strijd met de artikelen 7.59a, 7.63a en 7.63b.

2.2.3. Reeds op die grond dient het beroep gegrond te worden verklaard en komt het besluit van verweerder van 6 april 2011 voor vernietiging in aanmerking.

2.4. Verweerder dient met in achtneming van wat in deze uitspraak is overwogen binnen 6 weken na deze uitspraak opnieuw een besluit te nemen.

2.5. Het College merkt nog op dat verweerder bij het nemen van een nieuw besluit het overgangsrecht dient te betrekken.

2.6. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient verweerder aan appellante het door haar betaalde griffierecht € 42,- te vergoeden;

2.7. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit 6 april 2011;
3. gelast dat verweerder binnen zes weken na deze uitspraak opnieuw een besluit neemt met in achtneming van het geen in deze uitspraak is overwogen;
4. gelast dat verweerder het door appellante betaalde griffierecht van € 42,00 aan haar vergoedt;
5. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellante, in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 874,00 (zegge: achthonderdvierenzeventig euro).

•

Zaaknummer	: 2011/198 en 198.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 17 januari 2012
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, horen door examencommissie, strafrechtelijk maatregel, studievoortgangsregistratie, voorlopige voorziening
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 3; Awb artikel 8:81 en 8:86; Onderwijs- en Examenregeling Hogeschool Inholland artikel 15
Uitspraak	: Ongegrond. Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.2.6. Met appellant is de voorzitter is van oordeel dat de wijze waarop de examencommissie aan het horen voorafgaande van het geven van het bindend negatief studieadvies gestalte heeft gegeven, weinig zorgvuldig is geweest. Bij dat horen zal het als regel vooral gaan om de vraag of bijzondere omstandigheden aanleiding zouden moeten geven af te zien van het geven van het bindend negatief studieadvies. En niet zo zeer om de vaststelling van het aantal behaalde punten nu die vaststelling immers op andere wijze kan en hoort plaats te vinden. Het horen zal dan ook zo ingericht dienen te zijn dat eventuele bijzondere omstandigheden beoordeeld en gewogen kunnen worden. Daarbij is ook van belang dat aan bijzondere omstandigheden niet voorbij gegaan mag worden louter en alleen omdat ze niet tijdig zijn gemeld 2.2.7. In de e-mail van 13 juli 2011 aan appellant wordt gesteld dat het tijdens de hoorzitting uitsluitend gaat om de vaststelling van de

studiepunten. De voorzitter acht dit onjuist. Evenzeer acht de voorzitter het niet juist dat degene die appellant heeft gehoord in feite geen kennis had van de zaak.

2.2.8. Evenwel is de voorzitter ook van oordeel dat zo er al sprake is geweest van bijzondere omstandigheden appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij door die omstandigheden niet in staat is geweest om de benodigde 10 studiepunten te behalen en daar door aan de voortgangsnorm te voldoen.

Dat appellant enige tijd niet aan het onderwijs heeft kunnen deelnemen wegens een hem opgelegde strafrechtelijke maatregel, dient voor diens rekening en risico te blijven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellant], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examen van de Hogeschool Inholland (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij uitspraak van 20 september 2011, aan appellant toegezonden op 20 december 2011, heeft het CBE het beroep tegen de beslissing van directeur van het Domein Management, Finance & Recht van 27 juli 2011, waarbij appellant een bindend negatief studieadvies is gegeven, ongegrond verklaard.

Tegen die uitspraak heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 23 december 2011, beroep ingesteld en gelijktijdig de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De voorzitter heeft de zaak behandeld ter zitting van 16 januari 2012, waar appellant in persoon en bijgestaan door mr. F. Ben-Saddek, advocaat te Rotterdam, en verweerder vertegenwoordigd door mr. S. van Oosterhout, zijn verschenen. Tevens is de R.J.H. Heerdink, secretaris van de examencommissie gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2.1. Ingevolge artikel 15, eerste lid, van de Onderwijs en Examenregeling(OER) dient aan het einde van het tweede studiejaar van inschrijving het propedeutisch examen te zijn behaald.

2.2.2. Bij besluit van 27 juli 2011 heeft de examencommissie van de opleiding appellant een bindend negatief studieadvies gegeven nu hij niet het propedeutisch examen heeft behaald.

2.2.3. Vast staat dat appellant 59 van de 60 studiepunten heeft en daarmee aan het einde van het tweede studiejaar van inschrijving niet heeft voldaan aan de studievoortgangsnorm van 60 studiepunten behorende bij het eerste studiejaar en derhalve het propedeutisch examen niet heeft behaald. Voorts staat vast dat appellant gedurende het tweede studiejaar 10 punten moest behalen om aan de voortgangsnorm te voldoen

2.2.4. Appellant betoogt dat de beoordeling van het vak Adviesvaardigheden onzorgvuldig is geweest en met vooringenomenheid van de betrokken docent is beoordeeld en dat geen rekening is gehouden met zijn bijzondere persoonlijke omstandigheden tijdens zijn verblijf te Den Haag en die welke voortvloeiden uit strafrechtelijke maatregelen.

2.2.5. Voorop dient te worden gesteld dat het beroep zich richt tegen het besluit van 27 juli 2011. Appellant heeft geen beroep ingesteld tegen de beoordeling van het vak Adviesvaardigheden, zodat het daartoe strekkende betoog hier niet aan de orde kan komen. Overigens is ter zitting gebleken dat de gegeven beoordelingen door een derde zijn herbeoordeeld welke herbeoordeling niet tot een ander resultaat hebben geleid

2.2.6. Met appellant is de voorzitter is van oordeel dat de wijze waarop de examencommissie aan het horen voorafgaande van het geven van het bindend negatief studieadvies gestalte heeft gegeven, weinig zorgvuldig is geweest. Bij dat horen zal het als regel vooral gaan om de vraag of bijzondere omstandigheden aanleiding zouden moeten geven af te zien van het geven van het bindend negatief studieadvies. En niet zo zeer om de vaststelling van het aantal behaalde punten nu die vaststelling immers op andere wijze kan en hoort plaats te vinden. Het horen zal dan ook zo ingericht dienen te zijn dat eventuele bijzondere omstandigheden beoordeeld en gewogen kunnen worden. Daarbij is ook van belang dat aan bijzondere omstandigheden niet voorbij gegaan mag worden louter en alleen omdat ze niet tijdig zijn gemeld

2.2.7. In de e-mail van 13 juli 2011 aan appellant wordt gesteld dat het tijdens de hoorzitting uitsluitend gaat om de vaststelling van de studiepunten. De voorzitter acht dit onjuist. Evenzeer acht de voorzitter het niet juist dat degene die appellant heeft gehoord in feite geen kennis had van de zaak.

2.2.8. Evenwel is de voorzitter ook van oordeel dat zo er al sprake is geweest van bijzondere omstandigheden appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij door die omstandigheden niet in staat is geweest om de benodigde 10 studiepunten te behalen en daar door aan de voortgangsnorm te voldoen.

Dat appellant enige tijd niet aan het onderwijs heeft kunnen deelnemen wegens een hem opgelegde strafrechtelijke maatregel, dient voor diens rekening en risico te blijven.

Verweerder heeft derhalve mogen oordelen dat de examencommissie in redelijkheid tot een bindend negatief studieadvies heeft kunnen komen.

2.3. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Het beroep is ongegrond. Gelet op deze uitspraak moet het verzoek om een voorlopige voorziening worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College,

rechtdoende:

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. wijst het verzoek af.

•

Zaaknummer	: 2011/199
Rechter(s)	: mr. Borman
Datum uitspraak	: 13 juni 2012
Partijen	: Appellant tegen ArtEZ hogeschool voor de kunsten
Trefwoorden	: Horen, inschrijving, motivering, overweging ten overvloede, zorgvuldigheidsbeginsel
Artikelen	: Awb artikel 7:2, 7:3, 7:12 lid 1
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.2. Het College stelt vast dat verweerder appellant in bezwaar niet heeft gehoord. Uit het besluit van 9 december 2011 kan niet worden afgeleid dat verweerder met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb van het horen heeft afgezien, omdat het bezwaar naar zijn oordeel kennelijk ongegrond is. Gelet hierop, is het besluit van 9 december 2011 in strijd met artikel 7:2, eerste lid, van de Awb tot stand gekomen. In het besluit van 9 december 2011 wordt voorts niet ingegaan op de gronden die appellant in bezwaar naar voren heeft gebracht. Dat besluit is

derhalve ook in strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb tot stand gekomen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van ArtEZ hogeschool voor de kunsten, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 oktober 2011 heeft verweerder geweigerd appellant per 1 september 2011 in te schrijven.

Bij besluit van 9 december 2011 heeft verweerder het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 29 december 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 mei 2012, waar appellant in persoon is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Bij het besluit van 6 oktober 2011 heeft verweerder geweigerd appellant per 1 september 2011 in te schrijven, omdat hij het collegegeld niet tijdig heeft voldaan.

2.2. Appellant betoogt dat het bestreden besluit niet zorgvuldig is voorbereid en een deugdelijke motivering ontbeert. Voorts betoogt hij dat hij ten onrechte niet is gehoord.

2.2.1. Ingevolge artikel 7:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) stelt een bestuursorgaan, voordat het op het bezwaar beslist, belanghebbenden in de gelegenheid te worden gehoord.

Ingevolge artikel 7:3, aanhef en onder b, kan van het horen van belanghebbenden worden afgezien indien het bezwaar kennelijk ongegrond is.

Ingevolge artikel 7:12, eerste lid, voor zover thans van belang, dient het besluit op bezwaar te berusten op een deugdelijke motivering. Daarbij wordt, indien ingevolge artikel 7:3 van het horen is afgezien, tevens aangegeven op welke grond dat is geschied.

2.2.2. Het College stelt vast dat verweerder appellant in bezwaar niet heeft gehoord. Uit het besluit van 9 december 2011 kan niet worden afgeleid dat verweerder met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb van het horen heeft afgezien, omdat het bezwaar naar zijn oordeel kennelijk ongegrond is. Gelet hierop, is het besluit van 9 december 2011 in strijd met artikel 7:2, eerste lid, van de Awb tot stand gekomen. In het besluit van 9 december 2011 wordt voorts niet ingegaan op de gronden die appellant in bezwaar naar voren heeft gebracht. Dat besluit is derhalve ook in strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb tot stand gekomen.

Het betoog slaagt.

2.3. Het beroep is gegrond. Het besluit van 9 december 2011 dient te worden vernietigd wegens strijd met de artikelen 7:2, eerste lid, en 7:12, eerste lid, van de Awb. Verweerder dient een nieuw besluit te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen. Daarbij zal verweerder in ieder geval ook moeten ingaan op het betoog van appellant dat de wijze van inschrijving ten behoeve van het volgen van vakken afwijkt van die van voorgaande jaren en dat wel betaalde termijnen voor het studiejaar 2011-2012 ten onrechte zijn verrekend met een door verweerder gestelde schuld voor het studiejaar 2010-2011.

2.7. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen, is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 9 december 2011, kenmerk 091212/SZ/WK;
3. gelast dat het college van bestuur van ArtEZ hogeschool voor de kunsten aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,-- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;

•	
Zaaknummer	: 2011/201
Rechter(s)	: mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Borman
Datum uitspraak	: 16 juli 2012
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit Maastricht
Trefwoorden	: Beoordeling, beoordelingsnormen, functiebeperking, gelijkheidsbeginsel, groepsbeoordeling, handicap, toetsingskader, vooringenomenheid
Artikelen	: Awb artikel 8:4 aanhef en onder e
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5. Tegen het besluit van de examencommissie van 13 mei 2011 om hem uit zijn groep te verwijderen en hem individueel te beoordelen is appellant destijds niet opgekomen. De daartegen gerichte beroepsgrond kan derhalve thans niet leiden tot gegrondverklaring van het beroep. Voorts laat het hiervoor onder 2.4 weergegeven toetsingskader geen ruimte voor beantwoording van de vraag of de waardering van het tentamen in strijd is met de geldende beoordelingsnormen en evenmin voor een vergelijking van die waardering met die van andere studenten. Het in beroep aangevoerde geeft geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geoordeeld dat bij de beoordeling van het tentamen en de daarbij gevolgde procedure niet in strijd met het recht is gehandeld. In de verklaring van de examiner van 13 september 2011 en de overige door appellant aangevoerde omstandigheden, heeft verweerder terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat daarbij sprake is geweest van vooringenomenheid jegens hem, al dan niet in verband met zijn functiebeperking.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Maastricht University, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 juni 2011 heeft de examencommissie van de Maastricht University School of Business and Economics (hierna: de examencommissie) een door appellant in het vak Managing ICT in a Global Environment afgelegd tentamen als onvoldoende gewaardeerd.

Bij besluit van 13 oktober 2011, verzonden op 11 november 2011, heeft verweerder het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College bij faxbericht ingekomen op 22 december 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 mei 2012, waar appellant in persoon, bijgestaan door mr. W. Lindeboom, advocaat te 's-Gravenhage, en verweerder, vertegenwoordigd door zijn secretaris mr. V. Perey, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant heeft een functiebeperking als gevolg van AD(H)D. Hij heeft voor het tentamen in het vak Managing ICT in a Global Environment, onderdeel van de masteropleiding International Business, (hierna : het tentamen) het cijfer 3,5 toegekend gekregen. Dit cijfer is opgebouwd uit cijfers voor de onderdelen Participatie (15%) en Discussieleaderschap en teamwork (40%) en die van een schriftelijk tentamen (45%). Hij heeft voor de voormelde onderdelen de cijfers 4,67, onderscheidenlijk 4,55 toegekend gekregen en het door hem afgelegde schriftelijk tentamen is met het cijfer 2,7 gewaardeerd. Voor dit vak dienden de studenten onder meer in groepsverband projecten uit te voeren. Bij e-mail van 13 mei 2011 heeft een examiner appellant bericht dat hij niet langer met de groep waartoe hij behoorde hoefde samen te werken en hij, wat betreft zijn bijdrage aan de projecten in groepsverband, individueel zal worden beoordeeld.

2.2. Aan het besluit van 13 oktober 2011 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, het besluit van de examencommissie voldoende is gemotiveerd, niet onredelijk is en niet in strijd met enige rechtsregel of enig rechtsbeginsel.

2.3. Appellant betoogt dat, samengevat weergegeven, verweerder aldus heeft miskend dat de beslissing van de examencommissie van 13 mei 2011 om hem uit zijn groep te verwijderen en individueel te beoordelen niet aan de daaraan te stellen eisen voldoet. Verder is de beoordeling van het tentamen in strijd met de toepasselijke beoordelingsnormen. Ter toelichting wijst hij op verschil tussen de cijfers van de studenten die in zijn groep zaten en dat van hemzelf. Voorts blijkt met name uit een verklaring van zijn examiner van 13 september 2011 dat bij de beoordeling sprake is geweest van vooringenomenheid jegens hem en zijn functiebeperking, aldus appellant.

24. Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld tegen besluiten, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepaling staat er aan in de weg dat door het instellen van beroep tegen een besluit van verweerder een oordeel van het College wordt verkregen over een besluit dat naar zijn aard van de rechterlijke toetsing is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft het aan het besluit van 10 juni 2011 ten grondslag liggende besluit van de examencommissie, het College slechts kan beoordelen of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de examencommissie geen verbindende voorschriften heeft geschonden en ook overigens niet onzorgvuldig heeft besloten.

2.5. Tegen het besluit van de examencommissie van 13 mei 2011 om hem uit zijn groep te verwijderen en hem individueel te beoordelen is appellant destijds niet opgekomen. De daartegen gerichte beroepsgrond kan derhalve thans niet leiden tot gegrondverklaring van het beroep. Voorts laat het hiervoor onder 2.4 weergegeven toetsingskader geen ruimte voor beantwoording van de vraag of de waardering van het tentamen in strijd is met de geldende beoordelingsnormen en evenmin voor een vergelijking van die waardering met die van andere studenten. Het in beroep aangevoerde geeft geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geoordeeld dat bij de beoordeling van het tentamen en de daarbij gevolgde procedure niet in strijd met het recht is gehandeld. In de verklaring van de examiner van 13 september 2011 en de overige door appellant aangevoerde omstandigheden, heeft verweerder terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat daarbij sprake is geweest van vooringenomenheid jegens hem, al dan niet in verband met zijn functiebeperking.

Het betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/202
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 21 november 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden : Vertrouwensbeginsel, vrijstelling
Artikelen :
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.1.1. Appellant baseert zijn standpunt op een e-mail van 5 juli 2007, waarin appellant een voorstel heeft gedaan voor een schikking. Uit het antwoord daarop van de voorzitter van de examencommissie van 12 juli 2007 blijkt, dat met betrekking tot het zesde jaar het voorbehoud is gemaakt dat er een uitgewerkt voorstel zal moeten komen hoe de verschillende punten worden verdiend. Hieruit blijkt niet dat tussen partijen zodanig concrete afspraken zijn gemaakt over het zesde jaar, dat de examencommissie daaraan thans is gebonden bij de beoordeling van het verzoek van appellant om vrijstelling.

Uitspraak in de zaken tussen:

[naam], wonend te [woon[plaats]], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 29 september 2010 heeft de examencommissie Geneeskunde het verzoek van appellant om vrijstelling van de wetenschappelijke stage en de volledige keuzeruimte van jaar 6 afgewezen.

Bij beslissing van 15 november 2011, CBE 1698, heeft verweerder het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 23 december 2011, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 30 januari 2012.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting aan de orde gesteld op 5 juli 2012. Partijen zijn niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant betoogt dat verweerder ten onrechte aan zijn beslissing ten grondslag heeft gelegd dat tussen partijen geen vaststellingsovereenkomst is gesloten. Het College begrijpt het betoog aldus dat appellant betoogt dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat in 2007 geen afspraken zijn gemaakt waaraan de examencommissie thans is gebonden bij de beoordeling van het verzoek van appellant om vrijstelling.

2.1.1. Appellant baseert zijn standpunt op een e-mail van 5 juli 2007, waarin appellant een voorstel heeft gedaan voor een schikking. Uit het antwoord daarop van de voorzitter van de examencommissie van 12 juli 2007 blijkt, dat met betrekking tot het zesde jaar het voorbehoud is gemaakt dat er een uitgewerkt voorstel zal moeten komen hoe de verschillende punten worden verdiend. Hieruit blijkt niet dat tussen partijen zodanig concrete afspraken zijn gemaakt over het zesde jaar, dat de examencommissie daaraan thans is gebonden bij de beoordeling van het verzoek van appellant om vrijstelling. Het betoog faalt.

- 2.2. Het beroep is ongegrond.
- 2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/203
Rechter(s) : mrs. Olivier, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak : 11 juni 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden : CBE, bezwaarschrift, [geldigheidsduur] bindend negatief
studieadvies, doorzending, inschrijving, bevoegd orgaan, Studielink
Artikelen : WHW artikel 7.8b; Awb artikel 6:15
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2 Ambtshalve overweegt het College als volgt. Uit de stukken blijkt dat appellante zich op 26 mei 2011 via Studielink heeft ingeschreven voor de opleiding rechten aan de universiteit Leiden, terwijl zij zich volgens het bindend studieadvies van 25 augustus 2009 pas vier jaar daarna weer mocht inschrijven. Halverwege september is appellante er telefonisch van op de hoogte gebracht dat de inschrijving niet in behandeling kon worden genomen vanwege het bindend studieadvies. Uit de brief van appellante van 22 september 2011 blijkt dat zij niet bedoeld heeft alsnog bezwaar te maken tegen dat bindend studieadvies, maar tegen de weigering haar opnieuw in te schrijven voor de opleiding rechten. De brief was ook gericht aan het college van bestuur en niet het CBE. Derhalve was het CBE niet bevoegd te besluiten op het door appellante gemaakte bezwaar en had zij het bezwaarschrift dienen door te zenden aan het college van bestuur.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden(hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 augustus 2009 heeft de examencommissie propedeuse van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid aan appellante het bindend studieadvies gegeven dat zij zich niet opnieuw mag inschrijven voor die opleiding of voor een bacheloropleiding die de propedeuse gemeen heeft, aan de universiteit Leiden.

Bij brief van 22 september 2011, gericht aan het college van bestuur van de Universiteit Leiden, heeft appellante bezwaar gemaakt tegen de weigering haar in te schrijven voor de opleiding bachelor Rechtsgeleerdheid.

Bij besluit van 2 november 2011 heeft het CBE het door appellante bij brief van 22 september 2011 ingediende bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 23 december 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 14 mei 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. J.A.F. Lucas, advocaat te Den Haag, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. D.H. Mandel, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Het CBE heeft het door appellante bij brief van 22 september 2011 ingediende bezwaar niet-ontvankelijk verklaard, omdat zij niet binnen de daarvoor gestelde termijn beroep heeft ingesteld tegen het bindend studieadvies dat bij besluit van 25 augustus 2009 is gegeven.

2.2 Ambtshalve overweegt het College als volgt. Uit de stukken blijkt dat appellante zich op 26 mei 2011 via StudieLink heeft ingeschreven voor de opleiding rechten aan de universiteit Leiden, terwijl zij zich volgens het bindend studieadvies van 25 augustus 2009 pas vier jaar daarna weer mocht inschrijven. Halverwege september is appellante er telefonisch van op de hoogte gebracht dat de inschrijving niet in behandeling kon worden genomen vanwege het bindend studieadvies. Uit de brief van appellante van 22 september 2011 blijkt dat zij niet bedoeld heeft alsnog bezwaar te maken tegen dat bindend studieadvies, maar tegen de weigering haar opnieuw in te schrijven voor de opleiding rechten. De brief was ook gericht aan het college van bestuur en niet het CBE. Derhalve was het CBE niet bevoegd te besluiten op het door appellante gemaakte bezwaar en had zij het bezwaarschrift dienen door te zenden aan het college van bestuur.

2.3 Het beroep is gegrond. Het besluit van 2 november 2011 dient te worden vernietigd. Het college van bestuur dient alsnog een besluit te nemen op het door appellante bij brief van 22 september 2011 gemaakte bezwaar tegen de weigering haar in te schrijven voor de opleiding rechten. Daarbij dient het college van bestuur te beoordelen of de door appellante naar voren gebrachte omstandigheden aanleiding geven af te wijken van de geldigheidsduur van het bindend studieadvies.

2.4 Het CBE dient op de navolgende wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van het college van beroep voor de examens van de universiteit Leiden van 2 november 2011;
- III. veroordeelt het college van beroep voor de examens tot vergoeding van bij [appellante] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten, vast te stellen op een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), voor door derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- IV. bepaalt dat het college van beroep voor de examens het door [appellante] betaalde griffierecht van € 41,00 aan haar vergoedt.

•

Zaaknummer : 2011/204
Rechter(s) : mrs. Olivier, Mollee, Troostwijk
Datum uitspraak : 21 mei 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden : beleidsregel, duur maatregel, [computer] examenfraude, plagiaat, rechtszekerheidsbeginsel, uitsluiting deelname onderwijs/tentamens
Artikelen : WHW artikel 7.12b lid 2; Regels en richtlijnen Opleidingsinstituut Levenswetenschappen 2010 RuG artikel 17 lid 1, 2 en 7
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3 Voor zover appellant betoogt dat verweerder heeft miskend dat de examencommissie onvoldoende heeft onderbouwd dat hij plagiaat heeft gepleegd, faalt dit betoog. Appellant heeft niet weersproken dat de berekeningen in het door hem en medestudent [naam] ingeleverde verslag zijn overgenomen uit een eerder gemaakt verslag van

medestudenten. De enkele stelling van appellant dat hij verantwoordelijk was voor de bespreking van de gegevens en dat hij de berekeningen niet heeft gecontroleerd, leidt niet tot het oordeel dat de examencommissie ten onrechte heeft geoordeeld dat hij plagiaat heeft gepleegd. Appellant heeft, na daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld door de examencommissie, zijn stelling niet aannemelijk gemaakt en voorts heeft verweerder terecht geoordeeld dat de examencommissie zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat appellant voor het gehele verslag verantwoordelijk is.

(...)

2.4.1 Dat appellant, naar hij stelt, nimmer het besluit van 7 oktober 2009 heeft ontvangen van de examencommissie inzake de in 2009 gepleegde computerfraude, kan niet leiden tot het oordeel dat verweerder die fraude niet heeft mogen betrekken bij de aan hem op te leggen sanctie voor het plegen van plagiaat. Uit de stukken blijkt genoegzaam dat appellant de computerfraude heeft toegegeven en dat hij wist dat de examencommissie vanwege die computerfraude het behaalde resultaat voor het vak Farmaceutische analyse A ongeldig heeft verklaard en hem voor de duur van het jaar van het desbetreffende vak heeft uitgesloten. Indien appellant het besluit van 7 oktober 2009 destijds niet had ontvangen, had het op zijn weg gelegen naar het besluit te informeren, dan wel bezwaar te maken tegen het niet tijdig op schrift stellen van de hem reeds mondeling meegedeelde beslissing.

(...)

2.5.1 In voormeld artikel 17, tweede lid, is bepaald dat een student in geval van fraude kan worden uitgesloten van een of meer tentamens voor de duur van ten hoogste een jaar. In het zevende lid is bepaald dat in ieder geval het resultaat van het desbetreffende tentamen ongeldig wordt verklaard. Uit deze bepalingen volgt reeds dat een student er rekening mee moet houden dat in geval van fraude zowel het resultaat van het desbetreffende tentamen ongeldig wordt verklaard, als dat uitsluiting van een of meerdere tentamens voor de duur van een jaar wordt opgelegd. Gelet daarop is de omstandigheid dat de vaste gedragslijn van verweerder dat in geval dat eerder fraude heeft plaatsgevonden uitsluiting van alle tentamens voor de duur van een jaar plaatsvindt niet is opgenomen in een (beleids)regel, niet in strijd met de rechtszekerheid en kan die niet leiden tot vernietiging van het besluit.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het College van Beroep voor de Examens van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 juni 2011, zoals gerectificeerd bij besluiten van 13 juli 2011, heeft de examencommissie Farmacie/Farmaceutische Wetenschappen vastgesteld dat appellant plagiaat heeft gepleegd bij het vak Geneesmiddelenvormen en Biofarmacie, het behaalde resultaat van dat vak ongeldig verklaard en appellant geschorst voor alle vakken van de opleiding voor het jaar 2011-2012.

Bij besluit van 1 november 2011, verzonden op 22 november 2011, heeft verweerder het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 28 december 2011, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting aan de orde gesteld op 3 mei 2012. Partijen zijn niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1 In artikel 17, eerste lid, van de Regels en richtlijnen Opleidingsinstituut Levenswetenschappen 2010 is bepaald dat onder fraude wordt verstaan het handelen of nalaten van een examinandus dat erop is gericht het vormen van een juist oordeel omtrent zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken. Als voorbeeld zijn daarbij onder meer vermeld: plagiaat en overnemen van practicumverslagen van medestudenten.

In het tweede lid is bepaald dat de examencommissie in geval van fraude tijdens het afleggen van een examenonderdeel de examinandus kan uitsluiten van één of meerdere tentamens voor de periode van ten hoogste één jaar.

In het zevende lid is bepaald dat uitsluiting tot gevolg heeft, dat geen uitslag wordt vastgesteld voor het in het tweede lid bedoelde tentamen.

2.2 Verweerder heeft aan zijn besluit ten grondslag gelegd dat de examencommissie het door appelland gepleegde plagiaat voldoende heeft onderbouwd en dat de sanctie, mede gelet op de door appelland in 2009 gepleegde computerfraude bij het vak Farmaceutische analyse A, niet onevenredig zwaar is.

2.3 Voor zover appelland betoogt dat verweerder heeft miskend dat de examencommissie onvoldoende heeft onderbouwd dat hij plagiaat heeft gepleegd, faalt dit betoog. Appelland heeft niet weersproken dat de berekeningen in het door hem en medestudent [naam] ingeleverde verslag zijn overgenomen uit een eerder gemaakt verslag van medestudenten. De enkele stelling van appelland dat hij verantwoordelijk was voor de bespreking van de gegevens en dat hij de berekeningen niet heeft gecontroleerd, leidt niet tot het oordeel dat de examencommissie ten onrechte heeft geoordeeld dat hij plagiaat heeft gepleegd. Appelland heeft, na daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld door de examencommissie, zijn stelling niet aannemelijk gemaakt en voorts heeft verweerder terecht geoordeeld dat de examencommissie zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat appelland voor het gehele verslag verantwoordelijk is.

2.4 Appelland betoogt dat verweerder met de examencommissie ten onrechte de beweerdelijk in 2009 door hem gepleegde computerfraude heeft betrokken in de opgelegde sanctie. Daartoe voert hij aan dat hij in 2009 nimmer een besluit van de examencommissie heeft ontvangen met betrekking tot die beweerdelijk gepleegde fraude, zodat hij zich daartegen nimmer heeft kunnen verweren.

2.4.1 Dat appelland, naar hij stelt, nimmer het besluit van 7 oktober 2009 heeft ontvangen van de examencommissie inzake de in 2009 gepleegde computerfraude, kan niet leiden tot het oordeel dat verweerder die fraude niet heeft mogen betrekken bij de aan hem op te leggen sanctie voor het plegen van plagiaat. Uit de stukken blijkt genoegzaam dat appelland de computerfraude heeft toegegeven en dat hij wist dat de examencommissie vanwege die computerfraude het behaalde resultaat voor het vak Farmaceutische analyse A ongeldig heeft verklaard en hem voor de duur van het jaar van het desbetreffende vak heeft uitgesloten. Indien appelland het besluit van 7 oktober 2009 destijds niet had ontvangen, had het op zijn weg gelegen naar het besluit te informeren, dan wel bezwaar te maken tegen het niet tijdig op schrift stellen van de hem reeds mondeling meegedeelde beslissing.

2.5 Appelland betoogt voorts dat verweerder ten onrechte het besluit van de examencommissie in stand heeft gelaten, nu de door de examencommissie gehanteerde vaste gedragslijn dat in geval van recidive bij het plegen van fraude uitsluiting voor de duur van een heel jaar wordt opgelegd, in strijd met de rechtszekerheid niet is opgenomen in enige regeling die kenbaar is voor studenten.

2.5.1 In voormeld artikel 17, tweede lid, is bepaald dat een student in geval van fraude kan worden uitgesloten van een of meer tentamens voor de duur van ten hoogste een jaar. In het zevende lid is bepaald dat in ieder geval het resultaat van het desbetreffende tentamen ongeldig wordt verklaard. Uit deze bepalingen volgt reeds dat een student er rekening mee moet houden dat in geval van fraude zowel het resultaat van het desbetreffende tentamen ongeldig wordt verklaard, als dat uitsluiting van een of meerdere tentamens voor de duur van een jaar wordt opgelegd. Gelet daarop is de omstandigheid dat de vaste gedragslijn van verweerder dat in geval dat eerder fraude heeft plaatsgevonden uitsluiting van alle tentamens voor de duur van een jaar plaatsvindt niet is opgenomen in een (beleids)regel, niet in strijd met de rechtszekerheid en kan die niet leiden tot vernietiging van het besluit.

2.6 Het beroep is ongegrond.

2.7 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummers : 2011/205 en 2012/084
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 21 november 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden : Utrechtse voortgangstoets UVT, aanpassing uitslag toets, computerstoring
Artikelen :
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1. Niet in geschil is dat er een storing is geweest in de computer van appellant tijdens het afleggen van het UVT. Appellant en de examencommissie verschillen over de lengte van de computerstoring. Echter ook in aanmerking genomen de duur van de storing volgens appellant is er geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft beslist dat de examencommissie in redelijkheid heeft beslist om de uitslag van zijn UVT vanwege deze storing niet verder aan te passen.

Uitspraak in de zaken tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 15 november 2011 heeft verweerder het beroep van appellant tegen de uitslag onvoldoende van de op 24 januari 2011 afgenomen Utrechtse Voortgangstoets (hierna: UVT) ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 23 december 2011, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 30 januari 2012.

Bij beslissing van 20 maart 2012 heeft verweerder het beroep van appellant tegen de uitslag onvoldoende van de op 19 september 2011 afgelegde UVT ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 1 mei 2012, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 23 juni 2012.

Verweerder heeft verweerschriften ingediend.

Het College heeft de beroepen gevoegd en ter zitting aan de orde gesteld op 5 juli 2012. Partijen zijn niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant betoogt dat verweerder heeft miskend dat de UVT een toegangseis is voor het zesde jaar van de opleiding die jegens hem onrechtmatig is vanwege de tussen appellant en de examencommissie gesloten vaststellingsovereenkomst.

2.1.1. Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 3 mei 2011 in zaak nrs. 2011/26 en 2011/47) acht het de UVT als toegankelijk niet in strijd met de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek en ook niet anderszins in strijd met het recht.

Uit het document dat appellant aanduidt als vaststellingsovereenkomst kan niet worden afgeleid dat appellant is vrijgesteld van de UVT. Dat appellant reeds een aantal onderdelen van het zesde jaar heeft afgelegd of daarvan is vrijgesteld, maakt niet dat hij om die reden de UVT niet meer behoefde af te leggen alvorens formeel te worden toegelaten tot het zesde jaar.

2.2. Appellant betoogt voorts dat verweerder heeft miskend dat hij ten onrechte niet is gecompenseerd voor een storing in de computer die hij gebruikte als tentamenvoorziening wegens een lichamelijke beperking tijdens het afleggen van de UVT van 19 september 2011.

2.2.1. Niet in geschil is dat er een storing is geweest in de computer van appellant tijdens het afleggen van het UVT. Appellant en de examencommissie verschillen over de lengte van de computerstoring.

Echter ook in aanmerking genomen de duur van de storing volgens appellant is er geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft beslist dat de examencommissie in redelijkheid heeft beslist om de uitslag van zijn UVT vanwege deze storing niet verder aan te passen.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart de beroepen ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/206 (rectificatie uitspraak 24 juli 2012)
Rechter(s) : mrs. Loeb, Olivier, Troostwijk
Datum uitspraak : 13 augustus 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Hogeschool Leiden
Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, beslissing CBE grondslag beroep bij het College, vermeende fraude organen instelling, hoorzitting, toetsing tentamen
Artikelen : WHW artikel 7.8b; Awb artikel 8:4 aanhef en onder e
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2. Appellante heeft in beroep bij het College klachten aangevoerd over gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan tijdens de opleiding, de handelwijze van de examencommissie en die van het college van bestuur van de hogeschool. Het College heeft echter slechts te onderzoeken of het besluit van het CBE van 16 november 2011 rechtmatig is. Betogen van appellante die dat kader te buiten gaan, zoals in het bijzonder dat de examencommissie en het college van bestuur fraude hebben gepleegd, kunnen derhalve niet leiden tot het ermee beoogde resultaat.
(...)
2.3.1. Niet in geschil is dat appellante er, voorafgaand aan de toets, door de examencommissie van op de hoogte is gesteld dat zij ten behoeve van het maken van een filmopname een geformatteerd dvd-schijfje bij zich diende te hebben, doch het door haar meegebrachte schijfje niet voldoende bestandsruimte bevatte voor het maken van de filmopname. Gevolgen van het feit dat appellante gedurende de voorbereidingstijd van de toets het schijfje moest leegmaken om voldoende bestandsruimte vrij te maken, heeft het CBE onder die omstandigheden voor haar rekening mogen laten.
Voor zover appellante heeft aangevoerd dat het CBE heeft miskend dat de wijze waarop een van de aanwezige docenten haar hierop heeft aangesproken, haar zodanig heeft geëmotioneerd, dat zij om die reden onvoldoende resultaat heeft behaald, wordt het volgende overwogen. Het

oordeel van het CBE dat de examinatoren de handelingen van appellante tijdens de toets hebben beoordeeld aan de hand van de daartoe voorgeschreven beoordelingsformulieren en criteria, heeft appellante niet bestreden. Hetgeen appellante heeft aangevoerd, leidt onder die omstandigheden niet tot het oordeel dat het CBE ten onrechte geen grond aanwezig heeft geacht om aan te nemen dat die beoordeling niet zorgvuldig heeft plaatsgevonden. Voorts kan in hetgeen appellante heeft aangevoerd geen grond worden gevonden voor het oordeel dat het CBE ten onrechte niet door haar aannemelijk gemaakt heeft geacht dat de sfeer tijdens het afleggen van de toets zo slecht was, dat zij door de examinatoren is verhinderd een voldoende beoordeling te behalen. Voor zover appellante heeft betoogd dat het CBE heeft miskend dat de examinatoren haar handelingen ten onrechte als onvoldoende hebben beoordeeld, geldt dat artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht er aan in de weg staat dat het College het oordeel van het CBE daarover inhoudelijk toetst. Gelet op het voorgaande, geeft het aangevoerde geen grond voor het oordeel dat het CBE de beoordeling van de simulatietoets en de weigering van een herbeoordeling ten onrechte niet in strijd met het recht heeft geacht.

(...)

2.4.1. Appellante heeft haar stelling dat de examencommissie er van op de hoogte was dat zij in de week van 12 juli 2011 niet beschikbaar was om te worden gehoord gebaseerd op haar eigen mededeling met die strekking in een brief van 29 mei 2011 aan de examencommissie. In reactie op die mededeling heeft de examencommissie haar er bij brief van 14 juni 2011 op gewezen dat week 28, de week waarin 12 juli 2011 valt, de laatste week van het schooljaar is en dus geen vakantieweek. Nu week 28, naar niet in geschil is, geen vakantieweek was en appellante, voor zover zij daarvan niet al eerder op de hoogte was, hiervan in ieder geval met voormelde brief van 14 juni 2011 op de hoogte is gesteld, heeft het CBE niet ten onrechte in het aangevoerde geen reden gezien om te oordelen dat de examencommissie niet onzorgvuldig heeft gehandeld door appellante uit te nodigen voor een hoorzitting in die week. Daarbij is mede van belang dat de examencommissie er belang aan mocht hechten om voor aanvang van de vakantie ten aanzien van appellante te beslissen over het al dan niet geven van een negatief bindend studieadvies.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Leiden (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 juni 2011 heeft de examencommissie HBO-V van de Hogeschool Leiden (hierna: de examencommissie) de door appellante afgelegde simulatietoets onvoldoende beoordeeld.

Bij besluit van 14 juli 2011 heeft de examencommissie een verzoek van appellante om herbeoordeling ervan afgewezen.

Bij besluit van 21 juli 2011 heeft de examencommissie appellante een negatief bindend studieadvies voor de opleiding verpleegkunde gegeven.

Bij besluit van 16 november 2011 heeft het CBE het door appellante tegen voormelde besluiten bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 22 december 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appellante heeft nog nadere stukken ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 25 juni 2012, waar appellante, vertegenwoordigd door [naam vader], en het CBE, vertegenwoordigd door mr. drs. A. Douwes, mr. L. Griep, P.B.M. van der Linden en J.M. van Grieken-van Veen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante is in het studiejaar 2009-2010 begonnen met de opleiding verpleegkunde. Gedurende dat studiejaar en het daaropvolgende heeft zij de simulatietoets vier maal afgelegd, steeds met onvoldoende resultaat. Naar aanleiding van klachten van appellante dat bij het afnemen van die toetsen ten onrechte geen rekening is gehouden met haar functiebeperking, heeft de examencommissie haar op 15 juni 2011 nogmaals in de gelegenheid gesteld de toets af te leggen. Daarbij is haar de opgave in verband met haar dyslexie op A3-formaat ter beschikking gesteld.

De besluiten van 15 juni en 14 juli 2011 zijn naar aanleiding daarvan genomen. Omdat appellante aldus niet alle onderdelen van het propedeutisch examen heeft behaald, heeft de examencommissie vervolgens het besluit van 21 juli 2011 genomen.

2.2. Appellante heeft in beroep bij het College klachten aangevoerd over gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan tijdens de opleiding, de handelwijze van de examencommissie en die van het college van bestuur van de hogeschool. Het College heeft echter slechts te onderzoeken of het besluit van het CBE van 16 november 2011 rechtmatig is. Betogen van appellante die dat kader te buiten gaan, zoals in het bijzonder dat de examencommissie en het college van bestuur fraude hebben gepleegd, kunnen derhalve niet leiden tot het ermee beoogde resultaat.

2.3. Ter zake van de op 15 juni 2011 afgelegde simulatietoets heeft appellante aangevoerd dat, samengevat en zakelijk weergegeven, het CBE heeft miskend dat de omstandigheden, waaronder die is afgenomen, van dien aard zijn geweest, dat zij geen volwaardige kans heeft gehad om een voldoende te behalen. Daartoe heeft zij gesteld dat een van de aanwezige docenten haar op zodanige wijze heeft aangesproken op het feit dat zij een niet geheel leeggemaakt geformatteerd dvd-schijfje bij zich had, dat zij hierdoor tijdens de toets als gevolg van emoties onvoldoende heeft kunnen presteren.

2.3.1. Niet in geschil is dat appellante er, voorafgaand aan de toets, door de examencommissie van op de hoogte is gesteld dat zij ten behoeve van het maken van een filmopname een geformatteerd dvd-schijfje bij zich diende te hebben, doch het door haar meegebrachte schijfje niet voldoende bestandsruimte bevatte voor het maken van de filmopname. Gevolgen van het feit dat appellante gedurende de voorbereidingstijd van de toets het schijfje moest leegmaken om voldoende bestandsruimte vrij te maken, heeft het CBE onder die omstandigheden voor haar rekening mogen laten.

Voor zover appellante heeft aangevoerd dat het CBE heeft miskend dat de wijze waarop een van de aanwezige docenten haar hierop heeft aangesproken, haar zodanig heeft geëmotioneerd, dat zij om die reden onvoldoende resultaat heeft behaald, wordt het volgende overwogen. Het oordeel van het CBE dat de examinatoren de handelingen van appellante tijdens de toets hebben beoordeeld aan de hand van de daartoe voorgeschreven beoordelingsformulieren en criteria, heeft appellante niet bestreden. Hetgeen appellante heeft aangevoerd, leidt onder die omstandigheden niet tot het oordeel dat het CBE ten onrechte geen grond aanwezig heeft geacht om aan te nemen dat die beoordeling niet zorgvuldig heeft plaatsgevonden. Voorts kan in hetgeen appellante heeft aangevoerd geen grond worden gevonden voor het oordeel dat het CBE ten onrechte niet door haar aannemelijk gemaakt heeft geacht dat de sfeer tijdens het afleggen van de toets zo slecht was, dat zij door de examinatoren is verhinderd een voldoende beoordeling te behalen.

Voor zover appellante heeft betoogd dat het CBE heeft miskend dat de examinatoren haar handelingen ten onrechte als onvoldoende hebben beoordeeld, geldt dat artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht er aan in de weg staat dat het College het oordeel van het CBE daarover inhoudelijk toetst.

Gelet op het voorgaande, geeft het aangevoerde geen grond voor het oordeel dat het CBE de beoordeling van de simulatietoets en de weigering van een herbeoordeling ten onrechte niet in strijd met het recht heeft geacht.

2.4. Ter zake van het op 21 juli 2011 gegeven negatief bindend studieadvies heeft appellante aangevoerd dat, samengevat en zakelijk weergegeven, het CBE heeft miskend dat de examencommissie haar niet werkelijk in de gelegenheid heeft gesteld om, voorafgaand aan het geven ervan, te worden gehoord. Daartoe heeft zij gesteld dat de examencommissie haar weliswaar heeft uitgenodigd om op 12 juli 2011 te worden gehoord, doch wist dat zij op die dag niet aanwezig kon zijn.

2.4.1. Appellante heeft haar stelling dat de examencommissie er van op de hoogte was dat zij in de week van 12 juli 2011 niet beschikbaar was om te worden gehoord gebaseerd op haar eigen mededeling met die strekking in een brief van 29 mei 2011 aan de examencommissie. In reactie op die mededeling heeft de examencommissie haar er bij brief van 14 juni 2011 op gewezen dat week 28, de week waarin 12 juli 2011 valt, de laatste week van het schooljaar is en dus geen vakantieweek.

Nu week 28, naar niet in geschil is, geen vakantieweek was en appellante, voor zover zij daarvan niet al eerder op de hoogte was, hiervan in ieder geval met voormelde brief van 14 juni 2011 op de hoogte is gesteld, heeft het CBE niet ten onrechte in het aangevoerde geen reden gezien om te oordelen dat de examencommissie niet onzorgvuldig heeft gehandeld door appellante uit te nodigen voor een hoorzitting in die week. Daarbij is mede van belang dat de examencommissie er belang aan mocht hechten om voor aanvang van de vakantie ten aanzien van appellante te beslissen over het al dan niet geven van een negatief bindend studieadvies.

2.5. Nu hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, evenmin aanleiding geeft voor een andersluidend oordeel, zal het College het door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaren.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2011/206.3
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Lubberdink, Kleijn
Datum uitspraak	: 25 april 2012
Partijen	: Verzoekster
Trefwoorden	: Inbreng nadere stukken, omschrijving tekst voortgang op site, procesorde, [fundamentele] rechtsbeginselen, wraking
Artikelen	: Awb artikel 8:15, 8:42 lid 1, 8:58
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.3. Hetgeen verzoekster aan het wrakingsverzoek ten grondslag heeft gelegd, betreft processuele beslissingen aangaande het door haar ingestelde beroep. Zodanige beslissingen kunnen slechts leiden tot inwilliging van een wrakingsverzoek, indien deze leiden tot een flagrante schending van de eisen van een goede procesorde, dan wel van fundamentele rechtsbeginselen, die een eerlijk en onafhankelijk proces waarborgen en indien die schending aanleiding geeft voor een objectief gerechtvaardigde vrees voor partijdigheid of vooringenomenheid van de betrokken leden. Die situatie doet zich hier niet voor. 2.4. Hierbij wordt van belang geacht dat verzoekster gedurende de procedure alle gelegenheid heeft om binnen de daartoe in artikel 8:58 van de Awb gestelde grenzen nadere stukken in te dienen. Mocht verzoekster niet zelf kunnen beschikken over de stukken, dan kan zij bij de behandeling van het beroep ter zitting het College er op wijzen dat de Hogeschool Leiden het bepaalde in artikel 8:42, eerste lid, van de Awb niet volledig heeft nageleefd. Voorts vormt de omschrijving van de beroepszaak van verzoekster op de website van het College uitsluitend een weergave van het in beroep bestreden besluit en niet van de gronden waarop dat wordt bestreden.

Uitspraak op een verzoek van:

[naam], wonend te [woonplaats], verzoekster,

om toepassing van artikel 8:15 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb).

1. Procesverloop

Bij brief, bij het College binnengekomen op 16 april 2012, heeft verzoekster verzocht om wraking van mrs. R.W.L. Loeb, C.J. Borman en J.A.W. Scholten-Hinloopen, als leden van de meervoudige kamer van het College belast met de behandeling van het beroep in zaaknummer CBHO 2011/206/CBE.

De gewraakte leden van het College hebben niet in de wraking berust.

Het College heeft het verzoek ter zitting behandeld op 23 april 2012, waar verzoekster, vertegenwoordigd door haar vader [naam], is verschenen. De gewraakte leden van het College hebben geen gebruik gemaakt van de gelegenheid te worden gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Op verzoek van een partij kan ingevolge artikel 8:15 van de Awb elk van de rechters die een zaak behandelen, worden gewraakt op grond van feiten of omstandigheden waardoor de rechterlijke onpartijdigheid schade zou kunnen lijden.

2.2. Verzoekster betoogt dat het geen zich in aanloop naar de behandeling ter zitting van het door haar ingestelde beroep heeft voorgedaan, aanleiding geeft voor twijfel aan de onpartijdigheid van de gewraakte leden. Hiertoe voert zij aan dat, samengevat weergegeven, zij het College reeds in een vroegtijdig stadium heeft gewezen op de onvolledigheid van het door de Hogeschool Leiden verstrekte dossier, alsmede op de in haar ogen onjuiste omschrijving van het beroep op de website van het College. Aan verzoeken om dit te herstellen, is volgens verzoekster ten onrechte niet voldaan. Dat de gewraakte leden van het College het beroep ter zitting hebben willen behandelen zonder een volledig dossier en met een onjuiste openbaar bekend gemaakte omschrijving van dit beroep, maakt dat aan hun onpartijdigheid moet worden getwijfeld, aldus verzoekster.

2.3. Hetgeen verzoekster aan het wrakingsverzoek ten grondslag heeft gelegd, betreft processuele beslissingen aangaande het door haar ingestelde beroep. Zodanige beslissingen kunnen slechts leiden tot inwilliging van een wrakingsverzoek, indien deze leiden tot een flagrante schending van de eisen van een goede procesorde, dan wel van fundamentele rechtsbeginselen, die een eerlijk en onafhankelijk proces waarborgen en indien die schending aanleiding geeft voor een objectief gerechtvaardigde vrees voor partijdigheid of vooringenomenheid van de betrokken leden. Die situatie doet zich hier niet voor.

2.4. Hierbij wordt van belang geacht dat verzoekster gedurende de procedure alle gelegenheid heeft om binnen de daartoe in artikel 8:58 van de Awb gestelde grenzen nadere stukken in te dienen. Mocht verzoekster niet zelf kunnen beschikken over de stukken, dan kan zij bij de behandeling van het beroep ter zitting het College er op wijzen dat de Hogeschool Leiden het bepaalde in artikel 8:42, eerste lid, van de Awb niet volledig heeft nageleefd.

Voorts vormt de omschrijving van de beroepszaak van verzoekster op de website van het College uitsluitend een weergave van het in beroep bestreden besluit en niet van de gronden waarop dat wordt bestreden.

Ten slotte wordt van belang geacht dat verzoekster voornoemde punten bij de behandeling ter zitting aan de orde kan stellen.

2.4. Het verzoek tot wraking wordt afgewezen.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

wijst het verzoek af.

•

Zaaknummer : 2011/206
Rechter(s) : mrs. Loeb, Olivier, Troostwijk
Datum uitspraak : 24 juli 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Hogeschool Leiden
Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, beslissing CBE grondslag beroep bij het College, vermeende fraude organen instelling, hoorzitting, toetsing tentamen

Artikelen : WHW artikel 7.8b; Awb artikel 8:4 aanhef en onder e
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2. Appellante heeft in beroep bij het College klachten aangevoerd over gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan tijdens de opleiding, de handelwijze van de examencommissie en die van het college van bestuur van de hogeschool. Het College heeft echter slechts te onderzoeken of het besluit van het CBE van 16 november 2011 rechtmatig is. Betogen van appellante die dat kader te buiten gaan, zoals in het bijzonder dat de examencommissie en het college van bestuur fraude hebben gepleegd, kunnen derhalve niet leiden tot het ermee beoogde resultaat.
(...)
2.3.1. Niet in geschil is dat appellante er, voorafgaand aan de toets, door de examencommissie van op de hoogte is gesteld dat zij ten behoeve van het maken van een filmopname een geformatteerd dvd-schijfje bij zich diende te hebben, doch het door haar meegebrachte schijfje niet voldoende bestandsruimte bevatte voor het maken van de filmopname. Gevolgen van het feit dat appellante gedurende de voorbereidingstijd van de toets het schijfje moest leegmaken om voldoende bestandsruimte vrij te maken, heeft het CBE onder die omstandigheden voor haar rekening mogen laten.
Voor zover appellante heeft aangevoerd dat het CBE heeft miskend dat de wijze waarop een van de aanwezige docenten haar hierop heeft aangesproken, haar zodanig heeft geëmotioneerd, dat zij om die reden geen onvoldoende resultaat heeft behaald, wordt het volgende overwogen. Het oordeel van het CBE dat de examinatoren de handelingen van appellante tijdens de toets hebben beoordeeld aan de hand van de daartoe voorgeschreven beoordelingsformulieren en criteria, heeft appellante niet bestreden. Hetgeen appellante heeft aangevoerd, leidt onder die omstandigheden niet tot het oordeel dat het CBE ten onrechte geen grond aanwezig heeft geacht om aan te nemen dat die beoordeling niet zorgvuldig heeft plaatsgevonden. Voorts kan in hetgeen appellante heeft aangevoerd geen grond worden gevonden voor het oordeel dat het CBE ten onrechte niet door haar aannemelijk gemaakt heeft geacht dat de sfeer tijdens het afleggen van de toets zo slecht was, dat zij door de examinatoren is verhinderd een voldoende beoordeling te behalen.
Voor zover appellante heeft betoogd dat het CBE heeft miskend dat de examinatoren haar handelingen ten onrechte als onvoldoende hebben beoordeeld, geldt dat artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht er aan in de weg staat dat het College het oordeel van het CBE daarover inhoudelijk toetst.
Gelet op het voorgaande, geeft het aangevoerde geen grond voor het oordeel dat het CBE de beoordeling van de simulatietoets en de weigering van een herbeoordeling ten onrechte niet in strijd met het recht heeft geacht.
(...)
2.4.1. Appellante heeft haar stelling dat de examencommissie er van op de hoogte was dat zij in de week van 12 juli 2011 niet beschikbaar was om te worden gehoord gebaseerd op haar eigen mededeling met die strekking in een brief van 29 mei 2011 aan de examencommissie. In reactie op die mededeling heeft de examencommissie haar er bij brief van 14 juni 2011 op gewezen dat week 28, de week waarin 12 juli 2011 valt, de laatste week van het schooljaar is en dus geen vakantieweek.
Nu week 28, naar niet in geschil is, geen vakantieweek was en appellante, voor zover zij daarvan niet al eerder op de hoogte was, hiervan in ieder

geval met voormelde brief van 14 juni 2011 op de hoogte is gesteld, heeft het CBE niet ten onrechte in het aangevoerde geen reden gezien om te oordelen dat de examencommissie niet onzorgvuldig heeft gehandeld door appellante uit te nodigen voor een hoorzitting in die week. Daarbij is mede van belang dat de examencommissie er belang aan mocht hechten om voor aanvang van de vakantie ten aanzien van appellante te beslissen over het al dan niet geven van een negatief bindend studieadvies.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Leiden (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 juni 2011 heeft de examencommissie HBO-V van de Hogeschool Leiden (hierna: de examencommissie) de door appellante afgelegde simulatietoets onvoldoende beoordeeld.

Bij besluit van 14 juli 2011 heeft de examencommissie een verzoek van appellante om herbeoordeling ervan afgewezen.

Bij besluit van 21 juli 2011 heeft de examencommissie appellante een negatief bindend studieadvies voor de opleiding verpleegkunde gegeven.

Bij besluit van 16 november 2011 heeft het CBE het door appellante tegen voormelde besluiten bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 22 december 2011, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appellante heeft nog nadere stukken ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 25 juni 2012, waar appellante, vertegenwoordigd door [naam], en het CBE, vertegenwoordigd door mr. drs. A. Douwes, mr. L. Griep, P.B.M. van der Linden en J.M. van Grieken-van Veen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante is in het studiejaar 2009-2010 begonnen met de opleiding verpleegkunde. Gedurende dat studiejaar en het daaropvolgende heeft zij de simulatietoets vier maal afgelegd, steeds met onvoldoende resultaat. Naar aanleiding van klachten van appellante dat bij het afnemen van die toetsen ten onrechte geen rekening is gehouden met haar functiebeperking, heeft de examencommissie haar op 15 juni 2011 nogmaals in de gelegenheid gesteld de toets af te leggen. Daarbij is haar de opgave in verband met haar dyslexie op A3-formaat ter beschikking gesteld.

De besluiten van 15 juni en 14 juli 2011 zijn naar aanleiding daarvan genomen. Omdat appellante aldus niet alle onderdelen van het propedeutisch examen heeft behaald, heeft de examencommissie vervolgens het besluit van 21 juli 2011 genomen.

2.2. Appellante heeft in beroep bij het College klachten aangevoerd over gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan tijdens de opleiding, de handelwijze van de examencommissie en die van het college van bestuur van de hogeschool. Het College heeft echter slechts te onderzoeken of het besluit van het CBE van 16 november 2011 rechtmatig is. Betogen van appellante die dat kader te buiten gaan, zoals in het bijzonder dat de examencommissie en het college van bestuur fraude hebben gepleegd, kunnen derhalve niet leiden tot het ermee beoogde resultaat.

2.3. Ter zake van de op 15 juni 2011 afgelegde simulatietoets heeft appellante aangevoerd dat, samengevat en zakelijk weergegeven, het CBE heeft miskend dat de omstandigheden, waaronder die is afgenomen, van dien aard zijn geweest, dat zij geen volwaardige kans heeft gehad om een voldoende te behalen. Daartoe heeft zij gesteld dat een van de aanwezige docenten haar op zodanige wijze heeft aangesproken op het feit dat zij een niet geheel leeggemaakt geformatteerd dvd-schijfje bij zich had, dat zij hierdoor tijdens de toets als gevolg van emoties onvoldoende heeft kunnen presteren.

2.3.1. Niet in geschil is dat appellante er, voorafgaand aan de toets, door de examencommissie van op de hoogte is gesteld dat zij ten behoeve van het maken van een filmopname een geformatteerd dvd-schijfje bij zich diende te hebben, doch het door haar meegebrachte schijfje niet voldoende bestandsruimte bevatte voor het maken van de filmopname. Gevolgen van het feit dat appellante gedurende de voorbereidingstijd van de toets het schijfje moest leegmaken om voldoende bestandsruimte vrij te maken, heeft het CBE onder die omstandigheden voor haar rekening mogen laten.

Voor zover appellante heeft aangevoerd dat het CBE heeft miskend dat de wijze waarop een van de aanwezige docenten haar hierop heeft aangesproken, haar zodanig heeft geëmotioneerd, dat zij om die reden geen onvoldoende resultaat heeft behaald, wordt het volgende overwogen. Het oordeel van het CBE dat de examinatoren de handelingen van appellante tijdens de toets hebben beoordeeld aan de hand van de daartoe voorgeschreven beoordelingsformulieren en criteria, heeft appellante niet bestreden. Hetgeen appellante heeft aangevoerd, leidt onder die omstandigheden niet tot het oordeel dat het CBE ten onrechte geen grond aanwezig heeft geacht om aan te nemen dat die beoordeling niet zorgvuldig heeft plaatsgevonden. Voorts kan in hetgeen appellante heeft aangevoerd geen grond worden gevonden voor het oordeel dat het CBE ten onrechte niet door haar aannemelijk gemaakt heeft geacht dat de sfeer tijdens het afleggen van de toets zo slecht was, dat zij door de examinatoren is verhinderd een voldoende beoordeling te behalen.

Voor zover appellante heeft betoogd dat het CBE heeft miskend dat de examinatoren haar handelingen ten onrechte als onvoldoende hebben beoordeeld, geldt dat artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht er aan in de weg staat dat het College het oordeel van het CBE daarover inhoudelijk toetst.

Gelet op het voorgaande, geeft het aangevoerde geen grond voor het oordeel dat het CBE de beoordeling van de simulatietoets en de weigering van een herbeoordeling ten onrechte niet in strijd met het recht heeft geacht.

2.4. Ter zake van het op 21 juli 2011 gegeven negatief bindend studieadvies heeft appellante aangevoerd dat, samengevat en zakelijk weergegeven, het CBE heeft miskend dat de examencommissie haar niet werkelijk in de gelegenheid heeft gesteld om, voorafgaand aan het geven ervan, te worden gehoord. Daartoe heeft zij gesteld dat de examencommissie haar weliswaar heeft uitgenodigd om op 12 juli 2011 te worden gehoord, doch wist dat zij op die dag niet aanwezig kon zijn.

2.4.1. Appellante heeft haar stelling dat de examencommissie er van op de hoogte was dat zij in de week van 12 juli 2011 niet beschikbaar was om te worden gehoord gebaseerd op haar eigen mededeling met die strekking in een brief van 29 mei 2011 aan de examencommissie. In reactie op die mededeling heeft de examencommissie haar er bij brief van 14 juni 2011 op gewezen dat week 28, de week waarin 12 juli 2011 valt, de laatste week van het schooljaar is en dus geen vakantieweek.

Nu week 28, naar niet in geschil is, geen vakantieweek was en appellante, voor zover zij daarvan niet al eerder op de hoogte was, hiervan in ieder geval met voormelde brief van 14 juni 2011 op de hoogte is gesteld, heeft het CBE niet ten onrechte in het aangevoerde geen reden gezien om te oordelen dat de examencommissie niet onzorgvuldig heeft gehandeld door appellante uit te nodigen voor een hoorzitting in die week. Daarbij is mede van belang dat de examencommissie er belang aan mocht hechten om voor aanvang van de vakantie ten aanzien van appellante te beslissen over het al dan niet geven van een negatief bindend studieadvies.

2.5. Nu hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, evenmin aanleiding geeft voor een andersluidend oordeel, zal het College het door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaren.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2011/207 en 207.1
Rechter(s) : mr. Nijenhof
Datum uitspraak : 30 januari 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : Beleidsvrijheid, bijzondere omstandigheden, finale geschillenbeslechting, herbeoordeling, [tweede] inzagerecht tentamen, vertrouwensbeginsel
Artikelen : WHW artikel 7.66; Awb artikel 2:4, 8:81, 8:86; OER
Uitspraak : Bachelor Science UvA artikel 13 lid 1
Hoofdoverwegingen : Beroep ongegrond, verzoek afgewezen
2.2.2. De examencommissie pleegt, nadat inzage in een tentamen heeft plaatsgevonden bij een verzoek om een tweede inzage, daartoe niet eerder over te gaan dan nadat een tweede beoordelaar het tentamen heeft beoordeeld. Indien deze eveneens tot een onvoldoende beoordeling komt, wordt het verzoek afgewezen. De taak van de coördinator bestaat er uit hier op toe te zien.
2.2.3. De WHW noch de Onderwijs- en Examenregeling van de opleiding staat aan deze handelwijze in de weg. Voorts is geen plaats voor het oordeel dat zij kennelijk onredelijk is. Ook de wijze waarop de examencommissie aan dat beleid uitvoering heeft gegeven is niet onzorgvuldig. Voordat het beroep door het CBE is behandeld heeft de examencommissie in casu de coördinator het tentamen wederom door twee andere examinatoren onafhankelijk van elkaar, laten nazien. Er trad daarbij geen wijziging op in de beoordeling. Deze bleef staan op 5.3, onvoldoende.
2.2.4. De voorzitter is van oordeel dat het CBE in het betoog van appellant terecht geen grond heeft gevonden voor het oordeel dat in afwijking van het reglement en de daarop gebaseerde handelwijze de examencommissie appellant een tweede inzage op het tentamen had moeten toestaan.
Voorts is het de voorzitter niet gebleken dat bijzondere omstandigheden de examencommissie hadden moeten nopen af te wijken van haar gebruikelijke handelwijze.
2.2.5. Op 18 juli 2011 is door de examencommissie aan appellant meegedeeld dat hem geen andere inzagemogelijkheden werden geboden. Nu appellant geen toezegging is gedaan dat hem een andere mogelijkheid zou worden geboden en hij, voorafgaand aan de geboden inzagemogelijkheid, op de hoogte was dat hem geen andere mogelijkheid zou worden geboden, heeft het CBE de weigering terecht niet in strijd geacht met een gerechtvaardigd vertrouwen of met de rechtszekerheid.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellant], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens Universiteit van Amsterdam(hierna: CBE), verweerder

1. Procesverloop

Bij uitspraak van 5 december 2011, verzonden op 6 december 2011, heeft het CBE het beroep tegen besluit 18 juli 2011 van de examencommissie Economie en Bedrijfskunde, waarbij appellant geen tweede inzage werd toegestaan, ongegrond verklaard.

Tegen die uitspraak heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 11 januari 2012, beroep ingesteld en gelijktijdig de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

CBE heeft een verweerschrift ingediend.

De voorzitter heeft de zaak behandeld ter zitting van 26 januari 2012, waar appellant in persoon en bijgestaan door mevrouw [naam], en het CBE vertegenwoordigd door mr. E.L.C.M. Rijnders, zijn verschenen. Tevens is drs. J.M. van Kempen, (ambtelijk) secretaris van de examencommissie gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Ingevolge artikel 13, eerste lid, van de Onderwijs en Examenregeling Bachelor of Science heeft een student binnen 30 werkdagen na de bekendmaking van de uitslag van een schriftelijk tentamen, recht op inzage van het door hem gemaakte werk.

2.2.1. Appellant betoogt dat de beoordeling van het tentamen onzorgvuldig en strijdig met artikel 2:4 van de Awb heeft plaatsgevonden, waardoor nu hij geen tweede inzage mogelijkheid krijgt in zijn tentamen met daarbij de mogelijkheid dat dit leidt tot aanpassingen van de beoordeling, de onvoldoende beoordeling van het tentamen in stand blijft.

2.2.2. De examencommissie pleegt, nadat inzage in een tentamen heeft plaatsgevonden bij een verzoek om een tweede inzage, daartoe niet eerder over te gaan dan nadat een tweede beoordelaar het tentamen heeft beoordeeld. Indien deze eveneens tot een onvoldoende beoordeling komt, wordt het verzoek afgewezen. De taak van de coördinator bestaat er uit hier op toe te zien.

2.2.3. De WHW noch de Onderwijs- en Examenregeling van de opleiding staat aan deze handelwijze in de weg. Voorts is geen plaats voor het oordeel dat zij kennelijk onredelijk is. Ook de wijze waarop de examencommissie aan dat beleid uitvoering heeft gegeven is niet onzorgvuldig. Voordat het beroep door het CBE is behandeld heeft de examencommissie in casu de coördinator het tentamen wederom door twee andere examinatoren onafhankelijk van elkaar, laten nazien. Er trad daarbij geen wijziging op in de beoordeling. Deze bleef staan op 5.3, onvoldoende.

2.2.4. De voorzitter is van oordeel dat het CBE in het betoog van appellant terecht geen grond heeft gevonden voor het oordeel dat in afwijking van het reglement en de daarop gebaseerde handelwijze de examencommissie appellant een tweede inzage op het tentamen had moeten toestaan.

Voorts is het de voorzitter niet gebleken dat bijzondere omstandigheden de examencommissie hadden moeten nopen af te wijken van haar gebruikelijke handelwijze.

2.2.5. Op 18 juli 2011 is door de examencommissie aan appellant meegedeeld dat hem geen andere inzagemogelijkheden werden geboden. Nu appellant geen toezegging is gedaan dat hem een andere mogelijkheid zou worden geboden en hij, voorafgaand aan de geboden inzagemogelijkheid, op de hoogte was dat hem geen andere mogelijkheid zou worden geboden, heeft het CBE de weigering terecht niet in strijd geacht met een gerechtvaardigd vertrouwen of met de rechtszekerheid.

2.3. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Het beroep is ongegrond. Gelet op deze uitspraak moet het verzoek om een voorlopige voorziening worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College,

rechtdoend:

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. wijst de voorlopige voorziening af.

•

Zaaknummer : 2012/001
Rechter(s) : mr. Loeb
Datum uitspraak : 17 januari 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden : Termijnoverschrijding beroepschrift
Artikelen : Awb artikel 3:42, 6:7, 6:8, 6:11, 8:54
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.2. Nu voormelde brief, waarbij het beroep is ingesteld, blijkt het op de enveloppe, waarin deze is verzonden, gestelde poststempel op 1 januari 2012 ter post is bezorgd, is het beroep niet ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn, die afliep op 14 december 2011.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellant], wonende te [woonplaats], appellant,
gemachtigde: mr. M.C. Schmidt

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 november 2011 heeft verweerder het door appellant tegen een door hem op 14 september 2011 genomen besluit gemaakt bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 3 januari 2012, beroep bij het College ingesteld.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), gelezen in verbinding met de artikelen 6:8, eerste lid, en 3:41 van die wet, wordt een beroepschrift ingediend binnen zes weken na de dag, waarop het besluit aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt.

2.2. Nu voormelde brief, waarbij het beroep is ingesteld, blijkt het op de enveloppe, waarin deze is verzonden, gestelde poststempel op 1 januari 2012 ter post is bezorgd, is het beroep niet ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn, die afliep op 14 december 2011.

2.3. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de beroepstermijn ingediend beroepschrift niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.4. Nu geen omstandigheden zijn gesteld die tot dat oordeel kunnen leiden, komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, gelezen in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Awb, wordt als volgt beslist.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

•

Zaaknummer : 2012/002.2
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Troostwijk, Kleijn
Datum uitspraak : 26 april 2012
Partijen : Opposante
Trefwoorden : Elektronisch berichtenverkeer, poststempel, termijnoverschrijding
Artikelen : Awb artikel 2:15, 8:40a
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1. Voor zover opposante stelt dat zij het beroepschrift op 30 november 2011 per post heeft verzonden en daarmee tijdig heeft ingediend, overweegt het College dat de enveloppe waarin het beroepschrift is verzonden blijkt de poststempel op 6 december 2011 ter post is bezorgd. Opposante heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij het beroepschrift op uiterlijk de laatste dag van de termijn ter post heeft bezorgd. Het moet er dan ook voor worden gehouden dat zij dit geschrift eerst na ommekomst van de daarvoor gestelde termijn ter post heeft bezorgd, zodat het beroepschrift niet tijdig is ingediend. Voor zover opposante het beroepschrift op 30 november 2011 per e-mail aan het College heeft verzonden, overweegt het College als volgt. Ingevolge artikel 2:15, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, dat ingevolge artikel 8:40a van overeenkomstige toepassing is op het verkeer met de bestuursrechter, kan een bericht elektronisch worden verzonden, voor zover kenbaar is gemaakt dat deze weg is geopend. Nu het College dat niet heeft gedaan en in de brochure die op de website van het College is gepubliceerd is vermeld dat een beroepschrift dient te worden gestuurd naar het postadres van het College, kon geen beroep per e-mail worden ingesteld. Hetgeen opposante stelt over de door haar verstuurd e-mail, geeft dan ook geen grond voor het oordeel dat tijdig beroep is ingesteld.

Uitspraak in de zaak van:

[naam], wonend te [woonplaats], opposante.

1. Procesverloop

Bij uitspraak van 14 december 2011, in zaak nr. 2011/184, heeft het College na vereenvoudigde behandeling het beroep van opposante niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft opposante bij brief, bij het College ingekomen op 4 januari 2012, verzet gedaan.

Het College heeft het verzet ter zitting behandeld op 5 april 2012, waar opposante is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de uitspraak, waarvan verzet, is het beroep van opposante niet-ontvankelijk verklaard, omdat het beroep niet binnen de daarvoor gestelde termijn was ingediend. De beroepstermijn liep op 2 december 2011 af en het beroepschrift is, blijkt de poststempel, op 6 december 2011 ter post bezorgd.

2.2. Opposante betoogt dat haar beroep ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard. Hiertoe voert zij aan dat zij haar beroepschrift op 30 november 2011 per e-mail en per post heeft verstuurd naar het College.

2.2.1. Voor zover opposante stelt dat zij het beroepschrift op 30 november 2011 per post heeft verzonden en daarmee tijdig heeft ingediend, overweegt het College dat de enveloppe waarin het beroepschrift is verzonden blijkt de poststempel op 6 december 2011 ter post is bezorgd. Opposante heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij het beroepschrift op uiterlijk de laatste dag van de termijn ter post heeft bezorgd. Het moet er dan ook voor worden gehouden dat zij dit geschrift eerst na ommekomst van de daarvoor gestelde termijn

ter post heeft bezorgd, zodat het beroepschrift niet tijdig is ingediend.

Voor zover opposante het beroepschrift op 30 november 2011 per e-mail aan het College heeft verzonden, overweegt het College als volgt. Ingevolge artikel 2:15, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, dat ingevolge artikel 8:40a van overeenkomstige toepassing is op het verkeer met de bestuursrechter, kan een bericht elektronisch worden verzonden, voor zover kenbaar is gemaakt dat deze weg is geopend. Nu het College dat niet heeft gedaan en in de brochure die op de website van het College is gepubliceerd is vermeld dat een beroepschrift dient te worden gestuurd naar het postadres van het College, kon geen beroep per e-mail worden ingesteld. Hetgeen opposante stelt over de door haar verstuurd e-mail, geeft dan ook geen grond voor het oordeel dat tijdig beroep is ingesteld.

2.3. Het verzet is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het verzet ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/004
Rechter(s) : mr. Nijenhof
Datum uitspraak : 12 juli 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Saxion
Trefwoorden : AD-programma, afgifte getuigschrift, afstudeeropdracht, beoordeling, bewaarplicht stageverslag, doel stage, zorgvuldigheidsbeginsel
Artikelen : OER Saxion artikel 13
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. Nadat appellant overleg heeft gehad met de studieadviseur om alsnog voor 1 oktober 2011 af te kunnen studeren is afgesproken dat hij het verslag van de afstudeeropdracht, die hij in 2005 bij het LED heeft gedaan, kon inbrengen en daarover een presentatie zou geven. Pas daarna kwam appellant er achter dat hij niet meer over dat verslag beschikt. Het CBE heeft in hetgeen appellant heeft aangevoerd terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat de examencommissie had moeten toestaan dat appellant het verslag van de stage bij [naam] zou inbrengen ter afsluiting van het AD-programma. In dit verband heeft het CBE toegelicht dat dat verslag uit negen pagina's bestaat en inhoudelijk zeer beperkt is. Appellant heeft ter zitting ook te kennen gegeven dat hij kan begrijpen dat dat verslag op zichzelf onvoldoende is om als afstudeeropdracht te gelden. Verder is het niet onaannemelijk dat de examencommissie nog wist dat de bij het LED uitgevoerde opdracht een bredere engineeringopdracht was dan de opdracht die appellant als alternatief wilde inbrengen. In de omstandigheid dat de stageopdracht, die is uitgevoerd bij het LED, 30 ECTS waard was en de afstudeeropdracht van het AD-programma met 15 ECTS wordt gewaardeerd, heeft het CBE verder terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de examencommissie gehouden was hem een getuigschrift te geven. Het CBE heeft met juistheid overwogen dat de aan een studieonderdeel verbonden studielast niet uitsluitend bepalend is voor het niveau ervan en dat er een groot verschil bestaat tussen de doelstelling van een stage en een afstudeeropdracht. Een stage is met name bedoeld voor het opdoen van kennis en vaardigheden, terwijl het afstuderen vooral gericht is op het uitvoeren van een concrete opdracht met behulp van de eerder opgedane kennis en vaardigheden. Gelet hierop heeft de examencommissie ook nadere eisen gesteld aan de stageopdracht die hij kon inleveren, zoals het geven van een presentatie. Wat betreft het betoog dat in de OER onvoldoende duidelijk is gemaakt wat de inhoud van het afsluitend

examen van het AD-programma is, geldt dat in de uitwerking van artikel 13 van de OER is uiteengezet welke toetsen deel uitmaken van de examens en in de brochure 'Informatie Afstuderen 2011-2012' informatie is gegeven over stage en afstuderen. Evenmin kan appellant worden gevolgd in zijn betoog dat Hogeschool Saxion haar zorgplicht heeft geschonden door het verslag van de stageopdracht bij het LED niet langer in haar bezit te hebben. Geen grondslag bestaat voor de door appellant gestelde bewaarplicht.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Saxion (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 juni 2011 heeft de examencommissie aan appellant meegedeeld dat hij kan opgaan voor het afsluitend examen van het WB-AD-diploma onder de voorwaarde dat hij zich inschrijft voor de WB-AD-opleiding per 1 september 2011 en de AD-afstudeeropdracht met een voldoende afsluit.

Bij besluit van 29 november 2011 heeft het CBE het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 10 januari 2012, beroep ingesteld. De gronden van beroep zijn aangevuld bij brief van 24 januari 2012.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 juni 2012, waar appellant, bijgestaan door mr. A.A.M Oude Ophuis, advocaat te Enschede, en het CBE, vertegenwoordigd door E.A. Cremers en R.M.W. Nijssen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. De examencommissie heeft in de vergadering van 29 juni 2011 besloten dat appellant voor het verkrijgen van een getuigschrift voor de Associate Degree (AD) Werktuigbouwkunde nog aanvullende studieactiviteiten dient te verrichten. De examencommissie heeft gesteld dat appellant de AD-afstudeeropdracht met een voldoende kan afronden door zijn in 2005 gemaakte stageopdracht, die hij bij het Lectoraat Duurzame Energie (hierna: LED) heeft gedaan, in te brengen en daarover een afstudeerpresentatie te geven.

2.2. Appellant beschikt niet langer over het stageverslag van de opdracht die hij bij het LED heeft gedaan. Hij wil in de plaats daarvan het verslag van de stage bij het bedrijf [naam] inbrengen. Volgens de examencommissie is dat verslag onvoldoende om te kunnen dienen als AD-afstudeeropdracht.

2.3. Appellant betoogt allereerst dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie ten onrechte het stageverslag dat hij wil inbrengen onvoldoende geschikt heeft geacht om als AD-afstudeeropdracht te kunnen dienen. Hiertoe voert hij aan dat hij dat stuk had kunnen aanvullen en dat het opmerkelijk is dat de examencommissie het verslag van de opdracht bij het LED, dat zij niet heeft gezien, wel voldoende acht om als AD-afstudeeropdracht te gelden. Voorts betoogt appellant dat hij op basis van het cijfer 8 dat hij heeft gehad voor de stageopdracht bij het LED al in aanmerking komt voor het verkrijgen van een voldoende voor de AD-afstudeeropdracht. Hij wijst er in dit verband op dat die opdracht 30 ECTS waard was en de AD-afstudeeropdracht slechts met 15 ECTS wordt gewaardeerd. Hij betoogt verder dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat in de Onderwijs- en Examenregeling (hierna: OER) onvoldoende informatie staat over de inhoud van

het afsluitend examen van het AD-programma. Tenslotte betoogt appellant dat Saxion Hogeschool haar zorgplicht heeft geschonden door het verslag van de stageopdracht bij LED niet langer in het bezit te hebben.

2.3.1 Nadat appellant overleg heeft gehad met de studieadviseur om alsnog voor 1 oktober 2011 af te kunnen studeren is afgesproken dat hij het verslag van de afstudeeropdracht, die hij in 2005 bij het LED heeft gedaan, kon inbrengen en daarover een presentatie zou geven. Pas daarna kwam appellant er achter dat hij niet meer over dat verslag beschikt. Het CBE heeft in hetgeen appellant heeft aangevoerd terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat de examencommissie had moeten toestaan dat appellant het verslag van de stage bij [naam] zou inbrengen ter afsluiting van het AD-programma. In dit verband heeft het CBE toegelicht dat dat verslag uit negen pagina's bestaat en inhoudelijk zeer beperkt is. Appellant heeft ter zitting ook te kennen gegeven dat hij kan begrijpen dat dat verslag op zichzelf onvoldoende is om als afstudeeropdracht te gelden. Verder is het niet onaannemelijk dat de examencommissie nog wist dat de bij het LED uitgevoerde opdracht een bredere engineeringopdracht was dan de opdracht die appellant als alternatief wilde inbrengen. In de omstandigheid dat de stageopdracht, die is uitgevoerd bij het LED, 30 ECTS waard was en de afstudeeropdracht van het AD-programma met 15 ECTS wordt gewaardeerd, heeft het CBE verder terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de examencommissie gehouden was hem een getuigschrift te geven. Het CBE heeft met juistheid overwogen dat de aan een studieonderdeel verbonden studielast niet uitsluitend bepalend is voor het niveau ervan en dat er een groot verschil bestaat tussen de doelstelling van een stage en een afstudeeropdracht. Een stage is met name bedoeld voor het opdoen van kennis en vaardigheden, terwijl het afstuderen vooral gericht is op het uitvoeren van een concrete opdracht met behulp van de eerder opgedane kennis en vaardigheden. Gelet hierop heeft de examencommissie ook nadere eisen gesteld aan de stageopdracht die hij kon inleveren, zoals het geven van een presentatie. Wat betreft het betoog dat in de OER onvoldoende duidelijk is gemaakt wat de inhoud van het afsluitend examen van het AD-programma is, geldt dat in de uitwerking van artikel 13 van de OER is uiteengezet welke toetsen deel uitmaken van de examens en in de brochure 'Informatie Afstuderen 2011-2012' informatie is gegeven over stage en afstuderen. Evenmin kan appellant worden gevolgd in zijn betoog dat Hogeschool Saxion haar zorgplicht heeft geschonden door het verslag van de stageopdracht bij het LED niet langer in haar bezit te hebben. Geen grondslag bestaat voor de door appellant gestelde bewaarplicht.

Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/005
Rechter(s)	: mr. Borman
Datum uitspraak	: 9 juli 2012
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Afstuderen, bijzondere omstandigheden, instellingscollegegeld, propedeutische fase, restitutie
Artikelen	: WHW artikel 7.46 lid 1, 2 en 5; Studentenstatuut Hogeschool Inholland artikel 18 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.2. Gelet op het bepaalde in artikel 18, eerste lid, van het Studentenstatuut en op de algemene voorwaarden die op het door appellante getekende machtigingsformulier zijn vermeld, wist appellante, dan wel had zij kunnen weten wat de regels met betrekking tot restitutie van het instellingscollegegeld zijn. Uit die regels volgt dat restitutie van het instellingscollegegeld alleen mogelijk is in het geval van zwaarwegende omstandigheden. In de stelling van appellante dat zij voor

het afleggen van één tentamen het instellingscollegegeld voor het hele studiejaar verschuldigd is, ziet het College, gezien de vrijheid die verweerder met betrekking tot het vaststellen van regels betreffende het instellingscollegegeld toekomt, geen grond voor het oordeel dat die regels kennelijk onredelijk zijn.

2.2.3. In aanmerking genomen dat appellante wist, dan wel had kunnen weten dat in beginsel geen aanspraak op restitutie van het instellingscollegegeld bestaat, is geen grond aanwezig voor het oordeel dat verweerder de door appellante gestelde financiële omstandigheden als zwaarwegende omstandigheden in de zin van artikel 18, eerste lid, van het Studentenstatuut had moeten aanmerken. Wat betreft de stelling van appellante dat bij haar na gespreken met medewerkers van de studentenadministratie onduidelijkheid bestond over het recht op restitutie, heeft verweerder zich op het standpunt mogen stellen dat de gevolgen van de keuze van appellante om zich desondanks in te schrijven voor haar risico komen. Daarbij neemt het College in aanmerking dat appellante niet aan de hand van concrete gegevens aannemelijk heeft gemaakt dat een daartoe bevoegde persoon haar heeft medegedeeld dat zij zonder meer recht had op restitutie. De ter zitting door appellante ingenomen stelling dat zij dacht voor restitutie in aanmerking te komen omdat volgens artikel 18, eerste lid, van het Studentenstatuut recht op restitutie bestaat bij afstuderen en zij na het succesvol afleggen van het tentamen haar propedeuse zou hebben behaald, leidt evenmin tot het door appellante beoogde doel. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat onder afstuderen als bedoeld in dat artikel niet mede het afronden van de propedeuse wordt begrepen. Gelet hierop, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geweigerd tot restitutie van het verschuldigde instellingscollegegeld over te gaan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 oktober 2011 heeft verweerder geweigerd tot restitutie van het door appellante verschuldigde instellingscollegegeld over te gaan.

Bij besluit van 24 november 2011 heeft verweerder het door appellante daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 5 januari 2012, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 8 februari 2012.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 juni 2012, waar appellante in persoon, bijgestaan door mr. M. Wiersma, advocaat te Rotterdam, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. S.E. van Oosterhout en mr. F. Donner, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a, eerste, tweede, derde of zesde lid, en niet is ingeschreven voor een onderwijseenheid bij de Open Universiteit, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het tweede lid wordt de hoogte van het instellingscollegegeld door het

instellingsbestuur vastgesteld. Het instellingsbestuur kan per opleiding of groep van opleidingen of per groep of groepen studenten een verschillend instellingscollegegeld vaststellen.

Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Ingevolge artikel 18, eerste lid, van het Studentenstatuut 2011-2012 Hogeschool Inholland, voor zover thans van belang, heeft de student bij beëindiging van de inschrijving geen aanspraak op terugbetaling van het instellingscollegegeld voor het resterende deel van het studiejaar en nog niet vervallen termijnen blijven verschuldigd. Een uitzondering hierop vormt de beëindiging op verzoek van de student bij zwaarwegende omstandigheden.

2.2. Appellante betoogt dat verweerder ten onrechte heeft geweigerd tot restitutie van het verschuldigde instellingscollegegeld over te gaan. Daartoe voert zij aan dat zij zich slechts heeft ingeschreven ten behoeve van het afleggen van één tentamen van de propedeuse. Volgens haar is het onredelijk dat zij voor het afleggen van één tentamen het instellingscollegegeld voor het hele studiejaar verschuldigd is. Voorts stelt appellante dat zij niet goed is voorgelicht door de studentenadministratie en dat zij het instellingscollegegeld niet kan betalen.

2.2.1. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat appellante wist, dan wel had kunnen weten dat zij niet in aanmerking komt voor restitutie van het instellingscollegegeld. In dit verband heeft verweerder erop gewezen dat appellante een machtigingsformulier voor de betaling van het instellingscollegegeld heeft getekend en op de achterkant van dat formulier is vermeld dat restitutie van het instellingscollegegeld alleen mogelijk is indien er sprake is van zwaarwegende persoonlijke omstandigheden. Dergelijke omstandigheden doen zich naar het oordeel van verweerder niet voor. In dit verband heeft hij zich op het standpunt gesteld dat de door appellante gestelde financiële omstandigheden voor haar rekening en risico komen.

2.2.2. Gelet op het bepaalde in artikel 18, eerste lid, van het Studentenstatuut en op de algemene voorwaarden die op het door appellante getekende machtigingsformulier zijn vermeld, wist appellante, dan wel had zij kunnen weten wat de regels met betrekking tot restitutie van het instellingscollegegeld zijn. Uit die regels volgt dat restitutie van het instellingscollegegeld alleen mogelijk is in het geval van zwaarwegende omstandigheden. In de stelling van appellante dat zij voor het afleggen van één tentamen het instellingscollegegeld voor het hele studiejaar verschuldigd is, ziet het College, gezien de vrijheid die verweerder met betrekking tot het vaststellen van regels betreffende het instellingscollegegeld toekomt, geen grond voor het oordeel dat die regels kennelijk onredelijk zijn.

2.2.3. In aanmerking genomen dat appellante wist, dan wel had kunnen weten dat in beginsel geen aanspraak op restitutie van het instellingscollegegeld bestaat, is geen grond aanwezig voor het oordeel dat verweerder de door appellante gestelde financiële omstandigheden als zwaarwegende omstandigheden in de zin van artikel 18, eerste lid, van het Studentenstatuut had moeten aanmerken. Wat betreft de stelling van appellante dat bij haar na gespreken met medewerkers van de studentenadministratie onduidelijkheid bestond over het recht op restitutie, heeft verweerder zich op het standpunt mogen stellen dat de gevolgen van de keuze van appellante om zich desondanks in te schrijven voor haar risico komen. Daarbij neemt het College in aanmerking dat appellante niet aan de hand van concrete gegevens aannemelijk heeft gemaakt dat een daartoe bevoegde persoon haar heeft medegedeeld dat zij zonder meer recht had op restitutie. De ter zitting door appellante ingenomen stelling dat zij dacht voor restitutie in aanmerking te komen omdat volgens artikel 18, eerste lid, van het Studentenstatuut recht op restitutie bestaat bij afstuderen en zij na het succesvol afleggen van het tentamen haar propedeuse zou hebben behaald, leidt evenmin tot het door appellante beoogde doel. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat onder afstuderen als bedoeld in dat artikel niet mede het afronden van de propedeuse wordt begrepen. Gelet hierop, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geweigerd tot restitutie van het verschuldigde instellingscollegegeld over te gaan.

Het betoog faalt.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/008
Rechter(s) : mrs. Olivier, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak : 11 juni 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden : Advies studentendecaan, belangenafweging, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, langstudeermaatregel
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 1 en 3; Regeling bindend studieadvies UL artikel 1.1 en 4.3.2
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.2. Vast staat dat appellant niet binnen twee jaar de propedeuse heeft behaald. Het feit dat appellant door persoonlijke omstandigheden gedurende het collegejaar 2010-2011 ernstig was gehinderd bij de studievoortgang betekent blijkens een nadere verklaring van de studentendecaan dat appellant geacht moet worden voor ongeveer 50% te hebben kunnen studeren. Vast staat dat appellant van de propedeuse nog 17,5 studiepunten diende te behalen en dat hij daarvan in het collegejaar 2010-2011 7,5 punten heeft behaald. Deze behaalde studieresultaten en de weging van de bijzondere omstandigheden, die heeft plaatsgevonden bij het bepalen van de mate waarin appellant gedurende het studiejaar 2010-2011 was gehinderd bij de studievoortgang, hebben het CBE terecht niet tot het oordeel geleid dat de examencommissie niet in redelijkheid tot het geven van het bindend studieadvies heeft kunnen overgaan. Dat appellant zich meer heeft gericht op het behalen van tweedejaarsvakken om een langstudeermaatregel te voorkomen, komt voor zijn risico. De omstandigheid dat appellant groot belang hecht aan het afronden van de opleiding biedt evenmin grond voor een ander oordeel. Het staat appellant vrij zich vier jaar na het bindend studieadvies opnieuw voor de opleiding in te schrijven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 augustus 2011 heeft de examencommissie Islamitische Theologie van de Faculteit der Geesteswetenschappen van de Universiteit Leiden aan appellant het bindend studieadvies gegeven dat hij zich het volgende collegejaar niet opnieuw mag inschrijven voor die opleiding.

Bij besluit van 16 november 2011 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 16 januari 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 14 mei 2012, waar appellant, bijgestaan door mr. drs. R. Taha, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. D.H. Mandel, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. [...] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 1.1 van de Regeling Bindend Studieadvies Universiteit Leiden (hierna: de Regeling) wordt onder de propedeutische fase de eerste periode in een bacheloropleiding begrepen met een studielast van 60 studiepunten.

Ingevolge artikel 4.3.2 van de Regeling is een advies negatief en afwijzend als een voor een voltijdse bacheloropleiding ingeschreven student de propedeutische fase van de desbetreffende bacheloropleiding nog niet heeft afgerond aan het einde van het tweede jaar van inschrijving.

2.2 Om een bindend studieadvies te voorkomen dient de student ingevolge artikel 4.3.2, gelezen in samenhang met artikel 1.1 van de Regeling, de propedeuse, bestaande uit 60 studiepunten, te behalen binnen twee jaar. Appellant heeft in het eerste studiejaar 42,5 studiepunten behaald en 7,5 in het tweede jaar. Derhalve heeft hij in totaal 50 studiepunten van de propedeuse behaald. Daarnaast heeft hij 30 studiepunten voor tweedejaarsvakken behaald.

2.3 Appellant betoogt dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat de examencommissie hem in redelijkheid een negatief bindend studieadvies heeft kunnen geven. Hiertoe voert hij aan dat hij vanwege zijn familiesituatie naast zijn studie moest werken en daarom minder tijd heeft gehad om aan zijn studie te besteden. Ook wijst hij er op dat hij last heeft van amnesie waardoor hij moeite heeft met studeren. In dit verband heeft appellant verklaringen overgelegd van de studentendecaan en de studentenpsycholoog. De studentendecaan heeft verklaard dat het aannemelijk is dat appellant door persoonlijke omstandigheden van 1 september 2010 tot 31 augustus 2011 ernstig gehinderd is bij zijn studievoortgang. Ook heeft appellant gewezen op het feit dat hij wel 30 studiepunten voor tweedejaarsvakken heeft behaald en het grote belang dat hij hecht aan het afronden van de opleiding.

2.3.1 Voor het geven van een afwijzend bindend studieadvies komen, gelet op artikel 7.8b van de WHW, uitsluitend behaalde studieresultaten en de weging van bijzondere omstandigheden in aanmerking. In de wet is geen grondslag voor andere overwegingen te vinden.

2.3.2 Vast staat dat appellant niet binnen twee jaar de propedeuse heeft behaald. Het feit dat appellant door persoonlijke omstandigheden gedurende het collegejaar 2010-2011 ernstig was gehinderd bij de studievoortgang betekent blijkens een nadere verklaring van de studentendecaan dat appellant geacht moet worden voor ongeveer 50% te hebben kunnen studeren. Vast staat dat appellant van de propedeuse nog 17,5 studiepunten diende te behalen en dat hij daarvan in het collegejaar 2010-2011 7,5 punten heeft behaald. Deze behaalde studieresultaten en de weging van de bijzondere omstandigheden, die heeft plaatsgevonden bij het bepalen van de mate waarin appellant gedurende het studiejaar 2010-2011 was gehinderd bij de studievoortgang, hebben het CBE terecht niet tot het oordeel geleid dat de examencommissie niet in redelijkheid tot het geven van het bindend studieadvies heeft kunnen overgaan. Dat appellant zich meer heeft gericht op het behalen van tweedejaarsvakken om een langstudeermaatregel te voorkomen, komt voor zijn risico. De omstandigheid dat appellant groot belang hecht aan het afronden van de opleiding biedt evenmin grond voor een ander oordeel. Het staat appellant vrij zich vier jaar na het bindend studieadvies opnieuw voor de opleiding in te schrijven.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/009
Rechter(s) : mr. Borman
Datum uitspraak : 13 juni 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Hogeschool van Arnhem en Nijmegen
Trefwoorden : Bedreiging in persoon, BNSA, bijzondere omstandigheden, [extra] herkansing, motivering
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 1 en 3; Awb artikel 7:26; OER Mondzorgkunde HAN 2010-2012 artikel 5.2 lid 3, 5.5 lid 3
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.2. Naar het oordeel van het College kon het CBE niet met dat standpunt volstaan. Aan appellante is een extra herkansing toegekend voor de tentamens van vier vakken. Zij werd dus blijkbaar in staat geacht deze alsnog met goed gevolg af te leggen. Appellante heeft voor twee van die tentamens een voldoende gehaald. De twee tentamens waarvoor zij een onvoldoende heeft gehaald, hebben kort na de bedreiging plaatsgevonden. Het CBE heeft erkend dat die bedreiging invloed heeft gehad op appellante. Een inzichtelijke motivering waarom, ondanks deze omstandigheden, toch reeds de conclusie gerechtvaardigd zou zijn dat appellante niet geschikt is voor de opleiding Mondzorgkunde ontbreekt evenwel. Het CBE heeft aan het bestreden besluit in strijd met artikel 7:26, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) geen deugdelijke motivering ten grondslag gelegd. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat appellante ter zitting gemotiveerd heeft gesteld dat als zij de twee tentamens met goed gevolg had afgelegd, zij in het resterende deel van het studiejaar de overige nog benodigde studiepunten had kunnen behalen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 augustus 2011 heeft de Instituutsdirecteur Mondzorgkunde appellante een bindend negatief studieadvies gegeven voor de opleiding Mondzorgkunde.

Bij besluit van 29 november 2011 heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 16 januari 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 24 mei 2012, waar appellante in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door A.M. van Boxtel, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet voldoet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 5.2, derde lid, van de Onderwijs- en examenregeling 2010-2011 (hierna: de OER) wordt tot het uitbrengen van een bindend negatief studieadvies aan het einde van het eerste studiejaar van inschrijving voor de propedeuse overgegaan indien de student niet minstens 45 studiepunten van het aantal op dat moment volgens het toetsprogramma te behalen studiepunten heeft behaald tenzij de student, diens persoonlijke omstandigheden in acht nemend, niettemin geschikt moet worden geacht voor de opleiding.

Ingevolge artikel 5.5, derde lid, worden bij het geven van een studieadvies de persoonlijke omstandigheden van de student in acht genomen.

2.2. Niet in geschil is dat appellante gedurende het eerste studiejaar minder dan 45 studiepunten heeft behaald en in zoverre niet voldoet aan de norm die is neergelegd in artikel 5.2, derde lid, van de OER.

2.3. Appellante betoogt dat het CBE ten onrechte heeft geconcludeerd dat zij niet geschikt is voor de opleiding Mondzorgkunde. Volgens appellante heeft zij door persoonlijke omstandigheden niet minstens 45 studiepunten behaald. In dat verband heeft zij erop gewezen dat zij juist wegens persoonlijke omstandigheden voor de tentamens van vier vakken een extra herkansing heeft gekregen. Voor twee van die tentamens heeft zij alsnog een voldoende gehaald. Kort voor de tentamens van de andere twee vakken is zij echter bedreigd. Volgens appellante heeft die bedreiging een zodanige invloed op haar gehad, dat zij als gevolg daarvan voor die twee tentamens een onvoldoende heeft gehaald. Had zij voor die tentamens wel een voldoende gehaald, dan had zij in het resterende deel van het studiejaar nog voldoende gelegenheid gehad om minimaal 45 studiepunten te behalen, aldus appellante.

2.3.1. In het bestreden besluit heeft het CBE zich met betrekking tot de bedreiging op het standpunt gesteld dat aannemelijk is dat de dreiging door een onbekende persoon in de laatste tentamenperiode spanningen met zich heeft gebracht, maar dat hieruit niet voortvloeit dat appellante toch geschikt moet worden geacht voor de opleiding.

2.3.2. Naar het oordeel van het College kon het CBE niet met dat standpunt volstaan. Aan appellante is een extra herkansing toegekend voor de tentamens van vier vakken. Zij werd dus blijkbaar in staat geacht deze alsnog met goed gevolg af te leggen. Appellante heeft voor twee van die tentamens een voldoende gehaald. De twee tentamens waarvoor zij een onvoldoende heeft gehaald, hebben kort na de bedreiging plaatsgevonden. Het CBE heeft erkend dat die bedreiging invloed heeft gehad op appellante. Een inzichtelijke motivering waarom, ondanks deze omstandigheden, toch reeds de conclusie gerechtvaardigd zou zijn dat appellante niet geschikt is voor de opleiding Mondzorgkunde ontbreekt evenwel. Het CBE heeft aan het bestreden besluit in strijd met artikel 7:26, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) geen deugdelijke motivering ten grondslag gelegd. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat appellante ter zitting gemotiveerd heeft gesteld dat als zij de twee tentamens met goed gevolg had afgelegd, zij in het resterende deel van het studiejaar de overige nog benodigde studiepunten had kunnen behalen.

2.4. Het beroep is gegrond. Het besluit van 29 november 2011 dient te worden vernietigd wegens strijd met artikel 7:26, eerste lid, van de Awb. Het CBE dient een nieuw besluit te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

2.5. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen, is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen van 29 november 2011;
3. gelast dat het college van beroep voor de examens van de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 42,00 (zegge: tweeënveertig euro) vergoedt.

•

Zaaknummer : 2012/011
Rechter(s) : mr. Borman
Datum uitspraak : 17 september 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Binden negatief studieadvies, verzoek herziening BNSA
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 3
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. Verweerder heeft zich op het standpunt mogen stellen dat hetgeen appellant in deze procedure heeft aangevoerd ter onderbouwing van zijn verzoek om herziening van het bindend afwijzend studieadvies, te weten dat hij een cursus Engels en bijlessen Financieel Management volgt, onvoldoende is om de herziening te rechtvaardigen. Verweerder heeft daarbij van belang mogen achten dat appellant niet heeft onderbouwd wat de bijlessen Financieel management inhouden en dat de cursus Engels zich richt op spreekvaardigheid, terwijl de module waarom het hier gaat schriftelijke zakelijke communicatie betreft, zodat de cursus onvoldoende bijdraagt aan de slagingskans van appellant.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van Hogeschool Inholland Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 september 2011, verzonden op 8 december 2011, heeft verweerder het beroep van appellant tegen de weigering het aan hem gegeven bindend afwijzend studieadvies te herzien ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 30 november, bij het College ingekomen op 16 januari 2012, beroep ingesteld. Hij heeft de gronden aangevuld bij brief van 1 februari 2012.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 15 juni 2012, waar appellant, in persoon, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. S.E. van Oosterhout, B.J. Peeters MA, B.R.C.M. Bouwens, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. De directeur van het domein Communicatie, Media en Muziek heeft bij besluit van 20 juli 2010 aan appellant een bindend afwijzend studieadvies gegeven. Appellant heeft verzocht dat besluit te herzien. Bij besluit van 16 juni 2011 heeft de directeur dat verzoek afgewezen, omdat appellant op 20 juli 2010, nadat hem reeds tweemaal een termijn is gesteld op grond van persoonlijke omstandigheden, niet voldoet aan de eis dat na twee studiejaar 60 EC uit het eerste

studiejaar moeten zijn behaald.

2.2. Appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat verweerder hem in verwarring heeft gebracht over de datum van de hoorzitting en dat hij daardoor de hoorzitting heeft gemist.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder ten onrechte zijn beroep tegen de weigering het bindend afwijzend studieadvies te herzien ongegrond heeft verklaard.

2.3.1. Verweerder heeft zich op het standpunt mogen stellen dat hetgeen appellant in deze procedure heeft aangevoerd ter onderbouwing van zijn verzoek om herziening van het bindend afwijzend studieadvies, te weten dat hij een cursus Engels en bijlessen Financieel Management volgt, onvoldoende is om de herziening te rechtvaardigen. Verweerder heeft daarbij van belang mogen achten dat appellant niet heeft onderbouwd wat de bijlessen Financieel management inhouden en dat de cursus Engels zich richt op spreekvaardigheid, terwijl de module waarom het hier gaat schriftelijke zakelijke communicatie betreft, zodat de cursus onvoldoende bijdraagt aan de slagingskansen van appellant.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/012.2
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 18 juni 2012
Partijen	: Opposante
Trefwoorden	: Postbehandeling, postbezorging, TNT Post, verzet
Artikelen	: Awb artikel 8:55
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1. Voor zover opposante stelt dat het schrijven van 23 januari 2012 haar niet heeft bereikt overweegt het College dat het ervoor moet worden gehouden dat TNT Post, overeenkomstig de daarvoor geldende richtlijnen, op 24 januari 2012 een afhaalbericht in de brievenbus van opposante heeft gedeponneerd. Het stond opposante vrij aannemelijk te maken dat er een gereede kans bestond dat geen afhaalbericht is achtergelaten, maar nu zij daarin niet is geslaagd dienen de gevolgen daarvan voor haar rekening en risico te blijven.

Uitspraak in de zaak van

[naam], wonende te [woonplaats], opposante

1. Procesverloop

Bij uitspraak van 27 februari 2012, in zaak nr. 2012/012, heeft het College na vereenvoudigde behandeling het beroep van opposante niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft opposante bij brief, bij het College ingekomen op 11 april 2012, verzet gedaan.

Bij mail van 13 mei 2012 heeft opposante nog een aanvulling op haar verzet ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft het verzet ter zitting aan de orde gesteld op 24 mei 2012.

2. Overwegingen

2.1 In de uitspraak, waarvan verzet, is het beroep van opposante niet-ontvankelijk verklaard, omdat het griffierecht niet binnen de daarvoor gestelde termijn was voldaan. De beroepstermijn liep op 20 februari 2012 af.

2.2 Opposante betoogt dat haar beroep ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard. Hiertoe voert zij aan dat het aangetekend schrijven van 23 januari 2012 haar niet heeft bereikt.

2.2.1 Voor zover opposante stelt dat het schrijven van 23 januari 2012 haar niet heeft bereikt overweegt het College dat het ervoor moet worden gehouden dat TNT Post, overeenkomstig de daarvoor geldende richtlijnen, op 24 januari 2012 een afhaalbericht in de brievenbus van opposante heeft gedeponneerd. Het stond opposante vrij aannemelijk te maken dat er een gereede kans bestond dat geen afhaalbericht is achtergelaten, maar nu zij daarin niet is geslaagd dienen de gevolgen daarvan voor haar rekening en risico te blijven.

2.3 Het verzet is ongegrond.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het verzet ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/012
Rechter(s)	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 27 februari 2012
Partijen	: Appellante tegen Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden	: Griffierecht, termijnoverschrijding
Artikelen	: Awb artikel 8:41 lid 1 en 3
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.2. Bij op 23 januari 2012 aangetekend verzonden brief is appellante op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is haar medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken dient te zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het bureau van het College. Daarbij is zij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, haar beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest. 2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 20 februari 2012 bijgeschreven dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een, noch het ander gebeurd

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellante], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnengekomen bij het College op 16 januari 2012, heeft appellante beroep ingesteld tegen een besluit, waarbij verweerder door haar inzake de toekenning van een bestuursbeurs gemaakt bezwaar ongegrond heeft verklaard.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) gelezen in verbinding met artikel 8:41, eerste en derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.67 van de WHW, wordt van de indiener van een beroepschrift door de secretaris van het College een griffierecht ten bedrage van € 42,- geheven.

2.2. Bij op 23 januari 2012 aangetekend verzonden brief is appellante op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en is haar medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken dient te zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het bureau van het College. Daarbij is zij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, haar beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 20 februari 2012 bijgeschreven dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een, noch het ander gebeurd.

2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellante aldus in verzuim is geweest.

2.5. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.6. Een en ander leidt tot na te melden beslissing.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

•

Zaaknummer : 2012/013 [vervolg op 2011/085 en 2011/085.4]
Rechter(s) : mr. De Rijke-Maas
Datum uitspraak : 14 juni 2012
Partijen : Appellant tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden : Decentrale selectie, directe plaatsing, alleen beoordeling van niet nadrukkelijk verworpen beroepsgronden, gelijkheidsbeginsel, herbeoordeling door derden, toezegging, vertrouwensbeginsel
Artikelen : WHW artikel 7.57e
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3. (...)
Nu het College bij uitspraak van 25 juli 2011 een aantal beroepsgronden van appellant uitdrukkelijk heeft verworpen, vloeit, anders dan appellant meent, uit de uitspraak van 27 november 2011, gelezen in samenhang met de uitspraak van 25 juli 2011, voort dat verweerder niet opnieuw behoefde te beslissen op het gehele bezwaar, maar het onderdeel reflectie diende te laten herbeoordelen.
2.5.1. In het aan appellant verzonden besluit is vermeld dat de cesuurwaarde om te kunnen worden toegelaten tot de tweede ronde van de decentrale selectie 36,5 punten bedraagt. Ook in overweging 2.5.1 van de uitspraak van 25 juli 2011 wordt ervan uitgegaan dat de cesuurwaarde om toegelaten te worden tot de tweede ronden 36,5 punten bedraagt. De waarde van 36 punten die in die uitspraak en de uitspraak van 27 november 2011 is vermeld, is de grenswaarde die verweerder heeft gehanteerd voor het herbeoordelen van aanmeldingen van studenten

nadat was gebleken dat een onvoldoende aantal studenten de cesuurwaarde van 36,5 punten had behaald. Dat aan studenten die de tweede ronde hadden behaald is medegedeeld dat zij de cesuurwaarde van 36 punten hebben behaald, is volgens verweerder een kennelijke verschrijving. Nu in aan appellant gerichte besluiten en in de uitspraak van 25 juli 2011 is uitgegaan van een cesuurwaarde van 36,5 punten, ziet het College geen aanleiding dat standpunt van verweerder voor onjuist te houden.

(...)

2.6.1. Het betoog slaagt niet. Verweerder heeft het onderdeel reflectie laten herbeoordelen door een beoordelaar en heeft vervolgens de twee hoogst behaalde scores tezamen genomen. Nu deze beide beoordelaars eenduidig waren in hun oordeel, valt niet in te zien dat verweerder zou hebben gehandeld in strijd met de standaard werkwijze dat in het geval de scores verschilden of de cesuurwaarde net niet werd behaald, het onderdeel werd herbeoordeeld, waarbij er consensus moest zijn tussen de herbeoordelaars.

(...)

2.7.1. De door verweerder gedane toezegging moet worden begrepen in het kader van de vraag of de door appellant ingestelde rechtsmiddelen zouden kunnen leiden tot het ermee beoogde doel, te weten toelating tot de tweede ronde en uiteindelijk plaatsing voor de opleiding. Verweerder heeft beoogd toe te zeggen dat indien zou blijken dat verweerder appellant ten onrechte niet zou hebben toegelaten tot de tweede ronde van de decentrale selectie, het resultaat van het ingestelde rechtsmiddel daadwerkelijk zou kunnen leiden tot het beoogde resultaat. Verweerder heeft nader toegelicht dat hij alsdan appellant alsnog zou uitnodigen voor een tweede ronde en, indien hij die met goed resultaat zou afleggen, in overleg met DUO alsnog zou plaatsen voor de opleiding.

Aan de door verweerder gedane toezegging kon appellant niet het gerechtvaardigd vertrouwen ontleenen dat verweerder hem met voorbijgaan aan de voor de decentrale selectie vastgestelde procedure direct zou plaatsen voor de opleiding.

Evenmin kan in de door verweerder gemaakte fouten grond worden gevonden voor directe plaatsing van appellant, nu hij, indien verweerder juist had gehandeld niet meer had kunnen bereiken dan toelating tot de tweede ronde in het studiejaar 2010-2011 en appellant derhalve door directe plaatsing bevoordeeld zou worden ten opzichte van andere studenten die niet tot die tweede ronde zijn toegelaten

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 december 2011 heeft verweerder het verzoek van appellant om toelating tot de tweede ronde van de decentrale selectie voor de opleiding tandheelkunde opnieuw afgewezen.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 19 januari 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft nadere stukken ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 24 mei 2012, waar appellant, bijgestaan door mr. K.J.T.M. Hehenkamp, advocaat te Amsterdam, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. M.E.A. Donkersloot, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Verweerder betoogt tevergeefs dat appellant geen belang meer heeft bij zijn beroep, omdat hij inmiddels in de decentrale selectieprocedure voor de opleiding tandheelkunde voor het jaar 2012-2013 is toegelaten tot de tweede ronde, zodat hij met onderhavige procedure niet meer kan bereiken dan hij reeds heeft bereikt. Appellant heeft betoogd dat verweerder vanwege door verweerder gemaakte fouten en de door verweerder aan hem gedane toezeggingen hem direct een opleidingsplaats dient toe te wijzen. Bij beoordeling van dat betoog heeft appellant belang.

2.2. Bij besluit van 22 juni 2011 heeft verweerder het door appellant gemaakte bezwaar tegen de weigering hem toe te laten tot de tweede ronde van de decentrale selectie voor de opleiding tandheelkunde ongegrond verklaard. Het College heeft bij uitspraak van 25 juli 2011 in zaak 2011/085 het beroep daartegen gegrond verklaard, omdat verweerder ten onrechte niet twee punten extra heeft toegekend vanwege het extra door [naam] behaalde examenvak Geschiedenis. Het College heeft bij die uitspraak de rechtsgevolgen in stand gelaten, omdat een juiste beoordeling er niet toe kan leiden dat appellant alsnog de cesuurwaarde van 36 punten behaalt die kan leiden tot een herbeoordeling van zijn aanmelding.

Bij uitspraak van 27 november 2011 in zaak 2011/085.4 heeft het College zijn uitspraak van 25 juli 2011 herzien voor zover daarbij de rechtsgevolgen van het besluit van 22 juni 2011 in stand zijn gelaten, omdat appellant een stuk heeft overgelegd dat hem na de uitspraak ter kennis is gekomen, waaruit blijkt dat bij de beoordeling van het onderdeel reflectie een totaalscore van 17 punten is toegekend, waarbij een beoordelaar hem 8 en de andere beoordelaar 9 punten heeft toegekend, zodat bij een herbeoordeling van het onderdeel reflectie de mogelijkheid zou bestaan dat hij nog een punt extra zou kunnen behalen.

2.3. Uit de uitspraak van 27 november 2011, gelezen in samenhang met de uitspraak van 25 juli 2011, volgt dat verweerder een nieuw besluit op bezwaar moest nemen met inachtneming van hetgeen in die uitspraken is overwogen.

Gelet hierop moet het door verweerder naar aanleiding van de uitspraak van 27 november 2011 genomen besluit van 13 december 2011 worden aangemerkt als besluit op bezwaar, waarbij het door appellant gemaakte bezwaar opnieuw ongegrond is verklaard.

Nu het College bij uitspraak van 25 juli 2011 een aantal beroepsgronden van appellant uitdrukkelijk heeft verworpen, vloeit, anders dan appellant meent, uit de uitspraak van 27 november 2011, gelezen in samenhang met de uitspraak van 25 juli 2011, voort dat verweerder niet opnieuw hoefde te beslissen op het gehele bezwaar, maar het onderdeel reflectie diende te laten herbeoordelen.

2.4. Verweerder heeft het onderdeel reflectie doen herbeoordelen door een derde beoordelaar en de twee hoogste beoordelingen aan het besluit van 13 december 2011 ten grondslag gelegd. Verweerder heeft vastgesteld dat appellant ook na herbeoordeling niet de cesuurwaarde van 36,5 punten voor toegang tot de tweede ronde heeft behaald.

2.5. Appellant betoogt dat verweerder ten onrechte de cesuurwaarde van 36,5 punten hanteert, omdat uit voormelde uitspraken, alsook uit andere documenten blijkt dat de cesuurwaarde 36 is en niet 36,5.

2.5.1. In het aan appellant verzonden besluit is vermeld dat de cesuurwaarde om te kunnen worden toegelaten tot de tweede ronde van de decentrale selectie 36,5 punten bedraagt. Ook in overweging 2.5.1 van de uitspraak van 25 juli 2011 wordt ervan uitgegaan dat de cesuurwaarde om toegelaten te worden tot de tweede rondes 36,5 punten bedraagt. De waarde van 36 punten die in die uitspraak en de uitspraak van 27 november 2011 is vermeld, is de grenswaarde die verweerder heeft gehanteerd voor het herbeoordelen van aanmeldingen van studenten nadat was gebleken dat een onvoldoende aantal studenten de cesuurwaarde van 36,5 punten had behaald. Dat aan studenten die de tweede ronde hadden behaald is medegedeeld dat zij de cesuurwaarde van 36 punten hebben behaald, is volgens verweerder een kennelijke verschrijving. Nu in aan appellant gerichte besluiten en in de uitspraak van 25 juli 2011 is uitgegaan van een cesuurwaarde van 36,5 punten, ziet het College geen aanleiding dat standpunt van verweerder voor onjuist te houden.

2.6. Appellant betoogt voorts dat verweerder het onderdeel reflectie niet geheel heeft doen herbeoordelen, maar het onderdeel slechts door een derde beoordelaar heeft laten herbeoordelen.

2.6.1. Het betoog slaagt niet. Verweerder heeft het onderdeel reflectie laten herbeoordelen door een beoordelaar en heeft vervolgens de twee hoogst behaalde scores tezamen genomen. Nu deze beide beoordelaars eenduidig waren in hun oordeel, valt niet in te zien dat verweerder zou hebben gehandeld in strijd met de standaard werkwijze dat in het geval de scores verschilden of de cesuurwaarde niet werd behaald, het onderdeel werd herbeoordeeld, waarbij er consensus moest zijn tussen de herbeoordelaars.

2.7. Appellant betoogt ten slotte dat verweerder hem alsnog een opleidingsplaats dient toe te wijzen, nu verweerder de toezegging heeft gedaan dat indien het beroep gegrond zou worden verklaard, verweerder in overleg met de Dienst Uitvoering Onderwijs (hierna: DUO) hem alsnog zou plaatsen voor de opleiding, alsmede vanwege de gemaakte fouten die appellant noopte tot het voeren van meerdere procedures.

2.7.1. De door verweerder gedane toezegging moet worden begrepen in het kader van de vraag of de door appellant ingestelde rechtsmiddelen zouden kunnen leiden tot het ermee beoogde doel, te weten toelating tot de tweede ronde en uiteindelijk plaatsing voor de opleiding. Verweerder heeft beoogd toe te zeggen dat indien zou blijken dat verweerder appellant ten onrechte niet zou hebben toegelaten tot de tweede ronde van de decentrale selectie, het resultaat van het ingestelde rechtsmiddel daadwerkelijk zou kunnen leiden tot het beoogde resultaat. Verweerder heeft nader toegelicht dat hij alsdan appellant alsnog zou uitnodigen voor een tweede ronde en, indien hij die met goed resultaat zou afleggen, in overleg met DUO alsnog zou plaatsen voor de opleiding.

Aan de door verweerder gedane toezegging kon appellant niet het gerechtvaardigd vertrouwen ontlenen dat verweerder hem met voorbijgaan aan de voor de decentrale selectie vastgestelde procedure direct zou plaatsen voor de opleiding.

Evenmin kan in de door verweerder gemaakte fouten grond worden gevonden voor directe plaatsing van appellant, nu hij, indien verweerder juist had gehandeld niet meer had kunnen bereiken dan toelating tot de tweede ronde in het studiejaar 2010-2011 en appellant derhalve door directe plaatsing bevoordeeld zou worden ten opzichte van andere studenten die niet tot die tweede ronde zijn toegelaten.

Het betoog faalt.

2.8. Het beroep is ongegrond.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/014 en 014.1
Rechter(s)	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 30 januari 2012
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, horen, [bijstelling]studievoortgangsnorm
Artikelen	: WHW artikel 7.8b, 7.66; OER MFR HvA artikel 6.3
Uitspraak	: Beroep ongegrond, verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.2.5. De voorzitter is van oordeel dat de wijze waarop de examencommissie tijdens het horen voorafgaande van het geven van het bindend negatief studieadvies aan de bijzondere omstandigheden aandacht heeft gegeven, zorgvuldig is geweest. Het CBE heeft tijdens het horen van appellant eveneens in voldoende mate aandacht besteed aan de toen alsnog naar voren gebrachte bijzondere omstandigheden. 2.2.6. De voorzitter is voorts van oordeel dat de examencommissie door het bijstellen van de studievoortgangsnorm van 60 naar 50 studiepunten voldoende tegemoet is gekomen aan de gestelde bijzondere omstandigheden. Appellant heeft evenwel niet aannemelijk gemaakt dat

hij door die omstandigheden niet in staat is geweest om de resterende 10 studiepunten te behalen en daardoor aan de voortgangsnorm te voldoen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[appellant], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens Hogeschool van Amsterdam(hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij uitspraak van 20 september 2011, aan appellant toegezonden op 20 december 2011, heeft het CBE het beroep tegen de beslissing van directeur van het Domein Management, Finance & Recht van 27 juli 2011, waarbij appellant een bindend negatief studieadvies is gegeven, ongegrond verklaard.

Tegen die uitspraak heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 27 januari 2011, beroep ingesteld en gelijktijdig de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

De voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 26 januari 2012, waar appellant in persoon, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, ambtelijke secretaris bij CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2.1. Ingevolge artikel 6.3 van de Onderwijs en Examenregeling(OER) dient aan het einde van het eerste jaar van inschrijving 60 studiepunten te zijn behaald en aan het einde van het tweede jaar van inschrijving het propedeutisch examen te zijn behaald.

2.2.2. Tussen partijen is niet in geschil dat er bijzondere omstandigheden zijn.

2.2.2. De examencommissie heeft daarop met appellant afgesproken dat hij in het eerste jaar van de opleiding Commerciële Economie 50 studiepunten behaald dient te hebben om aan de studievoortgangsnorm te voldoen.

2.2.3. Bij besluit van 20 juli 2011 heeft de examencommissie van de opleiding Commerciële Economie appellant een bindend negatief studieadvies gegeven nu hij aan het einde van zijn eerste studiejaar niet aan de afgesproken studievoortgangsnorm heeft voldaan en daarmee niet het propedeutisch examen heeft behaald.

2.2.4. Vast staat dat appellant 40 studiepunten heeft behaald: 23 in de vorm van vrijstellingen en 10 tijdens zijn opleiding en 7 via correctie van de studievoortgangsregistratie. Daarmee staat vast dat appellant niet heeft voldaan aan de studievoortgangsnorm van 50 studiepunten zoals overeengekomen voor het eerste studiejaar en derhalve het propedeutisch examen niet heeft behaald.

2.2.5. De voorzitter is van oordeel dat de wijze waarop de examencommissie tijdens het horen voorafgaande van het geven van het bindend negatief studieadvies aan de bijzondere omstandigheden aandacht heeft gegeven, zorgvuldig is geweest. Het CBE heeft tijdens het horen

van appellant eveneens in voldoende mate aandacht besteed aan de toen alsnog naar voren gebrachte bijzondere omstandigheden.

2.2.6. De voorzitter is voorts van oordeel dat de examencommissie door het bijstellen van de studievoortgangsnorm van 60 naar 50 studiepunten voldoende tegemoet is gekomen aan de gestelde bijzondere omstandigheden. Appellant heeft evenwel niet aannemelijk gemaakt dat hij door die omstandigheden niet in staat is geweest om de resterende 10 studiepunten te behalen en daardoor aan de voortgangsnorm te voldoen.

2.3. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Het beroep is ongegrond. Gelet op deze uitspraak moet het verzoek om een voorlopige voorziening worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College,

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep ongegrond;
- II. wijst de voorlopige voorziening af.

•

Zaaknummer : 2012/015
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 18 juni 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Advies studentendecaan, belangenafweging, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, horen, motivering, vergaren relevante feiten, verslag hoorzitting, zelf voorzien, waarschuwing
Artikelen : WHW artikel 7.8b leden 1, 2, 3 en 4; Awb artikel 3:2, 3:4, 7:2, 7:12, 8:72 lid 4 onder c; OER Inholland artikel 13 en 14
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4.3. Voorts stelt het College vast dat in het besluit van 15 juli 2011 wordt opgemerkt dat de gemelde persoonlijke omstandigheden in relatie tot haar studie niet relevant of niet zwaar genoeg zijn beoordeeld, terwijl in het door verweerder ingediende verweerschrift wordt gesteld dat het decanaat heeft aangegeven dat de relevantie van deze persoonlijke omstandigheden niet kan worden ingeschat. Dat is wezenlijk anders dan in het besluit van 15 juli 2011 is gesteld. In feite heeft het decanaat zich van een advies onthouden, het geen verweerder niet had moge laten passeren.
(...)
2.4.5. In ieder geval is het oordeel van verweerder dat de directeur zich in zijn besluit van 15 juli 2011 had mogen baseren onbegrijpelijk. Daarbij is van belang dat op zichzelf het bestaan van bijzondere omstandigheden niet wordt betwist. Voorts is ook buiten kijf dat deze omstandigheden wel degelijk van grote invloed zijn geweest op de deelname aan de projectweek. Dat appellante vanwege reisproblemen te laat terugkwam is niet onbegrijpelijk en overigens ook niet weersproken.
2.4.6. Het College stelt vast dat ook de examencommissie ondanks de wetenschap van die persoonlijke omstandigheden, in ernstige mate tekort is geschoten daarvoor een op maat gerichte oplossing te bieden. Verweerder had aan die tekortkomingen niet mogen voorbijgaan. In ieder geval had verweerder moeten begrijpen dat het niet behalen van het aantal ect's in verband stond met de persoonlijke omstandigheden.
2.4.7. Overigens is ook ter zitting gebleken dat het besluit van 15 juli 2011 in strijd met de wet en de eigen regeling is genomen nu appellante niet in de gelegenheid is gesteld te worden gehoord.

2.5.1. Verweerder heeft dan ook het bestreden besluit genomen zonder de nodige kennis te vergaren over de relevante feiten en de af te wegen belangen en zijn besluit niet voorzien van een deugdelijke motivering.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 juli 2011 heeft de directeur van het Domein, Gezondheid, Sport en Welzijn appellante een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij besluit van 27 september 2011, verzonden op 19 december 2011, heeft verweerder het daartegen door appellante bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 25 januari 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 mei 2012, waar appellante, in persoon, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. S. van Oosterhout, secretaris bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.10. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek(hierna: WHW), voor zover thans van belang, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld voldoen.

Ingevolge het vierde lid, laatste volzin, stelt het instellingsbestuur de student alvorens tot een afwijzing over te gaan in de gelegenheid te worden gehoord.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

In artikel 13 van het OER is bepaald dat een negatief bindend studieadvies wordt gegeven, indien de student niet heeft voldaan aan de voor hem geldende norm zowel kwantitatief als kwalitatief.

in artikel 17 van het OER is bepaald dat indien er sprake is van persoonlijke omstandigheden deze door verweerder meegewogen dienen te worden in zijn beslissing.

2.2. Aan het besluit heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellante niet aan de gestelde BSA-norm voldoet en verweerder uitgaat van het aantal ect's dat student heeft behaald, dat het decanaat heeft verklaard de relevantie van de persoonlijke omstandigheden niet in te kunnen schatten en dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat

deze omstandigheden wel degelijk van invloed zijn geweest op haar studieresultaten en de door haar aangevoerde persoonlijke omstandigheden niet tot een ander oordeel leiden.

2.3. Uit de gedingstukken en het geen ter zitting naar voren is gebracht staat vast dat alvorens het bindend negatief studieadvies werd uitgebracht appellante geen waarschuwing heeft gekregen noch dat zij daaraan voorafgaande is gehoord.

2.3.1. Verweerder heeft het feilen van de examencommissie met betrekking tot deze wettelijke voorschriften miskend en is daaraan in zijn uitspraak voorbij gegaan.

2.4. Voorts is College van oordeel dat de overweging in de uitspraak van verweerder: "(...) maar dat het decanaat heeft verklaard de relevantie van deze persoonlijke omstandigheden niet te kunnen inschatten. Gesteld noch gebleken is dat verweerder zich bij het nemen van de beslissing niet mede op dit advies van het decanaat heeft mogen baseren.", niet de conclusie van verweerder kan dragen dat het aan appellante is om aannemelijk te maken dat de persoonlijke omstandigheden van invloed waren op haar studieresultaten.

2.4.1. Appellante is van oordeel dat ten onrechte geen rekening is gehouden met haar persoonlijke omstandigheden en dat het voor haar onmogelijk was om volledig aan de projectweek deel te nemen. Dat zij verweerder gebeld en geïnformeerd heeft om haar situatie duidelijk te maken, maar dat haar niet de gelegenheid is geboden haar situatie behoorlijk in beeld te brengen, dan wel dat men hetgeen zij aanvoerde negeerde.

2.4.2. Het College stelt vast dat in het bestreden besluit ten onrechte staat vermeld dat appellante op de hoorzitting niet is verschenen, alsmede dat uit de beslissing ook anderszins niet blijkt wat zij daar naar voren heeft gebracht. Ook is geen verslag van de zitting aanwezig.

2.4.3. Voorts stelt het College vast dat in het besluit van 15 juli 2011 wordt opgemerkt dat de gemelde persoonlijke omstandigheden in relatie tot haar studie niet relevant of niet zwaar genoeg zijn beoordeeld, terwijl in het door verweerder ingediende verweerschrift wordt gesteld dat het decanaat heeft aangegeven dat de relevantie van deze persoonlijke omstandigheden niet kan worden ingeschat. Dat is wezenlijk anders dan in het besluit van 15 juli 2011 is gesteld. In feite heeft het decanaat zich van een advies onthouden, het geen verweerder niet had mogen laten passeren.

2.4.4. Het College overweegt daartoe dat het op de weg van verweerder ligt om omtrent het advies van het decanaat, dat uit oogpunt van zorgvuldigheid schriftelijk aan de examencommissie dient te worden uitgebracht, om verduidelijking had dienen te verzoeken nu uit de aangehaalde overweging niet blijkt van enig onderzoek dan wel onderbouwing van dat advies, wat er verder ook zij van latere gesprekken met appellante.

2.4.5. In ieder geval is het oordeel van verweerder dat de directeur zich in zijn besluit van 15 juli 2011 had mogen baseren onbegrijpelijk. Daarbij is van belang dat op zichzelf het bestaan van bijzondere omstandigheden niet wordt betwist. Voorts is ook buiten kijf dat deze omstandigheden wel degelijk van grote invloed zijn geweest op de deelname aan de projectweek. Dat appellante vanwege reisproblemen te laat terugkwam is niet onbegrijpelijk en overigens ook niet weersproken.

2.4.6. Het College stelt vast dat ook de examencommissie ondanks de wetenschap van die persoonlijke omstandigheden, in ernstige mate tekort is geschoten daarvoor een op maat gerichte oplossing te bieden. Verweerder had aan die tekortkomingen niet mogen voorbijgaan. In ieder geval had verweerder moeten begrijpen dat het niet behalen van het aantal ect's in verband stond met de persoonlijke omstandigheden.

2.4.7. Overigens is ook ter zitting gebleken dat het besluit van 15 juli 2011 in strijd met de wet en de eigen regeling is genomen nu appellante niet in de gelegenheid is gesteld te worden gehoord.

2.5.1. Verweerder heeft dan ook het bestreden besluit genomen zonder de nodige kennis te vergaren over de relevante feiten en de af te wegen belangen en zijn besluit niet voorzien van een deugdelijke motivering.

2.5.2. Die gebreken kleven ook aan het besluit van 15 juli 2011, terwijl dat besluit ook in strijd met artikel 7.8b, zesde lid, laatste volzin, van de WHW, is genomen.

2.6. Het College acht het beroep van appellante gegrond. Het besluit van verweerder wordt vernietigd.

2.7. Het College zal zelf in de zaak voorzien. Verweerder had het beroep van appellante gegrond moeten verklaren en het besluit van 15 juli 2011 moeten vernietigen. Het College zal dat alsnog doen en bepalen dat in zoverre zijn uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit.

2.8. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient het college van beroep voor de examens aan appellante het door haar betaalde griffierecht € 42,00 te vergoeden.

2.9. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

2. verklaart het beroep gegrond;
3. vernietigt het besluit het college van beroep voor de examens van 27 september 2012;
4. verklaart het door appellante bij het college van beroep voor de examens ingestelde beroep gegrond en vernietigt het besluit van 15 juli 2011;
5. bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
6. gelast dat het college van beroep voor de examens het door appellante betaalde griffierecht van € 42,00 aan haar vergoedt;
7. veroordeelt het college van beroep voor de examens tot vergoeding van bij appellante, in verband met de behandeling van het beroep opgekomen reiskosten ten bedrage van € 8,80 (zegge: acht euro en tachtig cent).

•

Zaaknummer : 2012/016
Rechter(s) : mrs. Olivier, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak : 12 juni 2012
Partijen : Appellant tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : Bijzondere omstandigheden, gelijkheidsbeginsel, hardheidsclausule, inschrijving, instellingscollegegeld, mededelingen, overgangsrecht, schakelprogramma, vertrouwensbeginsel, vrijstelling, gewijzigde wetgeving
Artikelen : WHW artikel 7.45a, 7.46 lid 1 en 5; Inschrijvingsbesluit UvA artikel 18 vijfde bolletje en 20
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4.1 Dit betoog faalt. Het college van bestuur heeft terecht geoordeeld dat appellant geen geslaagd beroep op het in artikel 18, vijfde bolletje, van het Inschrijvingsbesluit neergelegde overgangsrecht toekomt. Die regeling geldt uitsluitend voor studenten die in september 2010 met een bacheloropleiding zijn gestart. Er is geen grond die regel naar analogie uit te leggen. Bij het vaststellen van het Inschrijvingsbesluit is ervoor gekozen dat slechts studenten die zich in 2010 hebben ingeschreven niet het verhoogd instellingstarief verschuldigd zijn en dat dit niet geldt voor studenten die langer studeren dan de nominale duur van de opleiding, zoals bij appellant het geval is. Het college van bestuur heeft in dit verband toegelicht dat de overgangsbepalingen beperkt zijn gehouden, omdat het voor de universiteit financieel onmogelijk is om voor veel studenten die op grond van de gewijzigde wetgeving het instellingscollegegeld verschuldigd zijn en waarvoor de universiteit geen vergoeding van de overheid ontvangt, het wettelijk collegegeld van toepassing te verklaren. Dat appellant de verkorte bacheloropleiding moet doen alvorens hij de masteropleiding Communicatiewetenschappen kan volgen, biedt evenmin grond voor het oordeel dat hem - naar analogie uitgelegd - een geslaagd beroep op het overgangsrecht toekomt. De

wetgever heeft met de gewijzigde wetgeving voorzien dat studenten die na het voltooien van een HBO bacheloropleiding een verkorte bacheloropleiding aan de universiteit moeten volgen voordat zij een masteropleiding kunnen volgen die onvoldoende aansluit op de HBO bacheloropleiding en dat zij voor die verkorte bacheloropleiding aan de universiteit het instellingscollegegeldtarief verschuldigd zijn. Wat betreft de stelling van appellant dat uit een brief van de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap aan een moeder van een student van de Universiteit van Amsterdam blijkt dat die universiteit voor studenten die een schakelprogramma volgen het tarief van het instellingscollegegeld ter hoogte van het wettelijk collegegeldtarief heeft bepaald, geldt dat appellant geen schakelprogramma volgt. Een schakelprogramma bestaat uit het volgen van slechts enkele vakken op basis van contractonderwijs. Appellant volgt een bacheloropleiding die verkort is, omdat hij voor bepaalde vakken op basis van zijn HBO bacheloropleiding vrijstellingen heeft gekregen. Voor het volgen van die opleiding ontvangt hij ook een diploma, hetgeen bij studenten die een schakelprogramma volgen niet het geval is.

(...)

2.5.1 Het college van bestuur heeft terecht in de door appellant naar voren gebrachte bijzondere omstandigheden geen grond gezien de in artikel 20 van het Inschrijvingsbesluit neergelegde hardheidsclausule toe te passen. Weliswaar lijdt appellant aan ADHD, maar het college van bestuur heeft toegelicht dat appellant al drie jaar staat ingeschreven voor de bacheloropleiding Communicatiewetenschappen, terwijl de nominale duur daarvan 1,5 jaar is. Wat betreft de stelling dat voor het vak MCO II slechts één tentamenkans per semester wordt aangeboden, geldt dat appellant reeds zeven kansen voor dit vak heeft benut. Dat appellant geen studiefinanciering meer ontvangt en daarom parttime moet werken is evenmin een zodanige bijzondere omstandigheid dat geoordeeld moet worden dat het college van bestuur ten onrechte aan het beroep op de hardheidsclausule is voorbij gegaan. Het betoog faalt.

(...)

2.6.1 Ook dit betoog faalt. Appellant kon geen vertrouwen ontlenen aan mededelingen gedaan door medewerkers van de informatiebalie. Die mededelingen laten onverlet dat aan de gewijzigde wetgeving zowel in de landelijke media als op de website van de universiteit van Amsterdam voldoende aandacht is besteed. Reeds in augustus 2010 zijn op de website de overgangsregelingen en collegegeldtarieven bekendgemaakt. Het inschrijvingsbesluit voor het collegejaar 2011-2012 is in april 2011 op de website geplaatst. Derhalve kon appellant er vanaf dat moment in elk geval van op de hoogte zijn dat hij het instellingscollegegeld verschuldigd zou zijn. Dat appellant de overgangsregeling in het Inschrijvingsbesluit anders uitlegt, maakt dit niet anders. Ook is appellant bij e-mail van 19 augustus 2011, derhalve voor de aanvang van het collegejaar, er expliciet van op de hoogte gesteld dat hij voor dat studiejaar het instellingscollegegeld verschuldigd is. Dat studenten die in december 2011 tot de ontdekking zijn gekomen dat zij het instellingscollegegeld verschuldigd zijn wel gecompenseerd zijn door de universiteit, leidt niet tot het oordeel dat het besluit van 8 december 2011 in strijd met het gelijkheidsbeginsel is genomen. Het zijn geen gelijke gevallen, nu appellant in elk geval in augustus 2011 op de hoogte was van het feit dat hij het instellingscollegegeld verschuldigd zou zijn.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam (hierna: het college van bestuur),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 september 2011 heeft het hoofd van de Studentenadministratie namens het college van bestuur aan appellant meegedeeld dat hij op basis van het Inschrijvingsbesluit 2011-2012 het instellingscollegegeld voor de bacheloropleiding Communicatiewetenschappen is verschuldigd.

Bij besluit van 8 december 2011 heeft het college van bestuur het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 25 januari 2012, beroep ingesteld. De gronden van beroep zijn aangevuld bij brief van 2 mei 2012.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 14 mei 2012, waar appellant, bijgestaan door mr. D.D. Pietersz, advocaat te Utrecht, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. E.L.C.M. Rijnders en W. Wester, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45a van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bachelor- of één masteropleiding indien hij of zij niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald. Deze voorwaarde geldt niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45a, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Mede op grond van artikel 7.46, vijfde lid, van de WHW heeft het college van bestuur het Inschrijvingsbesluit 2011-2012 (hierna: het Inschrijvingsbesluit) vastgesteld.

Ingevolge artikel 18, vijfde bolletje, van het Inschrijvingsbesluit zijn studenten die in september 2010 met een tweede bacheloropleiding zijn begonnen tot uiterlijk 13 september 2013 geen verhoogd instellingstarief verschuldigd, met uitzondering van eventuele indexering van het tarief van 2010-2011.

Ingevolge artikel 20 van het Inschrijvingsbesluit kan het college van bestuur van deze regeling afwijken, indien een bepaling in deze regeling zou leiden tot een bijzonder geval van onbillijkheid van overwegende aard.

2.2. Appellant heeft een HBO bacheloropleiding afgerond en wil de masteropleiding Communicatiewetenschappen aan de Universiteit van Amsterdam volgen. Daarvoor moet hij eerst een verkorte bacheloropleiding Communicatiewetenschappen aan die universiteit voltooien. In 2008 is appellant met die opleiding gestart, waarvan de nominale duur 1,5 jaar is.

2.3 Vast staat dat appellant niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45a van de WHW, zodat hij, ingevolge artikel 7.46 van die wet, in beginsel het instellingscollegegeld verschuldigd is.

2.4 Appellant betoogt dat het college van bestuur ten onrechte heeft overwogen dat zijn beroep op de in artikel 18, vijfde bolletje, van het Inschrijvingsbesluit neergelegde overgangsregeling niet slaagt. Ingevolge die regeling geldt voor studenten die in september 2010 met een tweede bacheloropleiding zijn begonnen dat zij tot uiterlijk september 2013 geen verhoogd instellingstarief zijn verschuldigd. Appellant stelt dat deze regeling, naar analogie uitgelegd, ook hoort te gelden voor studenten die voor die tijd met de tweede bacheloropleiding zijn gestart, omdat de regeling bedoeld is om studenten die geen rekening hebben kunnen houden met de gewijzigde wetgeving tegemoet te komen. Appellant betoogt verder dat hem niet het instellingscollegegeld in rekening kan worden gebracht, omdat hij verplicht is de verkorte bacheloropleiding af te ronden alvorens hij een masteropleiding kan doen. Hij stelt in dit verband dat HBO bacheloropleidingen ten onrechte niet zijn gelijk gesteld aan bacheloropleidingen van de universiteit.

2.4.1 Dit betoog faalt. Het college van bestuur heeft terecht geoordeeld dat appellant geen geslaagd beroep op het in artikel 18, vijfde bolletje, van het Inschrijvingsbesluit neergelegde overgangsrecht toekomt. Die regeling geldt uitsluitend voor studenten die in september 2010 met een bacheloropleiding zijn gestart. Er is geen grond die regel naar analogie uit te leggen. Bij het vaststellen van het Inschrijvingsbesluit is ervoor gekozen dat slechts studenten die zich in 2010 hebben ingeschreven niet het verhoogd instellingstarief verschuldigd zijn en dat dit niet geldt voor studenten die langer studeren dan de nominale duur van de opleiding, zoals bij appellant het geval is. Het college van bestuur heeft in dit verband toegelicht dat de overgangsbepalingen beperkt zijn gehouden, omdat het voor de universiteit financieel onmogelijk is om voor veel studenten die op grond van de gewijzigde wetgeving het instellingscollegegeld verschuldigd zijn en waarvoor de universiteit geen vergoeding van de overheid ontvangt, het wettelijk collegegeld van toepassing te verklaren. Dat appellant de verkorte bacheloropleiding moet doen alvorens hij de masteropleiding Communicatiewetenschappen kan volgen, biedt evenmin grond voor het oordeel dat hem - naar analogie uitgelegd - een geslaagd beroep op het overgangsrecht toekomt. De wetgever heeft met de gewijzigde wetgeving voorzien dat studenten die na het voltooien van een HBO bacheloropleiding een verkorte bacheloropleiding aan de universiteit moeten volgen voordat zij een masteropleiding kunnen volgen die onvoldoende aansluit op de HBO bacheloropleiding en dat zij voor die verkorte bacheloropleiding aan de universiteit het instellingscollegegeldtarief verschuldigd zijn. Wat betreft de stelling van appellant dat uit een brief van de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap aan een moeder van een student van de Universiteit van Amsterdam blijkt dat die universiteit voor studenten die een schakelprogramma volgen het tarief van het instellingscollegegeld ter hoogte van het wettelijk collegegeldtarief heeft bepaald, geldt dat appellant geen schakelprogramma volgt. Een schakelprogramma bestaat uit het volgen van slechts enkele vakken op basis van contractonderwijs. Appellant volgt een bacheloropleiding die verkort is, omdat hij voor bepaalde vakken op basis van zijn HBO bacheloropleiding vrijstellingen heeft gekregen. Voor het volgen van die opleiding ontvangt hij ook een diploma, hetgeen bij studenten die een schakelprogramma volgen niet het geval is.

2.5 Appellant betoogt voorts dat het college van bestuur ten onrechte heeft geweigerd met toepassing van de in artikel 20 van het Inschrijvingsbesluit neergelegde hardheidsclausule af te wijken van het instellingscollegegeldtarief. Hiertoe voert hij aan dat hij de verkorte bacheloropleiding Communicatiewetenschappen niet binnen de nominale duur daarvan heeft kunnen behalen, omdat hij lijdt aan ADHD. Ook wijst appellant er op dat het tentamen van het vak MCO II slechts eenmaal per semester wordt aangeboden en dat hij naast zijn studie parttime moet werken, omdat hij geen studiefinanciering meer ontvangt.

2.5.1 Het college van bestuur heeft terecht in de door appellant naar voren gebrachte bijzondere omstandigheden geen grond gezien de in artikel 20 van het Inschrijvingsbesluit neergelegde hardheidsclausule toe te passen. Weliswaar lijdt appellant aan ADHD, maar het college van bestuur heeft toegelicht dat appellant al drie jaar staat ingeschreven voor de bacheloropleiding Communicatiewetenschappen, terwijl de nominale duur daarvan 1,5 jaar is. Wat betreft de stelling dat voor het vak MCO II slechts één tentamenkans per semester wordt aangeboden, geldt dat appellant reeds zeven kansen voor dit vak heeft benut. Dat appellant geen studiefinanciering meer ontvangt en daarom parttime moet werken is evenmin een zodanige bijzondere omstandigheid dat geoordeeld moet worden dat het college van bestuur ten onrechte aan het beroep op de hardheidsclausule is voorbij gegaan.

Het betoog faalt.

2.6 Tenslotte voert appellant aan dat hij onvoldoende is ingelicht over het feit dat hij het instellingscollegegeld verschuldigd zou zijn. Volgens appellant heeft hij diverse malen bij de informatiebalie te horen gekregen dat het instellingscollegegeldtarief niet zou gelden voor studenten die al aan de Universiteit van Amsterdam studeren. Ook de op de website geplaatste betalingsmodule gaf die uitkomst aan. In dit verband stelt hij verder dat het in strijd met het gelijkheidsbeginsel is dat studenten die in december 2011 te horen hebben gekregen dat ze het hoge instellingscollegegeld verschuldigd zijn en daarover onvoldoende zijn voorgelicht, wel gecompenseerd worden.

2.6.1 Ook dit betoog faalt. Appellant kon geen vertrouwen ontlenen aan mededelingen gedaan door medewerkers van de informatiebalie. Die mededelingen laten onverlet dat aan de gewijzigde wetgeving zowel in de landelijke media als op de website van de universiteit van Amsterdam voldoende aandacht is besteed. Reeds in augustus 2010 zijn op de website de overgangsregelingen en collegegeldtarieven bekendgemaakt. Het inschrijvingsbesluit voor het collegejaar 2011-2012 is in april 2011 op de website geplaatst. Derhalve kon appellant er vanaf dat moment in elk geval van op de hoogte zijn dat hij het instellingscollegegeld verschuldigd zou zijn. Dat appellant de

overgangsregeling in het Inschrijvingsbesluit anders uitlegt, maakt dit niet anders. Ook is appellant bij e-mail van 19 augustus 2011, derhalve voor de aanvang van het collegejaar, er expliciet van op de hoogte gesteld dat hij voor dat studiejaar het instellingscollegegeld verschuldigd is. Dat studenten die in december 2011 tot de ontdekking zijn gekomen dat zij het instellingscollegegeld verschuldigd zijn wel gecompenseerd zijn door de universiteit, leidt niet tot het oordeel dat het besluit van 8 december 2011 in strijd met het gelijkheidsbeginsel is genomen. Het zijn geen gelijke gevallen, nu appellant in elk geval in augustus 2011 op de hoogte was van het feit dat hij het instellingscollegegeld verschuldigd zou zijn.

2.7 Het beroep is ongegrond.

2.8 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/017
Rechter(s) : mrs. Scholten-Hinloopen, De Rijke-Maas, Borman
Datum uitspraak : 2 juli 2012
Partijen : Appellant tegen examencommissie Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden : Examencommissie als procespartij, procesbelang, rechtsvragen, tegemoetkomen aan bezwaar
Artikelen : WHW artikel 7.66
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.1. Verweerder betoogt in het verweerschrift dat, samengevat weergegeven, niet hij, maar de examencommissie de verwerende procespartij is.
Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) oordeelt het College over het beroep dat een betrokkene heeft ingesteld tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs die jegens hem op grond van de wet en daarop gebaseerde regelingen is genomen. Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 22 december 2010 in zaak nrs. 2010/072 en 072.1; www.cbho.nl), is het college van beroep voor de examens een orgaan, als bedoeld in deze bepaling. Hetgeen verweerder heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel.
(...)
2.3. Volgens vaste jurisprudentie is de bestuursrechter alleen in het kader van een geschil met betrekking tot een besluit tot het beantwoorden van rechtsvragen geroepen. Waar een dergelijk geschil niet (langer) bestaat, kan van de rechter geen uitspraak worden gevraagd, ook niet als het gaat om de beantwoording van een rechtsvraag van principiële betekenis.
Nu verweerder met het besluit van 3 maart 2012 appellant volledig is tegemoetgekomen door hem alsnog dispensatie te verlenen om te starten met zijn afstudeertraject, heeft appellant niet langer belang bij het onderhavige beroep tegen het besluit van 16 december 2011. Het ter zitting door hem ingenomen standpunt dat hij wel nog steeds procesbelang heeft, leidt niet tot een ander oordeel, reeds omdat hij dit standpunt om hem moverende redenen niet nader wenste toe te lichten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 november 2011 heeft de voorzitter van de examencommissie van het Instituut voor Financieel Management (hierna: de examencommissie) appellant geen dispensatie verleend om te starten met het afstudeertraject van de door hem gevolgde opleiding Bedrijfseconomie.

Bij besluit van 16 december 2011, verzonden op 20 december 2011, heeft verweerder het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 30 januari 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 mei 2012, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door drs. B.E. van Hillo-Visser, voorzitter van de examencommissie, en W.F. Laman, secretaris van de examencommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Verweerder betoogt in het verweerschrift dat, samengevat weergegeven, niet hij, maar de examencommissie de verwerende procespartij is.

2.2. Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) oordeelt het College over het beroep dat een betrokkene heeft ingesteld tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs die jegens hem op grond van de wet en daarop gebaseerde regelingen is genomen. Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 22 december 2010 in zaak nrs. 2010/072 en 072.1; www.cbho.nl), is het college van beroep voor de examens een orgaan, als bedoeld in deze bepaling. Hetgeen verweerder heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel.

Het betoog faalt.

2.3. Bij de behandeling van de zaak ter zitting is gebleken dat de examencommissie appellant bij besluit van 3 maart 2012 alsnog dispensatie heeft verleend om te starten met zijn afstudeeropdracht. Voorts is gebleken dat het college van bestuur van de hogeschool appellant bij brief van 20 maart 2012 heeft medegedeeld dat uit extern onafhankelijk onderzoek naar voren is gekomen dat de begeleiding van de zijde van de hogeschool gedurende een door hem gelopen stage minimaal is geweest, dat bij de invoering van zijn studieresultaten tekortkomingen zijn geweest en dat bij de toelating tot het afstudeertraject niet in alle gevallen consequent is gehandeld.

2.3.1. Volgens vaste jurisprudentie is de bestuursrechter alleen in het kader van een geschil met betrekking tot een besluit tot het beantwoorden van rechtsvragen geroepen. Waar een dergelijk geschil niet (langer) bestaat, kan van de rechter geen uitspraak worden gevraagd, ook niet als het gaat om de beantwoording van een rechtsvraag van principiële betekenis.

Nu verweerder met het besluit van 3 maart 2012 appellant volledig is tegemoetgekomen door hem alsnog dispensatie te verlenen om te starten met zijn afstudeertraject, heeft appellant niet langer belang bij het onderhavige beroep tegen het besluit van 16 december 2011. Het ter zitting door hem ingenomen standpunt dat hij wel nog steeds procesbelang heeft, leidt niet tot een ander oordeel, reeds omdat hij dit standpunt om hem moverende redenen niet nader wenste toe te lichten.

2.3.2. Het beroep is derhalve niet-ontvankelijk.

2.4. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen, is niet gebleken. Gelet op hetgeen in 2.2 is overwogen, bestaat aanleiding te bepalen dat verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht vergoedt.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep niet-ontvankelijk;
- II. gelast dat verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 42,00 (zegge: tweeënveertig euro) vergoedt.

•

Zaaknummer : 2012/018
Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak : 20 juli 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit van Utrecht
Trefwoorden : Beoordeling, fraude[examen], onbevooroordeeldheid, plegen dan wel gelegenheid geven tot fraude
Artikelen : WHW artikel 7.12b lid 2 en 3; OER farmacie UU artikel 5.12 lid 1 en 4
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.8. Vooropgesteld wordt dat, zoals ter zitting onbestreden door het CBE is bevestigd, in artikel 5.12, eerste lid, van het OER, onder fraude van een student zowel het plegen van fraude als het gelegenheid geven tot het plegen van fraude wordt verstaan.
Dat tijdens het afnemen van het tentamen ten aanzien van appellant geen onregelmatigheden zijn geconstateerd, betekent niet dat de examencommissie niet op andere gronden fraude bewezen kan achten. In dit geval heeft de examencommissie aanleiding gezien voor nader onderzoek, nadat de docent bij het beoordelen van de tentamens signaleerde dat de door appellant gegeven antwoorden opvallende gelijkenissen vertoonden met die van zijn zus, en heeft zij haar standpunt dat die gelijkenissen niet op toeval kunnen berusten, gebaseerd op onderzoek waarbij niet alleen de antwoorden van appellant en zijn zus zijn vergeleken maar ook die van andere studenten. Hoewel niet uitgesloten kan worden dat het gezamenlijk studeren door appellant en zijn zus in voorkomend geval ertoe kan leiden dat zij bij een tentamen in zekere mate vergelijkbare antwoorden geven, heeft het CBE in dit geval terecht geoordeeld dat de door de examencommissie aangedragen feiten op grond waarvan de fraude door appellant bij het betreffende tentamen wordt aangenomen, genoegzaam eenduidig en draagkrachtig zijn. Daartoe wordt van belang geacht dat de mate van gelijkenis tussen de antwoorden van appellant en zijn zus van dien aard is dat het enkele feit dat zij gezamenlijk hebben gestudeerd daarvoor geen afdoende verklaring kan vormen, temeer nu het tentamen uit open vragen bestond en het materiaal dat appellant en zijn zus bij het voorbereiden van het tentamen hebben gebruikt ook door andere studenten is gebruikt, terwijl de door hen gegeven antwoorden geen grote gelijkenissen vertonen met die van appellant. Appellant heeft zijn standpunt dat de taaldeskundige niet voldoende deskundig zou zijn niet met argumenten gestaafd, hetgeen wel op zijn weg had gelegen. Ditzelfde geldt voor het standpunt van appellant dat zowel de docent van FA-305 als dr. Talsma relevante deskundigheid missen. Evenmin leidt de omstandigheid dat de taaldeskundige zowel bij de totstandkoming van het besluit van 26 augustus als dat van 17 oktober 2011 heeft geadviseerd, zonder nadere argumenten tot de slotsom dat deze deskundige niet onbevangen zou zijn geweest.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Utrecht (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 oktober 2011 heeft de examencommissie Farmacie het door appellant afgelegde tentamen FA-305 ongeldig verklaard, een aantekening van fraude in Osiris gemaakt, appellant volledig uitgesloten van deelname aan alle tentamens of andere vormen van toetsing voor een periode van 12 maanden en hem geadviseerd de opleiding te verlaten.

Bij besluit van 12 december 2011, bekendgemaakt op 20 december 2011, heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 31 januari 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 juni 2012, waar appellant in persoon, bijgestaan door mr. M. Heikens, advocaat te Amsterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door X.L. Westenburg LL B en dr. H. Talsma, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) kan de examencommissie, indien een student fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen.

Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden, bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.

2.2. Ingevolge artikel 5.12, eerste lid, van de Onderwijs- en examenregeling Bacheloropleiding Farmacie 2010-2011 (hierna: het OER) wordt onder fraude en plagiaat verstaan het handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt.

Ingevolge het vierde lid wordt fraude of plagiaat door de examencommissie als volgt bestraft:

a) In ieder geval:

- ongeldig verklaren van het ingeleverde werkstuk of tentamen;
- berisping, die aangetekend wordt in Osiris.

b) En eventueel voorts, afhankelijk van aard en omvang van de fraude of plagiaat, en van de studiefase van de examinandus, één of meer van de volgende sancties:

- verwijderen uit de cursus;
- het niet meer in aanmerking komen voor een positief judicium (cum laude) als bedoeld in artikel 6.2;
- uitsluiting van deelname aan tentamens of andere vormen van toetsing die behoren bij het betreffende onderwijsonderdeel voor het lopende academisch jaar, dan wel voor een periode van 12 maanden;
- volledige uitsluiting van deelname aan alle tentamens of andere vormen van toetsing voor een periode van 12 maanden;

c) Indien de student reeds eerder een berisping heeft gekregen:

- volledige uitsluiting van deelname aan alle tentamens of andere vormen van toetsing voor een periode van 12 maanden en het advies de opleiding te verlaten.

2.3. Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW moet worden aangemerkt als een strafmaatregel, die op zijn evenredigheid dient te worden getoetst. Aan een maatregel dienen expliciet feiten, omstandigheden en verklaringen ten grondslag te worden gelegd die de maatregel kunnen dragen.

2.4. Bij besluit van 26 augustus 2011 heeft de examencommissie appellant medegedeeld dat hij vanwege fraude bij het tentamen FA-305, in samenhang met eerder geconstateerde fraude, een aantal sancties krijgt opgelegd.

Bij uitspraak van 5 oktober 2011 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep gegrond verklaard en dat besluit vernietigd. Daartoe heeft het CBE van belang geacht dat de examencommissie bij haar besluitvorming een taaldeskundige heeft geraadpleegd die zijn

beoordeling met name heeft verricht aan de hand van de door appellant en zijn zus gegeven antwoorden op de vragen 7 en 9 van het tentamen. Naar het oordeel van het CBE vormt vraag 9 evenwel geen goed vergelijkingsobject en zijn er twijfels gerezen over de onderbouwing van de taaldeskundige van diens beoordeling ter zake van vraag 7. Het CBE oordeelt derhalve dat het besluit dient te worden vernietigd wegens het ontbreken van een voldoende draagkrachtige motivering.

2.5. Aan het besluit van 17 oktober 2011 ligt een nieuwe beoordeling door de eerder geraadpleegde taaldeskundige en de docent ten grondslag. Blijkens het besluit heeft de docent de antwoorden van appellant en zijn zus op de vragen 3, 9 en 17 beoordeeld en zich op het standpunt gesteld dat de overeenkomsten in de formulering van de antwoorden niet meer op toeval kunnen berusten. De taaldeskundige heeft zich aan de hand van een beoordeling van de antwoorden van appellant en zijn zus op de vragen 3 en 7, mede in vergelijking met de door andere studenten op die vragen gegeven antwoorden, op eenzelfde standpunt gesteld. Op grond van deze bevindingen en naar aanleiding van eigen onderzoek acht de examencommissie fraude door appellant bewezen.

2.6. Het CBE heeft in zijn besluit van 12 december 2011 geoordeeld dat de door de examencommissie aangedragen feiten op grond waarvan de fraude door appellant bij het betreffende tentamen wordt aangenomen, genoegzaam eenduidig en draagkrachtig zijn. Daartoe heeft het CBE overwogen dat de stelling van appellant dat de sterke gelijkenis tussen zijn eigen antwoorden en die van zijn zus zijn veroorzaakt doordat zij samen hebben gestudeerd, voldoende door de examencommissie is weerlegd.

2.7. In beroep heeft appellant betoogd dat in geval van een punitief besluit, zoals het onderhavige, onomstotelijk dient vast te staan dat fraude is gepleegd. Volgens appellant staat dat in zijn geval niet vast. Daartoe wijst hij er op dat er tijdens het tentamen geen onregelmatigheden zijn geconstateerd, terwijl er surveillanten in de zaal aanwezig waren en hij op de eerste rij zat. Volgens appellant baseert de examencommissie zich louter op een vermoeden, hetgeen niet als grond kan dienen voor oplegging van een punitief besluit, temeer nu hij een plausibele verklaring heeft gegeven voor de geconstateerde gelijkenissen tussen zijn antwoorden en die van zijn zus. Voorts betwist appellant de conclusie van de door het CBE geraadpleegde taaldeskundige en twijfelt aan zijn onbevangenheid. Appellant vindt ook onjuist dat het CBE zijn oordeel baseert op het oordeel van de docent van FA-305 als van dr. Talsma aangezien zij niet deskundig zijn te achten op dit terrein. Het CBE heeft derhalve ten onrechte het besluit van de examencommissie gehandhaafd, aldus appellant.

2.8. Vooropgesteld wordt dat, zoals ter zitting onbestreden door het CBE is bevestigd, in artikel 5.12, eerste lid, van het OER, onder fraude van een student zowel het plegen van fraude als het gelegenheid geven tot het plegen van fraude wordt verstaan. Dat tijdens het afnemen van het tentamen ten aanzien van appellant geen onregelmatigheden zijn geconstateerd, betekent niet dat de examencommissie niet op andere gronden fraude bewezen kan achten. In dit geval heeft de examencommissie aanleiding gezien voor nader onderzoek, nadat de docent bij het beoordelen van de tentamens signaleerde dat de door appellant gegeven antwoorden opvallende gelijkenissen vertoonden met die van zijn zus, en heeft zij haar standpunt dat die gelijkenissen niet op toeval kunnen berusten, gebaseerd op onderzoek waarbij niet alleen de antwoorden van appellant en zijn zus zijn vergeleken maar ook die van andere studenten. Hoewel niet uitgesloten kan worden dat het gezamenlijk studeren door appellant en zijn zus in voorkomend geval ertoe kan leiden dat zij bij een tentamen in zekere mate vergelijkbare antwoorden geven, heeft het CBE in dit geval terecht geoordeeld dat de door de examencommissie aangedragen feiten op grond waarvan de fraude door appellant bij het betreffende tentamen wordt aangenomen, genoegzaam eenduidig en draagkrachtig zijn. Daartoe wordt van belang geacht dat de mate van gelijkenis tussen de antwoorden van appellant en zijn zus van dien aard is dat het enkele feit dat zij gezamenlijk hebben gestudeerd daarvoor geen afdoende verklaring kan vormen, temeer nu het tentamen uit open vragen bestond en het materiaal dat appellant en zijn zus bij het voorbereiden van het tentamen hebben gebruikt ook door andere studenten is gebruikt, terwijl de door hen gegeven antwoorden geen grote gelijkenissen vertonen met die van appellant. Appellant heeft zijn standpunt dat de taaldeskundige niet voldoende deskundig zou zijn niet met argumenten gestaafd, hetgeen wel op zijn weg had gelegen. Ditzelfde geldt voor het standpunt van appellant dat zowel de docent van FA-305 als dr. Talsma relevante deskundigheid missen. Evenmin leidt de omstandigheid dat de taaldeskundige zowel bij de totstandkoming van het besluit van 26 augustus als dat van 17 oktober 2011 heeft geadviseerd, zonder nadere argumenten tot de slotsom dat deze deskundige niet onbevangen zou zijn geweest.

2.9. Gelet op het voorgaande is het beroep van appellant derhalve ongegrond.

2.11. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/019
Rechter(s) : mr. Kleijn
Datum uitspraak : 26 juni 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit Utrecht
Trefwoorden : Beroepschrift, besluit, mededeling, professionele
rechtshulpverlener, rechtsmiddelenclausule, termijnoverschrijding,
verschoonbaarheid, vrijstelling
Artikelen : Awb artikel 1:3 lid 1, 6:7
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. Uit het besluit van 2 augustus 2011 kan duidelijk worden
afgeleid dat de examencommissie daarmee heeft beoogd een beslissing te
nemen op het verzoek van appellant van 18 juli 2011. Dat in dit besluit,
zoals de gemachtigde van appellant per mailbericht van 24 augustus 2011
aan de examencommissie heeft bericht, de strekking van het verzoek van
appellant onjuist zou zijn geduid, doet daaraan niet af.
Voor zover appellant heeft gesteld dat de ambtelijk secretaris van de
examencommissie in reactie op voormeld mailbericht telefonisch aan zijn
gemachtigde zou hebben toegezegd dat vanwege een onjuiste duiding van
het verzoek een nieuw besluit zou worden genomen, geldt dat aan deze
stelling niet de door appellant gewenste betekenis kan worden toegekend,
nu ter onderbouwing daarvan louter mailberichten van de gemachtigde
van appellant zelf zijn overgelegd. Uit de brief van 6 september 2011 kan
ook niet worden afgeleid dat daarin wordt teruggekomen van het besluit
van 2 augustus 2011. Veeleer kan daaruit worden afgeleid dat de
examencommissie met die brief louter een nadere reactie heeft willen
geven op voormeld mailbericht van 24 augustus 2011.
Gelet op het voorgaande bestaat geen grond voor het oordeel dat het CBE
de brief van 6 september 2011 ten onrechte niet heeft aangemerkt als
een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb.
(...)
2.4.1. In het mailbericht van de gemachtigde van appellant aan de
examencommissie staat vermeld dat daarmee een reactie op het besluit
van 2 augustus 2011 wordt gegeven en dat om een nadere motivering
wordt gevraagd. Nu in het besluit van 2 augustus 2011 duidelijk wordt
vermeld dat daartegen binnen zes weken beroep kan worden ingesteld bij
het CBE en appellant op dat moment, ook voor het CBE kenbaar, werd
bijgestaan door een professionele rechtshulpverlener, bestaat in dit geval
geen grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte niet tot het oordeel
is gekomen dat de examencommissie het mailbericht had moeten
aanmerken als beroepschrift en als zodanig had moeten doorzenden.
(...)
2.5.1. Gelet op het voorgaande had het appellant duidelijk moeten zijn dat
bij het besluit van 2 augustus 2011 een beslissing is genomen op zijn
verzoek van 18 juli 2011 en dat, gelet op de rechtsmiddelenclausule bij
dat besluit, hij tegen die beslissing gedurende zes weken beroep kon
instellen bij het CBE. Voor zover met de brief van 6 september 2011 bij
hem enige verwarring hieromtrent is gezaaid, had het in de rede gelegen
dat hij hierover in contact was getreden met het CBE dan wel de
examencommissie. Gesteld noch gebleken is dat appellant dat heeft
gedaan. Dat appellant er zonder meer er van uit is gegaan dat met de
brief van 6 september 2011 een nieuwe beroepstermijn is gaan lopen,

dient onder deze omstandigheden voor zijn rekening en risico te komen.
Er bestaat derhalve geen grond voor het oordeel dat het CBE de
termijnoverschrijding ten onrechte niet verschoonbaar heeft geacht.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Utrecht (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 december 2011 heeft het CBE het door appellant tegen de brief van de examencommissie Geneeskunde van 6 september 2011 ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 3 februari 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 juni 2012, waar appellant in persoon, bijgestaan door mr. L. de Wit, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant is in 2004 gestart met de opleiding Geneeskunde, doch heeft deze na twee jaren afgebroken. In 2008 heeft hij de opleiding hervat, naar gesteld mede op basis van een toezegging dat hij gedurende vijf jaren vrijstelling heeft voor de reeds behaalde vakken. In september 2010 heeft appellant evenwel naar gesteld vernomen dat die regel niet meer geldt en dat de geldigheidsduur van de eerder behaalde vakken loopt vanaf de datum van het behalen van het tentamen, hetgeen tot gevolg heeft dat hij voor minder vakken een vrijstelling heeft.

2.2. Het CBE heeft het beroep van appellant tegen de brief van 6 september 2011 niet-ontvankelijkheid verklaard, omdat die brief louter een reactie betreft op het verzoek van appellant om een nadere toelichting op het besluit van de examencommissie van 2 augustus 2011 en deze brief derhalve niet is aan te merken als een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Voor zover appellant met het beroep beoogde op te komen tegen voormeld besluit van 2 augustus 2011, is het CBE van oordeel dat geen sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding.

2.3. Appellant betoogt dat het CBE niet heeft onderkend dat eerst met de brief van 6 september 2011 een beslissing is genomen op zijn verzoek van 18 juli 2011 om de oorspronkelijke, in 2008 gehanteerde regel alsnog op hem van toepassing te laten zijn en dat deze brief derhalve wel degelijk een appellabel besluit behelst.

2.3.1. Uit het besluit van 2 augustus 2011 kan duidelijk worden afgeleid dat de examencommissie daarmee heeft beoogd een beslissing te nemen op het verzoek van appellant van 18 juli 2011. Dat in dit besluit, zoals de gemachtigde van appellant per mailbericht van 24 augustus 2011 aan de examencommissie heeft bericht, de strekking van het verzoek van appellant onjuist zou zijn geïd, doet daaraan niet af.

Voor zover appellant heeft gesteld dat de ambtelijk secretaris van de examencommissie in reactie op voormeld mailbericht telefonisch aan zijn gemachtigde zou hebben toegezegd dat vanwege een onjuiste duiding van het verzoek een nieuw besluit zou worden genomen, geldt dat aan deze stelling niet de door appellant gewenste betekenis kan worden toegekend, nu ter onderbouwing daarvan louter mailberichten van de gemachtigde van appellant zelf zijn overgelegd. Uit de brief van 6 september 2011 kan ook niet worden afgeleid dat daarin wordt teruggekomen van het besluit van 2 augustus 2011. Veeleer kan daaruit worden afgeleid dat de

examencommissie met die brief louter een nadere reactie heeft willen geven op voormeld mailbericht van 24 augustus 2011.

Gelet op het voorgaande bestaat geen grond voor het oordeel dat het CBE de brief van 6 september 2011 ten onrechte niet heeft aangemerkt als een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb.

2.4. Appellant betoogt voorts dat het CBE niet heeft onderkend dat de examencommissie zijn mailbericht van 24 augustus 2011 had moeten aanmerken als een beroepsschrift en als zodanig had moeten doorzenden.

2.4.1. In het mailbericht van de gemachtigde van appellant aan de examencommissie staat vermeld dat daarmee een reactie op het besluit van 2 augustus 2011 wordt gegeven en dat om een nadere motivering wordt gevraagd. Nu in het besluit van 2 augustus 2011 duidelijk wordt vermeld dat daartegen binnen zes weken beroep kan worden ingesteld bij het CBE en appellant op dat moment, ook voor het CBE kenbaar, werd bijgestaan door een professionele rechtshulpverlener, bestaat in dit geval geen grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte niet tot het oordeel is gekomen dat de examencommissie het mailbericht had moeten aanmerken als beroepsschrift en als zodanig had moeten doorzenden.

2.5. Appellant is van mening dat voor zover het College van oordeel is dat het CBE terecht een termijnoverschrijding heeft geconstateerd, het CBE ten onrechte die termijnoverschrijding niet verschoonbaar heeft geacht. Daartoe wijst appellant erop dat de examencommissie met de brief van 6 september 2011, die één week voor het aflopen van de beroepstermijn tegen het besluit van 2 augustus 2011 is verzonden, verwarring heeft gezaaid door onderaan die brief een rechtsmiddelenclausule te vermelden. Appellant verkeerde hierdoor in de veronderstelling dat een nieuwe beroepstermijn van zes weken was gaan lopen.

2.5.1. Gelet op het voorgaande had het appellant duidelijk moeten zijn dat bij het besluit van 2 augustus 2011 een beslissing is genomen op zijn verzoek van 18 juli 2011 en dat, gelet op de rechtsmiddelenclausule bij dat besluit, hij tegen die beslissing gedurende zes weken beroep kon instellen bij het CBE. Voor zover met de brief van 6 september 2011 bij hem enige verwarring hieromtrent is gezaaid, had het in de rede gelegen dat hij hierover in contact was getreden met het CBE dan wel de examencommissie. Gesteld noch gebleken is dat appellant dat heeft gedaan. Dat appellant er zonder meer er van uit is gegaan dat met de brief van 6 september 2011 een nieuwe beroepstermijn is gaan lopen, dient onder deze omstandigheden voor zijn rekening en risico te komen. Er bestaat derhalve geen grond voor het oordeel dat het CBE de termijnoverschrijding ten onrechte niet verschoonbaar heeft geacht.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/020.2
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Lubberdink, Troostwijk
Datum uitspraak	: 19 november 2012
Partijen	: Opposant
Trefwoorden	: Termijnoverschrijding, voldoening griffierecht, werkwijze andere bestuursrechtelijke colleges
Artikelen	: Awb artikel 8:55
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1. Opposant is bij op 7 februari 2012 aangetekend verzonden brief gewezen op de verschuldigdheid van het griffierecht. Daarbij is hem medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken dient te zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het

bureau van het College. Het is de verantwoordelijkheid van opposant zich van de inhoud van deze brief op de hoogte te stellen en tijdig te voldoen aan de daarin vermelde wettelijke vereisten voor het instellen van beroep. Dat het College geen herinnering heeft verzonden, maakt dan ook niet dat niet redelijkerwijs kan worden geoordeeld dat hij in verzuim was. Nu voorts in de brief van 7 februari 2012 reeds was vermeld dat indien het griffierecht niet tijdig zou zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het bureau, kon opposant er niet op vertrouwen dat hem een termijn zou worden gegund alsnog het griffierecht te voldoen. Dat andere bestuursrechtelijke colleges een andere werkwijze hanteren, leidt niet tot een ander oordeel.

Uitspraak op het verzet (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht; hierna: de Awb) van:

[naam], wonend te [woonplaats], opposant,

tegen de uitspraak van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs van 15 maart 2012 in zaak nr. 2012/020.

8. Procesverloop

Bij uitspraak van 15 maart 2012 heeft het College het beroep van opposant tegen het besluit van het college van beroep voor de examens van de Erasmus Universiteit Rotterdam met toepassing van artikel 8:54 van de Awb kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft opposant bij brief, bij het College ingekomen op 1 mei 2012 verzet gedaan.

Het College heeft het verzet ter zitting aan de orde gesteld op 5 juli 2012. Opposant is niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Bij voormelde uitspraak van 15 maart 2012 heeft het College het beroep van opposant kennelijk niet-ontvankelijk verklaard, omdat opposant niet binnen de hem gestelde termijn het griffierecht voor de behandeling van het beroep heeft voldaan.

2.2. Opposant betwist niet dat hij het griffierecht niet tijdig heeft voldaan. Hij betoogt dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim was. Daartoe voert hij aan dat het College hem geen herinnering heeft gezonden dat het griffierecht nog moest worden voldaan en dat hem ten onrechte geen termijn is gegeven om zijn verzuim te herstellen, zoals bij andere rechterlijke instanties gebruikelijk is.

2.2.1. Opposant is bij op 7 februari 2012 aangetekend verzonden brief gewezen op de verschuldigdheid van het griffierecht. Daarbij is hem medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken dient te zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het bureau van het College. Het is de verantwoordelijkheid van opposant zich van de inhoud van deze brief op de hoogte te stellen en tijdig te voldoen aan de daarin vermelde wettelijke vereisten voor het instellen van beroep. Dat het College geen herinnering heeft verzonden, maakt dan ook niet dat niet redelijkerwijs kan worden geoordeeld dat hij in verzuim was. Nu voorts in de brief van 7 februari 2012 reeds was vermeld dat indien het griffierecht niet tijdig zou zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het bureau, kon opposant er niet op vertrouwen dat hem een termijn zou worden gegund alsnog het griffierecht te voldoen. Dat andere bestuursrechtelijke colleges een andere werkwijze hanteren, leidt niet tot een ander oordeel.

2.2.2. Het verzet is ongegrond.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het verzet ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/021
Rechter(s) : mr. Borman
Datum uitspraak : 13 juni 2012
Partijen : Appellant tegen Christelijke Hogeschool Windesheim
Trefwoorden : [voldoening] Collegegeld, inschrijving, termijnoverschrijding, voldoening door derden,
Artikelen : WHW artikel 7.33 lid 1, 7.37 lid 2; Uitvoeringsreglement in- en uitschrijving 2011-2012 Windesheim artikel 4 lid 1 en 9
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. Het College overweegt dat het aan appellant is om er zorg voor te dragen dat het collegegeld tijdig wordt voldaan. Wat er ook zij van de stelling dat Windesheim hem in afwijking van voorgaande jaren geen nota heeft toegezonden in juni, wist appellant, of kon hij weten, dat hij het collegegeld uiterlijk 25 september 2011 diende te hebben voldaan. Bovendien is appellant in ieder geval op 2 september 2011 een nota voor het verschuldigde collegegeld toegezonden. Op dat moment was er nog voldoende tijd om het collegegeld te voldoen. Onder die omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat appellant niet kan worden tegengeworpen dat hij dat niet tijdig heeft gedaan. Dat de werkgever van appellant zes weken nodig heeft voor een betaling, leidt niet tot een ander oordeel. De keuze van appellant om het collegegeld te laten voldoen door zijn werkgever komt voor zijn rekening en risico. In hetgeen appellant heeft aangevoerd heeft verweerder dan ook terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de directeur Informatievoorziening en Financiën ten onrechte heeft geweigerd hem per 1 september 2011 in te schrijven. De stelling van appellant dat hij meerdere malen niet tijdig informatie heeft ontvangen van verweerder doet aan het voorgaande niet af.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam] wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Christelijke Hogeschool Windesheim, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 oktober 2011 heeft de directeur Informatievoorziening en Financiën geweigerd appellant per 1 september 2011 in te schrijven.

Bij besluit van 23 december 2011 heeft verweerder het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 3 februari 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 mei 2012, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. W. Snippe, in dienst bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Bij het besluit van 4 oktober 2011 heeft de directeur Informatievoorziening en Financiën geweigerd appellant per 1 september 2011 in te schrijven, omdat hij het collegegeld niet tijdig heeft voldaan.

2.2. Ingevolge artikel 7.33, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, geschiedt de inschrijving overeenkomstig door het instellingsbestuur vast te stellen regels van procedurele aard. Ingevolge artikel 7.37, tweede lid, voor zover thans van belang, wordt tot de inschrijving niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan.

Ingevolge artikel 4, eerste lid, van het Uitvoeringsreglement in- en uitschrijving 2011-2012 van Windesheim geschiedt de inschrijving in een opleiding per 1 september of per 1 februari, onverlet lid 2 t/m 5.

Ingevolge het negende lid wordt een verzoek dat tijdens de inschrijfperiode is ontvangen ingewilligd, tenzij uiterlijk op 25 september respectievelijk 25 februari niet aan de inschrijfvoorwaarden is voldaan.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder heeft miskend dat de directeur Informatievoorziening en Financiën ten onrechte heeft geweigerd hem per 1 september 2011 in te schrijven. Daartoe voert hij aan dat hij het verschuldigde collegegeld niet tijdig heeft kunnen voldoen, nu dat door zijn werkgever wordt betaald, deze daar na ontvangst van de nota zes weken voor nodig heeft en hij, anders dan in voorgaande jaren, niet in juni, maar eerst begin september een nota betreffende het verschuldigde collegegeld van Windesheim heeft ontvangen. Volgens appellant was er voor zijn werkgever op dat moment geen tijd meer om het collegegeld tijdig te kunnen voldoen.

2.3.1. Het College overweegt dat het aan appellant is om er zorg voor te dragen dat het collegegeld tijdig wordt voldaan. Wat er ook zij van de stelling dat Windesheim hem in afwijking van voorgaande jaren geen nota heeft toegezonden in juni, wist appellant, of kon hij weten, dat hij het collegegeld uiterlijk 25 september 2011 diende te hebben voldaan. Bovendien is appellant in ieder geval op 2 september 2011 een nota voor het verschuldigde collegegeld toegezonden. Op dat moment was er nog voldoende tijd om het collegegeld te voldoen. Onder die omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat appellant niet kan worden tegengeworpen dat hij dat niet tijdig heeft gedaan. Dat de werkgever van appellant zes weken nodig heeft voor een betaling, leidt niet tot een ander oordeel. De keuze van appellant om het collegegeld te laten voldoen door zijn werkgever komt voor zijn rekening en risico. In hetgeen appellant heeft aangevoerd heeft verweerder dan ook terecht geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de directeur Informatievoorziening en Financiën ten onrechte heeft geweigerd hem per 1 september 2011 in te schrijven. De stelling van appellant dat hij meerdere malen niet tijdig informatie heeft ontvangen van verweerder doet aan het voorgaande niet af.

Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/022
Rechter(s)	: mr. Kleijn
Datum uitspraak	: 26 juni 2012
Partijen	: Appellante tegen CBE Radboud Universiteit Nijmegen
Trefwoorden	: CBE, procespartij, structuurregeling, termijnoverschrijding, verschoonbaarheid
Artikelen	: WHW artikel 7.66; Awb artikel 6:7
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.1. In zijn verweerschrift heeft het CBE betoogd dat niet hij, maar de examencommissie de verwerende procespartij is, omdat in dit geval ingevolge de Structuurregeling van de Radboud universiteit artikel 7:66 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) niet van toepassing is.

Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 7 maart 2012 in zaak nr. 2011/118/CBE; www.cbho.nl), biedt de wet – buiten de zich hier niet voordoende situatie van paragraaf 4 van titel 4 van de WHW – geen ruimte voor ten opzichte van paragraaf 3 van titel 4 van de WHW, waarvan voormeld artikel 7:66 deel uitmaakt, afwijkende, door de instellingen vastgestelde regelingen en is het CBE een orgaan als bedoeld in deze bepaling.

(...)

2.4. Vaststaat dat appellante niet tijdig beroep heeft ingesteld bij het CBE tegen het besluit van 2 maart 2011. Voor zover appellante heeft betoogd dat haar die termijnoverschrijding niet mag worden tegengeworpen, wordt het volgende overwogen.

Appellante heeft op 4 maart 2011 schriftelijk bericht ontvangen van het door haar behaalde resultaat van voormeld tentamen en in dit bericht wordt vermeld dat tegen de uitslag binnen zes weken beroep kan worden ingesteld bij het CBE. Voor zover appellante, ondanks dat zij eerder tentamens had afgelegd, niet van deze mogelijkheid op de hoogte was en zij door de studieadviseur tijdens het gesprek op 2 maart 2011 daar ook niet op is gewezen, geldt dat haar die mogelijkheid evenwel alsnog bekend geworden is met het bericht van 4 maart 2011. In het licht hiervan bestaat geen grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte het eerst door appellante op 30 augustus 2011 alsnog ingestelde beroep niet-ontvankelijk heeft verklaard vanwege een niet verschoonbare termijnoverschrijding.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Radboud Universiteit Nijmegen (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 maart 2011 hebben de examinatoren het door appellante afgelegde mondelinge examen Genetische en Immunologische processen met een cijfer 5 gewaardeerd.

Bij besluit van 1 december 2011 heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 1 februari 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 juni 2012, waar appellante in persoon, bijgestaan door J.M. Vaessen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In zijn verweerschrift heeft het CBE betoogd dat niet hij, maar de examencommissie de verwerende procespartij is, omdat in dit geval ingevolge de Structuurregeling van de Radboud universiteit artikel 7:66 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) niet van toepassing is.

Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 7 maart 2012 in zaak nr. 2011/118/CBE; www.cbho.nl), biedt de wet – buiten de zich hier niet voordoende situatie van paragraaf 4 van titel 4 van de WHW – geen ruimte voor ten opzichte van paragraaf 3 van titel 4 van de WHW, waarvan voormeld artikel 7:66 deel uitmaakt, afwijkende, door de instellingen vastgestelde regelingen en is het CBE een orgaan als bedoeld in deze bepaling.

Het betoog faalt derhalve.

2.2. Het CBE heeft het beroep van appellante niet-ontvankelijk verklaard, omdat zij eerst op 30 augustus 2011 is opgekomen tegen het besluit van 2 maart 2011 en de door haar aangevoerde redenen geen reden vormen om deze termijnoverschrijding niet aan haar toe te rekenen.

2.3. Appellante betoogt dat zij na afloop van het tentamen op 2 maart 2011 naar de studieadviseur is gegaan en dat zij toen niet is gewezen op de mogelijkheid om een rechtsmiddel aan te wenden tegen de uitslag van het tentamen, doch veeleer op het verkeerde been is gezet door het advies dat de studieadviseur op dat moment aan haar heeft gegeven.

2.4. Vaststaat dat appellante niet tijdig beroep heeft ingesteld bij het CBE tegen het besluit van 2 maart 2011. Voor zover appellante heeft betoogd dat haar die termijnoverschrijding niet mag worden tegengeworpen, wordt het volgende overwogen.

Appellante heeft op 4 maart 2011 schriftelijk bericht ontvangen van het door haar behaalde resultaat van voormeld tentamen en in dit bericht wordt vermeld dat tegen de uitslag binnen zes weken beroep kan worden ingesteld bij het CBE. Voor zover appellante, ondanks dat zij eerder tentamens had afgelegd, niet van deze mogelijkheid op de hoogte was en zij door de studieadviseur tijdens het gesprek op 2 maart 2011 daar ook niet op is gewezen, geldt dat haar die mogelijkheid evenwel alsnog bekend geworden is met het bericht van 4 maart 2011. In het licht hiervan bestaat geen grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte het eerst door appellante op 30 augustus 2011 alsnog ingestelde beroep niet-ontvankelijk heeft verklaard vanwege een niet verschoonbare termijnoverschrijding.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/023
Rechter(s)	: mr. De Rijke-Maas
Datum uitspraak	: 30 juli 2012
Partijen	: Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden	: Besluit[terugkomen op eerder], collegegeld, [nieuwe] feiten en omstandigheden, verblijfsdocument, verblijfsstatus, verblijfsvergunning
Artikelen	: WHW artikel 7.45, 7.46; WSF 2000 artikel 2.2 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5. Indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, kan door het instellen van beroep tegen dat besluit niet worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit. Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter op rechtmatigheid beoordeeld worden in evenbedoelde zin. Nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in evenbedoelde zin zijn feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn opgekomen en daarom niet vóór dat besluit konden worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die

een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.6. Dat appellante in het bezit is gesteld van een verblijfsdocument EU/EER voor verblijf als (familielid van een) EU/EER-onderdaan, is geen nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid in vorenbedoelde zin, reeds omdat de geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning niet de periode beslaat waarvan appellante heeft gesteld dat haar ten onrechte het instellingscollegegeld in rekening is gebracht. Nu overigens geen nieuwe feiten of omstandigheden zijn gesteld en van een relevante wijziging van het recht niet is gebleken, is het beroep ongegrond.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 september 2011 heeft verweerder een verzoek van appellante om terugbetaling van het verschil tussen het wettelijk collegegeld en het door haar voor het studiejaar 2010-2011 betaalde instellingscollegegeld, afgewezen.

Bij besluit van 8 februari 2012 heeft verweerder het daartegen door appellante bij hem gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 9 februari 2012, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 juni 2012, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. W. Frouws, advocaat te Utrecht, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante heeft aan het verzoek ten grondslag gelegd dat zij weliswaar eerst met ingang van 1 juni 2011 in het bezit is van een verblijfsdocument EU/EER voor verblijf als (familielid van een) EU/EER-onderdaan, maar dat zij reeds vanaf 3 december 2010 samenwoont met haar partner van Duitse nationaliteit en hiermee vanaf dat moment aan de voorwaarden voldeed om wat betreft het collegegeld te worden gelijkgesteld met een EU/EER-onderdaan.

2.2. Aan het besluit van 8 februari 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellant per 1 juni 2011 behoort tot de groep van personen, bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, van de Wsf 2000 en daarom eerst vanaf die datum het wettelijk collegegeld verschuldigd is.

2.3. Ambtshalve wordt als volgt overwogen.

2.4. Het collegegeld voor het studiejaar 2010-2011 is reeds voor aanvang van dit studiejaar aan appellante in rekening gebracht. Het onderhavige verzoek betreft in wezen een verzoek om terug te komen op het destijds in rekening gebrachte collegegeld.

2.5. Indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, kan door het instellen van beroep tegen dat besluit niet worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit. Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft

voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter op rechtmatigheid beoordeeld worden in evenbedoelde zin.

Nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in evenbedoelde zin zijn feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn opgekomen en daarom niet vóór dat besluit konden worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.6. Dat appellante in het bezit is gesteld van een verblijfsdocument EU/EER voor verblijf als (familielid van een) EU/EER-onderdaan, is geen nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid in vorenbedoelde zin, reeds omdat de geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning niet de periode beslaat waarvan appellante heeft gesteld dat haar ten onrechte het instellingscollegegeld in rekening is gebracht. Nu overigens geen nieuwe feiten of omstandigheden zijn gesteld en van een relevante wijziging van het recht niet is gebleken, is het beroep ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/024
Rechter(s) : mr. Lubberdink
Datum uitspraak : 9 juli 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : Begeleiding, beoordeling
Artikelen : WHW artikel 7.12c
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.1.1. Naar ter zitting onweersproken is gesteld, heeft de begeleiding op eigen verzoek van appellant per e-mail plaatsgevonden. Voor zover appellant uit de per e-mail gegeven feedback van zijn begeleider niet voldoende duidelijk kon afleiden op welke punten zijn scriptie naar het oordeel van de begeleider nog diende te worden aangepast, geldt dat hij hierover in gesprek had kunnen gaan met zijn begeleider. Door appellant is niet gesteld dat hij daartoe enige poging heeft ondernomen. Het dient voor zijn eigen rekening en risico te komen dat appellant dit heeft nagelaten en er voor heeft gekozen om te volstaan met het aanbrengen van aanpassingen in zijn scriptie, ook al was hem – naar gesteld – niet duidelijk op welke punten de scriptie nu precies moest worden aangepast.
2.1.2. Wat betreft de beoordeling van de scriptie geldt dat, voor zover al aangenomen moet worden dat appellant niet is uitgenodigd voor een gesprek met zijn begeleider, de enkele omstandigheid dat hij aldus geen inzicht heeft verkregen in de redenen van zijn begeleider om de scriptie als onvoldoende te beoordelen in dit geval geen grond vormt om aan te nemen dat de beoordeling niet zorgvuldig heeft plaatsgevonden. Het College neemt daarbij in aanmerking dat de scriptie is beoordeeld door de begeleider en twee andere beoordelaars, van wie een van hen de scriptie anoniem heeft beoordeeld, en dat zij allen de scriptie als onvoldoende hebben beoordeeld.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 september 2011 heeft de examencommissie van het Academisch Centrum Tandheelkunde Amsterdam de bachelorscriptie van appellant als onvoldoende beoordeeld.

Bij besluit van 4 januari 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 15 februari 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft een nader stuk ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 1 juni 2012, waar appellant in persoon, bijgestaan door A. van Harskamp, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. E.C.L.M. Rijnders en M. Naeije, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant betoogt dat het CBE ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat niet is gebleken dat de begeleiding bij zijn scriptie en de beoordeling daarvan niet zorgvuldig zijn geweest. Daartoe voert hij aan dat hem bij de begeleiding niet voldoende duidelijk is gemaakt aan welke eisen zijn scriptie diende te voldoen en dat hem geen inzicht is verschaft in de redenen waarom zijn scriptie als onvoldoende is beoordeeld.

2.1.1. Naar ter zitting onweersproken is gesteld, heeft de begeleiding op eigen verzoek van appellant per e-mail plaatsgevonden. Voor zover appellant uit de per e-mail gegeven feedback van zijn begeleider niet voldoende duidelijk kon afleiden op welke punten zijn scriptie naar het oordeel van de begeleider nog diende te worden aangepast, geldt dat hij hierover in gesprek had kunnen gaan met zijn begeleider. Door appellant is niet gesteld dat hij daartoe enige poging heeft ondernomen. Het dient voor zijn eigen rekening en risico te komen dat appellant dit heeft nagelaten en er voor heeft gekozen om te volstaan met het aanbrengen van aanpassingen in zijn scriptie, ook al was hem – naar gesteld – niet duidelijk op welke punten de scriptie nu precies moest worden aangepast.

2.1.2. Wat betreft de beoordeling van de scriptie geldt dat, voor zover al aangenomen moet worden dat appellant niet is uitgenodigd voor een gesprek met zijn begeleider, de enkele omstandigheid dat hij aldus geen inzicht heeft verkregen in de redenen van zijn begeleider om de scriptie als onvoldoende te beoordelen in dit geval geen grond vormt om aan te nemen dat de beoordeling niet zorgvuldig heeft plaatsgevonden. Het College neemt daarbij in aanmerking dat de scriptie is beoordeeld door de begeleider en twee andere beoordelaars, van wie een van hen de scriptie anoniem heeft beoordeeld, en dat zij allen de scriptie als onvoldoende hebben beoordeeld.

2.2. Gelet op het voorgaande bestaat geen grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte het besluit van de examencommissie heeft gehandhaafd en is het beroep van appellant derhalve ongegrond.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3.1. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

-

Zaaknummer : 2012/025
 Rechter(s) : mr. Olivier
 Datum uitspraak : 20 juni 2012
 Partijen : Appellante tegen CBE Hogeschool Inholland
 Trefwoorden : Bevoegdheid directeur, bijzondere omstandigheden, persoonlijke omstandigheden, extra tentamenkans
 Artikelen : WHW artikel 7.13 lid 1 en 2 aanhef en onderdelen h en j; OER Inholland artikel 29
 Uitspraak : Ongegrond
 Hoofdoverwegingen : 2.2.2. Het College merkt op dat appellante vanwege haar persoonlijke omstandigheden reeds een extra kans voor het vak PPR1 heeft gekregen, alsmede dat de datum, waarop die extra kans zou worden afgenomen ook nog vanwege de persoonlijke omstandigheden is verplaatst. Toen die extra kans op 30 mei 2011 werd afgenomen heeft zij niet kenbaar gemaakt dat zij niet in staat was die toets af te leggen. Van appellante had mede gelet op de voorgeschiedenis mogen worden verwacht dat zij die melding onmiddellijk had gedaan.
 2.2.3. Op de zitting van 1 september 2011 waar het CBE haar beroep behandelde heeft zij te kennen gegeven dat zij zich voldoende in staat achtte de toets te doen en dat zij niet heeft overwogen uitstel van het vak PPR1 te vragen. Alsdan mag van appellante worden verlangd dat zij genoegzaam aannemelijk maakt dat desalniettemin het toetsresultaat moet worden genegeerd, omdat dat resultaat door zeer bijzondere omstandigheden in belangrijke mate is beïnvloed.
 2.3. Hetgeen appellante in beroep heeft aangevoerd geeft het College geen aanleiding het oordeel van het CBE dat appellante daarin niet geslaagd is voor onjuist te houden. Derhalve heeft de examencommissie haar verzoek mogen afwijzen en heeft het CBE het beroep terecht ongegrond verklaard.

uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examen van de Hogeschool Inholland (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

De examencommissie Mondzorgkunde heeft bij besluit van 4 juli 2011 het verzoek van appellante van 17 juni 2011 haar een zesde kans te geven voor het vak PPR1 afgewezen.

Bij besluit van 1 september 2011, verzonden op 17 januari 2012 heeft het CBE dat beroep van 13 juli 2011 tegen de beslissing van 4 juli 2011, ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit van het CBE heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 17 februari 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 mei 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. M. Sloot, advocaat te Amsterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. B.F. Donner, secretaris van het CBE, zijn verschenen. Tevens heeft het College L.G. Velthuisen, secretaris van de Examencommissie Mondzorgkunde, en J.A.M.E. van Rennes, opleidingsmanager van de opleiding Mondzorgkunde, gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.13, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek luidt:

"Het instellingsbestuur stelt voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast."

Het tweede lid luidt:

"In de onderwijs- en examenregeling worden, onverminderd het overigens in deze wet teriaker bepaalde, ten minste geregeld:

h. het aantal en de volgtijdelijkheid van de tentamens alsmede de momenten waarop deze afgelegd kunnen worden,

[...]

j. waar nodig, de volgorde waarin, de tijdvakken waarbinnen en het aantal malen per studiejaar dat de gelegenheid wordt geboden tot het afleggen van de tentamens en examens,

[...]."

Ingevolge artikel 29 van de OER is aan de directeur de bevoegdheid gegeven om in bijzondere gevallen een extra tentamenmogelijkheid te gunnen.

2.2.1. Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie niet in redelijkheid heeft kunnen komen tot het besluit haar geen zesde kans te geven voor het vak PPR1, alsmede dat geen zorgvuldige afweging van belangen heeft plaatsgevonden.

2.2.2. Het College merkt op dat appellante vanwege haar persoonlijke omstandigheden reeds een extra kans voor het vak PPR1 heeft gekregen, alsmede dat de datum, waarop die extra kans zou worden afgenomen ook nog vanwege de persoonlijke omstandigheden is verplaatst. Toen die extra kans op 30 mei 2011 werd afgenomen heeft zij niet kenbaar gemaakt dat zij niet in staat was die toets af te leggen. Van appellante had mede gelet op de voorgeschiedenis mogen worden verwacht dat zij die melding onmiddellijk had gedaan.

2.2.3. Op de zitting van 1 september 2011 waar het CBE haar beroep behandelde heeft zij te kennen gegeven dat zij zich voldoende in staat achtte de toets te doen en dat zij niet heeft overwogen uitstel van het vak PPR1 te vragen. Als dan mag van appellante worden verlangd dat zij genoegzaam aannemelijk maakt dat desalniettemin het toetsresultaat moet worden genegeerd, omdat dat resultaat door zeer bijzondere omstandigheden in belangrijke mate is beïnvloed.

2.3. Hetgeen appellante in beroep heeft aangevoerd geeft het College geen aanleiding het oordeel van het CBE dat appellante daarin niet geslaagd is voor onjuist te houden. Derhalve heeft de examencommissie haar verzoek mogen afwijzen en heeft het CBE het beroep terecht ongegrond verklaard.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/026
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 20 juni 2012
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, persoonlijke omstandigheden, studievoortgangsnorm
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3, 6
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.2. Het CBE heeft het beroep ongegrond verklaard. Het College stelt vast dat de directeur en het CBE de door appellante gestelde persoonlijke omstandigheden in hun besluitvorming hebben betrokken.

2.3.3. In het geen appellante in beroep heeft aangevoerd is geen grondslag voor het oordeel dat de directeur had moeten besluiten af te zien van een bindend negatief studieadvies, omdat genoegzaam aannemelijk was geworden dat vanwege die omstandigheden appellante niet aan de vereiste norm voldeed. Het CBE heeft dan ook niet ten onrechte haar beroep ongegrond verklaard.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examen van de Hogeschool Inholland(hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 juli 2011 heeft de directeur van het domein Gezondheid, Sport en Welzijn appellante een bindend negatief studieadvies gegeven.

Bij besluit van 26 september 2011, verzonden op 17 januari 2012 heeft het CBE het beroep van 5 augustus 2011, tegen het besluit van 29 juli 2011, ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit van het CBE heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 17 februari 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 mei 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. M. Sloot, advocaat te Amsterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. B.F. Donner, secretaris van het CBE, zijn verschenen. Tevens zijn L.G. Velthuisen, secretaris van de Examencommissie Mondzorgkunde, en J.A.M.E. van Rennes, opleidingsmanager van de opleiding Mondzorgkunde, gehoord.

2. Overwegingen

2.8 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

2.2. Vast staat dat appellante door het ontbreken van 2 studiepunten niet aan de gestelde norm voor de studievoortgang voldoet.

2.3.1. De directeur heeft zich op het standpunt gesteld dat zo al sprake is geweest van bijzondere omstandigheden die bijzondere omstandigheden niet hebben veroorzaakt, dat appellante niet aan de gestelde norm heeft voldaan.

2.3.2. Het CBE heeft het beroep ongegrond verklaard. Het College stelt vast dat de directeur en het CBE de door appellante gestelde persoonlijke omstandigheden in hun besluitvorming hebben betrokken.

2.3.3. In het geen appellante in beroep heeft aangevoerd is geen grondslag voor het oordeel dat de directeur had moeten besluiten af te zien van een bindend negatief studieadvies, omdat genoegzaam aannemelijk was geworden dat vanwege die omstandigheden appellante niet aan de vereiste norm voldeed. Het CBE heeft dan ook niet ten onrechte haar beroep ongegrond verklaard.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/028
Rechter(s) : mr. Kleijn
Datum uitspraak : 26 juni 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Open Universiteit
Trefwoorden : Beoordeling, kennen en kunnen, klacht, toetsing
Artikelen : Awb artikel 8:4 aanhef en onder e
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.1. Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld tegen besluiten, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.
2.2. Deze bepaling staat eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een besluit van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een zodanig besluit dat als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft het aan het besluit van 7 december 2011 ten grondslag liggende besluit van de examencommissie, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek of enige andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.
(...)
2.4. Appellante heeft ter nadere onderbouwing van haar beroepschrift bij het CBE bij brief van 7 september 2011 een verklaring van [naam] overgelegd. De examencommissie is in haar verweerschrift van 15 november 2011 nader ingegaan op die verklaring. In het besluit van het CBE staan voormelde brief en verweerschrift als gedingstukken vermeld. In het licht hiervan bestaat geen grond om aan te nemen dat het CBE de verklaring van [naam] niet bij zijn beoordeling heeft betrokken, ook al wordt daaraan verder geen specifieke overweging gewijd in het besluit. Er bestaat derhalve geen grond voor het oordeel dat het besluit van het CBE de toetsing in rechte niet kan doorstaan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Open Universiteit (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 juli 2011 heeft de examencommissie het door appellante afgelegde tentamen Inleiding in de filosofie met een cijfer 8 gewaardeerd.

Bij besluit van 7 december 2011 heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 20 februari 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 juni 2012, waar appellante in persoon is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld tegen besluiten, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.

2.2. Deze bepaling staat eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een besluit van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een zodanig besluit dat als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft het aan het besluit van 7 december 2011 ten grondslag liggende besluit van de examencommissie, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek of enige andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.

2.3. Met inachtneming van het voorgaande en gelet op het verhandelde ter zitting behelst het beroep van appellante in wezen enkel de klacht dat het CBE bij zijn beoordeling wel van belang heeft geacht dat een collega-docent de waardering van de examinerator heeft ondersteund, maar geen betekenis heeft toegekend aan de onderbouwing van haar betoog door [begeleider], de Belgische begeleider van de cursus Inleiding in de filosofie. Daartoe wijst appellante erop dat in het besluit van het CBE geen enkele overweging is gewijd aan de verklaring van [begeleider].

2.4. Appellante heeft ter nadere onderbouwing van haar beroepschrift bij het CBE bij brief van 7 september 2011 een verklaring van [begeleider] overgelegd. De examencommissie is in haar verweerschrift van 15 november 2011 nader ingegaan op die verklaring. In het besluit van het CBE staan voormelde brief en verweerschrift als gedingstukken vermeld. In het licht hiervan bestaat geen grond om aan te nemen dat het CBE de verklaring van [begeleider] niet bij zijn beoordeling heeft betrokken, ook al wordt daaraan verder geen specifieke overweging gewijd in het besluit. Er bestaat derhalve geen grond voor het oordeel dat het besluit van het CBE de toetsing in rechte niet kan doorstaan.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/030
Rechter(s) : mr. Lubberdink
Datum uitspraak : 9 juli 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Leiden
Trefwoorden : Afleggen tentamen, beoordeling, elektronisch indienen
beroepschrift, functiebeperking, handicap, hinderlijke omstandigheden,
poststempel, ter post bezorging, termijnoverschrijding
Artikelen : Awb artikel 2:15, 3:41, 6:7, 6:8 lid 1, 6:11, 8:40a
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2. Het besluit van het CBE is op 10 januari 2012 aan appellant
verzonden, zodat de termijn voor het indienen van een beroepschrift op
21 februari 2012 is geëindigd.
Nu voormelde brief, waarbij het beroep is ingesteld, blijkt het op de
enveloppe, waarin deze is verzonden, geplaatste poststempel op 24
februari 2012 ter post is bezorgd en op 27 februari 2012 bij het College is
ingekomen, is het beroep niet ingesteld binnen de daarvoor gestelde
termijn.
Dat appellant het beroepschrift op 21 februari 2012 per mailbericht aan
het College heeft verzonden, maakt dat niet anders. Daartoe is van belang
dat, zoals eerder is overwogen (uitspraak van 26 april 2012 in zaak nr.
2012/002.02; www.cbho.nl), het College niet op voet van artikel 2:15,
eerste lid, van de Awb, gelezen in verbinding met artikel 8:40a van die
wet, kenbaar heeft gemaakt dat beroepschriften elektronisch kunnen
worden ingediend.
Evenwel bestaat in dit geval reden de termijnoverschrijding verschoonbaar
te achten vanwege de reactie die door het secretariaat van het College
aan appellant is verzonden naar aanleiding van voormeld mailbericht.
(...)
2.5. Voor zover appellant moet worden gevolgd in zijn betoog dat zich
tijdens het tentamen voor hem hinderlijke omstandigheden hebben
voorgedaan, heeft hij niettemin niet aannemelijk kunnen maken dat deze
omstandigheden van dien aard zijn geweest dat hij hierdoor het tentamen
niet heeft kunnen behalen. Daartoe wordt van belang geacht dat appellant
eerder op die dag een naar gesteld onder dezelfde omstandigheden
afgenomen tentamen wel heeft behaald en dat tijdens de zitting is
gebleken dat andere studenten het vak TPP02 wel met voldoende
resultaat hebben afgelegd. Dat appellant een functiebeperking heeft,
noopt niet tot een andersluidend oordeel, nu niet in geschil is dat hij in
verband daarmee bij het tentamen een half uur extra tijd heeft gekregen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Leiden (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 augustus 2011 heeft de examencommissie van de opleiding Toegepaste psychologie aan appellant een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij besluit van 10 januari 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 27 februari 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 1 juni 2012, waar appellant in persoon, bijgestaan door S.H.A. Versteeg, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. drs. A. Douwes, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), gelezen in verbinding met de artikelen 6:8, eerste lid, en 3:41 van die wet, wordt een beroepschrift ingediend binnen zes weken na de dag, waarop het besluit aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt.

Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de beroepstermijn ingediend beroepschrift niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.2. Het besluit van het CBE is op 10 januari 2012 aan appellant verzonden, zodat de termijn voor het indienen van een beroepschrift op 21 februari 2012 is geëindigd. Nu voormelde brief, waarbij het beroep is ingesteld, blijkt het op de enveloppe, waarin deze is verzonden, geplaatste poststempel op 24 februari 2012 ter post is bezorgd en op 27 februari 2012 bij het College is ingekomen, is het beroep niet ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn.

Dat appellant het beroepschrift op 21 februari 2012 per mailbericht aan het College heeft verzonden, maakt dat niet anders. Daartoe is van belang dat, zoals eerder is overwogen (uitspraak van 26 april 2012 in zaak nr. 2012/002.02; www.cbho.nl), het College niet op voet van artikel 2:15, eerste lid, van de Awb, gelezen in verbinding met artikel 8:40a van die wet, kenbaar heeft gemaakt dat beroepschriften elektronisch kunnen worden ingediend.

Evenwel bestaat in dit geval reden de termijnoverschrijding verschoonbaar te achten vanwege de reactie die door het secretariaat van het College aan appellant is verzonden naar aanleiding van voormeld mailbericht.

2.3. Het CBE heeft het besluit van de examencommissie gehandhaafd, omdat het niet aannemelijk gemaakt acht dat appellant het vak TPP02 niet heeft behaald als gevolg van de omstandigheden waaronder het tentamen is afgenomen. Daartoe acht het CBE van belang dat appellant een ander tentamen dat op dezelfde dag en naar gesteld onder dezelfde omstandigheden is afgenomen, wel heeft behaald en dat appellant eerst drie dagen na het afnemen van het tentamen bij de examencommissie melding heeft gemaakt van de gestelde hinderlijke omstandigheden, terwijl hij reeds na afloop van het tentamen per mail contact heeft gezocht met de examencommissie. Aan de in dit verband ter staving van de gestelde hinderlijke omstandigheden overgelegde getuigenverklaringen kan niet de door appellant gewenste betekenis worden gehecht, nu deze achteraf op verzoek zijn opgesteld, aldus het CBE.

2.4. Appellant klaagt dat het CBE ten onrechte niet aannemelijk gemaakt heeft geacht dat hij het vak TPP02 niet heeft behaald vanwege de hinderlijke omstandigheden waaronder het tentamen is afgenomen. Daartoe wijst appellant erop dat hij vanwege zijn gemoedstoestand heeft nagelaten om in het na afloop van het tentamen aan de examencommissie verzonden mailbericht reeds melding te maken van de hinderlijke omstandigheden en dat hij nadien enige tijd nodig had om de getuigenverklaringen te verkrijgen. Hij wijst er voorts op dat juist voor hem, gelet op zijn functiebeperkingen en een eerder tentamen op dezelfde dag, de omstandigheden zodanig van invloed zijn geweest dat hij geen voldoende voor het vak TPP02 heeft kunnen behalen.

2.5. Voor zover appellant moet worden gevolgd in zijn betoog dat zich tijdens het tentamen voor hem hinderlijke omstandigheden hebben voorgedaan, heeft hij niettemin niet aannemelijk kunnen maken dat deze omstandigheden van dien aard zijn geweest dat hij hierdoor het tentamen niet heeft kunnen behalen. Daartoe wordt van belang geacht dat appellant eerder op die dag een naar gesteld onder dezelfde omstandigheden afgenomen tentamen wel heeft behaald en dat tijdens de zitting is gebleken dat andere studenten het vak TPP02 wel met voldoende resultaat hebben afgelegd. Dat appellant een functiebeperking heeft, noopt niet tot een andersluidend oordeel, nu niet in geschil is dat hij in verband daarmee bij het tentamen een half uur extra tijd heeft gekregen.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtsdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/031
Rechter(s) : mr. Borman
Datum uitspraak : 17 september 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, gelijkheidsbeginsel, herkansing tentamen, persoonlijke omstandigheden, tussentijds uitschrijven, 1 februari-regel
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 3
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. Appellante heeft naar aanleiding van persoonlijke problemen waardoor zij niet in staat is geweest de herkansing voor de toets Preklinisch Instrumenteren met goed gevolg af te leggen, een extra toetsmogelijkheid voor dat vak gekregen. Verweerder heeft zich op het standpunt mogen stellen dat daarmee in voldoende mate tegemoet is gekomen aan de persoonlijke omstandigheden van appellante. Dat die extra mogelijkheid illusoir zou zijn omdat de appellante te weinig tijd heeft gehad om voor die toets te oefenen en ook te weinig begeleiding, heeft zij niet aannemelijk gemaakt. Daarbij is van belang dat appellante blijkens een mede door haar ondertekend formulier van 23 juni 2011 ermee heeft ingestemd dat haar een extra herkansing voor het vak Preklinisch Instrumenteren zou worden gegund en uit de stukken niet blijkt dat zij heeft verzocht om extra begeleiding.
2.4. Het betoog van appellante dat zij voor februari 2011 had moeten worden gewezen op de mogelijkheid van een tussentijdse studiestop slaagt evenmin. Appellante heeft in de periode tot aan januari zodanige studieresultaten behaald, dat voor een dergelijk advies geen aanleiding bestond.
2.5. Ten slotte heeft appellante niet aannemelijk gemaakt dat andere studenten het eerste jaar hebben mogen doubleren, zodat de weigering van verweerder haar te laten doubleren geen ongelijke behandeling behelst.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 september 2011, verzonden op 10 januari 2012, heeft verweerder het beroep van appellante tegen het aan haar gegeven bindend afwijzend studieadvies voor de opleiding Mondzorgkunde ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 21 februari 2012, beroep ingesteld. Zij heeft de gronden aangevuld bij brief van 6 maart 2012.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 15 juni 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. M.A.K. Rahman, advocaat te Breda, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. F. Donner en J. van Rennes, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Verweerder heeft appellante een bindend afwijzend studieadvies gegeven, omdat zij niet heeft voldaan aan de kwalitatieve norm dat het vak Preklinisch Instrumenteren is behaald en evenmin heeft voldaan aan de kwantitatieve norm dat 40 EC's zijn behaald.

2.2. Verweerder heeft onweersproken gesteld dat het vak Preklinisch Instrumenteren praktijkvaardigheden behelst die wezenlijk zijn voor de opleiding Mondzorgkunde, zodat de opleiding niet met succes kan worden afgerond, indien een student die vaardigheden niet beheerst. Gelet daarop heeft verweerder appellante niet hoeven volgen in haar betoog dat haar geschiktheid voor de opleiding eruit blijkt dat zij voor haar theoretische vakken tot januari goede cijfers heeft behaald.

2.3. Appellante betoogt dat verweerder heeft miskend dat het niet behalen van de kwalitatieve en kwantitatieve normen een gevolg was van haar persoonlijke omstandigheden die structureel van aard waren en als gevolg waarvan zij veel onderwijsmomenten, waaronder die voor het vak Preklinisch Instrumenteren, heeft moeten verzuimen.

2.3.1. Appellante heeft naar aanleiding van persoonlijke problemen waardoor zij niet in staat is geweest de herkansing voor de toets Preklinisch Instrumenteren met goed gevolg af te leggen, een extra toetsmogelijkheid voor dat vak gekregen. Verweerder heeft zich op het standpunt mogen stellen dat daarmee in voldoende mate tegemoet is gekomen aan de persoonlijke omstandigheden van appellante. Dat die extra mogelijkheid illusoir zou zijn omdat de appellante te weinig tijd heeft gehad om voor die toets te oefenen en ook te weinig begeleiding, heeft zij niet aannemelijk gemaakt. Daarbij is van belang dat appellante blijkens een mede door haar ondertekend formulier van 23 juni 2011 ermee heeft ingestemd dat haar een extra herkansing voor het vak Preklinisch Instrumenteren zou worden gegund en uit de stukken niet blijkt dat zij heeft verzocht om extra begeleiding.

2.3.2. Het betoog van appellante dat zij voor februari 2011 had moeten worden gewezen op de mogelijkheid van een tussentijdse studiestop slaagt evenmin. Appellante heeft in de periode tot aan januari zodanige studieresultaten behaald, dat voor een dergelijk advies geen aanleiding bestond.

2.3.3. Ten slotte heeft appellante niet aannemelijk gemaakt dat andere studenten het eerste jaar hebben mogen doubleren, zodat de weigering van verweerder haar te laten doubleren geen ongelijke behandeling behelst.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

recht doende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/032
Rechter(s)	: mr. Borman
Datum uitspraak	: 9 juli 2012
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Beoordeling, bijzonder omstandigheden, extra herkansing
Artikelen	: WHW artikel 7.13 lid 1; OER Hogeschool Inholland artikel 27 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1. Daargelaten of de verklaring van de docent juist is, ziet het

College in hetgeen appellant heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat hij niet van het bestaan van de eerste gelegenheid voor het afleggen van het tentamen op de hoogte had kunnen zijn. Bovendien heeft appellant, hoewel dat ingevolge artikel 27, eerste lid, van de OER op zijn weg lag, niet aannemelijk gemaakt dat hij wat de tweede toetsgelegenheid betreft als gevolg van zeer bijzondere persoonlijke omstandigheden niet voor het tentamen is geslaagd. De enkele stelling dat hij van de eerste toetsgelegenheid geen gebruik heeft kunnen maken, is daarvoor onvoldoende. Gelet hierop, bestaat geen grond voor het oordeel dat het CBE zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de examencommissie in redelijkheid kon weigeren appellant een derde toetsgelegenheid te bieden.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van Hogeschool Inholland (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 juli 2011 heeft de Examencommissie Recht van Hogeschool Inholland geweigerd appellant een derde gelegenheid voor het afleggen van het tentamen "Methodisch Handelen 2" (hierna: het tentamen) te verlenen.

Bij besluit van 22 november 2011 heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 22 februari 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 15 juni 2012, waar het CBE, vertegenwoordigd door mr. S.E. van Oosterhout en mr. W. van Vliet, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.13, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, stelt het instellingsbestuur voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast.

Ingevolge artikel 27, eerste lid, van de Onderwijs- en examenregeling van Hogeschool Inholland (hierna: de OER), voor zover thans van belang, wordt de student twee keer per studiejaar de gelegenheid geboden deel te nemen aan de toetsen. Indien de student vanwege zeer bijzondere persoonlijke omstandigheden:

- (ook) niet aan de tweede toetsgelegenheid in het studiejaar binnen de geprogrammeerde perioden voor onderwijs en toetsen volgens het rooster heeft kunnen deelnemen, of
- voor wat de tweede toetsgelegenheid betreft, wel heeft deelgenomen, maar als gevolg van die omstandigheden niet voor de toets is geslaagd en
- zonder een extra toetsgelegenheid de studievoortgang ernstig wordt vertraagd,

kan de examencommissie beslissen hem de gelegenheid te bieden nogmaals die toets af te leggen, eventueel in een andere vorm, in het betreffende studiejaar.

2.2. Appellant betoogt dat het CBE zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de examencommissie in redelijkheid kon weigeren hem een derde gelegenheid te bieden voor het afleggen van het tentamen. Daartoe voert hij aan dat hij de uitnodiging ten behoeve van de eerste gelegenheid voor het afleggen van het tentamen niet heeft ontvangen. Volgens appellant is de verklaring van de betreffende docent dat hij zich voor die gelegenheid wel heeft aangemeld, maar niet is verschenen, onjuist.

2.2.1. Daargelaten of de verklaring van de docent juist is, ziet het College in hetgeen appellant heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat hij niet van het bestaan van de eerste gelegenheid voor het afleggen van het tentamen op de hoogte had kunnen zijn. Bovendien heeft appellant, hoewel dat ingevolge artikel 27, eerste lid, van de OER op zijn weg lag, niet aannemelijk gemaakt dat hij wat de tweede toetsgelegenheid betreft als gevolg van zeer bijzondere persoonlijke omstandigheden niet voor het tentamen is geslaagd. De enkele stelling dat hij van de eerste toetsgelegenheid geen gebruik heeft kunnen maken, is daarvoor onvoldoende. Gelet hierop, bestaat geen grond voor het oordeel dat het CBE zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de examencommissie in redelijkheid kon weigeren appellant een derde toetsgelegenheid te bieden.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/035.1
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 5 maart 2012
Partijen : Verzoeker tegen Christelijke Hogeschool Windesheim
Trefwoorden : Duale opleiding, extra bijdrage, inschrijving, maatwerktraject, spoedeisendheid
Artikelen : WHW artikel 7.50; Awb artikel 8:81
Uitspraak : Verzoek toegewezen
Hoofdoverwegingen : 2.2. Verzoeker heeft kort voor de aanvang van het studiejaar 2011-2012 te kennen gegeven zich te willen inschrijven voor de duale opleiding Accountancy. In beginsel bestond bij verweerder daartegen geen bezwaar. Tot die inschrijving wordt door verweerder slechts overgegaan indien verzoeker een kantoor vindt dat bereid is jaarlijks een [extra]bijdrage aan verweerder te betalen. Het door verzoeker gevonden kantoor is daartoe niet bereid.
(...)
2.6. Omdat naast deze als maatwerk aangeboden duale opleiding geen andere duale opleiding aan verweerders hogeschool bestaat, bestaat bij de voorzitter gerede twijfel of deze situatie in overeenstemming is met de WHW.
2.7. Evenzeer heeft de voorzitter gerede twijfel of de door verweerder getroffen "regeling" zich verdraagt met artikel 7.50 van de WHW, nu de "regeling" niet verzekert dat het door het kantoor betaalde bedrag, door het kantoor niet direct dan wel indirect op de student wordt verhaald.
2.8. De voorzitter voegt daar aan toe dat de duale opleiding zowel naar inhoud als vorm afwijkt van de andere opleidingen welke afwijkingen op zichzelf niet alle met maatwerk van doen hebben.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van bestuur van de Christelijke Hogeschool Windesheim, gevestigd te Zwolle, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 24 februari 2012 heeft verzoeker bezwaar gemaakt tegen het mailbericht van de coördinator van de opleiding Accountancy dual van 23 februari 2012.

Bij brief van 24 februari 2012, heeft verzoeker de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Bij brief van 1 maart 2012 heeft verweerder nadere stukken en een verweerschrift ingediend.

De voorzitter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 1 maart 2012, waar verzoeker in persoon en bijgestaan door zijn vader, en verweerder, vertegenwoordigd door zijn gemachtigde, mr. W. Snippe, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2. Verzoeker heeft kort voor de aanvang van het studiejaar 2011-2012 te kennen gegeven zich te willen inschrijven voor de duale opleiding Accountancy. In beginsel bestond bij verweerder daartegen geen bezwaar. Tot die inschrijving wordt door verweerder slechts overgegaan indien verzoeker een kantoor vindt dat bereid is jaarlijks een [extra]bijdrage aan verweerder te betalen. Het door verzoeker gevonden kantoor is daartoe niet bereid.

2.3. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat verweerder een aan verweerder toe te rekenen besluit heeft genomen waaruit naar voren komt dat overeenkomstig verweerders getroffen "regeling" verzoeker niet ingeschreven kan worden voor de duale opleiding Accountancy. Verweerder biedt uitsluitend de duale opleiding accountancy aan als maatwerktraject.

2.4. In gevolge artikel 7.50, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek wordt de inschrijving niet afhankelijk gesteld van een andere geldelijke bijdrage dan de in de wet genoemde [instellings-]collegegelden.

2.5. Het feit dat verzoeker de voltijdse opleiding kan voortzetten alsmede dat hij mogelijk later kan instappen in de duale opleiding doet aan de spoedeisendheid niet af.

2.6. Omdat naast deze als maatwerk aangeboden duale opleiding geen andere duale opleiding aan verweerders hogeschool bestaat, bestaat bij de voorzitter gerede twijfel of deze situatie in overeenstemming is met de WHW.

2.7. Evenzeer heeft de voorzitter gerede twijfel of de door verweerder getroffen "regeling" zich verdraagt met artikel 7.50 van de WHW, nu de "regeling" niet verzekert dat het door het kantoor betaalde bedrag, door het kantoor niet direct dan wel indirect op de student wordt verhaald.

2.8. De voorzitter voegt daar aan toe dat de duale opleiding zowel naar inhoud als vorm afwijkt van de andere opleidingen welke afwijkingen op zichzelf niet alle met maatwerk van doen hebben.

2.9. De Voorzitter ziet daarin aanleiding het bestreden besluit te schorsen.

2.10. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College,

rechtdoende:

1. wijst het verzoek toe en schorst het besluit van 23 februari 2012;
2. gelast dat verweerder aan verzoeker het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 42,- (zegge: tweeënveertig euro) vergoedt;

3. veroordeelt verweerder tot vergoeding de reiskosten ten bedrage van € 84,40 (zegge: vierentachtig euro en veertig cent); het dient door verweerder aan verzoeker te worden betaald.

•

Zaaknummer : 2012/037
Rechter(s) : mr. De Rijke-Maas
Datum uitspraak : 27 augustus 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, persoonlijke omstandigheden, vertrouwen in afronden studie, waarschuwing
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3 en 6; Regeling Bindend Studieadvies UL artikel 4.3.3, 4.8, 4.9
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.5 Het College is van oordeel dat verweerder tot de conclusie heeft mogen komen dat de examencommissie appellante terecht een negatief bindend studieadvies heeft gegeven, nu zij, ook in het licht van de mate van hinder die bij haar is vastgesteld, dermate beperkte studieresultaten heeft behaald dat deze onvoldoende vertrouwen wekken dat de studie tijdig zal worden afgerond. Hierbij heeft hij in aanmerking mogen nemen dat appellante in drie studiejaren, anders dan door vrijstellingen, geen studiepunten heeft behaald en dat ook de cijfers van de door haar afgelegde tentamens onder de maat zijn. Dat appellante, naar gesteld, geen nadere informatie is verschaft over wat, gezien de hinderverklaringen, aan studieprestaties van haar werd verwacht, maakt het voorgaande niet anders, nu zij bij brief van 28 januari 2011 reeds is gewaarschuwd dat, indien de propedeuse aan het eind van het studiejaar niet zou zijn afgerond, een negatief bindend studieadvies tot de mogelijkheden behoorde. Hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, leidt evenmin tot een ander oordeel.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 augustus 2011 heeft de examencommissie Propedeuse Rechtsgeleerdheid (hierna: de examencommissie) appellante een negatief bindend studieadvies gegeven voor de door haar gevolgde bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid.

Bij besluit van 12 januari 2012, verzonden op 19 januari 2012, heeft verweerder het daartegen door appellante bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 27 februari 2012, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 juni 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. P.B. Spaargaren, advocaat te Den Haag, en verweerder, vertegenwoordigd door zijn secretaris mr. W.J. de Wit en drs. B.H.J. Wildenburg, werkzaam bij de universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde

universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld voldoen.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

In artikel 4.3.3. van de Regeling Bindend Studieadvies is bepaald dat een negatief bindend studieadvies wordt gegeven, indien een voor een deeltijdse bacheloropleiding ingeschreven student de propedeutische fase van de desbetreffende bacheloropleiding nog niet heeft afgerond aan het einde van het derde jaar van inschrijving.

In artikel 4.8 is bepaald dat geen negatief bindend studieadvies wordt gegeven indien de in artikel 4.9 genoemde persoonlijke omstandigheden van de student de oorzaak zijn geweest van het niet behalen van de propedeutische fase binnen de in artikel 4.3.3 genoemde termijn.

In artikel 4.9 is onder meer ziekte/handicap genoemd als persoonlijke omstandigheid waarmee rekening moet worden gehouden.

2.2. Appellante volgt vanaf het studiejaar 2008-2009 de deeltijd bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid aan de universiteit. In door de universiteit afgegeven verklaringen van 24 maart en 12 augustus 2011 is vermeld dat zij gedurende de periode van april 2010 tot 1 september 2011 zeer ernstig gehinderd is bij het studeren, hetgeen betekent dat zij hiertoe slechts voor 25 procent in staat was. Appellante heeft gedurende haar inschrijving voor voormelde bacheloropleiding, anders dan door vrijstellingen, geen studiepunten behaald. Bij brief van 28 januari 2011 is appellante medegedeeld dat indien zij aan het einde van het studiejaar de propedeuse niet had afgerond, haar een negatief bindend studieadvies kon worden gegeven.

2.3. Aan het besluit van 12 januari 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellante de propedeuse niet binnen drie studiejaar heeft behaald en de examencommissie in de door haar aangevoerde persoonlijke omstandigheden terecht geen aanleiding heeft gezien om haar geen negatief bindend studieadvies te geven.

2.4. Appellante betoogt dat haar ten onrechte een negatief bindend studieadvies is gegeven. Hiertoe voert zij aan dat het, gezien haar zeer ernstige medische klachten, niet redelijk is om haar tegen te werpen dat zij geen studiepunten heeft behaald. Bij een studiec capaciteit van 25 procent kan volgens appellante niet worden verwacht dat zij studiepunten behaalt. Zij stelt ook nooit te zijn geïnformeerd hoeveel studiepunten in haar geval zouden moeten worden behaald. Verder voert zij aan dat zij zich thans beter voelt en zeer gemotiveerd is haar studie voort te zetten.

2.5. Het College is van oordeel dat verweerder tot de conclusie heeft mogen komen dat de examencommissie appellante terecht een negatief bindend studieadvies heeft gegeven, nu zij, ook in het licht van de mate van hinder die bij haar is vastgesteld, dermate beperkte studieresultaten heeft behaald dat deze onvoldoende vertrouwen wekken dat de studie tijdig zal worden afgerond. Hierbij heeft hij in aanmerking mogen nemen dat appellante in drie studiejaar, anders dan door vrijstellingen, geen studiepunten heeft behaald en dat ook de cijfers van de door haar afgelegde tentamens onder de maat zijn. Dat appellante, naar gesteld, geen nadere informatie is verschaft over wat, gezien de hinderverklaringen, aan studieprestaties van haar werd verwacht, maakt het voorgaande niet anders, nu zij bij brief van 28 januari 2011 reeds is gewaarschuwd dat, indien de propedeuse aan het eind van het studiejaar niet zou zijn afgerond, een negatief bindend studieadvies tot de mogelijkheden behoorde. Hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, leidt evenmin tot een ander oordeel.

Het betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/038
Rechter(s) : mr. De Rijke-Maas
Datum uitspraak : 16 augustus 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, persoonlijke omstandigheden, fybromyalgie
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3, 6; Regeling Bindend studieadvies UL artikel 4.3.2, 4.8, 4.9, 5.4
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.5 Hoewel, zoals ook verweerder in het besluit van 11 januari 2012 heeft vastgesteld, de door de universiteit aangeboden begeleiding van appellante niet voldeed aan de daaraan te stellen eisen, is het College van oordeel dat verweerder tot de conclusie heeft mogen komen dat de examencommissie appellante terecht een negatief bindend studieadvies heeft gegeven. Hierbij heeft hij in aanmerking mogen nemen dat de door appellante behaalde studieresultaten, waaronder begrepen de cijfers voor de door haar afgelegde tentamens, ook in het licht van de mate van hinder die door de arts is vastgesteld, dermate beperkt zijn dat deze onvoldoende vertrouwen wekken dat de studie tijdig zal worden afgerond. Hetgeen appellante heeft aangevoerd, maakt dit niet anders en vormt evenmin grond voor het oordeel dat niet in redelijkheid kon worden afgezien van toepassing van de hardheidsclausule.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 augustus 2011 heeft de examencommissie Propedeuse Rechtsgeleerdheid (hierna: de examencommissie) appellante een negatief bindend studieadvies gegeven voor de door haar gevolgde bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid.

Bij besluit van 11 januari 2012, verzonden op 17 januari 2012, heeft verweerder het daartegen door appellante bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 24 februari 2012, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 juni 2012, waar appellante in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door zijn secretaris mr. W.J. de Wit en drs. B.H.J. Wildenburg, werkzaam bij de universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld voldoen.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

In artikel 4.3.2. van de Regeling Bindend Studieadvies (hierna: de regeling) is bepaald dat een negatief bindend studieadvies wordt gegeven, indien een voor een voltijdse bacheloropleiding ingeschreven student de propedeutische fase van de desbetreffende bacheloropleiding nog niet heeft afgerond aan het einde van het tweede jaar van inschrijving.

In artikel 4.8 is bepaald dat geen negatief bindend studieadvies wordt gegeven indien de in artikel 4.9 genoemde persoonlijke omstandigheden van de student de oorzaak zijn geweest van het niet behalen van de propedeutische fase binnen de in artikel 4.3.2 genoemde termijn.

In artikel 4.9 is onder meer ziekte/handicap genoemd als persoonlijke omstandigheid waarmee rekening moet worden gehouden.

In artikel 5.4 is bepaald dat de examencommissie van een bacheloropleiding artikel 4 buiten toepassing kan laten of daarvan kan afwijken voor zover toepassing gelet op het belang dat deze regeling beoogt te beschermen, zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

2.2. Appellante heeft in het studiejaar 2009-2010 30 studiepunten behaald. Wegens persoonlijke omstandigheden, bestaande uit medische problemen als gevolg van fibromyalgie, heeft de examencommissie haar aan het einde van dat studiejaar geen negatief studieadvies gegeven. In het studiejaar 2010-2011 heeft zij geen enkel studiepunt behaald. Bij brief van 11 juli 2011 heeft een bij de universiteit werkzame arts verklaard dat de studieactiviteiten van appellante in dit studiejaar wegens medische omstandigheden ernstig werden gehinderd, hetgeen betekent dat zij slechts voor 50 procent in staat was te studeren.

2.3. Aan het besluit van 11 januari 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellante haar propedeuse niet binnen twee studiejaar heeft behaald en de examencommissie in de door haar aangevoerde persoonlijke omstandigheden terecht geen aanleiding heeft gezien om haar geen negatief bindend studieadvies te geven.

2.4. Appellante betoogt dat haar ten onrechte een negatief bindend studieadvies is gegeven. Hiertoe voert zij aan dat, samengevat weergegeven, zij in de studiejaar 2009-2010 en 2010-2011 vele tegenslagen heeft gehad, waaronder een verkeersongeval in september 2010 waarbij zij betrokken was, en zij daardoor niet in staat is geweest om studieactiviteiten te verrichten. De studieadviseur heeft haar volgens appellante onvoldoende begeleid. Zij stelt thans zeer gemotiveerd te zijn om haar studie te vervolgen. Verweerder heeft voorts niet onderkend dat de hardheidsclausule in dit geval had moeten worden toegepast, aldus appellante.

2.5. Hoewel, zoals ook verweerder in het besluit van 11 januari 2012 heeft vastgesteld, de door de universiteit aangeboden begeleiding van appellante niet voldeed aan de daaraan te stellen eisen, is het College van oordeel dat verweerder tot de conclusie heeft mogen komen dat de examencommissie appellante terecht een negatief bindend studieadvies heeft gegeven. Hierbij heeft hij in aanmerking mogen nemen dat de door appellante behaalde studieresultaten, waaronder begrepen de cijfers voor de door haar afgelegde tentamens, ook in het licht van de mate van hinder die door de arts is vastgesteld, dermate beperkt zijn dat deze onvoldoende vertrouwen wekken dat de studie tijdig zal worden afgerond. Hetgeen appellante heeft aangevoerd, maakt dit niet anders en vormt evenmin grond voor het oordeel dat niet in redelijkheid kon worden afgezien van toepassing van de hardheidsclausule.

Het betoog faalt.

- 2.6. Het beroep is ongegrond.
- 2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/039
Rechter(s) : mr. Borman
Datum uitspraak : 17 september 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, gelijkheidsbeginsel, handicap, persoonlijke omstandigheden
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 3
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2. Het betoog van appellant dat hij niet altijd voldoende tijd heeft gekregen voor het afleggen van tentamens, terwijl de school op de hoogte was van zijn oogproblemen, slaagt evenmin. Verweerder heeft onweersproken gesteld dat appellant zich eerst in juni 2010 bij de decaan heeft gemeld met zijn probleem en dat appellant nadien voldoende tijd heeft gekregen voor zijn tentamens.
2.3. Voor zover appellant stelt dat verweerder in gelijke gevallen geen bindend afwijzend studieadvies heeft verstrekt, faalt dit betoog. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat slechts in bijzondere gevallen geen bindend afwijzend studieadvies wordt gegeven en dat zich in dit geval geen bijzondere omstandigheden voordoen. Appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat InHolland ook als zich geen bijzondere omstandigheden voordoen afziet van het geven van een bindend afwijzend studieadvies.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 oktober 2011, verzonden op 17 januari 2012, heeft verweerder het beroep van appellant tegen het aan hem gegeven bindend afwijzend studieadvies ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 28 februari 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 15 juni 2012, waar appellant, bijgestaan door mr. P.J. Bruin, advocaat te Rotterdam, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. S.E. van Oosterhout en H.M. Roest, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant betoogt in de eerste plaats dat hij voor het werkstuk 'Beleidsnota Oud&Nieuw' en voor het vak 'Management&Organisatie en Recht' een voldoende heeft behaald, zodat hem reeds

daarom ten onrechte een bindend afwijzend studieadvies is gegeven.

2.1.1. In eerste instantie is appellant bericht dat hij voor voormeld werkstuk, alsook voor voormeld vak een voldoende heeft behaald. Inholland heeft appellant evenwel zo spoedig mogelijk gemeld dat het vermelde cijfer onjuist was en dat hij geen voldoende heeft behaald. Appellant heeft tegen deze gang van zaken geen rechtsmiddel ingesteld, maar zich, door herkansing van beide vakken, daarbij neergelegd. Aan de enkele omstandigheid dat aan appellant in eerste instantie niet het juiste cijfer is gemeld, kan hij niet het recht op een voldoende resultaat ontleen. Voor zover appellant beoogt te betogen dat de cijfers die hem in tweede instantie zijn gemeld onjuist zijn en dat bij het vak 'Economie, Analyse en Onderzoek' ten onrechte een aantal punten niet is meegerekend bij het vaststellen van het cijfer, kan dit hem niet baten, nu het voor de desbetreffende vakken behaalde resultaat hier niet ter beoordeling staat en appellant daartegen ook geen rechtsmiddel heeft aangewend. Het betoog slaagt niet.

2.2. Het betoog van appellant dat hij niet altijd voldoende tijd heeft gekregen voor het afleggen van tentamens, terwijl de school op de hoogte was van zijn oogproblemen, slaagt evenmin. Verweerder heeft onweersproken gesteld dat appellant zich eerst in juni 2010 bij de decaan heeft gemeld met zijn probleem en dat appellant nadien voldoende tijd heeft gekregen voor zijn tentamens.

2.3. Voor zover appellant stelt dat verweerder in gelijke gevallen geen bindend afwijzend studieadvies heeft verstrekt, faalt dit betoog. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat slechts in bijzondere gevallen geen bindend afwijzend studieadvies wordt gegeven en dat zich in dit geval geen bijzondere omstandigheden voordoen. Appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat Inholland ook als zich geen bijzondere omstandigheden voordoen afziet van het geven van een bindend afwijzend studieadvies.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/041
Rechter(s) : mr. Troostwijk
Datum uitspraak : 16 juli 2012
Partijen : Appellante tegen Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Collegegeld, bijzondere omstandigheden, restitutie, uitschrijving
Artikelen : WHW artikel 7.48
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoorwegingen : 2.3.1. Het college van bestuur heeft ter zitting toegelicht dat vanwege de zware belasting voor deeltijdstudenten de afgelopen twee jaar de propedeuse van de door appellante gevolgde opleiding is verdeeld in vijf semesters in plaats van vier. Dit betekent dat het laatste onderdeel van de propedeuse in het tweede studiejaar dient te worden gevolgd. Voor studenten die dit onoverkomelijk vinden, biedt de opleiding de mogelijkheid om gedurende de zomervakantie het laatste semester af te ronden. Appellante heeft van die mogelijkheid geen gebruik gemaakt. Nu zij zich heeft ingeschreven voor het studiejaar 2011-2012, terwijl zij op basis van de ondertekende machtiging wist dan wel kon weten dat restitutie van het collegegeld slechts mogelijk zou zijn in geval van zwaarwegende persoonlijke omstandigheden, heeft zij bewust het risico aanvaard dat tussentijdse uitschrijving met restitutie van het collegegeld niet mogelijk was. Wat betreft de stelling van appellante dat het college van bestuur heeft miskend dat de door haar naar voren gebrachte

omstandigheden zwaarwegend zijn, geldt dat die omstandigheden al bestonden op het moment dat zij zich inschreef voor het studiejaar 2011-2012, zodat het college van bestuur daarin geen grond voor een ander oordeel heeft hoeven zien.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van Hogeschool Inholland, (hierna: het college van bestuur), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 november 2011 heeft de manager van de Centrale Studentenadministratie aan appellante meegedeeld dat zij geen recht op restitutie van het instellingscollegegeld heeft en dat haar inschrijving voor de opleiding B opleiding tot leraar B Media en Entertainment DT daarom gehandhaafd blijft tot en met 31 augustus 2012.

Bij besluit van 3 februari 2012 heeft het college van bestuur het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 29 februari 2012, beroep ingesteld. De gronden van beroep zijn aangevuld bij brief van 15 juni 2012.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 29 juni 2012, waar appellante, bijgestaan door [naam], en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. S. van Oosterhout en drs. W.E. Jagtenberg, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante heeft een verzoek om uitschrijving ingediend voor de door haar gevolgde deeltijdopleiding Media en Entertainment Management in het studiejaar 2011-2012. De Centrale Studentenadministratie heeft die uitschrijving niet in behandeling genomen, omdat restitutie van het collegegeld bij tussentijdse uitschrijving in geval een student het instellingscollegegeld verschuldigd is, zoals appellante, slechts mogelijk is, indien sprake is van zwaarwegende persoonlijke omstandigheden. Aan die voorwaarde is volgens de Centrale Studentenadministratie niet voldaan.

2.2 Op de machtiging die appellante heeft getekend voor de inschrijving van het studiejaar 2011-2012 is verwezen naar de algemene voorwaarden. Daarin is vermeld dat restitutie van het collegegeld bij tussentijdse uitschrijving niet mogelijk is, indien de student het instellingscollegegeld verschuldigd is.

2.3 Appellante betoogt dat het college van bestuur ten onrechte heeft overwogen dat zij geen recht op restitutie van het collegegeld heeft. In dit verband voert appellante aan dat zij zich moest inschrijven voor het tweede studiejaar van de opleiding, omdat in dat jaar het laatste deel van de propedeuse werd aangeboden. Nadat appellante de propedeuse had behaald wilde zij zich uitschrijven, omdat zij zichzelf vanwege persoonlijke omstandigheden niet in staat achtte de opleiding verder af te ronden. Wat betreft die persoonlijke omstandigheden stelt appellante dat het college van bestuur heeft miskend dat die wel zwaarwegend zijn.

2.3.1 Het college van bestuur heeft ter zitting toegelicht dat vanwege de zware belasting voor deeltijdstudenten de afgelopen twee jaar de propedeuse van de door appellante gevolgde opleiding is verdeeld in vijf semesters in plaats van vier. Dit betekent dat het laatste onderdeel van de propedeuse in het tweede studiejaar dient te worden gevolgd. Voor studenten die dit onoverkomelijk vinden, biedt de opleiding de mogelijkheid om gedurende de zomervakantie het

laatste semester af te ronden. Appellante heeft van die mogelijkheid geen gebruik gemaakt. Nu zij zich heeft ingeschreven voor het studiejaar 2011-2012, terwijl zij op basis van de ondertekende machtiging wist dan wel kon weten dat restitutie van het collegegeld slechts mogelijk zou zijn in geval van zwaarwegende persoonlijke omstandigheden, heeft zij bewust het risico aanvaard dat tussentijdse uitschrijving met restitutie van het collegegeld niet mogelijk was. Wat betreft de stelling van appellante dat het college van bestuur heeft miskend dat de door haar naar voren gebrachte omstandigheden zwaarwegend zijn, geldt dat die omstandigheden al bestonden op het moment dat zij zich inschreef voor het studiejaar 2011-2012, zodat het college van bestuur daarin geen grond voor een ander oordeel heeft hoeven zien.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/042
Rechter(s) : mr. Nijenhof
Datum uitspraak : 13 juni 2012
Partijen : Appellant tegen Fontys Hogescholen
Trefwoorden : [niet tijdige] inzending gronden, termijnoverschrijding
Artikelen : Awb artikel 6:6 onder a
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.2. Bij op 10 april 2012 verzonden brief is appellant er op gewezen dat de gronden binnen vier weken na datum brief bij het College binnen moeten zijn. Daarbij is hij er tevens op gewezen dat, indien de gronden niet binnen die termijn binnen zijn het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest.
2.3. Uit het vorenstaande volgt dat de nadere gronden uiterlijk op 8 mei 2012 binnen hadden moeten zijn. Op die dag was het een noch het ander gebeurd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van Fontys Hogescholen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnengekomen bij het College op 5 maart 2012, heeft appellant beroep ingesteld tegen een besluit, waarbij verweerder het bezwaar hem niet te compenseren voor de studieschuld ongegrond heeft verklaard.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) gelezen in verbinding met artikel 6:6 onder a lid, van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.67 van de WHW, wordt van de indiener van een beroepschrift door de secretaris van het College een termijn gesteld van vier weken om alsnog de gronden voor het beroep in te dienen.

2.2. Bij op 10 april 2012 verzonden brief is appellant er op gewezen dat de gronden binnen vier weken na datum brief bij het College binnen moeten zijn. Daarbij is hij er tevens op gewezen dat, indien de gronden niet binnen die termijn binnen zijn het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat de nadere gronden uiterlijk op 8 mei 2012 binnen hadden moeten zijn. Op die dag was het een noch het ander gebeurd.

2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellant aldus in verzuim is geweest.

2.5. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.6. Een en ander leidt tot na te melden beslissing.

3. Beslissing

Het College

Rechtsdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

•

Zaaknummer : 2012/043
Rechter(s) : mr. Borman
Datum uitspraak : 17 september 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Geldigheidsduur tentamens, hardheidsclausule, onverbindendheid
regeling, persoonlijke omstandigheden,
Artikelen : WHW artikel 7.13 lid 1 en 2 onderdeel k; OER Inholland 2008-
2009 artikel 32, OER Inholland 2009-2010 artikel 32
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1. Gelet op het bepaalde in artikel 7.13, eerste lid en tweede
lid, aanhef en onder k, van de WHW, heeft de wetgever aan het
instellingbestuur gelaten de geldigheidsduur van met goed gevolg
afgelegde tentamens vast te bepalen. Het College kan slechts beoordelen
of de in de OER vastgelegde termijn in dit geval leidt tot een zodanige
onredelijke uitkomst dat de OER in zoverre buiten toepassing moet
blijven.
In de OER 2008-2009 is voor voltijdsopleidingen een geldigheidsduur voor
tentamens opgenomen van zes jaren. De examencommissie heeft volgens
die regeling geen mogelijkheid de geldigheidsduur van individuele
tentamenresultaten te verlengen, maar slechts de bevoegdheid voor
deeltijdsopleidingen in afwijking van de termijn van zes jaren een termijn
vast te stellen van zeven of acht jaren. Nu appellante een voltijdsopleiding
volgde, is die bevoegdheid van de examencommissie uit de OER
2008-2009 niet van toepassing. De in de OER 2009-2010 opgenomen
termijn van vijf jaren, met de mogelijkheid tot verlenging van die termijn
met een jaar, betekent evenzeer een geldigheidsduur van de
tentamenresultaten van ten hoogste zes jaren. De regeling voor de
geldigheidsduur van tentamenresultaten die is opgenomen in de OER
2009-2010 is derhalve niet ongunstiger voor appellante dan de voordien
geldende regeling, zodat geen grond bestaat voor het oordeel dat op die
grond de OER 2009-2010 buiten toepassing moet blijven.
(...)
2.2.3. De door appellante aangevoerde omstandigheden maken voorts
niet dat toepassing van de OER in het onderhavige geval leidt tot een
zodanig onredelijke uitkomst dat de OER buiten toepassing moet blijven.
De door haar genoemde persoonlijke omstandigheden die haar in het jaar
2007 deden besluiten haar studie enige tijd te staken, heeft zij destijds
niet kenbaar gemaakt, zodat de instelling niet op dat moment in de

gelegenheid is gesteld haar te begeleiden. Voorts is de geldigheidsduur van zes jaren voor postpropedeutische vakken van een vierjarige opleiding ook niet zodanig kort dat de OER om die reden leidt tot een onredelijke uitkomst. Dat het gevolg van die bepaling is dat appellante een deel van haar opleiding zal moeten overdoen, maakt niet dat de uitwerking daarvan onredelijk moet worden geacht. Het betoog slaagt in zoverre evenmin.

2.2.4. Appellante heeft twaalf van haar postpropedeutische vakken behaald in of voor juni 2004. Uitgaande van een maximale geldigheidsduur van zes jaren was de geldigheidsduur van deze vakken reeds verstreken in juli 2010. Ook al had de examencommissie de termijn voor de geldigheidsduur moeten verlengen tot zeven jaren, dan was de geldigheidsduur van deze vakken ten tijde van het besluit van de examencommissie van 20 juli 2011 reeds verstreken. Gelet hierop bestaat geen grond voor het oordeel dat de examencommissie toepassing had moeten geven aan de hardheidsclausule.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit 20 juli 2011 heeft de examencommissie het verzoek van appellante om de geldigheidsduur van tentamenresultaten te verlengen afgewezen.

Bij besluit van 22 november 2011, verzonden op 19 januari 2012, heeft verweerder het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 29 februari 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 15 juni 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. R. Verspaandonk, advocaat te Den Haag, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. S. van Oosterhout, secretaris van verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.13, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) stelt het instellingsbestuur voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling (hierna: de OER) vast. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder k, worden in de onderwijs- en examenregeling, onverminderd het overigens in deze wet teriaker bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder worden ten minste begrepen waar nodig, de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur te verlengen.

Ingevolge artikel 32 van de OER 2008-2009 is de geldigheidsduur van behaalde toetsen voor de gehele onderwijseenheid zes jaren, uitgaande van de eerst behaalde deelttoets van die onderwijseenheid. In afwijking daarvan kan de examencommissie beslissen dat met betrekking tot een toets, een deelttoets of een vrijstelling voor een deeltijdse vorm van de opleiding, de geldigheidsduur zeven of acht jaren bedraagt.

Ingevolge artikel 32 van de OER 2009-2010 is de geldigheidsduur voor de postpropedeutische fase van behaalde toetsen voor de gehele onderwijseenheid vijf jaren, uitgaande van de eerst behaalde deelttoets van die onderwijseenheid.

De examencommissie kan beslissen de geldigheidsduur met een jaar te verlengen als dat verantwoord is, gezien de ontwikkelingen binnen het opleidingsprogramma en het afnemende beroepenveld.

Daarbij is als overgangsvoorziening opgenomen dat voor studenten bij wie als gevolg van de bovenstaande verkorte termijnen ten opzichte van de regeling in 2008-2009 de geldigheidsduur verstrijkt per 1 september 2009 of per 1 februari 2010, de kortere termijn voor de desbetreffende onderwijseenheid een jaar later ingaat.

2.2. Appellante betoogt dat verweerder heeft miskend dat de examencommissie ten onrechte heeft geweigerd de geldigheidsduur van haar tentamenresultaten te verlengen. Daartoe voert zij aan dat de wet geen termijn kent voor de geldigheidsduur van tentamens. Voorts voert zij daartoe aan dat onder de regeling die voor het jaar 2010 gold de termijnen langer waren en dat de overgangsregeling niet volstaat. Ten slotte is de examencommissie voorbijgegaan aan het reeds eerder door appellante ingediende verzoek.

2.2.1. Gelet op het bepaalde in artikel 7.13, eerste lid en tweede lid, aanhef en onder k, van de WHW, heeft de wetgever aan het instellingbestuur gelaten de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens vast te bepalen. Het College kan slechts beoordelen of de in de OER vastgelegde termijn in dit geval leidt tot een zodanige onredelijke uitkomst dat de OER in zoverre buiten toepassing moet blijven.

In de OER 2008-2009 is voor voltijdsopleidingen een geldigheidsduur voor tentamens opgenomen van zes jaren. De examencommissie heeft volgens die regeling geen mogelijkheid de geldigheidsduur van individuele tentamenresultaten te verlengen, maar slechts de bevoegdheid voor deeltijdsopleidingen in afwijking van de termijn van zes jaren een termijn vast te stellen van zeven of acht jaren. Nu appellante een voltijdsopleiding volgde, is die bevoegdheid van de examencommissie uit de OER 2008-2009 niet van toepassing. De in de OER 2009-2010 opgenomen termijn van vijf jaren, met de mogelijkheid tot verlenging van die termijn met een jaar, betekent evenzeer een geldigheidsduur van de tentamenresultaten van ten hoogste zes jaren. De regeling voor de geldigheidsduur van tentamenresultaten die is opgenomen in de OER 2009-2010 is derhalve niet ongunstiger voor appellante dan de voordien geldende regeling, zodat geen grond bestaat voor het oordeel dat op die grond de OER 2009-2010 buiten toepassing moet blijven.

2.2.2. Verweerder heeft toegelicht dat aan de beperking van de geldigheidsduur van vakken in de OER ten grondslag ligt, dat deze beperking noodzakelijk is teneinde te waarborgen dat de opgedane kennis voldoende actueel is bij het afronden van de opleiding. Deze bepaling dient derhalve een redelijk doel. Dat de kennis van appellante voldoende actueel is, wat daarvan zij, kan er niet daaraan afdoen, nu deze bepaling een algemene regel voor alle studenten van Hogeschool Inholland stelt.

2.2.3. De door appellante aangevoerde omstandigheden maken voorts niet dat toepassing van de OER in het onderhavige geval leidt tot een zodanig onredelijke uitkomst dat de OER buiten toepassing moet blijven. De door haar genoemde persoonlijke omstandigheden die haar in het jaar 2007 deden besluiten haar studie enige tijd te staken, heeft zij destijds niet kenbaar gemaakt, zodat de instelling niet op dat moment in de gelegenheid is gesteld haar te begeleiden. Voorts is de geldigheidsduur van zes jaren voor postpropedeutische vakken van een vierjarige opleiding ook niet zodanig kort dat de OER om die reden leidt tot een onredelijke uitkomst. Dat het gevolg van die bepaling is dat appellante een deel van haar opleiding zal moeten overdoen, maakt niet dat de uitwerking daarvan onredelijk moet worden geacht. Het betoog slaagt in zoverre evenmin.

2.2.4. Appellante heeft twaalf van haar postpropedeutische vakken behaald in of voor juni 2004. Uitgaande van een maximale geldigheidsduur van zes jaren was de geldigheidsduur van deze vakken reeds verstreken in juli 2010. Ook al had de examencommissie de termijn voor de geldigheidsduur moeten verlengen tot zeven jaren, dan was de geldigheidsduur van deze vakken ten tijde van het besluit van de examencommissie van 20 juli 2011 reeds verstreken. Gelet hierop bestaat geen grond voor het oordeel dat de examencommissie toepassing had moeten geven aan de hardheidsclausule.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/045
Rechter(s) : mr. De Rijke-Maas
Datum uitspraak : 30 juli 2012
Partijen : Appellant tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : [instellings]collegegeld, hardheidsclausule, studentendecaan, vertrouwensbeginsel
Artikelen : WHW artikel 7.45 lid 1, 7.46 lid1 en 5; Inschrijvingsbesluit UvA 2011-2012 artikel 1.2 en 5.3
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.5. Het College kan appellant niet volgen. Met appellant is het College van oordeel dat hem voor het volgen van één vak een zeer hoog collegegeld in rekening is gebracht, maar verweerder was, gelet op artikel 1.2, gelezen in verbinding met artikel 5.3 van het Inschrijvingsbesluit, gerechtigd om dit collegegeldtarief in rekening te brengen. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat voor toepassing van de hardheidsclausule in artikel 20 van het Inschrijvingsbesluit in dit geval geen aanleiding bestaat. Het beroep op het vertrouwensbeginsel slaagt niet, nu appellant reeds in een e-mailbericht van 17 augustus 2011, en vervolgens ook in e-mailberichten begin september 2011, ervan op de hoogte is gesteld dat hij voor het volgen van het vak het instellingscollegegeld, verminderd met het door hem reeds betaalde collegegeld, verschuldigd was. Aan het e-mailbericht van 14 september 2011 van de ter zake niet bevoegde studentendecaan kon hij daarom niet het gerechtvaardigd vertrouwen ontlenen dat hij zou worden vrijgesteld van collegegeld aan de UvA.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam (hierna: de UvA), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 september 2011 heeft verweerder appellant wegens zijn inschrijving voor een bijvak in de bacheloropleiding Bèta Gamma voor het studiejaar 2011-2012 het instellingscollegegeldtarief van € 11.000, verminderd met het door hem reeds betaalde collegegeld voor een door hem gevolgde bacheloropleiding aan een andere universiteit, in rekening gebracht.

Bij besluit van 19 januari 2012, verzonden op 23 januari 2012, heeft verweerder het daartegen door appellant bij hem gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 2 maart 2012, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 juni 2012, waar appellant in persoon is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is het wettelijk collegegeld verschuldigd door een student, die blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald of voor een opleiding aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid is een student die niet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45, voldoet het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het tweede lid wordt de hoogte van het collegegeld door het instellingsbestuur vastgesteld.

Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

In artikel 1.2 van het Inschrijvingsbesluit UVA 2011-2012 (hierna: het Inschrijvingsbesluit) is bepaald dat, voor zover thans van belang, het instellingscollegegeld bij inschrijving als student voor een bacheloropleiding aan de Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica € 11.000 bedraagt.

In artikel 5.3 is bepaald dat degene die zich als student aan een andere Nederlandse instelling van hoger onderwijs heeft ingeschreven en daar het instellingstarief heeft betaald, bij inschrijving als bijvakstudent aan de UvA vrijgesteld wordt van het betalen van collegegeld indien het bij de eigen instelling betaalde collegegeld hoger of gelijk is aan het verschuldigde instellingscollegegeld bij de UvA. Indien het reeds betaalde collegegeld bij de eigen instelling lager is dan het verschuldigde instellingscollegegeld bij de UvA is slechts het verschil verschuldigd.

In artikel 20 is bepaald dat verweerder van de regeling kan afwijken, indien een bepaling zou leiden tot een bijzonder geval van onbillijkheid van overwegende aard.

2.2. Appellant heeft in 2004 eerder een bachelordiploma behaald. Sinds het studiejaar 2009-2010 volgt hij de bacheloropleiding Criminologie aan de Vrije Universiteit te Amsterdam (hierna: de VU). Appellant heeft in het studiejaar 2011-2012 het vak Geheime praktijken van bacheloropleiding Bèta Gamma van de UvA gevolgd en dit vak met goed gevolg afgerond.

2.3. Aan het besluit van 19 januari 2012 is ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellant niet voldoet aan de voorwaarden voor het verschuldigd zijn van het wettelijk collegegeld, noch aan die van de geldende overgangsregelingen in het Inschrijvingsbesluit. Voorts is in dit besluit het beroep van appellant op het vertrouwensbeginsel verworpen, omdat, ondanks een e-mail met foutieve informatie van zijn decaan, hij sinds augustus 2011 diverse malen ervan op de hoogte is gesteld dat hij het instellingscollegegeld verschuldigd is.

2.4. Appellant betoogt dat verweerder aldus niet heeft onderkend dat hem niet het instellingstarief voor een heel studiejaar in rekening kan worden gebracht voor het volgen van slechts één vak. Verder heeft verweerder volgens appellant zijn beroep op het vertrouwensbeginsel ten onrechte verworpen. Hiertoe voert hij aan dat de studentendecaan in een e-mailbericht van 14 september 2011 te kennen heeft gegeven dat hij, wegens zijn reeds betaalde collegegeld aan de VU, voor het volgen van het vak geen extra collegegeld zou hoeven te betalen. Voorts was de informatievoorziening van de zijde van verweerders universiteit over de hoogte van het collegegeld zeer onduidelijk, aldus appellant.

2.5. Het College kan appellant niet volgen. Met appellant is het College van oordeel dat hem voor het volgen van één vak een zeer hoog collegegeld in rekening is gebracht, maar verweerder was, gelet op artikel 1.2, gelezen in verbinding met artikel 5.3 van het Inschrijvingsbesluit, gerechtigd om dit collegegeldtarief in rekening te brengen. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat voor toepassing van de hardheidsclausule in artikel 20 van het Inschrijvingsbesluit in dit geval geen aanleiding bestaat. Het beroep op het vertrouwensbeginsel slaagt niet, nu appellant reeds in een e-mailbericht van 17 augustus 2011, en vervolgens ook in e-mailberichten begin september 2011, ervan op de hoogte is gesteld dat hij voor het volgen van het vak het instellingscollegegeld, verminderd met het door hem reeds betaalde collegegeld, verschuldigd was. Aan het e-mailbericht van 14 september 2011 van de ter zake niet bevoegde studentendecaan kon hij daarom niet het gerechtvaardigd vertrouwen ontleenen dat hij zou worden vrijgesteld van collegegeld aan de UvA.

Het betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/046
Rechter(s) : mr. De Rijke-Maas
Datum uitspraak : 9 juli 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden : Beoordeling, normering, zorgvuldigheidsbeginsel
Artikelen : WHWE artikel 7.61 lid 2
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4.1. Niet bestreden is dat het tentamen is beoordeeld door twee docenten. Dat na bespreking niet nogmaals door een tweede docent is gezien of extra punten hadden moeten worden toegekend, maakt niet dat de beoordeling onzorgvuldig is geweest. Evenmin is komen vast te staan dat de bespreking op onzorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden, nu appellante het tentamen heeft kunnen bespreken en daarbij aan de docent kenbaar heeft kunnen maken waarom zij meende recht te hebben op meer punten. Voorts heeft appellante niet aannemelijk kunnen maken dat de examiner haar bij de bespreking van het tentamen uitdrukkelijk heeft toegezegd voor vraag 3 een extra punt toe te kennen. Gelet hierop is verweerder terecht tot de slotsom gekomen dat niet aannemelijk is geworden dat de beoordeling van het tentamen in strijd is met de zorgvuldigheid.
2.5. Voor zover appellante betoogt dat verweerder heeft miskend dat zij voor haar antwoorden op de vragen 3 en 6 in totaal twee extra punten had moeten ontvangen, kan niet slagen, reeds omdat verweerder slechts kan beoordelen of de beslissing van de examiner in strijd is met het recht. De normering voor het tentamen is goedgekeurd door de vakgroep. Gesteld noch gebleken is dat de wijze van totstandkoming in strijd is met het recht. Dat deze normering strikt is toegepast bij het beoordelen van het tentamen, maakt niet dat de beoordeling van het tentamen in strijd is met het recht of anderszins onzorgvuldig is geweest.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 februari 2012 heeft verweerder het beroep van appellante tegen het besluit van de examiner van het vak Handelsrecht A het cijfer 5 toe te kennen voor het door haar op 25 oktober 2011 gemaakte tentamen ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 5 maart 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 24 mei 2012, waar appellante, in persoon, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. M.E.A. Donkersloot, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.61, tweede lid van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan het beroep worden ingesteld teriaker dat een beslissing in strijd is met het recht.

2.2. De examiner heeft voor het door appellante gemaakte tentamen Handelsrecht 27 punten toegekend, wat leidt tot het cijfer 5. Het geschil spitst zich toe op het toekennen van 4 van de 5 van de punten voor de beantwoording van casus IV, vraag 6 en het toekennen van 2 van de 8 punten voor casus II, vraag 3.

2.3. Het betoog van appellante dat verweerder vooringenomen is en haar beroep niet op zorgvuldige en onafhankelijke wijze heeft beoordeeld slaagt niet. Dat leden van verweerder werkzaam zijn of student zijn bij de Rijksuniversiteit Groningen en dat de leden de examiner dientengevolge kennen, is daartoe onvoldoende. Appellante heeft, gelet op het verslag van de hoorzitting, ook niet aannemelijk gemaakt dat zij niet in de gelegenheid is gesteld haar standpunt in administratief beroep voldoende voor het voetlicht te brengen.

2.4. Appellante betoogt dat verweerder heeft miskend dat het cijfer niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Daartoe voert zij aan dat de examiner vergeten is punten toe te kennen, dat na bespreking niet nogmaals door een tweede examiner is gezien of niet alsnog extra punten hadden moeten worden toegekend, dat de examiner de bespreking van het tentamen halverwege heeft afgebroken en dat hij in het eerste deel van het gesprek voor vraag 3 een punt heeft toegezegd, maar uiteindelijk dat punt niet heeft toegekend.

2.4.1. Niet bestreden is dat het tentamen is beoordeeld door twee docenten. Dat na bespreking niet nogmaals door een tweede docent is gezien of extra punten hadden moeten worden toegekend, maakt niet dat de beoordeling onzorgvuldig is geweest. Evenmin is komen vast te staan dat de bespreking op onzorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden, nu appellante het tentamen heeft kunnen bespreken en daarbij aan de docent kenbaar heeft kunnen maken waarom zij meende recht te hebben op meer punten. Voorts heeft appellante niet aannemelijk kunnen maken dat de examiner haar bij de bespreking van het tentamen uitdrukkelijk heeft toegezegd voor vraag 3 een extra punt toe te kennen. Gelet hierop is verweerder terecht tot de slotsom gekomen dat niet aannemelijk is geworden dat de beoordeling van het tentamen in strijd is met de zorgvuldigheid.

2.5. Voor zover appellante betoogt dat verweerder heeft miskend dat zij voor haar antwoorden op de vragen 3 en 6 in totaal twee extra punten had moeten ontvangen, kan niet slagen, reeds omdat verweerder slechts kan beoordelen of de beslissing van de examiner in strijd is met het recht. De normering voor het tentamen is goedgekeurd door de vakgroep. Gesteld noch gebleken is dat de wijze van totstandkoming in strijd is met het recht. Dat deze normering strikt is toegepast bij het beoordelen van het tentamen, maakt niet dat de beoordeling van het tentamen in strijd is met het recht of anderszins onzorgvuldig is geweest.

2.6. Dat het niet behalen van het tentamen voor appellante grote gevolgen heeft, kan niet leiden tot het oordeel dat verweerder om die reden de door de examiner vastgestelde waardering voor het door appellante gemaakte tentamen had moeten vernietigen.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

recht doende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/047
Rechter(s) : mr. Lubberdink
Datum uitspraak : 9 juli 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, dispensatie, navraag naar resterende tentamenonderdelen
Artikelen : WHW artikel 7.8b; OER Bacheloropleidingen FEB artikel 15 lid 1 en lid 2 onderdeel a en b
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4. Voor zover appellant, zoals hij stelt, niet op de hoogte was van voormeld schrijven van 23 augustus 2010, geldt dat hij uit artikel 15, tweede lid, onderdeel b, van de OER had kunnen afleiden dat hij in het studiejaar 2010-2011 de resterende propedeusevakken diende te behalen dan wel dat hij zich hierover tijdig nader had kunnen laten informeren. Dat appellant zodanige navraag achterwege heeft gelaten en louter is afgegaan op zijn eigen veronderstelling, dient voor zijn eigen rekening en risico te komen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 augustus 2011 heeft de examencommissie van de Faculteit Economie en Bedrijfskunde aan appellant een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij besluit van 25 januari 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 6 maart 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 1 juni 2012, waar het CBE, vertegenwoordigd door mr. E.C.L.M. Rijnders en E.A. Duyster, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 15, tweede lid, onderdeel a, van de Onderwijs- en Examenregeling Bacheloropleidingen FEB (hierna: OER) kan van het verbinden van een afwijzing aan het advies, als bedoeld in artikel 15, eerste lid, worden afgezien, indien persoonlijke omstandigheden van de student ertoe hebben geleid dat aan de BSA-norm van 45 studiepunten na een jaar niet is voldaan.

Ingevolge onderdeel b kan, indien op grond van persoonlijke omstandigheden wordt afgezien van het verbinden van een afwijzing aan het advies, als bedoeld in het eerste lid van dit artikel, de student zich herinschrijven voor de opleiding waarvoor hij was ingeschreven. Voor de student geldt (wederom) het in het eerste lid van dit artikel gestelde waarbij het door hem totale aantal behaalde studiepunten aan eerstejaars vakken in zijn eerste jaar van inschrijving buiten beschouwing wordt gelaten.

2.2. Aan appellant is voor het studiejaar 2009-2010 op grond van persoonlijke omstandigheden dispensatie verleend van het bindend studieadvies. Aan het besluit van 25 januari 2012 heeft het CBE ten grondslag gelegd dat het appellant, gelet op een schrijven van de examencommissie van 23 augustus 2010, bekend was dat hij in het studiejaar 2010-2011 alle resterende propedeusevakken diende te behalen. Nu appellant niet aan die norm heeft voldaan en de thans

door hem gestelde persoonlijke omstandigheden niet heeft onderbouwd, komt het CBE tot het oordeel dat de examencommissie in redelijkheid tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen.

2.3. Appellant betoogt dat hij voormeld schrijven van 23 augustus 2010 niet heeft ontvangen, zodat de inhoud van dat schrijven hem niet bekend was. Hij stelt dat hij in de veronderstelling verkeerde aan de gestelde norm te kunnen voldoen door zowel propedeusevakken als tweedejaarsvakken te behalen.

2.4. Voor zover appellant, zoals hij stelt, niet op de hoogte was van voormeld schrijven van 23 augustus 2010, geldt dat hij uit artikel 15, tweede lid, onderdeel b, van de OER had kunnen afleiden dat hij in het studiejaar 2010-2011 de resterende propedeusevakken diende te behalen dan wel dat hij zich hierover tijdig nader had kunnen laten informeren. Dat appellant zodanige navraag achterwege heeft gelaten en louter is afgegaan op zijn eigen veronderstelling, dient voor zijn eigen rekening en risico te komen.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/048
Rechter(s) : mr. Borman
Datum uitspraak : 18 december 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Bestuurlijke lus, in stand houden rechtsgevolgen, motivering beslissing, overwegingen, verlenging geldigheidsduur studieresultaten
Artikelen : WHW artikel 7.13 lid 1 en 2; Awb artikel 8:72 lid 3, 4, 5
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1. In de beslissing van 13 december 2011 heeft het CBE overwogen dat het de examencommissie volgt in het standpunt dat het verlengen van cijfers die nog verlengd kunnen worden geen zin heeft, nu dit een traject betreft waarin ongeveer 50 studiepunten moeten worden verwerkt. Zonder nadere motivering is echter niet duidelijk waarom dit niet reëel is in de situatie van appellant. Verder is het CBE in die beslissing niet ingegaan op de stelling van appellant dat er wat de door hem behaalde en nog niet vervallen toetsen betreft wordt uitgegaan van onjuiste gegevens en evenmin op het door hem overgelegde studieplan. Gelet hierop berust het oordeel van het CBE dat de examencommissie het verzoek van appellant om verlenging van de geldigheidsduur van de door hem behaalde toetsen heeft mogen afwijzen niet op een deugdelijke motivering. Daarbij wordt voorts in aanmerking genomen dat het CBE ter zitting op 15 juni 2012 heeft verklaard dat het de omstandigheden die er volgens appellant toe hebben geleid dat hij gedurende langere tijd niet kon studeren op zichzelf niet betwist.
2.4. Hoewel dit op de zitting van 15 juni 2012 uitdrukkelijk aan de orde is gesteld, heeft het CBE in de nadere motivering niet inzichtelijk gemaakt welke concrete vakken appellant ten tijde van het nemen van de beslissing van 18 juli 2011 had behaald en welke daarvan op dat moment waren vervallen. Evenmin is een reactie gegeven op de stelling van appellant dat er wat de door hem behaalde en nog niet vervallen toetsen betreft wordt uitgegaan van onjuiste gegevens en op zijn stelling dat hij de studie op grond van het door hem met [naam] opgestelde studieplan alsnog binnen een jaar kan afronden. Gelet hierop, bestaat geen aanleiding de rechtsgevolgen van de beslissing van 13 december 2011 met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb in stand te laten.

2.5. Het College ziet aanleiding het CBE met toepassing van artikel 8:72, vierde en vijfde lid, van de Awb op te dragen binnen 6 weken na de datum van verzending van deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak. In die beslissing zal het CBE alsnog inzichtelijk dienen te maken welke concrete vakken appellant op 18 juli 2011 had behaald en welke daarvan om welke reden waren vervallen. Daarbij zal het CBE moeten ingaan op de stelling van appellant dat er wat de door hem behaalde en nog niet vervallen toetsen betreft wordt uitgegaan van onjuiste gegevens. Tevens zal het CBE moeten motiveren waarom een verlenging van de geldigheid van de door appellant behaalde toetsen geen zin heeft, gelet op het aantal studiepunten dat appellant op 18 juli 2011 nog diende te halen. In dat verband zal het CBE ook moeten reageren op het betoog van appellant dat hij met [naam] een studieplan heeft opgesteld op grond waarvan hij de studie alsnog binnen een jaar kan afronden. Indien het CBE van oordeel is dat de examencommissie zich op het standpunt heeft mogen stellen dat het gemaakte studieplan niet haalbaar is, zal het moeten motiveren waarom het dat oordeel is toegedaan. Het ligt voor de hand dat het CBE in dat kader ook [naam] nog om een reactie vraagt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van Hogeschool Inholland(hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 18 juli 2011 heeft de Examencommissie Marketing van Hogeschool Inholland geweigerd de geldigheidsduur van de door appellant behaalde toetsen te verlengen.

Bij beslissing van 13 december 2011 heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 9 maart 2012, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 15 juni 2012, waar appellant en het CBE, vertegenwoordigd door mr. S.E. van Oosterhout en mr. G.G.B. Dijbel, zijn verschenen. Op deze zitting heeft het College het onderzoek geschorst teneinde het CBE in de gelegenheid te stellen een nadere motivering in te dienen, wat het op 9 augustus 2012 heeft gedaan.

Bij brief van 9 september 2012 heeft appellant een reactie ingediend.

Het College heeft het beroep opnieuw ter zitting behandeld op 14 december 2012, waar appellant is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.13, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, stelt het instellingsbestuur voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder k, worden in de onderwijs- en examenregeling, onverminderd het overigens in deze wet teriaker bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder wordt ten minste begrepen, waar nodig, de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur te verlengen.

Ingevolge artikel 32 van de Onderwijs- en examenregeling van Hogeschool Inholland 2010-2011 (hierna: de OER), voor zover thans van belang, is de geldigheidsduur voor de postpropedeutische fase:

- van behaalde deeltoetsen drie jaren,
- van behaalde toetsen voor de gehele onderwijseenheid vijf jaren, uitgaande van de eerst behaalde deeltoets van die onderwijseenheid en
- voor verleende vrijstellingen vijf jaren,

gerekend vanaf de eerstkomende datum 1 februari of 1 september na het behalen of verlenen.

Op verzoek van de student kan de examencommissie beslissen de geldigheidsduur met maximaal een jaar te verlengen als dat verantwoord is, gezien de ontwikkelingen binnen het onderwijsprogramma en het afnemende beroepenveld. Het verzoek moet zijn gebaseerd op redelijke gronden, bijvoorbeeld het als gevolg van persoonlijke omstandigheden een periode niet hebben kunnen studeren. Niet ingeschreven hebben gestaan, of bijvoorbeeld geen zin of tijd voor studie hebben gehad zijn geen goede redenen voor het indienen van een verzoek.

2.2. Appellant bestrijdt het oordeel van het CBE dat de examencommissie zijn verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de door hem behaalde toetsen heeft mogen afwijzen. Volgens hem heeft het CBE zich ten onrechte op het standpunt gesteld dat een verlenging geen zin heeft, nu appellant dan alsnog ongeveer 50 studiepunten moet behalen. In dat verband voert hij aan dat het CBE en de examencommissie wat de door hem behaalde en nog niet vervallen toetsen betreft zijn uitgegaan van onjuiste gegevens en voorts dat hij samen met [naam] een studieplan heeft opgesteld op grond waarvan hij de studie binnen een jaar kan afronden.

2.2.1. In de beslissing van 13 december 2011 heeft het CBE overwogen dat het de examencommissie volgt in het standpunt dat het verlengen van cijfers die nog verlengd kunnen worden geen zin heeft, nu dit een traject betreft waarin ongeveer 50 studiepunten moeten worden verwerkt. Zonder nadere motivering is echter niet duidelijk waarom dit niet reëel is in de situatie van appellant. Verder is het CBE in die beslissing niet ingegaan op de stelling van appellant dat er wat de door hem behaalde en nog niet vervallen toetsen betreft wordt uitgegaan van onjuiste gegevens en evenmin op het door hem overgelegde studieplan. Gelet hierop berust het oordeel van het CBE dat de examencommissie het verzoek van appellant om verlenging van de geldigheidsduur van de door hem behaalde toetsen heeft mogen afwijzen niet op een deugdelijke motivering. Daarbij wordt voorts in aanmerking genomen dat het CBE ter zitting op 15 juni 2012 heeft verklaard dat het de omstandigheden die er volgens appellant toe hebben geleid dat hij gedurende langere tijd niet kon studeren op zichzelf niet betwist.

2.3. Het beroep is gegrond. De beslissing van het CBE van 13 december 2011 dient te worden vernietigd wegens strijd met artikel 7:26, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb). Nu het CBE het College op 9 augustus 2012 een nadere motivering heeft doen toekomen, ziet het College aanleiding te beoordelen of de rechtsgevolgen van die beslissing met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb in stand kunnen worden gelaten.

2.4. Hoewel dit op de zitting van 15 juni 2012 uitdrukkelijk aan de orde is gesteld, heeft het CBE in de nadere motivering niet inzichtelijk gemaakt welke concrete vakken appellant ten tijde van het nemen van de beslissing van 18 juli 2011 had behaald en welke daarvan op dat moment waren vervallen. Evenmin is een reactie gegeven op de stelling van appellant dat er wat de door hem behaalde en nog niet vervallen toetsen betreft wordt uitgegaan van onjuiste gegevens en op zijn stelling dat hij de studie op grond van het door hem met [naam] opgestelde studieplan alsnog binnen een jaar kan afronden. Gelet hierop, bestaat geen aanleiding de rechtsgevolgen van de beslissing van 13 december 2011 met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb in stand te laten.

2.5. Het College ziet aanleiding het CBE met toepassing van artikel 8:72, vierde en vijfde lid, van de Awb op te dragen binnen 6 weken na de datum van verzending van deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak. In die beslissing zal het CBE alsnog inzichtelijk dienen te maken welke concrete vakken appellant op 18 juli 2011 had behaald en welke daarvan om welke reden waren vervallen. Daarbij zal het CBE moeten ingaan op de stelling van appellant dat er wat de door hem behaalde en nog niet vervallen toetsen betreft wordt uitgegaan van onjuiste gegevens. Tevens zal het CBE moeten motiveren waarom een verlenging van de geldigheid van de door appellant behaalde toetsen geen zin heeft, gelet op het aantal studiepunten dat appellant op 18 juli 2011 nog diende te halen. In dat verband zal het CBE ook moeten reageren op het betoog van appellant dat hij met R. Arends een studieplan heeft opgesteld op grond waarvan hij de studie alsnog binnen een jaar kan afronden. Indien het CBE van oordeel is

dat de examencommissie zich op het standpunt heeft mogen stellen dat het gemaakte studieplan niet haalbaar is, zal het moeten motiveren waarom het dat oordeel is toegedaan. Het ligt voor de hand dat het CBE in dat kader ook [naam] nog om een reactie vraagt.

2.6. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen, is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt de beslissing van het college van beroep voor de examens van Hogeschool Inholland van 13 december 2011;
3. draagt het college van beroep voor de examens van Hogeschool Inholland op om binnen 6 weken na de verzending van deze uitspraak met inachtneming van hetgeen daarin is overwogen een nieuwe beslissing te nemen;
4. gelast dat het college van beroep voor de examens van Hogeschool Inholland aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 42,-- (zegge: tweeënveertig euro) vergoedt.

•

Zaaknummer : 2012/049
Rechter(s) : mr. Borman
Datum uitspraak : 23 augustus 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Bijzonder persoonlijke omstandigheden, verlenging
geldigheidsduur studieresultaten
Artikelen : WHW artikel 7.13 lid 1 en 2; OER Hogeschool Inholland artikel 32
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1. Uit het door appellant overgelegde "Meldingsformulier studievertragende omstandigheden" van 14 november 2006 en de daarbij gevoegde doktersverklaring kan worden afgeleid dat hij in oktober 2006 betrokken is geweest bij een aanrijding met een auto en daarbij een hersenschudding heeft opgelopen. Hoewel aannemelijk is dat dit in enigerlei mate van invloed is geweest op het functioneren van appellant, kan uit die gegevens niet worden afgeleid dat het ongeval tot gevolg heeft gehad dat hij, zoals hij stelt, gedurende langere tijd niet kon studeren en daardoor de ontstane studievertraging heeft opgelopen. Nu appellant geen andere stukken heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn stelling, is niet aannemelijk gemaakt dat de studievertraging in zijn geheel is toe te rekenen aan persoonlijke omstandigheden. Gelet hierop en in aanmerking genomen het aantal nog door appellant te behalen studiepunten, heeft het CBE in het door appellant overgelegde studieplan terecht geen grond gezien voor het oordeel dat de examencommissie het verzoek van appellant om verlenging van de geldigheidsduur van de door hem behaalde toetsen niet heeft mogen afwijzen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van Hogeschool Inholland, (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 juli 2011 heeft de Examencommissie Marketing van Hogeschool Inholland geweigerd de geldigheidsduur van de door appellant behaalde toetsen te verlengen.

Bij besluit van 13 december 2011 heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 9 maart 2012, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 15 juni 2012, waar appellant en het CBE, vertegenwoordigd door mr. S.E. van Oosterhout en mr. G.G.B. Dijbel, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.13, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, stelt het instellingsbestuur voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder k, worden in de onderwijs- en examenregeling, onverminderd het overigens in deze wet teriaker bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder wordt ten minste begrepen, waar nodig, de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur te verlengen,

Ingevolge artikel 32 van de Onderwijs- en examenregeling van Hogeschool Inholland 2010-2011 (hierna: de OER), voor zover thans van belang, is de geldigheidsduur voor de postpropedeutische fase:

- van behaalde deeltoltsen drie jaren,
 - van behaalde toetsen voor de gehele onderwijseenheid vijf jaren, uitgaande van de eerst behaalde deeltolts van die onderwijseenheid en
 - voor verleende vrijstellingen vijf jaren,
- gerekend vanaf de eerstkomende datum 1 februari of 1 september na het behalen of verlenen.

Op verzoek van de student kan de examencommissie beslissen de geldigheidsduur met maximaal een jaar te verlengen als dat verantwoord is, gezien de ontwikkelingen binnen het onderwijsprogramma en het afnemende beroepenveld. Het verzoek moet zijn gebaseerd op redelijke gronden, bijvoorbeeld het als gevolg van persoonlijke omstandigheden een periode niet hebben kunnen studeren. Niet ingeschreven hebben gestaan, of bijvoorbeeld geen zin of tijd voor studie hebben gehad zijn geen goede redenen voor het indienen van een verzoek.

2.2. Appellant betoogt dat het CBE ten onrechte heeft geoordeeld dat de examencommissie zijn verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de door hem behaalde toetsen heeft mogen afwijzen. Daartoe voert hij aan dat zich, anders dan waar het CBE van uit is gegaan, persoonlijke omstandigheden hebben voorgedaan die tot de studievertraging hebben geleid. In dit verband wijst hij op een door hem ingevuld "Meldingsformulier studievertragende omstandigheden" van 14 november 2006 en de daarbij als bijlage gevoegde doktersverklaring. Voorts voert appellant aan dat het CBE er ten onrechte aan voorbij is gegaan dat hij samen met de coördinator lang studeren een studieplan heeft opgesteld op grond waarvan hij de studie alsnog binnen een jaar kan afronden.

2.2.1. Uit het door appellant overgelegde "Meldingsformulier studievertragende omstandigheden" van 14 november 2006 en de daarbij gevoegde doktersverklaring kan worden afgeleid dat hij in oktober 2006 betrokken is geweest bij een aanrijding met een auto en daarbij een hersenschudding heeft opgelopen. Hoewel aannemelijk is dat dit in enigerlei mate van invloed is geweest op het functioneren van appellant, kan uit die gegevens niet worden afgeleid dat het ongeval tot gevolg heeft gehad dat hij, zoals hij stelt, gedurende langere tijd niet kon studeren en daardoor de ontstane studievertraging heeft opgelopen. Nu appellant geen andere stukken heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn stelling, is niet aannemelijk gemaakt dat de studievertraging in zijn geheel is toe te rekenen aan persoonlijke omstandigheden. Gelet hierop en in aanmerking genomen het aantal nog door appellant te behalen studiepunten, heeft het CBE in het door appellant overgelegde studieplan terecht geen grond gezien voor het oordeel dat de examencommissie het verzoek van appellant om verlenging van de geldigheidsduur van de door hem behaalde toetsen niet heeft mogen afwijzen.

Het betoog faalt.

- 2.3. Het beroep is ongegrond.
- 2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/050 en 050.1
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 26 maart 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden : Advies, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, instellen beroep, studieadviseur, termijnoverschrijding
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 3, 7.66 lid 2; Awb artikel 8:81, 8:86
Uitspraak : Ongegrond, verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen : 2.3.4. De voorzitter stelt vast dat appellant geen beroep bij verweerder heeft ingesteld tegen het op 29 juli 2011 gegeven besluit. Ook uit het verzoek van appellant van 30 oktober 2011 blijkt niet dat appellant met dat verzoek niet heeft beoogd beroep bij verweerder in te stellen. Weliswaar is in het beroepschrift bij verweerder een beroep gedaan op artikel 6:11 Awb, maar daarbij wordt miskend dat tegen het besluit van 29 juli 2011 geen beroep was ingesteld. Overigens heeft het CBE in het bestreden besluit overwogen dat uit de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting geen nieuwe feiten en omstandigheden blijken die appellant hebben verhinderd tijdig beroep in te dienen tegen de beslissing van 29 juli 2011.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examen van de Rijksuniversiteit Groningen (hierna: CBE), gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij uitspraak van 23 februari 2012 heeft het CBE het beroep tegen de beslissing van het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen van 16 december 2011, waarbij het verzoek van appellant van 3 oktober 2011 om af te wijken van het aan hem op 29 juli 2011 gegeven bindend negatief studieadvies voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid is afgewezen, ongegrond verklaard.

Tegen die uitspraak heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 9 maart 2012, beroep ingesteld en gelijktijdig de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De voorzitter heeft de zaak behandeld ter zitting van 21 maart 2012, waar appellant in persoon en bijgestaan door mr. G.C.A. Dwarshuis, advocaat te Groningen, en het CBE vertegenwoordigd door mr. drs. A.H.L. Korten, zijn verschenen. Tevens is mr. drs. A.H.L. Korten, namens het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. Door partijen wordt niet betwist dat appellant 26 van de 40 studiepunten heeft behaald en daarmee niet voldoet aan de studievoortgangsnorm voor het eerste jaar van de opleiding.

2.3. De door appellant aangevoerde bijzondere persoonlijke omstandigheden: een burn out in samenhang met een ernstige val op 27 juni 2011, houden partijen verdeeld.

2.3.1. Appellant betoogt dat bij de beslissing geen rekening is gehouden met zijn bijzondere persoonlijke omstandigheden waardoor hij niet in staat was deel te nemen aan [her]tentamens.

2.3.2. Het college van bestuur stelt dat de burn out is gemeld aan de studieadviseur doch dat hij de ernstige val met doorwerking naar de burn out niet heeft gemeld.

2.4.1. De voorzitter is van oordeel dat het op de weg van appellant had gelegen zich mede gelet op de met de studentenadviseur gemaakte afspraak na de ernstige val met door hem gestelde doorwerking naar de burn out, opnieuw te melden bij de studieadviseur.

2.4.2. Hetgeen appellant heeft aangevoerd geeft geen aanleiding voor het oordeel dat appellant niet in staat was in geen enkel opzicht contact op te nemen met de studentenadviseur.

2.4.3. De voorzitter stelt vast dat appellant geen beroep bij verweerder heeft ingesteld tegen het op 29 juli 2011 gegeven besluit. Ook uit het verzoek van appellant van 30 oktober 2011 blijkt niet dat appellant met dat verzoek niet heeft beoogd beroep bij verweerder in te stellen. Weliswaar is in het beroepschrift bij verweerder een beroep gedaan op artikel 6:11 Awb, maar daarbij wordt miskend dat tegen het besluit van 29 juli 2011 geen beroep was ingesteld. Overigens heeft het CBE in het bestreden besluit overwogen dat uit de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting geen nieuwe feiten en omstandigheden blijken die appellant hebben verhinderd tijdig beroep in te dienen tegen de beslissing van 29 juli 2011.

2.4.4. De voorzitter acht dat oordeel niet onbegrijpelijk. Derhalve wordt uitgegaan van de rechtmatigheid van het besluit van 29 juli 2011.

2.5. Het CBE heeft terecht geoordeeld dat het college van bestuur in redelijkheid het verzoek tot het alsnog afzien van het gegeven bindend negatief studieadvies, ongegrond heeft verklaard

2.6. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Het beroep is ongegrond. Gelet op deze uitspraak moet het verzoek om een voorlopige voorziening worden afgewezen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzitter van het College,

rechtdoende:

1. verklaart het beroep ongegrond;

2. wijst het verzoek af.

•

Zaaknummer : 2012/051 en 051.1
Rechter(s) : mr. Olivier

Datum uitspraak : 26 maart 2012
 Partijen : Appellante tegen CBE Haagse Hogeschool
 Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, [geoormerkt] examenonderdeel, "kortsluiting", onafhankelijkheid (secretaris) CBE, voorlopige voorziening, waarschuwing
 Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 3, 7.66 lid 2, Awb artikel 8:81, 8:86
 Uitspraak : Ongegrond; verzoek afgewezen
 Hoofdoverwegingen : 2.3.1. De voorzitter is van oordeel dat het feit dat de secretaris van het CBE in dienst is van de Haagse Hogeschool op zichzelf daaraan niet in de weg staat dat de secretaris verweerder ter zitting van het College vertegenwoordigd. Ook overigens is niet aannemelijk gemaakt dat door deze vertegenwoordiging afbreuk wordt gedaan aan de onafhankelijke positie van het CBE.
 (...)
 2.4.1. De voorzitter is even min van oordeel dat uit de e-mailwisseling tussen appellante en de docenten voortvloeiende aan het afleggen van de herkansing niet kan worden opgemaakt dat appellante bijzondere omstandigheden heeft aangevoerd noch dat die aan het afleggen daarvan in de weg hebben gestaan. Ook overigens is dit niet aannemelijk gemaakt. Overigens heeft verweerder in het bestreden besluit bij de door appellante alsnog aangevoerde omstandigheden stil gestaan en daarin geen aanleiding gezien het gegeven bindend negatief studieadvies te vernietigen. Dat oordeel is op zichzelf niet onbegrijpelijk. Daarbij merkt de voorzitter nog op dat het voor de hand lag dat de extra herkansing zo snel mogelijk zou moeten worden afgelegd.
 2.4.2. Appellante heeft een bindend negatief studieadvies gekregen omdat zij een geoormerkt examenonderdeel niet heeft gehaald. Aangezien uit het OER genoegzaam blijkt dat sprake is van een geoormerkt examenonderdeel en appellante daarmee bekend was dan wel bekend kon zijn ziet de voorzitter in het feit dat de examencommissie alvorens op 20 september 2011 een bindend negatief studieadvies te geven appellante geen concrete waarschuwing heeft doen toekomen onvoldoende aanleiding voor het oordeel dat appellante vanwege deze omissie geen bindend negatief studieadvies meer mocht worden gegeven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Haagse Hogeschool(hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij uitspraak van 28 februari 2012, heeft het CBE het beroep tegen de beslissing van de examencommissie van de Academie voor Sociale Studies van 19 december 2011, waarbij appellante een bindend negatief studieadvies is gegeven voor de opleiding Maatschappelijk Werk en Dienstverlening (MWD), ongegrond verklaard.

Tegen die uitspraak heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 13 maart 2012, beroep ingesteld en gelijktijdig de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De voorzitter heeft de zaak behandeld ter zitting van 21 maart 2012, waar appellante in persoon en bijgestaan door mr. R. Verspaandonk, advocaat te Den Haag, en verweerder vertegenwoordigd door mr. J.J.A.W. Franssen, zijn verschenen. Tevens is mevrouw W.E. de Boer, voorzitter van de examencommissie gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Ingevolge artikel 2, tweede lid, van de Kaderregeling Studietoelagen 2010/2011 dienen aan het einde van het eerste jaar van inschrijving 40 studiepunten inclusief een kwalitatief criterium of aan het einde van het tweede studiejaar van inschrijving het propedeutisch examen te zijn behaald.

2.2. Appellante heeft het kwalitatief criterium: het Assessment, niet behaald. Appellante heeft beroep ingesteld tegen het bindend negatief studietoelagenadvies van 20 juli 2011.

2.2.1. In zijn uitspraak van 28 oktober 2011 heeft het CBE het beroep gegrond verklaard en de examencommissie opgedragen opnieuw met inachtneming van alle ter zake dienende omstandigheden te beslissen over het studietoelagenadvies dan wel over de vraag of studente een herkansing mag afleggen voor het onderdeel Assessment

2.2.2. De examencommissie heeft daaraan gevolg gegeven door na overleg met appellante haar tot uiterlijk 3 februari 2012 in de gelegenheid te stellen een extra herkansing van het Assessment af te leggen

2.2.3. Bij besluit van 19 december 2011 heeft de examencommissie appellante een bindend negatief studietoelagenadvies gegeven nu zij voor de extra herkansing voor het geoordeelde eerste jaars tentamen Assessment een onvoldoende heeft gekregen en daarmee niet voldoet studietoelagenvoortgangsnorm.

2.3.1. De voorzitter is van oordeel dat het feit dat de secretaris van het CBE in dienst is van de Haagse Hogeschool op zichzelf daaraan niet in de weg staat dat de secretaris verweerder ter zitting van het College vertegenwoordigd. Ook overigens is niet aannemelijk gemaakt dat door deze vertegenwoordiging afbreuk wordt gedaan aan de onafhankelijke positie van het CBE.

2.3.2. De voorzitter is voorts van oordeel dat het feit dat het CBE het bindend negatief studietoelagenadvies van 20 juli 2011 heeft vernietigd niet impliceert dat aan appellante voor het einde van het studiejaar een bindend negatief studietoelagenadvies is gegeven en evenmin betekend dat na die vernietiging niet een nieuw bindend negatief studietoelagenadvies zou mogen geven.

2.4. Appellante betoogt dat bij de beslissing geen rekening is gehouden met haar bijzondere persoonlijke omstandigheden waardoor zij meer tijd nodig had zich voor te bereiden op de herkansing. Voorts doet appellante een beroep op de hardheidsclausule nu zij slechts 2 studiepunten tekort komt voor het behalen van de propedeuse.

2.4.1. De voorzitter is even min van oordeel dat uit de e-mailwisseling tussen appellante en de docenten voortvloeiende aan het afleggen van de herkansing niet kan worden opgemaakt dat appellante bijzondere omstandigheden heeft aangevoerd noch dat die aan het afleggen daarvan in de weg hebben gestaan. Ook overigens is dit niet aannemelijk gemaakt.

Overigens heeft verweerder in het bestreden besluit bij de door appellante alsnog aangevoerde omstandigheden stil gestaan en daarin geen aanleiding gezien het gegeven bindend negatief studietoelagenadvies te vernietigen. Dat oordeel is op zichzelf niet onbegrijpelijk. Daarbij merkt de voorzitter nog op dat het voor de hand lag dat de extra herkansing zo snel mogelijk zou moeten worden afgelegd.

2.4.2. Appellante heeft een bindend negatief studietoelagenadvies gekregen omdat zij een geoordeeld examenonderdeel niet heeft gehaald. Aangezien uit het OER genoegzaam blijkt dat sprake is van een geoordeeld examenonderdeel en appellante daarmee bekend was dan wel bekend kon zijn ziet de voorzitter in het feit dat de examencommissie alvorens op 20 september 2011 een bindend negatief studietoelagenadvies te geven appellante geen concrete waarschuwing heeft doen toekomen onvoldoende aanleiding voor het oordeel dat appellante vanwege deze omissie geen bindend negatief studietoelagenadvies meer mocht worden gegeven.

2.4.3. De voorzitter gaat er wel vanuit dat de examencommissie er voor zorg draagt dat studenten een tijdje op maat toegesneden waarschuwing ontvangen.

2.4.4. De voorzitter acht het besluit van het CBE niet onzorgvuldig en even min onvoldoende deugdelijk gemotiveerd.

2.5. De voorzitter is eveneens van oordeel dat het enkel ontbreken van 2 studiepunten op zichzelf geen grond is af te zien van een bindend negatief studieadvies.

2.6. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Het beroep is ongegrond. Gelet op deze uitspraak moet het verzoek om een voorlopige voorziening worden afgewezen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzitter van het College

rechtdoende:

1. 1. verklaart het beroep ongegrond;
2. wijst het verzoek af.

•

Zaaknummer : 2012/052
Rechter(s) : mr. Troostwijk
Datum uitspraak : 24 oktober 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden : Beoordeling, handicap, multiple choice, slechthorendheid
Artikelen : WHW artikel 7.61 lid 1 en 2; AWB artikel 3:2, 3:4 lid 1 en 2, 7:26 lid 1, 8:4 aanhef en onder e; Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap artikel 5 lid 4; EVRM artikel 6 lid 1

Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.2 Naar het oordeel van het College heeft het CBE zich terecht op het standpunt gesteld dat bij het besluit van 18 november 2011 aan de formele voorschriften bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan. Dit geldt eveneens voor artikel 5, vierde lid van het VN-verdrag en artikel 6 van het EVRM. Het CBE heeft in dit verband terecht gesteld dat het, in verband met het borgen van de kwaliteit van tentamens en examens en het voldoen van studenten aan de eindtermen van de opleiding, noodzakelijk is dat de normering van tentamens voor iedere student gelijk is. Voor zover een student door een beperking niet op dezelfde wijze als andere studenten aan het onderwijs kan deelnemen of tentamens kan maken, biedt de universiteit faciliteiten via de dienst Finestra. Ter zitting heeft het CBE toegelicht dat in geval van slechthorendheid gedacht kan worden aan het gebruik maken van een ringleiding, het aanbieden van opnames van vakken die zijn opgenomen en het één op één doornemen van de tentamenstof door een docent met een student. Vast staat dat appellant zich pas na het maken van beide tentamens heeft gewend tot Finestra. Gelet hierop heeft het CBE terecht overwogen dat de examencommissie de normering van beide multiple choice tentamens niet heeft hoeven aanpassen in verband met de slechthorendheid van appellant. De stelling van appellant dat de tentamenstof ten onrechte niet bestond uit de tijdens de hoor- en werkcolleges behandelde stof en hij daarom ten onrechte die colleges heeft gevolgd, biedt evenmin grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat de examencommissie terecht geen aanleiding heeft gezien voor aanpassing van de normering van de tentamens. Volgens de door de universiteit gehanteerde Regels & Richtlijnen bestaat de tentamenstof uit de verplichte literatuur, het werkboek en hetgeen is behandeld tijdens hoor-, werkcolleges en eventuele andere onderwijsvormen. Hetgeen tijdens de hoor- en werkcolleges is behandeld, is een uitleg van en een toelichting op de verplichte literatuur. Dit betekent dat die stof niet zelfstandig in een

tentamenvraag aan de orde kan komen. Of een student de hoor- en werkcolleges al dan niet volgt, komt voor zijn eigen rekening en risico.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 november 2011 heeft de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit Leiden aan appellant bekendgemaakt dat hij een 5 heeft behaald voor het tentamen Inleiding staats- en bestuursrecht en een 5 voor het tentamen Encyclopedie van de rechtswetenschap.

Bij besluit van 8 maart 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 3 april 2012, beroep ingesteld. De gronden van beroep zijn aangevuld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 29 juni 2012, waar appellant, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. M.A.C. Boer en A.M. Elias, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is het college van beroep voor de examens bevoegd ten aanzien van beslissingen van examencommissies en examinatoren.

Ingevolge artikel 7.61, tweede lid, van de WHW kan het beroep, wat de openbare instellingen betreft in afwijking van hoofdstuk 7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht.

2.2 De tentamens Inleiding staats- en bestuursrecht en Encyclopedie van de rechtswetenschap zijn twee multiple choice tentamens.

2.3 Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat de beoordeling van zijn tentamens onjuist is. Hiertoe voert hij aan dat hij vanwege zijn slechthorendheid onvoldoende is staat was tijdens hoor- en werkcolleges de stof tot zich te nemen. Volgens appellant had de examencommissie daarom bij de beoordeling van zijn tentamens het toepassen van de gokdrempel achterwege moeten laten. Hij wijst in dit verband op het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap (2010/48/EG). Ingevolge artikel 5, vierde lid, van dat verdrag dient hij gelijke kansen te krijgen als studenten zonder een handicap, aldus appellant. Hij stelt in dit verband dat hem ten onrechte geen opnames van de hoor- en werkcolleges beschikbaar zijn gesteld. Ook betoogt appellant dat hem misleidende informatie is verschaft doordat in de beschrijving van beide vakken is vermeld dat de stof die tijdens de hoor- en werkcolleges wordt behandeld tot de tentamenstof behoort en die stof niet in de tentamens aan de orde kwam. Volgens appellant is het besluit van 8 maart 2012 in strijd met de artikel 3:2, artikel 3:4, eerste en tweede lid en artikel 7:26, eerste lid, van de Awb, artikel 5, vierde lid van het VN-verdrag en artikel 6, eerste lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) genomen.

2.3.1 Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Awb kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit inhoudende een beoordeling van kennen of kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.

Deze bepaling staat eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een besluit van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een zodanig besluit dat als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft het aan het besluit van 8 maart 2012 ten grondslag liggende besluit van de examencommissie, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.

2.3.2 Naar het oordeel van het College heeft het CBE zich terecht op het standpunt gesteld dat bij het besluit van 18 november 2011 aan de formele voorschriften bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan. Dit geldt eveneens voor artikel 5, vierde lid van het VN-verdrag en artikel 6 van het EVRM. Het CBE heeft in dit verband terecht gesteld dat het, in verband met het borgen van de kwaliteit van tentamens en examens en het voldoen van studenten aan de eindtermen van de opleiding, noodzakelijk is dat de normering van tentamens voor iedere student gelijk is. Voor zover een student door een beperking niet op dezelfde wijze als andere studenten aan het onderwijs kan deelnemen of tentamens kan maken, biedt de universiteit faciliteiten via de dienst Finestra. Ter zitting heeft het CBE toegelicht dat in geval van slechthorendheid gedacht kan worden aan het gebruik maken van een ringleiding, het aanbieden van opnames van vakken die zijn opgenomen en het één op één doornemen van de tentamenstof door een docent met een student. Vast staat dat appellant zich pas na het maken van beide tentamens heeft gewend tot Finestra. Gelet hierop heeft het CBE terecht overwogen dat de examencommissie de normering van beide multiple choice tentamens niet heeft hoeven aanpassen in verband met de slechthorendheid van appellant. De stelling van appellant dat de tentamenstof ten onrechte niet bestond uit de tijdens de hoor- en werkcolleges behandelde stof en hij daarom ten onrechte die colleges heeft gevolgd, biedt evenmin grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat de examencommissie terecht geen aanleiding heeft gezien voor aanpassing van de normering van de tentamens. Volgens de door de universiteit gehanteerde Regels & Richtlijnen bestaat de tentamenstof uit de verplichte literatuur, het werkboek en hetgeen is behandeld tijdens hoor-, werkcolleges en eventuele andere onderwijsvormen. Hetgeen tijdens de hoor- en werkcolleges is behandeld, is een uitleg van en een toelichting op de verplichte literatuur. Dit betekent dat die stof niet zelfstandig in een tentamenvraag aan de orde kan komen. Of een student de hoor- en werkcolleges al dan niet volgt, komt voor zijn eigen rekening en risico.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/053
Rechter(s)	: mr. Lubberdink
Datum uitspraak	: 9 juli 2012
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool Leiden
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, medische situatie, minnelijke schikking, persoonlijke omstandigheden
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3; OER Hogeschool Leiden artikel 8.2 lid 4
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1. Voor zover appellante ter zitting heeft aangevoerd dat haar arts in een schrijven van 23 mei 2012 heeft verklaard dat haar medische situatie in de periode voorafgaande aan voormelde operatie van dien aard is geweest dat dit van negatieve invloed kan zijn geweest op haar studie, geldt dat deze informatie verwijtbaar zodanig laat naar voren is gebracht dat het CBE – zoals ook ter zitting is betoogd – is belemmerd om daarop adequaat te reageren. De goede procesorde verzet zich derhalve ertegen

om deze informatie bij de beoordeling van het beroep te betrekken. Nu appellante voorts met het enkele betoog dat het CBE onvoldoende rekening heeft gehouden met haar persoonlijke omstandigheden, het oordeel van het CBE hieromtrent niet gemotiveerd heeft bestreden, kan dat betoog niet slagen.

(...)

2.3. In zijn besluit heeft het CBE voorts overwogen dat de examencommissie in strijd met artikel 8.2, vierde lid, van de Onderwijs- en Examenregeling na het instellen van beroep door appellante bij het CBE niet met haar heeft overlegd om tot een minnelijke schikking te komen. Het CBE is evenwel van oordeel dat dit gebrek geen omstandigheid is die in de weg staat aan het door de examencommissie gegeven negatief bindend studieadvies, nu appellante door het CBE is gehoord en ter zitting niet is gebleken dat een minnelijke schikking tussen partijen mogelijk is.

2.3.1. Nu appellante met het enkele betoog dat er nog wel degelijk ruimte is voor een minnelijke schikking, het oordeel van het CBE hieromtrent niet gemotiveerd heeft bestreden en derhalve geenszins inzichtelijk heeft gemaakt waarom een minnelijke schikking nog mogelijk zou zijn, kan ook dit betoog niet slagen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Leiden (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 juli 2011 heeft de examencommissie van de lerarenopleiding Gezondheidszorg & Welzijn en Omgangskunde appellante een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij besluit van 2 februari 2012 heeft het CBE het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 12 maart 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 1 juni 2012, waar appellante in persoon, bijgestaan door mr. F.A. Broersma, advocaat te Den Haag, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. drs. A. Douwes en M.M. Kortenoeven Msc., zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In beroep betoogt appellante dat het CBE onvoldoende rekening heeft gehouden met haar persoonlijke omstandigheden en niet heeft onderkend dat er nog wel degelijk ruimte is voor een minnelijke schikking.

2.2. In zijn besluit heeft het CBE overwogen dat geen grond bestaat voor het oordeel dat de examencommissie geen negatief bindend studieadvies aan appellante heeft mogen geven. Daartoe heeft het CBE van belang geacht dat appellante weliswaar op 18 februari 2011 een operatie heeft moeten ondergaan, maar dat niet is gebleken van persoonlijke omstandigheden in de periode voorafgaande aan die operatie, die een verklaring kunnen vormen voor het feit dat zij in blokken 1 en 2 geen enkel studiepunt heeft behaald.

2.2.1. Voor zover appellante ter zitting heeft aangevoerd dat haar arts in een schrijven van 23 mei 2012 heeft verklaard dat haar medische situatie in de periode voorafgaande aan voormelde

operatie van dien aard is geweest dat dit van negatieve invloed kan zijn geweest op haar studie, geldt dat deze informatie verwijtbaar zodanig laat naar voren is gebracht dat het CBE – zoals ook ter zitting is betoogd – is belemmerd om daarop adequaat te reageren. De goede procesorde verzet zich derhalve ertegen om deze informatie bij de beoordeling van het beroep te betrekken.

Nu appellante voorts met het enkele betoog dat het CBE onvoldoende rekening heeft gehouden met haar persoonlijke omstandigheden, het oordeel van het CBE hieromtrent niet gemotiveerd heeft bestreden, kan dat betoog niet slagen.

2.3. In zijn besluit heeft het CBE voorts overwogen dat de examencommissie in strijd met artikel 8.2, vierde lid, van de Onderwijs- en Examenregeling na het instellen van beroep door appellante bij het CBE niet met haar heeft overlegd om tot een minnelijke schikking te komen. Het CBE is evenwel van oordeel dat dit gebrek geen omstandigheid is die in de weg staat aan het door de examencommissie gegeven negatief bindend studieadvies, nu appellante door het CBE is gehoord en ter zitting niet is gebleken dat een minnelijke schikking tussen partijen mogelijk is.

2.3.1. Nu appellante met het enkele betoog dat er nog wel degelijk ruimte is voor een minnelijke schikking, het oordeel van het CBE hieromtrent niet gemotiveerd heeft bestreden en derhalve geenszins inzichtelijk heeft gemaakt waarom een minnelijke schikking nog mogelijk zou zijn, kan ook dit betoog niet slagen.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College:

recht doende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/055 CBE
Rechter(s)	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 4 juli 2012
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool Saxion
Trefwoorden	: Bijzondere omstandigheden, EVC kwalificaties, hardheidsclausule, vrijstelling
Artikelen	: OER Hogeschool Saxion artikel 14 lid 4 aanhef en onder b, 28 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5.1. Het CBE heeft in hetgeen appellante heeft aangevoerd terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat de examencommissie niet in redelijkheid heeft kunnen weigeren vrijstelling te verlenen voor alle onderdelen van de postpropedeutische fase, met uitzondering van de afstudeerfase. Daartoe is van belang dat de enkele benaming van vakken niet voldoende kan worden geacht om te beoordelen of die wat inhoud en niveau betreft overeenkomen met de vakken waarvoor vrijstelling is verzocht. Het CBE heeft zich in dit verband terecht op het standpunt gesteld dat de aan de Haagse Hogeschool gevolgde vakken na een tijdsverloop van meer dan tien jaar, mede gelet op de snelle ontwikkelingen die de afgelopen jaren binnen het vak commerciële economie hebben plaatsgevonden, niet zomaar op één lijn kunnen worden gesteld met de vakken die thans door Saxion Hogeschool worden aangeboden. Gelet hierop heeft het CBE voorts terecht overwogen dat de examencommissie meer bewijsstukken, zoals tentamenstof en literatuur, heeft mogen vragen om te beoordelen of appellante door de aan de Hogeschool Holland gevolgde vakken beschikt over de competenties die verkregen moeten worden met de vakken die door de opleiding Commerciële Economie Compact worden aangeboden. Dat appellante van de Hogeschool van Amsterdam wel vrijstellingen heeft gekregen, heeft, mede gelet op de sindsdien verstreken tijd, het CBE terecht niet tot een ander oordeel geleid. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat het CBE

het besluit van de examencommissie onrechtmatig had moeten beoordelen, omdat in de OER niet is vermeld welke bewijsstukken moeten worden overgelegd.

Appellante kan ook niet worden gevolgd in haar betoog dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie haar ingevolge artikel 17, vierde lid en onder b, van de OER had moeten laten deelnemen aan een onderzoek om aan te tonen dat zij over de vereiste kwalificaties beschikt. Het CBE heeft in dit verband toegelicht dat de examencommissie vanwege de door appellante gestelde werkervaring en de daartoe overgelegde referenties haar het aanbod heeft gedaan om in het EVC-centrum als bedoeld in artikel 17, vierde lid en onder c, van de OER te laten onderzoeken of zij over de vereiste kwalificaties beschikt. Appellante heeft dat aanbod geweigerd. Nu appellante meer dan tien jaar geleden de opleiding Economisch Linguïstisch heeft gevolgd en zij tevens een beroep heeft gedaan op haar werkervaring heeft het CBE terecht geen grond gezien voor het oordeel dat de examencommissie het verzoek om vrijstelling had moeten baseren op artikel 17, vierde lid, aanhef en onder b, van de OER. Tenslotte heeft het CBE terecht in de stelling van appellante dat zij door - niet nader omschreven - bijzondere omstandigheden de twee voorgaande opleidingen niet heeft afgerond, geen grond gezien voor toepassing van de hardheidsclausule. Deze omstandigheden kunnen, mede omdat zij niet nader zijn uiteengezet, niet zodanig bijzonder worden geacht dat de vrijstelling had moeten worden verleend vanwege onredelijke of onbillijke gevolgen voor appellante.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Saxion(hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 september 2011 heeft de examencommissie van de Academie MIM van de School of Marketing & International Management van de Hogeschool Saxion geweigerd aan appellante vrijstelling te verlenen van alle onderdelen van de postpropedeutische fase van de opleiding Commerciële Economie Compact.

Bij besluit van 2 februari 2012 heeft het CBE het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 14 maart 2012, beroep ingesteld. De gronden van beroep zijn aangevuld bij brief van 3 april 2012.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 juni 2012, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. J.A. Keijser, advocaat te Den Haag, en het CBE, vertegenwoordigd door F.W. Beckmann en R.E. Rietberg, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante heeft tot en met 2000 de opleiding Economisch Linguïstisch gevolgd aan de Hogeschool Holland. Zij heeft die opleiding, afgezien van de afstudeerfase, met een goed gevolg doorlopen. In 2001 is appellante gestart met de opleiding Commerciële Economie aan de Hogeschool van Amsterdam. Voor die opleiding heeft zij vrijstellingen verkregen voor alle vakken, behalve de afstudeerfase. Ook de opleiding Commerciële Economie heeft appellante niet afgerond. Onder verwijzing naar de bij de Hogeschool van Amsterdam verkregen vrijstellingen, haar werkervaring van de afgelopen jaren en bijzondere omstandigheden heeft appellante aan de examencommissie verzocht om vrijstelling van alle onderdelen van de postpropedeutische fase van de opleiding Commerciële Economie Compact, afgezien van de afstudeerfase.

2.2. Ingevolge artikel 17, vierde lid, van de Onderwijs- en Examenregeling van de Hogeschool Saxion (hierna: de OER) verleent de examencommissie alleen vrijstelling als een van de onderstaande situaties van toepassing is:

- a. de examencommissie is op basis van een vergelijking van onderwijs- en toetsprogramma's van oordeel, dat een toets ter beoordeling van dezelfde kwalificaties eerder met goed gevolg is afgelegd bij een onderwijsinstelling of
- b. de examencommissie is, op basis van deelname van de student aan een door de examencommissie vast te stellen onderzoek anders dan de betreffende toets, van oordeel, dat de student heeft aangetoond dat hij in de toets te beoordelen kwalificatie heeft aangetoond, of
- c. de examencommissie is van oordeel, dat de student op grond van een Ervaringscertificaat van een erkend EVC-centrum heeft aangetoond, dat hij de in de toets te beoordelen kwalificaties heeft aangetoond. Erkende EVC-centra zijn te vinden op de site van het Kenniscentrum EVC (www.kenniscentrumevc.nl).

De examencommissie beschrijft in de uitwerking bij dit artikel op welke wijze de commissie tot oordeelsvorming kan komen.

Ingevolge artikel 28, eerste lid, van de OER, beslist de examencommissie in gevallen, waarin de Onderwijs- en Examenregeling niet voorziet of waarin de uitvoering van een of meer bepalingen leidt tot onredelijke of onbillijke gevolgen voor een of meer studenten.

2.3. De examencommissie heeft geweigerd de vrijstellingen te verlenen, omdat de authenticiteit van de diverse overgelegde bronnen niet is vast te stellen en geen vrijstellingen worden verleend op basis van vrijstellingen die door andere opleidingsinstituten zijn verleend.

2.4. Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat zij ten onrechte geen vrijstelling heeft gekregen voor alle onderdelen van de postpropedeutische fase van de opleiding Commerciële Economie Compact, met uitzondering van de afstudeerfase. Hiertoe voert zij aan dat in de OER niet is vermeld welke bewijsstukken bij een verzoek om vrijstelling dienen te worden overgelegd. Voorts betoogt zij dat het CBE ten onrechte heeft overwogen dat de examencommissie nadere informatie mocht vragen over de module-inhoud, literatuur en tentamenstof van de eerder aan de Hogeschool Holland behaalde modules en dat aan de naam en aanduiding van bij een andere opleiding behaalde modules slechts een indicatieve betekenis toekomt. Zij wijst er in dit verband op dat zij haar verzoek om vrijstelling uitgebreid heeft gedocumenteerd met een gedetailleerde vergelijking van de opleidingen op moduleniveau en dat alle drie de opleidingen erkende en bekostigde Nederlandse HBO-opleidingen zijn. Appellante betoogt verder dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie ingevolge artikel 17, vierde lid en onder b, van de OER had moeten onderzoeken of op een andere wijze kon worden aangetoond dat zij over de vereiste kwalificaties beschikt om de vrijstellingen te kunnen verlenen. Tenslotte is het CBE ten onrechte voorbij gegaan aan het door haar gedane beroep op de in artikel 28, eerste lid, van de OER neergelegde hardheidsclausule, aldus appellante.

2.4.1. Het CBE heeft in hetgeen appellante heeft aangevoerd terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat de examencommissie niet in redelijkheid heeft kunnen weigeren vrijstelling te verlenen voor alle onderdelen van de postpropedeutische fase, met uitzondering van de afstudeerfase. Daartoe is van belang dat de enkele benaming van vakken niet voldoende kan worden geacht om te beoordelen of die wat inhoud en niveau betreft overeenkomen met de vakken waarvoor vrijstelling is verzocht. Het CBE heeft zich in dit verband terecht op het standpunt gesteld dat de aan de Haagse Hogeschool gevolgde vakken na een tijdsverloop van meer dan tien jaar, mede gelet op de snelle ontwikkelingen die de afgelopen jaren binnen het vak commerciële economie hebben plaatsgevonden, niet zomaar op één lijn kunnen worden gesteld met de vakken die thans door Saxion Hogeschool worden aangeboden. Gelet hierop heeft het CBE voorts terecht overwogen dat de examencommissie meer bewijsstukken, zoals tentamenstof en literatuur, heeft mogen vragen om te beoordelen of appellante door de aan de Hogeschool Holland gevolgde vakken beschikt over de competenties die verkregen moeten worden met de vakken die door de opleiding Commerciële Economie Compact worden aangeboden. Dat appellante van de Hogeschool van Amsterdam wel vrijstellingen heeft gekregen, heeft, mede gelet op de sindsdien verstreken tijd, het CBE terecht niet tot een ander oordeel geleid. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat het CBE het besluit van de examencommissie onrechtmatig had moeten beoordelen, omdat in de OER niet is vermeld welke bewijsstukken moeten worden overgelegd.

Appellante kan ook niet worden gevolgd in haar betoog dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie haar ingevolge artikel 17, vierde lid en onder b, van de OER had moeten laten deelnemen aan een onderzoek om aan te tonen dat zij over de vereiste kwalificaties beschikt. Het CBE heeft in dit verband toegelicht dat de examencommissie vanwege de door appellante gestelde werkervaring en de daartoe overgelegde referenties haar het aanbod heeft gedaan om in het EVC-

centrum als bedoeld in artikel 17, vierde lid en onder c, van de OER te laten onderzoeken of zij over de vereiste kwalificaties beschikt. Appellante heeft dat aanbod geweigerd. Nu appellante meer dan tien jaar geleden de opleiding Economisch Linguïstisch heeft gevolgd en zij tevens een beroep heeft gedaan op haar werkervaring heeft het CBE terecht geen grond gezien voor het oordeel dat de examencommissie het verzoek om vrijstelling had moeten baseren op artikel 17, vierde lid, aanhef en onder b, van de OER.

Tenslotte heeft het CBE terecht in de stelling van appellante dat zij door - niet nader omschreven - bijzondere omstandigheden de twee voorgaande opleidingen niet heeft afgerond, geen grond gezien voor toepassing van de hardheidsclausule. Deze omstandigheden kunnen, mede omdat zij niet nader zijn uiteengezet, niet zodanig bijzonder worden geacht dat de vrijstelling had moeten worden verleend vanwege onredelijke of onbillijke gevolgen voor appellante.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/058
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 19 november 2012
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Beleidsvrijheid vaststelling instellingscollegegeld, kostendekkendheid instellingscollegegeld, specificatie hoogte instellingscollegegeld, gelijkstelling hbo-getuigschrift met hbo-bachelor graad, PHT-opleiding, wetsuitleg
Artikelen	: WHW artikel 7.44, 7.45a lid 1 onderdeel a, 2 en 7, 7.46 lid 1 en 5; Awb artikel 8:54 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Ingevolge artikel 7.45a, zevende lid, van de WHW hebben ook studenten die een aan een bachelor- of mastergraad gelijkwaardig afsluitend examen na 1 september 1991 hebben behaald geen recht meer op betaling van het wettelijk collegegeld. Het HBO getuigschrift dat appellant heeft ontvangen voor het afsluitend examen van de PHT tweedegraads lerarenopleiding Elektrotechniek is zo'n gelijkwaardig afsluitend examen. Derhalve betoogt appellant tevergeefs dat het college van bestuur heeft miskend dat hij voldoet aan de voorwaarden in artikel 7.45a van de WHW en hij het wettelijk collegegeld verschuldigd is. Appellant kan evenmin worden gevolgd in zijn betoog dat het college van bestuur niet heeft onderkend dat hij gelijk moet worden gesteld met studenten die voor 1991 een bacheloropleiding op het gebied van onderwijs hebben afgerond. Uit de tekst van artikel 7.45a, eerste lid, van de WHW, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, blijkt dat de wetgever uitdrukkelijk heeft bepaald dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever heeft voorzien dat deze regeling in een bepaald aantal gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en heeft ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt en de student die voor 1 september 1991 een met een bachelor- of masteropleiding gelijk te stellen afsluitend examen heeft behaald. Andere uitzonderingen zijn uitdrukkelijk niet door de wetgever beoogd in de wet op te nemen. Wat betreft het betoog van appellant dat het college van bestuur ten onrechte niet heeft gespecificeerd hoe de hoogte van het instellingscollegegeld is vastgesteld, geldt dat het college van bestuur ingevolge artikel 7.44 van de WHW beleidsvrijheid met betrekking tot de vaststelling van de hoogte van het voor de duale

opleidingen verschuldigde collegegeld heeft. Dat de daadwerkelijke voor die opleidingen gemaakte kosten niet overeenkomen met de hoogte van het door verweerder vastgestelde collegegeld, naar appellant stelt, biedt evenwel geen grond voor het oordeel dat het college van bestuur gehouden is de desbetreffende opleidingen tegen kostprijs aan te bieden.

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, (hierna: het college van bestuur), verweerder.

1. Procesverloop

Appellant heeft bij brief van 22 november 2011 bezwaar gemaakt tegen het betalen van het instellingscollegegeld ter hoogte van € 7.200 voor de deeltijdopleiding tweedegraads docent Wiskunde 2011-2012.

Bij besluit van 7 maart 2012 heeft het college van bestuur het door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 16 maart 2012, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht kan de rechtbank, totdat partijen zijn uitgenodigd om op een zitting van de rechtbank te verschijnen, het onderzoek sluiten, indien voortzetting van het onderzoek niet nodig is, omdat:

- a. zij kennelijk onbevoegd is;
- b. het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is;
- c. het beroep kennelijk ongegrond is, of
- d. het beroep kennelijk gegrond is.

2.2 Ingevolge artikel 7.45a, eerste lid, onderdeel a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bachelor- of één masteropleiding indien hij of zij sinds 1 september 1991 niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald.

Ingevolge artikel 7.45a, tweede lid, van de WHW geldt deze voorwaarde niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.

Ingevolge artikel 7.45a, zevende lid, van de WHW wordt voor de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, met een student die een bachelorgraad heeft behaald gelijkgesteld:

- a. een student die met goed gevolg het afsluitend examen heeft afgelegd van een hogere beroepsopleiding met een studielast van 160 studiepunten, volgens de wet zoals die luidde op 31 augustus 2002, en
- b. een student die met goed gevolg het kandidaatsexamen heeft afgelegd van een opleiding in het wetenschappelijk onderwijs als bedoeld in artikel 7.8, zoals dat artikel luidde op 31 augustus 2002.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45a, het instellingscollegegeld verschuldigd. Ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

2.3 Appellant heeft zich ingeschreven voor het studiejaar 2011-2012 van de HBO bacheloropleiding tweedegraads leraar Wiskunde aan de Hogeschool van Amsterdam.

2.4 Appellant betoogt dat hij voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45a van de WHW, zodat het college van bestuur heeft miskend dat hij het wettelijk

collegegeld verschuldigd is. Hiertoe voert hij aan dat hij voor zijn vorige opleiding PHT tweedegraads lerarenopleiding Elektrotechniek geen HBO bachelordiploma, maar een HBO getuigschrift heeft ontvangen en derhalve niet eerder een bachelorgraad heeft behaald. Tevens betoogt appellant dat het college van bestuur heeft miskend dat hij gelijk moet worden gesteld met studenten die voor 1991 een bacheloropleiding op het gebied van onderwijs hebben afgerond. Volgens hem voldoen die studenten evenmin aan de voorwaarden in artikel 7.45a, eerste lid, van de WHW. Appellant betoogt tenslotte dat het college van bestuur ten onrechte niet heeft gespecificeerd hoe de hoogte van het instellingscollegegeld is vastgesteld.

2.4.1 Ingevolge artikel 7.45a, zevende lid, van de WHW hebben ook studenten die een aan een bachelor- of mastergraad gelijkwaardig afsluitend examen na 1 september 1991 hebben behaald geen recht meer op betaling van het wettelijk collegegeld. Het HBO getuigschrift dat appellant heeft ontvangen voor het afsluitend examen van de PHT tweedegraads lerarenopleiding Elektrotechniek is zo'n gelijkwaardig afsluitend examen. Derhalve betoogt appellant tevergeefs dat het college van bestuur heeft miskend dat hij voldoet aan de voorwaarden in artikel 7.45a van de WHW en hij het wettelijk collegegeld verschuldigd is. Appellant kan evenmin worden gevolgd in zijn betoog dat het college van bestuur niet heeft onderkend dat hij gelijk moet worden gesteld met studenten die voor 1991 een bacheloropleiding op het gebied van onderwijs hebben afgerond. Uit de tekst van artikel 7.45a, eerste lid, van de WHW, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, blijkt dat de wetgever uitdrukkelijk heeft bepaald dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever heeft voorzien dat deze regeling in een bepaald aantal gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en heeft ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt en de student die voor 1 september 1991 een met een bachelor- of masteropleiding gelijk te stellen afsluitend examen heeft behaald. Andere uitzonderingen zijn uitdrukkelijk niet door de wetgever beoogd in de wet op te nemen. Wat betreft het betoog van appellant dat het college van bestuur ten onrechte niet heeft gespecificeerd hoe de hoogte van het instellingscollegegeld is vastgesteld, geldt dat het college van bestuur ingevolge artikel 7.44 van de WHW beleidsvrijheid met betrekking tot de vaststelling van de hoogte van het voor de duale opleidingen verschuldigde collegegeld heeft. Dat de daadwerkelijke voor die opleidingen gemaakte kosten niet overeenkomen met de hoogte van het door verweerder vastgestelde collegegeld, naar appellant stelt, biedt evenwel geen grond voor het oordeel dat het college van bestuur gehouden is de desbetreffende opleidingen tegen kostprijs aan te bieden.

2.5 Het beroep is kennelijk ongegrond.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/060
Rechter(s)	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 12 juli 2012
Partijen	: Appellante tegen Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden	: Deelname aan gezamenlijke vergaderingen facultaire studentenraad, normering, vacatiegelden
Artikelen	: Regeling Financiële Ondersteuning Studenten VU, deel IV artikel 3 lid 1, Reglement van de Faculteit der Sociale Wetenschappen VU artikel 1.5
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Regeling vindt, indien meer dan 75% van het aantal vergaderingen is bijgewoond, betaling plaats naar rato van het aantal bijgewoonde vergaderingen. De Regeling bevat geen uitzondering voor de wijze van betaling in het geval studenten

toestemming hebben gehad om afwezig te zijn bij een vergadering. Derhalve is niet van belang of het collegebestuur die toestemming al dan niet verleend heeft en of de vergadering die heeft plaatsgevonden een vergadering is in de zin van artikel 1.5 van het Reglement. Het college van bestuur heeft dan ook terecht overwogen dat appellante recht heeft op betaling van € 625,- in plaats van € 750,- in verband met het bijwonen van vijf van de zes vergaderingen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 september 2011 heeft de directeur Dienst Studentenzaken aan appellante meegedeeld dat zij vanwege de lidmaatschap van de facultaire studentenraad van de faculteit sociale wetenschappen van de Vrije Universiteit in aanmerking komt voor de toekenning van drie maanden bestuursbeurs à € 1.515,- en vacatiegelden voor het bijwonen van vergaderingen à € 625,-.

Bij besluit van 14 februari 2012 heeft het college van bestuur het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 23 maart 2012, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 juni 2012, waar appellante, vertegenwoordigd door S.L. Haanschoten, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door A.M. van Donk, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Regeling Financiële Ondersteuning Studenten, deel IV (hierna: de Regeling) ontstaat recht op uitbetaling van vacatiegelden, als het student-lid tenminste 75% van het aantal vergaderingen en 75% van de duur van de vergadering heeft bijgewoond. Dit dient uit de notulen te blijken. Boven de norm van 75% van het aantal bij te wonen vergaderingen vindt betaling plaats naar rato van het aantal bijgewoonde vergaderingen. Indien 90% van de vergaderingen zijn bijgewoond, wordt het maximale bedrag uitbetaald.

Ingevolge artikel 1.5 van het Reglement van de Faculteit der Sociale Wetenschappen van de Vrije Universiteit bestaat de gezamenlijke vergadering uit de leden van de onderdeelcommissie en de leden van de studentenraad.

2.2 Uit het besluit van 30 september 2011 blijkt dat appellante € 625,- aan vacatiegelden ontvangt in plaats van € 750,-, omdat zij vijf van de zes vergaderingen die hebben plaatsgevonden heeft bijgewoond. Appellante was niet bij de vergadering van 1 november 2010 aanwezig.

2.3 Appellante betoogt dat het college van bestuur heeft miskend dat zij € 750,- aan vacatiegelden dient te ontvangen. Hiertoe voert zij aan dat zij de vergadering van 1 november 2010 niet kon bijwonen, omdat zij op dat moment een tentamen had. Tevens stelt zij in dit verband dat zij toestemming van het faculteitsbestuur heeft gekregen om de vergadering niet bij te wonen en dat de vergadering niet mag worden meegeteld, omdat het vanwege de afwezigheid van de leden van de studentenraad geen gezamenlijke vergadering is als bedoeld in artikel 1.5 van het Reglement.

2.3.1 Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Regeling vindt, indien meer dan 75% van het aantal vergaderingen is bijgewoond, betaling plaats naar rato van het aantal bijgewoonde vergaderingen. De Regeling bevat geen uitzondering voor de wijze van betaling in het geval studenten toestemming hebben gehad om afwezig te zijn bij een vergadering. Derhalve is niet van belang of het collegebestuur die toestemming al dan niet verleend heeft en of de vergadering die heeft plaatsgevonden een vergadering is in de zin van artikel 1.5 van het Reglement. Het college van bestuur heeft dan ook terecht overwogen dat appellante recht heeft op betaling van € 625,- in plaats van € 750,- in verband met het bijwonen van vijf van de zes vergaderingen. Het betoog faalt.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/061
Rechter(s) : mr. Kleijn
Datum uitspraak : 5 november 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Open Universiteit
Trefwoorden : Herbeoordeling, persoonlijk gevoel procedure, procesbelang
Artikelen :
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.2. Een belanghebbende kan in rechte slechts opkomen tegen een besluit, indien hij daarbij belang heeft, in die zin dat hij door gegrondbevinding van het door hem ingestelde beroep in een gunstiger positie kan geraken.
2.3. Appellant heeft het tentamen voor de cursus met goed gevolg afgelegd. Ter zitting bij het College heeft hij, gevraagd naar zijn actuele belang bij het door hem ingestelde beroep, verklaard dat hij herbeoordeling wenst van het mondelinge deel van dit tentamen en hij een rotgevoel heeft over de hele procedure.
Appellant heeft aldus geen rechtens te beschermen belang gesteld, noch bestaat overigens aanleiding een dergelijk belang aan te nemen. Het beroep is derhalve niet-ontvankelijk.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Open Universiteit, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 juli 2011 heeft de examencommissie een door appellant afgelegd tentamen voor de cursus Integratiepracticum (hierna: de cursus) binnen de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid als voldoende gewaardeerd met het cijfer 7.

Bij besluit van 18 januari 2012, verzonden op 10 februari 2012, heeft verweerder het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 22 maart 2012, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 augustus 2012, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.J.F.A. Engels, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant betoogt dat, samengevat weergegeven, verweerder niet heeft onderkend dat de waardering van het mondelinge deel van het tentamen van de cursus een deugdelijke motivering ontbeert en dat dit deel dient te worden herbeoordeeld, dan wel dat hem de gelegenheid dient te worden gegeven dit deel te herkansen. Verder betoogt hij dat de door verweerder gevolgde procedure om na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk was tussen hem en de examencommissie, niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen.

2.2. Een belanghebbende kan in rechte slechts opkomen tegen een besluit, indien hij daarbij belang heeft, in die zin dat hij door gegrondbevinding van het door hem ingestelde beroep in een gunstiger positie kan geraken.

2.3. Appellant heeft het tentamen voor de cursus met goed gevolg afgelegd. Ter zitting bij het College heeft hij, gevraagd naar zijn actuele belang bij het door hem ingestelde beroep, verklaard dat hij herbeoordeling wenst van het mondelinge deel van dit tentamen en hij een rotgevoel heeft over de hele procedure.

Appellant heeft aldus geen rechtens te beschermen belang gesteld, noch bestaat overigens aanleiding een dergelijk belang aan te nemen. Het beroep is derhalve niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

•

Zaaknummer	: 2012/062
Rechter(s)	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 2 augustus 2012
Partijen	: Appellant tegen CBE Inholland
Trefwoorden	: Getuigen, verlenging geldigheidsduur studieresultaten
Artikelen	: WHW artikel 7.13 lid 2; OER Inholland artikel 32; Awb artikel 8:54
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1 Voor zover appellant heeft gesteld dat getuigen kunnen verklaren dat hij evenbedoeld verzoek op 14 september 2009 per post aan de examencommissie heeft verzonden, geldt dat uit de beslissing van het CBE niet blijkt dat hij aan het CBE heeft gevraagd om de getuigen te horen en het CBE heeft geweigerd om dat te doen. Het gestelde geeft derhalve geen grond voor het oordeel dat het CBE er ten onrechte van uitgegaan is dat appellant zijn verzoek op 30 mei 2011 heeft ingediend. 2.4. Reeds nu niet in geschil is dat op 30 mei 2011 de eerste door appellant behaalde resultaten hun geldigheid al hadden verloren, geeft het in beroep aangevoerde onder die omstandigheden geen grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte niet heeft geoordeeld dat de examencommissie het verzoek niet in redelijkheid heeft kunnen afwijzen.

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54 van de Algemene wet bestuursrecht in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland Rotterdam (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Op 9 september 2011 heeft de examencommissie HRM Zuid een verzoek van appellant om de geldigheidsduur van de door hem behaalde resultaten te verlengen afgewezen.

Op 31 januari 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 23 maart 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is verwezen naar een enkelvoudige kamer.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.13, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek luidt:

“In de onderwijs- en examenregeling worden, onverminderd het overigens in deze wet teriaker bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens.

Daaronder worden ten minste begrepen:

[...]

k. waar nodig, de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur te verlengen;

[...]”

Artikel 32 van de onderwijs- en examenregeling 2010-2011 luidt:

“[...] Voor de postpropedeutische fase [...] is de geldigheidsduur:

- van behaalde deeltoetsen drie jaren;

- van behaalde toetsen voor de gehele onderwijseenheid vijf jaren, uitgaande van de eerst behaalde deeltoets van die onderwijseenheid [...].

De examencommissie kan beslissen:

- op verzoek van de student de geldigheidsduur met maximaal een jaar te verlengen als dat verantwoord is, gezien de ontwikkelingen binnen het onderwijsprogramma en het afnemende beroepenveld. Het verzoek moet zijn gebaseerd op redelijke gronden, bijvoorbeeld studieovertraging als gevolg van persoonlijke omstandigheden een periode niet hebben kunnen studeren.

[...]”

2.2. Het CBE heeft overwogen dat, voor zover thans van belang, de examencommissie het verzoek van appellant in redelijkheid heeft kunnen afwijzen, nu ten tijde van dat verzoek op 30 mei 2011 de eerst behaalde resultaten hun geldigheid reeds hadden verloren en verlenging van de geldigheidsduur uitsluitend mogelijk is ten aanzien van resultaten die op het moment van indienen van een verzoek daartoe nog geldig zijn. Het heeft door appellant niet aannemelijk gemaakt geacht dat hij reeds in 2009 een verlengingsverzoek had ingediend, nu hij geen schriftelijk bewijs ter staving daarvan heeft kunnen overleggen, de examencommissie de ontvangst van het gestelde verzoek heeft bestreden en appellant met haar hierover ook geen contact heeft opgenomen.

2.3. Appellant betoogt dat het aldus heeft miskend dat hij niet op 30 mei 2011, maar reeds op 14 september 2009, vóór het vervallen van de geldigheid van de door hem behaalde resultaten, een verzoek om verlenging van de geldigheidsduur daarvan heeft ingediend.

2.3.1 Voor zover appellant heeft gesteld dat getuigen kunnen verklaren dat hij evenbedoeld verzoek op 14 september 2009 per post aan de examencommissie heeft verzonden, geldt dat uit de beslissing van het CBE niet blijkt dat hij aan het CBE heeft gevraagd om de getuigen te horen en het CBE heeft geweigerd om dat te doen. Het gestelde geeft derhalve geen grond voor het oordeel dat het CBE er ten onrechte van uitgegaan is dat appellant zijn verzoek op 30 mei 2011 heeft ingediend.

2.4. Reeds nu niet in geschil is dat op 30 mei 2011 de eerste door appellant behaalde resultaten hun geldigheid al hadden verloren, geeft het in beroep aangevoerde onder die omstandigheden geen grond voor het oordeel dat het CBE ten onrechte niet heeft geoordeeld dat de examencommissie het verzoek niet in redelijkheid heeft kunnen afwijzen. Hetgeen appellant voor het overige heeft aangevoerd, behoeft derhalve geen bespreking.

2.5. Het beroep is kennelijk ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

recht doende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/063
Rechter(s) : mr. Troostwijk
Datum uitspraak : 31 oktober 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Universiteit Maastricht
Trefwoorden : Beoordeling, examiner, onbevooroordeeldheid
Artikelen : WHW artikel 7.61 lid 1 aanhef en onderdeel f en 2; Awb artikel 8:4 aanhef en onderdeel e
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.2. In hetgeen appellante heeft aangevoerd is geen grond te vinden voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat is voldaan aan de formele voorschriften die hier aan de orde zijn. Dat de examiner zich in bepaalde kwalificaties heeft uitgelaten over de thesis van appellante, maakt niet dat deze het niet onbevooroordeeld heeft beoordeeld. Voorts is de thesis beoordeeld door een tweede beoordelaar die tot eenzelfde oordeel is gekomen. Dat de tweede beoordelaar de collega is van de eerste beoordelaar, is onvoldoende grond voor het oordeel dat deze tweede beoordelaar niet onafhankelijk zou zijn. Verweerder heeft daarin geen grond hoeven vinden de thesis te laten beoordelen door een derde beoordelaar. De stelling van appellante dat alleen een door haar voorgedragen externe beoordelaar een oordeel kan geven over haar thesis, omdat deze meer kennis heeft van het vakgebied, noopte verweerder evenmin tot een ander oordeel, nu een externe beoordelaar geen examiner is als bedoeld in de WHW.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats] (Spanje), appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Maastricht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 februari 2012 heeft verweerder het beroep van appellant tegen de beoordeling van haar thesis met een onvoldoende ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante beroep ingesteld.

Verweerder heeft verweer gevoerd.

Nadat partijen daarmee hebben ingestemd, heeft het College bepaald dat het onderzoek ter zitting achterwege blijft.

2. Overwegingen

2.1. Het betoog van verweerder dat appellante thans geen procesbelang meer heeft, nu zij niet meer staat ingeschreven voor de masteropleiding European Studies, zodat zij geen examens meer kan afleggen, faalt. Indien zou komen vast te staan dat appellante voor haar thesis ten onrechte een onvoldoende heeft gekregen, kan en moet appellante alsnog in de gelegenheid worden gesteld haar examen te behalen. Aldus kan zij met deze procedure nog bereiken wat zij ermee beoogt.

2.2. Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld tegen besluiten, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.

Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, is het college van beroep voor de examens bevoegd ten aanzien van beslissingen van examencommissies en examinatoren.

Ingevolge het tweede lid kan het beroep worden ingesteld teriaken dat een beslissing in strijd is met het recht.

2.3. Appellante betoogt dat haar thesis feitelijk en niet theoretisch is. Het is ontoelaatbaar dat de examiner haar werk betitelt als een collectie van stellingen, feiten en data, nu dit oordeel niet onafhankelijk kan zijn. Appellante meent om die reden dat haar thesis moet worden beoordeeld door een onafhankelijke beoordelaar. Voorts betoogt zij dat verweerder niet onafhankelijk is en zijn toets van het oordeel van de examiner ten onrechte heeft beperkt tot een toets of de gevolgde procedure al dan niet in strijd is met het recht.

2.3.1. Zoals het College eerder, onder meer bij uitspraken van 31 januari 2011 in zaak 2010/50 en 26 juni 2012 in zaak 2012/028 (www.cbho.nl), heeft overwogen, staat artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Awb eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een besluit van verweerder een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een besluit dat als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Gelet op artikel 7.61, tweede lid, van de WHW betekent dit dat, wat betreft het aan het besluit van 2 februari 2012 ten grondslag liggende besluit van de examiner van 17 oktober 2011, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of verweerder zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek of enige andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.

2.3.2. In hetgeen appellante heeft aangevoerd is geen grond te vinden voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat is voldaan aan de formele voorschriften die hier aan de orde zijn. Dat de examiner zich in bepaalde kwalificaties heeft uitgelaten over de thesis van appellante, maakt niet dat deze het niet onbevooroordeeld heeft beoordeeld. Voorts is de thesis beoordeeld door een tweede beoordelaar die tot eenzelfde oordeel is gekomen. Dat de tweede beoordelaar de collega is van de eerste beoordelaar, is onvoldoende grond voor het oordeel dat deze tweede beoordelaar niet onafhankelijk zou zijn. Verweerder heeft daarin geen grond hoeven vinden de thesis te laten beoordelen door een derde beoordelaar. De stelling van appellante dat alleen een door haar voorgedragen externe beoordelaar een oordeel kan geven over haar thesis, omdat deze meer kennis heeft van het vakgebied, noopte verweerder evenmin tot een ander oordeel, nu een externe beoordelaar geen examiner is als bedoeld in de WHW.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

recht doende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/064 en 064.1
 Rechter(s) : mr. Nijenhof
 Datum uitspraak : 3 mei 2012
 Partijen : Verzoeker tegen Vrije Universiteit van Amsterdam
 Trefwoorden : Aanmaning tot voldoening collegegeld, incasso collegegeld, beëindiging inschrijving; [niet langer voldoen aan] inschrijvingsvoorwaarden, bijzondere omstandigheden, toezegging derde
 Artikelen : WHW artikel 7.42 lid 2 en 4, 7.66 lid 2; Awb artikel 8:81, 8:86 lid 2; Regeling aanmelding en inschrijving VU 2011/2012 artikel 11.3; Protocol inning collegegeld VU bijlage III
 Uitspraak : Ongegrond; verzoek afgewezen
 Hoofdoverwegingen : 2.3. De voorzitter is van oordeel dat verweerder op goede gronden de inschrijving op 31 januari 2012 heeft beëindigd nu verzoeker niet langer voldoet aan de inschrijvingsvoorwaarde: het voldoen van het collegegeld, nu hij ten minste twee afbetalingstermijnen van het collegegeld voor het studiejaar 2011-2012 na aanmaning daartoe niet heeft voldaan.
 2.4. Het beroep van verzoeker op bijzondere omstandigheden faalt. De voorzitter is van oordeel dat verweerder tegemoet is gekomen aan de bijzondere omstandigheden van verzoeker door hem twee maal in afwijking van het Protocol alsnog de gelegenheid te geven aan zijn betalingsverplichting te voldoen zonder direct van hem zoals het Protocol voorschrijft het volledige bedrag over het studiejaar 2011-2012 te eisen. Verzoeker heeft daarvan geen gebruikgemaakt. De gevolgen daarvan dienen dan ook voor zijn rekening en risico te blijven. Dat zijn broer op 10 maart 2012 alsnog heeft aangeboden deze bedragen te voldoen maakt dat niet anders nu deze toezegging ook ten tijde van de behandeling van het verzoek nog niet heeft geresulteerd in betaling van het collegegeld.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 maart 2012, heeft verweerder het bezwaar tegen de beslissing van 16 januari 2012, de inschrijving van verzoeker met ingang van 31 januari 2012 te beëindigen, ongegrond verklaard.

Tegen die uitspraak heeft verzoeker bij brief, ingekomen bij het College op 2 april 2012, beroep ingesteld en gelijktijdig de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De voorzitter heeft de zaak behandeld ter zitting van 5 april 2012, waar verzoeker in persoon en bijgestaan door S.H. Schipper zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige

voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2.1. Artikel 7.42, tweede lid, van de WHW, luidt:

“Indien degene die is ingeschreven voor een opleiding zijn wettelijk collegegeld, instellingscollegegeld, (...) na aanmaning niet heeft voldaan, kan het instellingsbestuur de inschrijving, met ingang van de tweede maand volgend op de aanmaning beëindigen.”

Ingevolge artikel 7.42, vierde lid, van de WHW stelt het instellingsbestuur regels van procedurele aard vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Ingevolge artikel 11.3 van de Regeling Aanmelding en Inschrijving 2011/2012 (hierna : de Regeling) wordt de inschrijving beëindigd indien de incasso van het verschuldigde collegegeld waarvoor een onherroepelijke volmacht is gegeven niet mogelijk is, met ingang van de tweede maand volgend op de aanmaning.

Ingevolge het Protocol inning collegegeld (hierna: het Protocol), bijlage III bij de Regeling, kan een student indien ten tweede male een betaling niet kan worden geïnd slechts ingeschreven blijven indien het volledige bedrag ineens wordt voldaan.

2.2.2. Verzoeker betoogt dat bij de bestreden beslissing geen rekening is gehouden met zijn bijzondere omstandigheden, die met name hieruit bestaan dat zijn banksaldo [tijdelijk] niet toereikend is. Voorts voert hij aan dat zijn broer bij brief van 10 maart 2012 heeft meegedeeld het resterende collegegeld voor het studiejaar 2011-2012 en dat voor 2012-2013 te willen voldoen.

2.2.3. Verweerder heeft in afwijking van het Protocol verzoeker op 8 november 2011 en opnieuw op 17 januari 2012 tot uiterlijk 31 januari 2012 aan verzoeker de gelegenheid gegeven de twee termijnen alsnog te voldoen. Dat is niet gebeurd.

2.3. De voorzitter is van oordeel dat verweerder op goede gronden de inschrijving op 31 januari 2012 heeft beëindigd nu verzoeker niet langer voldoet aan de inschrijvingsvoorwaarde: het voldoen van het collegegeld, nu hij ten minste twee afbetalingstermijnen van het collegegeld voor het studiejaar 2011-2012 na aanmaning daartoe niet heeft voldaan.

2.4. Het beroep van verzoeker op bijzondere omstandigheden faalt. De voorzitter is van oordeel dat verweerder tegemoet is gekomen aan de bijzondere omstandigheden van verzoeker door hem twee maal in afwijking van het Protocol alsnog de gelegenheid te geven aan zijn betalingsverplichting te voldoen zonder direct van hem zoals het Protocol voorschrijft het volledige bedrag over het studiejaar 2011-2012 te eisen. Verzoeker heeft daarvan geen gebruikgemaakt. De gevolgen daarvan dienen dan ook voor zijn rekening en risico te blijven. Dat zijn broer op 10 maart 2012 alsnog heeft aangeboden deze bedragen te voldoen maakt dat niet anders nu deze toezegging ook ten tijde van de behandeling van het verzoek nog niet heeft geresulteerd in betaling van het collegegeld.

2.5. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Het beroep is ongegrond. Gelet op deze uitspraak moet het verzoek om een voorlopige voorziening worden afgewezen.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzitter van het College

rechtdoende:

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. wijst het verzoek af.

•

Zaaknummer : 2012/065
Rechter(s) : mr. Troostwijk

Datum uitspraak : 16 juli 2012
 Partijen : Appellant tegen CBE Haagse Hogeschool
 Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, beoordeling, hinderlijke omstandigheden, wijze afnemen tentamen, volledige toetsing
 Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 1 en 3, 7.61 lid 2
 Uitspraak : Ongegrond
 Hoofdoverwegingen : 2.4.1 Na drie jaar voor de opleiding te zijn ingeschreven, heeft appellante de propedeuse niet behaald. Derhalve was de examencommissie bevoegd het negatief bindend studieadvies te geven. Het CBE heeft in hetgeen appellante in beroep heeft aangevoerd terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat de examencommissie niet in redelijkheid van die bevoegdheid gebruik heeft kunnen maken. De examencommissie is appellante ter wille geweest door het eerder bij besluit van 18 juli 2011 aan appellante gegeven negatief bindend studieadvies uit te stellen onder de voorwaarde dat zij alsnog de tentamens van de vakken Natuurkunde en Ana/Phy/Pat/Der zou behalen. Daartoe is zij bij uitzondering in staat gesteld alsnog die tentamens te maken. Wat betreft de wijze waarop het tentamen Ana/Phy/Pat/Der is afgenomen, geldt dat die wijze niet zo afwijkend moet worden geacht dat het appellante onmogelijk is gemaakt het tentamen te maken. Het CBE heeft in dit verband toegelicht dat in het geval studenten buiten de reguliere tentamenkansen om een extra mogelijkheid krijgen een tentamen te maken dat meestal voor een kleine groep studenten geldt en zo'n tentamen daarom in een kleinere ruimte wordt afgenomen. Dit komt het College niet onjuist voor. Het tentamen Ana/Phy/Pat/Der zou ook door nog een andere student worden gemaakt, maar die is niet verschenen. Het CBE heeft verder toegelicht dat het tentamen van het vak Ana/Phy/Pat/Der, dat ongeveer rond dezelfde tijd in een grote zaal plaatsvond, een andere module van dat vak betrof, zodat appellante ten onrechte stelt dat zij in staat had moeten worden gesteld daaraan deel te nemen. Voorts is het gebruikelijk dat de examinator het laatste kwartier van een tentamen aangeeft hoeveel tijd de studenten nog hebben. Niet is aannemelijk gemaakt dat de examinator appellante zo vaak op de tijd heeft gewezen dat zij daardoor niet in staat zou zijn geweest het tentamen voldoende te maken. Daartoe is van belang dat appellante niet direct na het maken van het tentamen heeft geklaagd over de wijze waarop het is afgenomen. Pas nadat zij een onvoldoende had behaald, heeft zij zich daarover beklagd. Appellante kan evenmin worden gevolgd in haar twijfels over de wijze waarop het tentamen is beoordeeld. Niet is weersproken is dat op de voorzijde van het tentamen de cesuur was vermeld met de puntenverdeling. Appellante heeft niet gemotiveerd waarom de wijze van puntenverdeling in haar geval ondeugdelijk is geweest. Tenslotte stelt artikel 7.61, tweede lid, van de WHW het CBE in staat de rechtmatigheid van een besluit van de examencommissie volledig te toetsen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Haagse Hogeschool (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 november 2011 heeft de examencommissie van de Academie voor Gezondheid aan appellante het negatief bindend studieadvies gegeven dat zij niet opnieuw kan worden ingeschreven voor de opleiding Huidtherapie. Dit besluit geldt voor alle hierbij betrokken opleidingsvarianten en alle verwante opleidingen.

Bij besluit van 23 februari 2012 heeft het CBE het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 3 april 2012, beroep ingesteld. De gronden van beroep zijn aangevuld bij brief van 25 april 2012.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 29 juni 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. E.C. Ramdihal, en het CBE, vertegenwoordigd door drs. C. Audenaarde en J.J.A.W. Franssen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. [...] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

2.3 Appellante heeft eerder bij besluit van 18 juli 2011 al een negatief bindend studieadvies gekregen. Deze is na overleg uitgesteld met als voorwaarde dat appellante nog twee tentamens zou halen, te weten Natuurkunde en Ana/Phy/Pat/Der. Voor het eerste vak heeft zij een 5,5 gehaald voor het tweede een 4,7.

2.4 Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie niet in redelijkheid het afwijzend bindend studieadvies heeft kunnen geven. Hiertoe voert zij aan dat zij ten onrechte niet in staat is gesteld het tentamen van Ana/Phy/Pat/Der onder normale omstandigheden te maken. Zij moest dit maken in een kleine projectruimte met 1 begeleider die, zo stelt zij, ieder kwartier zou hebben gezegd hoeveel tijd zij nog had. Volgens appellante is onder die omstandigheden haar faalangst komen opspelen en heeft zij daardoor het tentamen niet gehaald. Zij stelt dat rond dezelfde tijd dat zij het tentamen maakte ook een regulier tentamen van het vak werd aangeboden en zij in staat had moeten worden gesteld daaraan deel te nemen. Appellante heeft tevens twijfels bij de wijze waarop het tentamen van Ana/Phy/Pat/Der is beoordeeld. Tenslotte betoogt zij dat het CBE zich ten onrechte heeft beperkt tot een marginale toets, omdat het een bezwaarprocedure betreft.

2.4.1 Na drie jaar voor de opleiding te zijn ingeschreven, heeft appellante de propedeuse niet behaald. Derhalve was de examencommissie bevoegd het negatief bindend studieadvies te geven. Het CBE heeft in hetgeen appellante in beroep heeft aangevoerd terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat de examencommissie niet in redelijkheid van die bevoegdheid gebruik heeft kunnen maken. De examencommissie is appellante ter wille geweest door het eerder bij besluit van 18 juli 2011 aan appellante gegeven negatief bindend studieadvies uit te stellen onder de voorwaarde dat zij alsnog de tentamens van de vakken Natuurkunde en Ana/Phy/Pat/Der zou behalen. Daartoe is zij bij uitzondering in staat gesteld alsnog die tentamens te maken. Wat betreft de wijze waarop het tentamen Ana/Phy/Pat/Der is afgenomen, geldt dat die wijze niet zo afwijkend moet worden geacht dat het appellante onmogelijk is gemaakt het tentamen te maken. Het CBE heeft in dit verband toegelicht dat in het geval studenten buiten de reguliere tentamenkansen om een extra mogelijkheid krijgen een tentamen te maken dat meestal voor een kleine groep studenten geldt en zo'n tentamen daarom in een kleinere ruimte wordt afgenomen. Dit komt het College niet onjuist voor. Het tentamen Ana/Phy/Pat/Der zou ook door nog een andere student worden gemaakt, maar die is niet verschenen. Het CBE heeft verder toegelicht dat het tentamen van het vak Ana/Phy/Pat/Der, dat ongeveer rond dezelfde tijd in een grote zaal plaatsvond, een

andere module van dat vak betrof, zodat appellante ten onrechte stelt dat zij in staat had moeten worden gesteld daaraan deel te nemen. Voorts is het gebruikelijk dat de examiner het laatste kwartier van een tentamen aangeeft hoeveel tijd de studenten nog hebben. Niet is aannemelijk gemaakt dat de examiner appellante zo vaak op de tijd heeft gewezen dat zij daardoor niet in staat zou zijn geweest het tentamen voldoende te maken. Daartoe is van belang dat appellante niet direct na het maken van het tentamen heeft geklaagd over de wijze waarop het is afgenomen. Pas nadat zij een onvoldoende had behaald, heeft zij zich daarover beklagd. Appellante kan evenmin worden gevolgd in haar twijfels over de wijze waarop het tentamen is beoordeeld. Niet is weersproken is dat op de voorzijde van het tentamen de cesuur was vermeld met de puntenverdeling. Appellante heeft niet gemotiveerd waarom de wijze van puntenverdeling in haar geval ondeugdelijk is geweest. Tenslotte stelt artikel 7.61, tweede lid, van de WHW het CBE in staat de rechtmatigheid van een besluit van de examencommissie volledig te toetsen.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/067 en 067.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 24 juli 2012
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool voor de Kunsten Utrecht
Trefwoorden	: Beslissing met formele rechtskracht, kortsluiting, voortzetting masteropleiding, voorlopige voorziening,
Artikelen	: Awb artikel 8:81 en 8:86
Uitspraak	: Ongegrond, verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.6. De Voorzitter is van oordeel dat het e-mailbericht van 5 december 2011 niet kan worden aangemerkt als een beslissing betreffende de (integrale) beoordeling van de opdrachten en de herkansing daarvan in augustus 2011. Appellante had hiertegen destijds dienen op te komen. Dit betekent dat in de onderhavige procedure de beoordelingsnormen die tot deze waardering hebben geleid, niet meer aan de orde kunnen komen. De daartegen gerichte beroepsgronden kunnen reeds hierom niet slagen. 2.7. Het e-mailbericht van 5 december 2011 is slechts appellabel wat betreft de aan appellante aangeboden trajecten om de opleiding te vervolgen. Anders dan in beroep is betoogd, biedt het eerste traject haar een mogelijkheid om de opleiding alsnog met goed gevolg af te ronden. Hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat de examencommissie ter zake niet in strijd met het recht heeft gehandeld.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend in [...], gemeente [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij e-mailbericht van 5 december 2011 zijn namens de examencommissie van de faculteit Beeldende Kunst en Vormgeving (hierna: de examencommissie) appellante twee trajecten

aangeboden om de door haar gevolgde masteropleiding Interieurarchitectuur (hierna: de opleiding) te vervolgen.

Bij beslissing van 2 maart 2012 heeft verweerder het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 5 april 2012, beroep ingesteld en op 14 juni 2012 de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen. Bij brieven van 11 april 2012 en 17 mei 2012 zijn de gronden aangevuld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 juli 2012, waar appellante, bijgestaan door haar gemachtigde mr. W. Veenis en verweerder, vertegenwoordigd door zijn gemachtigde mr. J. Klazema, zijn verschenen. Tevens zijn verschenen A. Kerkhof, hoofddocent van de opleiding, en N. Leter, medewerker van het bestuursbureau van de hogeschool.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. Appellante volgt de opleiding vanaf 1 september 2010. De door haar verrichte opdrachten 'Wonen versus Werken' en 'Ontwerpen in de zorg' (hierna: de opdrachten) zijn met een onvoldoende gewaardeerd. De waardering van de opdrachten is gebaseerd op een beoordeling van de separate onderdelen waaruit de opdrachten bestaan, en een integrale beoordeling. De integrale beoordeling van de gecombineerde herkansing van de opdrachten in augustus 2011 is eveneens met een onvoldoende gewaardeerd. Eind augustus 2011 heeft appellante mondeling het resultaat van voormelde gecombineerde herkansing ontvangen. In een e-mailbericht van de hoofddocent van de opleiding van 2 september 2011 is dit resultaat bevestigd.

2.3. In het e-mailbericht van 5 december 2011 is verwezen naar de negatieve waardering van de opdrachten en herkansing en wordt appellante twee trajecten aangeboden om de opleiding voort te zetten. In het eerste traject zou appellante om haar onvoldoendes uit de eerste twee semesters weg te werken, opnieuw een in februari 2012 aangeboden opdracht betreffende een ontwerpogave in de zorg/het onderwijs dienen uit te voeren en, indien deze opdracht goed zou worden afgerond, in december 2012 kunnen afstuderen. Het tweede traject houdt in dat appellante direct met het afstudeertraject zou beginnen. Bij afronding hiervan zou zij geen diploma ontvangen, maar een bewijs dat zij de opleiding heeft gevolgd.

2.4. Aan de beslissing van 2 maart 2012 ligt ten grondslag dat, samengevat weergegeven, de examencommissie niet in strijd met de toepasselijke regelgeving heeft beslist en dat de door appellante gestelde onduidelijkheid over de beoordelingsnormen niet te wijten is aan de faculteit.

2.5. Appellante betoogt dat, samengevat weergegeven, verweerder aldus niet heeft onderkend dat objectieve normen voor de integrale beoordeling van de door haar gemaakte opdrachten ontbreken. Voorts betoogt zij dat verweerder haar niet twee trajecten heeft mogen aanbieden, die beide niet leiden tot het succesvol afronden van de opleiding.

2.6. De Voorzitter is van oordeel dat het e-mailbericht van 5 december 2011 niet kan worden aangemerkt als een beslissing betreffende de (integrale) beoordeling van de opdrachten en de herkansing daarvan in augustus 2011. Appellante had hiertegen destijds dienen op te komen. Dit betekent dat in de onderhavige procedure de beoordelingsnormen die tot deze waardering hebben geleid, niet meer aan de orde kunnen komen. De daartegen gerichte beroepsgronden kunnen reeds hierom niet slagen.

2.7. Het e-mailbericht van 5 december 2011 is slechts appellabel wat betreft de aan appellante aangeboden trajecten om de opleiding te vervolgen. Anders dan in beroep is betoogd, biedt het

eerste traject haar een mogelijkheid om de opleiding alsnog met goed gevolg af te ronden. Hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat de examencommissie ter zake niet in strijd met het recht heeft gehandeld.

2.8. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Het beroep is ongegrond. Gelet op deze uitspraak moet het verzoek om een voorlopige voorziening worden afgewezen.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College,

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep ongegrond;
- II. wijst het verzoek af.

•

Zaaknummer : 2012/068
Rechter(s) : mr. Kleijn
Datum uitspraak : 24 oktober 2012
Partijen : Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : Algemeen verbindend voorschrift, rechtszekerheidsbeginsel, informatieverstrekking, [disproportioneel] instellingscollegegeld, [on]verbindendheid avv, tweede opleiding, vertrouwensbeginsel
Artikelen : WHW artikel 7.45a lid 1 aanhef en onder a, 2, 7.46 lid 1 en 5; Besluit Collegegeld HvA 2011-2012
Hoofdoverwegingen : 2.5. In aanmerking genomen dat de collegegelden jaarlijks worden vastgesteld en dat aan de wijzigingen in de wetgeving over de verhoging van het collegegeld in de landelijke media veel aandacht is besteed, kon appellante er niet op vertrouwen dat de hoogte van het collegegeld gedurende haar studie immer van gelijk niveau zou blijven. De bekendmaking van het Besluit in februari 2011 is ruimschoots voor het begin van het studiejaar 2011-2012 en van strijd met het rechtszekerheidsbeginsel is derhalve geen sprake. Het betoog dat haar mentor eerder voorlichting over de collegegeldtarieven had dienen te geven, slaagt niet, reeds omdat dit niet tot de taak van een dergelijke functionaris behoort. Ten slotte geeft hetgeen appellante heeft aangevoerd over de hoogte van het in het Besluit neergelegde instellingscollegegeldtarief, zijnde een algemeen verbindend voorschrift, geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de hogeschool in redelijkheid niet tot deze regeling heeft kunnen komen, dan wel dat deze regeling in het geval van appellante buiten toepassing had moeten blijven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 juni 2011 heeft verweerder appellante wegens haar inschrijving als student voor de opleiding Pedagogiek (hierna: de opleiding) voor het studiejaar 2011-2012 het instellingscollegegeld in rekening gebracht.

Bij besluit van 7 maart 2012 heeft verweerder het door appellante daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 augustus 2012, waar appellante, vertegenwoordigd door haar vader mr. [naam], en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is het wettelijk collegegeld verschuldigd door een student, die blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald of voor een opleiding aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald.

Ingevolge het tweede lid geldt de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt

Ingevolge het zevende lid wordt voor de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, met een student die een bachelorgraad heeft behaald gelijkgesteld een student die met goed gevolg het afsluitend examen heeft afgelegd van een hogere beroepsopleiding met een studielast van 168 studiepunten, volgens de wet zoals die luidde op 31 augustus 2002.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid is een student die niet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a, voldoet het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het tweede lid wordt de hoogte van het collegegeld door het instellingsbestuur vastgesteld.

Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

In het Besluit Collegegeldtarieven 2011-2012 van de hogeschool (hierna: het Besluit) is bepaald dat, voor zover thans van belang, studenten die een tweede studie doen voor het studiejaar 2011-2012 een instellingscollegegeld van € 3.515 verschuldigd zijn.

2.2. Appellante volgt de opleiding vanaf het studiejaar 2009-2010. Zij had op dat moment reeds een hogere beroepsopleiding afgerond. Appellante heeft in het tweede jaar van de opleiding voor de zogenaamde algemene beroepen variant van deze opleiding gekozen.

2.3. Aan het besluit van 7 maart 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellante niet voldoet aan de vereisten voor het verschuldigd zijn van het wettelijk collegegeld en dat voor afwijking van het in het Besluit neergelegde op appellante van toepassing zijnde tarief geen ruimte bestaat.

2.4. Appellante betoogt dat verweerder in strijd heeft gehandeld met het rechtszekerheidsbeginsel door de collegegeldtarieven eerst in februari 2011 bekend te maken. Bovendien is, zo stelt zij, appellante aan het begin van haar tweede jaar door haar mentor onvoldoende voorgelicht over het feit dat zij, indien zij zou kiezen voor de lerarenvariant van de opleiding, wellicht nog steeds het wettelijk collegegeld verschuldigd zou zijn. Voorts betoogt appellante dat zij erop mocht vertrouwen dat zij de opleiding zou mogen afmaken voor het door haar in het eerste jaar betaalde collegegeld. Ten slotte voert zij aan dat de verhoging van het collegegeld disproportioneel en onredelijk is.

2.5. In aanmerking genomen dat de collegegelden jaarlijks worden vastgesteld en dat aan de wijzigingen in de wetgeving over de verhoging van het collegegeld in de landelijke media veel aandacht is besteed, kon appellante er niet op vertrouwen dat de hoogte van het collegegeld gedurende haar studie immer van gelijk niveau zou blijven. De bekendmaking van het Besluit in februari 2011 is ruimschoots voor het begin van het studiejaar 2011-2012 en van strijd met het rechtszekerheidsbeginsel is derhalve geen sprake. Het betoog dat haar mentor eerder voorlichting over de collegegeldtarieven had dienen te geven, slaagt niet, reeds omdat dit niet tot de taak van een dergelijke functionaris behoort. Ten slotte geeft hetgeen appellante heeft aangevoerd over de hoogte van het in het Besluit neergelegde instellingscollegegeldtarief, zijnde een algemeen verbindend voorschrift, geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de hogeschool in redelijkheid niet tot deze regeling heeft kunnen komen, dan wel dat deze regeling in het geval van appellante

buiten toepassing had moeten blijven.
Het betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummers : 2012/072, 2012/073, 2012/074
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Borman Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak : 28 november 2012
Partijen : Appellanten tegen Radboud Universiteit Nijmegen
Trefwoorden : Bestuursbeurs, gelijkheidsbeginsel, gerechtvaardigde verwachtingen, informatieverstrekking, overgangsbepaling, vertrouwensbeginsel
Artikelen : Regeling Financiële Ondersteuning Studenten Radboud Universiteit Nijmegen artikel 14.1 en 14.2
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. Verweerder heeft in 2010 de Regeling vastgesteld. Deze is in werking getreden op 1 september 2010. De artikelen 14.1 en 14.2 van de Regeling zijn, blijkens de overgangsbepaling in de Regeling, in werking getreden op 1 september 2011. Verweerder heeft de wijzigingen en inwerkingtreding reeds in 2010 op haar website geplaatst en heeft daarmee tevoren voldoende bekendheid gegeven aan de Regeling zoals deze per het collegejaar 2011-2012 ging luiden. Derhalve konden appellanten weten dat het peilmoment voor de vraag of zij recht hadden op aanvullende beurs de maand september was.
2.3.2. Niet is gebleken dat de heer [naam], medewerker Dienst Studentenzaken, meer heeft gedaan dan in algemene zin op de algemeen gestelde vragen over de toepassing van de Regeling te antwoorden. In de mailwisseling met mevrouw [naam], medewerkster Dienst Studentenzaken, is een voorbehoud gemaakt ten aanzien van de persoonlijke gevolgen van de Regeling. Gelet hierop hebben appellanten aan deze mededelingen geen gerechtvaardigde verwachtingen kunnen ontleen dat de Regeling ten aanzien van hen niet zou worden toegepast.
2.3.3. De door appellanten aangedragen omstandigheid dat zij niet bekend waren met de gewijzigde Regeling heeft verweerder terecht niet aangemerkt als uitzonderlijke omstandigheid die zou moeten leiden tot toepassing van de hardheidsclausule. Van gelijkheid met de situatie van de door appellanten genoemde student is niet gebleken, nu volgens verweerder in dat geval sprake was een specifieke, na advies van de studentendecaan, gehonoreerde uitzonderlijke omstandigheid.

Uitspraak in de zaken tussen:

[naam 1], wonende te [woonplaats], [naam 2], wonende te [woonplaats], [Naam 3], wonende te [woonplaats], appellanten,

en

het college van bestuur van de Radboud Universiteit Nijmegen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden beslissingen van 3 en 11 november 2011 heeft verweerder aan Heldens en Huisman 12 maanden ondersteuning uit het Afstudeerfonds (hierna: de bestuursbeurs) ten bedrage van € 3.194,76 toegekend en bij beslissing van 12 januari 2012 aan Nigten ondersteuning voor 9 maanden ten bedrage van € 2.396,07.

Bij onderscheiden beslissingen van 5, 7 en 28 maart 2012 heeft verweerder de daartegen door appellanten gemaakte bezwaren ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissingen hebben appellanten bij brief van 11 april 2012, bij het College ingekomen op 13 april 2012, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 14 mei 2012.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaken gevoegd en behandeld ter zitting van 6 september 2012, waar [naam 1], in persoon en bijgestaan door P. Eymaal, [naam 2] en [naam 3], vertegenwoordigd door P. Eymaal, en verweerder vertegenwoordigd door mr. L.M. Strijbosch, in dienst bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 14.1 van de Regeling Financiële Ondersteuning Studenten(Fonds) (hierna: de Regeling) luidt:

“De hoogte van het (maand)bedrag van de ondersteuning is gelijk aan de uitwonende basisbeurs voor het Hoger Onderwijs van september van het collegejaar waarin het bestuurswerk wordt verricht.”

Artikel 14.2 van de Regeling luidt:

“In aanvulling op artikel 14.1 geldt dat als een student, met een verklaring van DUO, kan aantonen dat hij in september van het collegejaar waarin het bestuurswerk wordt verricht, recht heeft op een aanvullende beurs, dan wordt het bedrag aan aanvullende beurs van september van het collegejaar waarin het bestuurswerk wordt verricht bovenop het in artikel 14.1 genoemde bedrag per bestuurslid uitgekeerd. Per bestuursbeurs wordt 1,5 keer het bedrag aan aanvullende beurs uitgekeerd.”

2.2. Verweerder heeft de bestuursbeurs voor appellanten vastgesteld op het bedrag gelijk aan de uitwonende basisbeurs, omdat appellanten in september van het collegejaar waarin het bestuurswerk werd verricht geen aanvullende beurs genoten.

2.3. Appellanten hadden tot en met augustus 2011 recht op een aanvullende beurs. Vanwege de omstandigheid dat zij in september 2012 geen basisbeurs meer ontvingen, kregen zij ook geen aanvullende beurs. Appellanten voeren aan dat de regeling zoals die luidde in het studiejaar 2010-2011 nog uit ging van de maand augustus als peilmoment en dat zij bij de keuze voor het bestuurswerk zijn uitgegaan en ook mochten uitgaan van de regeling die toen gold, nu zij zich goed hebben geïnformeerd en van medewerkers van verweerder de toezegging hebben gehad dat de regeling zoals die voorheen luidde, op hen van toepassing zou zijn. Ten slotte betogen appellanten dat verweerder een andere studente wel heeft gecompenseerd voor het verschil tussen de regeling voor het collegejaar 2010-2011 en die voor het collegejaar 2011-2012. Gelet op deze omstandigheden, mocht verweerder niet onverkort vasthouden aan de Regeling, aldus appellanten.

2.3.1. Verweerder heeft in 2010 de Regeling vastgesteld. Deze is in werking getreden op 1 september 2010. De artikelen 14.1 en 14.2 van de Regeling zijn, blijkens de overgangsbepaling in de Regeling, in werking getreden op 1 september 2011. Verweerder heeft de wijzigingen en inwerkingtreding reeds in 2010 op haar website geplaatst en heeft daarmee tevoren voldoende bekendheid gegeven aan de Regeling zoals deze per het collegejaar 2011-2012 ging luiden. Derhalve konden appellanten weten dat het peilmoment voor de vraag of zij recht hadden op aanvullende beurs de maand september was.

2.3.2. Niet is gebleken dat de heer [naam], medewerker Dienst Studentenzaken, meer heeft gedaan dan in algemene zin op de algemeen gestelde vragen over de toepassing van de Regeling te antwoorden. In de mailwisseling met mevrouw [naam], medewerkster Dienst Studentenzaken, is een voorbehoud gemaakt ten aanzien van de persoonlijke gevolgen van de Regeling. Gelet hierop hebben appellanten aan deze mededelingen geen gerechtvaardigde verwachtingen kunnen ontlenen dat de Regeling ten aanzien van hen niet zou worden toegepast.

2.3.3. De door appellanten aangedragen omstandigheid dat zij niet bekend waren met de gewijzigde Regeling heeft verweerder terecht niet aangemerkt als uitzonderlijke omstandigheid die zou moeten leiden tot toepassing van de hardheidsclausule. Van gelijkheid met de situatie van de door appellanten genoemde student is niet gebleken, nu volgens verweerder in dat geval sprake was een specifieke, na advies van de studentendecaan, gehonoreerde uitzonderlijke omstandigheid.

2.3.4. Het betoog van appellanten faalt.

2.4. De beroepen zijn ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart de beroepen ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/077
Rechter(s) : mr. Kleijn
Datum uitspraak : 22 oktober 2012
Partijen : Appellant tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : algemeen verbindend voorschrift, gelijkheidsbeginsel, getuigschriften van na 31 augustus 1991, informatieverstrekking, instellingscollegegeld, misslag, tweede opleiding
Artikelen : WHW artikel 7.45a lid 1 aanhef en onder a, 7, 7.46 lid 1; Besluit Collegegeld HvA 2011-2012
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.6. Vaststaat dat appellante per 1 september 2011 niet aan de voorwaarden, gesteld bij artikel 7.45a van de WHW, voldeed, zodat zij het instellingscollegegeld verschuldigd was. Hetgeen zij in beroep heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat verweerder haar ten onrechte het instellingscollegeldtarief van € 3.515 in rekening heeft gebracht. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat verweerder appellante, hoewel prematuur nu de hiervoor onder 2.5 weergegeven wetswijziging nog niet tot stand was gekomen, reeds in een vroeg stadium ervan in kennis heeft gesteld dat zij voor het studiejaar 2011-2012 dit collegegeld verschuldigd was. In het Besluit, vastgesteld op 11 november 2010, is reeds bepaald dat studenten die een tweede studie doen, onder welke definitie appellante valt, een instellingscollegegeldtarief van € 3.515 verschuldigd zijn. Verder is appellante in een brief van 22 februari 2011 nogmaals in kennis gesteld van de tarieven. Hierin is weliswaar vermeld dat het in rekening gebrachte tarief slechts van toepassing is voor hen die over een bachelordiploma beschikken, maar hierbij is een voetnoot geplaatst, waarin is vermeld dat bedoeld is diploma's behaald na 31 augustus 1991. Voorts heeft verweerder aan appellante nimmer de toezegging gedaan dat haar een instellingscollegegeldtarief ter hoogte van het wettelijk collegegeld in rekening zou worden gebracht. De verwijzing van appellante naar de studente in een gelijksoortige situatie die wel een instellingscollegegeldtarief ter hoogte van het wettelijk collegegeld in rekening is gebracht, leidt niet tot een ander oordeel, nu, zoals zijdens verweerder ter zitting bij het College nog eens is bevestigd, in dat geval sprake was van een misslag. Het gelijkheidsbeginsel strekt niet zo ver, dat een dergelijke misslag moet worden herhaald. Ten slotte maakt de duur van procedure het voorgaande niet anders.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 augustus 2011 heeft verweerder appellante wegens haar inschrijving als student voor de opleiding Sociaal Juridische Dienstverlening voor het studiejaar 2011-2012 een instellingscollegegeld van € 3.515,00 in rekening gebracht.

Bij besluit van 7 maart 2012 heeft verweerder het door appellante daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 augustus 2012, waar appellante, bijgestaan door haar gemachtigde mr. [naam], en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek is het wettelijk collegegeld verschuldigd door een student, die blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald of voor een opleiding aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald.

Ingevolge het zevende lid wordt voor de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, met een student die een bachelorgraad heeft behaald gelijkgesteld een student die met goed gevolg het afsluitend examen heeft afgelegd van een hogere beroepsopleiding met een studielast van 168 studiepunten, volgens de wet zoals die luidde op 31 augustus 2002.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid is een student die niet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a, voldoet het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het tweede lid wordt de hoogte van het collegegeld door het instellingsbestuur vastgesteld.

Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

In het Besluit Collegegeldtarieven 2011-2012 van de hogeschool (hierna: het Besluit) is bepaald dat, voor zover thans van belang, studenten die een tweede studie doen voor het studiejaar 2011-2012 een instellingscollegegeld van € 3.515 verschuldigd zijn.

2.2. Appellante volgt de opleiding Sociaal Juridische Dienstverlening aan de hogeschool vanaf het studiejaar 2010-2011. Zij heeft op 31 augustus 2002 de hogere beroepsopleiding Boekhandel en Uitgeverij met een studielast van 168 studiepunten met goed gevolg afgerond.

2.3. Aan het besluit van 7 maart 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellante voor het studiejaar 2011-2012 niet aan de vereisten voor het verschuldigd zijn van het wettelijk collegegeld voldoet en voor afwijking van het in het Besluit neergelegde op appellante van toepassing zijnde instellingscollegegeldtarief geen ruimte bestaat.

2.4. Appellante betoogt dat verweerder haar ten onrechte niet een instellingscollegegeldtarief ter hoogte van het wettelijk collegegeld in rekening heeft gebracht. Hiertoe voert zij aan dat, samengevat weergegeven, zij nimmer een bachelordiploma heeft behaald en zij door verweerder, in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel, niet tijdig op de hoogte is gesteld van het feit dat ook zij het haar in rekening gebrachte instellingscollegegeldtarief verschuldigd is voor het studiejaar 2011-2012. Voorts voert zij aan dat een andere student in dezelfde situatie als appellante wel een tarief ter hoogte van het wettelijk collegegeld in rekening is gebracht. Ten slotte wijst zij erop dat de procedure buitensporig veel tijd in beslag heeft genomen.

2.5. Bij wet van 8 juli 2011 tot wijziging van de WHW (Stb. 2011, 368), in werking getreden op 1 september 2011, zijn de bepalingen betreffende de collegegeldsystematiek in die zin gewijzigd, dat ook studenten die een aan een bachelor- of mastergraad gelijkwaardig afsluitend examen hebben behaald, niet meer het wettelijk collegegeld, maar het instellingscollegegeld verschuldigd zijn.

2.6. Vaststaat dat appellante per 1 september 2011 niet aan de voorwaarden, gesteld bij artikel 7.45a van de WHW, voldeed, zodat zij het instellingscollegegeld verschuldigd was. Hetgeen zij in beroep heeft aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat verweerder haar ten onrechte het instellingscollegeldtarief van € 3.515 in rekening heeft gebracht. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat verweerder appellante, hoewel prematuur nu de hiervoor onder 2.5 weergegeven wetswijziging nog niet tot stand was gekomen, reeds in een vroeg stadium ervan in kennis heeft gesteld dat zij voor het studiejaar 2011-2012 dit collegegeld verschuldigd was. In het Besluit, vastgesteld op 11 november 2010, is reeds bepaald dat studenten die een tweede studie doen, onder welke definitie appellante valt, een instellingscollegegeldtarief van € 3.515 verschuldigd zijn. Verder is appellante in een brief van 22 februari 2011 nogmaals in kennis gesteld van de tarieven. Hierin is weliswaar vermeld dat het in rekening gebrachte tarief slechts van toepassing is voor hen die over een bachelordiploma beschikken, maar hierbij is een voetnoot geplaatst, waarin is vermeld dat bedoeld is diploma's behaald na 31 augustus 1991. Voorts heeft verweerder aan appellante nimmer de toezegging gedaan dat haar een instellingscollegegeldtarief ter hoogte van het wettelijk collegegeld in rekening zou worden gebracht. De verwijzing van appellante naar de studente in een gelijksoortige situatie die wel een instellingscollegegeldtarief ter hoogte van het wettelijk collegegeld in rekening is gebracht, leidt niet tot een ander oordeel, nu, zoals zijdens verweerder ter zitting bij het College nog eens is bevestigd, in dat geval sprake was van een misslag. Het gelijkheidsbeginsel strekt niet zo ver, dat een dergelijke misslag moet worden herhaald. Ten slotte maakt de duur van procedure het voorgaande niet anders.

Het betoog faalt.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/078
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Nijenhof, Troostwijk,
Datum uitspraak	: 26 september 2012
Partijen	: Appellant tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: (voldoening) Collegegeld, (Engels talige) informatievoorziening, (tijdige) inschrijving, hardheidsclausule
Artikelen	: WHW artikel 7.32 lid 1, 7.33 lid 1, 7.37 lid 2; Inschrijvingsbesluit UvA 2011-2012 artikel 10.2, 20
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4. Niet in geschil is dat appellant het collegegeld niet vóór 1 oktober 2011 heeft voldaan. Hetgeen hij in beroep heeft aangevoerd, maakt niet dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat voor toepassing van de hardheidsclausule in dit geval geen aanleiding bestaat. Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat appellant in e-mailberichten van de Centrale Studentenadministratie van 3, 10, 18 en 25 september 2011 in de Engelse taal erop is gewezen dat zijn inschrijving niet volledig was, omdat hij het collegegeld nog niet had voldaan. Voorts heeft verweerder in aanmerking mogen nemen dat appellant zelf verantwoordelijk is voor het voldoen van het collegegeld en het daarom op zijn weg lag om de lening tijdig in orde te maken, dan wel zorg te dragen voor een financiële buffer ter

overbrugging van de periode tussen de inschrijving en het afsluiten van een lening.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 oktober 2011 heeft verweerder een verzoek van appellant om met ingang van 1 september 2011 voor de masteropleiding Physics te worden ingeschreven afgewezen.

Bij besluit van 5 maart 2012 heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 juli 2012, waar appellant, bijgestaan door mr. J. Bouter, advocaat te Amsterdam, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. E.L.C.M. Rijnders, werkzaam bij de universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.32, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) dient ieder die wenst gebruik te kunnen maken van onderwijsvoorzieningen, examenvoorzieningen of voorzieningen van andere aard ten behoeve van initieel onderwijs aan een instelling, zich door het instellingsbestuur als student of extraneus te laten inschrijven.

Ingevolge artikel 7.33, eerste lid, geschiedt, onverminderd artikel 7.39, de inschrijving overeenkomstig door het instellingsbestuur vast te stellen regels van procedurele aard.

Ingevolge artikel 7.37, tweede lid, voor zover thans van belang, wordt tot de inschrijving niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is of wordt voldaan.

In artikel 10.2 van het Inschrijvingsbesluit Universiteit van Amsterdam 2011-2012 (hierna: het Inschrijvingsbesluit) is bepaald dat de inschrijving geschiedt met ingang van 1 september, indien vóór 1 september het verzoek tot (her)inschrijving via Studielink is ingediend van het studiejaar waarvoor men wenst te worden ingeschreven en vóór 1 oktober aan alle inschrijvingsvoorwaarden is voldaan, waaronder dat het collegegeld is betaald door betaling ineens, door het afgeven van een machtiging aan de UvA voor incasso van het verschuldigde collegegeld ineens of in twaalf termijnen, door een originele verklaring van betaald collegegeld van een instelling van hoger onderwijs in geval wettelijk collegegeld is verschuldigd of in bijzondere gevallen via een bewijs dat het verschuldigde collegegeld op een andere, door het hoofd CSA te bepalen wijze, is voldaan.

In artikel 20 is bepaald dat verweerder van deze regeling kan afwijken, indien een bepaling in deze regeling zou leiden tot een bijzonder geval van onbillijkheid van overwegende aard.

2.2. Aan het besluit van 5 maart 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellant niet tijdig het collegegeld heeft voldaan en dat geen aanleiding bestaat om hem, met toepassing van de hardheidsclausule, alsnog per 1 september 2011 in te schrijven.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder niet heeft onderkend dat hij al hetgeen mogelijk was heeft gedaan om het collegegeld te voldoen. Dat hij één formulier aangaande de daarvoor noodzakelijke studielening niet tijdig heeft ingeleverd, kan volgens hem geen reden zijn hem niet in te schrijven. Hiertoe voert hij aan dat hij de Nederlandse taal niet machtig is en de universiteit hem geen Engelstalige instructies heeft doen toekomen over de inschrijvingsvoorwaarden. Verder voert hij aan dat verweerder hem onvoldoende heeft geïnformeerd over het feit dat zijn inschrijving niet compleet was. Voorts wijst appellant erop dat sprake is van een vicieuze cirkel, nu

hij niet in aanmerking komt voor een lening als hij niet is ingeschreven en hij het voor de inschrijving vereiste collegegeld niet zonder lening kan voldoen.

2.4. Niet in geschil is dat appellant het collegegeld niet vóór 1 oktober 2011 heeft voldaan. Hetgeen hij in beroep heeft aangevoerd, maakt niet dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat voor toepassing van de hardheidsclausule in dit geval geen aanleiding bestaat. Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat appellant in e-mailberichten van de Centrale Studentenadministratie van 3, 10, 18 en 25 september 2011 in de Engelse taal erop is gewezen dat zijn inschrijving niet volledig was, omdat hij het collegegeld nog niet had voldaan. Voorts heeft verweerder in aanmerking mogen nemen dat appellant zelf verantwoordelijk is voor het voldoen van het collegegeld en het daarom op zijn weg lag om de lening tijdig in orde te maken, dan wel zorg te dragen voor een financiële buffer ter overbrugging van de periode tussen de inschrijving en het afsluiten van een lening.

Het betoog faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/079
Rechter(s) : mr. Troostwijk
Datum uitspraak : 16 juli 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool voor de Kunsten Utrecht
Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, waarschuwing
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 1 en 3; OER HKU artikel 7.3
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1 Uit een door het CBE overgelegd studieresultatenoverzicht blijkt dat appellant 52 studiepunten heeft behaald. Appellant betoogt dat hij 56 studiepunten heeft behaald op basis van toezeggingen van de heer [naam]. Nu appellant na het eerste jaar van zijn opleiding zijn propedeuse, bestaande uit 60 studiepunten, in elk geval niet heeft behaald, was de examencommissie ingevolge artikel 7.3, vierde lid, van de OER bevoegd het afwijzend bindend studieadvies te geven, ongeacht of appellant 52 of 56 studiepunten heeft behaald. In de door appellant gestelde omstandigheid dat de communicatie met de heer [naam] moeizaam is verlopen, heeft het CBE terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat de examencommissie niet in redelijkheid gebruik heeft kunnen maken van de bevoegdheid het afwijzend bindend studieadvies te geven. Appellant voert tevergeefs aan dat hij niet op tijd op de hoogte is gesteld van het op handen zijnde afwijzend studieadvies. In de stukken bevindt zich een brief van de examencommissie van 25 augustus 2011 waarin appellant uitstel van het bindend studieadvies krijgt en waarin hem wordt meegedeeld dat hij voor 1 november 2011 alle studieonderdelen van de propedeuse dient te hebben behaald. Aan dit uitstel is een waarschuwing vooraf gegaan conform artikel 7.3, vijfde lid, van de OER.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 oktober 2011 heeft de examencommissie van de opleiding Bachelor of Design van de Faculteit Kunst, Media & Technologie aan appellant het bindend studieadvies gegeven dat hij die opleiding staakt.

Bij besluit van 2 maart 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 18 april 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 29 juni 2012, waar appellant, en het CBE, vertegenwoordigd door C. de Vos, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. [...] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 7.3, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling (hierna: de OER) ontvangt de student uiterlijk op 31 augustus van het eerste studiejaar schriftelijk advies over de voortzetting van zijn opleiding.

Ingevolge artikel 7.3, tweede lid, van de OER wordt het studieadvies uitgebracht door de examencommissie, die hiertoe gemandateerd is door het college van bestuur van de HKU.

Ingevolge artikel 7.3, derde lid, van de OER wordt, onverminderd het bepaalde in lid 7 en artikel 7.4, niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar aan dit studieadvies een afwijzing met een bindend karakter verbonden, indien de student de volgende norm niet haalt: 55 studiepunten.

Ingevolge artikel 7.3, vierde lid, van de OER kan de student, onverminderd het bepaalde in de rest van artikel 7.3 en artikel 7.4, die na het eerste jaar van zijn opleiding zijn propedeuse nog niet heeft gehaald, op elk moment een negatief bindend studieadvies ontvangen.

Ingevolge artikel 7.3, vijfde lid, van de OER wordt de student, alvorens een negatief bindend studieadvies wordt uitgebracht, gewaarschuwd over het ontbreken van voldoende studieresultaat onder vermelding van de termijn waarbinnen de studieresultaten moeten zijn verbeterd.

2.3 Appellant betoogt dat het bindend studieadvies achterwege had moeten blijven, omdat het gebaseerd is op een niet verwachte onvoldoende of onverklaarbare ontbrekende cijfers van één docent, de heer [naam]. Appellant stelt dat hij meer studiepunten heeft dan door de examencommissie is vermeld. Hij voert voorts aan dat hij onvoldoende communicatie over zijn voortgang met de docent kon krijgen en daardoor geen eerlijke kans heeft gehad eventuele

onvoldoende cijfers op te halen. Ook betoogt appellant te laat te zijn ingelicht over het bindend studieadvies.

2.3.1 Uit een door het CBE overgelegd studieresultatenoverzicht blijkt dat appellant 52 studiepunten heeft behaald. Appellant betoogt dat hij 56 studiepunten heeft behaald op basis van toezeggingen van de heer [naam]. Nu appellant na het eerste jaar van zijn opleiding zijn propedeuse, bestaande uit 60 studiepunten, in elk geval niet heeft behaald, was de examencommissie ingevolge artikel 7.3, vierde lid, van de OER bevoegd het afwijzend bindend studieadvies te geven, ongeacht of appellant 52 of 56 studiepunten heeft behaald. In de door appellant gestelde omstandigheid dat de communicatie met de heer [naam] moeizaam is verlopen, heeft het CBE terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat de examencommissie niet in redelijkheid gebruik heeft kunnen maken van de bevoegdheid het afwijzend bindend studieadvies te geven. Appellant voert tevergeefs aan dat hij niet op tijd op de hoogte is gesteld van het op handen zijnde afwijzend studieadvies. In de stukken bevindt zich een brief van de examencommissie van 25 augustus 2011 waarin appellant uitstel van het bindend studieadvies krijgt en waarin hem wordt meegedeeld dat hij voor 1 november 2011 alle studieonderdelen van de propedeuse dient te hebben behaald. Aan dit uitstel is een waarschuwing vooraf gegaan conform artikel 7.3, vijfde lid, van de OER.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/081
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Borman, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 18 september 2012
Partijen	: Appellant tegen CBE Christelijke Hogeschool Windesheim
Trefwoorden	: Bekendheid regelingen, inschrijving tentamens, studievertraging
Artikelen	: WHW artikel 7.34 lid 1 onderdeel b; Regels Examencommissie Christelijke Hogeschool Windesheim, Beleidsregels examencommissies Christelijke Hogeschool Windesheim
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1 Of appellant al dan niet een brief of e-mail heeft ontvangen, kan in het midden blijven. Het CBE heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat appellant, ook zonder die twee informatiebronnen, ermee bekend kon en behoorde te zijn hoe de inschrijving van tentamens voor periode 2 van het studiejaar 2011-2012 diende plaats te vinden. Daartoe is van belang dat, zoals appellant ter zitting ook te kennen heeft gegeven, op de infosite van de opleiding een jaaroverzicht is opgenomen van de inschrijfdata. Dat op de infosite ten tijde van de start van de inschrijving voor de tentamens van periode 2 van het studiejaar 2011-2012 geen expliciete melding is gemaakt van het feit dat de inschrijvingsperiode van start ging, leidt niet tot een ander oordeel. Het behoort tot de eigen verantwoordelijkheid van de student om de data in de gaten te houden. De naar stellen van appellant gemiste expliciete melding dat de inschrijvingsperiode van start is gegaan, kan slechts als een extra service worden gezien. Tenslotte is van belang dat het CBE is nagegaan of appellant door de weigering hem alsnog in te schrijven voor de twee tentamens van periode 2 van het studiejaar 2011-2012 onaanvaardbare studievertraging opliep. Het CBE kon oordelen dat dit niet het geval was, nu appellant kon deelnemen aan periode 3 van het studiejaar 2011-2012 en bovendien een extra herkansingsmogelijkheid voor tentamens kreeg voor periode 4. Appellant heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt en

de opleiding inmiddels afgerond.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Christelijke Hogeschool Windesheim, (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 januari 2012 heeft de examencommissie van de School of Engineering & Design (hierna: SED) van de Christelijke Hogeschool Windesheim het herhaalde verzoek van appellant om alsnog ingeschreven te worden voor twee tentamens van periode 2 van het studiejaar 2011-2012 afgewezen.

Bij besluit van 7 februari 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 24 april 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft een nader stuk ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 september 2012, waar appellant, bijgestaan door [naam vader], en het CBE, vertegenwoordigd door J.W. Gerritsen en J.W. van Hoek, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.34, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek geeft de inschrijving als student recht de tentamens af te leggen van de onderwijseenheden behorend tot de opleiding, alsmede de examens af te leggen van die opleiding.

2.2 Ten aanzien van de inschrijving voor tentamens heeft de opleiding met ingang van periode 2 van het studiejaar 2011-2012 een nieuwe beleidsmaatregel ingevoerd. Deze maatregel is opgenomen in het Onderwijs- en Examenreglement en verder uitgewerkt in de Beleidsregels examencommissie en uitvoeringsregels bij de artikelen van de Regeling Examencommissie van 1 september 2011. Overeenkomstig de beleidsmaatregel is voor elke student digitale inschrijving voor een tentamen via het computersysteem Educator gedurende de inschrijffperiode verplicht vanaf periode 2 van het studiejaar 2011-2012.

De studenten van de opleiding Elektrotechniek van de SED is gedurende een periode van één week van 12 tot en met 19 december 2011 de gelegenheid geboden om zich in te schrijven voor tentamens die werden aangeboden in periode 2 van het studiejaar 2011-2012. De mogelijkheid tot na-inschrijving bestond van 20 tot en met 21 december 2011 tot 16:00 uur. Appellant heeft zich in die periodes niet ingeschreven voor de twee tentamens die hij wilde maken.

2.2 Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie hem alsnog had moeten inschrijven voor de tentamens van periode 2 van het studiejaar 2011-2012. Hiertoe voert hij allereerst aan dat hij ongelijk is behandeld ten opzichte van andere studenten, omdat hij onvoldoende is ingelicht over de start van de inschrijving. In dit verband stelt hij dat hij, anders dan andere studenten, geen brief over de verplichte digitale inschrijving op zijn woonadres heeft ontvangen en geen e-mail op zijn studentenmail. Ook voert hij aan dat de examencommissie zich niet heeft gehouden aan artikel 1 van de Beleidsregels examencommissie en uitvoeringsregels bij de artikelen van de Regeling Examencommissie, omdat volgens dat artikel de student een bericht op zijn studentenmail ontvangt op het moment dat de inschrijvingsperiode van start gaat. Tenslotte stelt appellant dat er ten onrechte geen rekening mee is gehouden dat hij door het besluit van de examencommissie onaanvaardbare studievertraging oploopt.

2.2.1 Of appellant al dan niet een brief of e-mail heeft ontvangen, kan in het midden blijven. Het CBE heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat appellant, ook zonder die twee informatiebronnen, ermee bekend kon en behoorde te zijn hoe de inschrijving van tentamens voor periode 2 van het studiejaar 2011-2012 diende plaats te vinden. Daartoe is van belang dat, zoals appellant ter zitting ook te kennen heeft gegeven, op de infosite van de opleiding een jaaroverzicht is opgenomen van de inschrijfdata. Dat op de infosite ten tijde van de start van de inschrijving voor de tentamens van periode 2 van het studiejaar 2011-2012 geen expliciete melding is gemaakt van het feit dat de inschrijvingsperiode van start ging, leidt niet tot een ander oordeel. Het behoort tot de eigen verantwoordelijkheid van de student om de data in de gaten te houden. De naar stellen van appellant gemiste expliciete melding dat de inschrijvingsperiode van start is gegaan, kan slechts als een extra service worden gezien. Tenslotte is van belang dat het CBE is nagegaan of appellant door de weigering hem alsnog in te schrijven voor de twee tentamens van periode 2 van het studiejaar 2011-2012 onaanvaardbare studievertraging opliep. Het CBE kon oordelen dat dit niet het geval was, nu appellant kon deelnemen aan periode 3 van het studiejaar 2011-2012 en bovendien een extra herkansingsmogelijkheid voor tentamens kreeg voor periode 4. Appellant heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt en de opleiding inmiddels afgerond.

Het betoog faalt.

2.3 Het beroep is ongegrond.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/082
Rechter(s) : mrs. Olivier, Lubberdink, Troostwijk
Datum uitspraak : 19 november 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Erasmus Universiteit Rotterdam
Trefwoorden : Algemene beginselen van behoorlijk bestuur, kwalificaties of beoordelingsmogelijkheden, toezeggingen, vertrouwensbeginsel, vervangende toetsvorm
Artikelen : WHW artikel 7.61 lid 1 aanhef en onder f, 2; OER bacheloropleiding Gezondheidswetenschappen EUR artikel 17 lid 4
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. Niet in geschil is dat zich vanwege de ziekte van appellant een bijzonder geval voordoet, zodat de examencommissie op grond van artikel 17, vierde lid, van de OER kan afwijken van het eerste en tweede lid van dat artikel. De examencommissie is daartoe evenwel niet gehouden, maar heeft daarbij een eigen beleidsruimte. Gelet op artikel 7.61, tweede, van de WHW kan verweerder dan ook slechts beoordelen of de examencommissie haar beslissing heeft genomen overeenkomstig de daarvoor geldende regels en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.
Verweerder heeft terecht geoordeeld dat de examencommissie bij de beoordeling of en in hoeverre zij kan afwijken van de vastgestelde toetsvorm, in redelijkheid tot uitgangspunt heeft kunnen nemen dat uitzonderingen op de vastgestelde toetsvorm alleen mogelijk zijn indien geen afbreuk wordt gedaan aan de te bereiken kwalificaties of beoordelingsmogelijkheden binnen de opleiding en het wetenschappelijk onderzoek in het algemeen.
Gelet op dat uitgangspunt heeft verweerder mogen oordelen dat de examencommissie aan de afwijzing van een mondelinge toetsvorm voor het bachelortentamen in redelijkheid ten grondslag heeft kunnen leggen dat een mondeling verslag een schriftelijk naslagwerk als een scriptie niet kan vervangen, omdat het bij een mondeling verslag ontbreekt aan

objectieve, persoons-onafhankelijke toegang tot de informatie door derden en aan inzichtelijkheid van de samenhang van het theoretisch kader, de probleemstelling, onderzoek, gevonden gegevens en conclusie. Verweerder heeft mogen oordelen dat de examencommissie op deze gronden groot belang heeft mogen hechten aan de aan de schriftelijke toetsvorm voor de scriptie.

Gelet daarop mocht de examencommissie vasthouden aan het vereiste dat de bachelorscriptie op schriftelijke wijze moet worden afgelegd. Nu de examencommissie appellant enkele mogelijkheden heeft aangeboden om hem bij het op schrift stellen van zijn scriptie te ondersteunen, is verweerder terecht tot het oordeel gekomen dat de afwijzing van het verzoek niet onevenredig is in verhouding tot het ermee gediende doel. Dat het voor appellant, ook met de daarvoor beschikbare hulpmiddelen, aanmerkelijk lastiger is dan voor andere studenten om de bachelorscriptie af te ronden, maakt niet dat de examencommissie om die reden niet heeft mogen vasthouden aan de schriftelijke toetsvorm.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Erasmus Universiteit Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 27 oktober 2011 heeft de examencommissie van het instituut Beleid & Management Gezondheidszorg het verzoek van appellant om aanpassing van de toetsvorm van de bachelorscriptie afgewezen.

Bij beslissing van 27 februari 2012, verzonden op 13 maart 2012, heeft verweerder het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 24 april 2012, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 7 mei 2012.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft nadere stukken ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 5 juli 2012, waar appellant, in persoon, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. P.J.B.M. Sliepenbeek, drs. E.D. Schoen en dr. J.L. Stevens, zijn verschenen

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), is het college van beroep voor de examens bevoegd ten aanzien van beslissingen van examencommissies en examinatoren. Ingevolge het tweede lid kan het beroep worden ingesteld teriaken dat een beslissing in strijd is met het recht.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling 2011-2012 van de bacheloropleiding Gezondheidswetenschappen, Beleid & Management Gezondheidszorg (hierna: de OER) worden de tentamens schriftelijk, mondeling en/of middels een practicum afgelegd, tenzij de examencommissie anders heeft besloten.

Ingevolge het tweede lid worden de toetsvormen en hun onderlinge weging bepaald in de Studiegids. Gedurende het academisch jaar aanpassen hiervan is in beginsel alleen mogelijk na goedkeuring door de examencommissie.

Ingevolge het vierde lid kan de examencommissie op verzoek van de student in uitzonderlijke gevallen bepalen om af te wijken van het eerste en tweede lid.

2.2. Appellant heeft een fysieke beperking waardoor hij niet in staat is langdurig te schrijven of te typen. Om deze reden heeft hij verweerder verzocht in plaats van de bachelorscriptie te maken een mondeling tentamen te mogen afleggen.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder heeft miskend dat de examencommissie onvoldoende heeft gemotiveerd dat een mondelinge toetsvorm voor de scriptie niet mogelijk is. De examencommissie heeft de beperkingen van appellant daarbij onvoldoende in ogenschouw genomen en de bezwaren van appellant tegen de door de examencommissie voorgestelde alternatieven onvoldoende betrokken bij zijn oordeel.

2.3.1. Niet in geschil is dat zich vanwege de ziekte van appellant een bijzonder geval voordoet, zodat de examencommissie op grond van artikel 17, vierde lid, van de OER kan afwijken van het eerste en tweede lid van dat artikel. De examencommissie is daartoe evenwel niet gehouden, maar heeft daarbij een eigen beleidsruimte. Gelet op artikel 7.61, tweede, van de WHW kan verweerder dan ook slechts beoordelen of de examencommissie haar beslissing heeft genomen overeenkomstig de daarvoor geldende regels en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verweerder heeft terecht geoordeeld dat de examencommissie bij de beoordeling of en in hoeverre zij kan afwijken van de vastgestelde toetsvorm, in redelijkheid tot uitgangspunt heeft kunnen nemen dat uitzonderingen op de vastgestelde toetsvorm alleen mogelijk zijn indien geen afbreuk wordt gedaan aan de te bereiken kwalificaties of beoordelingsmogelijkheden binnen de opleiding en het wetenschappelijk onderzoek in het algemeen.

Gelet op dat uitgangspunt heeft verweerder mogen oordelen dat de examencommissie aan de afwijzing van een mondelinge toetsvorm voor het bachelortentamen in redelijkheid ten grondslag heeft kunnen leggen dat een mondeling verslag een schriftelijk naslagwerk als een scriptie niet kan vervangen, omdat het bij een mondeling verslag ontbreekt aan objectieve, persoonsonafhankelijke toegang tot de informatie door derden en aan inzichtelijkheid van de samenhang van het theoretisch kader, de probleemstelling, onderzoek, gevonden gegevens en conclusie. Verweerder heeft mogen oordelen dat de examencommissie op deze gronden groot belang heeft mogen hechten aan de aan de schriftelijke toetsvorm voor de scriptie.

Gelet daarop mocht de examencommissie vasthouden aan het vereiste dat de bachelorscriptie op schriftelijke wijze moet worden afgelegd. Nu de examencommissie appellant enkele mogelijkheden heeft aangeboden om hem bij het op schrift stellen van zijn scriptie te ondersteunen, is verweerder terecht tot het oordeel gekomen dat de afwijzing van het verzoek niet onevenredig is in verhouding tot het ermee gediende doel.

Dat het voor appellant, ook met de daarvoor beschikbare hulpmiddelen, aanmerkelijk lastiger is dan voor andere studenten om de bachelorscriptie af te ronden, maakt niet dat de examencommissie om die reden niet heeft mogen vasthouden aan de schriftelijke toetsvorm.

2.4. Voor zover appellant betoogt dat hij erop mocht vertrouwen dat hij voor de bachelorscriptie een vervangende mondelinge opdracht zou mogen doen, slaagt dit betoog evenmin. Niet in geschil is dat de bachelorscriptie volgens de studiegids een schriftelijk stuk is. De examencommissie heeft nimmer toegezegd dat appellant voor de scriptie een vervangende mondelinge opdracht zou mogen afleggen. Dat appellant in het verleden voor andere schriftelijk af te leggen tentamens wel in de gelegenheid is gesteld, is voor een gerechtvaardigd vertrouwen onvoldoende, reeds omdat de bachelorscriptie naar haar aard niet op een lijn is te stellen met tentamens.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

recht doende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/087
Rechter(s) : mr. Nijenhof
Datum uitspraak : 13 juni 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit van Amsterdam

Trefwoorden	: Feitenonderzoek, strafmaatregel, motivering, plagiaat, uitsluiting deelname tentamens/examens, proportionaliteit, zorgvuldigheidsbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.12b lid 2; Awb artikel 7:12; Fraude en plagiaatregeling studenten UvA artikel 1 lid 2 en 6 lid 2
Uitspraak	: [deels]Gegronde
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Gelet op de gedingstukken en op hetgeen ter zitting naar voren is gebracht heeft appellant niet aannemelijk gemaakt dat de feiten zoals door de examencommissie vastgesteld na hem te hebben gehoord, onjuist zouden zijn. Daarbij overweegt het College appellant niet onmiddellijk na de mail van 9 januari 2012, waarbij het plagiaat werd meegedeeld uit eigen beweging de juiste paper alsnog aan de examinerator heeft toegezonden. Evenmin heeft appellant het door het CBE van de examencommissie overgenomen feitenrelaas met betrekking tot de opmaak en de inhoud van de bestreden paper overtuigend weerlegd. 2.4.2. Het College is dan ook van oordeel dat het CBE na toetsing van het bestreden besluit, het daaraan ten grondslag liggende feitenrelaas en het horen van appellant door de examencommissie tot zijn uitspraak heeft kunnen komen. (...) 2.5.2. Uit het besluit van de examencommissie blijkt dat deze zonder nadere motivering mogelijkheid c van de op te leggen maatregel en met verwijzing naar artikel 1 van de regeling heeft opgelegd. Nu deze maatregel dient te worden opgevat als een strafmaatregel had uit een oogpunt van zorgvuldigheid daaraan een afweging van alle daarop betrekking hebbende belangen en met name van de passendheid en proportionaliteit van de gekozen maatregel ten opzichte van het handelen waarvoor deze is opgelegd ten grondslag dienen te worden gelegd. Dat is niet gebeurd. Het CBE heeft dat niet onderkend.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij uitspraak van 29 maart 2012 heeft het CBE het beroep van appellant van 1 februari 2012 tegen de beslissing van de examencommissie Wijsbegeerte waarbij appellant voor 12 maanden is uitgesloten van de opleiding wegens plagiaat, ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 14 mei 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Op 6 juni 2012 is door appellant nog een nader stuk ingebracht.

Het College heeft de zaak verwezen naar een enkelvoudige kamer.

De College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 juni 2012, waar appellant in persoon en bijgestaan door [naam], en het CBE, vertegenwoordigd door mr. drs. J.M.C. Krol, secretaris CBE, zijn verschenen. Dr. S.C.S.V. Skirke voorzitter van de examencommissie is gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW, kan de examencommissie een student op grond van fraude het recht ontnemen één of meer aan te wijzen tentamens of examens af te leggen gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar.

Ingevolge artikel 1, derde lid, van de Fraude en plagiaatregeling studenten UvA (hierna: de Regeling), wordt onder plagiaat verstaan: het gebruik maken dan wel overnemen van andermans teksten, gegevens of ideeën zonder volledige en correcte bronvermelding.

Ingevolge artikel 6, tweede lid, van de Regeling wordt indien bij gedragingen als omschreven in artikel 1, derde lid, van de Regeling het werkstuk ongeldig verklaard en de student voor een periode van maximaal 12 maanden uitgesloten van deelname aan alle tentamens, examens of andere vormen van toetsing van de desbetreffende opleiding.

2.2. Appellant stelt zich op het standpunt dat hij op 27 december 2011 abusievelijk een verkeerde paper heeft ingezonden en dat hij dan ook geen plagiaat heeft gepleegd.

2.3. Het CBE stelt zich op het standpunt dat het op goede gronden tot zijn uitspraak is gekomen na het horen van appellant en het nadat het feitenonderzoek zoals dat door de examencommissie aan zijn beslissing ten grondslag is gelegd is nagegaan. De conclusie was dat de examencommissie op deze gronden tot de beslissing heeft kunnen komen dat appellant plagiaat heeft gepleegd en hem op grond van artikel 6, tweede lid, van de Regeling de bestreden maatregel heeft kunnen opleggen.

2.4. Het College overweegt als volgt.

2.4.1. Gelet op de gedingstukken en op hetgeen ter zitting naar voren is gebracht heeft appellant niet aannemelijk gemaakt dat de feiten zoals door de examencommissie vastgesteld na hem te hebben gehoord, onjuist zouden zijn. Daarbij overweegt het College appellant niet onmiddellijk na de mail van 9 januari 2012, waarbij het plagiaat werd meegedeeld uit eigen beweging de juiste paper alsnog aan de examinerator heeft toegezonden. Evenmin heeft appellant het door het CBE van de examencommissie overgenomen feitenrelaas met betrekking tot de opmaak en de inhoud van de bestreden paper overtuigend weerlegd.

2.4.2. Het College is dan ook van oordeel dat het CBE na toetsing van het bestreden besluit, het daaraan ten grondslag liggende feitenrelaas en het horen van appellant door de examencommissie tot zijn uitspraak heeft kunnen komen.

2.5.1. Het College overweegt ten aanzien van de opgelegde maatregel als volgt. In artikel 6 van de Regeling worden met betrekking tot een op te leggen maatregel drie mogelijkheden gegeven: a. een waarschuwing, b. uitsluiting van deelname aan tentamens/examens voor 1 of 2 semesters, c. uitsluiting van deelname aan tentamens/examens voor een periode van 12 maanden.

2.5.2. Uit het besluit van de examencommissie blijkt dat deze zonder nadere motivering mogelijkheid c van de op te leggen maatregel en met verwijzing naar artikel 1 van de regeling heeft opgelegd. Nu deze maatregel dient te worden opgevat als een strafmaatregel had uit een oogpunt van zorgvuldigheid daaraan een afweging van alle daarop betrekking hebbende belangen en met name van de passendheid en proportionaliteit van de gekozen maatregel ten opzichte van het handelen waarvoor deze is opgelegd ten grondslag dienen te worden gelegd. Dat is niet gebeurd. Het CBE heeft dat niet onderkend.

2.5.3. Het bestreden besluit ontbeert dan ook met betrekking tot de opgelegde maatregel een deugdelijke motivering en is genomen in strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht en het bestreden besluit komt daarom in zo verre voor vernietiging in aanmerking.

2.6. Ter zitting heeft de voorzitter van de examencommissie toegezegd dat voor zover noodzakelijk als volgend uit deze uitspraak voor appellant een plaats vrij wordt gehouden bij het door appellant als eerste te volgen onderwijsonderdeel.

2.7. Het CBE dient op navolgende wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

1. verklaart het beroep gegrond met betrekking tot de opgelegde maatregel en voor het overige ongegrond;

2. vernietigt de uitspraak van 29 maart 2012 voor zover het de opgelegde maatregel betreft;
3. beslist dat het CBE met inachtneming van deze uitspraak binnen zes weken na de datum van deze uitspraak opnieuw op het beroep beslist nadat de examencommissie opnieuw een beslissing heeft genomen over de proportionaliteit van de opgelegde maatregel;
4. gelast dat het CBE aan [naam] het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 42,00 (zegge: twee en veertig euro) vergoedt;
5. veroordeelt het CBE tot vergoeding van bij [naam] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen reiskosten tot een bedrag van € 22,20 (zegge: tweeëntwintig euro en twintig cent), welk bedrag door het CBE aan [naam] dient te worden betaald.

•

Zaaknummer : 2012/088 en 088.1
 Rechter(s) : mr. Nijenhof
 Datum uitspraak : 11 juni 2012
 Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Utrecht
 Trefwoorden : Examencommissie, bekendheid met handicap, [extra] herkansing tentamen, kortsluiting, resultaatsverplichting, toelating, voorlopige voorziening, zorgplicht kwaliteit onderwijs, zorgplicht begeleiding student
 Artikelen : WHW artikel 7.12b lid 1 aanhef en onder a; Awb artikel 8:81, 8:86; Wet gelijke behandeling gehandicapten en chronisch zieken
 Uitspraak : Gegrond
 Hoofdoverwegingen : 2.5.2. Deze zorgplicht brengt met zich dat de examencommissie dient in te staan voor de kwaliteit van het onderwijs van de opleiding zoals zich dat uit bij het afnemen van tentamens en examens inclusief de daarbij behorende competenties.
 Tevens brengt de zorgplicht mee de begeleiding van de student die de opleiding volgt. Die zorgplicht wordt ten aanzien van een gehandicapte student op grond van de Wet gelijke behandeling chronisch zieken en gehandicapten uitgebreid door voor deze student zo mogelijk doeltreffende aanpassingen aan te bieden dan wel te treffen.
 2.6. De zorgplicht ten aanzien van de student is echter niet absoluut en leidt dan ook niet tot een resultaatsverplichting.
 2.6.1. In het geval van appellant geldt echter dat verweerder een bijzondere zorgplicht heeft nu de beperkingen van appellant bij aanvang van de studie bekend waren en het curriculum, zoals dat voor hem geldt, geen fundamentele wijzigingen heeft ondergaan.
 (...)
 2.6.3. Daartoe overweegt hij dat niet gesteld kan worden dat het CBE en daarmee de examencommissie tot een voldoende zorgvuldige belangenafweging is gekomen.
 De examencommissie heeft weliswaar naast de reguliere toets aan appellant een andere toetsmogelijkheid geboden. Niet gebleken is evenwel dat de examencommissie ook andere door appellant voorgestelde mogelijkheden heeft getoetst. Het CBE heeft dat niet onderkend.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Utrecht, (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij uitspraak van 18 april 2012 heeft het CBE het beroep van appellant van

1 november 2011 tegen de beslissing van de examencommissie van het Instituut Gebaren, Taal & Dovenstudie (hierna: de examencommissie) van 4 oktober 2011 hem middels een extra alternatieve opdracht de eindtoets Opname(Articulatie) af te leggen, ongegrond verklaard.

Tegen die uitspraak heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 16 mei 2012 beroep ingesteld en gelijktijdig de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 juni 2012, waar appellant in persoon en bijgestaan door zijn gemachtigde mr. A.M.T. Wigger, advocaat te Den Haag, is verschenen. Appellant heeft zich laten bijstaan door M. de Wit, gebarentolk.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Artikel 7.12b, eerste lid aanhef en onder a, van de WHW, luidt:

“Naast de taken en bevoegdheden, bedoeld in artikel 7.11 en 7.12, tweede lid, heeft de examencommissie de volgende taken en bevoegdheden:

a. het borgen van de kwaliteit van de tentamens en examens, onverminderd artikel 7.12c;”

2.2. Appellant stelt zich op het standpunt dat op de examencommissie mede gelet op zijn handicap een (extra)zorgplicht rust naar vermogen de opleiding voor hem zo aan te passen dat hij deze met goed gevolg kan afronden, door hem daartoe zonodig andere toetsmogelijkheden dan de regulier aan te bieden, in casu voor de eindtoets Opname(Articulatie). Appellant stelt dat de examencommissie in haar besluit van 4 oktober 2011 niet ingegaan is op alle door hem voorgedragen andere mogelijkheden van toetsing en het CBE daaraan voorbij is gegaan.

2.3. Het CBE stelt zich op het standpunt dat de examencommissie op goede gronden tot de beslissing is gekomen het verzoek om nog een andere mogelijkheid de eindtoets Opname af te leggen heeft afgewezen nu na toelating tot de opleiding de zorgplicht niet zo ver strekt dat naast het aangeboden alternatief nog een andere mogelijkheid dient te worden aangeboden nu daarmee het borgen van de kwaliteit van de betreffende opleiding in het geding komt.

2.4. Vast staat dat appellant slechthorend is en een faciale parese heeft en daardoor beperkingen ondervindt bij de uitvoering van de onderdelen mimiek en articulatie van zijn opleiding.

2.5. De Voorzitter overweegt als volgt.

2.5.1. Toelating tot een opleiding, los van het achterwege laten van een bindend negatief studieadvies, maakt dat een instelling een zorgplicht heeft ten aanzien van een student die die opleiding volgt.

2.5.2. Deze zorgplicht brengt met zich dat de examencommissie dient in te staan voor de kwaliteit van het onderwijs van de opleiding zoals zich dat uit bij het afnemen van tentamens en examens inclusief de daarbij behorende competenties.

Tevens brengt de zorgplicht mee de begeleiding van de student die de opleiding volgt. Die zorgplicht wordt ten aanzien van een gehandicapte student op grond van de Wet gelijke behandeling chronisch zieken en gehandicapten uitgebreid door voor deze student zo mogelijk doeltreffende aanpassingen aan te bieden dan wel te treffen.

2.6. De zorgplicht ten aanzien van de student is echter niet absoluut en leidt dan ook niet tot een resultaatsverplichting.

2.6.1. In het geval van appellant geldt echter dat verweerder een bijzondere zorgplicht heeft nu de beperkingen van appellant bij aanvang van de studie bekend waren en het curriculum, zoals dat voor hem geldt, geen fundamentele wijzigingen heeft ondergaan.

2.6.2. De Voorzitter is van oordeel dat op grond van de gedingstukken en van hetgeen ter zitting naar voren is gebracht het CBE niet tot zijn uitspraak heeft kunnen komen.

2.6.3. Daartoe overweegt hij dat niet gesteld kan worden dat het CBE en daarmee de examencommissie tot een voldoende zorgvuldige belangenafweging is gekomen. De examencommissie heeft weliswaar naast de reguliere toets aan appellant een andere toetsmogelijkheid geboden. Niet gebleken is evenwel dat de examencommissie ook andere door appellant voorgestelde mogelijkheden heeft getoetst. Het CBE heeft dat niet onderkend.

2.6.4. Het bestreden besluit ontbeert derhalve een deugdelijke motivering en is genomen in strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) en komt daarom voor vernietiging in aanmerking.

2.7. Ter zitting heeft appellant verklaard dat hij indien een nieuw toets voor uiterlijk 31 september 2012 met een voldoende resultaat afgelegd wordt, ingeschreven kan worden voor het vierde studiejaar. De Voorzitter ziet hierin aanleiding te bepalen dat het CBE opnieuw - en gelet op de in het geding zijnde belangen van appellant vóór 15 september 2012 - op het beroep beslist niet dan nadat de examencommissie een beslissing heeft genomen over de door appellant voorgelegde (alternatieve) mogelijkheden voor het afleggen van de eindtoets Opnamen(Articulatie).

2.8. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, omdat het beroep gegrond is. Onder deze omstandigheden moet voorts het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

2.9. Het CBE dient op navolgende wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Voorzitter,

Rechtdoende:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt de uitspraak van het CBE van 18 april 2012;
3. beslist dat het CBE voor 15 september 2012 opnieuw op het beroep dient te beslissen doch eerst nadat de examencommissie een beslissing heeft genomen op de door appellant voorgelegde (alternatieve) mogelijkheden voor het afleggen van de eindtoets Opnamen(Articulatie);
4. gelast dat het CBE aan [naam] het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 84,00 (zegge: vierentachtig euro) vergoedt;
5. veroordeelt het CBE tot vergoeding van bij [naam] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 874,00 en in de reiskosten ten bedrage van € 10,20 (zegge: achthonderdvierentachtig euro en twintig cent); het dient door het CBE aan [naam] te worden betaald.

•

Zaaknummer	: 2012/090
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Troostwijk, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 27 augustus 2012
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool Utrecht
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, klachten, termijnoverschrijding
Artikelen	: WHW artikel 7.8 lid 3; OER Hogeschool Utrecht artikel 45 lid 1, Reglement rechtsbescherming student HU artikel 22
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. Voor zover appellante betoogt dat het CBE aldus heeft miskend dat zij tijdig bij de desbetreffende docenten tegen de beoordelingen van voormelde tentamens bezwaar heeft gemaakt en niet voor haar rekening mag komen dat de docenten haar bezwaren niet aan

de examencommissie hebben doorgestuurd, kan dit betoog haar niet baten.

Uit voormeld artikel 45, eerste lid, van de OER volgt dat appellante tegen de beoordeling van voormelde tentamens kon opkomen door, hetzij bezwaar te maken bij de examencommissie, dan wel beroep in te stellen bij het CBE. Zelfs indien de docenten haar bezwaren tijdig naar de examencommissie zouden hebben doorgestuurd, laat dat derhalve onverlet dat appellante het beroep het CBE niet heeft ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn. In hetgeen appellante heeft aangevoerd heeft het CBE terecht geen feiten of omstandigheden gevonden, in verband waarmee redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest.

2.4. Uit het voorgaande volgt dat het CBE de tegen de beoordeling van de tentamens LOEP 1 en 2 en SLB 1 en 2 ingestelde beroepen terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard. Nu daarmee vaststaat dat appellante de propedeuse niet heeft behaald, heeft het CBE evenzeer terecht het tegen het negatief bindend studieadvies door haar bij hem ingestelde beroep ongegrond bevonden. In het licht hiervan kan het door appellant ingestelde beroep, voor zover dat betrekking heeft op haar verzoek om een extra tentamenkans voor de vakken Cariës 1-1 en 1-4, niet leiden tot het ermee beoogde resultaat.

2.5. Voor zover appellante heeft geklaagd over gestelde gedragingen van [naam], geldt dat deze klachten het geding te buiten gaan en daarom niet kunnen leiden tot vernietiging van het in beroep bestreden besluit.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Utrecht (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Op 25 augustus 2011 heeft de examencommissie Instituut voor Paramedische studies het aan appellante gegeven negatief bindend studieadvies gehandhaafd.

Op 5 april 2012 heeft het CBE het door appellante daartegen bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard, het tegen de beoordeling van de tentamens LOEP 1 en 2 en SLB 1 en 2 ingestelde beroep niet-ontvankelijk en het tegen de afwijzing van het verzoek om een extra tentamenkans voor Cariës 1-1 en 1-4 ingestelde beroep ongegrond.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 21 mei 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appellante heeft een nader stuk ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 augustus 2012, waar het CBE, vertegenwoordigd door A.C. Stam, J.T. Willebrands-Bakker en A.C. Hogendoorn, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante is in 2009 met de opleiding Mondzorgkunde begonnen. Op 30 augustus 2010 heeft de examencommissie een aan appellante gegeven negatief bindend studieadvies omgezet in een aangehouden advies onder de voorwaarde dat appellante vóór 1 juli 2011 de propedeuse heeft behaald.

Op 5 juli 2011 heeft de examencommissie appellante een negatief bindend studieadvies gegeven, omdat zij de propedeuse niet heeft behaald. In reactie op het daartegen door appellante op 26 juli 2011 gemaakte bezwaar heeft zij de beslissing van 25 augustus 2011 genomen.

Tegen deze beslissing heeft appellante op 2 oktober 2011 beroep ingesteld bij het CBE en hem daarbij verzocht om een herbeoordeling van de tentamens LOEP 1 en 2 en SLB 1 en 2, alsmede om een extra tentamenkans voor de vakken Cariës 1-1 en 1-4.

2.2. Ingevolge artikel 45, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling van de Hogeschool Utrecht 2010-2011 Bachelor opleidingen (hierna: de OER) kan de student tegen een door de examinerator of examencommissie genomen besluit met rechtsgevolg, dan wel tegen het achterwege blijven van een dergelijk besluit, een bezwaarschrift indienen bij het facultair Loket Rechtsbescherming of rechtstreeks bij de examencommissie, dan wel binnen een termijn van zes weken in beroep gaan tegen het besluit conform de in hoofdstuk 9 van het Reglement Rechtsbescherming Studenten beschreven procedure.

Ingevolge artikel 22, eerste lid, van dat reglement vangt de termijn aan met ingang van de dag na die waarop het desbetreffende besluit op de voorgeschreven wijze aan de betrokkene is bekendgemaakt.

2.3. Het CBE heeft de verzoeken van appellante om een herbeoordeling van de tentamens LOEP en SLB aangemerkt als beroep tegen de beoordeling van die tentamens en niet-ontvankelijk verklaard, omdat deze niet binnen de daarvoor gestelde termijn van zes weken zijn ingesteld.

2.3.1. Voor zover appellante betoogt dat het CBE aldus heeft miskend dat zij tijdig bij de desbetreffende docenten tegen de beoordelingen van voormelde tentamens bezwaar heeft gemaakt en niet voor haar rekening mag komen dat de docenten haar bezwaren niet aan de examencommissie hebben doorgestuurd, kan dit betoog haar niet baten. Uit voormeld artikel 45, eerste lid, van de OER volgt dat appellante tegen de beoordeling van voormelde tentamens kon opkomen door, hetzij bezwaar te maken bij de examencommissie, dan wel beroep in te stellen bij het CBE. Zelfs indien de docenten haar bezwaren tijdig naar de examencommissie zouden hebben doorgestuurd, laat dat derhalve onverlet dat appellante het beroep het CBE niet heeft ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn. In hetgeen appellante heeft aangevoerd heeft het CBE terecht geen feiten of omstandigheden gevonden, in verband waarmee redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest.

2.4. Uit het voorgaande volgt dat het CBE de tegen de beoordeling van de tentamens LOEP 1 en 2 en SLB 1 en 2 ingestelde beroepen terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard. Nu daarmee vaststaat dat appellante de propedeuse niet heeft behaald, heeft het CBE evenzeer terecht het tegen het negatief bindend studieadvies door haar bij hem ingestelde beroep ongegrond bevonden. In het licht hiervan kan het door appellant ingestelde beroep, voor zover dat betrekking heeft op haar verzoek om een extra tentamenkans voor de vakken Cariës 1-1 en 1-4, niet leiden tot het ermee beoogde resultaat.

2.5. Voor zover appellante heeft geklaagd over gestelde gedragingen van [naam], geldt dat deze klachten het geding te buiten gaan en daarom niet kunnen leiden tot vernietiging van het in beroep bestreden besluit.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College:

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/092
Rechter(s) : mr. Nijenhof, Borman, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak : 1 oktober 2012
Partijen : Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : Bijzondere persoonlijke omstandigheden, medische verklaring, instellingscollegegeld, restitutie

Artikelen	: WHW artikel 7.45a lid 1 en 5, 7.46 lid 1; Studentenstatuut HvA artikel 3.13 lid 1, 3 en 4 onderdeel; c
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. De door appellante overgelegde medische verklaring behelst een weergave van de door de huisarts afgenomen anamnese en bevat niet een verklaring van de huisarts dat appellante medisch gezien niet in staat is de opleiding gedurende het resterende deel van het studiejaar te volgen. Appellante is vanwege haar spanningsklachten ook niet onder medische behandeling gesteld, noch is aan haar daarvoor medicatie voorgeschreven. Er bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat in haar geval sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 3.13., vierde lid, onder c, van het Studentenstatuut, waarin aanspraak op terugbetaling van instellingscollegegeld bestaat.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 10 november 2011 heeft verweerder geweigerd tot restitutie aan appellante van het door haar verschuldigde instellingscollegegeld over te gaan.

Bij beslissing van 16 april 2012 heeft verweerder het door appellante daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 23 mei 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 september 2012, waar appellante, bijgestaan door [naam vader], en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) is een student, die niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a, eerste lid, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het tweede lid wordt de hoogte van het instellingscollegegeld door het instellingsbestuur vastgesteld.

Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

In artikel 3.13, eerste lid, van het Studentenstatuut is geregeld dat een student onder bepaalde voorwaarden aanspraak maakt op terugbetaling van het door hem verschuldigde wettelijk collegegeld.

Ingevolge het derde lid beoordeelt de afdeling studentenadministratie of een student, die via Studielink de inschrijving heeft beëindigd, op basis van de door de betreffende student geldende regels collegegeld wordt terugbetaald.

Ingevolge het vierde lid, onder c, is het bepaalde in het eerste en derde lid overeenkomstig van toepassing op de student die een instellingscollegegeld betaalt, als bedoeld in artikel 7.46 WHW, en die – blijkens een verklaring van een arts – medisch gezien niet in staat is de opleiding gedurende het resterende deel van het studiejaar te volgen, dan wel geconfronteerd wordt met persoonlijke – niet financiële – omstandigheden die naar het oordeel van het college van bestuur van dien aard zijn dat in redelijkheid niet van de student kan worden verwacht dat deze de opleiding voortzet.

2.2. Bij beslissing van 10 november 2011 heeft verweerder naar aanleiding van het daartoe strekkende verzoek van appellante haar inschrijving voor de opleiding verpleegkunde voor het studiejaar 2011-2012 beëindigd. Bij die beslissing heeft verweerder aan appellante medegedeeld dat zij geen recht heeft op restitutie van het instellingscollegegeld.

Bij brief van 28 november 2011 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt en daarbij, onder verwijzing naar een verklaring van een huisarts van 18 november 2011, een beroep gedaan op artikel 3.13, vierde lid, onder c, van het Studentenstatuut.

Bij beslissing van 16 april 2012 heeft verweerder, onder verwijzing naar een advies van de geschillenadviescommissie van de Hogeschool van Amsterdam van 14 april 2012, het bezwaar ongegrond verklaard. Daartoe heeft verweerder van belang geacht dat appellante met de verklaring van de huisarts niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij medisch gezien niet in staat is de opleiding gedurende het resterende deel van het studiejaar te volgen.

2.3. In beroep betoogt appellante dat verweerder heeft miskend dat zij wel degelijk aan het bepaalde in artikel 3.13, vierde lid, onder c, van het Studentenstatuut voldoet, nu zij vanwege de werkzaamheden die zij in het kader van haar opleiding in een ziekenhuis heeft moeten verrichten, spanningsklachten heeft gekregen en vanwege die klachten genoodzaakt is geweest om de opleiding te staken.

2.3.1. De door appellante overgelegde medische verklaring behelst een weergave van de door de huisarts afgenomen anamnese en bevat niet een verklaring van de huisarts dat appellante medisch gezien niet in staat is de opleiding gedurende het resterende deel van het studiejaar te volgen. Appellante is vanwege haar spanningsklachten ook niet onder medische behandeling gesteld, noch is aan haar daarvoor medicatie voorgeschreven. Er bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat in haar geval sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 3.13, vierde lid, onder c, van het Studentenstatuut, waarin aanspraak op terugbetaling van instellingscollegegeld bestaat.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/093
Rechter(s)	: mr. Nijenhof, Borman, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 1 oktober 2012
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: Bijzondere persoonlijke omstandigheden, medische verklaring, instellingscollegegeld, restitutie
Artikelen	: WHW artikel 7.45a lid 1 en 5, 7.46 lid 1; Studentenstatuut HvA artikel 3.13 lid 1, 3 en 4 onderdeel; c
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. De door appellante overgelegde medische verklaring behelst een weergave van de door de huisarts afgenomen anamnese en bevat niet een verklaring van de huisarts dat appellante medisch gezien niet in staat is de opleiding gedurende het resterende deel van het studiejaar te volgen. Appellante is vanwege haar spanningsklachten ook niet onder medische behandeling gesteld, noch is aan haar daarvoor medicatie voorgeschreven. Er bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat in haar geval sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 3.13, vierde lid, onder c, van het Studentenstatuut, waarin aanspraak op terugbetaling van instellingscollegegeld bestaat.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 16 januari 2012 heeft verweerder geweigerd tot restitutie aan appellante van het door haar verschuldigde instellingscollegegeld over te gaan.

Bij beslissing van 16 april 2012 heeft verweerder het door appellante daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 24 mei 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 september 2012, waar appellante en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) is een student, die niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a, eerste lid, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het tweede lid wordt de hoogte van het instellingscollegegeld door het instellingsbestuur vastgesteld.

Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Ingevolge artikel 3.10, zesde lid, van het Studentenstatuut van de Hogeschool van Amsterdam is de student die niet voldoet aan het bepaalde in de vorige leden, een instellingscollegegeld verschuldigd als bedoeld in artikel 7.46 WHW.

Ingevolge het elfde lid kan een belanghebbende tegen besluiten, als bedoeld in het eerste tot en met het negende lid, schriftelijk bezwaar maken, uiterlijk binnen zes weken na dagtekening van het bestreden besluit.

In artikel 3.13, eerste lid, van het Studentenstatuut is geregeld dat een student onder bepaalde voorwaarden aanspraak maakt op terugbetaling van het door hem verschuldigde wettelijk collegegeld.

Ingevolge het derde lid beoordeelt de afdeling studentenadministratie of een student, die via Studielink de inschrijving heeft beëindigd, op basis van de door de betreffende student geldende regels collegegeld wordt terugbetaald.

Ingevolge het vierde lid, onder c, is het bepaalde in het eerste en derde lid overeenkomstig van toepassing op de student die een instellingscollegegeld betaalt, als bedoeld in artikel 7.46 WHW, en die – blijkens een verklaring van een arts – medisch gezien niet in staat is de opleiding gedurende het resterende deel van het studiejaar te volgen, dan wel geconfronteerd wordt met persoonlijke – niet financiële – omstandigheden die naar het oordeel van het college van bestuur van dien aard zijn dat in redelijkheid niet van de student kan worden verwacht dat deze de opleiding voortzet.

2.2. Appellante is in het studiejaar 2011-2012 begonnen met de opleiding mens en technologie. Voor het volgen van deze opleiding heeft verweerder haar het instellingscollegegeld in rekening gebracht, tegen welke beslissing appellante geen rechtsmiddelen heeft aangewend.

Bij beslissing van 16 januari 2012 heeft verweerder naar aanleiding van het daartoe strekkende verzoek van appellante haar inschrijving voor voormelde opleiding beëindigd. Bij die beslissing heeft verweerder aan appellante medegedeeld dat zij geen recht heeft op restitutie van het instellingscollegegeld.

Bij brief van 1 februari 2012 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt en daarbij, onder verwijzing naar een verklaring van een huisarts van 15 februari 2012, een beroep gedaan op artikel 3.13, vierde lid, onder c, van het Studentenstatuut.

Bij beslissing van 16 april 2012 heeft verweerder, onder verwijzing naar een advies van de geschillenadviescommissie van de Hogeschool van Amsterdam van 14 april 2012, het bezwaar ongegrond verklaard. Daartoe heeft verweerder van belang geacht dat appellante met de verklaring van de huisarts niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij medisch gezien niet in staat is de opleiding gedurende het resterende deel van het studiejaar te volgen.

2.3. In beroep betoogt appellante dat verweerder heeft miskend dat zij wel degelijk aan het bepaalde in artikel 3.13, vierde lid, onder c, van het Studentenstatuut voldoet, nu haar medische klachten verband houden met de opleiding en zij vanwege die klachten genoodzaakt is geweest om de opleiding te staken.

2.3.1. De door appellante overgelegde medische verklaring behelst een weergave van de door de huisarts afgenomen anamnese en bevat niet een verklaring van de huisarts dat appellante medisch gezien niet in staat is de opleiding gedurende het resterende deel van het studiejaar te volgen. Appellante is vanwege haar spanningsklachten ook niet onder medische behandeling gesteld, noch is aan haar daarvoor medicatie voorgeschreven. Er bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat in haar geval sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 3.13, vierde lid, onder c, van het Studentenstatuut, waarin aanspraak op terugbetaling van instellingscollegegeld bestaat.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/094.5
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Nijenhof, Troostwijk
Datum uitspraak	: 20 september 2012
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: instellingscollegegeld, toezeggingen, precedentwerking, procuratie, vertrouwensbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.45a lid 1 aanhef en onderdeel a, 7.46 lid 1, 2 en 5; Besluit Collegegeldtarieven 2011-2012 HvA, Studentenstatuut artikel 3.2 en 10
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.6. Het College is van oordeel dat appellante aan de hiervoor onder 2.5 weergegeven uitdrukkelijke toezegging van de opleidingsmanager het gerechtvaardigd vertrouwen heeft kunnen ontlenen dat het collegegeld voor wat betreft de nominale duur van de opleiding gelijk zou blijven aan het wettelijk collegegeld. Dat uit de Procuratieregeling volgt dat de opleidingsmanager niet bevoegd is dergelijke toezeggingen te doen, maakt dit niet anders, nu de door de opleidingsmanager gewekte verwachtingen zijn toe te rekenen aan het daartoe wel bevoegde orgaan, de centrale studentenadministratie. Dit orgaan heeft appellante immers ter beantwoording van haar vraag over het door haar verschuldigde collegegeld doorverwezen naar de opleidingsmanager. Voorts leidt de omstandigheid dat de door de opleidingsmanager toegezegde collegegeldtarieven niet overeenkomen met de geldende tarieven, evenmin tot een ander oordeel, nu deze geldende tarieven later dan de gedane toezegging zijn vastgesteld. Nu gerechtvaardigde verwachtingen bij appellante zijn gewekt, dient

uitgangspunt te zijn dat het daardoor opgewekte vertrouwen wordt gehonoreerd, tenzij een zwaarder wegend belang daaraan in de weg staat. Met de niet nader toegelichte stelling dat er mogelijk precedentwerking zal zijn en dit financiële gevolgen zal hebben, heeft verweerder in de beslissing van 19 april 2012 onvoldoende gemotiveerd dat van een dergelijk zwaarder wegend belang sprake is.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 6 september 2011 heeft verweerder appellante medegedeeld dat zij voor haar inschrijving voor de deeltijdopleiding verkort Maatschappelijk Werk en Dienstverlening (hierna: de opleiding) voor het studiejaar 2011-2012 niet in aanmerking komt voor een gereduceerd instellingscollegegeldtarief ter hoogte van het wettelijk collegegeld.

Bij beslissing van 19 april 2012 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 juli 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. J.J.N. Weel, advocaat te Amsterdam, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is het wettelijk collegegeld verschuldigd door een student, die blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald of voor een opleiding aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid is een student die niet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a, voldoet het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het tweede lid wordt de hoogte van het collegegeld door het instellingsbestuur vastgesteld.

Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

In het Besluit Collegegeldtarieven 2011-2012 van de hogeschool (hierna: het Besluit) is bepaald dat, voor zover thans van belang, studenten die een tweede studie doen voor het studiejaar 2011-2012 een instellingscollegegeld van € 3.515 verschuldigd zijn.

In artikel 3.2 van het Studentenstatuut van de hogeschool is bepaald dat de afdeling studentenadministratie de inschrijving van studenten behandelt.

In artikel 10, gelezen in combinatie met artikel 4, tweede lid, van de Procuratieregeling van de hogeschool is bepaald dat medewerkers die werkzaam zijn voor de centrale studentenadministratie van de hogeschool, voor zover de omschrijving van hun functie daarin voorziet, bevoegd zijn besluiten te nemen met betrekking tot de vaststelling van het door een student te betalen collegegeld met inachtneming van de WHW en de door verweerder verstrekte richtlijnen.

2.2. Appellante is in het studiejaar 2010-2011 met de opleiding begonnen. Zij was op dat moment reeds in het bezit van een bachelordiploma.

2.3. Aan de beslissing van 19 april 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellante niet voldoet aan de vereisten voor het verschuldigd zijn van het wettelijk collegegeld en dat voor afwijking van het in het Besluit neergelegde tarief dat op appellante van toepassing is, geen ruimte bestaat. Aan de toezegging van de opleidingsmanager heeft zij volgens verweerder niet het vertrouwen kunnen ontlenen dat het instellingscollegegeld gelijk zou blijven aan het wettelijk collegegeld. Deze toezegging kwam niet overeen met de informatie over collegegeldtarieven en gelet op artikel 3.2 van het Studentenstatuut en artikel 10 van de Procuratieregeling is alleen de centrale studentenadministratie belast met de vaststelling van het collegegeld. Voorts weegt verweerder de mogelijke precedentwerking en de financiële gevolgen daarvan mee in deze beslissing.

2.4. Appellante betoogt onder meer dat dit besluit in strijd is met het vertrouwensbeginsel, gelet op door de opleidingsmanager bij aanvang van de opleiding in september 2010 gedane mededelingen over de hoogte van het collegegeld.

2.5. Ter onderbouwing van haar beroep op het vertrouwensbeginsel heeft appellante gesteld dat zij in september 2010 navraag heeft gedaan naar het beleid van de hogeschool met betrekking tot het voor de duur van de gehele opleiding verschuldigde collegegeld. Zij stelt zowel door de centrale studentenadministratie, als door de studieloopbaanbegeleider, hiervoor te zijn doorverwezen naar de opleidingsmanager. Tijdens een les in september 2010 heeft de opleidingsmanager haar en de bij die les aanwezige medestudenten medegedeeld dat de hoogte van het collegegeld voor studenten die in 2010 aan de opleiding waren begonnen, in de studiejaar erna gelijk zou blijven aan het wettelijke collegegeld, aldus appellante. Verweerder heeft deze gang van zaken niet bestreden.

2.6. Het College is van oordeel dat appellante aan de hiervoor onder 2.5 weergegeven uitdrukkelijke toezegging van de opleidingsmanager het gerechtvaardigd vertrouwen heeft kunnen ontlenen dat het collegegeld voor wat betreft de nominale duur van de opleiding gelijk zou blijven aan het wettelijk collegegeld. Dat uit de Procuratieregeling volgt dat de opleidingsmanager niet bevoegd is dergelijke toezeggingen te doen, maakt dit niet anders, nu de door de opleidingsmanager gewekte verwachtingen zijn toe te rekenen aan het daartoe wel bevoegde orgaan, de centrale studentenadministratie. Dit orgaan heeft appellante immers ter beantwoording van haar vraag over het door haar verschuldigde collegegeld doorverwezen naar de opleidingsmanager. Voorts leidt de omstandigheid dat de door de opleidingsmanager toegezegde collegegeldtarieven niet overeenkomen met de geldende tarieven, evenmin tot een ander oordeel, nu deze geldende tarieven later dan de gedane toezegging zijn vastgesteld.

Nu gerechtvaardigde verwachtingen bij appellante zijn gewekt, dient uitgangspunt te zijn dat het daardoor opgewekte vertrouwen wordt gehonoreerd, tenzij een zwaarder wegend belang daaraan in de weg staat. Met de niet nader toegelichte stelling dat er mogelijk precedentwerking zal zijn en dit financiële gevolgen zal hebben, heeft verweerder in de beslissing van 19 april 2012 onvoldoende gemotiveerd dat van een dergelijk zwaarder wegend belang sprake is.

Het betoog slaagt.

2.7. Het beroep is reeds hierom gegrond. Hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking. De beslissing van 19 april 2012 dient te worden vernietigd wegens het ontbreken van een draagkrachtige motivering.

2.8. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld. Daarbij zijn de reiskosten van appellante vastgesteld op € 25,96. Nu uit het voorgaande niet zonder meer volgt dat het primaire besluit dient te worden herroepen, bestaat thans geen aanleiding voor vergoeding van de in verband met de behandeling van het bezwaar opgekomen proceskosten.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt de beslissing van 19 april 2012;
- III. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot € 899,96 (zegge: achthonderdnegenennegentig euro en zesennegentig cent),

- waarvan € 874,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
IV. gelast dat verweerder aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 42,00 (zegge: tweeënveertig euro) vergoedt.

•

Zaaknummer : 2012/095.4
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 20 augustus 2012
Partijen : Verzoekster
Trefwoorden : Bijzonder rechtsmiddel, feiten en omstandigheden, herziening
Artikelen : Awb artikel 8:88 lid 1
Uitspraak : verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen : 2.1. Feiten en omstandigheden als in artikel 8:88 van de Awb bedoeld heeft verzoekster niet gesteld. Het bijzondere rechtsmiddel van herziening strekt er niet toe de juistheid van een uitspraak, anders dan naar aanleiding van in voormelde bepaling bedoelde feiten en omstandigheden, aan de orde te stellen. Het verzoek dient derhalve te worden afgewezen.

Uitspraak op het verzoek om herziening van:

[naam], wonend te [woonplaats], verzoekster.

1. Procesverloop

Bij brief van 29 mei 2012 heeft verzoekster het College verzocht zijn uitspraak van 26 april 2012 in zaak nr. CBHO 2011/175 (hierna: de uitspraak) te herzien.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 juli 2012, waar verzoekster in persoon is verschenen.

2. Overwegingen

2.1 In de uitspraak heeft het College het door verzoekster tegen een besluit van het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam van 4 november 2011 ingestelde beroep ongegrond verklaard.

2.2 Aan het verzoek heeft verzoekster ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, in de uitspraak ten onrechte niet is ingegaan op haar beroepsgrond dat het college van bestuur nadat haar scriptiebegeleider ziek werd, een schikking met haar had behoren te treffen. Verder is op zitting en in de uitspraak volgens verzoekster onvoldoende aan de orde gekomen of de universiteit correct heeft gehandeld door een niet-gepromoveerde scriptiebegeleider aan haar toe te wijzen.

2.3 Ingevolge artikel 8:88, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek van een partij een onherroepelijk geworden uitspraak worden herzien op grond van feiten en omstandigheden die:

- a. hebben plaatsgevonden vóór de uitspraak;
- b. bij de indiener van het verzoekschrift vóór de uitspraak niet bekend waren en redelijkerwijs niet bekend konden zijn, en
- c. waren zij bij het college eerder bekend geweest, tot een andere uitspraak zouden hebben kunnen leiden.

2.4 Feiten en omstandigheden als in artikel 8:88 van de Awb bedoeld heeft verzoekster niet gesteld. Het bijzondere rechtsmiddel van herziening strekt er niet toe de juistheid van een uitspraak, anders dan naar aanleiding van in voormelde bepaling bedoelde feiten en omstandigheden, aan de orde te stellen. Het verzoek dient derhalve te worden afgewezen.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

wijst het verzoek af.

•

Zaaknummer : 2012/096 en 097
Rechter(s) : mr. Kleijn
Datum uitspraak : 12 november 2012
Partijen : Appellanten tegen CBE Fontys Sporthogeschool
Trefwoorden : Beoordeling, bindend negatief studieadvies, inzagerecht
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3 en 6; Awb artikel 8:4 aanhef en onder e: Onderwijs- en examenregeling Fontys Hogescholen artikel 32 lid 3
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.5. Artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht laat het College geen ruimte voor een inhoudelijke beoordeling van de toegekende waardering van de beroepsproducten van appellanten en de daarvoor vastgestelde beoordelingsnormen. Hetgeen appellanten hebben aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat de examencommissie bij de beoordeling van deze beroepsproducten in strijd met het recht heeft gehandeld. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat appellanten hun stelling dat de wijze van beoordeling van hun beroepsproducten ertoe heeft geleid dat deze zwaarder zijn beoordeeld, niet aannemelijk hebben gemaakt. Voorts wordt van belang geacht dat zij geen gebruik hebben gemaakt van de door de examencommissie geboden gelegenheid tot inzage in de beoordeling. De niet nader gemotiveerde stelling dat de beoordeling niet eerlijk en niet onpartijdig is geweest, kan niet tot een ander oordeel leiden. Nu appellanten hiermee minder dan 45 studiepunten hebben behaald, heeft verweerder terecht het door de examencommissie gegeven negatief bindend studieadvies in stand gelaten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam I], en [naam II], beiden wonend te [woonplaats], appellanten,

en

het college van beroep voor de examens van de Fontys Sporthogeschool (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 15 november 2011 heeft de examencommissie Educatie (hierna: de examencommissie) van verweerders hogeschool appellanten een negatief bindend studieadvies gegeven voor de door hen gevolgde opleiding Leraar lichamelijke oefening (hierna: de opleiding).

Bij beslissing van 17 april 2012 heeft verweerder het daartegen door appellanten bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing hebben appellanten beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 augustus 2012, waar appellanten in persoon, bijgestaan door hun vader A.J.M. Adriaansen, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. drs. M.E.C. Hesseling, werkzaam bij de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld voldoen.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

In artikel 32, derde lid, van de Onderwijs- en examenregeling (hierna: de regeling) is bepaald dat, voor zover thans van belang, een negatief bindend studieadvies wordt gegeven, indien een student minder dan 45 studiepunten heeft behaald.

2.2. Appellanten zijn in het studiejaar 2010-2011 begonnen met de opleiding en hebben dit studiejaar 35,6 en 38,25 studiepunten behaald. Aan hen zijn geen studiepunten toegekend voor de door hen ingeleverde beroepsproducten van het leerarrangement Lesgeven Basisonderwijs 1, onderdeel van de propedeuse. Niet in geschil is dat appellanten de beroepsproducten niet tijdig hebben ingeleverd. De examencommissie heeft deze beroepsproducten daarom in eerste instantie niet beoordeeld en appellanten bij beslissingen van 31 augustus 2011 een negatief bindend studieadvies gegeven. Bij beslissingen van 3 en 7 november 2011 heeft verweerder de daartegen door appellanten ingestelde beroepen gegrond verklaard en die beslissingen vernietigd. De examencommissie heeft de beroepsproducten van appellanten vervolgens alsnog laten beoordelen. De beroepsproducten zijn door drie examinatoren onafhankelijk van elkaar beoordeeld, waarna de examencommissie op 11 november 2011 op basis van deze beoordelingen beide beroepsproducten als onvoldoende heeft gewaardeerd. Bij brief van 5 maart 2012 hebben appellanten laten weten dat zij zich hebben afgemeld voor een gesprek met de examencommissie en geen gebruik hebben gemaakt van de aan hun geboden inzagemogelijkheid.

2.3. Aan de beslissing van 17 april 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellanten niet het vereiste aantal studiepunten hebben behaald en de examencommissie bij de beoordeling van de beroepsproducten niet onzorgvuldig heeft gehandeld.

2.4. Appellanten betogen dat verweerder niet heeft onderkend dat de examencommissie de beroepsproducten niet eerlijk en onpartijdig heeft beoordeeld. Volgens appellanten geeft het samenvoegen van beoordelingen altijd een slechter resultaat dan een afzonderlijke beoordeling, waardoor de beroepsproducten zwaarder zijn beoordeeld dan die van andere studenten. Verder is de examencommissie ten onrechte niet ingegaan op hun verzoek om de beoordeling te laten plaatsvinden door een onafhankelijke docent, aldus appellanten.

2.5. Artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht laat het College geen ruimte voor een inhoudelijke beoordeling van de toegekende waardering van de beroepsproducten van appellanten en de daarvoor vastgestelde beoordelingsnormen. Hetgeen appellanten hebben aangevoerd, leidt niet tot het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat de examencommissie bij de beoordeling van deze beroepsproducten in strijd met het recht heeft gehandeld. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat appellanten hun stelling dat de wijze van beoordeling van hun beroepsproducten ertoe heeft geleid dat deze zwaarder zijn beoordeeld, niet aannemelijk hebben gemaakt. Voorts wordt van belang geacht dat zij geen gebruik hebben gemaakt van de door de examencommissie geboden gelegenheid tot inzage in de beoordeling. De niet nader gemotiveerde stelling dat de beoordeling niet eerlijk en niet onpartijdig is geweest, kan niet tot een ander oordeel leiden. Nu appellanten hiermee minder dan 45 studiepunten hebben behaald, heeft verweerder terecht het door de examencommissie gegeven negatief bindend studieadvies in stand gelaten.

Het betoog faalt.

- 2.6. De beroepen zijn ongegrond.
- 2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart de beroepen ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/098
Rechter(s) : mrs. Loeb, Troostwijk, Van der Spoel
Datum uitspraak : 5 september 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Vrije Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : [herhaalde]Examenfraude, opzet, plagiaat, proportionaliteit, uitsluiting deelname tentamens
Artikelen : WHW artikel 7. 12b lid 2 en 3; Regels en richtlijnen examencommissies FSW 2011/2012 VUA artikel 20, onderdeel a, c en e
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1. Voor het mogen aannemen van plagiaat, als bedoeld in artikel 20, onderdelen a en c, van de Regels en richtlijnen is geen bewijs van opzet vereist. In de omstandigheid dat appellant, naar gesteld, niet de intentie heeft gehad om plagiaat te plegen, heeft het CBE derhalve terecht geen reden gezien om het oordeel van de examencommissie dat sprake is van plagiaat onjuist te achten. Daarbij geldt dat, nu appellant eerder van plagiaat is beschuldigd, verwacht mocht worden dat hij er bij het schrijven van de bachelorthesis terdege op zou letten dat hij geen teksten zou overnemen, zonder vermelding van de auteur en van de vindplaats ervan. Voor zover appellant daarbij behoefte had aan begeleiding, lag het op zijn weg om daartoe contact op te nemen met zijn docent en heeft het CBE de gevolgen van het feit dat hij dat niet heeft gedaan voor zijn rekening mogen laten, als het heeft gedaan.
(...)
2.3.1. Naar aanleiding van dat verweer heeft de examencommissie hem bij beslissing van 11 februari 2008 medegedeeld dat zij geen reden ziet om de eerdere beslissing te herzien. Naar ter zitting is vastgesteld heeft appellant daartegen geen rechtsmiddel aangewend, zodat de beslissing van 13 december 2007 in rechte onaantastbaar is. Appellant heeft evenmin tegen de beslissing van de examencommissie van 5 september 2011, waarbij hem andermaal een sanctie wegens plagiaat is opgelegd, een rechtsmiddel aangewend. Het CBE is er derhalve terecht van uitgegaan dat tweemaal eerder in rechte onaantastbaar is vastgesteld dat appellant plagiaat heeft gepleegd.
(...)
2.4.1. De door appellant aldus gestelde omstandigheden bieden geen grond voor het oordeel dat het CBE, gegeven de ernst van de herhaalde overtredingen van appellant, de door de examencommissie opgelegde sanctie ten onrechte niet disproportioneel heeft geacht. Daarbij valt op te merken dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot de masteropleiding is toegelaten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Vrije Universiteit (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Op 20 december 2011 heeft de examencommissie van de Faculteit der Sociale Wetenschappen appellant medegedeeld dat zijn bachelorthesis politicologie wegens plagiaat niet wordt beoordeeld en dat hij wordt uitgesloten van deelname aan de tentamens van alle vakken die door de Faculteit Sociale Wetenschappen in de periode van 2 januari tot en met 31 december 2012 worden aangeboden.

Op 24 april 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 30 mei 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 augustus 2012, waar appellant, bijgestaan door mr. E.K.E. Rodrigues Pereira, advocaat te Amsterdam, en het CBE, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk en mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) kan de examencommissie, indien een student fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar.

Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden, bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.

Ingevolge artikel 20, onderdeel a, van de Regels en richtlijnen examencommissies FSW 2011/2012 (hierna: de Regels en richtlijnen) wordt onder fraude verstaan: elk handelen of nalaten van een student dat erop is gericht het vormen van een juist oordeel omtrent zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken.

Ingevolge onderdeel c, onder 2, is het verboden in een werkstuk een bestand, al dan niet in bewerkte vorm, zoals een tekst, zonder vermelding van de auteur en van de vindplaats van het bestand, dan wel, indien er geen auteur te identificeren is, zonder vermelding van de vindplaats van het bestand (ook wel 'plagiaat' genoemd).

Ingevolge onderdeel e, onder 4, kan de examencommissie met inachtneming van de beginselen van rechtsgelijkheid en proportionaliteit, het werkstuk, waarop de fraude betrekking heeft, ongeldig verklaren en bovendien de student uitsluiten van het eerstvolgende betreffende tentamen.

Ingevolge onderdeel e, onder 5, kan de examencommissie in geval van recidive de student uitsluiten van deelname aan een of meer aan te wijzen tentamens of examens aan de Vrije Universiteit voor maximaal een jaar.

2.2. Appellant klaagt dat het CBE ten onrechte heeft aangenomen dat hij plagiaat heeft gepleegd. Daartoe betoogt hij dat hij niet de intentie daartoe heeft gehad, maar veeleer sprake is geweest van onzorgvuldig handelen, dat mede te wijten is aan een gebrek aan begeleiding door de docent.

2.2.1. Voor het mogen aannemen van plagiaat, als bedoeld in artikel 20, onderdelen a en c, van de Regels en richtlijnen is geen bewijs van opzet vereist. In de omstandigheid dat appellant, naar gesteld, niet de intentie heeft gehad om plagiaat te plegen, heeft het CBE derhalve terecht geen reden gezien om het oordeel van de examencommissie dat sprake is van plagiaat onjuist te achten. Daarbij geldt dat, nu appellant eerder van plagiaat is beschuldigd, verwacht mocht worden dat hij er bij het schrijven van de bachelorthesis terdege op zou letten dat hij geen teksten zou overnemen, zonder vermelding van de auteur en van de vindplaats ervan. Voor zover appellant daarbij behoefte had aan begeleiding, lag het op zijn weg om daartoe contact op te nemen met zijn docent en heeft het CBE de gevolgen van het feit dat hij dat niet heeft gedaan voor zijn rekening mogen laten, als het heeft gedaan.

2.3. Appellant klaagt voorts dat het CBE ten onrechte ervan uitgegaan is dat reeds tweemaal eerder in rechte onaantastbaar is vastgesteld dat hij plagiaat heeft gepleegd. Daartoe betoogt hij

dat de eerste beschuldiging van plagiaat op 13 december 2007 niet in rechte onaantastbaar is, omdat nog op zijn daartegen gevoerde verweer moet worden beslist.

2.3.1. Naar aanleiding van dat verweer heeft de examencommissie hem bij beslissing van 11 februari 2008 medegedeeld dat zij geen reden ziet om de eerdere beslissing te herzien. Naar ter zitting is vastgesteld heeft appellant daartegen geen rechtsmiddel aangewend, zodat de beslissing van 13 december 2007 in rechte onaantastbaar is. Appellant heeft evenmin tegen de beslissing van de examencommissie van 5 september 2011, waarbij hem andermaal een sanctie wegens plagiaat is opgelegd, een rechtsmiddel aangewend. Het CBE is er derhalve terecht van uitgegaan dat tweemaal eerder in rechte onaantastbaar is vastgesteld dat appellant plagiaat heeft gepleegd.

2.4. Appellant klaagt tot slot dat het CBE heeft miskend dat de door de examencommissie opgelegde sanctie disproportioneel is. Daartoe betoogt hij dat hij door die sanctie feitelijk anderhalf jaar studieverlies heeft en ongeveer € 7.000,00 schade lijdt ten behoeve van het volgen van de masteropleiding gemaakte kosten.

2.4.1. De door appellant aldus gestelde omstandigheden bieden geen grond voor het oordeel dat het CBE, gegeven de ernst van de herhaalde overtredingen van appellant, de door de examencommissie opgelegde sanctie ten onrechte niet disproportioneel heeft geacht. Daarbij valt op te merken dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot de masteropleiding is toegelaten.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/103.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 16 juli 2012
Partijen	: Verzoeker tegen Universiteit Wageningen
Trefwoorden	: Huis- en orde maatregelen, definitief ontzegging toegang gebouwen en terreinen, definitieve uitschrijving, spoedeisend belang
Artikelen	: WHW artikel 7.57h; Awb artikel 8:81; Inschrijfbesluit Wageningen Universiteit 2011-2012 artikel 3.3 en 8.4
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.5. Ter zitting heeft verzoeker verklaard dat hij hoewel hij nog geen overeenstemming heeft bereikt met de betreffende hoogleraar verder wil werken aan zijn afstudeervak waarvoor het niet noodzakelijk is de gebouwen en terreinen te betreden. Desgevraagd heeft verzoeker bevestigd dat hij vooralsnog niet daadwerkelijk aan zijn afstudeervak kan werken. 2.6. De Voorzitter stelt vast dat verzoeker gelet op het vorenoverwogene thans geen spoedeisend belang heeft bij het treffen van een voorziening waarbij hij opmerkt dat een meervoudige kamer van het College het beroep in deze zaak tijdens de zitting van 6 september 2012 zal behandelen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], verzoeker,

en

het college van bestuur van de Universiteit Wageningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 januari 2012 heeft verweerder verzoeker met onmiddellijke ingang voor onbepaalde tijd de toegang tot zijn gebouwen en terreinen is ontzegd.

Bij brieven van 31 januari en 1 februari 2012 heeft verzoeker daartegen bezwaar gemaakt.

Bij brief van 27 april 2012 heeft verweerder dat bezwaar afgewezen.

Tegen dat besluit heeft verzoeker bij brief, bij het College ingekomen op 7 juni 2012, beroep ingesteld en gelijktijdig de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 5 juli 2012, waar verzoeker in persoon, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. S. de Jong en dr. A. Groen, beiden werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Artikel 7.57h, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidde, ten tijde van belang, als volgt:

"2. Als de persoon die de voorschriften, bedoeld in het eerste lid, overtreedt, ernstige overlast binnen de gebouwen en terreinen van de instelling heeft veroorzaakt en deze overlast ook na aanmaning door of vanwege het instellingsbestuur niet heeft gestaakt, kan het instellingsbestuur die student de toegang tot de instelling definitief ontzeggen of zijn inschrijving beëindigen."

Artikel 3.3 van het Inschrijfbesluit Wageningen Universiteit 2011-2012 (hierna: de Regeling) luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"de instelling kan, behalve op verzoek van de student conform artikel 3.2., de inschrijving van de student of extraneus tijdens het studiejaar beëindigen in de volgende gevallen:

(...)

c. wanneer de inschrijver (...) de voorschriften en maatregelen die het instellingsbestuur heeft getroffen voor het gebruik van gebouwen en terreinen overtreedt of anderszins ernstige overlast veroorzaakt en ook na aanmaning voor het instellingsbestuur deze overlast niet staakt.

De inschrijving wordt beëindigd met ingang van de volgende maand."

Artikel 8.4, tweede volzin van de Regeling luit:

"Bij uitschrijving van de student tijdens het studiejaar sluit Wageningen University twee weken na uitschrijving de WUR-account van de student af."

2.2. Het beroep is gericht tegen verweerders besluit van 27 april 2012, waarin verweerder zijn besluit handhaaft dat verzoeker voor onbepaalde tijd is uitgesloten van inschrijving en van de toegang tot zijn gebouwen en terreinen.

2.3. Verzoeker betoogt dat het incident met het pakket zwaar is overtrokken en hij niet verantwoordelijk gehouden kan worden voor de redeneringen en de daarop volgende handelingen van de politie, nu hij niets kwaads in de zin had. Voorts dat bij het opleggen van de maatregel niet eerder opgelegde matregelen betrokken mogen worden nu deze zijn uitgewerkt. Ook stelt hij dat verweerder niet het recht toekomt zijn inschrijving permanent te weigeren nu hij gelet op de unieke positie van verweerder op het gebied van het verzorgde onderwijs, niet aan een andere hoger onderwijsinstelling zijn studie kan vervolgen. Eveneens dient zijn individuele belang: het kunnen voortzetten van zijn opleiding, zwaarder te wegen dan het belang van verweerder.

2.4. Verweerder stelt zich, kort samengevat, op het standpunt dat na verzending van de mail van 17 januari 2012 het incident met het afleveren van het pakket op 25 januari 2012 en de

daarop volgende ontruiming van het Atlasgebouw in samenhang met de reeks incidenten in het voorafgaande decennium, voldoende aanleiding was verzoeker met onmiddellijke ingang voorgoed de inschrijving te beëindigen en de toegang tot de gebouwen en terreinen te ontfangen.

2.5. Ter zitting heeft verzoeker verklaard dat hij hoewel hij nog geen overeenstemming heeft bereikt met de betreffende hoogleraar verder wil werken aan zijn afstudeervak waarvoor het niet noodzakelijk is de gebouwen en terreinen te betreden. Desgevraagd heeft verzoeker bevestigd dat hij vooralsnog niet daadwerkelijk aan zijn afstudeervak kan werken.

2.6. De Voorzitter stelt vast dat verzoeker gelet op het vorenoverwogene thans geen spoedeisend belang heeft bij het treffen van een voorziening waarbij hij opmerkt dat een meervoudige kamer van het College het beroep in deze zaak tijdens de zitting van 6 september 2012 zal behandelen.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het verzoek worden afgewezen.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College,

rechtdoende:

wijst het verzoek.

•

Zaaknummer : 2012/103
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Borman, Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak : 27 november 2012
Partijen : Appellant tegen Universiteit Wageningen
Trefwoorden : Definitieve beëindiging inschrijving, definitieve ontzegging toegang instelling, gedragingen, overlast, belang veiligheid medewerkers en studenten
Artikelen : WHW artikel 7.57h lid 2; Inschrijfbesluit Wageningen Universiteit 2011-2012 artikel 3.3 aanhef en onder c
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. Vast staat dat het bestuursgebouw op 25 januari 2012 naar aanleiding van het door appellant afgeleverde pakketje op last van de politie gedurende twee uur ontruimd is geweest, waarbij de Explosieve Opruimingsdienst is ingezet en waarbij enkele honderden medewerkers en studenten moesten worden geëvacueerd. In het afleveren van het pakketje door appellant, in combinatie met de inhoud van de op 17 januari 2012 door appellant verzonden e-mail en in aanmerking genomen dat de wijze van communiceren van appellant eerder door medewerkers van de Universiteit als bedreigend was ervaren, heeft verweerder in het belang van de veiligheid van de medewerkers en de studenten, die in het gebouw aanwezig waren, aanleiding kunnen zien de politie in te schakelen. Dat appellant zijn acties slechts heeft bedoeld als protest en nimmer kwaad in de zin had, kon verweerder niet weten. Appellant had behoren te begrijpen dat het afleveren van een pakketje, in combinatie met de door hem gestuurde email als bedreigend zou worden ervaren. Uit het voorgaande volgt dat verweerder aannemelijk heeft gemaakt dat appellant met zijn gedragingen ernstige overlast heeft veroorzaakt als bedoeld in voormelde bepalingen.
2.3.2. Uit de omstandigheid dat appellant eerder vanwege zijn gedrag is gewaarschuwd en hem meermalen een tijdelijke maatregel door verweerder is opgelegd, naar aanleiding waarvan hij zijn gedrag niet heeft gewijzigd, heeft verweerder mogen concluderen dat appellant niet bereid is zijn gedrag te veranderen. Gelet hierop en in het licht van de ernst van de gedragingen van appellant heeft verweerder zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat de opgelegde maatregel gerechtvaardigd is. Anders dan appellant betoogt, heeft verweerder de eerder opgelegde

maatregelen bij het thans bestreden besluit mogen betrekken en het belang bij het opleggen van de maatregel zwaarder mogen laten wegen dan het belang van appellant bij het vervolgen van zijn studie. Daarbij is van betekenis dat verweerder een bevorderlijk onderwijsklimaat dient te verzekeren en heeft in te staan voor de veiligheid van de medewerkers en de studenten aan de universiteit.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit Wageningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 27 januari 2012 heeft verweerder de inschrijving van appellant met onmiddellijke ingang beëindigd en hem met onmiddellijke ingang de toegang tot de gebouwen en terreinen van Wageningen University & Research Centre ontzegd.

Bij beslissing van 27 april 2012 heeft verweerder het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 7 juni 2012, beroep ingesteld.

Verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 september 2012, waar appellant in persoon, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. W.F.E.M. Pinget en ir. A.F. Groen, beiden werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.57h, eerste lid en tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) luidde ten tijde van de beslissing op bezwaar als volgt:

"1. Het instellingsbestuur kan voorschriften geven en maatregelen nemen met betrekking tot de goede gang van zaken in de gebouwen en terreinen van de instelling. Die maatregelen kunnen inhouden dat aan degene die de bedoelde voorschriften heeft overtreden, de toegang tot die gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste een jaar wordt ontzegd, of de inschrijving gedurende eenzelfde periode wordt beëindigd."

"2. Als de persoon die de voorschriften, bedoeld in het eerste lid, overtreedt, ernstige overlast binnen de gebouwen en terreinen van de instelling heeft veroorzaakt en deze overlast ook na aanmaning door of vanwege het instellingsbestuur niet heeft gestaakt, kan het instellingsbestuur die student de toegang tot de instelling definitief ontzeggen of zijn inschrijving beëindigen."

Artikel 3.3, aanhef en onder c, van het Inschrijfbesluit Wageningen Universiteit 2011-2012 (hierna: de Regeling) luidt, voor zover hier van belang:

"De instelling kan [...] de inschrijving van de student of extraneus tijdens het studiejaar beëindigen wanneer de inschrijver [...] de voorschriften en maatregelen die het instellingsbestuur heeft getroffen voor het gebruik van gebouwen en terreinen overtreedt of anderszins ernstige overlast veroorzaakt en ook na aanmaning door het instellingsbestuur deze overlast niet staakt. De inschrijving wordt beëindigd met ingang van de volgende maand."

2.2. Verweerder heeft de inschrijving van appellant met toepassing van voormelde bepalingen beëindigd en hem de toegang tot de gebouwen en terreinen ontzegd, omdat appellant op 25 januari 2012 een pakketje, bestemd voor de voorzitter van het college van bestuur, heeft afgeleverd bij de portier van het bestuursgebouw, nadat hij eerder op 17 januari 2012 aan het hoofd van het studentenservicecentrum een e-mail met een als bedreigend op te vatten inhoud had gezonden. Aan dit besluit heeft verweerder mede ten grondslag gelegd dat appellant in de jaren hieraan voorafgaand tot driemaal toe een tijdelijke maatregel was opgelegd, omdat hij ernstige overlast veroorzaakte en dat hij al vanaf 2004 wist dat hij zijn gedrag moest veranderen,

maar telkens weer in onacceptabel gedrag verviel, door welk gedrag onder meer medewerkers en studenten van de universiteit zich geïntimideerd hebben gevoeld.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder in het incident geen aanleiding had mogen zien om zijn inschrijving te beëindigen, nu hij met het afleveren van het pakket geen kwaad in de zin had. Appellant heeft slechts willen protesteren. Dat de politie veiligheidsmaatregelen heeft getroffen, waardoor onder meer het bestuursgebouw voor de duur van twee uur is ontruimd, omdat er door de politie en de universiteit onjuiste verbanden zijn gelegd, kan niet aan hem worden tegengeworpen. Voorts betoogt hij dat verweerder bij het opleggen van de maatregel niet de eerder aan hem opgelegde maatregelen had mogen betrekken. Ten slotte betoogt hij dat het belang van de Universiteit Wageningen niet kan opwegen tegen zijn belang bij het kunnen voortzetten van zijn opleiding.

2.3.1. Vast staat dat het bestuursgebouw op 25 januari 2012 naar aanleiding van het door appellant afgeleverde pakketje op last van de politie gedurende twee uur ontruimd is geweest, waarbij de Explosieve Opruimingsdienst is ingezet en waarbij enkele honderden medewerkers en studenten moesten worden geëvacueerd. In het afleveren van het pakketje door appellant, in combinatie met de inhoud van de op 17 januari 2012 door appellant verzonden e-mail en in aanmerking genomen dat de wijze van communiceren van appellant eerder door medewerkers van de Universiteit als bedreigend was ervaren, heeft verweerder in het belang van de veiligheid van de medewerkers en de studenten, die in het gebouw aanwezig waren, aanleiding kunnen zien de politie in te schakelen. Dat appellant zijn acties slechts heeft bedoeld als protest en nimmer kwaad in de zin had, kon verweerder niet weten. Appellant had behoren te begrijpen dat het afleveren van een pakketje, in combinatie met de door hem gestuurde email als bedreigend zou worden ervaren. Uit het voorgaande volgt dat verweerder aannemelijk heeft gemaakt dat appellant met zijn gedragingen ernstige overlast heeft veroorzaakt als bedoeld in voormelde bepalingen.

2.3.2. Uit de omstandigheid dat appellant eerder vanwege zijn gedrag is gewaarschuwd en hem meermalen een tijdelijke maatregel door verweerder is opgelegd, naar aanleiding waarvan hij zijn gedrag niet heeft gewijzigd, heeft verweerder mogen concluderen dat appellant niet bereid is zijn gedrag te veranderen. Gelet hierop en in het licht van de ernst van de gedragingen van appellant heeft verweerder zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat de opgelegde maatregel gerechtvaardigd is. Anders dan appellant betoogt, heeft verweerder de eerder opgelegde maatregelen bij het thans bestreden besluit mogen betrekken en het belang bij het opleggen van de maatregel zwaarder mogen laten wegen dan het belang van appellant bij het vervolgen van zijn studie. Daarbij is van betekenis dat verweerder een bevorderlijk onderwijsklimaat dient te verzekeren en heeft in te staan voor de veiligheid van de medewerkers en de studenten aan de universiteit.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/104
Rechter(s)	: mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Kleijn,
Datum uitspraak	: 15 oktober 2012
Partijen	: Appellant tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden	: Forfaitair bedrag, dyslexie, handicap, proceskosten, rechtsbijstand, schadevergoeding, immateriële schade, studievertraging
Artikelen	: Besluit proceskosten bestuursprocesrecht
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoorwegingen	: 2.3.1. Appellant heeft in zijn verzoek van 5 augustus 2011 verzocht om vergoeding van het collegegeld van de studie jaren 2009-2010 en 2010-2011, een forfaitair bedrag van € 500,00 voor kosten,

waaronder begrepen juridische bijstand, en een forfaitair bedrag van € 3.000,00 voor bestede tijd en immateriële compensatie voor studievertraging.

Het besluit van 15 september 2011 is opgesplitst in twee delen. Thans is slechts aan de orde het besluit van 15 september 2011, voor zover genomen door de examencommissie. Dit laat echter onverlet dat de Commissie voor beroep- en bezwaarschriften het besluit van 15 september 2011 heeft vernietigd, voor zover genomen door het college van bestuur en heeft geadviseerd dat het college van bestuur aan appellant het collegegeld voor de periode september 2009 tot en met januari 2011 ter hoogte van € 2317,00 vergoed en € 437,00 voor de kosten van rechtsbijstand. Dit betekent dat appellant in totaal € 3292,00 vergoed heeft gekregen voor het collegegeld van de studiejaren 2009-2010 en 2010-2011, zoals hij ook heeft verzocht. Ook heeft hij de kosten voor rechtsbijstand vergoed gekregen overeenkomstig het Besluit proceskosten bestuursprocesrecht. Wat de stelling van appellant, dat hij meer kosten voor rechtsbijstand heeft gemaakt dan zijn vergoed, betreft, geldt dat de kosten die appellant vergoed heeft gekregen zijn vastgesteld aan de hand van het Besluit proceskosten bestuursprocesrecht. In hetgeen appellant in beroep heeft aangevoerd bestaat geen grond voor het oordeel dat appellant meer dan dat vergoed zou moeten krijgen. In dit verband is van belang dat hij verzocht heeft om de vergoeding van € 500,00. Nu appellant ter zitting desgevraagd heeft erkend dat ten tijde van het besluit van het CBE van 21 maart 2012 de gestelde immateriële schade niet onderbouwd was, heeft het CBE het verzoek in zoverre terecht afgewezen. Gelet op het voorgaande bestaat geen grond voor het oordeel dat het besluit van het CBE onjuist is.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Leiden (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 september 2011 heeft het college van bestuur, voor zover van belang, het verzoek van appellant om schadevergoeding afgewezen.

Bij besluit van 21 maart 2012 heeft het CBE, voor zover van belang, het door appellant daartegen ingediende beroep gegrond verklaard en het besluit van 15 september 2011 vernietigd.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 7 juni 2012, beroep ingesteld. De gronden van beroep zijn aangevuld bij brief van 5 juli 2012.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 september 2012, waar appellant, vertegenwoordigd door mr. J.M. Stevens, advocaat te Leiden, en [naam], en het CBE, vertegenwoordigd door drs. W.A.A.C. van Ingen Scholten, dr. H. van der Veere, drs. T.H.M. de Jong, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Uit de stukken blijkt dat het besluit van 15 september 2011 na overleg door partijen deels is opgevat als een besluit dat is genomen door de examencommissie van de studie Talen en Culturen van Japan. Het beroep van appellant heeft betrekking op het besluit van het CBE van 21

maart 2012 op het bezwaar van appellant tegen het deel van het besluit van 15 september 2011, voor zover genomen door de examencommissie.

2.2 Bij besluit van 28 januari 2010 heeft de examencommissie appellant een negatief bindend studieadvies gegeven. Bij besluit van 23 juni 2010 heeft het CBE het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Bij oordeel van 30 december 2010 heeft de Commissie Gelijke Behandeling overwogen dat de universiteit een verboden onderscheid heeft gemaakt door appellant onvoldoende faciliteiten aan te bieden dan wel onvoldoende informatie te geven over het bestaan van faciliteiten om ondanks zijn handicap, te weten dyslexie, zo normaal mogelijk onderwijs te kunnen volgen. Naar aanleiding van dit oordeel is appellant weer toegelaten tot de opleiding en heeft appellant het door hem bij de rechtbank tegen het besluit van 23 juni 2010 ingestelde beroep ingetrokken. Daarbij zijn volgens appellant afspraken gemaakt waar de examencommissie en het college van bestuur zich niet aan hebben gehouden. Daarom heeft hij bij brief van 5 augustus 2011 verzocht om schadevergoeding. In het besluit van 21 maart 2012 heeft het CBE overwogen dat appellant door het handelen en nalaten van de examencommissie studievertraging heeft opgelopen. Het CBE heeft het beroep van appellant tegen het besluit van 15 september 2011, voor zover genomen door de examencommissie, gegrond verklaard, dat besluit in zoverre vernietigd en de examencommissie veroordeeld tot vergoeding van de gestelde schade tot een bedrag van € 975,00 en tot vergoeding van de kosten voor rechtsbijstand tot een bedrag van € 437,00. De examencommissie heeft geweigerd de gestelde immateriële schade te vergoeden, omdat het volgens haar niet nader is onderbouwd.

2.3 Appellant betoogt dat onvoldoende tegemoet is gekomen aan zijn verzoek om schadevergoeding. Volgens hem is met de toegekende vergoeding niet alle schade gedekt die het gevolg is van de studievertraging, en waarvan de vergoeding in zijn verzoek is geclaimd.

2.3.1 Appellant heeft in zijn verzoek van 5 augustus 2011 verzocht om vergoeding van het collegegeld van de studie jaren 2009-2010 en 2010-2011, een forfaitair bedrag van € 500,00 voor kosten, waaronder begrepen juridische bijstand, en een forfaitair bedrag van € 3.000,00 voor bestede tijd en immateriële compensatie voor studievertraging.

Het besluit van 15 september 2011 is opgesplitst in twee delen. Thans is slechts aan de orde het besluit van 15 september 2011, voor zover genomen door de examencommissie. Dit laat echter onverlet dat de Commissie voor beroep- en bezwaarschriften het besluit van 15 september 2011 heeft vernietigd, voor zover genomen door het college van bestuur en heeft geadviseerd dat het college van bestuur aan appellant het collegegeld voor de periode september 2009 tot en met januari 2011 ter hoogte van € 2317,00 vergoed en € 437,00 voor de kosten van rechtsbijstand. Dit betekent dat appellant in totaal € 3292,00 vergoed heeft gekregen voor het collegegeld van de studie jaren 2009-2010 en 2010-2011, zoals hij ook heeft verzocht. Ook heeft hij de kosten voor rechtsbijstand vergoed gekregen overeenkomstig het Besluit proceskosten bestuursprocesrecht. Wat de stelling van appellant, dat hij meer kosten voor rechtsbijstand heeft gemaakt dan zijn vergoed, betreft, geldt dat de kosten die appellant vergoed heeft gekregen zijn vastgesteld aan de hand van het Besluit proceskosten bestuursprocesrecht. In hetgeen appellant in beroep heeft aangevoerd bestaat geen grond voor het oordeel dat appellant meer dan dat vergoed zou moeten krijgen. In dit verband is van belang dat hij verzocht heeft om de vergoeding van € 500,00. Nu appellant ter zitting desgevraagd heeft erkend dat ten tijde van het besluit van het CBE van 21 maart 2012 de gestelde immateriële schade niet onderbouwd was, heeft het CBE het verzoek in zoverre terecht afgewezen. Gelet op het voorgaande bestaat geen grond voor het oordeel dat het besluit van het CBE onjuist is.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/108
 Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Kleijn
 Datum uitspraak : 3 oktober 2012
 Partijen : Appellant tegen Universiteit van Amsterdam
 Trefwoorden : bachelor/masteropleiding, informatievoorziening,
 [instellings]collegegeld, overgangsrecht, wetsgeschiedenis
 Artikelen : WHW artikel 7.45a, 7.46 lid 1 en 5; Inschrijvingsbesluit 2011-
 2012 UvA artikel 18 en 19
 Uitspraak : Ongegrond
 Hoofdoverwegingen : 2.3.1 Uit de tekst van artikel 7.45, eerste lid, van de WHW,
 gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van
 toelichting, blijkt dat de wetgever uitdrukkelijk heeft bepaald dat voor één
 bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is.
 De wetgever heeft voorzien dat deze regeling in een bepaald aantal
 gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en heeft ter voorkoming
 hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste
 maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.
 Andere uitzonderingen zijn uitdrukkelijk niet door de wetgever beoogd in
 de wet op te nemen.
 2.3.2 Indien studenten niet voldoen aan de voorwaarden, bedoeld in
 artikel 7.45 van de WHW zijn zij ingevolge artikel 7.46, eerste lid, het
 instellingscollegegeld verschuldigd. Vast staat dat appellant niet voldoet
 aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45 van de WHW, zodat hij in
 beginsel het instellingscollegegeld verschuldigd is. Het college van bestuur
 heeft terecht geoordeeld dat hem geen geslaagd beroep op het in het
 Inschrijvingsbesluit neergelegde overgangsrecht toekomt. Ingevolge
 artikel 18, zesde bolletje van het Inschrijvingsbesluit geldt voor
 schakelstudenten die in september 2010 zijn begonnen met hun
 schakeltraject geen overgangsregeling. Voorts voldoet appellant niet aan
 de voorwaarde in artikel 19 van het Inschrijvingsbesluit dat de door hem
 te volgen masteropleiding aansluit op een eerdere masteropleiding. Dat
 appellant een schakelprogramma moet doen alvorens hij de
 masteropleiding privaatrecht kan volgen, biedt geen grond voor een ander
 oordeel. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat voor studenten in de
 situatie als waarin appellant zich bevindt een overgangsregeling moet
 gelden. Het college van bestuur heeft in dit verband toegelicht dat de
 overgangsbepalingen beperkt zijn gehouden, omdat het voor de
 universiteit financieel onmogelijk is om voor veel studenten die op grond
 van de gewijzigde wetgeving het instellingscollegegeld verschuldigd zijn
 en waarvoor de universiteit geen vergoeding van de overheid ontvangt,
 het wettelijk collegegeld van toepassing te verklaren.
 Wat betreft de stelling van appellant dat de hoogte van het collegegeld
 voor het studiejaar 2011-2012 lang onzeker is geweest, geldt dat de
 universiteit al in augustus 2010 informatie over de overgangsregelingen
 en collegegeldtarieven op de website heeft geplaatst en dat het
 Inschrijvingsbesluit op 20 april 2011 is vastgesteld en op
 29 april 2011 op de website is gepubliceerd. Ook is in de media aandacht
 besteed aan de gewijzigde wetgeving.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, (hierna: het college van bestuur),
 verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 november 2011 heeft het hoofd van de Studentenadministratie namens het college van bestuur aan appellant bekend gemaakt dat hij voor de master Privaatrecht in het studiejaar 2011-2012 het instellingscollegegeld ter hoogte van

€ 12.000 verschuldigd is.

Bij besluit van 7 mei 2012 heeft het college van bestuur het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 18 juni 2012, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 september 2012, waar appellant, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. E.L.C.M. Rijnders, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.45a van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bachelor- of één masteropleiding indien hij of zij niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald. Deze voorwaarde geldt niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45a, het instellingscollegegeld verschuldigd. Ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Mede op grond van artikel 7.46, vijfde lid, van de WHW heeft het college van bestuur het Inschrijvingsbesluit 2011-2012 (hierna: het Inschrijvingsbesluit) vastgesteld.

Ingevolge artikel 18, zesde bolletje, van het Inschrijvingsbesluit geldt voor schakelstudenten die in september 2010 zijn begonnen met hun schakeltraject geen overgangsregeling.

Ingevolge artikel 19 van het Inschrijvingsbesluit, voor zover van belang, is voor 2011-2012 een overgangsregeling van kracht voor studenten die zich in 2011-2012, aansluitend op het voltooien van hun eerste bachelor- of masteropleiding aan de Universiteit van Amsterdam, inschrijven voor een tweede bachelor- respectievelijk masteropleiding aan de Universiteit van Amsterdam. Voor die studenten is het instellingstarief gelijk aan het wettelijk tarief indien de inschrijving voor de tweede bachelor- respectievelijk masteropleiding direct aansluitend plaatsvindt aan de inschrijving voor de eerste bachelor- respectievelijk masteropleiding.

2.2 Appellant heeft in 2005 een masteropleiding afgerond. In 2010 heeft hij zich ingeschreven voor een schakelprogramma aan de Universiteit van Amsterdam om in 2011 te kunnen beginnen met de masteropleiding Privaatrecht.

2.3 Appellant betoogt dat het college van bestuur in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel handelt door hem het instellingscollegegeld in rekening te brengen voor de masteropleiding Privaatrecht. Hiertoe voert hij aan dat hij in 2010 is gestart met het eenjarig schakelprogramma om daarna de eenjarige masteropleiding Privaatrecht te volgen en hij daarbij in de veronderstelling was € 1.700 per jaar kwijt te zijn. Volgens hem is stoppen na het afronden van het schakelprogramma geen optie, omdat daarvoor geen diploma wordt verstrekt. Voor studenten in zijn situatie zou een overgangsregeling moeten gelden, aldus appellant. Ook stelt hij dat de hoogte van het collegegeld voor het studiejaar 2011-2012 gedurende het hele studiejaar 2010-2011 onzeker is geweest.

2.3.1 Uit de tekst van artikel 7.45, eerste lid, van de WHW, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, blijkt dat de wetgever uitdrukkelijk heeft bepaald dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever heeft voorzien dat deze regeling in een bepaald aantal gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en heeft ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen zijn uitdrukkelijk niet door de wetgever beoogd in de wet op te nemen.

2.3.2 Indien studenten niet voldoen aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45 van de WHW zijn zij ingevolge artikel 7.46, eerste lid, het instellingscollegegeld verschuldigd. Vast staat dat appellant niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45 van de WHW, zodat hij

in beginsel het instellingscollegegeld verschuldigd is. Het college van bestuur heeft terecht geoordeeld dat hem geen geslaagd beroep op het in het Inschrijvingsbesluit neergelegde overgangsrecht toekomt. Ingevolge artikel 18, zesde bolletje van het Inschrijvingsbesluit geldt voor schakelstudenten die in september 2010 zijn begonnen met hun schakeltraject geen overgangsregeling. Voorts voldoet appellant niet aan de voorwaarde in artikel 19 van het Inschrijvingsbesluit dat de door hem te volgen masteropleiding aansluit op een eerdere masteropleiding. Dat appellant een schakelprogramma moet doen alvorens hij de masteropleiding privaatrecht kan volgen, biedt geen grond voor een ander oordeel. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat voor studenten in de situatie als waarin appellant zich bevindt een overgangsregeling moet gelden. Het college van bestuur heeft in dit verband toegelicht dat de overgangsbepalingen beperkt zijn gehouden, omdat het voor de universiteit financieel onmogelijk is om voor veel studenten die op grond van de gewijzigde wetgeving het instellingscollegegeld verschuldigd zijn en waarvoor de universiteit geen vergoeding van de overheid ontvangt, het wettelijk collegegeld van toepassing te verklaren.

Wat betreft de stelling van appellant dat de hoogte van het collegegeld voor het studiejaar 2011-2012 lang onzeker is geweest, geldt dat de universiteit al in augustus 2010 informatie over de overgangsregelingen en collegegeldtarieven op de website heeft geplaatst en dat het Inschrijvingsbesluit op 20 april 2011 is vastgesteld en op 29 april 2011 op de website is gepubliceerd. Ook is in de media aandacht besteed aan de gewijzigde wetgeving.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/109
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Olivier, Mollee
Datum uitspraak	: 21 november 2012
Partijen	: Appellant tegen Universiteit Utrecht
Trefwoorden	: Inbrengregeling, overstap oude stijl naar masteropleiding, vangnetregeling
Artikelen	: WHW artikel 7.10a; OER Rechtsgeleerdheid UU artikel 8.1, 8.5
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5. Het aangevoerde leidt niet tot het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat appellant, om in aanmerking te komen voor het bachelordiploma, nog de vakken Afstudeerwerk en IER I dient te behalen. In de Inbrengregeling is geen grondslag te vinden voor het betoog van appellant dat het door hem behaalde vak Rechtspraktijk kan worden ingebracht voor het vak Afstudeerwerk, omdat het gelijk gesteld is aan het vak Oefenrechtbank. Voorts geeft het aangevoerde geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat voor toepassing van de vangnetregeling geen aanleiding bestaat. Hierbij heeft verweerder het moeten behalen van twee vakken om het bachelordiploma te verkrijgen in dit geval niet kennelijk onredelijk mogen achten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 21 december 2011 is een verzoek van appellant om toepassing te geven aan de zogenoemde vangnetregeling bachelor afgewezen.

Bij beslissing van 4 mei 2012 heeft verweerder het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 oktober 2012, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door M. Batteljee LL B en dr. H.R.B.M. Kummeling, beiden werkzaam in dienst van de universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.10a, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, verleent het instellingsbestuur de graad Bachelor aan degene die met goed gevolg het afsluitend examen van een bacheloropleiding in het wetenschappelijk onderwijs heeft afgelegd.

In artikel 8.1 van de Onderwijs- en Examenregeling bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid (hierna: de OER), getiteld overstap 'oude stijl' > 'nieuwe stijl', is, voor zover thans van belang, bepaald dat een student die, direct voorafgaand aan het tijdstip van invoering van deze regeling, voor de opleiding Nederlands recht was ingeschreven en overstapt naar het bachelorprogramma, te maken heeft met de regeling dat behaalde studieresultaten kunnen worden ingebracht voor overeenkomstige onderdelen volgens de zogenoemde Inbrengregeling doctoraalvakken Bachelor jaar 2 en 3 (hierna: de Inbrengregeling), in de bijlage onder 12 (lees: 11).

In artikel 8.5, getiteld vangnetregeling, is bepaald dat in die gevallen, waarin de regeling niet voorziet, niet duidelijk voorziet of tot kennelijk onredelijke uitkomsten leidt, door of namens de decaan wordt beslist, na de examencommissie te hebben gehoord.

2.2. Appellant is binnen de opleiding Rechtsgeleerdheid van de doctoraalstructuur naar de bachelor/materstructuur overgestapt.

2.3. Aan de beslissing van 4 mei 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellant om in aanmerking te komen voor het bachelordiploma, gelet op de door hem behaalde vakken binnen het doctoraal, op grond van de Inbrengregeling nog het vak Afstudeerwerk en het Kernvak Internationaal en Europees recht I (hierna: IER I) diende te behalen en hij dat niet heeft gedaan. Voor toepassing van de vangnetregeling in artikel 8.5 van de OER bestaat geen aanleiding, aldus verweerder.

2.4. Appellant betoogt dat verweerder aldus heeft miskend dat de door hem behaalde vakken voldoende zijn om in aanmerking te komen voor toekenning van het bachelordiploma, dan wel toepassing van de vangnetregeling. Hiertoe voert hij aan dat uit de Inbrengregeling volgt dat het door hem behaalde vak Rechtspraktijk gelijk wordt gesteld aan het vak Afstudeerwerk. Voorts pakt de Inbrengregeling voor hem onredelijk uit, omdat hij ten opzichte van andere studenten die overstappen een extra IER-vak dient te behalen. Verder heeft verweerder er ten onrechte geen rekening mee gehouden dat hij nog het mastergedeelte van de opleiding dient te behalen en hij in het verleden onjuist is behandeld, aldus appellant.

2.5. Het aangevoerde leidt niet tot het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat appellant, om in aanmerking te komen voor het bachelordiploma, nog de vakken Afstudeerwerk en IER I dient te behalen. In de Inbrengregeling is geen grondslag te vinden voor het betoog van appellant dat het door hem behaalde vak Rechtspraktijk kan worden ingebracht voor het vak Afstudeerwerk, omdat het gelijk gesteld is aan het vak Oefenrechtbank. Voorts geeft het aangevoerde geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat voor toepassing van de vangnetregeling geen aanleiding bestaat. Hierbij heeft verweerder het moeten behalen van twee vakken om het bachelordiploma te verkrijgen in dit geval niet kennelijk onredelijk mogen achten.

Het betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding. Gelet op de ongegrondverklaring van het beroep is er evenmin aanleiding tot het toekennen van enige vorm van schadevergoeding of compensatie aan appellant.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/110
Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak : 6 december 2012
Partijen : Appellante tegen Hogeschool van Utrecht
Trefwoorden : [instellings]collegegeld, [kostendekkend]instellingscollegegeld, persoonlijke omstandigheden, tweede opleiding, [on]verbindendheid regeling, vertrouwensbeginsel, wetsgeschiedenis
Artikelen : WHW artikel 7.45a, 7.46; Inschrijvingsregeling HU artikel 39
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4.2 Anders dan appellante betoogt, houdt het starten van een opleiding tegen een vastgesteld collegegeld geen recht in dat de hoogte ervan gedurende de hele looptijd van de studie onveranderd blijft. Ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de WHW geschiedt de inschrijving voor een opleiding voor het gehele studiejaar. In aanmerking genomen dat de collegegelden jaarlijks worden vastgesteld en dat aan de wijzigingen in de wetgeving over de verhoging van het collegegeld in de landelijke media veel aandacht is besteed, mocht appellante er niet op vertrouwen dat de hoogte van het collegegeld de gehele duur van haar studie steeds van gelijk niveau zou blijven. Appellante is tevens tijdig voor het starten van het studiejaar 2011-2012 geïnformeerd over de hoogte van het collegegeld dat bij inschrijving voor dat jaar zou gelden. Op 3 juni 2010 is op Sharepoint een bericht geplaatst en op 8 juli 2010 is naar alle studenten die het betrof, waaronder appellante, een brief gestuurd met een toelichting op de wijzigingen voor zogenoemde (studie)stapelaars in de studie jaren 2011-2012 en 2012-2013. Gelet op het voorgaande, bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat de informatieplicht, bedoeld in artikel 7.15 van de WHW, is geschonden. Wat het betoog van appellante dat instellingen voor hoger onderwijs niet verplicht zijn het instellingscollegegeld hoger vast te stellen dan het wettelijk collegegeld en dat het college van bestuur de nut en noodzaak van de vastgestelde instellingscollegegeldtarieven onvoldoende heeft gemotiveerd betreft, geldt dat appellante haar stelling dat de daadwerkelijk voor de opleiding gemaakte kosten niet overeenkomen met de vastgestelde instellingscollegegeldtarieven niet nader heeft toegelicht. Voor het studiejaar 2010-2011 was appellante € 1.317,00 verschuldigd. Voor het studiejaar 2011-2012 is het instellingscollegegeld op € 2.930,00 vastgesteld en het volgende studiejaar op € 5.800,00. Er is geen grond om aan te nemen dat die bedragen hoger dan kostendekkend zijn en de grenzen van een als redelijk aan te merken wederprestatie voor genoten onderwijs te buiten gaan. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat het vertrouwensbeginsel is geschonden door het ontbreken van voor appellante toepasselijk overgangsrecht. Uit artikel 7.45a, eerste lid, van de WHW, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, valt af te leiden dat de wetgever heeft bedoeld dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever

heeft voorzien dat deze regeling in bepaalde gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en heeft ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen heeft de wetgever niet beoogd. Het college van bestuur heeft in dit verband ook toegelicht dat de overgangsbepalingen beperkt zijn gehouden, omdat het financieel onmogelijk is om voor veel studenten die op grond van de gewijzigde wetgeving het instellingscollegegeld verschuldigd zijn en waarvoor de hogeschool geen vergoeding van de overheid ontvangt, het wettelijk collegegeld van toepassing te verklaren. Bovendien is er voor studenten, als appellante, daarom gekozen voor een gefaseerde invoering van het instellingscollegegeldtarief, zo blijkt uit het beleidsdocument "Nieuwe WHW en beleid instellingscollegegeld". Het College volgt appellante evenmin in haar betoog dat de Inschrijvingsregeling onverbindend is, omdat deze geen hardheidsclausule bevat. Artikel 39 van die regeling biedt de faculteitsdirecteur de mogelijkheid om een onmiddellijke beslissing te nemen in gevallen waarin de regeling niet voorziet. Tot slot heeft het college van bestuur in de door appellante naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden in redelijkheid geen grond hoeven zien om af te wijken van de hoogte van het vastgestelde instellingscollegegeld.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 december 2010 heeft het college van bestuur van de Hogeschool Utrecht de instellingscollegegeldtarieven voor het studiejaar 2011-2012 vastgesteld.

Bij beslissing van 31 oktober 2011 heeft de directeur van de faculteit Maatschappij & Recht het daartegen door appellante gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Bij beslissing van 14 mei 2012 heeft het college van bestuur het daartegen door appellante ingediende beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 21 juni 2012, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 september 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. W.S. Zorg, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. M.P.I. van Leeuwen en J. Kroon, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 De beslissing van de directeur van de faculteit Maatschappij & Recht van 31 oktober 2011 moet worden begrepen als een afwijzing van het verzoek van appellante om af te wijken van de hoogte van het collegegeld. Het college van bestuur heeft het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

2.2 Ingevolge artikel 7.45a van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bachelor- of één masteropleiding, indien hij of zij niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald. Dit geldt niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW is een student die niet voldoet aan

de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45a, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Mede op grond van artikel 7.46, vijfde lid, van de WHW heeft het college van bestuur de Inschrijvingsregeling HU 2011-2012 vastgesteld.

2.3 Appellante heeft in 2000 een opleiding afgerond. In 2009 heeft zij zich ingeschreven voor de opleiding HBO-rechten in deeltijd aan de Hogeschool Utrecht. In het eerste studiejaar was het collegegeld van appellante € 1.201,00 en in het studiejaar 2010-2011 € 1.317,00. In het studiejaar 2011-2012 is zij € 2.930,00 verschuldigd en het volgende studiejaar € 5.800,00.

2.4 Appellante betoogt dat het college van bestuur heeft miskend dat haar inschrijving voor de deeltijddopleiding HBO-rechten moet worden gezien als een duurovereenkomst met een betaling in vier termijnen. Volgens haar betekent dit dat zij vier jaar lang hetzelfde collegegeld verschuldigd zou moeten zijn. Zij is onvoldoende voorgelicht over de verhoging van het collegegeld voor de toekomstige studiejaar bij de inschrijving voor de opleiding in 2009. Daarmee is niet voldaan aan de informatieplicht, als bedoeld in artikel 7.15 van de WHW. Op instellingen voor hoger onderwijs rust in verband met de gewijzigde wetgeving ten aanzien van het collegegeld niet de plicht om het instellingscollegegeld hoger vast te stellen dan het niveau van het wettelijk collegegeld. Nut en noodzaak van de hoogte van de vastgestelde instellingscollegegeldtarieven zijn voorts onvoldoende gemotiveerd. Verder is het vertrouwensbeginsel geschonden, omdat er geen voor appellante toepasselijk overgangsrecht in de inschrijvingsregeling is opgenomen. Bovendien is de regeling onverbindend, omdat het geen hardheidsclausule bevat. Tot slot stelt zij dat zij in verband met haar persoonlijke omstandigheden, waaronder begrepen de omstandigheden dat zij een alleenstaande moeder is en een laag inkomen heeft, niet in staat is het verhoogde instellingscollegegeld te betalen en daarom zal moeten stoppen met de opleiding. Het college van bestuur mocht daarom niet weigeren haar een lager tarief dan het vastgestelde instellingscollegegeld in rekening te brengen, aldus appellante.

2.4.1 Vast staat dat appellante, gelet op de omstandigheden dat zij reeds een opleiding heeft afgerond en niet voldoet aan de overgangsregeling in de Inschrijvingsregeling, het instellingscollegegeld is verschuldigd voor het studiejaar 2011-2012.

2.4.2 Anders dan appellante betoogt, houdt het starten van een opleiding tegen een vastgesteld collegegeld geen recht in dat de hoogte ervan gedurende de hele looptijd van de studie onveranderd blijft. Ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de WHW geschiedt de inschrijving voor een opleiding voor het gehele studiejaar. In aanmerking genomen dat de collegegelden jaarlijks worden vastgesteld en dat aan de wijzigingen in de wetgeving over de verhoging van het collegegeld in de landelijke media veel aandacht is besteed, mocht appellante er niet op vertrouwen dat de hoogte van het collegegeld de gehele duur van haar studie steeds van gelijk niveau zou blijven. Appellante is tevens tijdig voor het starten van het studiejaar 2011-2012 geïnformeerd over de hoogte van het collegegeld dat bij inschrijving voor dat jaar zou gelden. Op 3 juni 2010 is op Sharepoint een bericht geplaatst en op 8 juli 2010 is naar alle studenten die het betrof, waaronder appellante, een brief gestuurd met een toelichting op de wijzigingen voor zogenoemde (studie)stapelaars in de studiejaar 2011-2012 en 2012-2013. Gelet op het voorgaande, bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat de informatieplicht, bedoeld in artikel 7.15 van de WHW, is geschonden.

Wat het betoog van appellante dat instellingen voor hoger onderwijs niet verplicht zijn het instellingscollegegeld hoger vast te stellen dan het wettelijk collegegeld en dat het college van bestuur de nut en noodzaak van de vastgestelde instellingscollegegeldtarieven onvoldoende heeft gemotiveerd betreft, geldt dat appellante haar stelling dat de daadwerkelijk voor de opleiding gemaakte kosten niet overeenkomen met de vastgestelde instellingscollegegeldtarieven niet nader heeft toegelicht. Voor het studiejaar 2010-2011 was appellante € 1.317,00 verschuldigd. Voor het studiejaar 2011-2012 is het instellingscollegegeld op € 2.930,00 vastgesteld en het volgende studiejaar op € 5.800,00. Er is geen grond om aan te nemen dat die bedragen hoger dan kostendekkend zijn en de grenzen van een als redelijk aan te merken wederprestatie voor genoten onderwijs te buiten gaan.

Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat het vertrouwensbeginsel is geschonden door het ontbreken van voor appellante toepasselijk overgangsrecht. Uit artikel 7.45a, eerste lid, van de WHW, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, valt af te leiden dat de wetgever heeft bedoeld dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever heeft voorzien dat deze regeling in bepaalde gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en heeft ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van

onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen heeft de wetgever niet beoogd. Het college van bestuur heeft in dit verband ook toegelicht dat de overgangsbepalingen beperkt zijn gehouden, omdat het financieel onmogelijk is om voor veel studenten die op grond van de gewijzigde wetgeving het instellingscollegegeld verschuldigd zijn en waarvoor de hogeschool geen vergoeding van de overheid ontvangt, het wettelijk collegegeld van toepassing te verklaren. Bovendien is er voor studenten, als appellante, daarom gekozen voor een gefaseerde invoering van het instellingscollegegeldtarief, zo blijkt uit het beleidsdocument "Nieuwe WHW en beleid instellingscollegegeld".

Het College volgt appellante evenmin in haar betoog dat de Inschrijvingsregeling onverbindend is, omdat deze geen hardheidsclausule bevat. Artikel 39 van die regeling biedt de faculteitsdirecteur de mogelijkheid om een onmiddellijke beslissing te nemen in gevallen waarin de regeling niet voorziet.

Tot slot heeft het college van bestuur in de door appellante naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden in redelijkheid geen grond hoeven zien om af te wijken van de hoogte van het vastgestelde instellingscollegegeld.

Het betoog faalt.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/113
Rechter(s) : mr. Mollee
Datum uitspraak : 17 december 2012
Partijen : Appellante tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : (instellings)collegegeld, coulance, hardheidsclausule, informatieverstrekking, Iraanse nationaliteit, inschrijvingsduur, persoonlijke omstandigheden, studiejaar
Artikelen : WHW artikel 7.32 lid 4, 7.45a lid 1, 7.46 lid 1 en 5; WSF 2000 artikel 2.2; Inschrijvingsluit UvA artikel 20
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1 Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat op het moment dat appellante zich in 2010 voor het eerst inschreef voor de studie Tandheelkunde aan haar op grond van de door haar verstrekte identiteitsgegevens in eerste instantie het wettelijk collegegeld in rekening is gebracht. Op 1 juli 2011 heeft het college van bestuur appellante meegedeeld dat zij in verband met haar Iraanse nationaliteit instellingscollegegeld verschuldigd is. Het college van bestuur heeft ter zitting toegelicht dat bij gelegenheid van de inschrijving bij het gebruik van de betalingsmodule een fout moet zijn gemaakt, welke fout precies is niet meer na te gaan, en dat tijdens een controle aan het einde van het studiejaar 2010-2011 alsnog is vastgesteld dat appellante niet voldoet aan de vereisten om voor het wettelijk collegegeld in aanmerking te komen. Om appellante tegemoet te komen is haar voor het studiejaar 2010-2011 als instellingscollegegeldtarief een tarief ter hoogte van het wettelijk collegegeldtarief in rekening gebracht en is van een naheffing van het hogere collegegeld afgezien. Het college oordeelt dat het vertrouwensbeginsel niet zover strekt dat het college van bestuur een eenmaal gemaakte fout zou moeten herhalen en appellante ook voor het studiejaar 2011-2012 als instellingscollegegeldtarief wederom een tarief ter hoogte van het wettelijk collegegeldtarief in rekening zou moeten brengen. Anders dan appellante in dit verband stelt, geeft het starten van een opleiding tegen een vastgesteld collegegeld er geen recht op dat de hoogte ervan gedurende

de hele looptijd van de studie onveranderd blijft. Ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de WHW geschiedt de inschrijving voor een opleiding voor het gehele studiejaar. In aanmerking genomen dat de collegegelden jaarlijks, en niet voor de gehele periode van een studie, worden vastgesteld mocht appellante er niet op vertrouwen dat de hoogte van het collegegeld de gehele duur van haar studie steeds van gelijk niveau zou blijven. Appellante is tevens tijdig voor het starten van het studiejaar 2011-2012 geïnformeerd over de hoogte van het collegegeld dat bij inschrijving voor dat jaar zou gelden. Tot slot heeft het college van bestuur in de door appellante naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden in redelijkheid geen grond hoeven zien om met toepassing van artikel 20 van het Inschrijvingsbesluit af te wijken van de hoogte van het vastgestelde instellingscollegegeld.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, (hierna: het college van bestuur), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 29 augustus 2011 is aan appellante meegedeeld dat zij bij een herinschrijving voor het collegejaar 2011-2012 van de studie Tandheelkunde het instellingscollegegeld voor niet EER-studenten verschuldigd is.

Bij beslissing van 15 mei 2012 heeft het college van bestuur het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 26 juni 2012, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 30 november 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. M. Gavami, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. E.L.C.M. Rijnders, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.45a, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), voor zover hier van belang, is een student die tot één van de groepen van personen, bedoeld in artikel 2.2 van de Wet studiefinanciering 2000 behoort, het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bachelor- of één masteropleiding.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45a, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Mede op grond van artikel 7.46, vijfde lid, van de WHW heeft het college van bestuur het Inschrijvingsbesluit 2011-2012 (hierna: het Inschrijvingsbesluit) vastgesteld.

Ingevolge artikel 20 van het Inschrijvingsbesluit kan het college van bestuur van de regeling afwijken, indien een bepaling in deze regeling zou leiden tot een bijzonder geval van onbillijkheid van overwegende aard.

2.2 Appellante heeft de Iraanse nationaliteit en is in het bezit van een Belgische verblijfsvergunning. Zij behoort niet tot één van de groepen personen als bedoeld in artikel 2.2 van de Wet studiefinanciering 2000. Derhalve is zij ingevolge artikel 7.46, eerste lid, jo. artikel 7.45a, eerste lid, van de WHW het instellingscollegegeld verschuldigd.

2.3 Appellante betoogt dat het college van bestuur in strijd met het vertrouwensbeginsel handelt door haar het instellingscollegegeld in rekening te brengen voor de studie Tandheelkunde. Hiertoe voert zij aan dat zij zich in 2010 voor het eerst voor de studie heeft ingeschreven en dat zij op dat moment haar identiteitsgegevens moest overleggen. Op dat moment is haar het wettelijk collegegeld in rekening gebracht, terwijl het college van bestuur toen kon weten dat zij de Iraanse nationaliteit heeft, aldus appellante. De vraag welk collegegeld verschuldigd is, moet volgens haar aan het begin van de opleiding bepaald worden voor de duur daarvan. Ook stelt appellante dat het verschuldigd zijn van het instellingscollegegeld leidt tot een bijzonder geval van onbillijkheid van overwegende aard als bedoeld in artikel 20 van het Inschrijvingsbesluit, zodat het college van bestuur van die regeling zou moeten afwijken.

2.3.1 Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat op het moment dat appellante zich in 2010 voor het eerst inschreef voor de studie Tandheelkunde aan haar op grond van de door haar verstrekte identiteitsgegevens in eerste instantie het wettelijk collegegeld in rekening is gebracht. Op 1 juli 2011 heeft het college van bestuur appellante meegedeeld dat zij in verband met haar Iraanse nationaliteit instellingscollegegeld verschuldigd is. Het college van bestuur heeft ter zitting toegelicht dat bij gelegenheid van de inschrijving bij het gebruik van de betalingsmodule een fout moet zijn gemaakt, welke fout precies is niet meer na te gaan, en dat tijdens een controle aan het einde van het studiejaar 2010-2011 alsnog is vastgesteld dat appellante niet voldoet aan de vereisten om voor het wettelijk collegegeld in aanmerking te komen. Om appellante tegemoet te komen is haar voor het studiejaar 2010-2011 als instellingscollegegeldtarief een tarief ter hoogte van het wettelijk collegegeldtarief in rekening gebracht en is van een naheffing van het hogere collegegeld afgezien.

Het college oordeelt dat het vertrouwensbeginsel niet zover strekt dat het college van bestuur een eenmaal gemaakte fout zou moeten herhalen en appellante ook voor het studiejaar 2011-2012 als instellingscollegegeldtarief wederom een tarief ter hoogte van het wettelijk collegegeldtarief in rekening zou moeten brengen. Anders dan appellante in dit verband stelt, geeft het starten van een opleiding tegen een vastgesteld collegegeld er geen recht op dat de hoogte ervan gedurende de hele looptijd van de studie onveranderd blijft. Ingevolge artikel 7.32, vierde lid, van de WHW geschiedt de inschrijving voor een opleiding voor het gehele studiejaar. In aanmerking genomen dat de collegegelden jaarlijks, en niet voor de gehele periode van een studie, worden vastgesteld mocht appellante er niet op vertrouwen dat de hoogte van het collegegeld de gehele duur van haar studie steeds van gelijk niveau zou blijven. Appellante is tevens tijdig voor het starten van het studiejaar 2011-2012 geïnformeerd over de hoogte van het collegegeld dat bij inschrijving voor dat jaar zou gelden. Tot slot heeft het college van bestuur in de door appellante naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden in redelijkheid geen grond hoeven zien om met toepassing van artikel 20 van het Inschrijvingsbesluit af te wijken van de hoogte van het vastgestelde instellingscollegegeld.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/115
Rechter(s)	: mr. Nijenhof
Datum uitspraak	: 5 november 2012
Partijen	: Appellante tegen Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: [instellings]Collegegeld, informatieverstrekking, wijziging wetgeving
Artikelen	: WHW artikel 7.45a lid 1 aanhef en onderdeel a, 2 en 7, 7.46 lid 1 en 5
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.3.1. In aanmerking genomen dat de collegegelden jaarlijks

worden vastgesteld en dat aan de wijzigingen in de wetgeving over de verhoging van het collegegeld in de landelijke media veel aandacht is besteed, kon appellante er niet op vertrouwen dat de hoogte van het collegegeld gedurende de gehele duur van haar studie steeds van gelijk niveau zou blijven. De bekendmaking bij brief van verweerder van 15 februari 2011, bij appellante naar zij stelt bekend geworden in april 2011, vond ruimschoots plaats voor het begin van het studiejaar 2011-2012. Van strijd met het rechtszekerheidsbeginsel is derhalve geen sprake. Het betoog van appellante dat verweerder haar bij mail van 13 augustus 2010 naar de stand van de toenmalige wetgeving anders zou hebben voorgelicht maakt dit niet anders.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 28 februari 2012 heeft de Centrale Studentenadministratie aan appellante meegedeeld dat zij het instellingscollegegeld verschuldigd is voor het volgen van de deeltijdopleiding Maatschappelijk Werk en Dienstverlening, waarvoor zij zich in september 2010 heeft ingeschreven, en is het verzoek van appellante om tegemoetkoming aangaande de hoogte van het instellingscollegegeld afgewezen.

Bij beslissing van 9 april 2012 heeft het college van bestuur het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 26 juni 2012, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 oktober 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. D.F. Smulders, zijn verschenen.

Het College heeft de zaak verwezen naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 30 oktober 2012, waar appellante vertegenwoordigd door mr. D.F. Smulders, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J. de Jongh, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.45a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is het wettelijk collegegeld verschuldigd door een student, die blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelorgraad heeft behaald of voor een opleiding aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald.

Ingevolge het tweede lid geldt de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt

Ingevolge het zevende lid wordt voor de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, met een student die een bachelorgraad heeft behaald gelijkgesteld een student die met goed gevolg het afsluitend examen heeft afgelegd van een hogere beroepsopleiding met een studielast van 168 studiepunten, volgens de wet zoals die luidde op 31 augustus 2002.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid is een student die niet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a, voldoet het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het tweede lid wordt de hoogte van het collegegeld door het instellingsbestuur vastgesteld.

Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

2.2 Appellante heeft zich in september 2010 ingeschreven voor de deeltijdopleiding Maatschappelijk Werk en Dienstverlening. Niet in geschil is dat appellante niet voldoet aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 7.45a van de WHW, zodat zij ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW het instellingscollegegeld verschuldigd is.

2.3 Appellante betoogt dat verweerder miskent dat de Centrale Studentenadministratie ten onrechte heeft geweigerd haar tegemoet te komen in de hoogte van het instellingscollegegeld, omdat niet voldaan is aan de informatieplicht.

Voorafgaand aan haar inschrijving voor de opleiding Maatschappelijk Werk en Dienstverlening heeft appellante op 12 augustus 2010 aan de Centrale Studentenadministratie gevraagd of zij in aanmerking komt voor het wettelijk collegegeld. Bij e-mail van 13 augustus 2010 heeft de Centrale Studentenadministratie deze vraag bevestigend beantwoord. Pas eind april 2011 werd voor appellante duidelijk dat zij voor de komende studiejaren het instellingscollegegeld verschuldigd zou zijn.

2.3.1. In aanmerking genomen dat de collegegelden jaarlijks worden vastgesteld en dat aan de wijzigingen in de wetgeving over de verhoging van het collegegeld in de landelijke media veel aandacht is besteed, kon appellante er niet op vertrouwen dat de hoogte van het collegegeld gedurende de gehele duur van haar studie steeds van gelijk niveau zou blijven. De bekendmaking bij brief van verweerder van 15 februari 2011, bij appellante naar zij stelt bekend geworden in april 2011, vond ruimschoots plaats voor het begin van het studiejaar 2011-2012. Van strijd met het rechtszekerheidsbeginsel is derhalve geen sprake. Het betoog van appellante dat verweerder haar bij mail van 13 augustus 2010 naar de stand van de toenmalige wetgeving anders zou hebben voorgelicht maakt dit niet anders.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/117 en 117.1
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 20 september 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Advies decaan, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, verstrekken gegevens, voorlopige voorziening
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 1, 2, 3 en 6; Awb artikel 8:81 en 8:86
Uitspraak : Verzoek afgewezen, beroep ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.5.1. Uit de gedingstukken, het verhandelde ter zitting en de desgevraagd door appellante toegezonden mailwisseling met het decanaat over de bijzondere omstandigheden op 19 januari 2012 staat het volgende vast. De directeur heeft na ontvangst van het advies van het decanaat over de bijzondere persoonlijke omstandigheden op 11 en 12 januari 2012 deze meegewogen in zijn beslissing.
Voorts heeft de directeur geoordeeld dat die bijzondere omstandigheden over 11 en 12 januari 2012 blijkens het advies van het decanaat niet hebben belet deel te nemen aan het onderdeel Nederlands van het vak Major 2.
Appellante had die bijzondere omstandigheden voordat de beslissing haar een bindend negatief studieadvies te geven werd genomen en in ieder geval voordat het CBE haar beroep zou behandelen bij het decanaat kunnen en moeten melden.
Het is niet aannemelijk geworden dat appellante die bijzondere omstandigheden mede gelet op het feit dat zij op 20 januari 2012 een gesprek had met een decaan niet tijdig had kunnen inbrengen.

Appellante heeft eerst op 19 juni 2012 en daarmee na de beslissing in primo en na de hoorzitting van het CBE op 17 april 2012 en de vaststelling van zijn beslissing op 27 april 2012, aan het decanaat de bijzondere omstandigheden meegedeeld van 19 januari 2012.

2.5.2. De Voorzitter is van oordeel dat de gevolgen van het eerst melden van de bijzondere persoonlijke omstandigheden van 19 januari 2012 aan het decanaat na de vaststelling van de beslissing in primo en de beslissing van het CBE, voor rekening en risico van appellante dienen te blijven. Aan het CBE en de directeur kunnen die gevolgen vanwege gebrek aan wetenschap niet worden toegerekend.

Overigens heeft het decanaat anders dan appellante in haar beroepschrift heeft gesteld, het eerder gegeven advies niet gewijzigd maar er op gewezen dat appellante door niet al in januari 2012 alle relevante informatie te verstrekken zelf heeft veroorzaakt dat met betrekking tot 19 januari 2012 niet in positieve zin is geadviseerd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens Hogeschool Inholland (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 23 februari 2012 heeft de directeur van het Domein Management, Finance & Recht appellante een bindend negatief studieadvies gegeven.

Bij brief van 16 maart 2012 heeft appellante tegen die beslissing beroep ingesteld.

Bij beslissing van 17 april 2012, aan appellante toegezonden op 22 juni 2012, heeft het CBE het beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 28 juni 2012, beroep ingesteld en gelijktijdig de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Op 4 juli 2012 heeft appellante nog een ander stuk ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 juli 2012, waar het CBE, vertegenwoordigd door mr. F. Donner, is verschenen. Tevens zijn M. Kleijn en S. Loiazizi gehoord.

Na afloop van de zitting is appellante verzocht nog stukken in te brengen.

Het College heeft de zaak verder behandeld ter zitting van 30 augustus 2012, waar verweerder vertegenwoordigd door mr. F. Donner, in dienst bij verweerder, is verschenen. Tevens is M. Kleijn gehoord. Appellante is niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van

inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

2.2. Vast staat dat appellante 45 van de 60 studiepunten heeft behaald en door het niet behalen van het onderdeel Nederlands van het vak Major 2, niet heeft voldaan aan de kwalitatieve eis, zodat zij niet aan de gestelde norm voor de studievoortgang voldoet.

2.3. Appellante stelt dat de directeur haar persoonlijke omstandigheden niet voldoende heeft meegewogen om tot zijn beslissing tot het afgeven van een bindend negatief studieadvies te komen en het CBE heeft dat miskend.

2.4. De directeur heeft zich op het standpunt gesteld dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij door bijzondere persoonlijke omstandigheden het onderdeel Nederlands van het vak Major 2 niet heeft kunnen deelnemen aan de herkansing.

2.5. De Voorzitter overweegt als volgt.

2.5.1. Uit de gedingstukken, het verhandelde ter zitting en de desgevraagd door appellante toegezonden mailwisseling met het decanaat over de bijzondere omstandigheden op 19 januari 2012 staat het volgende vast. De directeur heeft na ontvangst van het advies van het decanaat over de bijzondere persoonlijke omstandigheden op 11 en 12 januari 2012 deze meegewogen in zijn beslissing.

Voorts heeft de directeur geoordeeld dat die bijzondere omstandigheden over 11 en 12 januari 2012 blijkens het advies van het decanaat niet hebben belet deel te nemen aan het onderdeel Nederlands van het vak Major 2.

Appellante had die bijzondere omstandigheden voordat de beslissing haar een bindend negatief studieadvies te geven werd genomen en in ieder geval voordat het CBE haar beroep zou behandelen bij het decanaat kunnen en moeten melden.

Het is niet aannemelijk geworden dat appellante die bijzondere omstandigheden mede gelet op het feit dat zij op 20 januari 2012 een gesprek had met een decaan niet tijdig had kunnen inbrengen.

Appellante heeft eerst op 19 juni 2012 en daarmee na de beslissing in primo en na de hoorzitting van het CBE op 17 april 2012 en de vaststelling van zijn beslissing op 27 april 2012, aan het decanaat de bijzondere omstandigheden meegedeeld van 19 januari 2012.

2.5.2. De Voorzitter is van oordeel dat de gevolgen van het eerst melden van de bijzondere persoonlijke omstandigheden van 19 januari 2012 aan het decanaat na de vaststelling van de beslissing in primo en de beslissing van het CBE, voor rekening en risico van appellante dienen te blijven. Aan het CBE en de directeur kunnen die gevolgen vanwege gebrek aan wetenschap niet worden toegerekend.

Overigens heeft het decanaat anders dan appellante in haar beroepschrift heeft gesteld, het eerder gegeven advies niet gewijzigd maar er op gewezen dat appellante door niet al in januari 2012 alle relevante informatie te verstrekken zelf heeft veroorzaakt dat met betrekking tot 19 januari 2012 niet in positieve zin is geadviseerd.

2.6. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de Voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Het beroep is ongegrond. Onder deze omstandigheden moet voorts het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College,

rechtdoende:

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. wijst het verzoek af.

•

Zaaknummer : 2012/118
Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak : 3 oktober 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Open Universiteit
Trefwoorden : Beoordeling, multiple choice, vertrouwensbeginsel
Artikelen : WHW artikel 7.61 lid 1 aanhef en onder f, 2; Awb artikel 8:4 aanhef en onder e
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1 Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Awb kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit inhoudende een beoordeling van kennen of kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.
Deze bepaling staat eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een besluit van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een zodanig besluit dat als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft het aan het besluit van 22 februari 2012 ten grondslag liggende besluit van de examencommissie, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.
2.2.2 Naar het oordeel van het College heeft het CBE zich terecht op het standpunt gesteld dat bij het besluit van 22 februari 2012 aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan. Het CBE heeft in dit verband terecht overwogen dat het bij een multiple choice vraag de bedoeling is dat het meest juiste antwoord wordt gegeven. In dit geval waren zowel alternatief a, b als c juist en had appellant daarom alternatief d, waarin de alternatieven a tot en met c als juiste alternatieven waren vermeld, moeten kiezen. Dat gevraagd is welk gevolg het invoeren van de Digesten had en niet welke gevolgen, brengt niet mee dat de vraag afgekeurd had moeten worden. Op basis van de tentamenstof had appellant kunnen en moeten weten dat zowel alternatief a, b als c juist waren en derhalve alternatief d het meest juiste was. Nu de vraag de rechterlijke toets doorstaat, is het niet van belang of de plaatsvervangend examinerator tijdens de behandeling van het bezwaarschrift al dan niet gezegd heeft dat de vraag bij een volgend tentamen op een andere wijze gesteld zal worden. De stukken en het verhandelde ter zitting bieden voorts geen grond voor het oordeel dat bij appellant het vertrouwen is gewekt dat hij een hoger cijfer zou kunnen verwachten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Open Universiteit (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 februari 2012 heeft de voorzitter van de examencommissie aan appellant medegedeeld dat hij een 5 heeft behaald voor het vak Rechtsgeschiedenis 1.

Bij besluit van 9 mei 2012, verzonden op 29 mei 2012, heeft het CBE het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 28 juni 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 september 2012, waar appellant, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.J.F.A. Engels, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is het college van beroep voor de examens bevoegd ten aanzien van beslissingen van examencommissies en examinatoren.

Ingevolge artikel 7.61, tweede lid, van de WHW kan het beroep, wat de openbare instellingen betreft in afwijking van hoofdstuk 7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht.

2.2 Het tentamen Rechtsgeschiedenis 1 bestond uit multiple choice vragen. Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat de examinerator ten onrechte de beantwoording van vraag 4 niet heeft goedgekeurd. Hiertoe voert hij aan dat die vraag misleidend is gesteld en zijn antwoord, alternatief a ook juist is.

2.2.1 Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Awb kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit inhoudende een beoordeling van kennen of kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.

Deze bepaling staat eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een besluit van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een zodanig besluit dat als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft het aan het besluit van 22 februari 2012 ten grondslag liggende besluit van de examencommissie, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.

2.2.2 Naar het oordeel van het College heeft het CBE zich terecht op het standpunt gesteld dat bij het besluit van 22 februari 2012 aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan. Het CBE heeft in dit verband terecht overwogen dat het bij een multiple choice vraag de bedoeling is dat het meest juiste antwoord wordt gegeven. In dit geval waren zowel alternatief a, b als c juist en had appellant daarom alternatief d, waarin de alternatieven a tot en met c als juiste alternatieven waren vermeld, moeten kiezen. Dat gevraagd is welk gevolg het invoeren van de Digesten had en niet welke gevolgen, brengt niet mee dat de vraag afgekeurd had moeten worden. Op basis van de tentamenstof had appellant kunnen en moeten weten dat zowel alternatief a, b als c juist waren en derhalve alternatief d het meest juiste was. Nu de vraag de rechterlijke toets doorstaat, is het niet van belang of de plaatsvervangend examinerator tijdens de behandeling van het bezwaarschrift al dan niet gezegd heeft dat de vraag bij een volgend tentamen op een andere wijze gesteld zal worden. De stukken en het verhandelde ter zitting bieden voorts geen grond voor het oordeel dat bij appellant het vertrouwen is gewekt dat hij een hoger cijfer zou kunnen verwachten.

Het betoog faalt.

2.3 Het beroep is ongegrond.

2.4 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/120
Rechter(s) : mrs. Loeb, Troostwijk, Van der Spoel
Datum uitspraak : 27 augustus 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit Leiden
Trefwoorden : Actuele kennis, vrijstellingen
Artikelen : WHW artikel 7.12b lid 1 onderdeel d en 3; OER 2011-2012 UL artikel 4.9.1
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1. De examencommissie heeft, na overleg met de vakcoördinator en de hoogleraar burgerlijk recht, aan de weigering ten grondslag gelegd dat appellant met het door hem in 1979 afgelegde examen octrooigemachtigde en de door hem in 1992 gevolgde cursus Nieuw Burgerlijk Wetboek niet over actuele kennis van het rechtsgebied beschikt. Voorts heeft zij geoordeeld dat de onderdelen goederenrecht en familie-, personen- en erfrecht bij dat examen en die cursus onvoldoende aan bod zijn gekomen.
Het CBE heeft zich met juistheid beperkt tot de vraag of de door appellant aangevoerde beroepsgronden tot het oordeel leiden dat de examencommissie bij de afwijzing van het verzoek niet heeft voldaan aan de voorschriften die aan het nemen van zodanige beslissing rechtens worden gesteld. Het heeft die vraag ontkennend beantwoord.
Het is aan het College om te beoordelen of die beslissing van het CBE, gezien in het licht van voormeld toetsingskader, toetsing in rechte kan doorstaan en niet om het verzoek van appellant om hem vrijstelling te verlenen te beoordelen. Hetgeen appellant in zijn beroepsschrift heeft aangevoerd, biedt geen grond voor het oordeel dat de beslissing van het CBE de toetsing in rechte niet kan doorstaan. De enkele herhaalde stelling van appellant dat zijn kennis van het desbetreffende rechtsgebied wel volledig en actueel is, is daartoe onvoldoende. Voorts heeft het CBE in het door appellant gestelde algemeen belang bij verlening van de door hem gevraagde vrijstelling terecht evenmin reden gezien om de beslissing van de examencommissie onrechtmatig te achten. Dat belang is een aspect, waarmee de examencommissie bij het nemen van haar beslissing terecht geen rekening heeft gehouden.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Op 24 november 2011 heeft de examencommissie van de faculteit Rechtsgeleerdheid geweigerd appellant vrijstelling van de onderwijseenheid Inleiding Burgerlijk recht te verlenen.

Op 11 april 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij de rechtbank 's-Gravenhage ingekomen op 28 mei 2012, beroep ingesteld. De rechtbank heeft het beroepschrift ter behandeling aan het College doorgezonden.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 augustus 2012, waar appellant in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. D.H. Mandel, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.12b, eerste lid, onder d, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) kan de examencommissie vrijstelling verlenen voor het afleggen van één of meer tentamens.

Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden, bedoeld in het eerste lid, onderdeel d, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.

Ingevolge artikel 4.9.1 van de Onderwijs- en examenregeling 2011-2012 Bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid kan de examencommissie de student op diens verzoek, gehoord de desbetreffende examiner, vrijstelling verlenen van het afleggen van één of meer tentamens, indien de student:

- a. een qua inhoud en niveau en studielast overeenkomstige onderwijseenheid van een universitaire of hogere beroepsopleiding heeft voltooid, dan wel
- b. aantoon, al dan niet in aanvulling op het onder a. genoemde, door werk- of beroepservaring over voldoende kennis en vaardigheden te beschikken met betrekking tot de desbetreffende onderwijseenheid.

2.2. Appellant betoogt dat het CBE de examencommissie ten onrechte is gevolgd in haar oordeel dat zijn kennis over het desbetreffende rechtsgebied niet actueel en volledig is. Volgens appellant, octrooigemachtigde, miskent het daarmee dat hij met de door hem gevolgde opleidingen en opgedane werkervaring over voldoende kennis beschikt en die kennis actueel is, nu zich gedurende de afgelopen twintig jaar niet veel ontwikkelingen op het rechtsgebied hebben voorgedaan.

Voorts heeft het CBE ten onrechte geen betekenis gehecht aan het algemeen belang bij het beperken van de proceskosten in zaken over intellectueel eigendom. Daartoe stelt hij dat de proceskosten zeer hoog kunnen zijn door de noodzakelijke inschakeling van advocaten, hetgeen voorkomen kan worden als octrooigemachtigden, zoals hij, door het verlenen van vrijstellingen, als door hem verzocht, zo snel mogelijk aan de eisen kunnen voldoen om als advocaat te kunnen optreden.

2.2.1. De examencommissie heeft, na overleg met de vakcoördinator en de hoogleraar burgerlijk recht, aan de weigering ten grondslag gelegd dat appellant met het door hem in 1979 afgelegde examen octrooigemachtigde en de door hem in 1992 gevolgde cursus Nieuw Burgerlijk Wetboek niet over actuele kennis van het rechtsgebied beschikt. Voorts heeft zij geoordeeld dat de onderdelen goederenrecht en familie-, personen- en erfrecht bij dat examen en die cursus onvoldoende aan bod zijn gekomen.

Het CBE heeft zich met juistheid beperkt tot de vraag of de door appellant aangevoerde beroepsgronden tot het oordeel leiden dat de examencommissie bij de afwijzing van het verzoek niet heeft voldaan aan de voorschriften die aan het nemen van zodanige beslissing rechtens worden gesteld. Het heeft die vraag ontkennend beantwoord.

Het is aan het College om te beoordelen of die beslissing van het CBE, bezien in het licht van voormeld toetsingskader, toetsing in rechte kan doorstaan en niet om het verzoek van appellant om hem vrijstelling te verlenen te beoordelen. Hetgeen appellant in zijn beroepschrift heeft aangevoerd, biedt geen grond voor het oordeel dat de beslissing van het CBE de toetsing in rechte niet kan doorstaan. De enkele herhaalde stelling van appellant dat zijn kennis van het desbetreffende rechtsgebied wel volledig en actueel is, is daartoe onvoldoende. Voorts heeft het CBE in het door appellant gestelde algemeen belang bij verlening van de door hem gevraagde vrijstelling terecht evenmin reden gezien om de beslissing van de examencommissie onrechtmatig te achten. Dat belang is een aspect, waarmee de examencommissie bij het nemen van haar beslissing terecht geen rekening heeft gehouden.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/127
Rechter(s) : mrs. Loeb, Olivier, Mollee
Datum uitspraak : 12 december 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Avans Hogeschool
Trefwoorden : Bevoegdheid CBE, bindend negatief studieadvies, bijzondere
Omstandigheden, CBE procespartij, zelf voorzien
Artikelen : WHW artikel 7.66 lid 1, 7.8b lid 1, 2, 3 en 6; Awb artikel 8:72
lid 4; OER Avans Hogeschool artikel 5.6.3 lid 1, 5 onder 1 en lid 9
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.1. Verweerder betoogt tevergeefs dat hij in deze zaak geen
partij is. Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger
onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) oordeelt het
College over het beroep dat een student heeft ingesteld tegen een
beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs die
jegens hem op grond van de wet en daarop gebaseerde regelingen is
genomen. Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van
22 december 2010 in zaak nrs. 2010/072 en 072.1; www.cbho.nl), is het
college van beroep voor de examens een orgaan, als bedoeld in deze
bepaling.
(...)
2.6. Hoewel appellant niet aan de in de beslissing van 3 oktober 2011
gestelde eisen aan zijn studievoortgang heeft voldaan, heeft de
examencommissie in de beslissing van 28 februari 2012 de door hem
aangevoerde persoonlijke omstandigheden die zich in het studiejaar 2011-
2012 hebben voorgedaan ten onrechte niet in aanmerking genomen.
Evenmin is appellant, voorafgaand aan dat beslissing, in de gelegenheid
gesteld om met een door de academiedirectie aan te wijzen medewerker
over zijn studievorderingen te spreken, als bedoeld in artikel 5.6.3,
negende lid, van de OER. Onder deze omstandigheden heeft verweerder
miskend dat bij het aan appellant gegeven negatief bindend studieadvies
diens persoonlijke omstandigheden te onrechte niet in aanmerking zijn
genomen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van Avans Hogeschool, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 28 februari 2012 heeft de examencommissie van de Academie voor
Technologie en Management (hierna: de examencommissie) van verweerders hogeschool appellant
een negatief bindend studieadvies voor de door hem gevolgde deeltijdopleiding Technische
Bedrijfskunde (hierna: de opleiding) gegeven.

Bij beslissing van 16 mei 2012 heeft verweerder het daartegen door appellant bij hem
ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 oktober 2012, waar appellant is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Verweerder betoogt tevergeefs dat hij in deze zaak geen partij is. Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) oordeelt het College over het beroep dat een student heeft ingesteld tegen een beslissing van een orgaan van een instelling voor hoger onderwijs die jegens hem op grond van de wet en daarop gebaseerde regelingen is genomen. Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 22 december 2010 in zaak nrs. 2010/072 en 072.1; www.cbho.nl), is het college van beroep voor de examens een orgaan, als bedoeld in deze bepaling.

2.2. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW, voor zover thans van belang, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding. In het geval van een deeltijdse bacheloropleiding regelt het instellingsbestuur het tijdstip, waarop dat advies wordt uitgebracht.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door hem zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld voldoen.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Bij artikel 5.6.3, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling Academie voor Industrie en Informatica Academie voor Technologie en Informatica 2011-2012 (hierna: de OER) is, voor zover thans van belang, bepaald dat aan het definitieve studieadvies een bindende afwijzing wordt verbonden, als de student voor 1 februari was ingeschreven voor de deeltijdse opleiding, rekening houdend met zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding. Dit is het geval, als de student aan het einde van het eerste jaar van inschrijving voor de opleiding op 31 augustus niet 45 of meer studiepunten, exclusief vrijstellingen, heeft behaald.

In het vijfde lid, onder 1, is bepaald dat aan het definitieve studieadvies tevens een bindende afwijzing wordt verbonden als de student, rekening houdend met zijn persoonlijke omstandigheden, aan het einde van het tweede jaar van inschrijving voor de opleiding op 31 augustus van dat jaar, niet voor het propedeutisch examen is geslaagd.

In het negende lid is bepaald dat, als de examencommissie voornemens is om een bindende afwijzing te verbinden aan het studieadvies, de student schriftelijk van dit voornemen in kennis wordt gesteld en hem de gelegenheid geboden om, voorafgaand aan het uitbrengen van het advies, een gesprek te hebben over zijn studievorderingen met een door de academiedirectie aan te wijzen medewerker.

2.3. Appellant is met ingang van het studiejaar 2009-2010 met de opleiding begonnen. Bij beslissing van 13 juli 2011 heeft de examencommissie hem een negatief bindend studieadvies gegeven. Bij beslissing van 7 september 2011 heeft verweerder het daartegen door appellant ingestelde beroep gegrond verklaard en deze beslissing vernietigd. Bij beslissing van 3 oktober 2011 heeft de examencommissie appellant tot 1 februari 2012 in de gelegenheid gesteld om de twee resterende vakken van de propedeuse, Communicatie en Kostenrekening, te behalen. Op 1 februari 2012 had appellant het vak Kostenrekening niet behaald.

2.4. Aan de beslissing van 16 mei 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, appellant de propedeuse niet binnen de hem gestelde termijn heeft behaald en de door hem aangevoerde persoonlijke omstandigheden geen grond vormen voor een ander dan het door de examencommissie gegeven negatief bindend studieadvies.

2.5. Appellant betoogt dat verweerder aldus heeft miskend dat de examencommissie onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn medische problemen, als gevolg waarvan hij onvoldoende in staat was de colleges van het in het studiejaar 2011-2012 aangeboden vak Kostencalculatie te volgen.

2.6. Hoewel appellant niet aan de in de beslissing van 3 oktober 2011 gestelde eisen aan zijn studievoortgang heeft voldaan, heeft de examencommissie in de beslissing van 28 februari 2012 de door hem aangevoerde persoonlijke omstandigheden die zich in het studiejaar 2011-2012 hebben voorgedaan ten onrechte niet in aanmerking genomen. Evenmin is appellant, voorafgaand aan dat beslissing, in de gelegenheid gesteld om met een door de academiedirectie aan te wijzen medewerker over zijn studievorderingen te spreken, als bedoeld in artikel 5.6.3, negende lid, van de OER. Onder deze omstandigheden heeft verweerder miskend dat bij het aan appellant gegeven negatief bindend studieadvies diens persoonlijke omstandigheden te onrechte niet in aanmerking zijn genomen.

Het betoog slaagt.

2.7. Het beroep is gegrond. De beslissing van 16 mei 2012 dient te worden vernietigd. Met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht zal, gelet op hetgeen hiervoor onder 2.6 is overwogen, ook de beslissing van 28 februari 2012 worden vernietigd.

2.8. Verweerder dient op na te melden wijze te worden veroordeeld tot vergoeding van de proceskosten, bestaande uit de bij appellant opgekomen reiskosten.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt de beslissing van verweerder van 16 mei 2012, kenmerk 2012.033;
- III. vernietigt de beslissing van de examencommissie van 28 februari 2012;
- IV. veroordeelt Avans Hogeschool tot vergoeding aan appellant van bij hem in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 28,12 (zegge: achtentwintig euro en twaalf cent);
- V. gelast dat de Avans Hogeschool aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 42,00 (zegge: tweeënveertig euro) vergoedt.

•

Zaaknummer : 2012/130
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Troostwijk, Van der Spoel
Datum uitspraak : 30 oktober 2012
Partijen : Appellant tegen Vrije Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : Decentrale selectie, informatieverstrekking, selectiecriteria
Artikelen : WHW artikel 7.57e
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.1. In de Selectiecriteria decentrale selectie opleiding geneeskunde is vermeld dat in de eerste fase de motivatie wordt gemeten om naast een relevante voltijd opleiding actief te zijn in de gezondheidszorg, hulpverlening, sport, cultuur en dergelijke. De gehanteerde selectiecriteria zijn niet onredelijk. Volgens die criteria moeten de activiteiten, aan de hand waarvan de motivatie wordt gemeten, plaatsvinden naast een voltijd opleiding. Het vrijwilligerswerk van appellant op de ambulance in Israël heeft niet naast een voltijd opleiding plaatsgevonden en komt derhalve niet in aanmerking voor toekenning van een punt. Wat betreft de door appellant gestelde bijzondere prestatie op het gebied van kunst, bestaande uit zijn deelname

als trompettist in de Bigband, heeft het college van bestuur zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat, hoewel de prestaties van hoog niveau zijn, dit onvoldoende is om daarvoor een punt te scoren voor de selectie. Het college van bestuur heeft in dit verband toegelicht dat pas een punt wordt toegekend indien de desbetreffende persoon kan aantonen individueel te excelleren op het gebied van kunst op nationaal of internationaal niveau en niet als onderdeel van een geheel. De door appellant naar voren gebrachte stelling, dat hij verkeerd is geïnformeerd, omdat op de website van de VU niet zou zijn vermeld dat, indien hij een vervolgopleiding had gedaan hem een extra punt was toegekend, leidt evenmin tot het oordeel dat het college van bestuur niet in redelijkheid de beslissing appellant niet te selecteren voor de tweede ronde van de decentrale selectieprocedure voor de opleiding geneeskunde VUmc heeft kunnen handhaven. In de gehanteerde selectiecriteria is uitdrukkelijk vermeld dat voor een eventuele vervolgopleiding per collegejaar één punt kan worden gescoord.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 3 april 2012 heeft de voorzitter van de commissie decentrale selectie namens het college van bestuur aan appellant meegedeeld dat hij niet is geselecteerd voor de tweede ronde van de decentrale selectieprocedure voor de opleiding geneeskunde VUmc voor het studiejaar 2012-2013.

Bij beslissing van 14 juni 2012 heeft het college van bestuur het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 17 juli 2012, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 oktober 2012, waar [naam] en het college van bestuur, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk en M.A. Westerhof, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de bestreden beslissing heeft het college van bestuur de beslissing appellant niet te selecteren voor de tweede ronde van de decentrale selectieprocedure voor de opleiding geneeskunde VUmc gehandhaafd. Aan die beslissing ligt ten grondslag dat de nevenactiviteiten die appellant in het jaar 2011-2012 heeft verricht, waaronder begrepen vrijwilligerswerk op een ambulance in Israël, geen punten hebben opgeleverd, omdat ze niet naast een opleiding zijn verricht. Het lidmaatschap van de leerlingenraad is inhoudelijk relevant, maar de tijdsbesteding is onvoldoende. De muzikale prestaties van appellant komen volgens de criteria niet voor honorering in aanmerking, omdat het gevraagde niveau, hoewel hoog, niet voldoende is, aldus het college van bestuur. De behaalde EHBO diploma's kunnen niet worden meegeteld, omdat de betreffende opleiding niet op HBO- of WO-niveau is. De door appellant naar voren gebrachte omstandigheden leiden er volgens het college van bestuur niet toe dat het belang van de opleiding tot handhaving van de regels dient te wijken voor het belang van appellant tot toelating van de opleiding.

2.2. Appellant betoogt dat het college van bestuur niet in redelijkheid de beslissing hem niet te selecteren voor de tweede ronde van de decentrale selectieprocedure voor de opleiding geneeskunde VUmc heeft kunnen handhaven. Daartoe stelt hij niet te begrijpen dat iemand die een jaar op vakantie gaat evenveel punten scoort, te weten 0 punten, als iemand die op de ambulance heeft gewerkt om medische ervaring op te doen. Ook is het volgens appellant onduidelijk waarom

zijn muzikale prestaties niet voldoen aan de gestelde criteria. In dit verband wijst hij op zijn solo-optredens met de Jazz Bigband op het North Sea Jazz Festival en bij het televisieprogramma De Wereld Draait Door en op het winnen met die Bigband van de Prinses Christina Concours.

2.2.1. In de Selectiecriteria decentrale selectie opleiding geneeskunde is vermeld dat in de eerste fase de motivatie wordt gemeten om naast een voltijd opleiding actief te zijn in de gezondheidszorg, hulpverlening, sport, cultuur en dergelijke. De gehanteerde selectiecriteria zijn niet onredelijk. Volgens die criteria moeten de activiteiten, aan de hand waarvan de motivatie wordt gemeten, plaatsvinden naast een voltijd opleiding. Het vrijwilligerswerk van appellant op de ambulance in Israël heeft niet naast een voltijd opleiding plaatsgevonden en komt derhalve niet in aanmerking voor toekenning van een punt. Wat betreft de door appellant gestelde bijzondere prestatie op het gebied van kunst, bestaande uit zijn deelname als trompettist in de Bigband, heeft het college van bestuur zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat, hoewel de prestaties van hoog niveau zijn, dit onvoldoende is om daarvoor een punt te scoren voor de selectie. Het college van bestuur heeft in dit verband toegelicht dat pas een punt wordt toegekend indien de desbetreffende persoon kan aantonen individueel te excelleren op het gebied van kunst op nationaal of internationaal niveau en niet als onderdeel van een geheel. De door appellant naar voren gebrachte stelling, dat hij verkeerd is geïnformeerd, omdat op de website van de VU niet zou zijn vermeld dat, indien hij een vervolgopleiding had gedaan hem een extra punt was toegekend, leidt evenmin tot het oordeel dat het college van bestuur niet in redelijkheid de beslissing appellant niet te selecteren voor de tweede ronde van de decentrale selectieprocedure voor de opleiding geneeskunde VUmc heeft kunnen handhaven. In de gehanteerde selectiecriteria is uitdrukkelijk vermeld dat voor een eventuele vervolgopleiding per collegejaar één punt kan worden gescoord. Het betoog faalt.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/131
Rechter(s)	: mrs. Olivier, Borman, Kleijn
Datum uitspraak	: 20 december 2012
Partijen	: Appellante tegen CBE Hogeschool voor de Kunsten Utrecht
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, persoonlijke omstandigheden, studentendecaan
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 3; OER faculteit Kunst en Economie HKU artikel 7.3
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Niet in geschil is dat appellante niet het vereiste aantal studiepunten heeft behaald. De vraag die moet worden beantwoord, is of het CBE de beslissing van de examencommissie die geen aanleiding heeft gezien om af te zien van een negatief bindend studieadvies, in stand heeft kunnen laten. Appellante heeft met haar tutor de persoonlijke omstandigheden besproken, die volgens haar tot de studievertraging hebben geleid. Hoewel de tutor haar anders adviseerde, heeft zij nagelaten deze omstandigheden ter kennis van de studentendecaan te brengen. Volgens artikel 7.3 van het Onderwijs- en examenreglement (OER) bachelor opleidingen Faculteit Kunst en Economie 11-12 dienen persoonlijke omstandigheden door de student na intreden zo spoedig mogelijk bij de studentendecaan te worden gemeld. Nu dit niet is geschied, heeft de studentendecaan de omstandigheden dan ook niet kunnen inbrengen in het overleg dat heeft geleid tot het bindend negatief studieadvies. De gevolgen van de door appellante gemaakt keuze om haar omstandigheden

niet bij de studentendecaan naar voren te brengen, heeft de examencommissie voor rekening van appellante mogen laten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 26 maart 2012 heeft de examencommissie van de bacheloropleiding Art and Economics namens het college van bestuur appellante een negatief bindend studieadvies verstrekt.

Bij brief van 30 april 2012 heeft appellante daartegen beroep ingesteld bij het CBE.

Bij beslissing van 7 juni 2012 heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Bij brief, bij het College ingekomen op 17 juli 2012, heeft appellante tegen de beslissing van 7 juni 2012 beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 1 november 2012, waar gemachtigde van appellante mr. E.M. Kooij, advocaat te Noordwijkerhout en het CBE vertegenwoordigd door mr. C. de Vos, secretaris van het CBE, zijn verschenen. Tevens is E.A. Kriekaard van de examencommissie gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek(WHW) luidt, voor zover thans van toepassing, als volgt:

"Aan een advies als bedoeld in het eerste of tweede lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld."

2.2. Het beroep is gericht tegen de beslissing van het CBE van 7 juni 2012, waarin is besloten het beroep tegen het negatief bindend studieadvies van 26 maart 2012, ongegrond te verklaren, waarmee appellante is uitgesloten van inschrijving aan de bacheloropleiding Art and Economics per 1 april 2012.

2.3. Het CBE baseert zijn beslissing op het oordeel dat de examencommissie heeft geconstateerd dat appellante niet voldaan heeft aan de studievoortgangsnorm en dat appellante tijdig een studieadviseur had dienen te raadplegen omtrent haar persoonlijke omstandigheden, wat zij niet heeft gedaan.

2.4. Het College overweegt als volgt.

2.4.1. Niet in geschil is dat appellante niet het vereiste aantal studiepunten heeft behaald. De vraag die moet worden beantwoord, is of het CBE de beslissing van de examencommissie die geen aanleiding heeft gezien om af te zien van een negatief bindend studieadvies, in stand heeft kunnen laten.

Appellante heeft met haar tutor de persoonlijke omstandigheden besproken, die volgens haar tot de studieovertraging hebben geleid. Hoewel de tutor haar anders adviseerde, heeft zij nagelaten deze omstandigheden ter kennis van de studentendecaan te brengen. Volgens artikel 7.3 van het Onderwijs- en examenreglement (OER) bacheloropleidingen Faculteit Kunst en Economie

11-12 dienen persoonlijke omstandigheden door de student na intreden zo spoedig mogelijk bij de studentendecaan te worden gemeld. Nu dit niet is geschied, heeft de studentendecaan de omstandigheden dan ook niet kunnen inbrengen in het overleg dat heeft geleid tot het bindend negatief studieadvies. De gevolgen van de door appellante gemaakt keuze om haar omstandigheden niet bij de studentendecaan naar voren te brengen, heeft de examencommissie voor rekening van appellante mogen laten.

2.5. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/134
Rechter(s) : mrs. Loeb, Mollee, Lubberdink
Datum uitspraak : 20 december 2012
Partijen : Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden : Decentrale selectie, [aangevoerde]gronden, procesorde, waardering opgevoerde kwalificaties
Artikelen : WHW artikel 7.57e
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4.1. Appellante kan in beroep bij het College, binnen de door de wet en de goede procesorde begrensde mogelijkheden, gronden aanvoeren die zij niet in bezwaar naar voren heeft gebracht. Dat heeft zij ook gedaan. In het licht hiervan valt niet in te zien dat appellante, zoals zij stelt, in haar belangen is geschaad.
2.5.1. Ter zitting is gebleken dat appellante er ten onrechte van uit gegaan is dat het door haar als zodanig aangeduide stuk het beoordelingsformulier betreft. Dit stuk betreft het 'voorblad inschrijfformulier', waarmee aan de hand van de daarop vermelde cijfers kan worden herleid, welke beoordelaars de verschillende onderdelen hebben beoordeeld. De waardering van de door de aspirant-student in de selectieprocedure opgevoerde kwalificaties en activiteiten wordt volgens verweerder nooit bekend gemaakt om calculerend gedrag te voorkomen. Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 25 juli 2011 in zaak nr. 2011/085, www.chbo.nl), is dat niet onrechtmatig. Bovendien hebben, zoals verweerder onweersproken heeft gesteld, in bezwaar twee andere beoordelaars het inschrijfformulier van appellante volledig opnieuw beoordeeld. Gelet ook op de omstandigheid dat de beoordelaars de beoordeling hebben moeten vaststellen in verhouding tot die van de door de andere kandidaten ingevulde formulieren, geeft het aangevoerde geen grond om te oordelen dat het uiteindelijk resultaat van de beoordeling niet op voldoende zorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Op 4 april 2012 heeft verweerder appellante medegedeeld dat zij niet wordt toegelaten tot de tweede ronde van de decentrale selectie voor de bacheloropleiding tandheelkunde.

Bij beslissing van 20 juni 2012 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 23 juli 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 november 2012, waar appellante in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. A.M. Wijnsma en drs. R.Z. Bezema, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.57e, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan een instellingsbestuur een door hem te bepalen percentage van de opleidingsplaatsen van een opleiding toewijzen aan door hemzelf geselecteerde gegadigden die naar zijn oordeel beschikken over bijzondere kwalificaties.

2.2. De eerste ronde van de decentrale selectie voor toelating tot de bachelor tandheelkunde bestaat uit de beoordeling van een door de aspirant-student in te vullen inschrijfformulier. Het formulier bevat drie onderdelen: vooropleiding, nevenactiviteiten en reflectie. Aan de hand van de 'Handleiding scoreformulier decentrale toelating' wordt het formulier beoordeeld door twee beoordelaars, die ieder aan elk onderdeel punten toekennen. Aan de hand van de behaalde totaalscore en een vergelijking met de totaalscore van de overige kandidaten wordt bepaald of de desbetreffende aspirant-student tot de tweede selectieronde wordt toegelaten.

2.3. Aan de beslissing van 4 april 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat appellante met haar totaalscore van 22 punten, wat een cesuurpercentage van 36,67% oplevert, niet in aanmerking komt voor toelating tot de tweede ronde, nu daarvoor een cesuurpercentage van 51,67% (31 punten) vereist is.

Naar aanleiding van het daartegen door appellante gemaakte bezwaar heeft verweerder het inschrijfformulier nogmaals beoordeeld en alsnog 6 punten toegekend voor het onderdeel nevenactiviteiten. Verweerder heeft de weigering om appellante toe te laten tot de tweede ronde evenwel gehandhaafd, nu zij met een totaalscore van 31 punten nog immer niet voldoet aan het vereiste cesuurpercentage.

2.4. Appellante heeft naar aanleiding van de beslissing van 4 april 2012 telefonisch contact opgenomen met de coördinator decentrale selectie. Zij stelt dat zij in dat gesprek heeft vernomen dat zij bovengemiddeld had gescoord op de onderdelen vooropleiding en reflectie, maar niet op het onderdeel nevenactiviteiten. Op basis hiervan heeft appellante, naar gesteld, reden gezien om in bezwaar uitsluitend op te komen tegen de beoordeling van het onderdeel nevenactiviteiten. Appellante betoogt dat zij hierdoor in haar belangen is geschaad, nu haar nadien is gebleken dat zij zelfs met een bovengemiddelde score op dat onderdeel niet het vereiste cesuurpercentage heeft behaald.

2.4.1. Appellante kan in beroep bij het College, binnen de door de wet en de goede procesorde begrensde mogelijkheden, gronden aanvoeren die zij niet in bezwaar naar voren heeft gebracht. Dat heeft zij ook gedaan. In het licht hiervan valt niet in te zien dat appellante, zoals zij stelt, in haar belangen is geschaad. Het betoog faalt.

2.5. Appellante betoogt voorts dat uit het beoordelingsformulier blijkt dat de door de verschillende beoordelaars aan de onderscheiden onderdelen toegekende punten zeer sterk van elkaar afwijken en in het licht daarvan niet duidelijk is, hoe de totaalscore tot stand gekomen is.

2.5.1. Ter zitting is gebleken dat appellante er ten onrechte van uit gegaan is dat het door haar als zodanig aangeduide stuk het beoordelingsformulier betreft. Dit stuk betreft het 'voorbeeld inschrijfformulier', waarmee aan de hand van de daarop vermelde cijfers kan worden herleid, welke beoordelaars de verschillende onderdelen hebben beoordeeld. De waardering van de door de aspirant-student in de selectieprocedure opgevoerde kwalificaties en activiteiten wordt volgens verweerder nooit bekend gemaakt om calculerend gedrag te voorkomen. Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 25 juli 2011 in zaak nr. 2011/085, www.chbo.nl), is dat niet onrechtmatig. Bovendien hebben, zoals verweerder onweersproken heeft gesteld, in bezwaar twee

andere beoordelaars het inschrijfformulier van appellante volledig opnieuw beoordeeld. Gelet ook op de omstandigheid dat de beoordelaars de beoordeling hebben moeten vaststellen in verhouding tot die van de door de andere kandidaten ingevulde formulieren, geeft het aangevoerde geen grond om te oordelen dat het uiteindelijk resultaat van de beoordeling niet op voldoende zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Ook dit betoog faalt.

2.6. Voor zover appellante tenslotte heeft betoogd dat ten onrechte geen rekening is gehouden met het feit dat zij aan dyslexie lijdt, geldt dat zij deze omstandigheid voor het eerst in beroep bij het College heeft aangevoerd, zodat verweerder daar geen rekening mee heeft kunnen houden bij zijn besluitvorming. Reeds om die reden kan het betoog niet slagen.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/135
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Mollee, Lubberdink
Datum uitspraak	: 20 december 2012
Partijen	: Appellant tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Decentrale selectie, uitzonderlijke omstandigheden
Artikelen	: WHW artikel 7.57e
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.4. Niet in geschil is dat appellant bij alle 45 toetsvragen een antwoord heeft ingevuld. Voor zover appellant ter zitting heeft gesteld dat hij tijdens de toets melding heeft gemaakt van hoofdpijn en heeft gevraagd of hij een paracetamol mocht innemen, geldt dat aan dit betoog niet de door hem gewenste betekenis kan worden gehecht, nu appellant dit niet eerder naar voren heeft gebracht en niet valt in te zien dat hij dat niet kon. Verweerder heeft derhalve terecht door appellant niet aannemelijk gemaakt geacht dat hij tijdens de toets een migraineaanval heeft gehad, zodat geen grond bestaat voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen sprake is van een zeer uitzonderlijke omstandigheid, als door appellant is betoogd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Op 26 april 2012 heeft verweerder appellant medegedeeld dat hij niet is geselecteerd om deel te nemen aan de vervolgpcedure van de decentrale selectie Geneeskunde van het AMC-UvA.

Bij beslissing van 9 juli 2012 heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 26 juli 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft nadere stukken ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 november 2012, waar appellant in persoon, bijgestaan door mr. M.A. van Hoof, advocaat te Opperdoes, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. E.C.L.M. Rijnders en drs. J. Eelhart, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.57e, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan een instellingsbestuur een door hem te bepalen percentage van de opleidingsplaatsen van een opleiding toewijzen aan door hemzelf geselecteerde gegadigden die naar zijn oordeel beschikken over bijzondere kwalificaties.

2.2. Niet in geschil is dat appellant bij de multiple choice toets onvoldoende punten heeft behaald om geselecteerd te worden voor de vervolgpcedure.

2.3. Appellant klaagt dat verweerder de omstandigheid dat hij tijdens de toets een migraineaanval kreeg ten onrechte niet heeft aangemerkt als een zeer uitzonderlijke omstandigheid die een zodanige evidente onbillijkheid met zich brengt bij de toepassing van de selectieprocedure, dat het zoeken naar een passende oplossing gerechtvaardigd is. Pas na het afleggen van de toets is door een arts vastgesteld dat hij aan migraine lijdt. Dientengevolge beschikte hij tijdens de toets nog niet over medicatie om de aanval te onderdrukken. Door de migraineaanval heeft hij de toets niet adequaat kunnen afleggen, aldus appellant.

2.4. Niet in geschil is dat appellant bij alle 45 toetsvragen een antwoord heeft ingevuld. Voor zover appellant ter zitting heeft gesteld dat hij tijdens de toets melding heeft gemaakt van hoofdpijn en heeft gevraagd of hij een paracetamol mocht innemen, geldt dat aan dit betoog niet de door hem gewenste betekenis kan worden gehecht, nu appellant dit niet eerder naar voren heeft gebracht en niet valt in te zien dat hij dat niet kon. Verweerder heeft derhalve terecht door appellant niet aannemelijk gemaakt geacht dat hij tijdens de toets een migraineaanval heeft gehad, zodat geen grond bestaat voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen sprake is van een zeer uitzonderlijke omstandigheid, als door appellant is betoogd.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/136
Rechter(s)	: mrs. Nijenhof, Troostwijk, Van der Spoel
Datum uitspraak	: 13 november 2012
Partijen	: Appellant tegen decaan faculteit Industrieel Ontwerpen Technische Universiteit Delft
Trefwoorden	: Bevoegdheid faculteitsdecaan, horen, informatieverstrekking, inschrijvingsregeling tentamen, OSIRIS, studievertraging
Artikelen	: WHW artikel 7.13 lid 2; OER TUD artikel 12 lid 1, 3 en 5; Retributie- en inschrijvingsbeleid TUD artikel 5; Regels en Richtlijnen Examencommissie TUD artikel 6
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoorwegingen	: 2.2.1. Het College ziet geen grond voor het oordeel dat de decaan bij afweging van het belang dat voor het onderwijs is gemoeid bij naleving van de met het oog op een adequate organisatie en planning van dat

onderwijs gestelde regels voor de inschrijving van het volgen van vakken tegen het belang dat voor appellant is gemoeid met het voorkomen van studievertraging niet in redelijkheid aan eerstgenoemd belang een zwaarder gewicht heeft kunnen toekennen.

Het is aan appellant om ervoor zorg te dragen dat hij zich overeenkomstig het bepaalde in artikel 12 van de OER tijdig inschrijft voor vakken. Uit de stukken blijkt dat appellant zich voor het einde van de inschrijftermijn voor de vakken van het derde en vierde kwartaal uitsluitend voor de vakken van het derde kwartaal heeft ingeschreven. Bij e-mail van 17 januari 2012 is aan de studenten de deelnemerslijst voor de vakken van het derde en vierde kwartaal verzonden. Het College volgt appellant niet in zijn betoog dat die e-mail onduidelijk was. Ter zitting heeft appellant desgevraagd toegelicht dat bij de twee vakken van het vierde kwartaal op de deelnemerslijst geen streepje bij zijn naam stond, maar dat hem daarmee niet duidelijk was dat hij zich niet had ingeschreven voor die vakken. Naar het oordeel van het College had appellant door het ontbreken van een streepje bij zijn naam bij die twee vakken, terwijl bij de vakken van het derde kwartaal wel een streepje stond, in ieder geval kunnen en moeten begrijpen dat hij niet voor de vakken van het vierde kwartaal was ingeschreven en dat hij zich terstond alsnog daarvoor moest inschrijven. In de e-mail van 17 januari 2012 is aangegeven dat die mogelijkheid nog bestond tot en met 23 januari 2012 en is er uitdrukkelijk op gewezen dat het niet tijdig inschrijven voor vakken uitsluiting van deelname daaraan betekent. Appellant heeft van de mogelijkheid om zijn eerdere verzuim te herstellen echter geen gebruik gemaakt. Wat de gestelde studievertraging betreft, heeft de decaan toegelicht dat deze maximaal drie maanden zal zijn, omdat het startmoment van 1 februari voor de masteropleiding op grond van artikel 5 van het Retributie- en inschrijvingsbeleid niet geldt voor interne studenten en dat appellant ook de mogelijkheid heeft zijn propedeuse in het tweede studiejaar af te ronden. Voorts heeft de decaan gesteld dat appellant de colleges van de vakken waarvoor hij zich niet heeft ingeschreven wel kan volgen en ook de schriftelijke tentamens kan afleggen. Hij is alleen uitgesloten voor het doen van de practicumopdrachten.

Appellant kan voorts niet worden gevolgd in zijn betoog dat hij niet op zorgvuldige wijze is gehoord. Uit de stukken blijkt dat hij bij de behandeling van zijn bezwaar door de centrale commissie voor bezwaarschriften zijn standpunt naar voren heeft kunnen brengen. Appellant heeft niet toegelicht waarom hij daarbij onvoldoende is gehoord. Voorts heeft de decaan terecht overwogen dat artikel 6 van de Regels en Richtlijnen Examencommissie niet van toepassing is, nu niet deze commissie, maar hij bevoegd is beslissingen te nemen over de aanmelding voor het volgen van onderwijs. Wat betreft de stelling van appellant, dat hij onvoldoende is ingelicht over het feit dat hij de mogelijkheid had bij het College een verzoek om voorlopige voorziening in te dienen, merkt het College nog op dat daarover op de website van de TU Delft, waar appellant in diverse e-mails op is gewezen, een uitleg is gegeven en tevens een link naar de website van het College is opgenomen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

de decaan van de faculteit Industrieel Ontwerpen van de Technische Universiteit Delft, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 18 april 2012, aangevuld bij brief van 2 mei 2012, heeft de decaan van de faculteit Industrieel Ontwerpen aan appellant meegedeeld dat hij niet is toegelaten tot de vakken IO 1071 en IO 1082 van de bacheloropleiding Industrieel Ontwerpen in het vierde kwartaal van het studiejaar 2011-2012, omdat hij zich niet tijdig voor die vakken heeft ingeschreven.

Bij beslissing van 27 juni 2012 heeft de decaan het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 24 juli 2012, beroep ingesteld.

De decaan heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 oktober 2012, waar appellant, bijgestaan door [naam 2], en de decaan, vertegenwoordigd door mr. K. Dibbet en ir. J.J.A.M. van Eijk, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.13, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek heeft het instellingsbestuur artikel 12 van de Onderwijs- en Examenregeling (hierna: de OER) vastgesteld.

Ingevolge artikel 12, eerste lid, van de OER moeten studenten zich voor deelname aan onderwijs aanmelden via het elektronische systeem voor aanmelding voor onderwijs en tentamens (Osiris) in de periode dat Osiris daarvoor openstaat, met uitzondering van het bepaalde in het vierde lid. Deze aanmeldingsperiode sluit circa 5 kalenderweken voor de eerste dag van het semester waarin het betreffende onderwijs wordt aangeboden. De faculteit maakt de precieze deadline tijdig bekend. De aanmelding geschiedt per semester, derhalve voor twee kwartielen tegelijk.

Ingevolge artikel 12, derde lid, van de OER worden studenten die zich niet tijdig voor het onderwijs hebben aangemeld uitgesloten van deelname aan het onderwijs.

Ingevolge artikel 12, vijfde lid, van de OER kan de student de directeur onderwijs van de faculteit verzoeken hem ontheffing te verlenen van het bepaalde inzake de aanmelding voor vakken op grond van bijzondere omstandigheden. Alvorens een beslissing op het verzoek te nemen hoort de directeur zo nodig de student en wint zo nodig advies in bij de studieadviseur. De directeur onderwijs weegt bij zijn beslissing de belangen van de student af tegen de belangen van het onderwijs.

2.2. Appellant betoogt dat de decaan heeft miskend dat door de weigering hem toe te laten tot de vakken IO 1071 en IO 1082 van het vierde kwartaal van het studiejaar 2011-2012 hij een studievertraging van een half jaar oploopt en zulks niet in verhouding staat tot de fout die hij heeft gemaakt. In dit verband stelt hij dat de e-mail van 17 januari 2012, waarin studenten werd gevraagd de deelnemerslijst voor de vakken in het derde en vierde kwartaal te controleren, onduidelijk was.

Ook betoogt hij dat niet op zorgvuldige wijze hoor- en wederhoor heeft plaatsgevonden, ten onrechte niet is gekeken naar alternatieve maatregelen en geen rekening is gehouden met verzachtende omstandigheden. Wat betreft de verzachtende omstandigheden wijst appellant er op dat hij eerstejaarsstudent is en daarom op enige coudance zou moeten kunnen rekenen en dat hij alle vakken tot nu toe met een goed gevolg heeft afgerond. Tevens stelt appellant dat de decaan heeft miskend dat artikel 6 van de Regels en Richtlijnen Examencommissie van toepassing is. Tot slot betoogt appellant dat hij er ten onrechte niet op is gewezen dat hij bij het College een voorlopige voorziening had kunnen vragen om alsnog tot de vakken IO 1071 en IO 1082 te worden toegelaten.

2.2.1. Het College ziet geen grond voor het oordeel dat de decaan bij afweging van het belang dat voor het onderwijs is gemoeid bij naleving van de met het oog op een adequate organisatie en planning van dat onderwijs gestelde regels voor de inschrijving van het volgen van vakken tegen het belang dat voor appellant is gemoeid met het voorkomen van studievertraging niet in redelijkheid aan eerstgenoemd belang een zwaarder gewicht heeft kunnen toekennen.

Het is aan appellant om ervoor zorg te dragen dat hij zich overeenkomstig het bepaalde in artikel 12 van de OER tijdig inschrijft voor vakken. Uit de stukken blijkt dat appellant zich voor het einde van de inschrijftermijn voor de vakken van het derde en vierde kwartaal uitsluitend voor de vakken van het derde kwartaal heeft ingeschreven. Bij e-mail van 17 januari 2012 is aan de studenten de deelnemerslijst voor de vakken van het derde en vierde kwartaal verzonden. Het College volgt appellant niet in zijn betoog dat die e-mail onduidelijk was. Ter zitting heeft appellant desgevraagd toegelicht dat bij de twee vakken van het vierde kwartaal op de deelnemerslijst geen streepje bij zijn naam stond, maar dat hem daarmee niet duidelijk was dat hij zich niet had ingeschreven voor die vakken. Naar het oordeel van het College had appellant door het ontbreken

van een streepje bij zijn naam bij die twee vakken, terwijl bij de vakken van het derde kwartaal wel een streepje stond, in ieder geval kunnen en moeten begrijpen dat hij niet voor de vakken van het vierde kwartaal was ingeschreven en dat hij zich terstond alsnog daarvoor moest inschrijven. In de e-mail van 17 januari 2012 is aangegeven dat die mogelijkheid nog bestond tot en met 23 januari 2012 en is er uitdrukkelijk op gewezen dat het niet tijdig inschrijven voor vakken uitsluiting van deelname daaraan betekent. Appellant heeft van de mogelijkheid om zijn eerdere verzuim te herstellen echter geen gebruik gemaakt. Wat de gestelde studievertraging betreft, heeft de decaan toegelicht dat deze maximaal drie maanden zal zijn, omdat het startmoment van 1 februari voor de masteropleiding op grond van artikel 5 van het Retributie- en inschrijvingsbeleid niet geldt voor interne studenten en dat appellant ook de mogelijkheid heeft zijn propedeuse in het tweede studiejaar af te ronden. Voorts heeft de decaan gesteld dat appellant de colleges van de vakken waarvoor hij zich niet heeft ingeschreven wel kan volgen en ook de schriftelijke tentamens kan afleggen. Hij is alleen uitgesloten voor het doen van de practicumopdrachten.

Appellant kan voorts niet worden gevolgd in zijn betoog dat hij niet op zorgvuldige wijze is gehoord. Uit de stukken blijkt dat hij bij de behandeling van zijn bezwaar door de centrale commissie voor bezwaarschriften zijn standpunt naar voren heeft kunnen brengen. Appellant heeft niet toegelicht waarom hij daarbij onvoldoende is gehoord. Voorts heeft de decaan terecht overwogen dat artikel 6 van de Regels en Richtlijnen Examencommissie niet van toepassing is, nu niet deze commissie, maar hij bevoegd is beslissingen te nemen over de aanmelding voor het volgen van onderwijs. Wat betreft de stelling van appellant, dat hij onvoldoende is ingelicht over het feit dat hij de mogelijkheid had bij het College een verzoek om voorlopige voorziening in te dienen, merkt het College nog op dat daarover op de website van de TU Delft, waar appellant in diverse e-mails op is gewezen, een uitleg is gegeven en tevens een link naar de website van het College is opgenomen.

Het betoog faalt.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/137
Rechter(s)	: mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak	: 3 oktober 2012
Partijen	: Appellant tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden	: (vervallen)Afstudeerrichting, gebruik rechtsmiddelen, langstudeermaatregel, (samenhangend geheel van) onderwijseenheden, studievertraging, terugwerkende kracht, uitschrijving
Artikelen	: WHW artikel 7.3 en 7.42 lid 1
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1. Ingevolge artikel 7.42, eerste lid, van de WHW beëindigt het instellingsbestuur op verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding diens inschrijving met ingang van de volgende maand. Het college van bestuur heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat noch de WHW, noch het studentenstatuut van de Hogeschool van Amsterdam voorziet in de mogelijkheid van een uitschrijving met terugwerkende kracht. Het college van bestuur heeft in dit verband terecht naar voren gebracht dat een uitschrijving met terugwerkende kracht niet strookt met het feit dat de Hogeschool van Amsterdam reeds een rijksbijdrage voor appellant heeft ontvangen. Wat betreft het vervallen van de afstudeerrichting Human Logistics van de opleiding Logistiek en Technische Vervoerskunde, heeft het college van bestuur toegelicht dat die afstudeerrichting in 2008 is vervallen, dat appellant in dat jaar zijn propedeuse heeft behaald en derhalve nog geen vakken uit de hoofdphase van de opleiding had gevolgd. Appellant wist dan ook op het moment dat

hij aan de hoofdfase van zijn opleiding begon dat de afstudeerrichting Human Logistics niet meer zou worden aangeboden en heeft zich ondanks dat toch ingeschreven voor het studiejaar 2008-2009. Gelet op het voorgaande bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat in strijd met artikel 7.3 van de WHW geen samenhangend geheel van onderwijseenheden is geboden en appellant daarom met terugwerkende kracht moet worden uitgeschreven voor de aan de Hogeschool van Amsterdam gevolgde studiejaren. Voor zover appellant stelt dat hij studievertraging heeft opgelopen omdat enkele stagevoorstellen zijn afgewezen, heeft het CBE terecht naar voren gebracht dat appellant geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid daartegen bezwaar te maken.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 februari 2012 heeft het hoofd juridische zaken het verzoek van appellant om zijn studiejaren bij de Hogeschool van Amsterdam uit het centraal register inschrijvingen hoger onderwijs te verwijderen, afgewezen.

Bij besluit van 20 juni 2012 heeft het college van bestuur het door appellant daartegen ingediende bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 24 juli 2012, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 september 2012, waar het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. C.A. Koppenol, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Uit de stukken blijkt dat appellant heeft verzocht om hem met terugwerkende kracht uit te schrijven voor de studiejaren 2006-2007, 2007-2008 en 2008-2009 van de door hem gevolgde opleiding Logistiek en Technische Vervoerskunde.

2.2. Appellant betoogt dat het college van bestuur ten onrechte heeft geweigerd hem met terugwerkende kracht uit te schrijven. Hiertoe voert hij aan dat hij in 2006 is gestart met de studie Human Logistics en dat die afstudeerrichting in 2008 is afgeschaft zonder een alternatief te bieden. Volgens appellant is het aan de Hogeschool van Amsterdam te wijten dat hij een studievertraging heeft opgelopen en een langstudeerboete verschuldigd is, omdat hij met een nieuwe opleiding heeft moeten beginnen. Appellant stelt dat in strijd met artikel 7.3 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) geen samenhangend geheel van onderwijseenheden is geboden. Ook voert hij aan dat hij studievertraging heeft opgelopen, omdat meerdere stagevoorstellen zijn afgekeurd.

2.2.1 Ingevolge artikel 7.42, eerste lid, van de WHW beëindigt het instellingsbestuur op verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding diens inschrijving met ingang van de volgende maand. Het college van bestuur heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat noch de WHW, noch het studentenstatuut van de Hogeschool van Amsterdam voorziet in de mogelijkheid van een uitschrijving met terugwerkende kracht. Het college van bestuur heeft in dit verband terecht naar voren gebracht dat een uitschrijving met terugwerkende kracht niet strookt met het feit dat de Hogeschool van Amsterdam reeds een rijksbijdrage voor appellant heeft ontvangen. Wat betreft het vervallen van de afstudeerrichting Human Logistics van de opleiding Logistiek en Technische Vervoerskunde, heeft het college van bestuur toegelicht dat die afstudeerrichting in 2008 is vervallen, dat appellant in dat jaar zijn propedeuse heeft behaald en derhalve nog geen vakken uit de hoofdfase van de opleiding had gevolgd. Appellant wist dan ook op het moment dat

hij aan de hoofdfase van zijn opleiding begon dat de afstudeerrichting Human Logistics niet meer zou worden aangeboden en heeft zich ondanks dat toch ingeschreven voor het studiejaar 2008-2009. Gelet op het voorgaande bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat in strijd met artikel 7.3 van de WHW geen samenhangend geheel van onderwijsseenheden is geboden en appellant daarom met terugwerkende kracht moet worden uitgeschreven voor de aan de Hogeschool van Amsterdam gevolgde studiejaren. Voor zover appellant stelt dat hij studievertraging heeft opgelopen omdat enkele stagevoorstellen zijn afgewezen, heeft het CBE terecht naar voren gebracht dat appellant geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid daartegen bezwaar te maken.

Het betoog faalt.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/138
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Olivier, Mollee
Datum uitspraak	: 19 december 2012
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Geldigheidsduur deeltoets, studievertraging
Artikelen	: WHW artikel 7.13 lid 2 aanhef en onderdeel k; OER bacheloropleidingen hogeschool Inholland artikel 32
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5. Dat de examencommissie het verzoek van appellant mocht afwijzen, omdat de geldigheidsduur van de deeltoets ten tijde ervan reeds was verstreken, heeft appellant in beroep niet bestreden. Hetgeen hij heeft aangevoerd over de behandelduur van het verzoek en van het door hem ingestelde beroep bij verweerder, leidt niet tot het oordeel dat verweerder de afwijzing ten onrechte in stand heeft gelaten. Hiertoe wordt in aanmerking genomen dat uit artikel 32 van de OER volgt dat het resultaat van de deeltoets tot uiterlijk 30 juni 2011 kon worden verlengd, zodat appellant ook bij een tijdig beslissing niet in een andere situatie zou hebben verkeerd. Gevolgen van zijn keuze om zich niet voor de in het studiejaar 2011-2012 gegeven colleges voor de deeltoets Bemiddeling/Mediation in te schrijven, heeft verweerder, mede gelet op het feit dat die inschrijving niet afhankelijk is van de inwilliging van het verzoek, voor zijn rekening mogen laten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 14 december 2011 heeft de examencommissie van het Domein Management, Finance & Recht van de hogeschool (hierna: de examencommissie) een verzoek van appellant om verlenging van de geldigheidsduur van de deeltoets Bemiddeling/Mediation afgewezen.

Bij beslissing van 14 februari 2012 heeft verweerder het door appellant daartegen bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 oktober 2012, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.H.P. de Jongh en mr. S.M. van Wezel, beiden werkzaam in dienst van de hogeschool, zijn verschenen. Tevens is daar mr. W. van Vliet, voorzitter van de examencommissie, verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder k, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, worden in de onderwijs- en examenregeling, onverminderd het overigens in deze wet ter zake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten met betrekking tot het onderwijs en de examens vastgelegd. Daaronder wordt begrepen, waar nodig, de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur te verlengen.

In artikel 32 van het instellingsbrede deel van de Onderwijs- en Examenregeling bacheloropleidingen (hierna: de OER) is bepaald dat – samengevat weergegeven en voor zover thans van belang – in de post-propedeutische fase de geldigheidsduur van behaalde deeltolsten drie jaren is, die duur begint te lopen vanaf de eerste dag van de maand volgend op de maand, waarin de desbetreffende onderwijseenheid is afgesloten en de geldigheidsduur na het verlopen ervan door de examencommissie nog eenmaal met ten hoogste twaalf maanden kan worden verlengd.

2.2. Appellant heeft op 13 juni 2007 de deoltoets Bemiddeling/Mediation behaald. Het verzoek om verlenging van dit resultaat heeft hij in juni 2011 ingediend.

2.3. Aan de beslissing van 14 februari 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat – samengevat weergegeven – de geldigheidsduur van de deoltoets ten tijde van het verzoek reeds was verstreken. Verder heeft de behandeling van het verzoek volgens verweerder weliswaar te lang geduurd, maar is appellant hierdoor niet in zijn belangen geschaad.

2.4. Appellant betoogt dat verweerder aldus heeft miskend dat hij door de te lange behandelduur van zijn verzoek wel in zijn belangen is geschaad. Hiertoe voert hij aan dat hij bij tijdige afwijzing van het verzoek de in het studiejaar 2011-2012 gegeven colleges voor de deoltoets Bemiddeling/Mediation zou hebben kunnen volgen. Voorts heeft ook de behandeling van het beroep door verweerder te lang geduurd. Door de handelwijze van de examencommissie en verweerder heeft hij een jaar studievertraging opgelopen, aldus appellant.

2.5. Dat de examencommissie het verzoek van appellant mocht afwijzen, omdat de geldigheidsduur van de deoltoets ten tijde ervan reeds was verstreken, heeft appellant in beroep niet bestreden. Hetgeen hij heeft aangevoerd over de behandelduur van het verzoek en van het door hem ingestelde beroep bij verweerder, leidt niet tot het oordeel dat verweerder de afwijzing ten onrechte in stand heeft gelaten. Hiertoe wordt in aanmerking genomen dat uit artikel 32 van de OER volgt dat het resultaat van de deoltoets tot uiterlijk 30 juni 2011 kon worden verlengd, zodat appellant ook bij een tijdig beslissing niet in een andere situatie zou hebben verkeerd. Gevolgen van zijn keuze om zich niet voor de in het studiejaar 2011-2012 gegeven colleges voor de deoltoets Bemiddeling/Mediation in te schrijven, heeft verweerder, mede gelet op het feit dat die inschrijving niet afhankelijk is van de inwilliging van het verzoek, voor zijn rekening mogen laten.

Het betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/139
Rechter(s) : mrs. Loeb, Mollee, Lubberdink
Datum uitspraak : 20 december 2012
Partijen : Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden : aanvulling aanvraag, digitale aanvraag, financiële ondersteuning, verzoek, herstel verzuim
Artikelen : WHW artikel 7.51; Awb artikel 1:3 lid 1, 4:5 lid 1; Regeling Profileringsfonds RuG artikel 11 lid 1, 2, 3, 5, 6 en 8
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4. Ingevolge artikel 1:3, eerste lid, van de Awb wordt onder aanvraag verstaan: een verzoek van een belanghebbende een besluit te nemen. Dat appellante niet voor 1 februari 2012 via de website een digitale aanvraag om financiële tegemoetkoming heeft ingediend, laat onverlet dat zij door toezending van de bewijsstukken aan de UFC heeft doen blijken dat zij in aanmerking wenste te komen voor financiële ondersteuning. Appellante betoogt derhalve terecht dat zij voor 1 februari 2012 een onvolledige aanvraag heeft ingediend.
Ingevolge artikel 4:5, eerste lid, van de Awb, gelezen in verbinding met artikel 11, zesde en achtste lid, van de regeling, kan verweerder besluiten een aanvraag niet te behandelen, indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig wettelijk voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad de aanvraag binnen een termijn van zes weken aan te vullen. Aan de toepassing van deze bepalingen staat niet in de weg dat ingevolge artikel 11, tweede lid, van de regeling de indiening van een aanvraag om financiële tegemoetkoming aan een termijn is gebonden.
Toepassing van artikel 4:5, eerste lid, van de Awb en voormelde bepalingen uit de regeling vereist dat verweerder de aanvrager duidelijk wijst op het verzuim, de wijze waarop dat kan worden hersteld en de gevolgen, indien het verzuim niet binnen de daartoe gestelde termijn wordt hersteld. Het mailbericht van de UFC van 23 januari 2012 voldoet niet aan deze vereisten. Niet is gebleken dat verweerder appellante anderszins in de gelegenheid heeft gesteld haar onvolledige aanvraag binnen zes weken aan te vullen.
Uit het voorgaande volgt dat verweerder het bezwaar van appellante ten onrechte ongegrond heeft verklaard.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 9 februari 2012 heeft verweerder aan appellante medegedeeld dat van haar geen aanvraag om financiële ondersteuning is ontvangen en de door haar ingediende bewijsstukken derhalve worden getourneerd.

Bij beslissing van 13 juni 2012 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 26 juli 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Appellante heeft een nader stuk ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 november 2012, waar appellante in persoon, bijgestaan door mr. E. van Wolde, advocaat te Groningen, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. A.M. Wijnsma en drs. R.Z. Bezema, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge de Regeling profileringsfonds RUG (hierna: de regeling) kan een student die door bijzondere omstandigheden studievertraging oploopt of verwacht op te lopen in aanmerking komen voor financiële ondersteuning uit het Profileringsfonds van de RUG.

Ingevolge artikel 11, eerste lid, van de regeling dient de financiële ondersteuning te worden aangevraagd middels het digitale aanvraagformulier op de website: www.rug.nl/studievertraging.

Ingevolge het tweede lid kan de aanvraag worden ingediend vanaf 1 september tot 1 februari, volgend op het studiejaar waarin de bijzondere omstandigheid zich heeft voorgedaan.

Ingevolge het derde lid dient de student uiterlijk binnen zeven dagen, nadat de aanvraag is ingediend, de benodigde bewijsstukken te sturen aan de Universitaire Fondsen Commissie (hierna: UFC).

Ingevolge het vijfde lid worden aanvragen, ingediend na 1 februari van het studiejaar volgend op dat waarin de bijzondere omstandigheid zich heeft voorgedaan niet in behandeling genomen.

Ingevolge het zesde lid krijgt de aanvrager, indien de aanvraag onvolledig is, een termijn van zes weken om de aanvraag aan te vullen. Indien de aanvraag niet binnen deze termijn is aangevuld, wordt de aanvraag niet verder behandeld.

Volgens het achtste lid houdt de beslissing in:

- a. hetzij de toekenning van de financiële ondersteuning;
- b. hetzij de afwijzing van de aanvraag;
- c. hetzij het niet in behandeling nemen van de aanvraag, omdat deze niet tijdig is ingediend;
- d. of het niet in behandeling nemen van de aanvraag, omdat een onvolledige aanvraag niet binnen de termijn is aangevuld.

2.2. Appellante was in het studiejaar 2010-2011 ingeschreven voor de bacheloropleiding Pedagogische wetenschappen. In januari 2012 heeft zij stukken ingediend bij de UFC, vergezeld van een voorblad dat bedoeld is voor het inzenden van bewijsstukken ter ondersteuning van een aanvraag om financiële tegemoetkoming. Bij mailbericht van 23 januari 2012 heeft de UFC haar er op gewezen dat van haar zodanige aanvraag nog niet is ontvangen.

Naar gesteld, heeft appellante naar aanleiding van dit mailbericht diezelfde dag getracht via de website een digitale aanvraag in te dienen. Verweerder heeft de ontvangst van zodanige aanvraag bestreden en heeft bij brief van 9 februari 2012 de door appellante ingediende stukken aan haar geretourneerd.

In de beslissing van 13 juni 2012 heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat van appellante mocht worden verwacht dat zij na haar poging contact had opgenomen met de UFC om te controleren of haar aanvraag daadwerkelijk was ontvangen en, nu zij dit niet heeft gedaan, de gevolgen daarvan voor haar rekening dienen te blijven.

2.3. Appellante betoogt dat verweerder geen juiste toepassing heeft gegeven aan artikel 4:5, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) en artikel 11, zesde en achtste lid, van de regeling. Daartoe stelt zij dat zij met de toegezonden bewijsstukken een onvolledige aanvraag heeft ingediend bij de UFC en haar ten onrechte de gelegenheid niet is geboden om die aanvraag gedurende zes weken aan te vullen door indiening van een digitale aanvraag via de website.

2.4. Ingevolge artikel 1:3, eerste lid, van de Awb wordt onder aanvraag verstaan: een verzoek van een belanghebbende een besluit te nemen. Dat appellante niet voor 1 februari 2012 via de website een digitale aanvraag om financiële tegemoetkoming heeft ingediend, laat onverlet dat zij door toezending van de bewijsstukken aan de UFC heeft doen blijken dat zij in aanmerking wenste te komen voor financiële ondersteuning. Appellante betoogt derhalve terecht dat zij voor 1 februari 2012 een onvolledige aanvraag heeft ingediend.

Ingevolge artikel 4:5, eerste lid, van de Awb, gelezen in verbinding met artikel 11, zesde en achtste lid, van de regeling, kan verweerder besluiten een aanvraag niet te behandelen, indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig wettelijk voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad de aanvraag binnen een termijn van

zes weken aan te vullen. Aan de toepassing van deze bepalingen staat niet in de weg dat ingevolge artikel 11, tweede lid, van de regeling de indiening van een aanvraag om financiële tegemoetkoming aan een termijn is gebonden.

Toepassing van artikel 4:5, eerste lid, van de Awb en voormelde bepalingen uit de regeling vereist dat verweerder de aanvrager duidelijk wijst op het verzuim, de wijze waarop dat kan worden hersteld en de gevolgen, indien het verzuim niet binnen de daartoe gestelde termijn wordt hersteld. Het mailbericht van de UFC van 23 januari 2012 voldoet niet aan deze vereisten. Niet is gebleken dat verweerder appellante anderszins in de gelegenheid heeft gesteld haar onvolledige aanvraag binnen zes weken aan te vullen.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder het bezwaar van appellante ten onrechte ongegrond heeft verklaard.

2.5. Het beroep is gegrond. De beslissing van 13 juni 2012 dient te worden vernietigd. Verweerder dient een nieuw besluit op het door appellante gemaakte bezwaar te nemen, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

2.6. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden verwezen.

3. Beslissing

Het College:

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt de beslissing van 13 juni 2012;
- III. veroordeelt het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen tot vergoeding van de bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- IV. gelast dat het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen aan appellante het door haar voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 42,00 (zegge: tweeënveertig euro) vergoedt.

•

Zaaknummer : 2012/140
Rechter(s) : mrs. Olivier, Borman, Kleijn
Datum uitspraak : 27 november 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : Diplomasupplement, getuigschrift, éénmalige authentieke akte, tweede getuigschrift zelfde opleiding, rechtszekerheid, vaststellen tijdstip afsluitend examen, wetsgeschiedenis
Artikelen : WHW artikel 7.11 lid 2; OER 2011-2012 UvA Masteropleiding Politicologie artikel 5.13
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4.1. Op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting staat vast dat appellante in 31 augustus 2011 haar masteropleiding heeft afgerond en aanspraak had op uitreiking van een getuigschrift. Na aanvankelijk verzocht te hebben het vaststellen van de datum van het afsluitend examen uit te stellen is appellante akkoord gegaan met de uitreiking van het getuigschrift op de examendatum 2 december 2011. Voorts is ter zitting gebleken dat - voor zover thans van belang - op het getuigschrift als datum wordt vermeld de laatste dag van de maand waarin het laatste van de op het diplomasupplement vermelde vakken is behaald. Ten tijde van de uitreiking op 2 december 2011 betekende deze praktijk dat op het getuigschrift 31 augustus 2011 moest worden vermeld. Op 2 december 2011 heeft appellante na het plaatsen van haar handtekening het getuigschrift met supplement in ontvangst genomen. Dat getuigschrift en diplomasupplement zijn dan ook niet onjuist.
2.4.2. Het College onderschrijft verweerders standpunt dat een getuigschrift en het daarvan deel uitmakende diplomasupplement ingevolge artikel 7.11, tweede lid, van de WHW, het karakter heeft van

een éénmalige authentieke akte. Reeds op deze grond is het niet mogelijk daarop veranderingen aan te brengen en toevoegingen te plaatsen.

De rechtszekerheid staat er aan in de weg om het betoog van appellante te honoreren ten aanzien van mogelijke afspraken met medewerkers van de opleiding om na de uitreiking van het getuigschrift op 2 december 2011 in februari 2012 een nieuw diplomasupplement te verstrekken, nadat het vak EU-Middle East relations was behaald. Het document kan niet worden veranderd of van toevoegingen worden voorzien.

2.4.3. Daarbij merkt het College nog op dat het vervangen van een vak in het curriculum van 31 augustus 2011 door het vak EU-Middle East relations met zich zou brengen dat daarmee een wijziging in het curriculum wordt aangebracht. Hetgeen appellante daarmee wenst, is dat de examencommissie een tweede getuigschrift voor dezelfde masteropleiding zou afgeven, hetgeen in strijd zou zijn met het bepaalde in het tweede lid, aanhef van artikel 7.11 van de WHW.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam (hierna: CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 14 maart 2012 heeft de examencommissie Politicologie van de Graduate School of Social Science het verzoek van appellante om een nieuw diplomasupplement en/of een nieuw diploma afgewezen.

Op 24 maart 2012 heeft appellante daartegen administratief beroep ingesteld bij het CBE.

Bij beslissing van 28 juni 2012 heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 30 juli 2012 beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 19 oktober 2012 heeft appellante nog een nader stuk ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 1 november 2012, waar appellante in persoon en bijgestaan door haar gemachtigde mr. R.J. Ouderdorp, advocaat te Amsterdam en het CBE vertegenwoordigd door mr. R.E. Melcherts, secretaris van het CBE, zijn verschenen. Tevens is namens de examencommissie mr. I. Vuurmans gehoord. De heer J.W. Bos was als tolk aanwezig.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.11 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt - voor zover hier van toepassing - als volgt:

"(...)

2. Ten bewijze dat het examen met goed gevolg is afgelegd, wordt door de examencommissie een getuigschrift uitgereikt, nadat het instellingsbestuur heeft verklaard dat aan de procedurele eisen voor de afgifte is voldaan. Per opleiding wordt één getuigschrift uitgereikt. Op het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde examen worden relevante gegevens vermeld, waaronder in ieder geval:

a. de naam van de instelling en welke opleiding zoals vermeld in het register, bedoeld in artikel 6.13, het betreft,

b. welke onderdelen het examen omvatte,

c. (...)

d. welke graad als bedoeld in artikel 7.10a, eerste of tweede lid, is verleend,

(...)

4. De examencommissie voegt aan een getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde afsluitend examen, een supplement toe. Het supplement heeft tot doel inzicht te verschaffen in de aard en inhoud van de afgeronde opleiding, mede met het oog op internationale herkenbaarheid van opleidingen. Het supplement bevat in elk geval de volgende gegevens:

- a. de naam van de opleiding en de instelling die de opleiding verzorgt,
- b. of het een opleiding in het wetenschappelijk onderwijs dan wel een opleiding in het hoger beroepsonderwijs betreft,
- c. een beschrijving van de inhoud van de opleiding, en
- d. de studielast van de opleiding.

Het supplement wordt opgesteld in het Nederlands of Engels en voldoet aan het Europese overeengekomen standaardformat.

5. Degene die meer dan een tentamen met goed gevolg heeft afgelegd en aan wie geen getuigschrift als bedoeld in het tweede lid kan worden uitgereikt, ontvangt desgevraagd een door de desbetreffende examencommissie af te geven verklaring waarin in elk geval de tentamens zijn vermeld die door hem met goed gevolg zijn afgelegd."

Uit de geschiedenis van de totstandkoming van deze bepaling blijkt het volgende.

"Dit (...) strekt ertoe aan het getuigschrift een diplomasupplement toe te voegen dat mede ten behoeve van de internationale herkenbaarheid inzicht verschaft in de aard en inhoud van de afgeronde opleiding. Hiermee wordt de Europese afspraak ook verankerd. De Europese opzet van het diplomasupplement wordt hierbij gevolgd." (TK 2003-2004, 28 925, nr. 22, amendement)

Artikel 5.13 van het OER 2011-2012 UvA Masteropleiding Politicologie luidt - voor zover hier van belang - als volgt:

"1. De examencommissie stelt de uitslag en de datum van het afsluitend examen vast, indien zij heeft geconstateerd dat de student de onderdelen van het examen met goed gevolg heeft afgelegd. De student vraagt het examen aan volgens de procedure beschreven in de Regels en Richtlijnen.

2. Er zijn voor het Master examen 12 examendata per studiejaar vastgesteld door het College van Bestuur.

3. Een getuigschrift kan slechts worden uitgereikt nadat is gebleken dat de student aan alle verplichtingen, waaronder de betaling van het collegegeld, heeft voldaan.

4. De examencommissie kan naar aanleiding van een gemotiveerd verzoek van een student die aanspraak heeft op uitreiking van een getuigschrift het vaststellen van de datum van het afsluitend examen uitstellen."

2.3. Het CBE baseert zijn beslissing op de grond dat het getuigschrift en het daarvan deel uitmakende diplomasupplement zijn gedateerd op 31 augustus 2011 met vermelding van de vakken die voor of op dat tijdstip zijn behaald en op 2 december 2011 aan appellante is uitgereikt. Het vak EU-Middle East relations is daarin niet vermeld, omdat appellante de studie voor dat vak vanaf september 2011 aanving en dat vak op 2 december 2011 nog niet was behaald.

2.4. Het College overweegt als volgt.

2.4.1. Op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting staat vast dat appellante in 31 augustus 2011 haar masteropleiding heeft afgerond en aanspraak had op uitreiking van een getuigschrift. Na aanvankelijk verzocht te hebben het vaststellen van de datum van het afsluitend examen uit te stellen is appellante akkoord gegaan met de uitreiking van het getuigschrift op de examendatum 2 december 2011. Voorts is ter zitting gebleken dat - voor zover thans van belang - op het getuigschrift als datum wordt vermeld de laatste dag van de maand waarin het laatste van de op het diploma supplement vermelde vakken is behaald. Ten tijde van de uitreiking op 2 december 2011 betekende deze praktijk dat op het getuigschrift 31 augustus 2011 moest worden vermeld. Op 2 december 2011 heeft appellante na het plaatsen van haar handtekening het getuigschrift met supplement in ontvangst genomen. Dat getuigschrift en diplomasupplement zijn dan ook niet onjuist.

2.4.2. Het College onderschrijft verweerders standpunt dat een getuigschrift en het daarvan deel uitmakende diplomasupplement ingevolge artikel 7.11, tweede lid, van de WHW, het karakter heeft van een éénmalige authentieke akte. Reeds op deze grond is het niet mogelijk daarop veranderingen aan te brengen en toevoegingen te plaatsen.

De rechtszekerheid staat er aan in de weg om het betoog van appellante te honoreren ten aanzien van mogelijke afspraken met medewerkers van de opleiding om na de uitreiking van het getuigschrift op 2 december 2011 in februari 2012 een nieuw diplomasupplement te verstrekken,

nadat het vak EU-Middle East relations was behaald. Het document kan niet worden veranderd of van toevoegingen worden voorzien.

2.4.3. Daarbij merkt het College nog op dat het vervangen van een vak in het curriculum van 31 augustus 2011 door het vak EU-Middle East relations met zich zou brengen dat daarmee een wijziging in het curriculum wordt aangebracht. Hetgeen appellante daarmee wenst, is dat de examencommissie een tweede getuigschrift voor dezelfde masteropleiding zou afgeven, hetgeen in strijd zou zijn met het bepaalde in het tweede lid, aanhef van artikel 7.11 van de WHW.

2.4.4. Naar het oordeel van het College berust het oordeel van het CBE op goede gronden.

2.4.5. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/142
Rechter(s) : mrs. Olivier, Borman, Kleijn
Datum uitspraak : 27 november 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Christelijke Hogeschool Windesheim
Trefwoorden : Bevoegdheid examencommissie, [taak][functie] studieadviseur, tijdige aanvraag, vertrouwensbeginsel, vrijstellingen
Artikelen : OER Windesheim artikel 6.5, 21 lid 5
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.5.1. De examencommissie heeft als beleid dat het verlenen van vrijstellingen voorafgaande aan het te volgen onderwijs dient te worden verleend. Niet kan worden gesteld dat verweerder niet in redelijkheid tot dit beleid heeft kunnen komen. Omdat te laat vrijstelling is gevraagd is het verzoek van appellante afgewezen. Overigens heeft de examencommissie ook op inhoudelijke gronden het verzoek afgewezen. Er zou geen sprake zijn van een gelijkwaardig niveau.
2.5.2. Uit het bepaalde in artikel 6.5 van de Regeling volgt dat uitsluitend de examencommissie bevoegd is vrijstellingen te verlenen. Appellante had op de hoogte kunnen zijn van het geen in de Regeling is bepaald en mocht gelet daarop er niet op vertrouwen dat de studieadviseur bevoegd was vrijstellingen te verlenen. Uit de functie van de studieadviseur had appellante kunnen en moeten afleiden dat het hier een adviesfunctie betreft en dat hij geen inhoudsdeskundige is op een specifiek onderwijsgebied.
De veronderstelling van appellante dat de studieadviseur na het overleg met haar gehouden zou zijn bij de examencommissie de vrijstelling te regelen, stoelt niet op enige regeling en is evenmin af te leiden uit uitspraken en handelingen zijnerzijds en is ook verder niet aannemelijk gemaakt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Christelijke Hogeschool Windesheim (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 12 december 2011 verzoekt appellante om vrijstelling voor de Minor in jaar 3.

Bij beslissing van 14 december 2012 heeft de examencommissie van de opleiding management, economie en recht (MER) dat verzoek afgewezen

Bij brief van 18 januari 2012 heeft appellante daartegen administratief beroep ingesteld bij het CBE.

Bij beslissing van 8 mei 2012 verzonden op 21 juni 2012 heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Bij brief, bij het College ingekomen op 31 juli 2012, heeft appellante tegen de beslissing van 8 mei 2012 beroep ingesteld. Bij brief van 13 augustus 2012 zijn de gronden van het beroep ingediend.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 1 november 2012, waar appellante in persoon en bijgestaan door mr. T. Meier, advocaat te Assen, het CBE vertegenwoordigd door mr. J.W. Gerritsen, secretaris van het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 6.5 van de Onderwijs- en Examenregeling (hierna: de Regeling) verleent de examencommissie de student schriftelijk vrijstelling van een of meer tentamens nadat hij dat op het voorgeschreven formulier bij de examencommissie heeft aangevraagd.

Ingevolge artikel 21, vijfde lid, van Hoofdstuk 10 van de Regeling kan de student een vrijstellingsaanvraag indienen, indien hij een verwante vooropleiding heeft gevolgd.

2.2. Het beroep is gericht tegen de beslissing van het CBE van 8 mei 2012, waarin is besloten het beroep van appellante van 18 januari 2012 tegen de beslissing van de examencommissie van 14 december 2011 haar geen vrijstelling voor de minor te verlenen, ongegrond te verklaren.

2.3. Het CBE baseert zijn beslissing op de grond dat uitsluitend de examencommissie vrijstelling kan verlenen voor een minor op basis van een elders behaalde propedeuse en het feit dat de studieadviseur de verwachting lijkt te hebben gewekt dat hij de vrijstelling zou aanvragen daaraan niet kan afdoen.

2.4. Appellante stelt dat de studieadviseur haar de vrijstelling heeft verleend en dat de examencommissie daaraan is gehouden. Voorts stelt zij dat, zo de studieadviseur daartoe niet bevoegd zou zijn, deze na het overleg met haar gehouden was de vrijstelling bij de examencommissie te regelen.

2.5. Het College overweegt als volgt.

2.5.1. De examencommissie heeft als beleid dat het verlenen van vrijstellingen voorafgaande aan het te volgen onderwijs dient te worden verleend. Niet kan worden gesteld dat verweerder niet in redelijkheid tot dit beleid heeft kunnen komen. Omdat te laat vrijstelling is gevraagd is het verzoek van appellante afgewezen. Overigens heeft de examencommissie ook op inhoudelijke gronden het verzoek afgewezen. Er zou geen sprake zijn van een gelijkwaardig niveau.

2.5.2. Uit het bepaalde in artikel 6.5 van de Regeling volgt dat uitsluitend de examencommissie bevoegd is vrijstellingen te verlenen. Appellante had op de hoogte kunnen zijn van het geen in de Regeling is bepaald en mocht gelet daarop er niet op vertrouwen dat de studieadviseur bevoegd was vrijstellingen te verlenen. Uit de functie van de studieadviseur had appellante kunnen en moeten afleiden dat het hier een adviesfunctie betreft en dat hij geen inhoudsdeskundige is op een specifiek onderwijsgebied.

De veronderstelling van appellante dat de studieadviseur na het overleg met haar gehouden zou zijn bij de examencommissie de vrijstelling te regelen, stoelt niet op enige regeling en is evenmin af te leiden uit uitspraken en handelingen zijnerzijds en is ook verder niet aannemelijk gemaakt.

Het betoog faalt.

- 2.6. Het CBE heeft dan ook terecht het beroep ongegrond verklaren.
- 2.7. Gelet op het vorenstaande, is het beroep ongegrond.
- 2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/143
Rechter(s)	: mrs. Loeb, Olivier, Mollee
Datum uitspraak	: 19 december 2012
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Geldigheidsduur deeltoets, overgangsregeling, zelf voorzien, zorgvuldigheidsbeginsel
Artikelen	: WHW artikel 7.13 lid 2 aanhef en onderdeel k; Awb artikel 8:72 lid 4; OER bacheloropleidingen Hogeschool Inholland artikel 32
Uitspraak	: Gegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.5. Ter zitting heeft verweerder te kennen gegeven dat in de OER van vóór het studiejaar 2011-2012 was bepaald dat toetsen eerst een half jaar na het verlopen ervan vervielen en dat daarom een in een nieuwsbrief van november 2011 gepubliceerde overgangsregeling is getroffen die ertoe strekt dat studenten tot 1 januari 2012 de gelegenheid hebben om in het studiejaar 2011-2012 verlopen toetsen alsnog te verlengen. Appellant heeft onweersproken gesteld dat hij, nadat hij van de overgangsregeling op de hoogte was geraakt, in december 2011 een verzoek om verlenging heeft opgesteld, maar dat voor verzending ervan met zijn studieloopbaanbegeleider wilde bespreken. Uit de beslissing van 31 januari 2012 blijkt niet dat de examencommissie rekening heeft gehouden met de overgangsregeling en de door appellant in december 2011 verrichte activiteiten om tot een verlengingsverzoek te komen. Verweerder heeft miskend dat deze beslissing hiermee onvoldoende zorgvuldig is voorbereid.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 31 januari 2012 heeft de examencommissie van het Domein Communicatie, Media en Muziek van verweerders hogeschool (hierna: de examencommissie) een verzoek van appellant om verlenging van de geldigheidsduur van door hem binnen de opleiding International Music Management (hierna: de opleiding) behaalde onderwijseenheden afgewezen.

Bij beslissing van 23 maart 2012, verzonden op 19 juni 2012, heeft verweerder het door appellant daartegen bij hem ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 31 juli 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 oktober 2012, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C. Grim, werkzaam in dienst van de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder k, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, voor zover thans van belang, worden in de onderwijs- en examenregeling, onverminderd het overigens in deze wet ter zake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten met betrekking tot het onderwijs en de examens vastgelegd. Daaronder wordt begrepen, waar nodig, de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur te verlengen.

In artikel 32 van het instellingsbrede deel van de Onderwijs- en Examenregeling bacheloropleidingen (hierna: de OER) is bepaald dat – samengevat weergegeven en voor zover thans van belang – in de post-propedeutische fase de geldigheidsduur van behaalde toetsen voor gehele onderwijseenheden vijf en voor deelttoetsen drie jaren is, die duur begint te lopen vanaf de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin de desbetreffende onderwijseenheid is afgesloten en na het verlopen van de geldigheidsduur deze door de examencommissie nog eenmaal met ten hoogste twaalf maanden kan worden verlengd. De examencommissie kan, de decaan en de studieloopbaanbegeleider gehoord, de aldus gestelde termijnen met ten hoogste twaalf maanden wegens zeer bijzondere omstandigheden verlengen.

2.2 Appellant is in 2005 met de opleiding begonnen. De geldigheidsduur van de door hem behaalde toets voor de onderwijseenheid Accountmanagement is geëindigd op 1 september 2011 en die van de door hem behaalde toetsen voor Studieloopbaanbegeleiding 2, Productievaardigheden en Businessplan op 1 november 2011. Hij heeft het afgewezen verzoek op 11 januari 2012 gedaan.

2.2 Aan de beslissing van 23 maart 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat – samengevat weergegeven – de bepalingen van de OER duidelijk zijn, appellant op de hoogte had kunnen zijn van het verlopen van de geldigheidsduur van de toetsen en het voor zijn rekening komt dat hij niet tijdig een verzoek om verlenging heeft ingediend.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder aldus heeft miskend dat de examencommissie zijn verzoek ten onrechte heeft afgewezen. Hiertoe voert hij onder meer aan dat hij, gelet op een door de hogeschool getroffen overgangsregeling, tot 1 januari 2012 de tijd had om een verlengingsverzoek te doen, hij in december 2011 een brief daartoe heeft opgesteld, maar deze in die maand aan zijn studieloopbaanbegeleider heeft willen voorleggen, waardoor hij deze eerst op 11 januari 2012 heeft kunnen verzenden.

2.4 Ter zitting heeft verweerder te kennen gegeven dat in de OER van vóór het studiejaar 2011-2012 was bepaald dat toetsen eerst een half jaar na het verlopen ervan vervielen en dat daarom een in een nieuwsbrief van november 2011 gepubliceerde overgangsregeling is getroffen die ertoe strekt dat studenten tot 1 januari 2012 de gelegenheid hebben om in het studiejaar 2011-2012 verlopen toetsen alsnog te verlengen. Appellant heeft onweersproken gesteld dat hij, nadat hij van de overgangsregeling op de hoogte was geraakt, in december 2011 een verzoek om verlenging heeft opgesteld, maar dat voor verzending ervan met zijn studieloopbaanbegeleider wilde bespreken. Uit de beslissing van 31 januari 2012 blijkt niet dat de examencommissie rekening heeft gehouden met de overgangsregeling en de door appellant in december 2011 verrichte activiteiten om tot een verlengingsverzoek te komen. Verweerder heeft miskend dat deze beslissing hiermee onvoldoende zorgvuldig is voorbereid.

Het betoog slaagt.

2.3 Het beroep is gegrond. Hetgeen overigens is aangevoerd, behoeft geen bespreking. De beslissing van 23 maart 2012 dient te worden vernietigd. Met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht zal, gelet op artikel 7.61, vijfde lid van de WHW en op hetgeen hiervoor onder 2.5 is overwogen, ook de beslissing van 31 januari 2012 worden vernietigd.

2.5 Verweerder dient op na te melden wijze te worden veroordeeld tot vergoeding van de proceskosten, bestaande uit de bij appellant opgekomen reiskosten.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt de beslissing van verweerder van 23 maart 2012;
- III. vernietigt de beslissing van de examencommissie van 31 januari 2012;
- V. veroordeelt de Hogeschool Inholland tot vergoeding aan appellant van bij hem in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 17,12 (zegge: zeventien euro en twaalf eurocent);
- V. gelast dat de Hogeschool Inholland aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,00 (zegge: eenenveertig euro) vergoedt.

•

Zaaknummer : 2012/145.1
Rechter(s) : mr. Nijenhof
Datum uitspraak : 4 september 2012
Partijen : Verzoeker tegen CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : Bemiddeling, benutten tentamenmogelijkheid, bevoegdheid examencommissie, contractonderwijs, publieke bevoegdheid, [inzage]studieresultaten
Artikelen : WHW artikel 7.61 lid 1 aanhef en onder f; Awb artikel 8:81
Uitspraak : Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen : 2.4. Naar het voorlopig oordeel van de voorzitter is de beslissing van de examencommissie genomen in het kader van de uitoefening van een publiekrechtelijke bevoegdheid en sluit de WHW de beroepsmogelijkheid niet uit, indien een student op contractbasis onderwijs aan een universiteit volgt. Derhalve was het CBE naar het voorlopig oordeel van de voorzitter wel bevoegd te beslissen op het beroep van appellant tegen het besluit van de examencommissie van 21 maart 2012 en is het College voorts bevoegd van het beroep van appellant tegen het besluit van 19 juli 2012 van het CBE kennis te nemen.
2.5. De voorzitter ziet geen aanleiding een voorlopige voorziening, zoals door appellant verzocht, te treffen. Daartoe is van belang dat appellant ter zitting te kennen heeft gegeven niet in staat te zijn een eventuele extra tentamenmogelijkheid voor 1 september 2012 te benutten. Tevens heeft het CBE te kennen gegeven niet bereid te zijn te bemiddelen met de Universiteit Leiden. Het College kan het CBE daartoe niet verplichten door het treffen van een voorlopige voorziening. Ook blijkt uit het verweerschrift van het CBE dat appellant zijn studieresultaten kan opvragen bij de onderwijsbalie, zodat hij kan beschikken over alle studiegegevens die noodzakelijk zijn voor verder door hemzelf te ondernemen actie.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 maart 2012 heeft de examencommissie van de Faculteit der Maatschappij- en Gedragswetenschappen geweigerd appellant een extra tentamenmogelijkheid te bieden voor het vak Diagnostische Vaardigheden.

Bij besluit van 19 juli 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant ingediende beroep kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 1 augustus 2012, beroep ingesteld en de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen. De gronden van beroep zijn aangevuld bij brief van 3 augustus 2012.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 augustus 2012, waar appellant, bijgestaan door M.G. Hukom, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht, kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Het oordeel van de voorzitter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de bodemprocedure.

2.2. Het CBE heeft het beroep van appellant tegen het besluit van de examencommissie van 21 maart 2012 kennelijk niet-ontvankelijk verklaard, omdat hij onderwijs volgt op basis van een met de universiteit gesloten contract. Volgens het CBE is de beslissing van de examencommissie genomen in het kader van dat contract en is het daarom geen beslissing in de zin van artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW, zodat daartegen geen beroep bij het CBE openstaat.

2.3. Appellant is het niet met dit oordeel eens. In zijn verzoek om voorlopige voorziening verzoekt hij het College het CBE te verplichten hem alsnog de verzochte extra tentamenmogelijkheid te bieden. Tevens verzoekt appellant de Universiteit van Amsterdam te verplichten te bemiddelen met de Universiteit Leiden om hem de toegang te verschaffen tot het schakelprogramma Orthopedagogiek van laatstgenoemde universiteit. Tenslotte verzoekt appellant om een verklaring van de door hem behaalde studieresultaten.

2.4. Naar het voorlopig oordeel van de Voorzitter is de beslissing van de examencommissie genomen in het kader van de uitoefening van een publiekrechtelijke bevoegdheid en sluit de WHW de beroepsmogelijkheid niet uit, indien een student op contractbasis onderwijs aan een universiteit volgt. Derhalve was het CBE naar het voorlopig oordeel van de voorzitter wel bevoegd te beslissen op het beroep van appellant tegen het besluit van de examencommissie van 21 maart 2012 en is het College voorts bevoegd van het beroep van appellant tegen het besluit van 19 juli 2012 van het CBE kennis te nemen.

2.5. De Voorzitter ziet geen aanleiding een voorlopige voorziening, zoals door appellant verzocht, te treffen. Daartoe is van belang dat appellant ter zitting te kennen heeft gegeven niet in staat te zijn een eventuele extra tentamenmogelijkheid voor 1 september 2012 te benutten. Tevens heeft het CBE te kennen gegeven niet bereid te zijn te bemiddelen met de Universiteit Leiden. Het College kan het CBE daartoe niet verplichten door het treffen van een voorlopige voorziening. Ook blijkt uit het verweerschrift van het CBE dat appellant zijn studieresultaten kan opvragen bij de onderwijsbalie, zodat hij kan beschikken over alle studiegegevens die noodzakelijk zijn voor verder door hemzelf te ondernemen actie.

2.6. Wijst het verzoek af.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

wijst het verzoek af.

•

Zaaknummer : 2012/145
Rechter(s) : mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Kleijn
Datum uitspraak : 19 november 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : Bevoegdheid CBE, contractonderwijs, rechtsbescherming, ten
overvloede
Artikelen : WHW artikel 7.1 lid 1, 7.61
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. Appellant volgt onderwijs aan de Universiteit van
Amsterdam op basis van een contract. Deze vorm van onderwijs is niet
aan te merken als onderwijs aan een bekostigde universiteit als bedoeld in
artikel 7.1, eerste lid, van de WHW. Derhalve is titel 4 van hoofdstuk 7,
waar de rechtsbescherming van studenten van instellingen voor hoger
onderwijs is geregeld, in dit geval niet van toepassing. Derhalve heeft het
CBE terecht geoordeeld dat voor appellant geen rechtsmiddel bij het CBE
openstond tegen het beslissing van de examencommissie.
(...)
2.5. Ten overvloede merkt het College op dat dit oordeel onverlet laat dat
het aan het opleidingsinstituut en het CBE is om het mogelijk te maken
dat studenten binnen de instelling rechtsbescherming hebben tegen
beslissingen van examencommissies en examinatoren.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 21 maart 2012 heeft de examencommissie van de Faculteit der
Maatschappij- en Gedragswetenschappen geweigerd appellant een extra tentamenmogelijkheid te
bieden voor de vakken Diagnostische Vaardigheden en Ondersteuning & Behandeling.

Bij beslissing van 19 juli 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant ingediende
beroep kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op
1 augustus 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 september 2012, waar appellant,
bijgestaan door M.G. Hukom, en het CBE, vertegenwoordigd door
mr. E.L.C.M. Rijnders, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.4 Ingevolge artikel 7.1, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk
onderzoek (hierna: WHW) heeft hoofdstuk 7 betrekking op bekostigde universiteiten en
hogescholen, op de Open Universiteit en op de levensbeschouwelijke universiteiten.

Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW is het college van beroep
voor de examens bevoegd ten aanzien van beslissingen van examencommissies en examinatoren.

2.5 Het CBE heeft het beroep van appellant tegen de beslissing van de examencommissie van 21 maart 2012 kennelijk niet-ontvankelijk verklaard, omdat hij onderwijs in het schakelprogramma Orthopedagogiek volgt op basis van een contract met het opleidingsinstituut van de Universiteit van Amsterdam. Volgens het CBE is de beslissing van de examencommissie genomen in het kader van dat contract en is het daarom geen beslissing in de zin van artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de WHW, zodat daartegen geen beroep bij het CBE openstaat.

2.6 Appellant betoogt dat het CBE ten onrechte heeft geoordeeld dat hij geen beroep bij het CBE kan instellen tegen de beslissing van de examencommissie van 21 maart 2012.

2.6.1 Appellant volgt onderwijs aan de Universiteit van Amsterdam op basis van een contract. Deze vorm van onderwijs is niet aan te merken als onderwijs aan een bekostigde universiteit als bedoeld in artikel 7.1, eerste lid, van de WHW. Derhalve is titel 4 van hoofdstuk 7, waar de rechtsbescherming van studenten van instellingen voor hoger onderwijs is geregeld, in dit geval niet van toepassing. Derhalve heeft het CBE terecht geoordeeld dat voor appellant geen rechtsmiddel bij het CBE openstond tegen het beslissing van de examencommissie.

Het betoog faalt.

2.5. Hetgeen appellant inhoudelijk met betrekking tot de weigering van de examencommissie hem geen extra tentamenmogelijkheid te bieden, kan, gelet op het voorgaande, niet aan de orde komen.

2.5. Ten overvloede merkt het College op dat dit oordeel onverlet laat dat het aan het opleidingsinstituut en het CBE is om het mogelijk te maken dat studenten binnen de instelling rechtsbescherming hebben tegen beslissingen van examencommissies en examinatoren.

2.6. Nu het CBE ten onrechte de geplande zitting voor de behandeling van het beroep van appellant tegen de beslissing van 21 maart 2012 achterwege heeft gelaten, ziet het College aanleiding om te bepalen dat het CBE aan appellant het door hem betaalde griffierecht vergoedt.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep ongegrond;
- II. bepaalt dat het college van beroep voor de examens het door [naam] betaalde griffierecht van € 82,00 aan hem vergoedt.

•

Zaaknummer : 2012/146
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 20 december 2012
Partijen : Appellante tegen Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden : [instellings]collegegeld, CROHO, gelijkheidsbeginsel, hardheidsclausule, horen, tweede opleiding, opleiding gezondheidszorg
Artikelen : WHW artikel 7.45a lid 1, 7.46 lid 1 en 5; Regeling Aanmelding en Inschrijving VU artikel 13
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4.1 Hoewel het in de rede had gelegen appellante in staat te stellen te worden gehoord alvorens het besluit van 5 juli 2012 is genomen, leidt dit niet tot het ermee beoogde doel. Daartoe is van belang dat appellante bezwaar heeft gemaakt tegen het besluit over het collegegeld voor het studiejaar 2012-2013 en zij daarbij is gehoord over haar gelijkkluidende bezwaargronden. Ook heeft zij haar gronden bij het College naar voren kunnen brengen. Appellante kan niet worden gevolgd in haar betoog dat het college van bestuur miskent dat geneeskunde voor haar een eerste studie op het gebied van gezondheidszorg is. In het Centraal Register Opleidingen Hoger Onderwijs is bepaald dat Health Sciences een studie op het gebied van gezondheidszorg is. Derhalve is appellante in beginsel het instellingscollegegeld verschuldigd. Het college van bestuur heeft in de

poging van appellante om haar aanvraag voor het diploma voor de opleiding Health Sciences in te trekken met juistheid geen grond gezien om met toepassing van de in artikel 13 van de regeling neergelegde hardheidsclausule appellante een lager collegegeld op te leggen. Daartoe is van belang dat haar aanvraag om het diploma, die zij op 9 september 2010 heeft ingediend, reeds verzonden was naar de Dienst Onderwijs Uitvoering op het moment dat zij verzocht heeft haar aanvraag te annuleren. Maar ook dat het diploma op 24 oktober 2010 is uitgereikt. Voorts valt uit artikel 7.45a, eerste lid, van de WHW, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, af te leiden dat de wetgever heeft bedoeld dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever heeft voorzien dat deze regeling in bepaalde gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en heeft ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen heeft de wetgever niet beoogd. Ook was voor september 2010 zowel door de universiteit als in de media aandacht besteed aan de wijziging van de wetgeving ten aanzien van de collegegeldtarieven, zodat het voor rekening en risico van appellante komt dat zij het diploma voor de opleiding Health Sciences heeft aangevraagd. Het door appellante gedane beroep op het gelijkheidsbeginsel slaagt evenmin. De door haar gestelde situaties zijn geen gelijke gevallen. Zoals reeds overwogen, heeft de wetgever aanvaard dat de regeling in bepaalde gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 juni 2012 heeft het college van bestuur aan appellante meegedeeld dat zij € 5.034,75 collegegeld moet betalen voor de masteropleiding Geneeskunde voor het studiejaar 2011-2012 en dat zij nog € 3.321,75 verschuldigd is.

Bij besluit van 5 juli 2012 heeft het college van bestuur het door appellante daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 8 augustus 2012, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 november 2012, waar appellante, bijgestaan door [naam vader], en het college van bestuur, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Appellante heeft in het studiejaar 2009-2010 de masteropleiding Health Sciences afgerond. Zij heeft op 28 september 2010 de faculteit der Aard- en Levenswetenschappen (hierna: faculteit ALW) gevraagd haar verzoek om een diploma voor die opleiding in te trekken, zodat zij niet het instellingscollegegeld voor de masteropleiding geneeskunde verschuldigd is waar zij uiteindelijk alsnog voor is ingeloot.

2.2 Ingevolge artikel 7.45a van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor

één bachelor- of één masteropleiding indien hij of zij niet eerder een bachelor- of mastergraad heeft behaald. Deze voorwaarde geldt niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45a, het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

2.3 Het college van bestuur heeft ingevolge artikel 7.46, vijfde lid, van de WHW de Regeling Aanmelding en Inschrijving 2011-2012 (hierna: de regeling) vastgesteld. Ingevolge artikel 13 van de regeling kan het college van bestuur, waar de toepassing van de regeling tot onbillijkheden van overwegende aard leidt, ten gunste van de student van deze regeling afwijken. Een beroep op de hardheidsclausule moet schriftelijk door de student worden ingediend. Bij het verzoek moeten schriftelijke bewijsstukken gevoegd worden.

2.4 Appellante betoogt dat zij ten onrechte niet is gehoord alvorens het college van bestuur het besluit van 5 juli 2012 heeft genomen. Zij betoogt voorts dat het college van bestuur heeft miskend dat zij een eerste studie doet op het gebied van gezondheidszorg en daarom niet het instellingscollegegeld verschuldigd is. De opleiding Health Sciences kan volgens haar inhoudelijk niet worden gezien als een studie op het gebied van gezondheidszorg, nu het een wetenschappelijke studie is die ziet op het bestuderen van de gezondheid van groepen mensen in de maatschappij. Ook betoogt appellante dat het college van bestuur ten onrechte stelt dat het niet kan afwijken van de hoogte van het instellingscollegegeld. In dit verband wijst zij op artikel 13 van de regeling, waarin een hardheidsclausule is opgenomen en haar pogingen om haar aanvraag voor haar diploma voor de opleiding Health Sciences in te trekken. Tevens is het besluit in strijd met het gelijkheidsbeginsel, aldus appellante. Zij stelt in dit verband dat studenten die wel direct zijn ingeloot voor de studie Geneeskunde en studievertraging in die studie oplopen niet het instellingscollegegeld verschuldigd zijn, terwijl zij eerst een andere studie heeft gedaan en daarbij geen vertraging heeft opgelopen en toch het instellingscollegegeld moet betalen. Dit geldt volgens haar ook voor studenten die langer over andere studies hebben gedaan, maar daar geen master hebben behaald.

2.4.1 Hoewel het in de rede had gelegen appellante in staat te stellen te worden gehoord alvorens het besluit van 5 juli 2012 is genomen, leidt dit niet tot het ermee beoogde doel. Daartoe is van belang dat appellante bezwaar heeft gemaakt tegen het besluit over het collegegeld voor het studiejaar 2012-2013 en zij daarbij is gehoord over haar gelijklopende bezwaargronden. Ook heeft zij haar gronden bij het College naar voren kunnen brengen.

Appellante kan niet worden gevolgd in haar betoog dat het college van bestuur miskent dat geneeskunde voor haar een eerste studie op het gebied van gezondheidszorg is. In het Centraal Register Opleidingen Hoger Onderwijs is bepaald dat Health Sciences een studie op het gebied van gezondheidszorg is. Derhalve is appellante in beginsel het instellingscollegegeld verschuldigd. Het college van bestuur heeft in de poging van appellante om haar aanvraag voor het diploma voor de opleiding Health Sciences in te trekken met juistheid geen grond gezien om met toepassing van de in artikel 13 van de regeling neergelegde hardheidsclausule appellante een lager collegegeld op te leggen. Daartoe is van belang dat haar aanvraag om het diploma, die zij op 9 september 2010 heeft ingediend, reeds verzonden was naar de Dienst Onderwijs Uitvoering op het moment dat zij verzocht heeft haar aanvraag te annuleren. Maar ook dat het diploma op 24 oktober 2010 is uitgereikt. Voorts valt uit artikel 7.45a, eerste lid, van de WHW, gelezen in samenhang met de daarop betrekking hebbende memorie van toelichting, af te leiden dat de wetgever heeft bedoeld dat voor één bachelor- en één masteropleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd is. De wetgever heeft voorzien dat deze regeling in bepaalde gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden en heeft ter voorkoming hiervan een nadere regeling getroffen voor de student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt. Andere uitzonderingen heeft de wetgever niet beoogd. Ook was voor september 2010 zowel door de universiteit als in de media aandacht besteed aan de wijziging van de wetgeving ten aanzien van de collegegeldtarieven, zodat het voor rekening en risico van appellante komt dat zij het diploma voor de opleiding Health Sciences heeft aangevraagd. Het door appellante gedane beroep op het gelijkheidsbeginsel slaagt evenmin. De door haar gestelde situaties zijn geen gelijke gevallen. Zoals reeds overwogen, heeft de wetgever aanvaard dat de regeling in bepaalde gevallen tot ongewenste uitkomsten kan leiden.

Het betoog faalt.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/147
Rechter(s) : mrs. Nijenhof, Troostwijk, Van der Spoel
Datum uitspraak : 13 november 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Bekendmaking, fraude, plagiaat, straf, uitsluiting herkansing, uitsluiting tentamens
Artikelen : WHW artikel 7.12b lid 2
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.2 . Appellant heeft desgevraagd ter zitting te kennen gegeven dat hij de bij hem tijdens het op 23 januari 2012 afgenomen tentamen aangetroffen brief met formules in zijn tas had meegenomen naar het tentamen. Niet in geschil is dat het niet was toegelaten een hulpmiddel te gebruiken tijdens het tentamen. Derhalve heeft de examencommissie terecht geoordeeld dat appellant gefraudeerd heeft. Voorts bestaat geen grond voor het oordeel dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie de straf niet heeft kunnen opleggen. Appellant kan niet worden gevolgd in zijn standpunt dat bij de vaststelling van de straf ten onrechte rekening is gehouden met de fraude die gepleegd is bij de groepsopdracht waaraan hij heeft deelgenomen. Dat, naar appellant heeft gesteld, destijds, door de examencommissie niet is vastgesteld dat ook hij schuldig was aan het bij die opdracht gepleegde plagiaat, betekent niet dat die fraude niet mede aan hem kan worden toegerekend. Daarbij is in aanmerking genomen dat appellant het destijds door de examencommissie genomen beslissing waarbij is vastgesteld dat plagiaat heeft plaatsgevonden niet heeft bestreden. Wat betreft de stelling van appellant dat aan hem pas laat bekend is gemaakt dat hij niet mocht deelnemen aan de tentamens van periode 3, geldt dat hij daarvan op 27 maart 2012 via de e-mail op de hoogte is gesteld. Dit is weliswaar niet lang voor de start van de tentamenperiode op 2 april 2012, maar niet zodanig kort van te voren dat bedoelde uitsluiting om die reden onjuist moet worden geacht.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing, verzonden op 27 maart 2012, heeft de examencommissie International Business & Management Studies aan appellant meegedeeld dat vanwege fraude tijdens het tentamen International Managerial Finance op 23 januari 2012 het door hem gemaakte tentamen ongeldig is verklaard, hij is uitgesloten van een herkansing van dat tentamen gedurende de rest van het studiejaar en hij niet mag deelnemen aan de tentamens van tentamenperiode 3 die loopt van 2 april 2012 tot 13 april 2012.

Bij beslissing van 13 juli 2012 heeft het CBE het door appellant daartegen ingediende beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 9 augustus 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 oktober 2012, waar appellant, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. F. Donner en drs. J. van Geuns, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), kan de examencommissie, indien een student fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar.

2.2 Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat de door de examencommissie opgelegde straf te zwaar is. Hiertoe voert hij aan dat ten onrechte is gesteld dat hij voor de tweede keer fraude heeft gepleegd. De eerste keer ging het om plagiaat gepleegd in het kader van een groepsopdracht. Volgens appellant is niet aangetoond dat hij daarbij plagiaat heeft gepleegd. Ook stelt appellant dat de mededeling dat hij was uitgesloten van deelname aan alle tentamens te laat is gedaan en hij die tentamens op dat moment al aan het voorbereiden was.

2.3.1 Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW moet worden aangemerkt als een strafmaatregel, die op evenredigheid dient te worden getoetst. Aan zodanige maatregel dienen expliciet feiten, omstandigheden en verklaringen ten grondslag te worden gelegd die de maatregel kunnen dragen.

2.3.2 Appellant heeft desgevraagd ter zitting te kennen gegeven dat hij de bij hem tijdens het op 23 januari 2012 afgenomen tentamen aangetroffen brief met formules in zijn tas had meegenomen naar het tentamen. Niet in geschil is dat het niet was toegelaten een hulpmiddel te gebruiken tijdens het tentamen. Derhalve heeft de examencommissie terecht geoordeeld dat appellant gefraudeerd heeft.

Voorts bestaat geen grond voor het oordeel dat het CBE heeft miskend dat de examencommissie de straf niet heeft kunnen opleggen. Appellant kan niet worden gevolgd in zijn standpunt dat bij de vaststelling van de straf ten onrechte rekening is gehouden met de fraude die gepleegd is bij de groepsopdracht waaraan hij heeft deelgenomen. Dat, naar appellant heeft gesteld, destijds, door de examencommissie niet is vastgesteld dat ook hij schuldig was aan het bij die opdracht gepleegde plagiaat, betekent niet dat die fraude niet mede aan hem kan worden toegerekend. Daarbij is in aanmerking genomen dat appellant het destijds door de examencommissie genomen beslissing waarbij is vastgesteld dat plagiaat heeft plaatsgevonden niet heeft bestreden. Wat betreft de stelling van appellant dat aan hem pas laat bekend is gemaakt dat hij niet mocht deelnemen aan de tentamens van periode 3, geldt dat hij daarvan op 27 maart 2012 via de e-mail op de hoogte is gesteld. Dit is weliswaar niet lang voor de start van de tentamenperiode op 2 april 2012, maar niet zodanig kort van te voren dat bedoelde uitsluiting om die reden onjuist moet worden geacht.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/148
 Rechter(s) : mrs. Loeb, Mollee, Lubberdink
 Datum uitspraak : 20 december 2012
 Partijen : Appellante tegen Hogeschool Inholland
 Trefwoorden : [instellings]collegegeld, contraire beslissing, informatieverstrekking, mededelingen, overgangsregeling, tweede opleiding, vertrouwensbeginsel
 Artikelen : WHW artikel 7.45, 7.46 lid 1; Studentenstatuut Hogeschool Inholland artikel 12 lid 2
 Uitspraak : Ongegrond
 Hoofdoverwegingen : 2.5.2. Aan de ongegrondverklaring van de bezwaren van appellante heeft verweerder ten grondslag gelegd dat appellante tijdig voor aanvang van de opleiding kennis heeft kunnen nemen van de invoering van het instellingscollegegeld via de algemene voorwaarden op de achterzijde van het door haar getekende machtigingsformulier, de brochure 'Studeren in het HBO 2010-2011' en de website van de hogeschool. Appellante heeft dit niet bestreden, maar gesteld dat zij slechts oppervlakkig van deze informatie kennis heeft genomen, omdat zij meende te mogen afgaan op de aan haar door het Studiekeuzeadviescentrum verstrekte informatie. Mede in aanmerking genomen dat uit het voorgaande volgt dat verweerder de studenten heeft voorgelicht over de wijzigingen in de wetgeving inzake het collegegeld en daaraan overigens in de landelijke media ook veel aandacht is besteed, heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat appellante aan de informatie van het Studiekeuzeadviescentrum niet het in rechte te honoreren vertrouwen heeft kunnen ontlelen dat zij voor haar opleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd was. Daarbij geldt bovendien dat in artikel 12, tweede lid, van het Studentenstatuut is opgenomen dat aan mededelingen en informatie van andere instanties dan de Centrale Studentenadministratie over de hier aan de orde zijnde materie geen rechten kunnen worden ontleend. Dat op het moment van aanvang van de opleiding de hoogte van het verschuldigde instellingscollegegeld nog niet bekend was, noopt niet tot een andersluidend oordeel. De hoogte van de collegegelden kan jaarlijks wijzigen en het was appellante, gelet op het voorgaande, tijdig bekend, dan wel had haar dat kunnen zijn, dat zij voor het volgen van haar opleiding het hogere instellingscollegegeld verschuldigd was.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 6 april 2011 heeft verweerder het door appellante tegen het in rekening gebrachte instellingscollegegeld gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 18 juni 2012 heeft het College het daartegen door appellante ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en verweerder opgedragen een nieuw besluit te nemen.

Bij beslissing van 17 juli 2012 heeft verweerder het door appellante gemaakte bezwaar opnieuw ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 13 augustus 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 november 2012, waar appellante in persoon, bijgestaan door mr. M.L. Kleyn, advocaat te Den Haag, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J.W. Wiss, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), zoals die luidde ten tijde van belang, is een student het wettelijk collegegeld verschuldigd voor één bacheloropleiding, indien hij of zij niet eerder een bachelorgraad heeft behaald.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, is een student die niet aan de voorwaarden, als bedoeld in artikel 7.45, voldoet het instellingscollegegeld verschuldigd.

Ingevolge het tweede lid stelt het instellingsbestuur de hoogte van het instellingscollegegeld vast.

Ingevolge het vijfde lid stelt het instellingsbestuur regels vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

2.2. Naar aanleiding van de uitspraak van 18 juni 2012 is appellante op 12 juli 2012 in de gelegenheid gesteld haar bezwaarschrift ten overstaan van de Adviescommissie Bezwaarschriften (hierna: de commissie) toe te lichten. In haar advies, gedateerd op 22 juli 2012, heeft de commissie overwogen dat – samengevat weergegeven – het appellante tijdig bekend was, dan wel had kunnen zijn, dat zij voor het volgen van haar opleiding het instellingscollegegeld verschuldigd was en het door verweerder gevoerde beleid ter zake van de hoogte van het instellingscollegegeld niet onredelijk is. In het licht hiervan heeft de commissie verweerder geadviseerd het bezwaar van appellante ongegrond te verklaren, zij het met inachtneming van de in het advies vermelde overweging ten overvloede dat zich in dit specifieke geval zodanige zwaarwegende persoonlijke omstandigheden voordoen, dat aanleiding bestaat het instellingscollegegeld te restitueren.

2.3. Appellante betoogt dat verweerder bij het nemen van het nieuwe besluit op bezwaar niet op juiste wijze uitvoering heeft gegeven aan de uitspraak van het College. Daartoe stelt zij dat zij weliswaar is gehoord door een adviescommissie, maar verweerder het besluit van 17 juli 2012 heeft genomen, voordat die commissie advies had uitgebracht.

2.3.1. Aan het besluit van 17 juli 2012 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat het geen aanleiding ziet om van het advies van de commissie af te wijken en het bezwaar van appellante derhalve ongegrond is. In het besluit wordt verwezen naar het advies van de commissie, dat tezamen met het verslag van de hoorzitting als bijlage is opgenomen. Onder deze omstandigheden moet het ervoor worden gehouden dat verweerder het advies bij zijn besluit heeft betrokken en dat de in het advies vermelde datum een verschrijving betreft. Het betoog faalt.

2.4. Appellante betoogt verder dat verweerder, door haar bezwaren tegen het in rekening gebrachte instellingscollegegeld ten onrechte ongegrond te verklaren, heeft miskend dat zij mocht vertrouwen op de juistheid van de door medewerkers van het Studiekeuzeadviescentrum aan haar verstrekte informatie dat zij voor de beoogde opleiding het wettelijk collegegeld ten bedrage van € 1.672,00 verschuldigd was. Op basis van deze informatie heeft zij besloten om zich voor de desbetreffende opleiding in te schrijven en pas na aanvang van de opleiding is zij geconfronteerd met het feit dat zij het instellingscollegegeld verschuldigd is, aldus appellante.

2.4.1. Appellante heeft zich in april 2010 ingeschreven voor de opleiding MWD, met welke opleiding zij is aangevangen in het studiejaar 2010-2011. Niet in geschil is dat zij niet voldoet aan de vereisten, gesteld in voormeld artikel 7.45 van de WHW, nu zij eerder een bachelorgraad heeft behaald, zodat zij het instellingscollegegeld verschuldigd is.

Verweerder heeft voor studenten die – zoals appellante – al een graad hebben behaald in een overgangsregeling voorzien. Deze houdt in dat het instellingscollegegeld voor het studiejaar 2010-2011 gelijk getrokken is aan het wettelijk collegegeld. Voor het studiejaar 2011-2012 geldt een overgangstarief van 75% van het vastgestelde instellingscollegegeld. Pas het daarop volgende studiejaar betalen studenten die al over een graad beschikken het volledige instellingscollegegeld.

De hoogte van het instellingscollegegeld voor de door appellante gevolgde opleiding bedraagt 300% van het wettelijk collegegeld.

2.4.2. Aan de ongegrondverklaring van de bezwaren van appellante heeft verweerder ten grondslag gelegd dat appellante tijdig voor aanvang van de opleiding kennis heeft kunnen nemen van de invoering van het instellingscollegegeld via de algemene voorwaarden op de achterzijde van

het door haar getekende machtigingsformulier, de brochure 'Studeren in het HBO 2010-2011' en de website van de hogeschool. Appellante heeft dit niet bestreden, maar gesteld dat zij slechts oppervlakkig van deze informatie kennis heeft genomen, omdat zij meende te mogen afgaan op de aan haar door het Studiekeuzeadviescentrum verstrekte informatie. Mede in aanmerking genomen dat uit het voorgaande volgt dat verweerder de studenten heeft voorgelicht over de wijzigingen in de wetgeving inzake het collegegeld en daaraan overigens in de landelijke media ook veel aandacht is besteed, heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat appellante aan de informatie van het Studiekeuzeadviescentrum niet het in rechte te honoreren vertrouwen heeft kunnen ontleenen dat zij voor haar opleiding het wettelijk collegegeld verschuldigd was. Daarbij geldt bovendien dat in artikel 12, tweede lid, van het Studentenstatuut is opgenomen dat aan mededelingen en informatie van andere instanties dan de Centrale Studentenadministratie over de hier aan de orde zijnde materie geen rechten kunnen worden ontleend.

Dat op het moment van aanvang van de opleiding de hoogte van het verschuldigde instellingscollegegeld nog niet bekend was, noopt niet tot een andersluidend oordeel. De hoogte van de collegegelden kan jaarlijks wijzigen en het was appellante, gelet op het voorgaande, tijdig bekend, dan wel had haar dat kunnen zijn, dat zij voor het volgen van haar opleiding het hogere instellingscollegegeld verschuldigd was.

Het betoog faalt.

2.5. Voor zover appellante tot slot betoogt dat verweerder ten onrechte ongemotiveerd is afgeweken van het advies van de commissie om het instellingscollegegeld te restitueren, wordt het volgende overwogen. Vanuit een oogpunt van duidelijkheid had het in de rede gelegen dat verweerder hierop in het besluit zou zijn ingegaan, maar dat dat niet is gebeurd, leidt niet tot vernietiging van het bestreden besluit. Daartoe wordt overwogen dat verweerder bij het nemen van het nieuwe besluit niet gebonden was aan de overweging ten overvloede en hem ook niet de bevoegdheid toekomt om, buiten de in de ter zake geldende wettelijke regeling aangewezen gevallen, instellingscollegegeld te restitueren.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/151
Rechter(s)	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 1 november 2012
Partijen	: Appellant
Trefwoorden	: Griffierecht, termijnoverschrijding, tweede [dwingend] verzoek tot voldoening griffierecht
Artikelen	: Awb 8:41 lid 1 en 3
Uitspraak	: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen	: 2.2. Bij een op 25 september 2012 aangetekend verzonden brief is appellant op de verschuldigdheid van het griffierecht gewezen en hem medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken dient te zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het bureau van het College. Daarbij is hij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, zijn beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te Utrecht, appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, binnengekomen bij het College op 14 augustus 2012, heeft appellant beroep ingesteld tegen een beslissing, waarbij verweerder door hem tegen een schorsing gemaakt bezwaar ongegrond heeft verklaard.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) gelezen in verbinding met artikel 8:41, eerste en derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.67 van de WHW, wordt van de indiener van een beroepschrift door de secretaris van het College een griffierecht ten bedrage van € 42,- geheven.

2.2. Bij een op 25 september 2012 aangetekend verzonden brief is appellant op de verschuldigheid van het griffierecht gewezen en hem medegedeeld dat het verschuldigde bedrag binnen vier weken dient te zijn bijgeschreven op de bankrekening van het College, dan wel gestort bij het bureau van het College. Daarbij is hij er tevens op gewezen dat, indien het verschuldigde bedrag niet binnen die termijn is bijgeschreven of gestort, zijn beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat het griffierecht uiterlijk op 23 oktober 2012 bijgeschreven dan wel gestort had moeten zijn. Op die dag was het een noch het ander gebeurd.

2.4. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellant aldus in verzuim is geweest.

2.5. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.6. Een en ander leidt tot na te melden beslissing.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

•

Zaaknummer	: 2012/152
Rechter(s)	: mr. Troostwijk
Datum uitspraak	: 18 december 2012
Partijen	: Appellante tegen Radboud Universiteit Nijmegen
Trefwoorden	: Hardheidsclausule, persoonlijke omstandigheden, deelname aan onderwijs, restitutie collegegeld
Artikelen	: Regeling aanmelding en Inschrijving Radboud Universiteit Nijmegen artikel 18
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1. Vaststaat dat appellante gedurende de studie jaren 2008-2009 en 2009-2010 stond ingeschreven bij de Radboud Universiteit Nijmegen en aldaar onderwijs heeft gevolgd en tentamens heeft afgelegd. Nu zij aldus feitelijk gebruik heeft gemaakt van de faciliteiten van de universiteit en de universiteit daarvoor kosten heeft moeten maken, biedt de enkele stelling van appellante dat zij daarvan niet ten volle heeft kunnen genieten door een psychiatrische aandoening geen grond voor het oordeel dat het college niet in redelijkheid heeft kunnen weigeren met toepassing van artikel 18 van de Regeling restitutie van het collegegeld te verlenen. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat, anders dan

appellante stelt, geen aanleiding bestaat voor het oordeel dat verweerder meer had moeten doen om haar van voortzetting van de studie af te laten zien.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Radboud Universiteit Nijmegen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 15 juli 2011 heeft verweerder geweigerd restitutie van het collegegeld te verlenen voor de studiejaren 2008-2009 en 2009-2010.

Bij beslissing van 6 juli 2012 heeft verweerder het door appellante daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 17 augustus 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 16 november 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. W. Suttorp, advocaat te Rotterdam, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. L.M. Strijbos, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Niet in geschil is dat appellante ingevolge de Regeling Aanmelding en Inschrijving van de Radboud Universiteit Nijmegen op zichzelf niet in aanmerking komt voor restitutie van het collegegeld. Zij doet echter een beroep op toepassing van de in artikel 18 van de Regeling neergelegde hardheidsclausule. Ingevolge dat artikel kan het college van bestuur ten gunste van de student van de Regeling afwijken als de toepassing ervan tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

2.2. Appellante betoogt dat verweerder toepassing had moeten geven aan artikel 18 van de Regeling, nu zij een psychiatrische aandoening heeft waardoor zij het onderwijs gedurende de studiejaren 2008-2009 en 2009-2010 niet ten volle heeft kunnen genieten.

2.2.1. Vaststaat dat appellante gedurende de studiejaren 2008-2009 en 2009-2010 stond ingeschreven bij de Radboud Universiteit Nijmegen en aldaar onderwijs heeft gevolgd en tentamens heeft afgelegd. Nu zij aldus feitelijk gebruik heeft gemaakt van de faciliteiten van de universiteit en de universiteit daarvoor kosten heeft moeten maken, biedt de enkele stelling van appellante dat zij daarvan niet ten volle heeft kunnen genieten door een psychiatrische aandoening geen grond voor het oordeel dat het college niet in redelijkheid heeft kunnen weigeren met toepassing van artikel 18 van de Regeling restitutie van het collegegeld te verlenen. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat, anders dan appellante stelt, geen aanleiding bestaat voor het oordeel dat verweerder meer had moeten doen om haar van voortzetting van de studie af te laten zien.

Het betoog faalt.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/153
Rechter(s) : mrs. Olivier, Borman, Kleijn,
Datum uitspraak : 20 december 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Avans Hogeschool
Trefwoorden : Examenfraude, onregelmatigheden
Artikelen : WHW artikel 7.12b lid 2; OER Avans Hogeschool artikel 8.15;
Huishoudelijk reglement examencommissie AC/BE Avans Hogeschool
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. Op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is het College van oordeel dat verweerder terecht heeft besloten dat sprake is van onregelmatigheden. Terecht is verweerder afgegaan op verklaringen van de docenten die het werk van appellante hebben nagekeken, dat sprake is van latere toevoegingen. Er is geen reden om ervan uit te gaan dat beide correctoren wél geplaatste uitwerkingen bij hun correctie over het hoofd zouden hebben gezien en hier doorheen zouden hebben geschreven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van Avans Hogeschool (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 31 mei 2010² heeft de examencommissie van de Academie voor deeltijd appellante wegens onreglementaire handelingen gedurende het 4^e kwartaal van het studiejaar 2011-2012 uitgesloten van deelname aan [her]tentamens.

Appellante heeft daartegen administratief beroep ingesteld bij het CBE.

Bij beslissing van 13 juli 2012 heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Bij brief, bij het College ingekomen op 20 juli 2012, heeft appellante tegen de beslissing van 13 juli 2012 beroep ingesteld. Bij brief, binnengekomen op 4 september 2012, zijn nadere gronden ingediend.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 1 november 2012, waar appellante in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door A.A.M. van Zundert, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.12b, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek(WHW) luidt als volgt:

“Indien een student of extraneus fraudeert, kan de examencommissie de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen.”

In artikel 8.17 van het Onderwijs- en examenreglement (OER) zijn de sancties ingeval van onregelmatigheden of bedrog en de procedure tot vaststelling daarvan beschreven.

In hoofdstuk 8 van het huishoudelijk reglement voor de examencommissie AC/BE zijn de categorieën onregelmatigheden omschreven.

Bijlage 5 bij het OER bevat de regels die van toepassing zijn voor inzage van beoordeelde schriftelijke tentamens.

2.2. Het beroep is gericht tegen de beslissing van het CBE van 13 juli 2012, waarin is besloten het beroep tegen de opgelegde maatregel ongegrond te verklaren.

2.2.1 Blijkens de beslissing 31 mei 2012 heeft de examencommissie haar oordeel onderbouwd met onderzoeksbevindingen. De docenten belast met de herbeoordeling hebben verklaard dat tijdens de inzage, althans na de eerste correctie, aanvullingen met een andere kleur balpen zijn aangebracht .

2.2.2. Het CBE heeft tijdens zijn zitting de geconstateerde feiten nogmaals onderzocht door de tentamenopgaven te bekijken. Er is ook een ander tentamen bekeken. Gebleken is dat hierbij niet met twee kleuren balpen is gewerkt. Verder is opgevallen dat de passages die zijn toegevoegd, overeenkomen met de standaarduitwerking.

2.2.3. Appellante ontkent dat sprake is van latere toevoegingen op de tentamenformulieren.

2.3. Het College overweegt als volgt.

2.3.1. Op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is het College van oordeel dat verweerder terecht heeft besloten dat sprake is van onregelmatigheden. Terecht is verweerder afgegaan op verklaringen van de docenten die het werk van appellante hebben nagekeken, dat sprake is van latere toevoegingen. Er is geen reden om ervan uit te gaan dat beide correctoren wél geplaatste uitwerkingen bij hun correctie over het hoofd zouden hebben gezien en hier doorheen zouden hebben geschreven. Het betoog van appellante faalt.

2.4. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/157
Rechter(s) : mr. Troostwijk
Datum uitspraak : 18 december 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Radboud Universiteit Nijmegen
Trefwoorden : Begeleiding student, beoordeling, bevoegdheid CBE, CBE procespartij, gelijkheidsbeginsel, kennen en kunnen, [verschoonbare]termijnoverschrijding,
Artikelen : WHW artikel 7.66; Awb artikel 8:4 onderdeel e; OER opleiding Anthropology and Development Studies 2011-2012 artikel 9.1
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.1.1. Zoals het College meerdere malen heeft overwogen (bijvoorbeeld de uitspraken van 7 maart 2012 in zaak nr. 2011/118/CBE en van 26 juni 2012 in zaak nr. 2012/022; www.cbho.nl), is dat standpunt onjuist. Het CBE is terecht als de verwerende procespartij aangemerkt. (...)
2.3.2. Het CBE heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat de enkele omstandigheid dat de termijn voor de beoordeling van het onderzoeksvoorstel met enkele dagen is overschreden op zichzelf niet maakt dat die beoordeling onjuist is. Voorts heeft het CBE er met juistheid op gewezen dat appellant reeds vertraging had opgelopen doordat een eerder onderzoeksvoorstel op 20 december 2011 was afgekeurd. Het heeft aan de overschrijding van de beoordelingstermijn met enkele dagen

dan ook terecht niet de betekenis toegekend die appellant daaraan gehecht wenst te zien.

In de stelling van appellant dat hij onvoldoende begeleiding heeft gekregen, is evenmin grond gelegen voor het oordeel dat de beslissing van het CBE geen stand kan houden. Appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat de begeleiding die hij heeft gekregen zodanig gebrekkig was, dat deze in strijd is met voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enige andere wet in formele zin zijn gesteld.

Voorts heeft het CBE zich terecht op het standpunt gesteld dat het vak "Specialization Seminar", waarvoor appellant het literatuuronderzoek heeft verricht, en het vak "Quality Research Methods and Design", waarvoor hij het onderzoeksvoorstel heeft gemaakt, twee zelfstandig te beoordelen vakken zijn. Dat het gebruikelijk is dat studenten het literatuuronderzoek als uitgangspunt hanteren bij het maken van het onderzoeksvoorstel, maakt dat niet anders. Derhalve bestaat ook in zoverre geen aanleiding voor het oordeel dat de beoordeling in strijd met toepasselijke voorschriften tot stand is gekomen.

(...)

2.4.2. Ter zitting heeft het CBE bevestigd dat twee studenten het onderzoeksvoorstel hebben mogen aanpassen op de onderzoekslocatie. Vaststaat dat appellant die gelegenheid uitdrukkelijk niet heeft gekregen. Ter zitting heeft het CBE niet kunnen uitleggen waarom appellant anders is behandeld. Niet is weersproken dat appellant zich bij de examinerator heeft gemeld en heeft geïnformeerd naar de mogelijkheden om het voorstel aan te passen, terwijl de twee andere studenten zonder melding zijn afgereisd naar de onderzoekslocatie, terwijl zij wisten dat zij voor hun onderzoeksvoorstel nog geen voldoende hadden behaald. Het betoog van appellant is terecht voorgedragen doch leidt, gelet op het volgende, niet tot het daarmee beoogde doel.

Ter zitting heeft het CBE toegelicht dat er over de manier van handelen met betrekking tot de twee andere studenten intern discussie is gevoerd en dat is geconcludeerd dat zij ten onrechte de gelegenheid hebben gekregen het onderzoeksvoorstel op de onderzoekslocatie aan te passen. Volgens het CBE zal die gelegenheid niet meer worden geboden. Gelet op die toelichting is aannemelijk dat in de twee andere gevallen een fout is gemaakt. Het beroep op het gelijkheidsbeginsel strekt niet zover dat een bestuursorgaan is gehouden een gemaakte fout te herhalen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Radboud Universiteit Nijmegen(hierna: CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 23 januari 2012 is aan appellant het cijfer 5 toegekend voor het onderzoeksvoorstel behorende bij het vak "Quality Research Methods and Design".

Bij beslissing van 29 juni 2012 heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 26 augustus 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 16 november 2012, waar appellant en het CBE, vertegenwoordigd door mr. L.M. Strijbos en dr. F.Th.M. van Driel, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In zijn verweerschrift heeft het CBE zich op het standpunt gesteld dat niet hij, maar de examencommissie de verwerende procespartij is in zaken als hier aan de orde.

2.1.1. Zoals het College meerdere malen heeft overwogen (bijvoorbeeld de uitspraken van 7 maart 2012 in zaak nr. 2011/118/CBE en van 26 juni 2012 in zaak nr. 2012/022; www.cbho.nl), is dat standpunt onjuist. Het CBE is terecht als de verwerende procespartij aangemerkt.

2.2. Ingevolge artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld tegen beslissingen, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.

Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), is het college van beroep voor de examens bevoegd ten aanzien van beslissingen van examencommissies en examinatoren.

Ingevolge het tweede lid kan het beroep worden ingesteld ter dat een beslissing in strijd is met het recht.

2.3. Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat hem ten onrechte het cijfer 5 is toegekend voor het onderzoeksvoorstel behorende bij het vak "Quality Research Methods and Design". Daartoe voert hij aan dat, nu de examinerator het onderzoeksvoorstel heeft beoordeeld na de termijn die daarvoor stond, hij geen gelegenheid meer had het onderzoeksvoorstel tijdig aan te passen naar de zin van de examinerator. Voorts stelt hij dat hij onvoldoende begeleiding heeft gekregen en dat de examinerator de beoordeling van het onderzoeksvoorstel ten onrechte niet, althans onvoldoende heeft afgestemd op het door hem gedane literatuuronderzoek voor het vak "Specialization Seminar".

2.3.1. Zoals het College eerder, onder meer bij uitspraken van 31 januari 2011 in zaak 2010/50 en 26 juni 2012 in zaak 2012/028 (www.cbho.nl), heeft overwogen, staat artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Awb eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een beslissing dat als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Gelet op artikel 7.61, tweede lid, van de WHW betekent dit dat, wat betreft het aan het beslissing van 29 juni 2012 ten grondslag liggende beslissing van de examinerator van 23 januari 2012, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enige andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan. Voor een inhoudelijke beoordeling van het beslissing van de examinerator bestaat derhalve geen ruimte.

2.3.2. Het CBE heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat de enkele omstandigheid dat de termijn voor de beoordeling van het onderzoeksvoorstel met enkele dagen is overschreden op zichzelf niet maakt dat die beoordeling onjuist is. Voorts heeft het CBE er met juistheid op gewezen dat appellant reeds vertraging had opgelopen doordat een eerder onderzoeksvoorstel op 20 december 2011 was afgekeurd. Het heeft aan de overschrijding van de beoordelingstermijn met enkele dagen dan ook terecht niet de betekenis toegekend die appellant daaraan gehecht wenst te zien.

In de stelling van appellant dat hij onvoldoende begeleiding heeft gekregen, is evenmin grond gelegen voor het oordeel dat de beslissing van het CBE geen stand kan houden. Appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat de begeleiding die hij heeft gekregen zodanig gebrekkig was, dat deze in strijd is met voorschriften die bij of krachtens de Awb, de WHW of enige andere wet in formele zin zijn gesteld.

Voorts heeft het CBE zich terecht op het standpunt gesteld dat het vak "Specialization Seminar", waarvoor appellant het literatuuronderzoek heeft verricht, en het vak "Quality Research Methods and Design", waarvoor hij het onderzoeksvoorstel heeft gemaakt, twee zelfstandig te beoordelen vakken zijn. Dat het gebruikelijk is dat studenten het literatuuronderzoek als uitgangspunt hanteren bij het maken van het onderzoeksvoorstel, maakt dat niet anders. Derhalve bestaat ook in zoverre geen aanleiding voor het oordeel dat de beoordeling in strijd met toepasselijke voorschriften tot stand is gekomen.

Het betoog faalt.

2.4. Appellant betoogt verder dat het CBE heeft miskend dat de examiner in strijd met het gelijkheidsbeginsel heeft gehandeld. Daartoe voert hij aan dat het hem uitdrukkelijk niet was toegestaan om het onderzoeksvoorstel op de beoogde onderzoekslocatie aan te passen, terwijl twee andere studenten dit wel mochten doen.

2.4.1. Volgens het CBE mag een student op grond van artikel 9.1 van de Onderwijs- en examenregeling masteropleiding Anthropology and Development Studies 2011-2012 pas aan het onderzoek beginnen als hij een voldoende heeft behaald voor het onderzoeksvoorstel. In verband met de benodigde begeleiding is het niet toegestaan vanaf de onderzoekslocatie het onderzoeksvoorstel aan te passen en ter beoordeling aan de examiner voor te leggen.

2.4.2. Ter zitting heeft het CBE bevestigd dat twee studenten het onderzoeksvoorstel hebben mogen aanpassen op de onderzoekslocatie. Vaststaat dat appellant die gelegenheid uitdrukkelijk niet heeft gekregen. Ter zitting heeft het CBE niet kunnen uitleggen waarom appellant anders is behandeld. Niet is weersproken dat appellant zich bij de examiner heeft gemeld en heeft geïnformeerd naar de mogelijkheden om het voorstel aan te passen, terwijl de twee andere studenten zonder melding zijn afgereisd naar de onderzoekslocatie, terwijl zij wisten dat zij voor hun onderzoeksvoorstel nog geen voldoende hadden behaald. Het betoog van appellant is terecht voorgedragen doch leidt, gelet op het volgende, niet tot het daarmee beoogde doel.

Ter zitting heeft het CBE toegelicht dat er over de manier van handelen met betrekking tot de twee andere studenten intern discussie is gevoerd en dat is geconcludeerd dat zij ten onrechte de gelegenheid hebben gekregen het onderzoeksvoorstel op de onderzoekslocatie aan te passen. Volgens het CBE zal die gelegenheid niet meer worden geboden. Gelet op die toelichting is aannemelijk dat in de twee andere gevallen een fout is gemaakt. Het beroep op het gelijkheidsbeginsel strekt niet zover dat een bestuursorgaan is gehouden een gemaakte fout te herhalen. Het betoog faalt dan ook.

2.5. Hetgeen appellant heeft aangevoerd omtrent het boeken van de reis naar de onderzoekslocatie en de redenen waarom hij niet heeft verzocht om een derde kans voor het inleveren van het onderzoeksvoorstel, is, wat daar ook van zij, niet van belang voor de beoordeling of het CBE het beroep tegen de beslissing hem het cijfer 5 toe te kennen terecht ongegrond heeft verklaard en behoeft derhalve geen verdere bespreking.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/158
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 20 december 2012
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Afstudeerbegeleider, afstudeerhandleiding, beoordeling, beoordelingsschaal, studiebegeleiding
Artikelen	:
Uitspraak	: Ongegrond
Hoofdoverwegingen	: 2.1.1. Wat het betoog van appellant dat bij de beoordeling van zijn afstudeerscriptie geen gebruik is gemaakt van een meetbaar instrument betreft, geldt dat in de afstudeerhandleiding van de MER-opleiding de criteria staan vermeld waaraan een afstudeerscriptie moet voldoen. Dat is ook aan studenten te kennen gegeven tijdens de afstudeervoorlichting. Appellant heeft niet bestreden dat zijn afstudeerscriptie niet aan de criteria in de afstudeerhandleiding voldoet. Voorts is naar het oordeel van het College niet aannemelijk gemaakt dat de begeleiding van de afstudeerbegeleider ondeugdelijk is geweest. Het is niet ongebruikelijk dat

in het begin van het afstudeertraject aanwijzingen van algemene aard en naarmate het onderzoek vordert meer aanwijzingen op detail worden gegeven bij een afstudeerscriptie. In dit verband heeft het CBE toegelicht dat eerst begeleiding op aanpak en structuur plaatsvindt en pas later op detail.

Dat appellant, naar hij stelt, de door de afstudeerbegeleider gemaakte opmerkingen in zijn afstudeerscriptie heeft verwerkt, betekent niet dat dit zonder meer op de juiste wijze heeft plaatsgevonden en tot een verbetering van de scriptie heeft geleid. Het is aan de examencommissie om dat te beoordelen. Uit de in het dossier aanwezige stukken blijkt verder uitsluitend dat appellant zijn conceptversie van de afstudeerscriptie op 14 februari 2011 heeft ingeleverd en niet dat hij gedwongen was om de conceptversie in één keer in te leveren. Dat de afstudeerbegeleider in verband met vakantie in de periode half december tot en met half januari minder goed bereikbaar was, leidt niet tot een ander oordeel. Dat appellant door omstandigheden binnen het afstudeerbedrijf niet eerder dan 1 oktober 2010 kon beginnen met afstuderen leidt evenmin tot het oordeel dat de examencommissie het verzoek om herziening van de afkeuring van zijn scriptie niet mocht afwijzen. De examencommissie is juist coulant geweest door toe te staan dat appellant later begon. Normaal gesproken kan uitsluitend gestart worden op 1 september of februari. Voorts kan van een student op een HBO-opleiding worden verwacht dat hij weet wanneer de afstudeerscriptie definitief ingeleverd dient te zijn. De uiterste inleverdatum van 15 augustus 2011 was vermeld in de afstudeerhandleiding. Uit de stukken blijkt ook niet dat aan appellant de ondubbelzinnige toezegging is gedaan dat hij zijn scriptie later mocht inleveren. Overigens is ter zitting gebleken dat appellant een verlenging van de termijn om een afstudeerscriptie in te leveren heeft gekregen, maar van die mogelijkheid nog geen gebruik heeft gemaakt. Het beroep van appellant geeft derhalve geen aanleiding de beslissing van het CBE onjuist te achten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 december 2011 heeft de examencommissie Management Zuid van het Domein Management, Finance & Recht het verzoek van appellant om de afkeuring van zijn afstudeerscriptie te herzien, afgewezen.

Bij besluit van 20 maart 2012, verzonden op 16 juli 2012, heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 24 augustus 2012, beroep ingesteld. De gronden van beroep zijn aangevuld bij brief van 20 september 2012.

Het College heeft de zaak verwezen naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 november 2012, waar het CBE, vertegenwoordigd door mr. J.H.P. de Jong en namens de examencommissie mr. C.E. Scheepstra en A. Sijtsma, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Appellant betoogt dat zijn verzoek om herziening van de afkeuring van zijn afstudeerscriptie ten onterechte is afgewezen. Hiertoe voert hij aan dat bij de beoordeling daarvan

ten onrechte geen gebruik is gemaakt van een beoordelingsschaal of ander meetbaar instrument, zodat hij niet in staat is om na te gaan hoe de uitslag tot stand is gekomen. Voorts stelt hij ondeugdelijke feedback van zijn afstudeerbegeleider te hebben gehad doordat hij in het begin weinig en daarna steeds meer opmerkingen had bij de afstudeerscriptie. Volgens appellant heeft hij de gegeven feedback steeds op juiste wijze verwerkt, zodat ten onrechte is geoordeeld dat zijn scriptie onvoldoende is. Verder voert hij aan dat hij door de vakantie van zijn afstudeerbegeleider van half december tot en met half januari verplicht was in één keer een concept van zijn afstudeerscriptie in te leveren en dat hij door omstandigheden binnen het bedrijf niet eerder dan 1 oktober 2010 met afstuderen kon beginnen. Tot slot stelt hij dat de afstudeerbegeleider heeft gezegd dat hij zich geen zorgen hoefde te maken over de inleverdatum van de afstudeerscriptie en hem daarom ten onrechte is tegengeworpen dat de afstudeerscriptie te laat is ingeleverd.

2.1.1 Wat het betoog van appellant dat bij de beoordeling van zijn afstudeerscriptie geen gebruik is gemaakt van een meetbaar instrument betreft, geldt dat in de afstudeerhandleiding van de MER-opleiding de criteria staan vermeld waaraan een afstudeerscriptie moet voldoen. Dat is ook aan studenten te kennen gegeven tijdens de afstudeervoorlichting. Appellant heeft niet bestreden dat zijn afstudeerscriptie niet aan de criteria in de afstudeerhandleiding voldoet. Voorts is naar het oordeel van het College niet aannemelijk gemaakt dat de begeleiding van de afstudeerbegeleider ondeugdelijk is geweest. Het is niet ongebruikelijk dat in het begin van het afstudeertraject aanwijzingen van algemene aard en naarmate het onderzoek vordert meer aanwijzingen op detail worden gegeven bij een afstudeerscriptie. In dit verband heeft het CBE toegelicht dat eerst begeleiding op aanpak en structuur plaatsvindt en pas later op detail.

Dat appellant, naar hij stelt, de door de afstudeerbegeleider gemaakte opmerkingen in zijn afstudeerscriptie heeft verwerkt, betekent niet dat dit zonder meer op de juiste wijze heeft plaatsgevonden en tot een verbetering van de scriptie heeft geleid. Het is aan de examencommissie om dat te beoordelen. Uit de in het dossier aanwezige stukken blijkt verder uitsluitend dat appellant zijn conceptversie van de afstudeerscriptie op 14 februari 2011 heeft ingeleverd en niet dat hij gedwongen was om de conceptversie in één keer in te leveren. Dat de afstudeerbegeleider in verband met vakantie in de periode half december tot en met half januari minder goed bereikbaar was, leidt niet tot een ander oordeel. Dat appellant door omstandigheden binnen het afstudeerbedrijf niet eerder dan 1 oktober 2010 kon beginnen met afstuderen leidt evenmin tot het oordeel dat de examencommissie het verzoek om herziening van de afkeuring van zijn scriptie niet mocht afwijzen. De examencommissie is juist coulant geweest door toe te staan dat appellant later begon. Normaal gesproken kan uitsluitend gestart worden op 1 september of februari. Voorts kan van een student op een HBO-opleiding worden verwacht dat hij weet wanneer de afstudeerscriptie definitief ingeleverd dient te zijn. De uiterste inleverdatum van 15 augustus 2011 was vermeld in de afstudeerhandleiding. Uit de stukken blijkt ook niet dat aan appellant de ondubbelzinnige toezegging is gedaan dat hij zijn scriptie later mocht inleveren.

Overigens is ter zitting gebleken dat appellant een verlenging van de termijn om een afstudeerscriptie in te leveren heeft gekregen, maar van die mogelijkheid nog geen gebruik heeft gemaakt. Het beroep van appellant geeft derhalve geen aanleiding de beslissing van het CBE onjuist te achten.

2.2 Het beroep is ongegrond.

2.3 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/159
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 20 december 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Hogeschool Leiden
Trefwoorden : Afstudeerdatum, getuigschrift, herkansing, klachten, nazien
examenonderdeel

Artikelen : OER bacheloropleiding HBO-rechten Hogeschool Leiden artikel 4.4 lid 5

Uitspraak : Ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.1.2 De in artikel 4.4, vijfde lid, van de OER neergelegde mogelijkheid om af te wijken van de datum waarop de examencommissie heeft vastgesteld dat de student het examen heeft behaald, geldt slechts voor data die liggen na het behalen daarvan. Dit kan het geval zijn als een student ervoor kiest extra vakken te volgen of een reeds behaald vak alsnog opnieuw te doen. Dat is in dit geval niet aan de orde. Appellante heeft erkend dat de opdracht van het vak Privaatrecht die zij in november 2011 had ingeleverd onvoldoende was en dat zij de herkansing daarvan op 8 februari 2012 heeft ingeleverd. Nu de inleverdatum van een opdracht geldt als datum waarop het is behaald en appellante derhalve niet eerder dan op 8 februari 2012 het examen van de bacheloropleiding HBO-rechten had behaald, heeft het CBE terecht geoordeeld dat de examencommissie op goede gronden heeft geweigerd de datum van het getuigschrift te wijzigen. Wat het betoog van appellante dat zij vanwege nalatigheid en slordigheid van de opvolger van de zieke docent de opdracht niet eerder kon inleveren betreft, geldt dat appellante voor klachten over docenten, hoewel de examencommissie, anders dan zij stelt, wel een oordeel kan geven over de wijze waarop examinatoren hun taak uitoefenen, terecht is verwezen naar de klachtencommissie.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Leiden (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 maart 2012 heeft de examencommissie Recht van de Hogeschool Leiden geweigerd de datum van appellantes getuigschrift voor de opleiding Sociaal Juridische Dienstverlening te wijzigen van 8 februari 2012 in november 2011.

Bij besluit van 3 juli 2012 heeft het CBE het door appellante daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 27 augustus 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 november 2012, waar appellante, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. drs. A. Douwes en namens de examencommissie Recht mr. A.M. Verhagen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat zij al sinds november 2011 geprobeerd heeft de opdracht Privaatrecht van de minor Verdieping Recht, het laatste vak van haar opleiding, in te leveren en dat dit door ziekte van de docent en nalatigheid en slordigheid van zijn opvolger niet eerder is gelukt. Volgens haar had de examencommissie daarom op haar getuigschrift november als afstudeerdatum moeten vermelden.

2.1.1 Ingevolge artikel 4.4, vijfde lid, van de Onderwijs- en examenregeling 2011-2012 van de bacheloropleiding HBO-rechten (hierna: OER) wordt voor de datum op het getuigschrift in principe de datum aangehouden waarop de examencommissie heeft vastgesteld dat de student het examen heeft behaald. Indien in bijzondere gevallen gebruik gemaakt wordt van een andere datum op het

diploma, bepaald door de examencommissie, dan kan deze datum niet liggen voor het moment waarop de laatste beoordeling in de studievoortgangsregistratie van de instelling is geregistreerd.

2.1.2 De in artikel 4.4, vijfde lid, van de OER neergelegde mogelijkheid om af te wijken van de datum waarop de examencommissie heeft vastgesteld dat de student het examen heeft behaald, geldt slechts voor data die liggen na het behalen daarvan. Dit kan het geval zijn als een student ervoor kiest extra vakken te volgen of een reeds behaald vak alsnog opnieuw te doen. Dat is in dit geval niet aan de orde. Appellante heeft erkend dat de opdracht van het vak Privaatrecht die zij in november 2011 had ingeleverd onvoldoende was en dat zij de herkansing daarvan op 8 februari 2012 heeft ingeleverd. Nu de inleverdatum van een opdracht geldt als datum waarop het is behaald en appellante derhalve niet eerder dan op 8 februari 2012 het examen van de bacheloropleiding HBO-rechten had behaald, heeft het CBE terecht geoordeeld dat de examencommissie op goede gronden heeft geweigerd de datum van het getuigschrift te wijzigen. Wat het betoog van appellante dat zij vanwege nalatigheid en slordigheid van de opvolger van de zieke docent de opdracht niet eerder kon inleveren betreft, geldt dat appellante voor klachten over docenten, hoewel de examencommissie, anders dan zij stelt, wel een oordeel kan geven over de wijze waarop examinatoren hun taak uitoefenen, terecht is verwezen naar de klachtencommissie. Het betoog faalt.

2.2 Het beroep is ongegrond.

2.3 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/160.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 10 september 2012
Partijen	: Appellant A en B tegen Universiteit Utrecht
Trefwoorden	: Beleids- of beoordelingsvrijheid, langstudeermaatregel, profileringsfonds, spoedeisendheid
Artikelen	: WHW artikel
Uitspraak	: Afwijzing verzoek
Hoofdoverwegingen	: 2.3. Voor zover verzoekers hebben verzocht te bepalen dat verweerder hangende de bezwaarprocedure wordt verboden om het in rekening gebrachte collegegeld te innen, overweegt de voorzitter als volgt. Naar voorlopig oordeel is verweerder ingevolge de WHW gehouden verzoekers voor het komende studiejaar het verhoogd wettelijk collegegeld voor langstudeerders in rekening te brengen. Verweerder heeft daarbij geen beleids- of beoordelingsvrijheid. Dit laat overigens onverlet dat verweerder naar aanleiding van de bezwaarschriften van verzoekers dient te beoordelen of, en zo ja in welke mate, verzoekers in aanmerking komen voor financiële ondersteuning uit het Profileringsfonds. Tegen het besluit van verweerder hierover zal vervolgens beroep openstaan bij het College. Gelet hierop en nu voor verzoekers de mogelijkheid bestaat het collegegeld in vier termijnen te betalen, bestaat thans onvoldoende spoedeisend belang bij de gevraagde voorziening

Uitspraak in de zaak tussen:

1. [naam A], wonend te [woonplaats],
 2. [naam B], wonend te [woonplaats],
- verzoekers,

en

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 juli 2012 heeft verweerder verzoekers wegens hun inschrijving voor de opleiding Diergeneeskunde voor het studiejaar 2012-2013 het verhoogd wettelijk collegegeld voor langstudeerders ten bedrage van € 4834,00 in rekening gebracht.

Verzoekers hebben daartegen bezwaar gemaakt en tevens de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 5 september 2012, waar verzoekers, bijgestaan door mr. S.J. Scheele, advocaat te Utrecht, en verweerder, vertegenwoordigd door M.W. Batteljee LL B, medewerker juridische zaken, en drs. J.C.M. Haarhuis, werkzaam binnen de faculteit Diergeneeskunde, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht, kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2. Voor zover verzoekers hebben verzocht dat verweerder wordt opgedragen hun het wettelijk collegegeld zonder het verhoogde tarief in rekening te brengen, overweegt de voorzitter dat, nog daargelaten dat daarvoor essentiële gegevens in de gedingstukken ontbreken, een dergelijke voorziening, gezien het karakter van deze procedure, te verstrekkend is.

2.3. Voor zover verzoekers hebben verzocht te bepalen dat verweerder hangende de bezwaarprocedure wordt verboden om het in rekening gebrachte collegegeld te innen, overweegt de voorzitter als volgt.

Naar voorlopig oordeel is verweerder ingevolge de WHW gehouden verzoekers voor het komende studiejaar het verhoogd wettelijk collegegeld voor langstudeerders in rekening te brengen. Verweerder heeft daarbij geen beleids- of beoordelingsvrijheid. Dit laat overigens onverlet dat verweerder naar aanleiding van de bezwaarschriften van verzoekers dient te beoordelen of, en zo ja in welke mate, verzoekers in aanmerking komen voor financiële ondersteuning uit het Profileringsfonds. Tegen het besluit van verweerder hierover zal vervolgens beroep openstaan bij het College. Gelet hierop en nu voor verzoekers de mogelijkheid bestaat het collegegeld in vier termijnen te betalen, bestaat thans onvoldoende spoedeisend belang bij de gevraagde voorziening.

2.4. Gezien het voorgaande dient het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening te worden afgewezen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College

rechtdoende:

wijst het verzoek af.

•

Zaaknummer : 2012/162
Rechter(s) : mr. Troostwijk
Datum uitspraak : 18 december 2012
Partijen : Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : (instellings)collegegeld, coulance, CRIHO, informatieverstrekking, tweede opleiding, vertrouwensbeginsel
Artikelen : WHW artikel, 7.45a lid 7, 7.46 lid 1
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.3.1. Bij wet van 8 juli 2011 tot wijziging van de WHW (Stb. 2011, 368), in werking getreden op 1 september 2011, is artikel 7.45a, zevende lid, van de WHW ingevoerd. Nu appellante zich heeft ingeschreven voor het studiejaar 2011-2012, dat op 1 september 2011 is begonnen, is die wetswijziging op haar inschrijving van toepassing. De stelling van appellante dat zij op 1 september 2011 de feitelijke inschrijvingsprocedure al had doorlopen, maakt dat niet anders, nu daarmee de wet niet opzij wordt gezet. Gelet hierop, heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat appellante, gezien haar eerdere studie, ingevolge artikel 7.45a, zevende lid, aanhef en onder b, van de WHW niet voldoet aan de voorwaarde van het eerste lid van dat artikel. Zij is dan ook ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW het instellingscollegegeld verschuldigd.
2.3.2. Ter zitting heeft verweerder onweersproken gesteld dat de mededeling aan appellante door een medewerker van de Centrale Studentenadministratie dat zij het wettelijke collegegeld verschuldigd was, is gedaan voordat voormelde wetswijziging in het Staatsblad was gepubliceerd. Die mededeling was op dat moment dan ook juist, zodat verweerder in zoverre geen verwijt kan worden gemaakt. Voorts heeft verweerder in het beslissing van 26 maart 2012 te kennen gegeven dat hij er begrip voor heeft dat studenten niet blij zijn met de verhoging van het collegegeld als gevolg van de wetswijziging en dat hij tegen die achtergrond heeft besloten om studenten bij uitzondering de gelegenheid te bieden de inschrijving met terugwerkende kracht te beëindigen. Aldus is verweerder tegemoet gekomen aan studenten als appellante die stellen dat zij niet aan de studie zouden zijn begonnen als zij vooraf hadden geweten dat zij het instellingscollegegeld verschuldigd waren. Onder die omstandigheden bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder in strijd met het vertrouwensbeginsel heeft gehandeld door de hoogte van het door appellante verschuldigde instellingscollegegeld niet gelijk te stellen met de hoogte van het wettelijke collegegeld.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 26 maart 2012 heeft verweerder appellante medegedeeld dat zij het instellingscollegegeld ten bedrage van € 7200,00 verschuldigd is.

Bij beslissing van 24 juli 2012 heeft verweerder het door appellante daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 27 augustus 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 16 november 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. K.M. Tjon Sieuw, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) is het wettelijke collegegeld verschuldigd door een student die blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs, bedoeld in artikel 7.52, sedert 1 september 1991 voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelor- of een mastergraad heeft behaald of voor een inschrijving aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald.

Ingevolge het zevende lid wordt voor de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, met een student die een bachelorgraad heeft behaald gelijkgesteld:

- a. een student die met goed gevolg het afsluitend examen heeft afgelegd van een hogere beroepsopleiding met een studielast van 168 studiepunten, volgens de wet zoals die luidde op 31 augustus 2002, en
- b. een student die met goed gevolg het kandidaatsexamen heeft afgelegd van een opleiding in het wetenschappelijk onderwijs als bedoeld in artikel 7.8, zoals dat artikel luidde op 31 augustus 2002.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a, eerste, tweede, derde of zesde lid, en niet is ingeschreven voor een onderwijseenheid bij de Open Universiteit, het instellingscollegegeld verschuldigd.

2.2. Appellante heeft zich voor het studiejaar 2011-2012 ingeschreven voor de studie Toegepaste Psychologie aan de Hogeschool van Amsterdam. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat, nu appellante eerder de studie Sociaal-Culturele Wetenschappen aan de Vrije Universiteit Amsterdam met succes heeft afgerond, zij ingevolge artikel 7.45a, zevende lid, aanhef en onder b, van de WHW niet voldoet aan de voorwaarden van het eerste lid van dat artikel. Volgens verweerder is appellante dan ook ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW het instellingscollegegeld verschuldigd.

2.3. Appellante betoogt dat de wetwijziging waarbij artikel 7.45a, zevende lid, van de WHW is ingevoerd niet op haar van toepassing is, nu die wijziging eerst op 1 september 2011 in werking is getreden en de inschrijvingsprocedure op dat moment al was voltooid. Voorts stelt appellante dat verweerder in strijd met het vertrouwensbeginsel heeft gehandeld. Daartoe voert zij aan dat zij in de zomer van 2011 bij de Centrale Studentenadministratie navraag heeft gedaan of zij het wettelijke collegegeld of het instellingscollegegeld diende te betalen en haar toen is medegedeeld dat zij het wettelijke collegegeld verschuldigd was. Volgens appellante werd dit bevestigd door de informatie op de website van de Hogeschool van Amsterdam. Voor zover het instellingscollegegeld al verschuldigd was, had verweerder de hoogte daarvan dan ook gelijk moeten stellen met de hoogte van het wettelijke collegegeld, aldus appellante.

2.3.1. Bij wet van 8 juli 2011 tot wijziging van de WHW (Stb. 2011, 368), in werking getreden op 1 september 2011, is artikel 7.45a, zevende lid, van de WHW ingevoerd. Nu appellante zich heeft ingeschreven voor het studiejaar 2011-2012, dat op 1 september 2011 is begonnen, is die wetwijziging op haar inschrijving van toepassing. De stelling van appellante dat zij op 1 september 2011 de feitelijke inschrijvingsprocedure al had doorlopen, maakt dat niet anders, nu daarmee de wet niet opzij wordt gezet. Gelet hierop, heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat appellante, gezien haar eerdere studie, ingevolge artikel 7.45a, zevende lid, aanhef en onder b, van de WHW niet voldoet aan de voorwaarde van het eerste lid van dat artikel. Zij is dan ook ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW het instellingscollegegeld verschuldigd.

2.3.2. Ter zitting heeft verweerder onweersproken gesteld dat de mededeling aan appellante door een medewerker van de Centrale Studentenadministratie dat zij het wettelijke collegegeld verschuldigd was, is gedaan voordat voormelde wetswijziging in het Staatsblad was gepubliceerd. Die mededeling was op dat moment dan ook juist, zodat verweerder in zoverre geen verwijt kan worden gemaakt. Voorts heeft verweerder in de beslissing van 26 maart 2012 te kennen gegeven dat hij er begrip voor heeft dat studenten niet blij zijn met de verhoging van het collegegeld als gevolg van de wetswijziging en dat hij tegen die achtergrond heeft besloten om studenten bij uitzondering de gelegenheid te bieden de inschrijving met terugwerkende kracht te beëindigen. Aldus is verweerder tegemoet gekomen aan studenten als appellante die stellen dat zij niet aan de studie zouden zijn begonnen als zij vooraf hadden geweten dat zij het instellingscollegegeld verschuldigd waren. Onder die omstandigheden bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder in strijd met het vertrouwensbeginsel heeft gehandeld door de hoogte van het door appellante verschuldigde instellingscollegegeld niet gelijk te stellen met de hoogte van het wettelijke collegegeld.

Het betoog faalt.

2.4. Hetgeen appellante voor het overige naar voren heeft gebracht, biedt evenmin aanleiding voor het oordeel dat de beslissing van 24 juli 2012 geen stand kan houden. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

•

Zaaknummer : 2012/165.4 (2011/201)
Rechter(s) : mr. Mollee
Datum uitspraak : 11 oktober 2012
Partijen : Verzoeker
Trefwoorden : Herziening, kennelijke misslag, nieuwe feiten en omstandigheden
Artikelen : Awb artikel 8:88 lid 1
Uitspraak : Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen : 2.3. Aan het verzoek heeft verzoeker in zijn verzoekschrift ten grondslag gelegd dat in r.o. 2.5 van de uitspraak ten onrechte er van uit is uitgegaan dat de examencommissie de beslissing van 13 mei 2011 heeft genomen en niet een individuele docent, i.c. de blockcoördinator, en dat tegen de beslissing van de docent geen beroep mogelijk was.
Het College overweegt vooreerst dat het hier gaat om een kennelijke misslag in de uitspraak nu daar, waar thans examencommissie staat, gelezen dient te worden de blockcoördinator. Dit maakt de uitspraak evenwel niet anders. Met betrekking tot de overweging van het College dat de tegen het besluit van 13 mei 2011 gerichte beroepsgronden niet kunnen leiden tot een gegrondverklaring van het beroep betreffende de waardering van het tentamen is door verzoeker weliswaar gesteld dat deze onjuist is, maar ter zake is geen nieuw feit, zoals hiervoor bedoeld onder 2.2, aangevoerd.
2.4. Vervolgens hebben de gemachtigden van verzoeker ter zitting nog toegelicht dat de verklaring van de examinerator van 13 september 2011 betrekking had op het studiejaar 2009-2010, zodat deze niet relevant kan zijn voor de beoordeling van studieprestaties in het studiejaar 2010-2011 en dus bij de beoordeling van 2011 niet had mogen worden gebruikt. Informatie hierover zou de Universiteit aan het College hebben onthouden. Het College stelt vast dat deze verklaring, een bijlage bij het verzoekschrift ingediend bij het CBE, deel uitmaakte van de door het CBE aan het College ingezonden stukken. Het stuk was derhalve bij de behandeling van het beroep op 21 mei 2012 zowel aan verzoeker als aan het College bekend. Verzoeker heeft toen ook alle gelegenheid gehad zijn visie over dit stuk aan het College kenbaar te maken. Van een nieuw feit is in dit verband dan ook geen sprake. Terzijde merkt het College nog op dat het stuk van 13 september 2011 weliswaar enige informatie bevat over verzoeker betreffende het jaar 2009-2010, doch hoofdzakelijk een uitvoerige uiteenzetting geeft van de gronden en overwegingen, die de examinerator geleid hebben tot de door verzoeker in beroep aangevochten waardering van het onderhavige tentamen in 2011.

Uitspraak op het verzoek om herziening van:

[naam], wonend te [woonplaats], verzoeker.

1. Procesverloop

Bij brief van 28 augustus 2012 heeft verzoeker het College verzocht zijn uitspraak van 16 juli 2012 in zaak nr. CBHO 2011/201/CBE (hierna: de uitspraak) te herzien.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 oktober 2012, waar verzoeker niet is verschenen, maar zich heeft laten vertegenwoordigen door Dr. [naam] en Dr. [naam].

2. Overwegingen

2.1. In de uitspraak van 16 juli 2012 heeft het College het door verzoeker tegen een beslissing van het college van beroep voor de examens van de Universiteit Maastricht (hierna: CBE) van 13 oktober 2011 ingestelde beroep ongegrond verklaard.

2.2. Ingevolge artikel 8:88, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek van een partij een onherroepelijk geworden uitspraak worden herzien op grond van feiten en omstandigheden die:

- a. hebben plaatsgevonden vóór de uitspraak;
- b. bij de indiener van het verzoekschrift vóór de uitspraak niet bekend waren en redelijkerwijs niet bekend konden zijn, en
- c. waren zij bij het college eerder bekend geweest, tot een andere uitspraak zouden hebben kunnen leiden.

2.3. Aan het verzoek heeft verzoeker in zijn verzoekschrift ten grondslag gelegd dat in r.o. 2.5 van de uitspraak ten onrechte er van uit is uitgegaan dat de examencommissie de beslissing van 13 mei 2011 heeft genomen en niet een individuele docent, i.c. de blockcoördinator, en dat tegen de beslissing van de docent geen beroep mogelijk was.

Het College overweegt vooreerst dat het hier gaat om een kennelijke misslag in de uitspraak nu daar, waar thans examencommissie staat, gelezen dient te worden de blockcoördinator. Dit maakt de uitspraak evenwel niet anders. Met betrekking tot de overweging van het College dat de tegen het besluit van 13 mei 2011 gerichte beroepsgronden niet kunnen leiden tot een gegrondverklaring van het beroep betreffende de waardering van het tentamen is door verzoeker weliswaar gesteld dat deze onjuist is, maar ter zake is geen nieuw feit, zoals hiervoor bedoeld onder 2.2, aangevoerd.

2.4. Vervolgens hebben de gemachtigden van verzoeker ter zitting nog toegelicht dat de verklaring van de examinerator van 13 september 2011 betrekking had op het studiejaar 2009-2010, zodat deze niet relevant kan zijn voor de beoordeling van studieprestaties in het studiejaar 2010-2011 en dus bij de beoordeling van 2011 niet had mogen worden gebruikt. Informatie hierover zou de Universiteit aan het College hebben onthouden.

Het College stelt vast dat deze verklaring, een bijlage bij het verzoekschrift ingediend bij het CBE, deel uitmaakte van de door het CBE aan het College ingezonden stukken. Het stuk was derhalve bij de behandeling van het beroep op 21 mei 2012 zowel aan verzoeker als aan het College bekend. Verzoeker heeft toen ook alle gelegenheid gehad zijn visie over dit stuk aan het College kenbaar te maken. Van een nieuw feit is in dit verband dan ook geen sprake. Terzijde merkt het College nog op dat het stuk van 13 september 2011 weliswaar enige informatie bevat over verzoeker betreffende het jaar 2009-2010, doch hoofdzakelijk een uitvoerige uiteenzetting geeft van de gronden en overwegingen, die de examinerator geleid hebben tot de door verzoeker in beroep aangevochten waardering van het onderhavige tentamen in 2011.

2.5. Tenslotte hebben de gemachtigden van verzoeker betoogd dat de examinerator de rechtsregels, -gewezen wordt op de artikelen 11.2, 11.5 en 19 van het OER-, heeft geschonden en dat de beoordelingsprocedure daarom in strijd met het recht is geweest. Ook in dit verband zijn echter geen feiten of omstandigheden als hiervoor in 2.2 bedoeld naar voren gekomen.

2.6. Ook overigens zijn er in hetgeen door of namens verzoeker is gesteld geen feiten en omstandigheden als in artikel 8:88 van de Awb bedoeld te onderkennen. Aangezien het bijzondere rechtsmiddel van herziening er niet toe strekt de juistheid van een uitspraak, anders dan naar aanleiding van in voormelde bepaling bedoelde feiten en omstandigheden, aan de orde te stellen, moet het verzoek worden afgewezen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/166
Rechter(s) : mr. Troostwijk
Datum uitspraak : 18 december 2012
Partijen : Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : (instellings)collegegeld, CRIHO, informatieverstrekking, tweede opleiding, vertrouwensbeginsel
Artikelen : WHW artikel, 7.45a lid 7, 7.46 lid 1
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.2.2. Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 21 mei 2012 in zaak nr. 2011/185; www.cbho.nl), waarbij het College blijft, is de registratie in het Criho bepalend voor de vraag of een opleiding een opleiding op het gebied van onderwijs is als bedoeld in artikel 7.45a, tweede lid, van de WHW. Gelet hierop, moet de opleiding Cultuur en Beleid worden aangemerkt als een opleiding op het gebied van onderwijs. Verweerder heeft zich dan ook terecht op het standpunt gesteld dat appellante niet voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs volgt en zij derhalve ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW het instellingscollegegeld verschuldigd is.
2.3. Appellante betoogt voorts tevergeefs dat verweerder in strijd met het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel heeft gehandeld door eerst enkele maanden na het begin van het studiejaar mede te delen dat het instellingscollegegeld verschuldigd was. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat verweerder de concrete en ondubbelzinnige toezegging heeft gedaan dat zij het wettelijke collegegeld verschuldigd was. Voorts is van belang dat appellante ervan op de hoogte had kunnen zijn dat de werkwijze op de Hogeschool van Amsterdam zo is dat studenten eerst zelf met behulp van de collegegeldmeter bepalen of het wettelijke collegegeld of het instellingscollegegeld verschuldigd is en pas op een later moment wordt gecontroleerd of zij dit juist hebben gedaan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 26 maart 2012 heeft verweerder appellante medegedeeld dat zij het instellingscollegegeld ten bedrage van € 7200,00 verschuldigd is.

Bij beslissing van 18 juli 2012 heeft verweerder het door appellante daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 29 augustus 2012, beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 16 november 2012, waar appellante, bijgestaan door mr. A.E.R.B. Snel en mr. C.J. van Veen, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.45a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) is het wettelijke collegegeld verschuldigd door een student die blijkens het Centraal register inschrijving hoger onderwijs (hierna: Criho), bedoeld in artikel 7.52, sedert 1 september 1991 voor een inschrijving aan een bacheloropleiding niet eerder een bachelor- of een mastergraad heeft behaald of voor een inschrijving aan een masteropleiding niet eerder een mastergraad heeft behaald.

Ingevolge het tweede lid geldt de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, niet voor een student die voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg volgt.

Ingevolge artikel 7.46, eerste lid, is een student die niet voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7.45a, eerste, tweede, derde of zesde lid, en niet is ingeschreven voor een onderwijseenheid bij de Open Universiteit, het instellingscollegegeld verschuldigd.

2.2. Appellante betoogt dat verweerder haar ten onrechte het instellingscollegegeld in rekening heeft gebracht, nu zij thans voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs volgt. Volgens appellante heeft verweerder de opleiding Cultuur en Beleid die zij eerder aan de Hogeschool Holland te Diemen heeft gevolgd ten onrechte aangemerkt als opleiding op het gebied van onderwijs.

2.2.1. Verweerder is bij de beoordeling of appellante het wettelijke collegegeld of het instellingscollegegeld verschuldigd is, uitgegaan van de gegevens in het Criho en heeft zich op het standpunt gesteld dat het niet aan hem is om te beoordelen of de studie Cultuur en Beleid daarin terecht als opleiding op het gebied van onderwijs is geregistreerd.

2.2.2. Zoals het College eerder heeft overwogen (uitspraak van 21 mei 2012 in zaak nr. 2011/185; www.cbho.nl), waarbij het College blijft, is de registratie in het Criho bepalend voor de vraag of een opleiding een opleiding op het gebied van onderwijs is als bedoeld in artikel 7.45a, tweede lid, van de WHW. Gelet hierop, moet de opleiding Cultuur en Beleid worden aangemerkt als een opleiding op het gebied van onderwijs. Verweerder heeft zich dan ook terecht op het standpunt gesteld dat appellante niet voor de eerste maal een opleiding op het gebied van onderwijs volgt en zij derhalve ingevolge artikel 7.46, eerste lid, van de WHW het instellingscollegegeld verschuldigd is.

Het betoog faalt.

2.3. Appellante betoogt voorts tevergeefs dat verweerder in strijd met het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel heeft gehandeld door eerst enkele maanden na het begin van het studiejaar mede te delen dat het instellingscollegegeld verschuldigd was. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat verweerder de concrete en ondubbelzinnige toezegging heeft gedaan dat zij het wettelijke collegegeld verschuldigd was. Voorts is van belang dat appellante ervan op de hoogte had kunnen zijn dat de werkwijze op de Hogeschool van Amsterdam zo is dat studenten eerst zelf met behulp van de collegegeldmeter bepalen of het wettelijke collegegeld of het instellingscollegegeld verschuldigd is en pas op een later moment wordt gecontroleerd of zij dit juist hebben gedaan.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/169
Rechter	: mr. Loeb
Datum uitspraak	: 21 november 2012
Partijen	: Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: Indienen gronden, termijnoverschrijding
Artikelen	: Awb artikel 6:5 en 6:6

Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.2. Bij brief van 1 oktober is appellant er op gewezen dat hij uiterlijk 15 oktober 2012 de gronden van het beroep moet hebben ingediend en het beroep bij niet voldoen daaraan niet-ontvankelijk kan worden verklaard.
2.3. Uit het vorenstaande volgt dat de gronden uiterlijk op 15 oktober 2012 door het College hadden moeten zijn ontvangen. Op die dag was dat niet gebeurd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 3 juli 2012, verzonden op 20 augustus 2012, heeft verweerder het door appellant tegen een door hem op 30 april 2012 genomen beslissing gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij e-mailbericht, bij het College ingekomen op 14 augustus 2012 en aangevuld op 29 september 2012, beroep bij het College ingesteld.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), gelezen in verbinding met de artikel 6:5 van die wet, wordt een beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien de insteller ervan niet binnen een gestelde termijn een verzuim heeft hersteld.

3.2. Bij brief van 1 oktober is appellant er op gewezen dat hij uiterlijk 15 oktober 2012 de gronden van het beroep moet hebben ingediend en het beroep bij niet voldoen daaraan niet-ontvankelijk kan worden verklaard.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat de gronden uiterlijk op 15 oktober 2012 door het College hadden moeten zijn ontvangen. Op die dag was dat niet gebeurd.

2.4. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.5. Een en ander leidt tot na te melden beslissing

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

•

Zaaknummer : 2012/169
Rechter : mr. Loeb
Datum uitspraak : 21 november 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Indienen gronden, termijnoverschrijding
Artikelen : Awb artikel 6:5 en 6:6
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.2. Bij brief van 1 oktober is appellant er op gewezen dat hij

uiterlijk 15 oktober 2012 de gronden van het beroep moet hebben ingediend en het beroep bij niet voldoen daaraan niet-ontvankelijk kan worden verklaard.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat de gronden uiterlijk op 15 oktober 2012 door het College hadden moeten zijn ontvangen. Op die dag was dat niet gebeurd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 3 juli 2012, verzonden op 20 augustus 2012, heeft verweerder het door appellant tegen een door hem op 30 april 2012 genomen beslissing gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij e-mailbericht, bij het College ingekomen op 14 augustus 2012 en aangevuld op 29 september 2012, beroep bij het College ingesteld.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), gelezen in verbinding met de artikel 6:5 van die wet, wordt een beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien de insteller ervan niet binnen een gestelde termijn een verzuim heeft hersteld.

3.3. Bij brief van 1 oktober is appellant er op gewezen dat hij uiterlijk 15 oktober 2012 de gronden van het beroep moet hebben ingediend en het beroep bij niet voldoen daaraan niet-ontvankelijk kan worden verklaard.

2.3. Uit het vorenstaande volgt dat de gronden uiterlijk op 15 oktober 2012 door het College hadden moeten zijn ontvangen. Op die dag was dat niet gebeurd.

2.4. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.5. Een en ander leidt tot na te melden beslissing

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

•

Zaaknummer : 2012/170
Rechter(s) : mr. Troostwijk
Datum uitspraak : 18 december 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Radboud Universiteit Nijmegen
Trefwoorden : Rechtsmiddelenverwijzing, [verschoonbare] termijnoverschrijding, vrijstelling
Artikelen : Awb artikel 1:3 lid 1, 6:11
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.1.2. Gezien de bewoordingen van de brief van 30 maart 2012 betoogt appellant terecht dat daarin geen beslissing op zijn verzoek om vrijstelling is vervat als bedoeld in artikel 1:3, eerste lid, van de Awb. Uit de brief van 24 april 2012 blijkt evenwel dat de examencommissie zijn

verzoek om vrijstelling afwijst. Die brief moet derhalve wel als een beslissing worden aangemerkt. Vaststaat dat appellant tegen die beslissing niet tijdig beroep heeft ingesteld. Appellant betoogt echter terecht dat de termijnoverschrijding ingevolge artikel 6:11 van de Awb verschoonbaar is, nu in die beslissing geen rechtsmiddelenverwijzing is opgenomen. In dit verband verwijst het College naar zijn uitspraak van 15 december 2011 in zaak nr. 2011/096 (www.cbho.nl). De stelling van het CBE dat appellant eerder tegen een andere beslissing beroep heeft ingesteld en de beroepstermijn is vermeld in het Studentenstatuut en de Structuurregeling van de Radboud Universiteit Nijmegen, zodat appellant op de hoogte had kunnen zijn van de beroepstermijn, leidt niet tot een ander oordeel. Daarbij is van belang dat het voor appellant door het ontbreken van een rechtsmiddelenverwijzing en de bewoordingen van de brieven van 30 maart 2012 en 24 april 2012 niet duidelijk was dat laatstgenoemde brief een beslissing was waartegen binnen zes weken beroep kon worden ingesteld. Het CBE heeft het door appellant ingestelde beroep dan ook ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Radboud Universiteit Nijmegen(hierna: CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 30 maart 2012 heeft de examencommissie Bedrijfskunde van de Radboud Universiteit Nijmegen appellant medegedeeld dat hij het tentamen Systeemtheorie opnieuw dient af te leggen.

Bij brief van 24 april 2012 heeft de examencommissie appellant medegedeeld dat de brief van 30 maart 2012 impliceert dat hij geen vrijstelling voor het vak Systeemtheorie krijgt.

Bij beslissing van 4 juli 2012 heeft het CBE het door appellant ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 31 augustus 2012, beroep ingesteld.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 16 november 2012, waar appellant en het CBE, vertegenwoordigd door mr. L.M. Strijbos, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant betoogt dat het CBE het door hem ingestelde beroep ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard wegens overschrijding van de beroepstermijn. Daartoe voert hij aan dat de brieven van 30 maart 2012 en 24 april 2012 geen beslissing bevatten op het door hem gedane verzoek om vrijstelling voor het vak Systeemtheorie, zodat het door hem ingestelde beroep moet worden aangemerkt als een beroep tegen het niet tijdig nemen van een beslissing, dat niet aan een termijn is gebonden. Voorts voert hij aan dat, voor zover de brief van 24 april 2012 als een beslissing moet worden aangemerkt, in die beslissing geen rechtsmiddelenverwijzing is opgenomen, zodat de termijnoverschrijding verschoonbaar is.

2.1.1. Ingevolge artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) wordt onder beslissing verstaan een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.

Ingevolge artikel 6:11 blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.1.2. Gezien de bewoordingen van de brief van 30 maart 2012 betoogt appellant terecht dat daarin geen beslissing op zijn verzoek om vrijstelling is vervat als bedoeld in artikel 1:3, eerste lid, van de Awb. Uit de brief van 24 april 2012 blijkt evenwel dat de examencommissie zijn verzoek om vrijstelling afwijst. Die brief moet derhalve wel als een beslissing worden aangemerkt. Vaststaat dat appellant tegen die beslissing niet tijdig beroep heeft ingesteld. Appellant betoogt echter terecht dat de termijnoverschrijding ingevolge artikel 6:11 van de Awb verschoonbaar is, nu in die beslissing geen rechtsmiddelenverwijzing is opgenomen. In dit verband verwijst het College naar zijn uitspraak van 15 december 2011 in zaak nr. 2011/096 (www.cbho.nl). De stelling van het CBE dat appellant eerder tegen een andere beslissing beroep heeft ingesteld en de beroepstermijn is vermeld in het Studentenstatuut en de Structuurregeling van de Radboud Universiteit Nijmegen, zodat appellant op de hoogte had kunnen zijn van de beroepstermijn, leidt niet tot een ander oordeel. Daarbij is van belang dat het voor appellant door het ontbreken van een rechtsmiddelenverwijzing en de bewoordingen van de brieven van 30 maart 2012 en 24 april 2012 niet duidelijk was dat laatstgenoemde brief een beslissing was waartegen binnen zes weken beroep kon worden ingesteld. Het CBE heeft het door appellant ingestelde beroep dan ook ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard.

Het betoog slaagt.

2.2. Het beroep is gegrond. De beslissing van het CBE van 4 juli 2012 dient te worden vernietigd.

2.3. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen, is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt de beslissing van het college van beroep voor de examens van de Radboud Universiteit Nijmegen van 4 juli 2012;
3. gelast dat het college van beroep voor de examens van de Radboud Universiteit Nijmegen aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 42,-- (zegge: tweeënveertig euro) vergoedt.

•

Zaaknummer : 2012/172 en 172.1
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 29 oktober 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Universiteit van Tilburg
Trefwoorden : Toepassing OER en Overgangsregeling
Artikelen : Awb artikel 8:81, 8:86, OER UvT 2011-2012 artikel 15 lid 1 en 44
Uitspraak : Gegrond; verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen : 2.3.2. Door appellant tentamen te laten afleggen in het vak Personen- en Vermogensrecht aangevuld met het schrijven van een individueel paper is volgens appellant geen toepassing gegeven aan artikel 44 van de Regeling. De examencommissie is echter van oordeel dat de vakken Elementair Privaatrecht B en Personen- en Vermogensrecht inhoudelijk zeer vergelijkbaar zijn, mede indien in aanmerking wordt genomen dat docenten/examinatoren bevoegd zijn wijzigingen aan te brengen in de voorgeschreven literatuur en de inrichting van de wijze van examinering. Het CBE is de examencommissie daarin gevolgd.
2.3.3. De Voorzitter is van oordeel, wat er ook zij van de inhoudelijke vergelijkbaarheid van die vakken, de vrijheid van docenten/examinatoren wordt begrensd door de tekst, doel en strekking van de Regeling. Bij de gekozen invulling mag geen afbreuk worden gedaan aan de rechten van de student die de Overgangsregeling de student biedt. Daarvan is in casu sprake. Eerst met ingang van het studiejaar 2012-2013 is het transponeringsschema van toepassing. Het stond de examinatoren en de

examencommissie niet vrij de studenten die een beroep kunnen doen op de Overgangsregeling in feite het vak Personen- en Vermogensrecht te laten doen, aangevuld met een individueel paper. Bij de beslissing op de verzoeken van appellant heeft de examencommissie ten onrechte met die onjuiste invulling en uitvoering van het OER geen rekening gehouden.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Tilburg (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 3 juli 2012 heeft de examencommissie van de Law School van de Universiteit van Tilburg (hierna: de examencommissie) het verzoek van appellant om een werkstuk te herkansen en tevens het verzoek om een vervangend tentamen afgewezen.

Bij brief van 26 juni 2012 heeft appellant daartegen beroep ingesteld. Bij brief van 20 juli 2012 heeft hij nadere gronden ingediend.

Bij beslissing van 16 augustus 2012 heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij mailbericht van 4 september 2012, beroep ingesteld en gelijktijdig de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Ter zitting zijn door partijen nog stukken ingebracht.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 september 2012, waar appellant in persoon, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. A.M.J.F. Swelsen, zijn verschenen. Tevens is M.H.P. van Neer, examiner, gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de Voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Ingevolge artikel 15, eerste lid van de Onderwijs en Examenregeling Law school UvT wordt tweemaal per academisch jaar gelegenheid gegeven tot het afleggen van een tentamen in onderdelen de opleiding.

In schikkingsovereenkomst van 26 maart 2012 tussen appellant en de examencommissie is een aantal vrijstellingen overeengekomen en op welke wijze appellant aan het onderwijs zal deelnemen. Tevens dat hij zelf verantwoordelijk is voor een realistische studieplanning en begeleiding en ondersteuning dient te zoeken voor het realiseren van een goede studieaanpak en -planning.

Artikel 44 van de Onderwijs- en Examenregeling 2011-2012 (hierna: de Regeling) luidt - voor zover hier van belang - als volgt:

"1. De in artikel 37 lid 1 van deze regeling opgenomen vakken worden in het collegejaar 2011-2012 nog voor de daar genoemde studiebelasting getentamineerd. Wanneer die vakken op 1 september 2012 nog niet zijn behaald kunnen zij worden vervuld door de bachelorvakken volgens het opgenomen transponeringsschema."

2.2. Het beroep is gericht tegen de beslissing van het CBE van 16 augustus 2012, waarin het beroep tegen de beslissing van de examencommissie om een werkstuk te herkansen en tevens het verzoek om een vervangend tentamen is afgewezen, ongegrond is verklaard.

2.3. De Voorzitter overweegt als volgt.

2.3.1. De Voorzitter stelt vast dat appellant van oordeel is dat hij in het studiejaar 2011-2012 op grond van artikel 44, eerste lid, van de Regeling gelegenheid had moeten krijgen om tentamen te doen in het vak Elementair Privaatrecht B.

2.3.2. Door appellant tentamen te laten afleggen in het vak Personen- en Vermogensrecht aangevuld met het schrijven van een individueel paper is volgens appellant geen toepassing gegeven aan artikel 44 van de Regeling. De examencommissie is echter van oordeel dat de vakken Elementair Privaatrecht B en Personen- en Vermogensrecht inhoudelijk zeer vergelijkbaar zijn, mede indien in aanmerking wordt genomen dat docenten/examinatoren bevoegd zijn wijzigingen aan te brengen in de voorgeschreven literatuur en de inrichting van de wijze van examinering. Het CBE is de examencommissie daarin gevolgd.

2.3.3. De Voorzitter is van oordeel, wat er ook zij van de inhoudelijke vergelijkbaarheid van die vakken, de vrijheid van docenten/examinatoren wordt begrensd door de tekst, doel en strekking van de Regeling. Bij de gekozen invulling mag geen afbreuk worden gedaan aan de rechten van de student die de Overgangsregeling de student biedt. Daarvan is in casu sprake. Eerst met ingang van het studiejaar 2012-2013 is het transponeringsschema van toepassing. Het stond de examinatoren en de examencommissie niet vrij de studenten die een beroep kunnen doen op de Overgangsregeling in feite het vak Personen- en Vermogensrecht te laten doen, aangevuld met een individueel paper. Bij de beslissing op de verzoeken van appellant heeft de examencommissie ten onrechte met die onjuiste invulling en uitvoering van het OER geen rekening gehouden.

Reeds daarom dient het beroep gegrond te worden verklaard.

2.4. Gelet op 2.3 kan bespreking van de overige grieven achterwegen blijven.

2.5. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de Voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Het beroep is gegrond. Gelet op deze uitspraak moet het verzoek om een voorlopige voorziening worden afgewezen.

2.6. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient het CBE aan appellant het door hem betaalde griffierecht te vergoeden.

2.7 Het CBE dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College

rechtdoende:

4. verklaart het beroep gegrond;
5. wijst de voorlopige voorziening af;
6. gelast dat het CBE aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 84,-- (zegge: vierentachtig euro) vergoedt;
7. veroordeelt het CBE tot vergoeding van de reiskosten ten bedrage van € 31,40 (zegge: eenendertig euro en veertig cent); het dient door het CBE aan appellant te worden betaald.

•

Zaaknummer : 2012/172.3
Rechter(s) : mrs. Loeb, Troostwijk, Van der Spoel
Datum uitspraak : 15 oktober 2012
Partijen : Verzoeker

Trefwoorden	: Intimiderende opmerkingen, partijdigheid, procesorde, recht op rechtsbescherming, vooringenomenheid, wraking
Artikelen	: Awb artikel 8:15
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.2.1. Mr. Olivier was belast met de behandeling van het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening en had de leiding over het onderzoek ter zitting. De beslissingen omtrent het verloop van de zitting, de omvang en inhoud van het te verrichten onderzoek en de orde in de zittingszaal staan in een wrakingsprocedure niet ter beoordeling. Processuele beslissingen kunnen slechts tot wraking leiden, indien deze een zodanige schending van de goede procesorde, dan wel van fundamentele rechtsbeginselen, die een eerlijk en onafhankelijk proces waarborgen, opleveren, dat die schending aanleiding geeft voor een objectief gerechtvaardigde vrees voor partijdigheid of vooringenomenheid van de desbetreffende rechter. Die situatie doet zich hier niet voor. Blijkens het proces-verbaal van het verhandelde ter zitting heeft mr. Olivier bij voormelde beslissingen gehandeld overeenkomstig de hem ter zake daarvan bij wet toegekende bevoegdheden en de bij de uitoefening daarvan in acht te nemen eisen. (...) 2.3.1. Uit het proces-verbaal van het verhandelde ter zitting valt niet op te maken dat zodanige uitlating is gedaan. Het gestelde geeft voorts geen grond voor het oordeel dat mr. Olivier buiten de zitting uitlatingen heeft gedaan, waaruit kan worden afgeleid dat iemand die niet goed kan praten naar zijn oordeel geen rechtsbescherming verdient. Ook anderszins heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat mr. Olivier opmerkingen heeft gemaakt die grond bieden voor de objectief gerechtvaardigde vrees dat hij niet in onpartijdigheid en zonder vooringenomenheid zijn oordeel over het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening zal kunnen nemen.

Uitspraak op een verzoek van:

[naam], wonend te [woonplaats], verzoeker,

om wraking van mr. B.K. Olivier.

1. Procesverloop

Bij brief, bij het College binnengekomen op 17 september 2012, heeft verzoeker verzocht om wraking van mr. B.K. Olivier als voorzitter van de enkelvoudige kamer, belast met de behandeling van een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening in zaak nr. 2012/172 en 2012/172.1 CBE.

Mr. Olivier heeft niet in de wraking berust.

Het College heeft het verzoek ter zitting aan de orde gesteld op 4 oktober 2012.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 8:15 van de Awb kan op verzoek van een partij elk van de rechters die een zaak behandelen, worden gewraakt op grond van feiten of omstandigheden, waardoor de rechterlijke onpartijdigheid schade zou kunnen lijden.

2.2 Aan het verzoek heeft verzoeker ten grondslag gelegd dat mr. Olivier hem onvoldoende tijd heeft geboden om het woord te voeren, stukken die hij drie dagen voor de zitting heeft ingediend terzijde heeft gelegd, terwijl hij ter zitting van verweerder wel nadere stukken heeft geaccepteerd. Tenslotte is mr. Olivier buiten het geding getreden, aldus verzoeker.

2.2.1 Mr. Olivier was belast met de behandeling van het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening en had de leiding over het onderzoek ter zitting. De beslissingen omtrent het verloop van de zitting, de omvang en inhoud van het te verrichten onderzoek en de orde in de zittingszaal staan in een wrakingsprocedure niet ter beoordeling. Processuele beslissingen kunnen slechts tot wraking leiden, indien deze een zodanige schending van de goede procesorde, dan wel van fundamentele rechtsbeginselen, die een eerlijk en onafhankelijk proces waarborgen, opleveren,

dat die schending aanleiding geeft voor een objectief gerechtvaardigde vrees voor partijdigheid of vooringenomenheid van de desbetreffende rechter. Die situatie doet zich hier niet voor. Blijkens het proces-verbaal van het verhandelde ter zitting heeft mr. Olivier bij voormelde beslissingen gehandeld overeenkomstig de hem ter zake daarvan bij wet toegekende bevoegdheden en de bij de uitoefening daarvan in acht te nemen eisen.

2.3 Voorts betoogt verzoeker dat mr. Olivier aanleiding heeft gegeven voor twijfel aan zijn onpartijdigheid door het maken van intimiderende opmerkingen, waaronder dat verzoeker geen recht op rechtsbescherming heeft, omdat hij niet goed kan praten.

2.3.1 Uit het proces-verbaal van het verhandelde ter zitting valt niet op te maken dat zodanige uitlating is gedaan. Het gestelde geeft voorts geen grond voor het oordeel dat mr. Olivier buiten de zitting uitlatingen heeft gedaan, waaruit kan worden afgeleid dat iemand die niet goed kan praten naar zijn oordeel geen rechtsbescherming verdient. Ook anderszins heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat mr. Olivier opmerkingen heeft gemaakt die grond bieden voor de objectief gerechtvaardigde vrees dat hij niet in onpartijdigheid en zonder vooringenomenheid zijn oordeel over het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening zal kunnen nemen.

2.4 Het verzoek wordt afgewezen.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

wijst het verzoek af.

•

Zaaknummer : 2012/175
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 20 december 2012
Partijen : Appellante tegen CBE Hogeschool Avans-Fontys
Trefwoorden : Bindend negatief studieadvies, bijzondere persoonlijke omstandigheden, overgang MBO-HBO, zelf voorzien, ziekte Thalassemie
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 1, 3 en 6; OER Hogeschool Avans-Fontys artikel 18 lid 1, 2 en 8
Uitspraak : Gegrond
Hoofdoverwegingen : 2.7. De door appellante gestelde problemen in verband met de overgang van het MBO naar het HBO betreffen geen omstandigheid, als vermeld in de opsomming van artikel 18, achtste lid, van de OER. Dat deze problemen derhalve op zichzelf geen persoonlijke omstandigheid kunnen vormen, laat onverlet dat de examencommissie deze problemen bij haar beoordeling had dienen te betrekken, indien daarnaast sprake is van persoonlijke omstandigheden. Het College is van oordeel dat het enkele feit dat de ziekte van appellante medisch gezien onder controle was, niet impliceert dat, gelet op de aard daarvan, geen sprake was van een ziekte en derhalve van een persoonlijke omstandigheid, als bedoeld in artikel 18, achtste lid, van de OER, nu appellante in het dagelijks leven daarvan (ernstige) hinder kan ondervinden. In zoverre acht het College de beslissing van het CBE, die daarin niet heeft onderkend dat de examencommissie ten onrechte de persoonlijke omstandigheden uitsluitend in de derde periode van het studiejaar aanwezig heeft geacht, onjuist. Gelet op de aard van de ziekte van appellante is de mate waarin zij in het dagelijks leven hiervan hinder ondervindt, sterk afhankelijk van de inspanningen die zij dient te verrichten. Aldus gezien kan een beoordeling van het causaal verband tussen de ziekte en de studieresultaten van appellante niet los worden gezien van onder meer problemen in verband met de overgang van het MBO naar het HBO. Het CBE heeft die onzorgvuldigheid van de examencommissie niet onderkend. (...)
2.9. Gelet op de gedingstukken en het verhandelde ter zitting acht het College door appellante genoegzaam aannemelijk gemaakt dat haar

onvoldoende studieresultaten in de eerste periode van het studiejaar verband houden met de gevolgen van haar ziekte, gezien in samenhang met de problemen die studenten met name bij aanvang van een nieuwe opleiding kunnen ondervinden, en dat derhalve in deze periode wel degelijk sprake is geweest van persoonlijke omstandigheden, als bedoeld in artikel 18, achtste lid, van de OER. Gelet hierop is ten onrechte aan appellante een negatief bindend studieadvies gegeven. Het College zal de beslissing van 12 juli 2012 vernietigen en bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van 5 september 2012.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Avans-Fontys (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 12 juli 2012 heeft de examencommissie van de juridische hogeschool van Avans-Fontys appellante een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij beslissing van 5 september 2012 heeft het CBE het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 11 september 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 23 november 2012, waar appellante in persoon, bijgestaan door mr. E. Yeniasci, advocaat te Eindhoven, het CBE, vertegenwoordigd door mr. S.M.J.N. Beljaars, en de examencommissie, vertegenwoordigd door A.M.H. Marinus en mr. A.L. de Boer, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een bekostigde hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 18, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling (hierna: de OER) wordt aan het definitieve studieadvies een bindende afwijzing gegeven als de student niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding. Dit is het geval indien de student aan het einde van het eerste jaar van inschrijving minder dan 52 studievoortgangspunten, inclusief vrijstellingen, heeft behaald.

Ingevolge het tweede lid kan de termijn worden verlengd met ten hoogste 1 jaar, indien – ter beoordeling aan de examencommissie – de onvoldoende studieresultaten te wijten zijn aan persoonlijke omstandigheden.

Ingevolge het achtste lid zijn de persoonlijke omstandigheden als bedoeld bij de vaststelling van de bindende afwijzing de volgende:

a. ziekte, lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornis of zwangerschap van de student; [...].

2.2. Niet in geschil is dat appellante aan het einde van het eerste jaar van inschrijving 39 van de te behalen 60 studiepunten heeft behaald en daarmee niet voldoet aan de in artikel 18, eerste lid, van de OER neergelegde norm.

Appellante heeft betoogd dat haar onvoldoende studieresultaten in de eerste, derde en vierde periode van het studiejaar te wijten zijn aan persoonlijke omstandigheden, als bedoeld in artikel 18, achtste lid, van de OER. Appellante heeft in de eerste periode zeven studiepunten niet behaald, in de derde periode tien studiepunten en in de vierde periode vier studiepunten.

2.3. In haar beslissing heeft de examencommissie overwogen dat appellante aannemelijk heeft gemaakt dat in de derde periode van het studiejaar sprake is geweest van persoonlijke omstandigheden. De examencommissie acht daarentegen niet door appellante aannemelijk gemaakt dat in de eerste en vierde periode ook sprake is geweest van persoonlijke omstandigheden. Gelet op het aantal niet behaalde studiepunten in die twee perioden, voldoet appellante niet aan de vereiste norm, zodat aan haar een negatief bindend studieadvies dient te worden gegeven.

Het CBE heeft in zijn beslissing overwogen dat de examencommissie alle omstandigheden zorgvuldig heeft afgewogen en in redelijkheid tot voormelde beslissing kon komen.

2.4. Het beroep van appellante is gericht tegen het oordeel van het CBE over de vraag of in de eerste periode van het studiejaar sprake is geweest van persoonlijke omstandigheden, als bedoeld in artikel 18, achtste lid, van de OER.

Dienaangaande heeft het CBE overwogen dat appellante desgevraagd over haar medische situatie uitdrukkelijk heeft aangegeven dat zij voorafgaande aan de eerste periode succesvol behandeld was voor haar ziekte en dat van bijzondere omstandigheden in medisch opzicht tijdens deze periode dus geen sprake was. Het CBE heeft voorts overwogen dat het zich aansluit bij het standpunt van de examencommissie dat de overgang van het MBO naar het HBO geen valide reden is voor een geslaagd beroep op de hardheidsclausule, aangezien voor alle nieuwe studenten geldt dat zij te maken krijgen met een andere manier van lesgeven en tentaminering.

2.5. In beroep, zoals nader toegelicht ter zitting bij het College, klaagt appellante dat het CBE op grond van haar bevestigende antwoord op de tijdens de hoorzitting gestelde vraag of haar ziekte Thalassemie onder controle was, ten onrechte er van uitgegaan is dat zich tijdens deze periode geen persoonlijke omstandigheden in medisch opzicht hebben voorgedaan. Dat haar ziekte medisch gezien onder controle was, laat onverlet dat zij hiervan wel dagelijkse hinder ondervond. Appellante betoogt dat haar ziekte derhalve wel degelijk van invloed is geweest op haar studievoortgang, temeer nu de eerste periode extra zwaar was vanwege de overgang van het MBO naar het HBO.

2.6. Het CBE heeft in zijn verweerschrift en ter zitting bij het College toegelicht dat de ziekte van appellante niet in twijfel wordt getrokken, maar dat geen causaal verband aanwezig wordt geacht met haar onvoldoende studieresultaten in de eerste periode. Het CBE heeft voorts toegelicht dat bij de begeleiding van studenten rekening wordt gehouden met eventuele problemen in verband met de overgang van het MBO naar het HBO, maar dat deze niet kunnen worden aangemerkt als persoonlijke omstandigheid.

2.7. De door appellante gestelde problemen in verband met de overgang van het MBO naar het HBO betreffen geen omstandigheid, als vermeld in de opsomming van artikel 18, achtste lid, van de OER. Dat deze problemen derhalve op zichzelf geen persoonlijke omstandigheid kunnen vormen, laat onverlet dat de examencommissie deze problemen bij haar beoordeling had dienen te betrekken, indien daarnaast sprake is van persoonlijke omstandigheden. Het College is van oordeel dat het enkele feit dat de ziekte van appellante medisch gezien onder controle was, niet impliceert dat, gelet op de aard daarvan, geen sprake was van een ziekte en derhalve van een persoonlijke omstandigheid, als bedoeld in artikel 18, achtste lid, van de OER, nu appellante in het dagelijks leven daarvan (ernstige) hinder kan ondervinden. In zoverre acht het College de beslissing van het CBE, die daarin niet heeft onderkend dat de examencommissie ten onrechte de persoonlijke omstandigheden uitsluitend in de derde periode van het studiejaar aanwezig heeft geacht, onjuist. Gelet op de aard van de ziekte van appellante is de mate waarin zij in het dagelijks leven hiervan hinder ondervindt, sterk afhankelijk van de inspanningen die zij dient te verrichten. Aldus gezien kan een beoordeling van het causaal verband tussen de ziekte en de studieresultaten van

appellante niet los worden gezien van onder meer problemen in verband met de overgang van het MBO naar het HBO. Het CBE heeft die onzorgvuldigheid van de examencommissie niet onderkend. Het betoog van appellante slaagt derhalve.

2.8. Het hoger beroep is gegrond. De beslissing van het CBE van 5 september 2012 dient te worden vernietigd. Het College ziet aanleiding om zelf in de zaak te voorzien en overweegt daartoe het volgende.

2.9. Gelet op de gedingstukken en het verhandelde ter zitting acht het College door appellante genoegzaam aannemelijk gemaakt dat haar onvoldoende studieresultaten in de eerste periode van het studiejaar verband houden met de gevolgen van haar ziekte, gezien in samenhang met de problemen die studenten met name bij aanvang van een nieuwe opleiding kunnen ondervinden, en dat derhalve in deze periode wel degelijk sprake is geweest van persoonlijke omstandigheden, als bedoeld in artikel 18, achtste lid, van de OER. Gelet hierop is ten onrechte aan appellante een negatief bindend studieadvies gegeven. Het College zal de beslissing van 12 juli 2012 vernietigen en bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van 5 september 2012.

2.10. Het CBE dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond.
- II. vernietigt de beslissing van het college van beroep voor de examens van 5 september 2012;
- III. vernietigt het op 12 juli 2012 door de examencommissie gegeven negatief bindend studieadvies;
- IV. bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van 5 september 2012;
- V. gelast dat het college van beroep voor de examens het door appellante betaalde griffierecht van € 42,00 aan haar vergoedt;
- VI. veroordeelt het college van beroep voor de examens tot vergoeding van appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten ten bedrage van € 874,00 (zegge: achthonderd vierenzeventig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

•

Zaaknummer	: 2012/178.1
Rechter(s)	: mr. Borman
Datum uitspraak	: 11 oktober 2012
Partijen	: Verzoekster tegen directeur Bacheloropleiding Farmacie van de Universiteit Utrecht
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, faalangst, spoedeisend belang, voorlopige voorziening
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1, 3 en 6; Awb artikel 8:81; OER UU artikel 7.4 lid 3 en 10
Uitspraak	: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.4.1. Verzoekster heeft als bijzondere persoonlijke omstandigheden aangevoerd dat haar grootvader is overleden en dat zij last heeft van faalangst. Naar het oordeel van de Voorzitter is het aan verzoekster om tegenover het CBE te onderbouwen dat deze omstandigheden rechtvaardigen dat zij langer over haar propedeuse mag doen en dat het gerechtvaardigd is te veronderstellen dat zij de achterstand binnen de verlengingstermijn kan inlopen. Vooruitlopend hierop ziet de Voorzitter geen aanleiding om bij wijze van voorlopige voorziening het bindend studieadvies buiten werking te stellen. Hierbij is van belang dat het CBE het beroep van verzoekster op 22 oktober 2012 behandelt en een uitspraak op dat beroep voor eind november 2012 is te verwachten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], verzoekster,

en

de directeur Bacheloropleiding Farmacie van de Universiteit Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing per mailbericht van 31 augustus en bevestigd bij beslissing van 28 september 2012 heeft verweerder verzoekster een bindend negatief studieadvies verstrekt.

Bij brief van 25 september 2012 heeft verzoekster tegen de beslissing van 31 augustus 2012 beroep ingesteld bij het college van beroep voor de examens van de Universiteit Utrecht (CBE).

Bij brief, ingekomen bij het College op 27 september 2012, heeft verzoekster de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 10 oktober 2012, waar verzoekster in persoon en bijgestaan door haar gemachtigde mr. S. Ettalhaoui, advocaat te Amsterdam, is verschenen. Verweerder en het CBE zijn met kennisgeving niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet voldoet aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 7.4, derde lid, van de Onderwijs- en Examenregeling (hierna: de OER) wordt een bindend negatief studieadvies gegeven indien de student in het eerste jaar van inschrijving minder dan 37.5 studiepunten heeft behaald.

Ingevolge het tiende lid van dat artikel kan een bindend negatief studieadvies worden aangehouden ingeval van bijzondere persoonlijke omstandigheden of overmachtssituaties.

2.2. Verzoekster heeft in het studiejaar 2011-2012 7.5 studiepunten behaald.

2.3. Aan het verzoek heeft verzoekster mogelijke schade in haar carrière- alsmede haar toekomstperspectieven ten grondslag gelegd.

2.4.1. Verzoekster heeft als bijzondere persoonlijke omstandigheden aangevoerd dat haar grootvader is overleden en dat zij last heeft van faalangst. Naar het oordeel van de Voorzitter is het aan verzoekster om tegenover het CBE te onderbouwen dat deze omstandigheden rechtvaardigen dat zij langer over haar propedeuse mag doen en dat het gerechtvaardigd is te veronderstellen dat zij de achterstand binnen de verlengingstermijn kan inlopen. Vooruitlopend

hierop ziet de Voorzitter geen aanleiding om bij wijze van voorlopige voorziening het bindend studieadvies buiten werking te stellen. Hierbij is van belang dat het CBE het beroep van verzoekster op 22 oktober 2012 behandelt en een uitspraak op dat beroep voor eind november 2012 is te verwachten.

2.5. Het verzoek dient te worden afgewezen.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College

rechtdoende:

wijst het verzoek af.

•

Zaaknummer : 2012/179
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 20 december 2012
Partijen : Appellant tegen Hogeschool Inholland
Trefwoorden : Collegekaart, daadwerkelijke aanvang van de studie, restitutie collegegeld, studievertraging
Artikelen : Studentenstatuut Hogeschool Inholland artikel 12 lid 4, 15 lid 1 en 18 lid 1
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4. Voor zover bij appellant onduidelijkheid bestond over diens inschrijving en het tijdstip van aanvang van de opleiding, waardoor hij feitelijk nimmer met de studie is aangevangen, geldt dat hij niet aannemelijk heeft kunnen maken dat de gevolgen hiervan voor rekening van verweerder dienden te komen. Het enkele feit dat appellant nog niet in het bezit was van een collegekaart heeft hem niet hoeven te beletten daadwerkelijk al in september onderwijs te volgen, wat andere studenten ook hebben gedaan en wat op de voorlichtingsdag, waarvoor appellant zich had opgegeven, ook is medegedeeld. Er bestaat derhalve geen grond voor het oordeel dat verweerder hem ten onrechte collegegeld in rekening heeft gebracht voor de duur van zijn inschrijving.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 18 januari 2012 heeft verweerder appellant per 31 december 2011 uitgeschreven en hem € 588,50 collegegeld in rekening gebracht.

Bij beslissing van 16 mei 2012 heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief van 20 juni 2012, bij het College na doorzending door verweerder ingekomen op 4 september 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 23 november 2012, waar verweerder, vertegenwoordigd door mr. C. Grim, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 12, vierde lid, van het Studentenstatuut wordt aan degene die is ingeschreven door de Centrale Studentenadministratie namens het college van bestuur een bewijs van inschrijving verstrekt.

Ingevolge artikel 15, eerste lid, wordt op verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding de inschrijving met ingang van de maand volgend op het verzoek beëindigd.

Ingevolge artikel 18, eerste lid, heeft de student aanspraak op terugbetaling van een twaalfde gedeelte van het verschuldigde collegegeld voor elke maand dat het studiejaar na beëindiging van zijn inschrijving duurt.

2.2. Appellant betoogt dat verweerder hem ten onrechte collegegeld in rekening heeft gebracht, nu hij feitelijk nimmer met de studie is aangevangen. Daartoe wijst hij er op dat zijn inschrijving dermate vertraging had opgelopen dat hij vanwege de daardoor voor hem ontstane studievertraging, na overleg met de opleidingsmanager, heeft besloten om geen aanvang met de studie meer te maken.

2.3. Appellant heeft zich voor het studiejaar 2011-2012 aangemeld voor de opleiding Maatschappelijk Werk en Dienstverlening. Bij brief van 31 augustus 2011 heeft verweerder de ontvangst van de aanmelding aan appellant bevestigd en hem daarbij verzocht ten behoeve van diens inschrijving onder meer een machtigingsformulier retour te zenden. Niet in geschil is dat appellant op 5 september 2011 het machtigingsformulier retour heeft gezonden. Tevens is ter zitting bij het College vastgesteld dat appellant in oktober 2011, gelijk als alle andere studenten, een collegekaart heeft ontvangen.

Blijkens het dossier heeft appellant op 12 oktober 2011 de opleidingsmanager per mail gevraagd wanneer hij met de opleiding kon beginnen. De opleidingsmanager heeft hem in reactie daarop bericht dat op dat moment de eerste periode van het studiejaar reeds bijna was verstreken.

Niet in geschil is dat appellant zich op 22 december 2011 heeft uitgeschreven.

2.4. Voor zover bij appellant onduidelijkheid bestond over diens inschrijving en het tijdstip van aanvang van de opleiding, waardoor hij feitelijk nimmer met de studie is aangevangen, geldt dat hij niet aannemelijk heeft kunnen maken dat de gevolgen hiervan voor rekening van verweerder dienden te komen. Het enkele feit dat appellant nog niet in het bezit was van een collegekaart heeft hem niet hoeven te beletten daadwerkelijk al in september onderwijs te volgen, wat andere studenten ook hebben gedaan en wat op de voorlichtingsdag, waarvoor appellant zich had opgegeven, ook is medegedeeld. Er bestaat derhalve geen grond voor het oordeel dat verweerder hem ten onrechte collegegeld in rekening heeft gebracht voor de duur van zijn inschrijving.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College:

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer	: 2012/180, 180.1, 2012/181, 181.1, 2012/182, 182.1
Rechter(s)	: mr. Scholten-Hinloopen
Datum uitspraak	: 22 oktober 2012
Partijen	: Appellanten tegen CBE Hogeschool Inholland
Trefwoorden	: [tussentijdse]Beoordeling, normering, peilmoment, second opinion, terugkoppelingsgesprek, voorlopige voorziening
Artikelen	: Awb artikel 8:4 aanhef en onderdeel e, 8:81, 8:86
Uitspraak	: Ongegrond, verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.6. Voor zover appellanten opkomen tegen de toegekende

waardering voor de uitgevoerde opdrachten en tegen de voor de aanvullende opdracht gehanteerde beoordelingsnorm, wordt overwogen dat het hiervoor onder 2.3. weergegeven toetsingskader geen ruimte biedt voor een inhoudelijke beoordeling hiervan. Voorts is wat de gehanteerde normering voor de aanvullende opdracht betreft van belang dat niet in geschil is dat ook de andere groep studenten, aan wie de gelegenheid is geboden een aanvullende opdracht uit te voeren, aan deze normering is onderworpen. Dat deze groep, naar appellanten stellen, op dat moment een beter resultaat had behaald, maakt dit niet anders. Anders dan appellanten voorts veronderstellen, is het peilmoment niet bedoeld om een tussentijdse beoordeling te geven, maar strekt het ertoe aanwijzingen in het kader van de voortgang van het project te geven, opdat de studenten zelfstandig de nodige verdiepingsslagen kunnen maken om te komen tot een afronding van het project. Dat het terugkoppelingsgesprek van de aanvullende opdracht nog niet heeft plaatsgevonden heeft het CBE verder in redelijkheid niet van een zodanig gewicht hoeven achten dat op grond daarvan moet worden geoordeeld dat het gerechtvaardigd is een derde examinerator de uitgevoerde opdrachten te laten beoordelen. Daarbij heeft het CBE mogen betrekken dat onduidelijk is gebleven waarom het terugkoppelingsgesprek, waarvoor op 21 december 2011 een afspraak was gemaakt, geen doorgang heeft gevonden.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], [naam], wonende te [woonplaats], [naam], wonende te [woonplaats], appellanten,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland (hierna: CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 23 mei 2012 heeft de examencommissie Finance van de Hogeschool Inholland Diemen het verzoek van appellanten om een second opinion voor uitgevoerde opdrachten van het project van thema 9 afgewezen.

Bij brief van 28 mei 2012 hebben appellanten daartegen beroep ingesteld.

Bij beslissing van 13 juli 2012, verzonden op 23 juli 2012, heeft het CBE dat beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing hebben appellanten bij brief, ingekomen bij het College op 22 augustus 2012, beroep ingesteld. Bij brief van 3 oktober 2012 hebben zij de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 oktober 2012, waar [naam] en [naam] in persoon en het CBE, vertegenwoordigd door mr. F. Donner, secretaris van het CBE, zijn verschenen. Tevens zijn M.C. Elsinga en C.J.G.M. Stanneveld namens de examencommissie gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in samenhang met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een

voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. Het beroep is gericht tegen de beslissing van het CBE van 13 juli 2012, waarbij het beroep tegen de beslissing van de examencommissie Finance tot afwijzing van het verzoek om een second opinion voor uitgevoerde opdrachten in het kader van het project van thema 9 (inleiding kerndisciplines 1), ongegrond is verklaard.

2.3. Ingevolge artikel 7.66 van de WHW gelezen in samenhang met artikel 8:4, aanhef en onder e, van de Awb kan geen beroep worden ingesteld tegen een beslissing inhoudende een beoordeling van kennen of kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.

Deze bepaling staat eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van het CBE een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een zodanige beslissing, die als zodanig van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat, wat betreft de aan de beslissing van 13 juli 2012 ten grondslag liggende beslissing van de examencommissie, door de bestuursrechter slechts kan worden beoordeeld of het CBE zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de WHW, de Awb of enig andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.

2.4. Aan de beslissing van 13 juli 2012 heeft het CBE ten grondslag gelegd dat een second opinion niet voor de hand ligt, nu het gaat om de eindbeoordeling van een project van enige weken, waarvoor twee examinatoren zijn aangewezen. Het ligt op de weg van de studenten om aannemelijk te maken waarom in dit geval een uitzondering moet worden gemaakt om nog een derde examinerator de uitgevoerde opdrachten te laten beoordelen. Volgens het CBE hebben appellanten geen argumenten aangevoerd op grond waarvan aan het oordeel van de twee examinatoren die het gehele project hebben begeleid moet worden getwijfeld.

2.5. In beroep betogen appellanten dat in hun geval een second opinion gerechtvaardigd is. Daartoe voeren zij aan dat zij het niet eens zijn met de negatieve beoordeling van de reguliere opdracht, omdat zij naar hun mening bij de eindpresentatie juist goed hadden gepresteerd en is de door hen uitgevoerde aanvullende opdracht volgens hen, na vergelijking met de aanvullende opdracht van de andere groep, niet objectief beoordeeld. Voorts betogen appellanten dat zij niet duidelijk zijn gecorrigeerd tijdens het zogeheten peilmoment en vinden zij de gehanteerde normering voor de aanvullende opdracht niet redelijk. Tot slot wijzen ze erop dat geen terugkoppeling heeft plaatsgevonden van de aanvullende opdracht.

2.6. Voor zover appellanten opkomen tegen de toegekende waardering voor de uitgevoerde opdrachten en tegen de voor de aanvullende opdracht gehanteerde beoordelingsnorm, wordt overwogen dat het hiervoor onder 2.3. weergegeven toetsingskader geen ruimte biedt voor een inhoudelijke beoordeling hiervan. Voorts is wat de gehanteerde normering voor de aanvullende opdracht betreft van belang dat niet in geschil is dat ook de andere groep studenten, aan wie de gelegenheid is geboden een aanvullende opdracht uit te voeren, aan deze normering is onderworpen. Dat deze groep, naar appellanten stellen, op dat moment een beter resultaat had behaald, maakt dit niet anders. Anders dan appellanten voorts veronderstellen, is het peilmoment niet bedoeld om een tussentijdse beoordeling te geven, maar strekt het ertoe aanwijzingen in het kader van de voortgang van het project te geven, opdat de studenten zelfstandig de nodige verdiepingsslagen kunnen maken om te komen tot een afronding van het project. Dat het terugkoppelingsgesprek van de aanvullende opdracht nog niet heeft plaatsgevonden heeft het CBE verder in redelijkheid niet van een zodanig gewicht hoeven achten dat op grond daarvan moet worden geoordeeld dat het gerechtvaardigd is een derde examinerator de uitgevoerde opdrachten te laten beoordelen. Daarbij heeft het CBE mogen betrekken dat onduidelijk is gebleven waarom het terugkoppelingsgesprek, waarvoor op 21 december 2011 een afspraak was gemaakt, geen doorgang heeft gevonden.

2.8. Het in beroep aangevoerde geeft dan ook geen grond voor het oordeel dat het CBE zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat in dit geval aan de formele voorschriften is voldaan.

2.9. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de Voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Het beroep is ongegrond. Onder deze omstandigheden moet voorts het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College

rechtdoende:

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. wijst het verzoek af.

•

Zaaknummer : 2012/185.1
Rechter(s) : mr. Nijenhof
Datum uitspraak : 26 september 2012
Partijen : Verzoekster tegen Hogeschool Leiden
Trefwoorden : Spoedeisend belang, toezegging, voorlopige voorziening, voortgang onderwijs, 21+ toets
Artikelen : WHW artikel 7.29 lid 1; Awb artikel 8:81; OER 2012-2013 bacheloropleiding HBO-Rechten Hogeschool Leiden artikel 2.4 lid 5 en 6
Uitspraak : Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen : 2.5. De Voorzitter ziet geen aanleiding een voorlopige voorziening, zoals door verzoekster verzocht, te treffen. Daartoe overweegt hij dat verweerder ter zitting te kennen heeft gegeven dat het verzoekster is toegestaan het onderwijs aan de opleiding HBO-Rechten in elk geval te volgen tot nadat ook in de bodemzaak is voorzien, evenwel met het voorbehoud dat zij niet kan deelnemen aan tentamens of examens.
Nu uit verweerders toezegging blijkt dat er verzoekster feitelijk in de gelegenheid is het onderwijs te volgen en er derhalve geen onherroepelijke beslissingen worden genomen die de bezwaar- en beroepsprocedure kunnen doorkruisen, bestaat thans onvoldoende spoedeisend belang bij de gevraagde voorziening.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], verzoekster,

en

het college van bestuur van de Hogeschool Leiden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 5 september 2012 heeft verweerder het verzoek verzoekster om vrijstelling van de wettelijke vooropleidingseisen afgewezen.

Bij brief van 17 september 2012 heeft verzoekster daartegen bezwaar gemaakt.

Bij brief, bij het College ingekomen op 18 september 2012, heeft verzoekster de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 september 2012, waar verzoekster in persoon en bijgestaan door haar gemachtigde mr. J.T. Willemsen, advocaat te Haarlem, en verweerder, vertegenwoordigd door drs. Lisette van de Weijer, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Het oordeel van de Voorzitter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de bodemprocedure.

2.2. Ingevolge artikel 7.29, eerste lid, van de WHW, kan het instellingsbestuur personen van eenentwintig jaar en ouder die niet voldoen aan de in artikel 7.24, eerste onderscheidenlijk tweede lid, bedoelde vooropleidingseis noch daarvan krachtens artikel 7.28 zijn vrijgesteld van die vooropleidingseis vrijstellen, indien zij bij een onderzoek door een door het instellingsbestuur in te stellen commissie hebben blij gegeven van geschiktheid voor het desbetreffende onderwijs en van voldoende beheersing van de Nederlandse taal voor het met vrucht kunnen volgen van dat onderwijs

Ingevolge artikel 2.4, vijfde lid, van de OER 2012-2013 van de bacheloropleiding HBO-Rechten van de Hogeschool Leiden (hierna: de Regeling), worden de procedure, de eisen en de voorwaarden van het toelatingsonderzoek door de examencommissie vastgelegd in een document dat ter beschikking wordt gesteld aan betrokkene.

Ingevolge het zesde lid van de Regeling – voor zover hier van belang – verstrekt de examencommissie aan betrokkene na het toelatingsonderzoek een verklaring ter bevestiging van de uitkomst van het toelatingsonderzoek.

2.3. Verzoekster meent uit de afgelegde toets en verweerders brief van 15 augustus 2012, waarin eerste jaars studenten worden uitgenodigd voor de introductiedagen en introductiestudie op 30 augustus 2012 met een verplicht programma, te hebben mogen afleiden dat zij was toegelaten tot de opleiding.

Zij verzoekt de Voorzitter dan ook de bestreden beslissing te schorsen en verweerder te gelasten haar gedurende de bezwaar- en beroepsprocedure toe te laten tot het onderwijs aan de opleiding HBO-Rechten.

2.4. Desgevraagd bevestigt verweerder dat verzoekster niets in de weg gelegd wordt of zal worden het onderwijs aan de opleiding HBO-Rechten te volgen, evenwel met het voorbehoud dat zij niet kan deelnemen aan tentamens of examens tot ook in de bodemzaak is voorzien. Het voorbehoud wordt gemaakt om te voorkomen dat onherroepelijke beslissingen worden genomen die de bewaar- en beroepsprocedure zouden doorkruisen.

2.5. De Voorzitter ziet geen aanleiding een voorlopige voorziening, zoals door verzoekster verzocht, te treffen. Daartoe overweegt hij dat verweerder ter zitting te kennen heeft gegeven dat het verzoekster is toegestaan het onderwijs aan de opleiding HBO-Rechten in elk geval te volgen tot nadat ook in de bodemzaak is voorzien, evenwel met het voorbehoud dat zij niet kan deelnemen aan tentamens of examens.

Nu uit verweerders toezegging blijkt dat er verzoekster feitelijk in de gelegenheid is het onderwijs te volgen en er derhalve geen onherroepelijke beslissingen worden genomen die de bezwaar- en beroepsprocedure kunnen doorkruisen, bestaat thans onvoldoende spoedeisend belang bij de gevraagde voorziening.

2.6. Gezien het voorgaande dient het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening te worden afgewezen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College

rechtdoende:

wijst het verzoek af.

•

Zaaknummer : 2012/187
Rechter(s) : mr. Mollee

Datum uitspraak : 13 december 2012
 Partijen : Appellant tegen Hogeschool van Amsterdam
 Trefwoorden : Beëindiging inschrijving, informatieverstrekking, Studielink, terugwerkende kracht, uitschrijving
 Artikelen : WHW artikel 7.42 lid 1; Studentenstatuut HvA artikel 3.13 lid 1
 Uitspraak : Ongegrond
 Hoofdoverwegingen : 2.4.1 Ingevolge artikel 3.6 van het Studentenstatuut dient een verzoek om uitschrijving schriftelijk te worden ingediend. Vast staat dat appellant pas bij de e-mails van 2 en 9 mei 2011 schriftelijk aan de opleiding te kennen heeft gegeven te zijn gestopt met de opleiding. Dat appellant aan zijn mentor heeft meegedeeld te stoppen met de opleiding kan niet als een verzoek om uitschrijving worden aangemerkt. Het college van bestuur heeft toegelicht dat studenten zich zelf kunnen uitschrijven via Studielink. Appellant kon en moest naar het oordeel van het College van die werkwijze op de hoogte zijn, nu, naar het college van bestuur heeft uiteengezet, op het moment dat appellant stopte met de opleiding op de website van de Hogeschool van Amsterdam uitgebreid aandacht was besteed aan het feit dat uitschrijving via Studielink dient plaats te vinden. Voorts heeft appellant in diverse stukken naar voren gebracht dat hij dacht zich te hebben uitgeschreven via Studielink, maar dat dat niet is doorgekomen. Voorts staat wel vast dat appellant ook niet, althans niet eerder dan in mei 2011, op andere wijze dan via Studielink een schriftelijke melding heeft gedaan die zou kunnen worden beschouwd als een verzoek om uitschrijving. Nu, gelet op het bepaalde in artikel 7.42, eerste lid, van de WHW, uitschrijving met terugwerkende kracht niet mogelijk is, heeft het college van bestuur appellant terecht per 31 mei 2011 uitgeschreven. Dat hij zijn studiefinanciering en studentenreisproduct wel per 1 oktober 2010 heeft stopgezet, leidt niet tot een ander oordeel. Daarmee is niet voldaan aan de voorwaarde dat uitschrijving op schriftelijk verzoek bij de afdeling studentenadministratie plaatsvindt. Nu de uitschrijving van appellant terecht per 31 mei 2011 heeft plaatsgevonden, heeft het college van bestuur, gelet op het bepaalde in artikel 3.13, eerste lid, van het Studentenstatuut, voorts terecht geweigerd het collegegeld terug te betalen over de periode oktober 2010 tot en met april 2011.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam(hierna: het college van bestuur),
 verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 20 mei 2011 heeft het college van bestuur de inschrijving van appellant voor de opleiding Technische Bedrijfskunde beëindigd met ingang van 30 mei 2011.

Bij beslissing van 15 augustus 2011 heeft het college van bestuur een beslissing op bezwaar genomen.

Bij beslissing van 2 februari 2012 in zaak nr. 2011/33 heeft het College het daartegen door appellant ingestelde beroep gegrond verklaard.

Bij beslissing van 7 september 2012 heeft het college van bestuur het bezwaar van appellant tegen het beslissing van het college van bestuur dat geen restitutie wordt verleend van het collegegeld over de periode oktober 2010 tot en met mei 2011, ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 14 september 2012, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 30 november 2012, waar het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de uitspraak van 2 februari 2012 heeft het College overwogen dat het college van bestuur de e-mails van appellant van 2 en 9 mei 2011 had moeten opvatten als een verzoek van hem om restitutie van het collegegeld over de periode oktober 2010 tot en met april 2011, omdat hij reeds in oktober 2010 met de studie is gestopt.

2.2. Ingevolge artikel 7.42, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) beëindigt het instellingsbestuur op verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding diens inschrijving met ingang van de volgende maand.

Ingevolge artikel 7.42, vierde lid, van de WHW stelt het instellingsbestuur regels van procedurele aard vast met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Ingevolge artikel 3.6, derde lid, van het Studentenstatuut dienen verzoeken om uitschrijving schriftelijk te worden ingediend bij de afdeling studentenadministratie.

Ingevolge artikel 3.13, eerste lid, van het Studentenstatuut heeft de student aanspraak op terugbetaling van een twaalfde gedeelte van het door hem betaalde wettelijk collegegeld voor elke maand dat het studiejaar na beëindiging van zijn inschrijving duurt.

2.3 Appellant is in oktober 2010 gestopt met de opleiding Technische Bedrijfskunde. Het college van bestuur heeft appellant niet eerder dan per 31 mei 2011 uitgeschreven, omdat hij pas met de e-mails van 2 en 9 mei 2011 schriftelijk te kennen heeft gegeven te stoppen met de opleiding. Het college van bestuur heeft gesteld dat appellant zich via Studielink had moeten uitschrijven voor de opleiding.

2.4 Appellant betoogt dat het college van bestuur niet in redelijkheid heeft kunnen weigeren hem met terugwerkende kracht per 1 oktober 2010 uit te schrijven en het collegegeld terug te betalen. Hiertoe voert hij aan dat hij op dat moment gestopt is met de opleiding en de studiefinanciering en studentenreisproduct ook heeft stop gezet. Voorts stelt hij dat hij niet wist dat hij zich ook via Studielink voor de opleiding moest uitschrijven en dat hij wel bij zijn mentor heeft gemeld dat hij ging stoppen.

2.4.1 Ingevolge artikel 3.6 van het Studentenstatuut dient een verzoek om uitschrijving schriftelijk te worden ingediend. Vast staat dat appellant pas bij de e-mails van 2 en 9 mei 2011 schriftelijk aan de opleiding te kennen heeft gegeven te zijn gestopt met de opleiding. Dat appellant aan zijn mentor heeft meegedeeld te stoppen met de opleiding kan niet als een verzoek om uitschrijving worden aangemerkt. Het college van bestuur heeft toegelicht dat studenten zich zelf kunnen uitschrijven via Studielink. Appellant kon en moest naar het oordeel van het College van die werkwijze op de hoogte zijn, nu, naar het college van bestuur heeft uiteengezet, op het moment dat appellant stopte met de opleiding op de website van de Hogeschool van Amsterdam uitgebreid aandacht was besteed aan het feit dat uitschrijving via Studielink dient plaats te vinden. Voorts heeft appellant in diverse stukken naar voren gebracht dat hij dacht zich te hebben uitgeschreven via Studielink, maar dat dat niet is doorgekomen. Voorts staat wel vast dat appellant ook niet, althans niet eerder dan in mei 2011, op andere wijze dan via Studielink een schriftelijke melding heeft gedaan die zou kunnen worden beschouwd als een verzoek om uitschrijving. Nu, gelet op het bepaalde in artikel 7.42, eerste lid, van de WHW, uitschrijving met terugwerkende kracht niet mogelijk is, heeft het college van bestuur appellant terecht per 31 mei 2011 uitgeschreven. Dat hij zijn studiefinanciering en studentenreisproduct wel per 1 oktober 2010 heeft stopgezet, leidt niet tot een ander oordeel. Daarmee is niet voldaan aan de voorwaarde dat uitschrijving op schriftelijk verzoek bij de afdeling studentenadministratie plaatsvindt. Nu de uitschrijving van appellant terecht per 31 mei 2011 heeft plaatsgevonden, heeft het college van bestuur, gelet op het bepaalde in artikel 3.13, eerste lid, van het Studentenstatuut, voorts terecht geweigerd het collegegeld terug te betalen over de periode oktober 2010 tot en met april 2011.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/188
Rechter(s) : mr. Mollee
Datum uitspraak : 13 december 2012
Partijen : Appellante tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : Adresgegevens, [verschoonbare]termijnoverschrijding, verhuizing
Artikelen : Awb artikel 6:7, 6:8, 6:11
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4 Het college van bestuur heeft in de door appellante naar voren gebrachte omstandigheden terecht geen grond gezien de termijnoverschrijding verschoonbaar te achten. Ter zitting heeft appellante erkend dat zij niet eerder of anders dan met het op 12 juli 2012 ingediende digitale formulier bezwaar heeft ingediend. Voor zover appellante stelt dat zij niet hoefde te begrijpen dat de brief van 29 mei 2012 voor haar bedoeld was, omdat in de aanhef niet haar voornaam was vermeld en naar een artikel werd verwezen waar zij geen beroep op had gedaan, had het in de rede gelegen dat zij hierover in contact was getreden met de Centrale Studentenadministratie, waarvan de brief afkomstig was. Dat heeft zij niet gedaan. Zij heeft uiteindelijk alsnog, zij het niet binnen de daarvoor gestelde termijn, bezwaar gemaakt tegen het besluit van 29 mei 2012. Derhalve moet worden aangenomen dat zij uiteindelijk wel begreep dat de brief voor haar bedoeld was. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat haar naam wel bij de adresgegevens was vermeld en het adres overeenkwam met het bij de onderwijsinstelling bekende adres. Dat appellante op het moment dat de brief naar haar werd verstuurd midden in een verhuizing zat en feitelijk al op een ander adres woonde, biedt geen grond voor een ander oordeel. Het besluit van 29 mei 2012 is naar het juiste, op dat moment bij de onderwijsinstelling door appellante opgegeven adres, verstuurd. Bovendien is het niet zo dat, indien een besluit van de betrokkene met vertraging bereikt, er alsnog vanaf de datum van de vertraagde ontvangst een termijn van zes weken geldt om een bezwaar in te dienen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam(hierna: het college van bestuur),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 mei 2012 heeft het hoofd van de Studentenadministratie namens het college van bestuur het verzoek van appellante om vermindering van het instellingscollegegeld afgewezen.

Bij besluit van 21 augustus 2012 heeft het college van bestuur het daartegen door appellante gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 19 september 2012, beroep ingesteld.

Het college van bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 30 november 2012, waar appellante, en het college van bestuur, vertegenwoordigd door mr. E.L.C.M. Rijnders, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), gelezen in verbinding met artikel 6:8, eerste lid, dient een bezwaar- of beroepschrift ingediend te worden binnen zes weken na de dag, waarop het beslissing aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt.

Ingevolge artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.2 De laatste dag waarop bezwaar kon worden gemaakt tegen het beslissing van 29 mei 2012 was 10 juli 2012. Appellante heeft op 12 juli 2012 haar bezwaar via het digitale loket ingediend. Derhalve heeft zij de termijn voor het maken van bezwaar overschreden.

2.3 Appellante betoogt dat de overschrijding van de termijn om bezwaar te maken verschoonbaar is. Hiertoe voert zij aan dat in het beslissing van 29 mei 2012 als aanhef een andere voornaam dan die van haar was vermeld en dat op artikel 20 van het Inschrijvingsbesluit 2011-2012 werd gewezen, terwijl zij daar geen beroep op had gedaan in haar verzoek om vermindering van het instellingscollegegeld. Appellante stelt dat zij er daarom niet vanuit hoefde te gaan dat de brief voor haar was bedoeld. Ook wijst zij er op dat zij het beslissing in verband met een verhuizing later heeft ontvangen.

2.4 Het college van bestuur heeft in de door appellante naar voren gebrachte omstandigheden terecht geen grond gezien de termijnoverschrijding verschoonbaar te achten. Ter zitting heeft appellante erkend dat zij niet eerder of anders dan met het op 12 juli 2012 ingediende digitale formulier bezwaar heeft ingediend. Voor zover appellante stelt dat zij niet hoefde te begrijpen dat de brief van 29 mei 2012 voor haar bedoeld was, omdat in de aanhef niet haar voornaam was vermeld en naar een artikel werd verwezen waar zij geen beroep op had gedaan, had het in de rede gelegen dat zij hierover in contact was getreden met de Centrale Studentenadministratie, waarvan de brief afkomstig was. Dat heeft zij niet gedaan. Zij heeft uiteindelijk alsnog, zij het niet binnen de daarvoor gestelde termijn, bezwaar gemaakt tegen het beslissing van 29 mei 2012. Derhalve moet worden aangenomen dat zij uiteindelijk wel begreep dat de brief voor haar bedoeld was. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat haar naam wel bij de adresgegevens was vermeld en het adres overeenkwam met het bij de onderwijsinstelling bekende adres. Dat appellante op het moment dat de brief naar haar werd verstuurd midden in een verhuizing zat en feitelijk al op een ander adres woonde, biedt geen grond voor een ander oordeel. Het beslissing van 29 mei 2012 is naar het juiste, op dat moment bij de onderwijsinstelling door appellante opgegeven adres, verstuurd. Bovendien is het niet zo dat, indien een beslissing de betrokkene met vertraging bereikt, er alsnog vanaf de datum van de vertraagde ontvangst een termijn van zes weken geldt om een bezwaar in te dienen.

Het betoog faalt.

2.4 Het beroep is ongegrond.

2.5 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/190
Rechter(s) : mr. Olivier

Datum uitspraak : 20 december 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Windesheim
Trefwoorden : Bindend negatief studie advies, bijzondere omstandigheden
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 1, 3 en 6; OER Hogeschool Windesheim artikel 5.2. lid 1 en 4
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.5. Ter zitting bij het College is vastgesteld dat tussen partijen niet in geschil is dat zich ten aanzien van appellant, met name vanwege de situatie van zijn vader, gedurende het studiejaar 2011-2012 persoonlijke omstandigheden hebben voorgedaan. Partijen zijn evenwel verdeeld over de vraag of die omstandigheden een verklaring vormen voor de onvoldoende studieresultaten van appellant. Naar ter zitting is vastgesteld heeft appellant gedurende het eerste jaar van inschrijving 41 studiepunten van de propedeuse behaald en heeft hij gedurende het tweede jaar van inschrijving acht studiepunten van de propedeuse behaald. Aan het einde van het tweede jaar van inschrijving voldeed appellant derhalve nog immer niet aan het in artikel 5.2, eerste lid, van het OER neergelegde vereiste aantal van 50 studiepunten. Daarnaast heeft appellant een kwart van het aantal te behalen studiepunten van het tweede jaar behaald. Hoewel het College het aannemelijk acht dat de omstandigheden in de familiesfeer van invloed kunnen zijn geweest op het studieresultaat van appellant, is het College met het CBE van oordeel dat die omstandigheden geen volledige verklaring kunnen vormen voor de studieresultaten van appellant gedurende het studiejaar 2011-2012. Het College ziet derhalve geen grond voor het oordeel dat het CBE het negatief bindend studieadvies ten onrechte heeft gehandhaafd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Windesheim (hierna: CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 19 juli 2012 heeft de examencommissie appellant een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij beslissing van 24 augustus 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 25 augustus 2012, beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 23 november 2012, waar appellant in persoon, bijgestaan door [naam vader], en het CBE, vertegenwoordigd door mr. W. Snippe, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek brengt het instellingsbestuur van een bekostigde hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen, zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 5.2, eerste lid, van het Onderwijs- en Examenreglement (hierna: OER) wordt aan het eerste studieadvies een afwijzing verboden, indien de student bij het uitbrengen daarvan minder dan 50 studiepunten heeft behaald.

Ingevolge het vierde lid dienen studenten uiterlijk na twee jaren het propedeutisch examen te hebben behaald.

2.2. Appellant is in het studiejaar 2010-2011 aangevangen met de bacheloropleiding accountancy. Aan het einde van dat studiejaar is hem vanwege persoonlijke omstandigheden ontheffing verleend van het bindend studieadvies.

2.3. Appellant betoogt dat het CBE niet heeft onderkend dat de examencommissie, gelet op de omstandigheden in de familiesfeer gedurende het tweede studiejaar, ten onrechte een negatief bindend studieadvies heeft afgegeven.

2.4. In zijn besluit heeft het CBE overwogen dat het verschil tussen het door appellant behaalde aantal studiepunten en het vereiste aantal studiepunten van dien aard is dat er reden bestaat voor twijfel aan de oorzaak ervan. Het CBE ziet derhalve reden om de examencommissie te volgen in haar standpunt dat de reden voor het behalen van onvoldoende studiepunten gelegen is in de kwaliteiten van appellant en niet is toe te schrijven aan diens persoonlijke omstandigheden.

2.5. Ter zitting bij het College is vastgesteld dat tussen partijen niet in geschil is dat zich ten aanzien van appellant, met name vanwege de situatie van zijn vader, gedurende het studiejaar 2011-2012 persoonlijke omstandigheden hebben voorgedaan. Partijen zijn evenwel verdeeld over de vraag of die omstandigheden een verklaring vormen voor de onvoldoende studieresultaten van appellant. Naar ter zitting is vastgesteld heeft appellant gedurende het eerste jaar van inschrijving 41 studiepunten van de propedeuse behaald en heeft hij gedurende het tweede jaar van inschrijving acht studiepunten van de propedeuse behaald. Aan het einde van het tweede jaar van inschrijving voldeed appellant derhalve nog immer niet aan het in artikel 5.2, eerste lid, van het OER neergelegde vereiste aantal van 50 studiepunten. Daarnaast heeft appellant een kwart van het aantal te behalen studiepunten van het tweede jaar behaald. Hoewel het College het aannemelijk acht dat de omstandigheden in de familiesfeer van invloed kunnen zijn geweest op het studieresultaat van appellant, is het College met het CBE van oordeel dat die omstandigheden geen volledige verklaring kunnen vormen voor de studieresultaten van appellant gedurende het studiejaar 2011-2012. Het College ziet derhalve geen grond voor het oordeel dat het CBE het negatief bindend studieadvies ten onrechte heeft gehandhaafd.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College:

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

•

Zaaknummer : 2012/198
Rechter(s) : mr. Loeb
Datum uitspraak : 8 oktober 2012
Partijen : Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : Termijnoverschrijding, ter post bezorging
Artikelen : Awb artikel 3:41, 6:7, 6:8, 6:11
Uitspraak : Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen : 2.2. Nu voormelde brief, waarbij het beroep is ingesteld, blijkt het op de enveloppe, waarin deze is verzonden, gestelde poststempel op 3 oktober 2012 ter post is bezorgd, is het beroep niet ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn, die afliep op 29 augustus 2012.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 16 juli 2012, verzonden op 18 juli 2012, heeft verweerder het door appellante tegen een door hem op 20 januari 2012 genomen beslissing gemaakt bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 4 oktober 2012, beroep bij het College ingesteld.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), gelezen in verbinding met de artikelen 6:8, eerste lid, en 3:41 van die wet, wordt een beroepschrift ingediend binnen zes weken na de dag, waarop de beslissing aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt.

3.4. Nu voormelde brief, waarbij het beroep is ingesteld, blijkt het op de enveloppe, waarin deze is verzonden, gestelde poststempel op 3 oktober 2012 ter post is bezorgd, is het beroep niet ingesteld binnen de daarvoor gestelde termijn, die afliep op 29 augustus 2012.

2.3. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de beroepstermijn ingediend beroepschrift niet-ontvankelijk verklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.4. Nu geen omstandigheden zijn gesteld die tot dat oordeel kunnen leiden, komt voortzetting van het onderzoek niet nodig voor. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, gelezen in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Awb, wordt als volgt beslist.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

•

Zaaknummer : 2012/201 en 201.1
Rechter(s) : mr. Nijenhof
Datum uitspraak : 1 november 2012
Partijen : Appellant tegen CBE Hogeschool Inholland

Trefwoorden	: Advies studentendecaan, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, herkansing, voorlopige voorziening
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1 en 3; Awb artikel 8:81, 8:86
Uitspraak	: Ongegrond, verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.3.2. De examencommissie heeft de bijzondere omstandigheden slechts voor zover deze bekend waren ten tijde van het uitbrengen van het bindend negatief studieadvies bij het nemen van haar beslissing in aanmerking kunnen nemen. Voorts heeft meegewogen dat deze omstandigheden slechts gedurende een beperkte periode relevant waren en appellante daarvoor en daarna aan de toets van het verplichte onderdeel en de herkansing daarvan deel heeft kunnen nemen. De examencommissie is op goede gronden tot haar beslissing kunnen komen nu deze omstandigheden geen wezenlijke invloed hebben gehad op het niet kunnen behalen van dat verplichte onderdeel noch op de resterende studiepunten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Inholland, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 26 juli 2012 heeft de directeur van het Domein Marketing, Tourisme & Leisure Management appellante voor de opleiding HTRO een bindend negatief studieadvies verstrekt.

Bij beslissing van 4 september 2012, verzonden op 17 oktober 2012 heeft het CBE het daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 10 oktober 2012, beroep ingesteld. Bij mailbericht van 10 oktober 2012 heeft zij de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 30 oktober 2012, waar appellante in persoon, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. J. de Jongh, secretaris van het CBE, zijn verschenen. Tevens is H.N.J.H. Gerlach, voorzitter van de examencommissie gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur

kan aan de afwijzing een termijn verbinden. [...] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

2.2. In beroep stelt appellante dat bijzondere omstandigheden haar belemmerd hebben te voldoen aan de studievoortgangsnorm en dat de examencommissie en daarmee het CBE dat hebben miskend.

2.3. De Voorzitter overweegt als volgt.

2.3.1. Appellante is ingestroomd in het tweede jaar van de opleiding. Aan het einde van dat jaar dient zij het voorgeschreven aantal studiepunten behaald te hebben en dient zij het verplichte onderdeel Projectmanagement met goed gevolg te hebben afgelegd. Het een noch het ander is het geval.

2.3.2. De examencommissie heeft de bijzondere omstandigheden slechts voor zover deze bekend waren ten tijde van het uitbrengen van het bindend negatief studieadvies bij het nemen van haar beslissing in aanmerking kunnen nemen. Voorts heeft meegewogen dat deze omstandigheden slechts gedurende een beperkte periode relevant waren en appellante daarvoor en daarna aan de toets van het verplichte onderdeel en de herkansing daarvan deel heeft kunnen nemen. De examencommissie is op goede gronden tot haar beslissing kunnen komen nu deze omstandigheden geen wezenlijke invloed hebben gehad op het niet kunnen behalen van dat verplichte onderdeel noch op de resterende studiepunten.

2.3.3. Het door appellante alsnog ingebrachte advies van de decaan van 4 oktober 2012 is niet zodanig dat de examencommissie of nadien het CBE daarin aanleiding hadden moeten zien alsnog op hun beslissingen terug te komen.

2.4. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak en het beroep ongegrond te verklaren. Onder deze omstandigheden moet voorts het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van het College,

rechtdoende:

- a. verklaart het beroep ongegrond;
- b. wijst de voorlopige voorziening af.

•

Zaaknummer	: 2012/219 en 219.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 10 december 2012
Partijen	: Appellante tegen CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden	: Bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, dispensatie, kortsluiting, studentenpsycholoog, studieadviseur, studieplan, voorlopige voorziening
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1 en 3; Awb artikel 8:81, 8:86; OER FEB UvA artikel 6.4 lid 4
Uitspraak	: Ongegrond; verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.5.1. Ter zitting is gebleken dat appellante haar ziekte via het Telefonisch spreekuur van de studieadviseurs heeft gemeld, maar dat zij daarom geen persoonlijk contact heeft gehad met de studieadviseur. Appellante is meerdere malen door een studieadviseur opgeroepen om de omstandigheden te bespreken en daarop een studieplan af te spreken. Appellante is niet op de uitnodigingen ingegaan zodat de studieadviseur

niet heeft kunnen bepalen of deze invloed hebben gehad op haar studievoortgang. Evenmin is daardoor een studieplan gemaakt. Dat appellante vertrouwen heeft in een studentenpsycholoog en dat de studiepsycholoog haar zou hebben ontraden onderwijs te volgen, kan niet met zich meebrengen dat voorbij gegaan wordt aan het bepaalde in artikel 6, vierde lid van de regeling. Dit klemmt te meer nu appellante gelet op het feit dat zij in haar eerste studiejaar dispensatie heeft gekregen het belang van de regeling moet hebben beseft.

Hoewel in de beslissing waarin het bindend negatief studieadvies is gegeven ten onrechte is gesteld dat appellante geen contact heeft gehad met de studieadviseurs en het CBE ten onrechte, ondanks dat zij in haar beroep bij het CBE had aangegeven haar ziekte wel te hebben gemeld, daar niet op in is gegaan, is de voorzitter wel van oordeel dat appellante met die mededeling niet had mogen volstaan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam, (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 22 augustus 2012 heeft de examencommissie Economie en Bedrijfskunde aan appellante een negatief bindend studieadvies verstrekt.

Bij beslissing van 1 november 2012 heeft het CBE het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 5 november 2012, beroep ingesteld. Tevens heeft appellante bij brief van 20 november 2012 de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder een verweerschrift ingediend.

De Voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 december 2012, waar appellante, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. R.E. Melcherts zijn verschenen. Tevens zijn E.A. Duyster-Went en C. van Langeraar, voorzitter respectievelijk ambtelijk secretaris van de examencommissie, gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak.

2.3. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bachelor opleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. [...] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 6.4, vierde lid, van OER 2011-2012 bachelor opleidingen FEB (hierna: de regeling), hanteert de examencommissie bij de beoordeling van een verzoek om dispensatie van het bindend studieadvies als criterium dat de student verantwoord studiegedrag dient te vertonen. Dit betekent onder andere dat de student zich moet houden aan het met een studieadviseur afgesproken studieprogramma.

2.4. Appellante is met ingang van het studiejaar 2010-2011 ingeschreven als student aan bachelor opleiding economie en bedrijfskunde. Op 22 augustus 2012 is namens de examencommissie van die opleiding appellante een negatief bindend studieadvies verstrekt, omdat appellante niet voldeed aan de voor een propedeuse vereiste studieresultaten. Ingevolge de Onderwijs- en Examenregeling wordt, voor zover thans van belang, een bindend studieadvies gegeven indien de student, met inachtneming van persoonlijke omstandigheden, niet geschikt wordt geacht voor de opleiding, doordat na een uitgesteld negatief bindend studieadvies waarbij zij aan het eind van dat studiejaar niet voldeed aan de daaraan gestelde norm van 60 studiepunten. Appellante heeft na twee jaar 41 studiepunten behaald.

2.5. Appellante betoogt dat het CBE heeft miskend dat haar persoonlijke omstandigheden van dien aard zijn: enkele lichamelijke aandoeningen, waaronder migraine met faalangst en twee operaties en het verlies van haar tante, dat voor een bindend afwijzend studieadvies geen plaats is. Volgens haar is het voldoende dat zij die omstandigheden met medische verklaringen heeft onderbouwd en dat de examencommissie en het CBE ten onrechte geen rekening hebben gehouden met de bijzondere omstandigheden.

2.5.1. Ter zitting is gebleken dat appellante haar ziekte via het telefonisch spreekuur van de studieadviseurs heeft gemeld, maar dat zij daarom geen persoonlijk contact heeft gehad met de studieadviseur. Appellante is meerdere malen door een studieadviseur opgeroepen om de omstandigheden te bespreken en daarop een studieplan af te spreken. Appellante is niet op de uitnodigingen ingegaan zodat de studieadviseur niet heeft kunnen bepalen of deze invloed hebben gehad op haar studievoortgang. Evenmin is daardoor een studieplan gemaakt. Dat appellante vertrouwen heeft in een studentenpsycholoog en dat de studiepsycholoog haar zou hebben ontraden onderwijs te volgen, kan niet met zich meebrengen dat voorbij gegaan wordt aan het bepaalde in artikel 6, vierde lid van de regeling. Dit klemmt te meer nu appellante gelet op het feit dat zij in haar eerste studiejaar dispensatie heeft gekregen het belang van de regeling moet hebben beseft.

Hoewel in de beslissing waarin het bindend negatief studieadvies is gegeven ten onrechte is gesteld dat appellante geen contact heeft gehad met de studieadviseurs en het CBE ten onrechte, ondanks dat zij in haar beroep bij het CBE had aangegeven haar ziekte wel te hebben gemeld, daar niet op in is gegaan, is de voorzitter wel van oordeel dat appellante met die mededeling niet had mogen volstaan.

Gelet hierop is er naar het oordeel van de voorzitter geen aanleiding te concluderen dat het CBE ten onrechte het negatief bindend studieadvies in stand heeft gelaten.

Het betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond. Gelet hierop ziet de voorzitter aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep ongegrond;
- II. wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

•

Zaaknummer : 2012/220 en 220.1
Rechter(s) : mr. Olivier
Datum uitspraak : 3 december 2012
Partijen : Appellant tegen NHTV internationale hogeschool Breda
Trefwoorden : Begeleiding student, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, deficiënties, gelijkheidsbeginsel, mededeling beslissing, mandaat, schending vormvoorschrift, studieloopbaancoach
Artikelen : WHW artikel 7.8b lid 1 en 3; Awb artikel 6:10, 6:22, 8:81, 8:86, 10:10; Regeling bindend studieadvies NHTV
Uitspraak : Ongegrond, verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen : 2.4.1. Vast staat dat in het besluit van 12 juli 2012 ten onrechte niet is vermeld dat de examencommissie het besluit namens het college van bestuur heeft genomen. Gelet op het in het dossier aanwezige mandaatbesluit, waarbij het college van bestuur van de NHTV in aanmerking neemt dat uitvoering dient te worden gegeven aan het bepaalde in artikel 7.8b van de WHW en alle examencommissies mandateert om, met ingang van het studiejaar 2011-2012, uitvoering te geven aan het bepaalde in de 'Regeling bindend studieadvies', is naar het oordeel van de voorzitter sprake van een formeel gebrek waardoor de belangen van appellant noch van anderen op zichzelf zijn geschaad. Dat gebrek kan daarom met toepassing van artikel 6:22 van de Awb worden gepasseerd. Anders dan appellant kennelijk meent, staat artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW er niet aan in de weg dat na vernietiging van het negatief bindend studieadvies op deze grond door het college van bestuur alsnog zo'n advies kan worden gegeven.
(...)
2.5.1. De voorzitter is van oordeel dat het juist in het belang van de student is om zo spoedig mogelijk te worden ingelicht over de uitkomst van het bij het CBE ingestelde beroep. Appellant is een dag na de behandeling van zijn beroep tegen het negatief bindend studieadvies op 27 september 2012 telefonisch bij voicemail meegedeeld dat het CBE zijn beroep ongegrond had verklaard. Die mondelinge mededeling is bij brief van 5 oktober 2012 bevestigd en bij brief van 30 oktober 2012 is de uitspraak van het CBE aan appellant toegezonden. Het CBE heeft echter wel verzuimd appellant tijdens de mondelinge mededeling en in de brief van 5 oktober 2012 er op te wijzen dat hij tegen de mededeling en de in de brief vervatte beslissing, mede gelet op artikel 6:10 van de Awb, in beroep kan gaan bij het College en ook een verzoek om voorlopige voorziening kan vragen.
(...)
2.7.1. Naar het oordeel van de voorzitter verwijst appellant tevergeefs naar de uitspraak van het College van 15 september 2011 in zaak nr. 2011/018. In die uitspraak is geoordeeld dat bij een ongegrondverklaring van een beroep tegen een negatief bindend studieadvies niet kan worden volstaan met te stellen dat bijzondere omstandigheden gemeld dienen te worden en, indien dit niet tijdig is gedaan, deze niet kunnen worden meegewogen. Die situatie doet zich hier niet voor. Uit het besluit van 27 september 2012 blijkt dat het CBE het standpunt van de examencommissie deelt, dat in de bijzondere omstandigheden die appellant, zij het niet tijdig, naar voren heeft gebracht, waaronder begrepen het plotselinge overlijden van zijn grootvader en twee ziekenhuisopnames van zijn zus vanwege epilepsie eind oktober 2011, geen grond kan worden gevonden voor het oordeel dat uitsluitend die omstandigheden de oorzaak zijn geweest van het uiteindelijke studieresultaat. Het CBE heeft in dit verband terecht gesteld dat de

studieresultaten van appellant over de gehele linie onvoldoende zijn, terwijl de persoonlijke omstandigheden in een korte periode eind oktober 2011 hebben plaatsgevonden. Wat het betoog van appellant betreft, dat zijn studieresultaten mede het gevolg zijn van zijn vooropleiding en dat hij onvoldoende begeleid is om aansluiting te vinden in de nieuwe opleiding, geldt dat van studenten op een HBO-opleiding verwacht mag worden dat zij studieproblemen zelf kenbaar maken en deficiënties in de voor de opleiding benodigde voorkennis proberen op te heffen. Appellant heeft verzuimd dat te doen. Uit de stukken blijkt verder niet dat appellant onvoldoende begeleid is. Daaruit blijkt dat appellant diverse individuele gesprekken met zijn studieloopbaancoach heeft gehad en dat hij niet eerder dan op 1 juli 2012 heeft aangegeven dat er problemen zouden zijn, terwijl de persoonlijke omstandigheden zich eind oktober 2011 hebben voorgedaan en appellant gedurende het gehele studiejaar onvoldoende gepresteerd heeft. Gelet hierop is er naar het oordeel van de voorzitter geen aanleiding te concluderen dat het CBE heeft miskend dat het negatief bindend studieadvies onvoldoende zorgvuldig is voorbereid.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de NHTV internationale hogeschool Breda, (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 juli 2012 heeft de examencommissie van de Academie voor Toerisme van de bacheloropleiding Functiegericht Toerisme en Recreatie van de NHTV aan appellant een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij uitspraak van 27 september 2012 heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 5 november 20102, beroep ingesteld. Tevens heeft appellant de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 november 2012, waar appellant, bijgestaan door mr. T.F. Visser, en het CBE, vertegenwoordigd door drs. A.N. Gijsberts en drs. J.J.R. Merks, namens de examencommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2 In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak.

2.3 Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een

voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. [...] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

2.4. Appellant betoogt allereerst dat het CBE heeft miskend dat het besluit van 12 juli 2012 in strijd is met artikel 10:10 van de Awb, omdat daaruit niet blijkt dat de examencommissie het besluit in mandaat heeft genomen.

2.4.1. Vast staat dat in het besluit van 12 juli 2012 ten onrechte niet is vermeld dat de examencommissie het besluit namens het college van bestuur heeft genomen. Gelet op het in het dossier aanwezige mandaatbesluit, waarbij het college van bestuur van de NHTV in aanmerking neemt dat uitvoering dient te worden gegeven aan het bepaalde in artikel 7.8b van de WHW en alle examencommissies mandateert om, met ingang van het studiejaar 2011-2012, uitvoering te geven aan het bepaalde in de 'Regeling bindend studieadvies', is naar het oordeel van de voorzitter sprake van een formeel gebrek waardoor de belangen van appellant noch van anderen op zichzelf zijn geschaad. Dat gebrek kan daarom met toepassing van artikel 6:22 van de Awb worden gepasseerd. Anders dan appellant kennelijk meent, staat artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW er niet aan in de weg dat na vernietiging van het negatief bindend studieadvies op deze grond door het college van bestuur alsnog zo'n advies kan worden gegeven. Het betoog leidt niet tot het ermee beoogde doel.

2.5. Appellant betoogt voorts dat het besluit van het CBE van 27 september 2012 dient te worden vernietigd wegens strijd met artikel 3:47 van de Awb. Hiertoe voert hij aan dat tussen het bekendmaken van het besluit bij brief van 5 oktober 2012 en de motivering daarvan bij brief van 30 oktober 2012 vier weken zijn verstreken, terwijl ingevolge het derde lid van voornoemd artikel tussen het bekendmaken van een besluit en het verstrekken van de motivering daarvan niet meer dan een week mag zijn verstreken.

2.5.1 De voorzitter is van oordeel dat het juist in het belang van de student is om zo spoedig mogelijk te worden ingelicht over de uitkomst van het bij het CBE ingestelde beroep. Appellant is een dag na de behandeling van zijn beroep tegen het negatief bindend studieadvies op 27 september 2012 telefonisch bij voicemail meegedeeld dat het CBE zijn beroep ongegrond had verklaard. Die mondelinge mededeling is bij brief van 5 oktober 2012 bevestigd en bij brief van 30 oktober 2012 is de uitspraak van het CBE aan appellant toegezonden. Het CBE heeft echter wel verzuimd appellant tijdens de mondelinge mededeling en in de brief van 5 oktober 2012 er op te wijzen dat hij tegen de mededeling en de in de brief vervatte beslissing, mede gelet op artikel 6:10 van de Awb, in beroep kan gaan bij het College en ook een verzoek om voorlopige voorziening kan vragen.

2.6. Appellant is met ingang van het studiejaar 2010-2011 ingeschreven als student aan de NHTV voor de bacheloropleiding Functiegericht Toerisme en Recreatie. Bij besluit van 12 juli 2012 heeft de examencommissie van die opleiding appellant een negatief bindend studieadvies gegeven, omdat appellant niet voldeed aan de voor een propedeuse vereiste studieresultaten. Ingevolge de Onderwijs- en Examenregeling wordt, voor zover thans van belang, een bindend studieadvies gegeven indien de student, met inachtneming van persoonlijke omstandigheden, niet geschikt wordt geacht voor de opleiding, doordat na één studiejaar minder dan 44 studiepunten en ook voor het vak Engels minder dan het cijfer 5,5 is behaald. Appellant heeft na één jaar 40 studiepunten behaald.

2.7. Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat zijn persoonlijke omstandigheden van dien aard zijn, dat voor een bindend afwijzend studieadvies geen plaats is. Volgens hem is ten onrechte geen rekening gehouden met de bijzondere omstandigheden, omdat die niet tijdig zouden zijn gemeld. Appellant wijst in dit verband op de uitspraak van het College van 15 september 2011 in zaak nr. 2011/018, waaruit volgens hem blijkt

dat niet volstaan kan worden met te stellen dat bijzondere omstandigheden gemeld dienen te worden. Ook betoogt appellant dat geen zorgvuldig onderzoek als bedoeld in artikel 3:2 van de Awb heeft plaatsgevonden. Hij stelt hiertoe onvoldoende te zijn begeleid gedurende zijn studie, mede gelet op zijn vooropleiding die onvoldoende aansluit op zijn huidige opleiding. Volgens hem had vanuit de hogeschool gevraagd moeten worden waarom hij een studieachterstand heeft opgelopen.

2.7.1. Naar het oordeel van de voorzitter verwijst appellant tevergeefs naar de uitspraak van het College van 15 september 2011 in zaak nr. 2011/018. In die uitspraak is geoordeeld dat bij een ongegrondverklaring van een beroep tegen een negatief bindend studieadvies niet kan worden volstaan met te stellen dat bijzondere omstandigheden gemeld dienen te worden en, indien dit niet tijdig is gedaan, deze niet kunnen worden meegewogen. Die situatie doet zich hier niet voor. Uit het besluit van 27 september 2012 blijkt dat het CBE het standpunt van de examencommissie deelt, dat in de bijzondere omstandigheden die appellant, zij het niet tijdig, naar voren heeft gebracht, waaronder begrepen het plotselinge overlijden van zijn grootvader en twee ziekenhuisopnames van zijn zus vanwege epilepsie eind oktober 2011, geen grond kan worden gevonden voor het oordeel dat uitsluitend die omstandigheden de oorzaak zijn geweest van het uiteindelijke studieresultaat. Het CBE heeft in dit verband terecht gesteld dat de studieresultaten van appellant over de gehele linie onvoldoende zijn, terwijl de persoonlijke omstandigheden in een korte periode eind oktober 2011 hebben plaatsgevonden. Wat het betoog van appellant betreft, dat zijn studieresultaten mede het gevolg zijn van zijn vooropleiding en dat hij onvoldoende begeleid is om aansluiting te vinden in de nieuwe opleiding, geldt dat van studenten op een HBO-opleiding verwacht mag worden dat zij studieproblemen zelf kenbaar maken en deficiënties in de voor de opleiding benodigde voorkennis proberen op te heffen. Appellant heeft verzuimd dat te doen. Uit de stukken blijkt verder niet dat appellant onvoldoende begeleid is. Daaruit blijkt dat appellant diverse individuele gesprekken met zijn studieloopbaancoach heeft gehad en dat hij niet eerder dan op 1 juli 2012 heeft aangegeven dat er problemen zouden zijn, terwijl de persoonlijke omstandigheden zich eind oktober 2011 hebben voorgedaan en appellant gedurende het gehele studiejaar onvoldoende gepresteerd heeft. Gelet hierop is er naar het oordeel van de voorzitter geen aanleiding te concluderen dat het CBE heeft miskend dat het negatief bindend studieadvies onvoldoende zorgvuldig is voorbereid.

Het betoog faalt.

2.8. Het beroep is ongegrond. Gelet hierop ziet de voorzitter aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen. Voorts ziet de voorzitter, gelet op het achterwege laten van de rechtsmiddelenverwijzing, aanleiding het CBE te veroordelen in de proceskosten.

2.9. Het CBE dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
3. veroordeelt het college van beroep voor de examens van de NHTV internationale hogeschool Breda tot vergoeding van bij [naam] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten ten bedrage van € 874,00.

•

Zaaknummer	: 2012/229 en 229.1
Rechter(s)	: mr. Olivier
Datum uitspraak	: 10 december 2012
Partijen	: Appellant tegen CBE Stenden hogescholen
Trefwoorden	: Beoordeling, bindend negatief studieadvies, bijzondere omstandigheden, kortsluiting, termijnen, voorlopige voorziening
Artikelen	: WHW artikel 7.8b lid 1 en 3; Awb artikel 8:81, 8:66; OER Stenden hogescholen artikel 6 lid 4, 10
Uitspraak	: Ongegrond; verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen	: 2.5.1. Naar het oordeel van de voorzitter blijkt uit de beslissing

van 5 november 2012 dat het CBE het standpunt van de examencommissie deelt, dat in de niet dan wel te laat gemelde bijzondere omstandigheden, ook die welke appellant eerst na 20 augustus 2012 naar voren heeft gebracht, waaronder begrepen zijn ziekenhuisopname op 20 augustus 2012, geen grond kan worden gevonden voor het oordeel dat die omstandigheden de oorzaak zijn geweest van het niet behalen van de studiepunten van het eerste studiejaar.

2.5.2. Tevens heeft naar het oordeel van de voorzitter de examencommissie bij de herkansing geen te korte termijnen gebruikt. Na de onvoldoende groepsopdracht krijgen de deelnemers alsnog de gelegenheid via individuele herkansingen een voldoende te scoren. Naar het oordeel van de voorzitter had appellant kunnen en moeten begrijpen dat de herkansing van de groepsopdracht niet alleen de eigen inbreng van appellant betrof. Nadat de examiner merkte dat appellant de opdracht verkeerd had opgevat heeft hij appellant nog een extra termijn van een week gegeven. De voorzitter acht de gegeven termijnen gelet op de toelichting ter zitting dan ook niet onredelijk.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van Stenden hogescholen(hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 17 juli 2012 heeft de examencommissie Media & Entertainment Management aan appellant een negatief bindend studieadvies gegeven.

Bij beslissing van 29 oktober 2012, verzonden op 5 november 2012, heeft het CBE het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 9 november 20102, beroep ingesteld en tevens de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder een verweerschrift ingediend.

De voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 december 2012, waar appellant in persoon, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. S. Greven , zijn verschenen. Tevens is H.J. Rijneveld, voorzitter van de examencommissie, gehoord.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzitter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak.

2.3. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een

voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bachelor opleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. [...] Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.

Ingevolge artikel 6, vierde lid, van de Onderwijs- en Examenregeling(hierna: de Regeling), wordt een bindend negatief studieadvies verstrekt indiende student aan het einde van het tweede jaar van inschrijving van de propedeutische fase het propedeutisch examen niet dan wel niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge artikel 10, eerste lid, van de Regeling, voor zo ver hier van toepassing, kan van artikel 6 worden afgeweken indien persoonlijk en/of bijzondere omstandigheden van de student hiertoe aanleiding geven.

2.4 Appellant is met ingang van het studiejaar 2010-2011 ingeschreven als student aan Stenden hogescholen voor de opleiding Media & Entertainment Management. Bij beslissing van 17 juli 2012 heeft de examencommissie van die opleiding appellant een negatief bindend studieadvies verstrekt, omdat appellant het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

2.5. Appellant betoogt dat het CBE heeft miskend dat zijn persoonlijke omstandigheden van dien aard zijn, dat voor een bindend afwijzend studieadvies geen plaats is. Volgens hem is ten onrechte geen rekening gehouden met de bijzondere omstandigheden, omdat die niet tijdig zouden zijn gemeld. Ook betoogt appellant dat hij de herkansing te laat heeft kunnen inleveren, omdat deze kort voor de deadline daarvan aan hem bekend was geworden. Tevens stelt hij de mail van 30 juli niet direct te hebben gelezen omdat het vakantie was en hij een poosje ziek was geweest. De examencommissie had rekening moeten houden met zijn ziekenhuisopname op 20 augustus 2012.

2.5.1. Naar het oordeel van de voorzitter blijkt uit de beslissing van 5 november 2012 dat het CBE het standpunt van de examencommissie deelt, dat in de niet dan wel te laat gemelde bijzondere omstandigheden, ook die welke appellant eerst na 20 augustus 2012 naar voren heeft gebracht, waaronder begrepen zijn ziekenhuisopname op 20 augustus 2012, geen grond kan worden gevonden voor het oordeel dat die omstandigheden de oorzaak zijn geweest van het niet behalen van de studiepunten van het eerste studiejaar.

2.5.2. Tevens heeft naar het oordeel van de voorzitter de examencommissie bij de herkansing geen te korte termijnen gebruikt. Na de onvoldoende groepsopdracht krijgen de deelnemers alsnog de gelegenheid via individuele herkansingen een voldoende te scoren. Naar het oordeel van de voorzitter had appellant kunnen en moeten begrijpen dat de herkansing van de groepsopdracht niet alleen de eigen inbreng van appellant betrof. Nadat de examiner merkte dat appellant de opdracht verkeerd had opgevat heeft hij appellant nog een extra termijn van een week gegeven. De voorzitter acht de gegeven termijnen gelet op de toelichting ter zitting dan ook niet onredelijk.

2.5.3. Dat appellant zijn instellingsmail van de maand augustus, door hem aangeduid als vakantieperiode, niet direct leest, dient voor zijn rekening en risico te blijven. Dit geldt te meer nu hij nog berichten over zijn herkansing en het al dan niet definitief worden van het bindend negatief studieadvies kon verwachten.

Het betoog van appellant faalt.

2.5.4. Gelet op het voorgaande is er naar het oordeel van de voorzitter geen aanleiding te concluderen dat het CBE ten onrechte het negatief bindend studieadvies in stand heeft gelaten.

2.6. Het beroep is ongegrond. Gelet hierop ziet de voorzitter aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College,

rechtdoende:

- I. verklaart het beroep ongegrond;
- II. wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.